

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧

॥ ਅਬਹੁਨੁ ਮਾਨ ਨਾਦ ਕ੍ਰਿਤ ਕਵਿ ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ ਕੀ ਲਿਖ
ਯੰਤ੍ਰੇ॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ॥ ਤੀਨੈ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪਾਤਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਹੀ ਸੋਰਤਿ ਅਗਤ ਨਿਗਤਿ ਕੇ ਚਰਨ ਸਿਰਨਾਇ ਹੋ
ਸਦਾ ਸੀਲ ਪਾਤਿ ਸੰਤ ਪਾਤਿ ਏਕ ਨਾਗੀ ਬ੍ਰਤ ਸਿਵ ਸਨਕਾ
ਦਿ ਪਾਤਿ ਜਸ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ਹੋ॥ ਸੁਰ ਪਾਤਿ ਹੂ ਕੇ ਪਾਤਿ ਜਾਨ
ਕੀ ਕੇ ਪਾਤਿ ਰਾਮ ਨੈਨ ਕੇ ਰਓਰ ਕ ਬਹੁੰਤ ਪਰਿ ਜਾਇ ਹੋ॥

ਹੁਰੇਬਾਕਪਤਿਸੁਨੇਸੇਤਸਾਪੁਮਤਿਤਬੇਮੇਸੇਰਖੁ
ਪਤਿਕੇਕੁਛੁਕਰੁਨਗਾਇਹੀ॥ ੧॥ ਸਵੈਯਾ ॥
ਕਾਹੁਕੇਸਾਰਸੁਤੀਬਰਪੁਰਨਕਾਹੁਕੇਹੈਸਿਵਸੇਬ
ਰੈਦਯਾਕਾਹੁਕੇਹੈਚਤੁਰਾਨਨਕੇਬਰਕੇਓਗਾਜਾ
ਨਨਆਸਬੈਸੇਯਾਕਾਨਸੁਨੇਪਹਿਚਾਨਨਕਾਹੁਸੇ
ਸਾਚੁਕੇਹੈਕਬਿਰਾਮਕੇਹੈਯਾਜਾਨਤਸੀਰਖੁਪੁਬੀ
ਰਕੇਨਾਮਹਿਜਾਂਸੁਨਿਏਸਬਹੇਹਿਸੇਹੈਯਾ ॥ ੨॥ ਕ

ਬਿੰਤੁ॥ ਸਮਾਮਘਨਦੇਹਸੋਮੇਚਾਤਿਕਜਸਨੇਹੁਬਾਂ २
ਧੇਦੇਹੁਪੇਮਬਿਦੇਹੇਜੇਪੇਯਾਤਾਹੀਨਾਮਕੇ। ਚਰਨ
ਸਰਜਰਸਭੁਰੇਤਾਕੇਭੁਯੇਮਲਿਜਾਂਦਿਨਪਰਾ
ਗਪਾਉਤਾਂਹੀਛਿਨਕਾਮਕੇ। ਰਾਮਮੁਖਧੁਨਿਸੁ
ਨਿਭਯੇਮਿਗਤਾਹੀਛਿਨਰੂਪਸਿਧੁਮੀਨੁਬਰਹੇਨ
ਕਾਇਘਾਮਕੇ। ਵੇਉਦਾਰਗਇਹੋਭਰਾਤਿਭੀਖ
ਮਾਰੇਵੇਤੋਰਾਮਚੇਦੁਰਮਾਚਕੇਰਮਨੁਰਾਮਕੇ।

੩॥ ਸਿਵੈ ਯਾ ॥ ਸਿਵ ਕੈ ਹੇ ਸਿਵ ਯਾਰ ਪੁਬੀਰ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਕੈ ਹੇ ਸਬ ਬੇਦ ਪਵੈ ਯਾ ॥ ਬੇਧ ਕੈ ਹੇ ਇਕ ਕਰਮ ਕੈ ਹੇ ਇ
ਕਧ ਰਮ ਕੈ ਹੇ ਇਕ ਪਾਮ ਸਹੈ ਯਾ ॥ ਇਕ ਕੈ ਹੇ ਕਰਤਾ
ਹਰਤਾ ਜਨੈ ਕੈ ਕੈ ਹੇ ਪਦ ਪ੍ਰਾਨ ਬਸੈ ਯਾ ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਸੁਨੈ ਅਪਨੇ ਜਸੁ ਹੇ ਸਬ ਦਮ ਸਨਦੈ ਰਿਸੁਨੈ ਯਾ ॥
੪॥ ਕਃ ॥ ਕੇ ਸਲ ਤਨੈ ਯਾ ਤਨ ਕੁ ਸਲ ਨਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਭ ਕਲਮ ਲਮ ਬਨ ਸੁਸਾਪਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨੈ ਹੇ ਕਰੁ

ਕਾਇਬਾਕਸਾ ਨੈਨਕੀ ਕੋਰਤੇ ਨੇਹੁ ਕੀਰਿ ਬਿਪਿਡੀਲਕੀ ४
 ਛਾਂਹਤੇ ਸੀਲਸਟੁਕਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸਹੈਯਾ ॥ ਕਜੇਧਰਤੇ
 ਧਰਧੀਰਸਬੈਭਟਹਨਕਛੁਬਲੁਕਾਹੁਕੋਪੇਤੇ ॥ ਛਾਂ
 ਭਿੰਮਸ੍ਰਿਣਿਤਕੋਕਰਕੁੰਡਮਨਾਤਾਟੁਕਸੇਭਿਗੁਨੇ
 ਦਨਸੇਤੇ ਕਜੇਟਰਤੇ ਸੁਖਰਾਟਨਕੋਪਨੁਤੇ ਰਿਕੋਰ
 ਸੀਮਲਾਇਕੋਕੇਤੇ ਜੀਰਪੁਬੀਸਸਿਰੰਮਲਿਭੁ
 ਤਲਰਾਜੀਵਿਲਚਨਰਾਮਨਹਤੇ ॥ ੮ ॥ ਸਹੈਯਾ ॥

ਸੇਬਿਨਤੀ ਅਹਿਨਾਖਕੈਹੇ ਬਿਧਹੇ ਬਿਨੁਕਾਨਨਕਾ
ਹੇਠੇਕੀਨੋਹੋਰੁਪਯੋਸੁਨਿਬਾਤਫੁਨਿਦਰੁਗੇਸਿ
ਰੁਨੇਕੁਫੁਟੇਪੁਰਤੀਨੋਹੇਕਹਕੈਨੁਸੁਨੇਜਸੁਰਾਮ
ਕੈਸੀਸੁਕੈਪਾਇਕੈਸੁਨਲੀਨੋਮੇਸੁਮੁਕੈਤੁ
ਈਲੋਕਰਚਯੇਤੁਹਿਮੇਸੇਹੀਜਾਨਤੁਹੀਸਿਰਈ
ਨੋ॥ **ੴ ਸਵੈਯਾ** ਸੀਰਪੁਬੀਰਸਿਰੇਮਟਿਕੀ
ਯਹਕੀਰਤਿਹੇਕਿਧੈਦੁਤੀਬਖਾਨੋਆਨਿਦਈ

ਨਾਕੀਖਾਨਿਪਹਿਚਾਂਨਿਜਾਂਕੀਦੀਨਨਸੇਮਾਨਣਲਤਨੀ ३
 ਕੀਸਬਹੀਕੋਸਾਹੁਧਾਨਹੈਦੇਹੁਨਕੇਦੇਹੁਗੀਏਨੈਕਕੀ
 ਏਸੇਹੁਗੀਏਪਰਪੀਰਜਾਨਿਬੇਕੋਚਤੁਰਸੁਜਾਨਹੈ।
 ਬਾਰਿਦਸੇਸਜਮਾਅਭਿਰਾਮਕਾਮਹੁਕੇਕਾਂਮੇਮੇ
 ਸੇਰਾਮਰਾਮਕੇਹੀਏਬਿਰਾਜਮਾਨਹੈ। ਪੁਸਤਕਹੈਦੁਆਰਾ
 ਰਾਮਕੇਨਾਮਸੇਪ੍ਰੀਤਕਰੈਜਿਨਿਧਾਂਮਕੇਕਾਮਰਹੈ
 ਉਰਝਾਈਜਿਨਬਨੈਤਉਏਕਪਟੀਸੁਨਿਲੇਹੁ

ਨਕੋਤਜਿਅਚਸਤਾਈ। ਪੋਟਹੀਮੇਜਿਨਿਧੇਦੁਭਯੋਅ
ਬਪੋਟਕੇਕਾਜਕਹਾਦੁਚਿਤਾਈ। ਲੇਸਿਖਆਹੁਰਆ
ਦੁਚਲੀਜੇਸੇਪਾਨੀਮੇਨਾਉਮਲਾਹਚਲਾਈ। **ਵਿਸ**
ਵੈਰਾ। ਰਾਮਕੇਰੁਪੁਨਿਹਾਰਿਮਨੇਜਲਜਾਇਮ
ਨੇਨਿਜੁਦੇਹੁਬਿਸਾਕਯੋ। ਮੰਜਨਕਾਜਕੀਓਉਦਦੁ
ਰਤਨਤਾਹੀਕੇਲੈਨਭਚਾਂਦੁਉਭਾਕਯੋ। ਸੀਰਘੁ
ਬੀਰਕੇਬਾਕਬਿਲਾਸਤੇਧਰਮੁਰਚੁਮੋੜਈਲੇ

ਕਮਲਾਹਰਿਕੀਯਹਬਾਤਸੁਨੇਸੁਰਲਕਡੁਰਾਨੇ। ੫
 ਯਾਨਿਯਹੇਮੁਖਚਾਰਿਕੀਏਬਿਧਿਸਿਰੁਰਹੇਮਯ
 ਹੁਲਪਦਾਨੇਸੰਕਸਹਸਕੀਏਚਕਚੇਕਿਛੁਹੁਮੁ
 ਖਬਜਾਹਕੀਚਿਨਸਿਯਾਨੇ॥੧੦॥ਸੁਦੇਯਾ॥ਭੁਗਹਿਛੁ
 ਤਿਨਜੇਗਕੇਰੇਕਉਮੇਸਿਵੁਲੇਸਿਵੁਲੇਕਨਿਹਾਯ
 ਮਾਗਮਤੇਨਮਿਟੇਮਨਕੇਗਮੁਬੇਦਬਿਬਾਦਨਜ
 ਏਬਿਚਾਕਯਮਿਨਤੇਕੇਨਸੁਭੇਟੀਰਹੇਬਿਨੁਬੇਲ

ਖੁਲੈ ਪੁਰਕੇਨ ਕਿਵਾਰਾ ਜੋ ਤਤਿ ਯੇਹੇ ਜੀ ਅਮਾਨਤ
ਹੋ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹਾ ਜੋ ਤਿਨ ਕਾ ਅਸਵਾਰਾ ਜੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਧੇ
ਯਾ ॥ ਹੇਨ ਕਹੁ ਕਵਿ ਅਤਿ ਸੁਸੁੰਦਰ ਸਿਤ ਸਮੁਹ ਤਉ
ਸੁਖ ਪੈਹੈ ॥ ਕਹੇ ਤੁਰਾਮ ਕੇਨਾ ਮਿਲੀ ਕਵਿ ਰਾਮ
ਤੁਮੇ ਸਿਰਨਾਇ ਸੁਨੈਹੈ ॥ ਖਰੋ ਉਨੀ ਰਨ ਦਾਇਰਾ
ਬਿਦਹਿ ਜੋ ਬਕੋ ਉਚਰਨੇ ਦਕੋ ਚੈਹੈ ॥ ਕੋਨੁ ਸੁਸਾਧ
ਰਾਮ ਦਰਸੈ ਕਹਿ ਮੁੰਤਰ ਦਾਇਨ ਸੁਦਹਿ ਲੈਹੈ ॥

੧੧ ਸਾਧੂਆਂ ਹਿੰਮਤਿ ਹੀਨ ਇਹੋ ਕਹਿਤਾ ਸਿਰਜਾਨ
ਤੋਹੋ ਉਪਹਾਸ ਪਰੇਰੀ। ਰਾਮ ਮਈ ਸਬ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਮ
ਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਖ ਸਿਤਾ ਪੁਹਰੇਰੀ। ਜੋ ਸੇਬ ਨ ਭੁਲਾ ਕਿਰਾ
ਤ ਕੀ। ਮਾਗ ਮਥੇ ਲਾ ਪੁਦਾਰ ਤੇ ਜੋ ਤਿਜੇ ਰੇਰੀ। ਤਿਕ
ਹਿ ਹੇ ਮਸ ਮੁਹਨ ਕੇ ਯਹ ਹਾਟ ਕਲਿ ਕਨ ਦੂਰ ਕਰੇ
ਰੀ। ੧੨ ਸਾਧੂਆਂ ਜੋ ਕਛੁ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ਉਸਾਸ
ਸੀਸ ਤੇ ਸੁਨੇ ਜਗੁ ਜਾਹਿ ਸੁਨਾਵੈ। ਫੂਲ ਸੁਰੀ ਪਸੇ ਬੈ

੬੧

ਕਾਬਿਮੰਡਲੂਲਚਢੇਤੁਮਸੇਅਲਿਪਾਵੈਆਕਕੇ
ਫੁਲਸਮਾਨਕਬੀਸੁਰਰਾਮਤੁਮੇਕਿਹਭੁਤਿਰਿਝੁਏ
ਯੈਤਚਢੇਚਿਤਚੈਪਮਲਿਦਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੈਸਬ
ਹੀਫਿਰਿਅਵੈ॥੧੪॥ਸਦੇਯਾ॥ਬਜਾਸਪਰਾਸਰ
ਨਾਰਦਸੀਸੁਕਏਸਬਰਾਮਹਿਅਜਲੋਗਾਵੈ॥ਸੇ
ਖਸਹੰਸੁਧੇਰੇਮੁਖਯਾਹੀਤੇਵਾਰਪਰੇਗੁਨਪਾਰਨ
ਪਾਵੈ॥ਸਿਗਾਫਿਰੇਹਨੁਮਾਨਸਦਾਸੁਜਥਾਮਤਿਯੈ

ਨਾਇਬੈ॥ ੧੭॥ **ਦੇਹਰਾ** ਖਜਿਨਲੇਚਨਕੇਜਮੁਖਨਿਤ
 ਖਜਿਨਪਰਪੀਰਾਅਰਿਰੀਜਨਭੇਜਨਧਨੁਖਭਵਰੇਜ
 ਨਰਖੁਬੀਰਾ॥ ੧੮॥ **ਦੇਹਰਾ** ਸੁਖਸਾਰਾਰਨਾਰਨ
 ਵਲਕਵਲਬਦਨਦੁਤਿਮੇਨਾਕਰਨਾਕਰਬਰਨ
 ਦਿਪਤਿਸਰਨਾਰਾਤਿਸੁਖਚੇਨਾ॥ ੧੯॥ **ਬਿਨੁਸਮਿਤੁ**
ਉਦਾਰਾਸਵੈਯਾ ਬੇਠਿਬਿਚਾਰੁਕੀਠਿਰਿਬਿਰਾਜ
 ਏਜਰਾਜਨਪੁਰਨਹੇਤਹਮਾਰੇਕੋਨਬਲੀਇਹਲ

ਇਕੋਹੋਤਿਹੁਲਕਨਮੇਤਿਨਰਾਮਾਬਿਚਰੇਯਾਧਾਇਚਲੇ
ਨਿਪੁਸੇਕਹਿਬਾਤਕਹੀਸਮੁਝਾਇਤਬੈਛੈਸੁਖਭਾਰੇ
ਤੇਨਟਰੈਸਾਸਿਸੁਰਟਰੈਸੁਨਿਸਾਥਬਿਨਾਰਘੁਨਾਥ
ਤਿਹਾਰੇ॥੨੦॥ਸੋਹੈਯਾਸੋਚੁਬਦ੍ਰੁਯਨਿਪਕੇਜੀਅਮੇ
ਕੁਲਪੁਜਹਿਪਾਇਨਿਲਾਰਾਮਨਾਮਦੇ॥ਇਕਬਿਨਾ
ਰਘੁਬੀਰਹਿਤੀਨਹੁਲੈਨਿਜੁਸਿਗਿਗੁਰੁਸੁਖਪਾ
ਦੇ॥ਇਤੇਰੇਪੁਤਕਪੁਤਸਬੈਬਿਧਿਰਾਜਹਿਯੋਰਿ

ਕਹਿਕੈਸਮਸੁਵੈ। ਤਾਹੀਪ੍ਰਸਾਦੇਤਰਾਮਕੈਹੈਮਨਿਕੈ १
ਗਿਰਿਤੇਕਨਜੁਮੈਦਿਖਰਾਵੈ। ੧੫ ਸੁਵੈਯਸੁਰਜ
ਕੀਮਨਕੀਕਹਿਰਾਮਦੇਲੀਪਕੀਗੀਤਕਹਾਲੇਲਿ
ਖਾਉ। ਸੀਰਪੁਕੇਅਜਕੇਜਸਕੀਸੁਕਥਾਨਕੇਅੰ
ਤੁਕਹਾਲੇਸੁਨਾਉ। ਸੀਰਪੁਨਾਬਕੇਤਾਤਕੀਬਾ
ਤਕਹੇਤੋਕਹੇਕਹਾਅੰਤਹਿਪਾਉ। ਤਾਤੇਸੁਨੇਰਪੁ
ਬੀਰਕਥਾਤੁਮਸੈਕਹਿਕੈਤਨਤਾਪਸਿਰਾਉ।

੧੬੬੬: ੧) ਰਿਖ ਸਿਰਾਜਾਇ ਬੋਧਨੁ ਖਚਟਕਾਇ ਬੋ
ਧਰਨਿ ਜਾ ਬਿਟੁਗਹਿ ਬੋਬੁਈ ਜਸੁ ਪਾਇ ਬੋਧਾਇ
ਬੋਧਰਸਰਾਮ ਚੋਲਮੇਖਿ ਸਾਇ ਬੋਧਿਲਟਿ ਬਨਜਾ
ਇਬੋਸੀਰਾਮ ਰਾਜੁਗਾਇ ਬੋਧ ਬਨਕੇ ਸਿਧਾਇ
ਬੋਜਨਕਜਾ ਚੁਰਾਇ ਬੋਸਮੁਦਕੇ ਪਟਾਇ ਬੋਧ
ਲੋਕਪਤਿ ਪਾਇ ਬੋਧਾ ਬੀਰਤੀ ਮਸਿਰਾ ਲੋਪਲਟ
ਪਰਾਮਾਇ ਬੋਸੁਮੇਸਰਾਮ ਚੋਦਰੀ ਤੁਤੁਮਹਿਸੁ

ਖਿਰਾਜਸੁਨਾਵੈ। ਰਾਜਨਜਾਂ ਮੁਖਰਾਮਕਯੋਅਬ
ਤਾਂ ਮੁਖਮੇਰਕਯੋਨਹਿਭਾਵੈ। ੨੧॥ ਕਾਖਿੱਤੁ ਸਿਰਾ
ਭਟਭੀਰਲੇਸਮੀਰਹੁਤੇਬੇਗਧਾਉਅਯੋਸਜੇ
ਪਾਉਨਾਇਮਦੇਰਾਜਨੀਤਹੈ। ਜਿਕਹਤੁਠਰਤੁਮੇ
ਬਾਰਮੇਬਨਾਉਅੰਰਭੇਗਦੇਤਰਹਚਹੁਓਰਜੇ
ਸੀਰੀਤਹੈ। ਦੁਤੀਆਕੇਚਦਜਨਦੇਖਕੈਨਾਰਾ
ਮਚੇਦਤੁਮਹੁ। ਬਿਚਾਰੇਰਿਖਿਕੈਸੀਬਿਪਰੀਤਹੈ॥

ਭੀਰਮਸਨਾਗਤੇਸੁਤੀਰਨਚਲਾਇਜਾਨੈਮੇਸੋਰ
ਪ੍ਰਬੀਰਕਮੇਪਿਸਾਚਨਤੇਜੀਤਹੈ। **ਕਕਕਕਿਤੁ**। ਬਾ
ਲਕਇਯਾਨਹਠੀਅਉਰਕੀਨਮਾਨੇਬਾਤਬਿਨ
ਦਿਯੇਮਾਤਹਾਬਭੇਜਨਨਪਾਇਹੈ। ਮਾਟੀਕੇਬਨਾ
ਇਰਾਜਬਾਜੀਰਸਖੇਲਮਾਤੇਪਲਨਾਬਿਛੋਰੇਤਾ
ਕੀਨੈਕਨਬਿਸਾਇਹੈ। ਹਿਤੇਧਨਬਾਨਸੁਰੁਪੀਰਖ
ਪ੍ਰਮਾਨਭਾਕੇਹੈਹਿਟੁਕਹਾਥੇਮੇਸੁਕਾਕਖੇਸਖਾ

ਇਹੋ ਰਾਮ ਕੀ ਤੇ ਮੇਸੀ ਬਾਤ ਕੇ ਜਪਾਤ ਰਾਤ ਜਾ ਕੇ ਸ ੧੦
ਮਨੇ ਮਰੀ ਚਤਾ ਹਿ ਦੇਖ ਸੁ ਕਚਾਇ ਹੋ ॥ **੨੩ ॥ ਸੈਵੈ ਯਾ**
ਰਾਜਨ ਕਾਹੇ ਕੋ ਬਾਤ ਬਢਾ ਵਤੁ ਰਾਜਾ ਨ ਗਾਹੇ ਮਤਿ ਮੇ
ਨਈ ਜਾਨੀ ॥ ਪੁਤ ਸੇਨੇ ਹੁ ਬਢਾ ਵਤੁ ਹੋ ਪੁਨ ਮੇ ਗਿ ਦੁਖੇ
ਬਸਿ ਹੋ ਰਜਾ ਪਾਨੀ ॥ ਏਕੇ ਕੁਤਾ ਸਾਡੁ ਰਜੇ ਸੇ ਭੂਧਰ
ਯੇ ਰੁਪ ਜੇ ਮੁਨਿ ਕੀ ਸੁਨਿ ਬਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਗਾਖ ਬੇਕੀ
ਬਤੀ ਅੰਨ੍ਹਿ ਪਕੈ ਟਿਕਹੀ ਰਿਖਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥ **੨੪ ॥**

ਸਦ੍ਵੇਦਾ ॥ ਕੰਧਿਉਠਿਯੇਮੁਨਿਤੇਅਜਨੀਦਨੁਜੇਜਲ
 ਬਾਉਰੁਲਾਵਤਇਏ। ਲੇਹੁਜੁਲੇਹੁਕੇਪਾਇਦੋਉਕਰ
 ਅੰਰੁਰੁਚੇਨਹਿਬਾਤਨਾਰਿਏ। ਰਾਮਚਲੇਹਸਿਕੇਮੁ
 ਨਿਸਿਰਾਪੇਗਪਿਤੁਪਾਇਲਵਾਇਫੁਨਿਏ। ਜੇਰਿਥਿ
 ਲੇਉਕਸਜੇਰਘੁਬੀਰਹਿਕੇਜਕੀਬਾਸੁਜੁਜੇਮੇਚਿ
 ਮਲਿਏ। **ਰਧਾਸਦ੍ਵੇਦਾ** ॥ ਸਿਰਾਦਯੇਰਿਥਿਕੇਨਚਲੇ
 ਬਸੁਸੇਦੁਖੁਨੈਨਨਿਹੀਨ੍ਰਿਪਪੁਦਮਾਤਾਦਿਨਤੇਨ

੧

११

ਕੈਰੇਭਟੇਭੋਰੇ। ਤਾਕੁਲਕਾਨਨਕੋਯਮਾਵਕਬੀਰਸਮੀਰਸਹ
ਇਕਮੇਰੇ। **੨੭ ਕਾਇੱਤੁ**। ਰਾਜਰਿਖਿਜੰਗਜਮਿਸਿਲੈਚਲੁ
ਲਹਾਇਸਿਰਗੈਲਹੀਮੇਤਾਰਿਕਾਕੇਪਾਨਪਧਰਾਇਹੈ।
ਹੈਹੈਜੰਗਪੁਰਨਪਰਮਾਨਿਦਪੁਰਨਏਪੁਰਨਨਤੇਈਜੇਵੇ
ਰਾਮਬਿਸਰਾਇਹੈ। ਸੀਕਟਹਰਨਹਾਰਦਸਰਬਕੇਕੁ
ਸਾਰਜਾਕੀਲਾਜਛਾਹਲਗਾਚਾਰੇਜੁਗਾਗਾਇਹੈ।
ਆਏਬੀਰਬੀਰਤਾਂਪਿਸਾਚਨਿਕੇਤੀਰਦੇਖੋਆਜੁ

ਰਖੁ ਬੀਰ ਪਦੁ ਸੁਰਨ ਕੇ ਪਾਇਹੇ॥੨੮॥ ਸੈਵੈ ਯਾਗ ਦਿਗ ੧੨
 ਸੀਰ ਪੁਰਾਜ ਨਿਹਾਰ ਨਿਸਾਚਰ ਰੇ ਕਿਰਹੀ ਮਗ ਕ੍ਰਿਪਤ
 ਰੀ॥ ਧਰ ਭੁਜਾਨ ਕਰੁ ਪਮਹਾਂ ਅਤਿ ਦੀਰਖ ਬਾਤ ਕਛੁ ਮੁ
 ਖਤਿ ਉਚਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਲੈ ਕਰਿ ਤਾਨ ਕਮਾਨ ਸੁਬਾਨ ਹਨ ਜੇ
 ਤਿਹ ਭਾਲ ਸੁਭਿ ਮਗਿ ਰੀ॥ ਕਰ ਕਾਲ ਭਯੋ ਰਖੁ ਨਿਦ
 ਨ ਕੇ ਭਵ ਸਿਧਾ ਛੁਨੇ ਕਬਿਧੇ ਸੁਤਰੀ॥੨੯॥ ਵਿਗਰਾ
 ਇਹ ਬਿਧ ਮੁਕਤਿ ਪਿਸਾਚਨੀ ਕਰੀ ਰਾਮ ਬਲਵੇਰਾ॥

ਜੇਯੋਪਾਟਸਟੁਟਿਪਦਾਰਵਿਪ੍ਰਗਟਤਿਕਿਰਨਪ੍ਰਚਿਤੁ।
 ੩੦ ਦਿਹਾ॥ ਤਾਂਗੀਦਿਨਨਿਰਕਸੇਸਬੈਬਰਨਬਿਰਿਚਸੁ
 ਰੇਸਾ॥ ਮਨਹਰਕਥੇਬਿਲਖੇਬਹੁਰਿਫੁਲੀਕੁਬੇਰਮਹੇਸਾ।
 ੩੧ ਇਤਿਤਾਰਿਕਾਬਪ॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਚਲੇਚਮਕਦੇਉ
 ਬੀਰਪਰਿਪਾਇਨਿਕੁਲਪੁਜਕੋ॥ ਧੇਰੇਪਨੁਖਮੁਖਤੀਰ
 ਤਬਹਿਹਨੇਰਿਬਿਰਾਜਕਹਿ॥ ੩੨ ਸਵੈਯਾ॥ ਦਿਖਿ
 ਤਪੇਧਨਕੇਬਨਸੀਰਪੁਬੀਰਸੁਬੀਰਬਡੇਸੁਖਪਾਯੇ॥

ਤਾਲਤਮਾਲਬਿਸਾਲਕਦੇਬਨਿਕੀਜਸਰਵਰਭੋਰਲੁ ੧੩
ਭਾਯੋਕਿਕਿਲਕੀਰਕਧੋਤਸਿਖੀਪੁਨਿਹੀਸਚਕਰਨਿ
ਯੈਦਰਸਾਯੋਮਾਨਹੁਲੈਰਿਖਿਰਾਜਬਸਿਤਹਿਰਾ
ਮਕੀਦੇਹਸੀਕਾਂਮਮਿਲਾਯੋ॥੩੩॥ਸਦੈਯਾ॥ਜੰਗ
ਰਖੈਯਹਜਾਨਿਬਿਰਚਸੁਬਾਹੁਮਰੀਚਸੁਮੀਚੁਕੈ
ਪੈਲੋਯੈਗਾਰਜੇਫੁਟਿਭੇਮਗਈਸਬਕਾਂਪਿਉਠੇਬਿ
ਨੁਰਾਮਮਕੈਲੋਯਾਇਗਹੋਰਪੁਬੀਰਦੇਉਇਕਭਾ

ਗਿਰਾਏ ਇਕਜੀ ਪਰਿਥੇ ਲੋ। ਅਨਹੁ ਪੰਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬ
ਲੀਕ ਦਲੀ ਬਨ ਸੇਧਰ ਨੀ ਪਰ ਮੇਲੋ। **੨੪ ਕਥਿਉਂ**
ਪੁਰਨ ਜੰਗ ਕੀ ਰਿਪੁ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਜਨ ਹਾਂ ਨਤ ਹਾਂ ਦੁ
ਚਿਤਾਈ। ਨਾਮੁ ਲੀਏ ਅਘ ਬ੍ਰਿਦਟੇ ਰੇ ਪੁਨਿ ਮਾਪੁ
ਨ ਬਾਂ ਨਕ ਮਾਂ ਨ ਚ ਦਾਈ। ਤਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਸੁਨ ਰਾਵਨ
ਕੋ ਬਿਧਿ ਬਾਵਨ ਜੋ ਰਚਿ ਮੀਚੁ ਬਦਾਈ। ਦੇਵਨ
ਜਾਇ ਕਯੋ ਸੁਰ ਰਾਜ ਹਿਰਾਮ ਭੁਏ ਜਗ ਲਿਹੁ

ਬਧਾਈ॥ ੩੫॥ ~~ਇਤਿ ਸੁਭਾਹੁ ਮਹੀਦੁ ਬਧਃ~~ ਜੰਗਮਜਪੁ ੧੪
~~ਰਨਾਦੇਹਰਾ~~ ਬੀਐਜੰਗਜਤਿਹੀਸਮੇਜਨਕਦੁਤਕ
 ਹਿਬਾਤਾਸੀਯਸੁਯੇਬਰਲੇਤੈਪਗਧਾਰਹੁਪਰਭਾ
 ਤਾ॥ ੩੬॥ ~~ਸਿਖੰਦਾਸਿੰਭੁਰਿਦਾਚਾਕਾਬੰਤੁ॥~~ ਰਾਮਲਛਮ
 ਨਜਸੇਬੈਲਕਯੇਕੁਲਪੁਜਾਮਾਯੇਹੈਪੁਰਾਤਹੈਤੋਜ
 ਨਕਕੇਜਾਇਹੀਜੀਕਹੈਤੋਦਸਰਬਜਪੈਪਹਿਚਾਉ
 ਨਾਹੀਸਿਗਚਲੇਤੁਮੈਕੇਤਕਦਿਖਾਇਹੈਛਿਟੀਸੀ

ਕੋਛੇਰੀ ਕਾਟਿਧਨ ਗੀਨ ਮੇਟੀ ਕਰਚੇਟੀ ਪਰਕਯੇ ਨੇ ਕੋਰੇਰੂ
ਤੋਚਦਾਇਹੋ। ਰਾਜਾ ਤੇਜਨ ਮੁਰਿਧਿ ਰਾਜਾ ਤੇ ਮੇਧਾਯੋਗੁ
ਨੇ ਮੇਸੇ ਸਿਵ ਕੇ ਪਨੁ ਖਹਿਤੇ ਗੁਨੁ ਪਾਇਹੋ। ੩੭ ਕਥਿ
੩੭। ਚਲੇ ਜਾਤ ਮੁਖਿ ਦੇਤ ਫੁਲੇ ਫੁਲ ਤੇ ਰਲੇ ਤਰਿਖ
ਸਿਰਾ ਬੀਰਨ ਕੀ ਸੇਭਾ ਗਇਹੁ ਭਾਂਤ ਹੋ। ਕਿਧਿ ਦੇਵੁ
ਈ ਕਿਧਿ ਪੈਰ ਖਕੀ ਜਈ ਨਈ। ਕਿਧਿ ਬੀਚ ਮੇਰੁ ਇਤ
ਉਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤ ਹੋ। ਕਿਧਿ ਰਹਿ ਸਿਰਾ ਨਵਨੀ ਰਦ

ਅਨਿਗਕਿਤਰਿਗਰੀਗਾਜਮੁਨਾਸਰਸ੍ਵਤੀਪਰਾਤ
 ਯੈਦੇਖਰੁਪਗੈਲਕੀਲੁਗਾਈਜੇਦੁਗਾਈਰਾਮਸੀ
 ਗਉਲਟਾਈਨਾਫਿਰਾਈਫਿਰੀਜਾਤਹੈ॥੩੮ਕਥਿੰ
 ਤੁ॥੧॥ਅਗਇਗਾਇਜਨਕਕੇਦੇਸਮੈਨਰੇਸਸੁਤਾਰੇ
 ਖਿਕੇਸੁਨੇਤੇਰਾਜਾਅਗੈਲੈਨਾਮਯੈਹੈ॥ਖਿੜਸੈ
 ਪਚਾਰਕਰਪੁਜਾਕੁਲਪੁਜਜੁਕੀਮਨਬਚਕਰਮ
 ਚਰਨਸੀਸਨਾਯੈਹੈ॥ਪਛੇਬੁਝੀਕੈਨਕੇਕੁਮਾ

ਰਤਾ ਤੇ ਰੇ ਸਿਰਾ ਸੁੰਦਰ ਸਪੁਤਕ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਯਥੈ ਹੈ॥
ਚਲੀ ਇਹੁ ਸਾਂਈ ਪਾਂਮ ਦੀ ਜੀਇ ਬਡਾਈ ਮੋਹਿ ਯਥੈ
ਦੁਚਿਤਾਈ ਪਨੁ ਕਾ ਹੁਨਾ ਚ ਦਾਯੈ ਹੈ॥ **੩੮ ਕਿ ਬਿੱਤੁ** ਬ
ਲਜੇ ਰਿਖਿ ਰਾਜ ਰਾਜਾ ਲਿਖੀ ਮੇਕ ਗਾਲੇ ਹੁਨ ਦੇਖਿ
ਏਗੁ ਦੇਉ ਬੀਰ ਬਡੇ ਰਖੁ ਨਾਥੈ ਹੋਂ॥ ਲਛਮਨ ਛਟੇ
ਕੀਨੇ ਭੂਪ ਬਲ ਬੇਟੇ ਮੇਟੇ ਪਨੁ ਖਚ ਦਾਇਬੈ ਕੇ ਇਨ੍ਹੀ
ਕੇਹਾ ਬੈਹੋਂ॥ ਅਪੁਕੁਲ ਕੇਤਿ ਲਕੁ ਬਲੈ ਹੈ ਮਿਲਕ

ਜਾਕੀ ਦਸਰਬਨ ਦਬੈ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਮਾਥੈ ਹੋ ਭਾਗ ॥ ੧੬ ॥
 ਹੋਇ ਹੋਧਾ ਮਾਇਨ ਕੇ ਸਿਧਾਰੇ ਪਗ ਜੰਗ ਕਾ ਜਲ
 ਯਾਯੋ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਥੈ ਹੋ ॥ ੪੦ ॥ ਕਾਥਿੰਦੁ ॥ ਸੁ
 ਕੇ ਜੇ ਬਨਾ ਮਕੁਲ ਪੁਲਕ ਪਸੀਨੇ ਦਿਪ ਪੁਪ ਦੀਪ
 ਚੰਦਨ ਚਰਚਿਰ ਪੁਬੀਰ ਕੋ ਗਹਿ ਸਿਤਿ ਨਹਾ ਬਜੇ
 ਰਮਾ ਬਨਾਇ ਨੈਨ ਅੰਧਿ ਦੀਜੇ ਦੇਹ ਬਲੁ ਰਮਚੇ
 ਦਭੁ ਮਤੀ ਰਕੋ ਜਨ ਕੇ ਕੇ ਮਨ ਰਾਮਾਇਨ ਹੀ ਪੈਦੁ

੧੬

ਏਪਨੁਮੀਨੁਰਪਜਾਨਕੀਮਿਲਾਉਨਿਪਨੀਰਕੇ। ਬਾਤਹੈਬਨਾ
ਈਬਿਧਿਰਾਜਾਸੇਜਨਾਈਰਿਖਿਮਾਨਮੇਰੇਬੈਲੁਗਾਠਿਦੇਹੁ
ਨਿਜਚੀਰਕੇ॥੪੯॥ **ਕਾਬਿੰਤੁ॥** ਪੁਨਿਕੁਲਪੁਜਕੇਨਿਦੁਗਇ
ਸੀਸੁਚਲਯੋਨਿਪਮਨੁਰਪੁਨਾਬਛਿਗਾਪਾਵੈਤਨੁਧਾਮਕੇ॥
ਮਿਨੇਤਰੁਛਾਗੀਕਿਪੈਚੀਤੋਰਬਮਾਹੀਜੈਸੇਪੁਜਾਫਹਿਰਾ
ਗਤੈਸੇਦੇਖੇਪਾਛਰਾਮਕੇ। ਕੈਸੇਕੈਬਨਾਵੈਬਿਧਿਇਨਹੁ
ਤੋਹੈਇਸਿਧਿਰਿਖਿਤੋਕਹੈਮੇਹੈਜਸੁਇਨਹੀਕੈਨਾਮਕੇ॥

ਮੇਸੀਹਿ ਜੋ ਕਾਨ ਦੇ ਕੈ ਸੁਨੀ ਓਗਨੇ ਸਸੀ ਦਿਨੇ ਸਮੇ ਨਿਸੇ ੧੭
 ਸਹੀ ਮਨਾਉ ਦੇਵ ਬਾਮ ਕੇ ॥ ੪੨ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਆਇਰਨ
 ਬਾਸ ਸਬ ਬਾਤ ਕਹੀ ਰਾਜਾ ਜਬ ਬਹੀ ਤੇ ਨੇਨ ਲਾਗਿ ਰਹੇਵਾ
 ਹੀ ਓਰ ਕੈ ਦੇਹ ਸੇ ਸਨੇਹ ਭੁਲੇ ਗੇਹ ਸੇ ਮਨੇਹ ਬਾਹੁ ਮੇ
 ਤੀਨੇ ਲੋਕ ਮਾਂਹਿ ਬਰੁ ਦੇਖੇ ਸੀ ਅਭੇਰ ਕੈ ਮੇਸੇ ਪੀਤਿਲ
 ਹੀ ਮਨ ਚਾੜਿ ਕੇ ਜੇ ਸੁੰਤ ਪਨ ਤਾ ਮਰ ਸਭੇ ਰੇ ਜੇ ਸੇ ਪ
 ਟਾਪੁ ਨ ਮੇਰ ਕੈ ਮੇਰੇ ਮਪ ਰਾਧ ਦੇ ਸਕੈ ਨ ਸੀ ਸਧ ਰੇ ਅ

ਜੁਮੈਰੈ ਕੋ ਉਮੈਲ ਲੈ ਕੋ ਬਲ ਮੇਰੇ ਚੇਰੈ ਕੋ ॥੪੩॥ ਕੀ ਬਿੰਤੁ ॥ ਜੁ
 ਨ ਕ ਕੀ ਰਾਨੀ ਸਬ ਦੇਖੈ ਰਜ ਧਾਨੀ ਚ ਦਿ ਬਾਲ ਕਜੁ ਵਧੁ ਰਾ
 ਨੀ ਰਹੀ ਨ ਮਹਲੇ ਮੇ ॥ ਦੇਖੈ ਰਪੁ ਬੀਰ ਜੁ ਕੇ ਮਾਰੇ ਲਾਰੇ ॥
 ਮੇ ਸੇ ਨਿਪ ਜੈ ਸੇ ਸੁਰ ਮਾਰੇ ਪਟ ਬੀਜ ਨਾ ਸਹਲੇ ਮੇ ॥ ਜੁ
 ਨ ਕੀ ਨਿਹਾਰ ਛੁਬ ਰਹੀ ਮਨ ਹੀ ਮੇ ਦ ਬਿ ਬਿਧ ਸੇ ਨ ਮਾਵੈ ਫ
 ਬਿ ਪਾਨੈ ਹੋ ਕਹ ਲੇ ਮੇ ॥ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਕਠਿਨ ਕੁ ਬਲ ਮੇਰੇ
 ਏਈ ਪਤਿ ਜਾਨਤ ਹੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਪਕਜੈ ਜਹਲੇ ਮੇ ॥੪੪॥

ਜਨਕਪਰਹਿਤਉਦਾਚਾਕਥਿਉ ॥ ਬਡੇਬਡਭਾਰੀਜਿਉ

੧੮

ਜੰਗਜਾਮਨੁਰਾਗੀਰਾਮਾਮਾਜਕਉਸੁਰਹੈਚਫੇਯਾਯਾ

ਧਨਕਕਾ ॥ ਭਾਗੀਕੇਗਰੇਕੇਫੁਲਮਾਲਜਸਟੀਕੋਭਾ

ਲਾਮੀਰਬੈਠੇਬੈਠੇਸਿਘਾਸਨਕਨਕਕਾਕਿਦਨਤੇ

ਕੋਮਲਕਮਲਹੁਤੇਸੇਰਭੁਸੁਮੇਸੀਜਾਨਕੀਕੋਸੋਈ

ਦੁਲਹੁਬਨਕਕਾ ॥ ਰਾਜਾਕੋਪੁਰਹਿਤਸਭਾਮੇਥਹੀ

ਉਚੇਦੇਰਸਾਵੁਧਾਨਸੁਨੀਓਹੈਬੈਲੁਹੈਜਨਕਕਾ ॥

੪ ਪਾਰਾ ਦੁਨ ਦੁਤ ਉਦਾ ਚਾ ਜਾ ਜਨ ਕ ਮਿ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾ ॥
 ਤਿਰਿ ਤੋ ਕਾ ਹੁਕੇ ਦੀ ਬੇਹੇ ਜਾਨ ਕੀ ਬਾਦਿ ਹੀ ਜਿ ਰਿਸੁ ਯੇ ਬ
 ਰਲੀ ਨੋ ਰੇਰ ਖੁਬੀਰ ਤੁਕੇ ਹੋ ਕੇ ਬਸਾਹਤ ਰਾਹੁ ਨ ਬਸਾ
 ਹਨ ਕੇ ਮਨੁ ਕੀ ਨੋ ॥ ਭੁਪ ਕਹੀ ਧਨੁ ਮਾਨਿ ਚ ਛਾਵੇ ਤੇ ਮੇਸੀ
 ਮਸੇ ਧਨੁ ਹਾਹੀ ਕੇ ਦੀ ਨੋ ਰੇਰਾ ਰਕੇ ਯਹ ਨੇ ਕੁਨ ਹੋਇ
 ਤੇ ਬਾਟ ਤੁਕ ਤਿਹੀ ਪੁਰਤੀ ਨੋ ॥ ੪ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾ ॥ ਇਦੁ ਉਮਾ
 ਦੁਰਦਾਨ ਨ ਮੇਰ ਖਨੁ ਨ ਸੇਰਾਨ ਬਿਦਨ ਜੇ ਤੇ ॥ ਬਾ

ਰਨਸਿੰਘ ਮਾਗੀ ਰੁਹਤਾਲ ਤਮਾਲ ਸਰੋਵਰ ਮੇਰ ਕੇ
 ਤੇ ਸਿਰੀ ਰਿਚਾ ਜਕੇ ਲਾਸ ਉਠਾਇ ਲਯੋ ਕਰ ਬਾਂਸ
 ਰੂਯੋ ਨਹਿ ਲਤੇ ਜੀ ਰੂਯੋ ਕੇ ਬਲੁ ਤੇ ਨਹਿ ਜਾਨਤ ਬੁ
 ਝਲੇ ਮੁਕੁ ਜੁਰੇ ਨਿਪਾਇਤੇ ॥ ੪੭ ॥ ਜਨ ਕਉ ਦਾਦਾ ਦਾਦ
 ਨ ਦੁਤਸਾ ਸਾਵੈ ਯਾ ਤੇ ਹੀ ਕਯੋ ਦਿਜ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਲੁ
 ਸੇ ਸਚ ਸਾਚਨ ਕਉ ਮੇਰੇ ਸੁਨ ਬੋਲਿ ਲਿਆਉ ਸੁ
 ਅਬਰ ਮੇਲਟ ਤੇ ਨਹਾਯੇ ਬਲਾ ਮਾਇ ਕੇ ਰੋਗ ਮਰੁ

ਤੇਰੁ ਕਹੀ ਸਿਵ ਕੇ ਪਨੁ ਹੈ ਤੇਰੁ ਹਰਿ ਭਯੋ ਰੇ ਛੁਤੀ ਮਾਪੁ
ਜੈ ਰੋਗੁ ਰਕੇ ਪਰੁ ਤੇ ਲਤ ਲਾਜੁ ਭਈ ਨ ਕਮਾਨ ਚਲਾ
ਵਤ ਲਾਜ ਮੇਰੇ ॥੪੮॥ **ਦੇਹ ਰਾਗ** ਪਚਿਹਾਰੇ ਪਉਰਖ ਕਰੇ
ਕਿਨਹਿ ਨ ਮਾਨੀ ਬਾਤਾ ਭੁਜ ਬਲ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਨੁ ਕੇ
ਸੋਹੈ ਤਾ ਮੁਝਾਤਾ ॥੪੯॥ **ਕਾਬਿੱਤੁ** ॥ ਅਗਨਿ ਨਿਜ ਕਾਤ ਛੇ
ਛੇ ਜਾਤ ਨ ਉਠਾਯੇ ਜਾਤ ਕਰਿ ਨ ਸੀ ਬਾਤ ਕਹੁ ਲਾਗ
ਤਹੈ ਅਬ ਕੇ ਪਾਵੇ ਤੇ ਮਰ ਮਤੇ ਨ ਮਾਵੇ ਤੇ ਜਨ ਕਧਾਂ

ਮਜਾਨ ਤੇ ਹੋਰੁ ਪਦੇ ਬਿਬੀ ਰੋਹ ਤੋਰ ਬਕੇ ॥ ਇਹਾਂ ਕਛੁ
 ਕਠਿਨ ਕੁਧੇ ਚੁਆਗੇ ॥ ਮਾਨ ਰੂਪ ਕੇ ਬਾਸ ਕਸੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈ
 ਨਿਰਖਿ ਜੀ ਮੇਦ ਬਕੇ ॥ ਫੁਲ ਮੇ ਨਿਜੁ ਕਰਮੁ ਨ ਲੁਲ ਮੁ
 ਖੁਜਾਨ ਕੀ ਕੇਟੁਲ ਮੇ ਨ ਪਨੁਖ ਦੁਟਿਗੇ ॥ ਮਨ ਸਬ ਕੇ
 ਪੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ॥ ਸੀਯ ਸੁਯਿ ਬਰਕਾਤ ਸੇ ਬੈਧੁ ਤੇਰ ਤਕੇ
 ਉਜਰੇ ਕਤ ਬਾਈ ॥ ਆਇ ਉਠਾਇ ਸੇ ਕੇਨ ਨਿਦਾਇ
 ਕੋਨਾ ਰਿਖਿ ਸਾਇ ਚਲੇ ਹਰ ਬਾਈ ॥ ਨਾਹ ਕੇ ਰੂਪ

ਨਿਹਾਰੇ ਬੇਕੋਮ ਹਿਮਤੁ ਲਕੀ ਕੇ ਹਿੰਮਾਂ ਹਿਲ ਗਈ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਰਾਖੀ ਰਕੇ ਦੇ ਖਬੇ ਕੋ ਸਬ ਦੇ ਵਸਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਖ ਨਾਮ
ਈ ॥ ੫੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹੋ ਯਸ ॥ ਪੁਰਨੇ ਹੋ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਧਰਮ ਆਨੁ ਬਿਰ
ਚਮਨੇ ਰਬ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀ ਕੋ ॥ ਆਨ ਜੁ ਕੇ ਜੁ ਹੁ ਤੇ ਨਿ
ਪ ਮਤੁ ਲਲਾਗ ਤੇ ਹੋ ਸਬ ਹੀ ਮਨ ਫੀ ਕੋ ॥ ਰਾਮ ਅਖੰ
ਡੁ ਲਸੇ ਤਿਨ ਮੰਧਿ ਬਿਰਾਜ ਤੇ ਹੋ ਸੁਲਏ ਜਸ ਟੀ ਕੋ ॥
ਦੇ ਬਿਸਰੁ ਪਸ ਬੇਬ ਲਿਜਾ ਹਿ ਕੇ ਹੋ ਸਬ ਯੇ ਸੀ ਅਕ २

ਬਰੁਨੀਕੋ। **ਪਰਾਜਾਪਿਤੁ** ਜੋਲੋਰਪੁਕੁਲਕੋਤਿਲਕਤੀ
 ਨੋਲੋਕਪਤਿਮੇਚਤਨਤੋਲੋਸਬਠਕੈਭੁਜਬਾਂਮਤੋਯਾਗ
 ਪੇਚੇਖੋਚਦੇਲਪੇਟਪਟਫੁਟਬਾਂਧਿਮੇਡੇਮੇਡੇਮੇਡੇਪੇਨਟੁ
 ਟੇਡੀਮਤੀਮਤੋਯਾਗਜਰਿਖਿਅਗੇਰਪੁਬੀਰਦੇਖਰਾਜ
 ਜਿਤੇਫੀਕਿਸਬਲਾਗੇਜੇਸੇਦੀਪਰਵਿਧਾਂਮਤੋਯਾਮਬਿਰ
 ਬਨਾਵਤਸੁਮੰਬਰਕੇਰਾਜਾਸਬਕੇਬਰਸੇਦ੍ਵੇਗਏਪਟਿ
 ਬਰਸੇਰਾਂਮਤੋਯਾ **ਪੜ੍ਹਾਦੇਹਰਾ** ੧ ਇਹਬਿਧਿਪਚਿਹਾਰੇ

ਸਬੈ ਕਰਿ ਨ ਧਨੁ ਖਰੀਬ ਤਾ ਤ ਬਰਖੁ ਪਤਿ ਛਿਤਿ ਪਤਿ
ਨ ਸੋ ਬੈਲੇ ਮੁਹ ਮੁਸਕਾਤਾ ॥ ੫੪ ॥ ਸੋਵੇ ਜਾ ॥ ਅਗਨਿ ਜੁ
ਰੇ ਸਬ ਦੇ ਸਨ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਆਜੁ ਨ ਰੇ ਸਕੁ ਲਾਹ ਲਭਾਰੀ ॥
॥ ਰਿਸਿ ਵੇ ਕੇ ਧਨੁ ਕੇ ਮਨ ਉਠਾਵਤੁ ਆਵਤੁ ਹੋਇ ਗਏ ਬ
ਲੁਹਾਰੀ ॥ ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ ਕਹੀ ਸਬ ਸੇਭ ਈ ਬੀਰ ਬਿਨ
ਛਿਤਿ ਰੇਇ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਦੇਖਹੁ ਹਾਬ ਲਗਾਇ ਸਬੈ ਭੁਟ
ਨਾ ਕਚਲੀ ਕਟਨਾ ਕਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ੫੫ ॥ ਲਛਮੀ ਨ ਉਵੇ

ਚਾਸਦਿਆ ਬੋਲਉ ਫਜੇਲ ਪੁਬੀਰ ਸੁਨੇਰ ਪੁਬੀਰ
ਕੋਹਿ ਫੁਨ ਮਾਂਹਿ ਉਠਾਉਂ ਸੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨ ਕਹੇ ਕਛੁ ਦਾ
ਸਹਿ ਭੋਹ ਨ ਕੋਨੈ ਕਾ ਮਾਇ ਸਪਾਉਂ ਪਾਇ ਛੁਵੈ ਰਿ
ਖਿ ਕੇ ਅਬ ਗੀਰ ਬਕੇ ਕਰ ਬਾ ਮਸੀਜਾਇ ਉਚਾਉਂ
ਰਾਮ ਉਠਾਇ ਤੁਮੇ ਦਿਖ ਰਾਇ ਕੇ ਦੇ ਉਚਲਾਇ
ਕੋਹ ਚਟ ਕਾਉਂ ਪਵੈ ਸੀ ਤਉ ਦਾ ਚਾਸਾ ਦਾ ਜਨ
ਕਬ ਚਨਾਇ ਤਰਾਂ ਮਉਤ ਕਠਿਨ ਪਨੁਖਾ ਮਾਤਿ ਈ

੨੨

ਸਾਸੀਅਜੀਅਕੀਇਤਦੁਚਿਤਈਕਿਯੋਬਨਿਹੇਜਗਦੀ
ਸਾ॥੫੭॥ਸਵੈਦਾ॥ਕੋਮਲਸੀਰਪੁਬੀਰਿਮਹਾਨਵ
ਨੀਤਉਤੇਨਵਨੁਤਨਮਾਈ॥ਹੈਸਿਵਕੋਪਨੁਬੰਜੁਸਮਾ
ਨਸਸੀਰਵਿਤਾਸਸਕੇਨਉਚਾਈ॥ਤਾਤਕੋਬੋਲਾਅਡੁ
ਲਸਬੈਨਿਰਮੇਲਾਕਿਅਨਬਨੀਦੁਚਿਤਾਈ॥ਜਾਨ
ਕੀਅਨਕੀਅਸਤਜੀਕਿਬਰੋਇਹਕੋਕਿਮਰੋਬਿ
ਖੁਖਾਈ॥੫੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਕਿਯੋਰਾਜਰਿਖਿਰਾਮਸੇ

ਪੁਤਕਜੇਨਜਸੁਲੇਹੁ। ਸਬਰਾਜਨਕੀ। ਮਾਸਸੇਕ ੨੩
ਚਿਦੁਕਪਨੁਦੇਹੁ। **ਪਦੀ। ਕਾਬਿਤੁ।** । ਤੇਜਪੁਜਿਦੇਉ
ਭਾਈਰਾਜਰਿਖਿਆਗਿਆਪਾਈਉਠੇਰਪੁਰਾਈ
ਮਨਮਾਂਹਿਅਛਿਹਰਯੋ। ਪਾਇਸੇਲਗਾਇਏਕਹਾਥ
ਹੀਉਠਾਇਰੰਮਐਰਚਾਜਾਨਕੇਬਰਤੰਗੀਪਰੀਪਰ
ਯੋ। ਸੁਰਗਪਤਾਲਮਿਲੇਅਚਲਤਮਾਲਰਿਰੇਹਾ
ਲਚਾਲਪਰੀਮਨਸਬਹੀਕੇਧਰਯੋਦੇਵਤਾਬਿਵਾ

ਨਤੈ ਸੁਰੇਸ ਕੇ ਦਿਵਾ ਨਤੈ ਨਿਸੇਸ ਬ੍ਰਮ ਭਲ ਤੇ ਹਰਖਿ
ਫੁਲ ਬਰਖੇ ॥ ੬੦ ॥ ਸੋਵੇਦਯਸ ॥ ਗਾਢੀ ਕਸੀ ਸਲ
ਗੀ ਕਰਕੀ ਕਰਸੀ ਛਿਟ ਕੀ ਕਮਠੀ ਕਰਕੀ ਅਰਿ
ਕੀ ਛਤੀ ਆਂਦਰ ਕੀ ਫਰਕੀ ਛੁਟੀ ਜੋਗ ਜੁਟੀ ਅਖੀ
ਆਂਹਰ ਕੀ ਪਲਕੀ ਖਰਕੀ ਹਰਕੀ ਨਿਧਿ ਛੀਰ
ਧਰਾ ਧਰਕੀ ਅਹਿਰਿ ਧਰਕੀ ਭੁਟੀ ਚਾਪ ਧੁਨੀ ਸੁ
ਮਹਾ ਡਰਕੀ ਭਰਕੀ ਭਟ ਭੀਰ ਸੁ ਅਬਿਰਕੀ ॥ ੬੧

ਸੋਵੇਯਾ ਕੁਵਿਡਕੀਚਿਬਿਬਖੀਡਮਹਾਂਬਰਬੀਡਪੁਚੇਡ
ਕੁਜਾਬਲਤੋਂ। ਡੁਰਪਸੇਬ੍ਰਹਮੰਡਿਚਕਜੇਨਵਖੀਡਮਖੀ
ਡੁਲਮੰਡੁਲਕੁਤਲਤੋਂ। ਰਪੁਬੀਰਪਮੰਡੁਕੀਚਿਨ੍ਰਿਪ
ਖੰਡਿਚਲਜੇਤਜਜੇਮਛੁਲੀਜਲਤੋਂ। ਪਛਿਤਤ
ਖਿਸਾਤਚਲੇਈਪੇਜਾਤਭਜੇਗਜਜੇਬਿਚਲੇਦ
ਲਤੋਂ। ਵੇਰਾਸੋਵੇਯਾ। ਚਾਪਕਯੇਬਡੇਪਾਪਕੇਗਬ
ਰਯੇਸਿਵਮਾਪਨਿਕੀਦਨਜੁਪੁਨਿਮਾਇਕੇਮਾਰ

ਤਸੀਕ ਕਰੀ ਨ ਨਿਸੀਕ ਛੁਯੇ ਭਿਰੁ ਨੇ ਦਨੁ ਜਾ ਜੀਅ ਜਾ
ਨਿਇ ਹੋਰ ਘੁਨਾ ਬਕੇ ਹਾ ਬਚ ਛੁਯੇ ਤਪਤੀ ਰਬ ਮਦਿਨੁ
ਮਨੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਨ ਭਯੇ ਭਾਮ ਮਹਿਲ ਫਾਂਗੇ ਚਲੇ ਭ
ਵੇਦਿ ਦਨੁ ਜਾ ॥ **ਵੇਦਿ ਕਾ ਬਿੰਦੂ ॥** ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਰਾ ਮਰਾ ਮਚੇ
ਦਕੇ ਪਰਸਰਾ ਮਤਾ ਕੇ ਮਭਿਮਾਨ ਦਿਜ ਮਹਿਲਾ ਮਸੀ
ਸਕੀ ॥ ਗਾਵਨ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰਿਪ ਕੁਹ ਠਕੁ ਪਤਿ ਦੁਤਰਾਂ ਮ
ਸੁਰਲੇ ਗਾਹੁ ਕਾ ਲੁਬਾਲ ਸੀ ਸਕੀ ॥ ਬੇਲੁ ਉਮਾਨ

ਹੋਕੇ ਅਨਲੁਲਿਕ ਦਾ ਹੋਕੇ ਅੰਦੁਖ ਸਿੰਧੁ ਜੀਵ ਨਿਕੋਜ ੨੫
 ਸੁਕ ਪਿਈ ਸਕੋ ਘੱਪ ਰਕੋ ਜੋਗ ਨੀ ਸੁਭੇਗ ਨੀ ਸੁਰੀ
 ਦੁਰਜੁ ਦੁਲੇ ਪਰੁਈ ਸਦੇ ਰਪਰੀ ਠੰਰ ਬੀ ਸਕੋ **ਵੇਖਾ ਕ**
ਬਿੰਤੁ ਰਾਜ ਰਿਖਿ ਬਾਤ ਕਹੀ ਭਲੀ ਪਾਤਿਗ ਹੀ ਰਾਜ
 ਰਾਜਾ ਦਸ ਰਬ ਜੁ ਕੋ ਬੇਗ ਹੀ ਬੁਲਾਈ ਏ ਕੁਟਿਬ
 ਸਮੇਤ ਅੰਰ ਬਾਲ ਲੋਕੇ ਸਿਰਾ ਦੇ ਉਨੇ ਨਨ ਸਿੰਧੁ ਤਨ
 ਕੋ ਬਜਾਹੁ ਦਿਖਾਈ ਏ ਮਾਨੀ ਸੇਈ ਕਰੀ ਦੁਤੁ ਬਲੇ

ਤਿਹਘਰੀਬਿਦਾਕੀਨੋਕਯੋਪੋਲਸੀਗਰੇਠਦਿਨਧਾਈ
ਏਸੀਗੀਭਈਛੁਤੀਪਾਈਭਾਗਨਕੀਬਭੀਰਾਮ
ਪਾਤੀਲਿਖਿਪਠਾਈਬਰਾਤੀਹੈਕੋਆਈਏ॥ **ਦੁਪਾਰ**
ਖਿੰਡਾ ਬਾਚੀਸੇਈਪਾਤੀਏਮਸੇਲਗਾਇਛੁਤੀਗਾਂਝਾ
ਅਜਨੂਕੇਰਾਤੀਭਯੋਜਾਤੀਚਿਤਹਰਖਸਾਦੇਦੁਭੀ
ਬਜਾਇਕੁਲਪੁਜਨੇਕੇਪੁਜਿਪਾਇਦਾਨੁਮੇਸੇਦੀ
ਨੇਮਾਨੇਬਾਦਰਸੇਬਰਖਸਾਕਟਕੁਚਲਜੇਅਪਾਰ

ਸੁਭਤਨਵਾਰਪਾਰਨਹਰੇਰੀਤਾਰਿਭੂਪਮੀਨਜੰਮਕਰ
ਖਸੇਰਿਦੇਚਾਰੇਪੁਤਪੁਰਹੁਤਹੁਤੇਸੁਤਨੀਕੋਬਾਢੁਯੇਅ
ਨਰਾਗਭਾਗਲਹੇਜੁਪਕਯੋ॥ **੬੬ ਸੋਵੇਯਾ** ॥ ਭੂਪਰ
ਯੇਰਿਖਿਰਾਜਕੋਧਾਇਕਯੋਅਬਦੀਪਭਰੇਸਰੁਪੀ
ਕੋਧਾਇਕੋਲਾਇਲਏਉਰਸੀਰਪੁਬੀਰਮਨੇਨਿਜੁ
ਅਨਿਦਜੀਕੋਚਿਦਨਸੇਪਨਸਾਰਮਿਲੇਪਸਿਰਾ
ਅਮਿਲੇਸੁਮਹੁਰਤਨੀਕੋਆਨਿਬਾਸਿਸੁਕੀਓਮਪ

੨੬

ਨੇਕ ਰਚਾਲੇ ਮੇਰੇ ਸਰਲਾਲ ਕੇਟੀ ਕੋ॥ ੬੭ ਨਿਵੇਜਾ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਹੁਕੀ ਰਿਕਲਾਇਸਟ ਬਸਿਸੁ ਅਰਿਸੁਟ ਰੋਪ ਰਕੇਇਧਾ
 ਏਲੇ ਸੁਤਚਾਰ ਬਿਵਾਹਿਤਿ ਹੀਪਰੀਜਾਨ ਕੀਤਾਤ ਸ
 ਬੈਸ ਮੁਦਾਏ ਸਿਨੁ ਏਅਪ ਸਿਨੁ ਸੇਬੈ ਪਥਕਾਪਿਉ
 ਏਜੀਅਮੇਦੁਖਪਾਏਅੰਕ ਨਿਸਿਕਾਟਿਏ ਬਿਧਿਜੇਅ
 ਬਤੇ ਬਿਧਿਹੁ ਕਬਹੂੰ ਨਮਿਦਾਏ॥ ੬੮ ਪਰਸਰਾਮੇਵਾ
 ਚਾਕਿਉ॥ ਮੇਸੇ ਕੰਨੁ ਚਾਰ ਬਾਕਮ ਰੇਸੁਰਏ ਕੇਅੰ

ਕੇਦੇਵਰਾਜ ਕੇਨਰਾ ਕੇਤਰੇ ਸੁਪਨ ਕਕੋ। ਨਾਰਾਇਨ ਛੀਰ ੨੭
ਨਿਧਿ ਸੇਖਰੀ ਬੈਨੇਨ ਬਿਧਿ ਸੁਰ ਸੁਮ ਕਾਸਟੁ ਹਸੇ ਪਸੇ
ਹੈ ਜਨ ਕਕੋ। ਕਾਹੂ ਚੀਟੀ ਲਾਗੇ ਪਾਂਖ ਕਾਹਿ ਜਮੁ ਅਚੈ
ਕਾਖ ਸੁਲੇਹੈ ਨਦੇ ਪਸੇ ਪੁਨੁ ਲਾਗੇ ਹੈ ਕਨ ਕਕੋ। ਚ
ਲੇ ਪਾਇ ਕਮਰੀ ਚ ਛਾਇ ਫੁਰ ਕਾਇ ਅੰਬਿ ਬਾਈ
ਜਗ ਸਾਈ ਬਾਤ ਕਛੁ ਨ ਤਨ ਕਕੋ। ਫੁਟੀ ਕਾ ਬਿੰਤੁ।
ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਦਾਹੀ ਰਾਮ ਰਾਵਰੀ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰੀ ਰਹੇ ਸੇ

ਚਕਚਬਾਤਸੁਨਜੇਨਛਿਨਜੇ॥ ਦਸਰਬਮਾਯੇਬਲ
ਬਹੁਤੇਜਨਾਯੇਹੇਅਨੰਤਫੁਲਜੇਚਲਜੇਸੁਬਸਿਤਕੇ
ਸੇਦਿਨਜੇ॥ ਦਿਕਜੇਤੇਹੀਰਾਂਵਤੇਸੁਆਨਿਰੂਪਾਏ
ਕੈਸੇਪਾਏਹੇਸੁਕੈਸੇਜੈਸੇਦਾਰਦੀਕੇਰਿਨਜੇ॥ ਕੀ
ਬੋਬਰਕਾਮਤਾਕੋਲੀਜੈਫੁਲਰਾਮ॥ ਤੇਤੇਰੀਲਹੀਮੇ
ਪਾਈਸੁਧਤੇਰਜੇਤਾਨਿਤਿਨਜੇ॥ ੭੦॥ ਜੇਦੇਯਾ
ਭਾਨੁਨਿਗਾਰਿਕਯੇਭ੍ਰਿਗੁਨੰਦਨਦੁਕਪਰੀਤਬ

ਯਾਹਿਨਮਾਕਯਾ ਜਾਨਤਹੈ ਨਿਜੁ ਬਾਨ ਕੁਠਾਰਫੁਲੇ ॥ ੨੮ ॥
 ਤਰੁਮੂਲਸਮੂਲਉਪਾਕਯਾ ਜਾਨਿਸੁਭੁਲਬਿਚਾ
 ਗਇਤੈਧਰਯਾਹਿਪੈਲੈਜਲਬਿਰਿਨਡਾਕਯਾਇ
 ਜੀਅੰਮੈਇਹਭਾਂਤਾਬਿਚਾਰਤੁਰਾਮਕਛੂਚੇਤਅੰ
 ਰਬਿਚਾਰਕਯਾ ॥ ੧੧ ॥ ਦਿਹਰਾ ਬਿੰਦੁਸਮਿਤੁਬਸਿਸੁ
 ਰਿਖਿਨਵਗ੍ਰਹਸੁਭੁਨਿਜਠਾਇਸੀਅਜੀਯਸੁ
 ਖੁਕਬਹੁਨਲਹੈਪਕਯੋਕਰਮਕੇਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਕਾਇਤੁ॥ ਏਕੰਤਰੁਈਸੇਨਸਿਮਟਸਟਪਟਾਇਕਾਂ
ਪੈਸਕੇਜਗਇਤੇਜੁਮੇਸੋਜੁਮੇਅਰਕਕੀਕਿਨੁਧਰੇ
ਧੀਰੀਪਰੀਪੀਰੀਮੁਖਕਾਂਸੀਰਾਂਮਕਾਧੇਕਰਦੇਡੁਖੁਨੀ
ਨਿਰਖਜੇਖਲਕਕੇਲੈਕੇਸੁਤਸਾਬਜੇਰਿਗਾਬ
ਇਤਭੁਪਪਾਇਭੁਖਜੇਵਹਮਾਨਤਨਜਕੀਆਪ
ਜਕਕੇਕਠਿਨਕੁਠਾਰਧੇਰੇਜੇਰਵਾਰਦਿਜਮਾ
ਜੇਬਿਕਰਾਲੈਜੇਤਵਾਰਚਾਰਚਕਕੇ॥੧੩॥ਪਰਸ

ਰਸਮੇਵਾਰਸਮੇਵਾਰਿਕਿਕੁਵਿਡਦੁਕਕੀਚਿਨਿਨਿਸੇਬ ੨੯
ਕਹਾਹਮਸੇਲਰਹੈ। ਭਿਰੁਨਿਦਕੈਹੈ। ਨਜਾਨਤਤਾਂ।
ਹਿਸਮਤਿਕਦਿਤਨਕਪਰਹੈ। ਸਬਸੇਨਠਟੀਮੁਖਕਾ
ਤਿਘਟੀਬਿਪਗੀਤਿਗਟੀਘਟਕਸੇਟਰਹੈ। ਪੁਨਿਤਾ
ਹਿਮਤਿਗਤਿਭੈਨਕਛੁਜਿਨਕੇਸੇਗਰਾਮਸੇਕੇਹਰਿ
ਹੈ। ੭੪ ਸੋਰਠਾ। ਦਸਰਬਸਕਟਲਸਮਾਜਸੁਤਤੀ।
ਅਬਪੁਬਿਭੂਤਸਿਰਾ। ਯਹਮਤਿਗਜਰਾਜਨਦੀ

ਨਾਉ ਬੇਰਨ ਚਲਯੋ ॥ ੭੫ ॥ ਸੈਵੇਯਾ ॥ ਕੇਧ ਪੁਰਿ ਤੁਕੀ ਚਿ
 ਮੁਨਿ ਨਿਦਾ ਅਖਿ ਭੁਲਯੋ ਰੁਪੇ ਸਕੁ ਚਾਹੀ ॥ ਕਿਨੁ ਗੋ
 ਰੁ ਅਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਨਿਪਹੇ ਬਲਵੇ ਤੁਸੁ ਤੇ ਪਰਮਾਹੀ ॥ ਏ
 ਕ ਕਯੋ ਭੁਜ ਦੇ ਤੁਕੁ ਠਾਰ ਸਮੇਤ ਧਰਾ ਟਿਰ ਸੁਇ
 ਤਨਾਹੀ ॥ ਰਾਮ ਬਿਚਾਰਨ ਕਾ ਮੁਕੀ ਚਿ ਤਿਨ ਜਾਨਤ
 ਸੇਹਿ ਬਛੁ ਮੇਧਰ ਛਾਹੀ ॥ ੭੬ ॥ ਕਖਿੰਤੁ ॥ ਕੰਨੇ ਸਿਖਰੀ
 ਨੀਤਿ ਹਿਤ ਕੇ ਤੇ ਬਤਾਇ ਮੇਹਿ ਚਿਠ ਨਿਚ ਬਾਇ ਚਿਰ

ਦੇਖੇਰਾਮਚੰਦਕੀ। ਗਤਿਕਰਨੈਨਧੁਮਨਾਕੋਤੇਸੁਸਾਇ ੩੦
ਤਿਨਰੋਕੇਨਾਕਜਾਇਤਗਾਸੁਰਜੋਤਿਮਦਿਕੀ। ਗਰਜਾ
ਪਛੁਤਾਇਦੇਖੈਸੋਦੁਖਪਰਜੇਆਇਤੋਕੇਗਜਰਾ
ਹੈਬੋਲੀ। ਅਨੰਦਕੇਕੇਦਕੀ। ਲਿਪਸੁਖੁਭਯੋਧੈਪਦੀ
ਨਬਿਧਕੇਪਰਾਧਕੇਪਦੇਖੇਮੁਖਪਦੀ। ਅਜਨੰਦਕੀ।
੭੭ ਦਸਰਬੰਦਾਗਵਹਰਾ। ਧਨੁਖਛੁਲਮੇਕਰਧਰ
ਪਰਜੇਦਸਰਬੰਦਕਤਮਾਥਾ। ਬਿਕਟਬਚਨਭ੍ਰਿਗੁਰਾ

ਮਸੇਬੇਲੇਹਸਿਰਘੁਨਾਬਾ॥੧੮॥ਰਾਮਚੰਦਉਦਾਚਾ॥੧॥
 ੨੦॥ਲਾਰਜੇਯਹੈਦੇਖਨੁਮੈਰੇਖੈਦੁਪਨੁਖਤੋਕਯੇਜਾ
 ਜੋਰੇਪੁਰਾਨੇਹੈਮੈਜਾਨੁਗਯੇਕਾਮਸੇ॥ਸਿਤਿਮੈਸੀਹੈਨ
 ਹਾਰਾਵਰੇਕਹਾਬਿਚਾਰਮਾਕਯੇਚਾਹੈਮਾਰੇਬੇਰੁਚੈਨ
 ਕੰਝਘਾਮਸੇ॥ਦੁਖੁਸੁਖਇਕਬਾਰਦਸਰਥਜੀਅ
 ਪਾਰਜੈਸੇਫੁਨਿਮਨੀਗਾਰਿਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਸੇ॥ਕਿਸੀ
 ਹੁੰਦਈਮੇਰੇਅਨੰਦਕੀਜਈਨਈਭਈਰਾਮਰਾ ੩

ਮਮਾਜਨਈਰਾਂਮਰਾਂਮਸੋ॥੭੫॥ ਲਛਮਨੇਵਾਰ॥ ੩੧
 ਮਹਾਂਰਣਪੀਰਮਹਾਂਬੀਰਲਖੁਬੀਰਹਸਬ
 ਲੇਮੇਸੇਨੈਕਸਮਸਜਾਮਮਹਿਦੀਜੀਏਕਿਹਬਾਂਧ
 ਰੋਕੋਰੋਦੇਸਤੇਨਿਕਾਰੋਕੋਬਾਰਧਉਤਾਰੋਕੋ
 ਜੁਰਾਕਟਿਲੀਜੀਏਕੋਰੋਕਬਿਕਾਸੀਰਾਂਮਕੇਤਕੁ
 ਪਰਸਿਰਾਮਨਾਮਸੁਨਜਾਕੇਛਿਤਿਪਾਲੈਦੈਕੈਛੀਜੀ
 ਏਮਾਰੇਮਹਾਂਪਾਪਛੀਨਲੈਹੋਤੁਨਚਾਪਾਪਦੇਖੀ

ਇਤਮਸੇਪੈਨਸਸੇਕਛੁਕੀਜੀਏ॥੫੦॥ ਰਾਮਚੰਦਉਦਾਰ
ਪਰਸਰਾਮਸੇ॥੫੧॥ ਮੇਨਜਾਨਮਤੇਰਬਲੁਤੈਸੇਤਾ
ਕੋਲਾਰਸੇਫਲੁਕਠਿਨਕੁਠਾਰਪਾਰਕੋਠਪਰਿਧਰੀਏ॥
ਅਇਤੇਪਰਾਮੇਰਕਛੁਬਾਤਾਮਾਵੈਤਾਤਹਾਬਕੀਜੇਸੇਈ
ਭਾਵਤੀਪੈਰੋਖਕੋਨਕਰੀਏ॥ ਮੇਸੇਕਛੁਕੁਲਕੇਸੁਭ
ਉਹੇਰਾਮੇਰਰਾਮਮਾਰਪਏਪੈਨਸਾਗੀਏਜੇਮਰੀਏ॥
ਬੈਰੀਸਰਨਾਇਮੇਰਸੁਨੇਮੁਨੀਰਾਇਗਾਇਬਾਮ

ਨਸਲਗੀਏਤੋਪਾਇਕਾਕੋਪਰੀਏ॥੮੫॥ਪਰਸਰਾਮੀ ੩੨
 ਵਾਚਾ॥੧੮੫॥ਦੇਖਨਜੇਪਾਉਤੋਪਠਾਉਜਮਲੇਕ
 ਹਾਬਦੁਜੇਨਲਗਾਉਵਾਰਿਕਰੋਏਕਕਰਕੇ॥ਮੀਜੀ
 ਮਾਰੋਉਰਤੇਉਪਾਰਭੁਜਦੇਡੁਹਾਡੁਤੇਰਿਡੁਰਬਰਅਵ
 ਲੇਕਿਰਪੁਬਰਕੇ॥ਕਾਸੀਰਾਮਾਦਿਜਕੇਰਿਸਾਤਭ
 ਹਰਾਤਰਾਮਾਮਤਿਬਹਰਾਤਗਾਤਲਾਗਾਡੇਹੇਪਰਕੇ
 ਮੀਤਕੇਸਿਤਾਪੁਮੇਟਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਕੀਨੇਕੇਹੇਵਹ

ਆਪਚਾਪਤਿਰੇਮੇਜਿਹਰਕੇ॥ **੨੨**॥ ਰਾਮਚੁਉਦਾਚਾ॥
ਕਾਕਿਉ ਜੇਈਕਕੇਚਾਹਤਹੇਸੇਈਕਰੇਇਤਾਮਾਇ
ਬੇਲੇਜੇਰਘੁਗਾਇਚਲਦਯਾਨੀਕੇਪਥਕੇਤਿਕੇਮੇ
ਧਨੁਖਜਾਇਲਯਾਯੇਹੇਜਨਕਹਾਥਬੇਲੇਸੁਤਭੂਪ
ਰੁਪਧੇਰੇਮਨਮਥਕੇਕੇਹੇਕਾਬਿਕਾਸੀਰਾਂਮਰਾਮਾਂ
ਭਿਰਾਮਪੁਰਕਰੁਨਾਕੇਧਾਂਮੈਦੇਨਹਾਰੇਮੇਖਗਥਕੇ॥
ਜਗਤਉਜਾਰੇਭੁਜਭਾਰੇਯਹਿਬਾਤਸੁਨਿਨਿਕਸ

ਕੈਨਾ ਰੇ ਭੁਯੇ ਪ੍ਰਯਾ ਰੇ ਦਸ ਰਬ ਕੇ ॥ **੬੩ ॥ ਪਰਸਾਦਾ ॥** ੩੩
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ॥ ਤਰਨੇ ਤੇ ਤਾ ਤੇ ਭੁਯੇ ਰਾ ਤੇ ਭੁਯੇ ਨਖ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖ ਸੇ ਬਚਨ ਬਲੇ ਛੁਕ ਜੇ ਛੁਹ ਛੁਯੇ ਗੇ ॥ ਭੰਗੇ ਚ ਛੀਰ
 ਛੀ ॥ ਆਖੇ ਰਿਸ ਤੇ ਪਰਸ ਕਛੀ ॥ ਕੈ ਗੇ ਕ ਬਿਕਾਸੀ ਰਾਮੇ ॥
 ਸੇ ਬੇ ਖ ਭੁਯੇ ਗੇ ॥ ਕਾਂ ਪਤਾ ਅਧਰ ਲਰ ਬੇ ਕੀ ਹਰ ਬਰਵਾ ॥
 ਸਿਭਾ ਰੇ ਕੇ ਕਹਰ ਕੁਠਾਰ ਕਰ ਲਯੇ ਗੇ ॥ ਦਿਖਤ ਹੀ ਗਾਥ
 ਰਾਪੁ ਨਾ ਬਕੇ ਪਨੁ ਖ ਬਾਂ ਨ ਸਾ ਵਕ ਮੁਨੀ ਸਿਰ ਕੇ ਪਾ ਵਕ

ਦੇਗਯੋਯੋ॥੮੪॥ **ਕਾਇੰਤੁ**॥ ਜੀਵਤਨਦੇਹੋਜਾਨਾਮਾਨ
ਮਹਾਰੁਦ੍ਰੁਕੀਕਿਰੋਗੋਨਿਦਾਨਸੁਨਯਗਯੋਯੋਸੁਅਬ
ਗੀਰਿਖਕੋਸਪੁਤੁਪੁਰਹੁਤਹੁਕੇਬੋਧੁਧੇਰਕਾਸੀਰਾਮ
ਬਾਰਬਾਰਬਲਤਗਾਰਬਗੀਅੰਗਧਿਤਰੇਅੰਨਤਨ
ਮੈਰਭੁਟਜਾਨਤੋਹਮਥਤਨਉਛਰਉਛਰਾਮੈਵੇਤ
ਬਗੀਭੁਯੋਦਾਵੇਦਾਰਤੇਸਿਭਾਰਕਰਮੇਸੋਰਗਰਿਰ
ਅਬੀਸੀਨਤਰਹਥਜਾਰਗੁਰਿਅਬਗੀ॥੮੫॥ **ਚਰਮ**

ਹੇਦੁਰੁਵਾਰਪੁਰਸੁਰਮਸਿ॥ ਜਕਸਿੰਤੁ॥ ਤੁਮਸਬ ੩੪
 ਹੀਕੇਚਾਰਮਾਨੀਅਤਪੁਰਪੁਰਭੂਤਲਕੇਸੁਰਤੁਮੇਦੀ
 ਸੀਅਤੁਦਾਤਹੇਕਾਸੀਰਾਮਪੁਜਾਕੇਰੇਹਾਬਜੇਰ
 ਪਾਇਪੈਰੇਤੁਮਸੇਹਮਾਰੇਪੁਭਕਛੁਨਬਸਾਤਹੇਪੈ
 ਹੀਅਨਮਾਰਨੇਹੇਹਮਤੁਮਪਾਰਨੇਹੇਬੁਧਿਰਪੁਬਿ
 ਸਿਨਕੀਅੇਸੀਦਿਨਰਾਤਹੇਸੁਨੇਦਿਜਬੀਰਰਖੁ
 ਬੀਰਕੇਹੇਹਮੇਪੇਮਸੀਸਕੇਦਿਵੰਯਾਕੇਕਸੀਸਕ

ਰੀਝਾਤੈਹੈ॥ **੨੬** **ੴ** ਪਰਸਰਾਮਸਿਕਹਤੈਹੈ॥ **ਕਾਇਕੰਤਾ**
ਕਾਹੇਕੋਰੇਰਾਮਜਮਧਾਮਚਲਾਚਾਹਤੈਹੈਖਲਕਕੇ
ਲਖਤੈਹੈਜੈਹੈਖਲਖਾਇਕੈ॥ ਭਿਕੁਟੀਚਢਾਇਅੰਗ
ਅੰਗਉਪਜਾਇਕੈਪੁਠਾਢੇਭਯੋਭਟਾਅੰਗਸਬ
ਹੀਦਬਾਇਕੈ॥ ਕਾਸੀਰਾਮਤਬਦਲਬਲਦਸਰ
ਬਜੁਕੇਦਿਜੁਕੇਦਿਮਾਕੇਦੇਖਿਗਯੇਦਹਲਾਇ
ਕੈ॥ ਅੰਐਸੀਬਾਤਸੁਨਿਸੀਸਧੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਪੁਤ

ਬਲਿਯੋਬਰਬੀਡੁਪੁਰਹੁਤਜੁਯੋਰਿਸਾਇਕੋ॥੮੭
 ਰਾਮਚੰਦਪਰਸਰਾਮਸੀ॥ਕਾਬੰਤੁ॥ਅੰਤਕੇ
 ਪੈਰਯਾਛਿਤਛੰਡਕੇਪੈਰਯਾਛੰਡੀਛਹੁਰਿਤੁਛ
 ਕੇਰਿਸਕਲਹਸੁਹਾਤੁਹੇ॥ਕਾਸੀਰਾਮਰਣਪੀ
 ਰਹੈਕਹਤਕੈਰਕੈਸੇਹਮਤੈਰਗਾਤਕੈਜੈਕੈਜ
 ਪਾਤੁਹੇ॥ਅਗਿਲਪਦਾਏਮਹਾਂਬਰੁਸੇਬਦਾ
 ਏਬਰਮੁਖਾਮਾਏਕਾਲਕੇਜੀਅਤਕੈਨਜਾ

੩੫

ਭੈਰੋ ਨਿਗਮ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਕਤ ਬੋਲਤ ਬਚਨ ਬਡੇ ਕਾਹੇ
 ਕੋਰੇ ਪਾਂਡੇ ਗਾਇ ਹਾ ਬਨ ਸੇਖਾ ਤੇ ਹੋ ॥ **੮੮** ॥ ਪਰਸਰ
 ਮਸੇ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਸਹੰ ਸਾਈ ਮਾ ਕਜੇ ਮੇ ਸਹ ਸ੍ਰਬ
 ਹਮ ਗਾ ਬਲੀ ਨਰਨ ਕੇ ਨਾਹ ਦਾਹਤ ਉਨਾ ਸਿਰਾ
 ਤੇ ਹੋ ਕੀਨੇ ਯੇਹ ਪੁਨੁ ਤਰਪਨ ਤੇ ਰੇ ਰਕਤ ਕੇ ਮੇ
 ਲੇ ਪਟ ਪਾਨ ਤੇ ਲੇ ਮਾਨ ਨ ਸੁਹਾ ਤੇ ਹੋ ਕਾਮੀ
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੇ ਪਰਸਰਾ ਮੇ ਸੇ ਕਯ ਗੇ ਜੇ

ਹਥਸਾਰਸੇਈਹੋਤਪਾਤਪਾਤਹੋ। ਬਾਂਧਤਜੇਖਾਂਤੇ
 ਤੇਨਛਾਂਤੇਮੇਜੀਅਤਖਾਂਤੇਖਡਿਪਤਿਡਾਂਤੇਪਾਂਤੇਮੇ
 ਜੇਗਾਂਤੇਖਾਤਹੋ॥ **੮੮॥ ਰਾਮਚਿਦਰੁਦਾਚਾਕਾਬਿੰਤੁ॥**
 ਛੰਡੀਛੰਡਈਸਨਕੇਅਗਜਗਈਸਨਕੇਕੇਪੁਕ
 ਰਜੇਮਨਮਾਹਿਬਾਹੋਉਕਸਾਇਬੋ। ਭਿਕੁਈਚਢਾ
 ਇਰਪੁਰਾਇਯੇਕਹਨਲਾਗੋਕਾਸੀਰਾਮਮੇਰੇ
 ਤੇਜੁਕਾਧੇਸਯੇਜਾਇਬੋ। ਰੇਨੁਕਕੇਦੁਟਾਨੈਕ

ਪੈਦਾ ਹੋਤੇ ਮਾਰਿ ਲੋਟਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਜੇ ਹੋ ਕਹੈ ਦੁਰੁ ਹੋਨ ਪਾ
ਇਥੋ ਬਹੁਤ ਬਚੇ ਹੋਛੁੜ ਪਾਰੀ ਦਸ ਰਬ ਸੋਭਿ ਬਾ
ਰਨ ਭਿਖਾਰੀ ਅਤੁ ਪਾਰੀ ਕਹਹੁ ਇਥੋ ॥ **੬੦੫** ॥ ਪਰ
ਸਰਾ ਮਰਾ ਮਚੇ ਦਸੋ ॥ **ਕਥਿਉ** ॥ ਅੰਤੁ ਛੁੜਹੁ ਇ
ਦੇਉ ਕਰਜੁ ਰਹਾਇ ਦਸੇ ਨਖ ਮੁਖ ਯਾਇ ਅਪਨੇ
ਕੈ ਛੁਟ ਕਾਯੇ ਹੋ ॥ ਮੀਚੁ ਨ ਤੁਰਾਇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਤ
ਰਾਇ ਮਾਤੁ ਦੁਗਾਯੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸੋ ਸੋ ਤਾਹੀ ਕਿਤੇ

ਜਾਯੋਹੈ। ਕਹੈ ਕਾਸੀ ਰਾਮ ਤ ਬਰਾਮ ਸੇ ਪਰਸਰਾ ३੭
 ਮਸਿੰਖ ਸਬਾ ਮਦੇ ਦੁਨੁ ਕੇ ਨੀਕੇ ਕੇ ਸੁਨਾਯੋਹੈ। ਜਾ
 ਕੀ ਸਿੰਹੇ ਪਾਤਛੰਡ ਕਹਿਕਹਿ ਜਾਤਤਾ ਗੀਪੈ ਮੇਦਸਨ
 ਠਿਨੁ ਕਾਪ ਕਰਾਯੋਹੈ। ੯੧। ਰਾਮ ਚਿਦਪਰਸਰਾਮ
 ਸਾਕਾਇੰਦੁ। ਫਾਰਤੇ ਕਪਲ ਬੇਲ ਬੇਲ ਤਗੀਬਾਮ
 ਨਕੇਰਾਰਤੇ ਉਪਾਰਤਾ ਵਜਮੀ ਜੇਬਦਨੇ ਮੇ। ਜੀਤ
 ਬੀਰਖੇਤ ਪੈਰੇ ਦੇਤ ਜਮਲੇ ਕੇਤੇ ਹਿਲੇਤੇ ਸਬਛੰ

ਭਨਕੈ ਬੈਰੁ ਏਕ ਛਿਨ ਮੈ ॥ ਕਿਹਾ ਕਰੇ ਹੰਤ ਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅ
ਬ ਜੀਤਿ ਹਰੇ ਹਤ ਸੁਭੁ ਟਕ ਗਾਇਰ ਨ ਗਾਇ ॥ ਹੰਤ ਰਨ
ਮੈ ॥ ਯਹੇ ਜਾਨ ਨਾ ਤੇਹੇ ਬਚ ਜੇਹੇ ਏਕ ਬਾਮਨ ਕੇ ਕਾਸੀ
ਰਾਮ ਸਮਾਇ ਸਮਾਇ ਕਰਿ ਮਨ ਮੈ ॥ ੮੩ ॥ ਪਰ ਸਰਾ
ਮ ਉਵਾਚਾ ॥ **ਕਾ ਬਿੱਤੁ** ॥ ਟੁਟਿ ਟਾਟ ਗੋਸਾ ਰਾਇ ਟੁਟਿ
ਟੁਟਿ ਮੁਠਿ ਰਾਈ ਜੇ ਟੁਟਿ ਰਾਖੁ ਜੇ ਜੇ ਰਿਜਾ ਨ ਤ
ਜਗਾ ਭੁਯੈ ॥ ਸੁਰਜ ਜਗਾ ਯੇ ਬੈਰਿ ਪ੍ਰਾਗਿ ਕੇ ਸਿਰਾ

ਜੇਮਹਾਂਮੇਪਾਨਿਸਤਾਯੇਸੀਤਤਮੇਕਹਾਸਤੁਹਾਰਿ ੩੮
 ਗੁਰਾਯੇਉਖਰਕੁਰੇਗੁਭਯੇਪੇਰੇਪੇਰੇਡੁਰੇਉਪਰਾ
 ਰੇਮਾਰੇਫੁਕਕੇਉਤੁਤੁਹਾਰਿਕਾਸੀਚਾਮਰਾਮਸੇਪਰਸ
 ਰਾਮਮੇਸੇਕਹਾਯੇਤੋਰਿਕੇਧਨੁਖੇਮੇਸੇਮੇਸੇਬਲਕ
 ਤੁਹਾਰਿ। ੴ ਸਾਮਹਿਦਧਰਸਰਾਮਸਾਕਾਬਿੰਤੁ। ਬਾਮ
 ਨਾਉਖਾਰੀਤਿਨਧਾਰੀਤਿਨਤੁਲਤੁਛਭੁਖਨਕੇਭ
 ਖੇਮਹਾਤੇਸੇਕਹਾਕਹੀਮੇ। ਨਾਵੇਹਾਬਬਾਂਬੀਮੇਨ

ਅਏਅੰਬੀਛਨਕੇਤਾਤੇਗੀਬਾਤੇਸੁਨਿਸੁਨਿਚਾਇ
ਰਹੀਐਹਿਮਕੇਅਜਸੁਤੇਸੰਬਾਧੇਤਰਕਸੁਅਨਰ
ਸੁਕਰੇਬਨਨਸੰਤਾਂਤੇਸਬਸਹੀਐਕਾਂਸੀਰਾਮ
ਕਹੈਰਖੁਬੀਸਿਨਕੀਰੀਤਿਯਹੈਜਸਕੀਜਿਮੇਹੁ
ਤਾਸੇਲੇਹੁਕੇਸੇਰਾਹੀਐ॥੮੪॥ **ਕਾਬਿਰੁ॥** ਰਾਭ
ਨਕੇਪੁਤਮਹਾਬਲੀਅਤਕੇਧਿਅਏਧਨੁਖਨਚ
ਫੁਲਸਬਹਾਰੇਜੇਰਕੇਰਕੇ॥ ਟਾਕੁਰਿਗਾਬਲੀ

ਨੇਟੁਲੇਬਿਨੁਜੇਰਕੀਨੇਤਾਤੇਤੇਰਤੁਕਯੇਕੋਰਿਸ
 ਕੋਰੋਨਤੇਰਕੋਕੋਪੁਜੀਅਭਯਤੇਰੇਸੁਨਗਪਰ
 ਸਰਾਅਬਿਨਤੀਕਰਤਤਾਂਤੇਦੋਓਕਰਜੇਰਕੋਕੁਮ
 ਸੋਨਜੇਰਚੇਰਰੂਪਨਕੋਭੇਰਰੂਪਕਾਕਰੀਕੋਚੇਰ
 ਕਾਹੁਮਾਕੋਰੋਨਟੇਰਕੋ॥੯੫॥~~ਦੋਹਰਾ~~ਦੇਖਿਰਾ
 ਮਕੀਦੀਨਤਾਸਬਸਮੁਦਾਵਤਿਤਾਹਿ॥ਇਕਿਮੀ
 ਟੀਨਿਜੁਸੁਜਸਕੀਬਿਤੇਰਚੇਨਕਾਹਿ॥੯੬॥~~ਰਿ~~

੩੯

ਖਰਿਦਾਚਾ॥ **ਕਾਇਤੁ**॥ ਰਾਮਪਨਸਜਾਮਾਮਭਿਰਾਂਮਸੁ
ਠਿਕਾਮਭਿਤੇਤਾਂਤੇਹੋਪਰਸਰਾਮਕੋਧਮਤਛਰੀਏ॥ ਧਨੁਖ
ਪੁਰਾਨੇਦੁਟਗਯੇਬਹਿਜਾਨਦੇਹੁਕੈਨੈਕਾਜੈਬੇਰਬਡਕੀ
ਜੈਬਾਤਬੇਰੀਏ॥ ਬਾਲਕਾਇਨੇਦਨਤੇਜੀਅਮੇਰਿਸ
ਯੈਤਾਕੋਧਨੁਖਚਛਯੇਕਹੋਪੀਤਕਾਸੇਲੇਰੀਏ॥ ਬਾਤਤੇ
ਬਿਹਾਨੀਸੁਚਲਯੇਨਕਹਾਨੀਰਾਨੀਰਮਾਸੇਨਰਾਂਮਰਾਂ
ਮਦਾਰਦਸੇਜੈਰੀਏ॥ **ਛੀ**॥ **ਦੋਹਰਾ**॥ ਪੁਰਮਪਾਇਗਾ

ਹੇਨਿਰਖਦੀਏਸੁਜਸਲੀਇਸਾਥਾਮੁਖਬਲਯੇਮਨ
 ਮੇਕਯੇਏਅਚੁਤਰਪੁਨਾਥਾ॥੬੬॥ ਪਰਸਰਾਮੇਵਾਚ
 ਦਿਹਰਾਸਨਮੁਖਦੇਖਤਮੇਹਿਰਨਕੇਨਸੂਰਠਹਰਾਇ
 ਲੇਪਰਚਤਪਕੇਚਲੇਭੁਟਿਭੁਜਾਰਪੁਰਾਇ॥੬੭॥
 ਕਾਸਿੰਦੁਮੇਚਯੇਹਰਬਾਰਬਾਰਯਾਹੀਤੇਨਿਸਾਰਧਨੁ
 ਰਾਜਨਚਢਾਯੇਹੇਹਜਾਰਬਾਰਪਾਇਦੈਤਾਕੇਚਹੀ
 ਏਨਚਬਲਤਚਤਨਲਾਰੀਪਲੁਤਾਤੇਅਭਿਮਾਨਰਾ

ਮੇਰੇ ਸਕਰਚਲਾਇਦੇ। ਤੇ ਹੋਛਾ ਡਿਜਾਉ ਤੇ ਹਿਸਾ ਚੀਕਹਿ
 ਬਾਤੁ ਮੇਰਿ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰਹਿ। ਹਿਮੇਰੇ ਕੇ ਬਤਾਇਦੇ। ਤੇਰੇ
 ਤੇਜੁ ਮਾਨੇ ਸਹੀ ਜੇ ਤੇ ਕਰੈ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਈਧਨੁ ਖਲੇ
 ਕੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਚਰਦਾਇਦੇ। ੧੦੦। ਲਛਮਨ ਉਦਾਚਰਾਮਿ।
 ਹੋਰਾ। ਬਹੁਤ ਸਹੀ ਯਾਕੀ ਸਬੈ ਕਿਤ ਕਹਿਣ ਭ੍ਰਿਗੁਬਿ
 ਸਾ। ਅਬ ਲਛਮਨ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੈ ਰਖੁ ਕੁਲ ਮਾਨ ਸਹਿ
 ਸਾ। ੧੦੧। ਕਬਿਤੁ। ਕਹੁ ਕੇ ਧਨੁ ਖਕਹੁ ਤੇਰੇ ਕਾਹੁਰਾ

ਖੋਯੋ ਰਕਹੇ ਯਾਰੀ ਗਾਠ ਕੇ ਕਹਾਹੈ ਭਯੋ ਛੀ ਜਿਨੇ॥
 ਗਾਲ੍ਹ ਕੈ ਬਜਾਇ ਡੁਰ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਸਬੈ ਲੋਗ ਤਾਂ ਪਰ
 ਨੇਦੇ ਧੋਰ ਪੁਨਾਥ ਹੀ ਸਿਖੀ ਜਿਨੇ॥ ਕਹੈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਨਿ
 ਬੀਰ ਰਖੁ ਛਾਡੇ ਤੁਮ ਮੇਹਾ ਗਾਜੇ ਬਿਨਾ ਬੁਰਖੇ ਨ ਭੀਜ
 ਨੇ॥ ਤਉ ਤੋ ਗੁਸਾਈ ਦੇਖੋ ਬਾਮਨ ਦਿਠਾਈ ਰਾਮ ਸੁਰਜ
 ਕੋ ਤੇਜ ਕੇ ਡਰਾਵੈ ਪਰ ਬੀਜਿਨੇ॥ ੧੦੨॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਕਹੈ ਤੋ
 ਚਿਤੁ ਰਕਹੇ ਯਾਰੀ ਦਿਰਸਾਰੇ ਜੋ ਕਹੈ ਤੋ ਕਾਨ ਲਾਇ

੪੧

ਮੇਂਚਰਾਧੇਸਾਤਾਦਿਨਮੇਂਜੋਕਹੋਤਿਹਾਰੇਬਲੁਪਾਇ
ਬਾਇਹਾਬਨਾਬਅੰਗੁਰੀਸੋਮੇਰੁਮਲਡੁਰੇਯਹਕਿ
ਨੇਮੇਛੁਖਮਹੇਸਗਲਣੇਸਸੇਸੁਰੇਸਅਲਕੇਸਹੁ
ਜੋਬਲੇਬਲਦੇਖਤੁਤਿਨਮੇਕਾਇਸਚੁਕਾਉਨਿ
ਜੋਯੇਯੇਜਰਾਉਧਨੁਆਇਸਜੇਪਾਉਤੋਚਦਾਉਰਾ
ਮਛਿਨੇਮੇ॥ ੧੦੩॥ ਦੇਹਰਾਧਰਜੇਨਦੁਜੇਧਨੁਖਸਰ
ਸਰਨਾਗਤਿਨਹਿਦੀਨਾਸੁਰਪਤਿਹੁੰਸੇਰਪੁਪਤੀ

ਬਦੇਹੁਦਿਖਾਈ। ਬੁਝੈਕੇਤਾਹਿਹਨੀਨਭਕੀਗਤਿ॥ ੪੩
 ਰੁਹਤੀਅਬਾਮੇਰੁਬਨਾਈ। ਦਿਖਿਰਹਜੇਮੁਨਕੇਸੁਤ
 ਕੈਤਕੈਰੇਅਵਤਾਰੁਸਹੀਰਪੁਗਈ। ਭੇਟਝੁਟਾਕਚ
 ਲਯੋਬਨਕੈਜਬਰਾਮਕਮਾਨਚਟਾਕਚਛਾਈ॥ ੧੦
 ੭ ਦਿਹਰਾਮਪਨਚਤਾਂਧਨੁਖਕੀਮੇਂਦੀਜਬਸੁਤ
 ਲਾਇ। ਦਿਖਿਜਨਕਜਾਨਾਹਤਨਮਨਪਰਰੇਖ
 ਰਿਸਾਇ॥ ੧੦੮ ਸੀਤਉਹਚਾਕਬਿੰਤੁ। ਯਾਹੀਕੋਤੋ

ਬੋਲਕਛੂਤਤਕਸੇਦੇਖਤਰੰਮੇਸੇਤੰਮਨੇਕੈਹੈਕ
ਹਾਂਕਹਾਜਾਇਹੈ। ਕਾਲਬਜਾਹੀਨਈਹਿਤੰਧਾਮਹਿ
ਨਗਈਰਾਮਅਜਹੁਤੇਮੇਰੇਸੀਸਸੇਤਕੈਬਸਾਇਹੈ
। ਰਾਜਨਿਕੀਰੀਤਿਬਿਪਰੀਤਿਸਬਜਾਨੈਜਗੁਕਾ
ਕੈਬਸਿਭੁਈਮੇਹਿਮੇਸੇਤੁਹਕਾਇਹੈ। ਮਨਮੇਬਿ
ਚਾਰੈਗਈਲੇਚਦੈਉਤਾਰੈਸੀਅਤੇਰਕੈਧਨੁਖਯਾ
ਕੀਬਿਟੀਬਜਾਹਲਯਾਇਹੈ। ੧੦੮ ਸ੍ਰੀਰਠਾਇਤੁ

ਲਇਅਖਬਾਤਕਹੀਨਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਿਦ੍ਹੇਯਾ ॥ ਸਿਦ੍ਹਕੁਥਾ
 ਪਿਨਦੁਰਕੀਓਜਿਨਚੁਕਪਰੇਮੁਖਤੋਹਸਿਦ੍ਹੀਨੋ ॥ ਦਾਨੁ
 ਦਯੋਜਿਨਕੋਤਿਨਪਾਇਨਮਾਂਚਾਬੋਕੋਬਹਰੇਮਰੁਕੀ
 ਨੋਬੋਲੁਕਯੇਸੁਕਯੇਨਰਿਯੇਅਰੁਸੀਅਬਿਦਾ
 ਹਿਕੋਬਿਅਹੁਨਕੀਨੋ ॥ ਏਕਹਿਬਾਨਹਨਜੇਰਿਪਮੰ
 ਡਲੁਸੀਰਪੁਬੀਰਸਦਾਬੁਤਲੀਨੋ ॥ ੧੦੫ ॥ ਰਾਮਚੰ
 ਦਉਦਾਚਾ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਬਾਂਨਭਰਿਛੁਇਲੇਹਕਾਨ

ਸੋਲਗਾਇਜਿਹਜਿਹਪਕਰਾਇਲਾਰੋਕਰਨਨਿਦਲ
ਸੋਦੇਖੋਬੀਰਦੇਖੋਬਾਪਖੇਦੋਪਰਤਾਪੁਜਾਨਚਾਪਚਿ
ਰਰਾਨੇਅਰਰਾਨੇਅਸਮਾਨਸੋ। ਕਾਸੀਰਾਂਮਰਾਂਮਕੋਰਿ
ਸਾਤਭੁਹਿਰਾਤਰਾਂਮਭੂਲੀਸੁਪਿਸਾਤਪਰਜੇਓਪਰਿਮ
ਸਾਨਸੋ। ਦਿਜਬਰਖੇਰਾਯੇਭਿਰਭੁਜਿਭੀਤਭ
ਯੇਯੇਹੀਕਰਲਯੇਦਯੇਤਯੇਹੀਕਰਪਾਨਸੋ। ੧੦੬
ਮੈਦਸਾ। ਰਾਮਕਯੇਮੁਨਨੇਦਨਕੇਕਹਿਕਾਹਿਹਨੇਅ

ਲਛਮਨਸਿਰਿਗਿਰਾਂਮਪਰਸਰਾਮਬਲੁ ਪਰਹਰਜੇ ੪੪
 ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਬਿਸਾਮਾਮਰਭਯੋਮਨਦੇਹਧਰਿ।
 ੧੧੦ ਸੋਰਠਾ ਯਹਿਦੀਪਕਕਿਹਕਾਂਮਸੇਖਸੁਨੇਹਜ
 ਰਾਇਗੁਨਾਰਪੁਕਲਦੀਪਕਰਾਮਸਦਾਬਲੁਤਦੇ
 ਉਰਹੇ। ੧੧੧ ਸੋਰਠਾ ਛਾਡਯੋਸੁਮਰਸੁਭਾਉਪਰਸ
 ਰਾਮਮਨਤਪੁਧਕਜੇ। ਰਾਮਉਤਾਰਕਯੋਚਾਉਭਯੋ
 ਨਦੀਸਤਮਾਜਲੇ। ੧੧੨ ਕਬਿੱਤੁ। ਜੈਸੇਮਹਿ

ਮੇਰਤੇ ਮੇਸਾਨ ਚਰ ਭਰਤੇ ਕੁਰੇਗਾ ਸਿਘ ਸੇਰਤੇ ਤੁਸਾਰੇ
 ਸੇਘਾ ਮਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਪਤੋ ਬਿਰਗਤੀ ਸਮੀਪ ਤੇਜੇ
 ਕਾਤਿਕਤੇ ਮੇਘ ਨਭੁ ਜਾਤੁ ਸੁਰਧਾ ਮਤੇ ਦਾਰਦਜੇ ਪਾ
 ਰਸਤੇ ਕਾਣੁ ਜੇ ਸੁਧਾਰ ਸਤੇ ਪਾਪ ਨਕੋ ਜਾਣੇ ਸੇਏ
 ਹਰਿਨਾ ਮਤੇ ਜੇ ਸੇਏ ਕੋਲੋ ਭੁਤੇ ਅਨੇਕ ਗੁਨ ਭਾਜੇ
 ਰਾਮੇ ਸੇਭਾ ਨਚਲੇ ਹੇ ਪਰਸਰਾਮ ਰਾਮੇ ॥੧੧੩॥
 ਅਥਾ ਮਨੁ ਧਾਨ ਗਾਰ ਪੁਦੇਸਾ ਸਵੇਯਾ ਸਬ ਸਿ

ਗਚਲੇਪਿਤੁਕੇਮੁਨਿਜੀਤਪਦੇਦਿਜਬੇਦਉਸਸਲਯੇ ੪੫
ਮਨੋਤੇਹਰਖਸੇਮਜਨੀਦਨਜੁਕੈਹੇਮਾਜੁਹਮੇਬਿਧਰਾ
ਜੁਦਯੋ।ਪੁਨਫੁਲਮਿਦੰਗਬਜਾਇਯਸੇਪੁਰਦੇਖਤਹ
ਦਬਜਾਰਫੁਯੋ।ਸੁਕੈਰੇਬਕਸੀਸਟਰੇਦੁਖਦੇਦਮਨੀ
ਦੁਭਯੋਭ੍ਰਿਗੁਨੀਦਗਯੋ। ੧੧੪। ਸੇਵੇਯਸਾ ਬਾਰਨਮੰਤ
ਗੰਜਾਰਤਭਿਗੁਕਪੇਲਾਨਿਤੁਗਪੁਜਾਫੁਹਿਗਹੀ।
ਚਾਰਨਬਿਸੁਚਾਰਨਕੈਨਿਜੁਬਾਹਉਠਾਇਕਬਿੰਤੁਪ

ਦੁਹੀ ਚ ਅਰਛੁੰਡ ਲਏ ਸਿਰ ਬੀਰ ਬੇਨਰ ਪੁਬੀਰ ਸਨੇ
ਮਨਿ ਮਾਹੀ ਦੇਖਿ ਸਰੁ ਪੁਪੀ ਮੇਜ ਲੁਵਾਰਿ ਸਬੈ ਪੁਰਨ
ਰਿਕੇ ਹੋ ਬਲਿ ਜਾਹੀ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੀਤੋ ਸੀਤ
ਬਿਦੁਸ ਨਾਮੁ ਪੁਬੀਰ ਮਕਮ ॥ ੧ ॥ ਸਦੇ ਹਰਾ ਬੈਠ
ਅਜੁਧਿ ਜਾਸੁ ਪੁਕੀਰ ਅਤਿ ਸੁਠ ਦਸਰ ਬਸੁਤਾ ਅ
ਰਿਜੀਤੋ ਜਸਤਿ ਲਕਸੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਮਸਪੁਤਾ ॥ ੧ ॥ ਕ
ਬਿੰਤੁ ਅੰਧਰ ਜਪਾਨੀ ਰਾਜਾ ਦਸਰ ਬਤੀ ਨਿਰਾਨੀ ਕੋ

ਸਲਯਸੁਮਿਤ੍ਰਾਮੀਰਕੇਕਈਸੁਨੀਤਹੈਬਿਦਸਮਬੇਦ
 ਪੁਤਬੇਰੁਰਾਂਸੇਸਪੁਤਲਛਮਨਭਰਬਸੇਸੰਤ੍ਰਘਨਪੀ
 ਤਹੈਵੇਦੈਸਨਮਾਨਉਪਹਾਰਰਿਖਿਧਾਇਪਰਬਿਦਾਸ
 ਬਕੀਨੇਨਿਪਜੈਸੇਰਾਜਨੀਤਹੈਬਿਛਮੇਸੁਖਸਿਧਅਰ
 ਜੀਤਿਸੁਪਨੇਨਦੁਖਕਾਲਚਾਲੇਦੇਖੇਅਰੇਅੰਰੇਕੁੰ
 ਤਬੀਤਹੈ॥ **ਕਾਦੇਹਰਾ** ॥ ਸੁਨਹੁਸਿਤਮਨੁਦੇਸਬੇਇਹ
 ਈਲਿਸੁਖਸਾਂਤਿਅਬਹਿਕਥਾਰਪੁਬੀਰਕੀਚਲੀ

੪੬

ਮੋਰਹੀਭਾਂਤਿ॥ ੩॥ ਸ਼ੈਵੇਯਾ॥ ਰਾਜਸਮਾਜਜੁਰਯੇਪੁਰ
ਮੇਸੀਅਰਾਮਮਿਲੇਮਨਮਾਨੰਦਭਾਰੀ॥ ਸਾਰਸੁਭੀਨ
ਸਕੈਕਹਿਅੰਕਸਿਗਾਰਕੈਅੰਤਕੈਨਹਮਾਰੀ॥ ਕਾ
ਲੁਖਿਤੀਤਭਯੋਇਹਰੀਤਬਿਭੂਤਬਢੀਸਭਾਅੰਗ
ਨਿਸਾਰੀ॥ ਰਾਜੁਦੇਰਾਮਹਿਰੋਬਨਜਾਉਖਸਿਸੁਕਹੀ
ਭਲੀਬਾਤਬਿਚਾਰੀ॥ ੪॥ ਸ਼ਿਰਫਾ॥ ਕਹਾਰੇਕਕਹ
ਭੁਪਦੁਖੁਦੁਖਸਿਰਾਸਦਾਰੇਯੋ॥ ਪਰਉਜਾਰਜੋਕੁਪ

ਲਰੇ ਦੁਹੁ ਪਟ ਜੇ ਵਰੀ ॥ **ਪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥** ਰਾਜਾ ਸਬ ੪੭
ਸੇਯੋ ਕਹੀ ਰਾਮ ਸੀ ਸਦੇ ਰਾਜਾ ॥ ਹੇ ਬੰਨ ਬਸਤ ਪਕੇ ਕ
ਰੇਸਾਂ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨ ਕਾਜਾ ॥ **੬ ॥ ਸੋਚ ਰਾਮ ॥** ਦੇਖ ਨ ਕੇਅ
ਕੁਲਾਹਿ ਛੁੜ ਚਮਰ ਸਿਰ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਨੈਨਾ ਤ ਬਹਿ
ਸਿਰਾਂ ਹਿਜ ਬਦੇ ਪੈ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੁਤਾ ॥ **੭ ॥ ਕ ਬਿੰਤਾ ॥**
ਜੇ ਰਿਕੁਲ ਪੂਜ ਪੂਜ ਪਾਇ ਸੀ ਸਨਾਇ ॥ ਮਭਿਓ
ਕੋ ਕੋ ਕਰਾਇ ਤ ਬਕਰੇ ਦੂਜੇ ਕਾ ਮਕੀ ॥ ਲੇਚਨ ਸਿ

ਰਾਹੁ ਛੁੱਡੁ ਚਮਰ ਬਿਜਨ ਤਾ ਕੇ ਮਾਥੇ ਫੁਹਿ ਰਾਹਿ ਮੇਸੇ ਦੇ
 ਖੋਪਨ ਸਜਾ ਮਕੋ ਜਾਨ ਕੀ ਕੋ ਪਟਰਾਨੀ ਸਿੰਧੇ ਰਜਧਾਨੀ
 ਸਬ ਕਾਨ ਸੁਨੇ ਆਪਨੇ ਹੋਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਮਕੋ ਰਾ
 ਜਾਦ ਸਰਬ ਯਾਮ ਨੇਰ ਬੰਝੈ ਸੁਖ ਪਾਯੇ ਤਾਤ ਕਹੀ
 ਬਾਤ ਪਾਤੈ ਦੇਹੋਰਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਮਕੋ ॥ **੮ ਕਾ ਬਿਤੁੰਗਾ** ॥ ਰਾਮ
 ਰਾਜ ਕਾ ^{ਰਾਜਾ} ਰਾਜੇ ਰਕੈ ਸਮਾਜੈ ਬੈਰੋ ਨਿਪਰਾਜ ਰਿਖਿ
 ਆਦਿ ਰਿਖਿ ਮੰਡਲ ਬਨਾਇ ਕੇ ॥ ਰਾਜ ਭਾਗੁ ॥

ਰਭਿਖੇਕਕੇਕਾਜਸੁਜੰਗਕੇਮਡਿਲਅੰਗਨਿਧੇਰੇਹੇ। ੪੯
 ੧੧ ਸੋਵੇਯਾ ਪੀਤਦੁਕਲਧੇਰੇਰਖੁਨਿਦਨਰਾਜਕੇਕਾ
 ਜਖੁਸੀਮਨਮਾਹੀਭਿਲਸੁਰੀਧਮਿਲੇਹਰਦੀਬਦ
 ਨੈਨਿਜੁਮਾਤਲਗਾਵਤਬਾਹੀ। ਜਾਨਕੀਫੁਲਸੀ
 ਫੁਲਤਰੇਲਤਰਾਂਮਸੇਨੈਨਮਿਲੇਮੁਸਕਾਹੀ। ਬਾ
 ਹਰਭੀਤਰਭੇਨਭਤਾਰੇਮੇਯਸੁਖਕੀਪਰਮਾਦੁਪ
 ਨਾਹੀ। ੧੨ ਸੋਵੇਯਾ ਆਹਿਬਡੇਚਤੁਰਾਨਨੈਸੇਸਿ

ਵਸੇ ਮਘ ਦੁਸਰ ਲਕ ਬਤਾਵੈ। ਕੀਚ ਨਿਕੇ ਮਨਿ ਕੇ ਚਾਇ ਬਾ
ਯੁ ਬਿਵਾਨ ਨ ਲਕ ਨ ਲਕਾਵੈ ਰਾਵੈ। ਸੀ ਅਜਨੀ ਦਨ ਕੇ ਸੁ
ਖ ਕੇ ਕਨਿਕਾ ਸੁਪਨੇ ਹੁਨ ਦੇਖਨ ਪਾਵੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੀ ਰਖੁ ਬੀ
ਰਸੇ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਹੇ ਕਬਰਾ ਜਰਮਾਵੈ॥ ੧੩॥ ਦੁਸਰਾ॥ ਅ
ਨਦੇ ਕਬ ਦੁਸੇ ਪੁਰੇ ਮਘ ਰਹੀ ਘਰ ਹੇਤ ਕੁਲਾਹਲ ਭਾ
ਰੀ। ਗਾਵਤ ਗੀਤ ਦਿਵਾਵਤ ਦੇਤ ਚਲੀ। ਸਬਾ ਆਵਤਿ
ਨਾਗਾਰਿ ਨਾਰੀ। ਜਾਨ ਕੀ ਰੁਪੁ ਨਿਹਾਰ ਤੇ ਦੇਤ ਅਸੀਸ

ਜੁਰਪੁਬੀਰਭੁਜਬਾਧਿਬਨਜਾਉਤਪਕਾਜਮਨਬ ੪੮
ਹੁਸੁਖਪਾਇਕੋ। ਫੁਲੇਸੁਨਬਾਤਸੁਖਅੰਗਨਨਮਾ
ਤਉਰਜਮੇਪੁਰਾਨੇਪਾਤਦੁਖਯੈਚਲੇਉਡਾਇਕੋ। ਏ
ਕਉਟੇਗਾਇਏਕਦੁਦਭੀਬਜਾਇਏਕਪਾਇਥਾ
ਇਪਾਇਫੁਰੇਰਾਮਚੇਦੁਰਾਇਕੋ। **ਜੀਸਦੇਯਾ।**
ਚਾਰਨਕਿਨਰਮਾਰਾਪਸੁਤਸੇਬੇਰਾਨਮਾਨਦਸੇ
ਮਿਲਿਗਾਵੇ। ਪੀਡਿਤਪੁੰਜਬਨਾਇਕਬਿੰਤਨਿਅ

ਨਿਪਛੋਇਹਭਾਂਤਿਰਿਝਾਵੈਕੋਤਕਕੋਟਿਕੋਰੋਗਾਨਿਕਾ
ਕੁਲਾਨਿਰਤਤਮਰਿਗਸੁਰੀਧਦਿਖਾਵੈਦੇਸਨਦੇਸਤੇ
ਆਨਿਜੁਰੇਸ੍ਰਿਪਰਾਮਕੋਕਾਸਜਮਹਾਂਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧੦
ਸੈਵੈਯਾ ਆਨਿਬਨੀਸਪਤੀਬਨਤੇਸਬਤੀਰਬਕੇ
ਜਲਕੁੰਭਭਰੇਹੈਆਬਕੇਮੋਰਸ੍ਰਕੇਤਿਹਊਪਰਿ
ਕੇਸਰਸੰਲਿਖਪੀਤਕੋਰੇਹੈਤੇਕੁਲਾਇਸਦਬਸਿ
ਸੁਸਬੈਪਦਬੇਦਸੁਮੰਤ੍ਰਾਨਿਪੁਤਖਰੇਹੈਸੀਰਪੁਬੀ

ਸੈਬੈਫੁਲੀ ਚਿਰ ਪੁਬਾਰੀ ਰਾਮ ਕੇ ਰਾਜੁ ਰਹੈ ਤ ਬਲੈ ਜਗ
ਜੈਲਗਾਰੀ ਗਾਬੈ ਜਮੁ ਨਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਸੋਰਠਾ ਫੁਲੈ ਅੰ
ਗਨ ਮਾਤੁ ਇਹ ਬਿਪਿ ਪੁਰਬਾਸੀ ਸੈਬੈ ਲਿਚਨ ਸੋ ਕਲ
ਸਿਰਾਤੁ ਦਖਿਰੁ ਪੁਸੀ ਰਾਮ ਕੇ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਠਾ॥ ਸੁਨੀ ਕੇ
ਕਈ ਬਾਤ ਰਾਮ ਹਿਰਾਜੁ ਬਿਦੇਸ ਸੁਤਾ ਨੈਕੁ ਨ ਨੈਕੁ ਸਿ
ਰਾਤੁ ਰਹੈ ਰਠੈ ਬਚਨ ਸੇ॥ ੧੬॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਰਾਮ ਹਿ
ਰਾਜੁ ਬਿਦੇਸ ਬਸੈ ਸੁਤ ਸੋਚ ਕੀ ਓਯਹ ਬਾਤ ਨ ਚੇਰੀ॥

ਇਕਉਪਾਉਕਰਜੁਫਿਰੈਮਤਵੈਬਰਵੈਲੇਉਮਾਂਗਿਸੁਰ
 ਗੀ। ਭੂਖਨਡੁਗਰਿਨਅੰਚਰੁਲੇਤਪੈਜਾਤਸੁਸਾਤਸੁਪਾ
 ਇਨਨੀਗੀ। ਦੋਰਚਲੀਪੀਅਪੈਬਰਮਾਂਗਨਿਮਾਨਹੁਕ
 ਲਕਰਾਲਭੁਜੀਗੀ॥ ੧੭॥ ~~ਸਵੈਯਾ~~ ਜਾਇਜੁਹਾਰਕ
 ਕੇਨਿਪਸੀਤਿਨਵੈਬਰਵੈਤੁਮਤੇਅਬਪਾਉ। ਕੋਨਸੇਮੇ
 ਸੁਨਿਸੀਰਪੁਬੀਰਹਿਰਾਜੁਦੇਮਾਨਨਿਨੇਨਸਿਰਾਉ॥
 ਰੁਫਿਰਹੀਮਨਮੇਕਯੋਭੂਪਤਿਮਾਨਦੁਆਜੁਨਯਾ

ਹਿਰੁ ਠਾਉ। ਮਾਂਗ ਕਯੋ ਬਨ ਬਾਸੁ ਦੇਰਾ ਮਹਿ ਹੋ ਅਪਨ ਸੁਤੁ
 ਰਾਜ ਰਮਾਉ। ੧੮॥ ਸੈਵੇਯਾ॥ ਰੁਠਿ ਰਹੀ ਪਤ ਸੇਤ ਬਲਿ ਜ
 ਬਕੇ ਕਈ ਮਾਂਗ ਦੇਉ ਬਰੁਣੀ ਨੇ। ਦੇਨ ਕੇ ਹੇ ਜੁ ਹੁਤੇ ਅਜਨੀ
 ਦਨ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਸਿਰੀ ਤੇਈ ਮਬਦੀ ਨੇ। ਇਕ ਬੀਖੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜੁ
 ਗਾਸਾਂ ਪਾਨਿ ਕਾਰਿ ਮਨੇ ਨਿਪ ਕੇ ਸੁਖ ਛੀ ਨੇ। ਬੋਲ ਕੈ ਬੋਲ
 ਕੁ ਬੋਲ ਕੁ ਨਾਗਿ ਪਿਉ ਖਕੇ ਕੁ ਭੁਹ ਲਾਹ ਲਕੀ ਨੇ। ੧੯॥
 ਸੈਵੇਯਾ॥ ਹੇ ਸੁਨਿ ਕੇ ਕਈ ਹੇ ਸੁਨਿ ਪਾਪ ਨ ਹੇ ਸੁਨਿ ਚੰਡੂ

ਸੋਸੁਖੁ ਭਾਰੋ ਬੇਲਤ ਬੇਲਨ ਬੇਲ ਬਕੇ ਸੁਖ ਫਾਹੀਯੇ
 ਨਹਿ ਭਾਤ ਤਿਹਾਰੋ ਖਾਇਤ ਫਾਰ ਪਕੇ ਪਰਹਾਰ ਵਿਹਾਸ
 ਸਿਹਾਸਿ ਦੁਹਾ ਸੁਖ ਚਾਰੋ ਫਿਰ ਸੇਕਾਰੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਕਾਰ ਤੁਸੁ
 ਧੇਗੀ ਭੋਜੇ ਕਿਨ ਲੇਤ ਹਮਾਰੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋਹੇ ਯਾ ਭੋਜੇ ਤਰੇਫੇ
 ਰਨੇ ਮੇ ਭੁਧਾਇ ਲਭੇ ਕਰਿ ਸਾਇ ਲ ਸਿਧ ਚ ਬਾਯੇ
 ਭੋਜੇ ਬਿਨੁ ਨੀਰਹਿ ਮੀਨ ਦਸਾਸਨੇ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਭੁਜੇ
 ਗਾਨਿ ਧਯਾਯੇ ਭੋਜੇ ਸਾਸਿ ਰਾਹਰ ਸੁਯੋ ਨਤ ਭੋਜੇ ਪੁਨਿ

ਜੋਆਪਹੁੰਸਗਰੇਦੁਖੁਪਯੋਯੋਨਚਲੇਰਵਜੋਜ ॥
 ਲੋਮੋਨਿਪਕੇਕਈਕੇਬਰਯੋਤਰਫੁਯੋ ॥੧੧॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥
 ਲੀਜੀਐਸਮਾਨੁਸਬਦੇਸਨਕੇਰਾਨੁਮਾਨੁਹੀਭਿਖਾ
 ਰੀਭੁਯੋਅਬਰਾਮਭੀਖਹੋਲਹੀ ॥ ਜੋਕਹੀਤਿਹਾਰੇਗਾ
 ਉਭੀਖਮਾਂਗਿਮਾਂਗਿਖਾਉਜੀਪੇਰਾਮਸਿਰੀਤੇਅਨੇਕ
 ਦੁਖਮੇਸਹੀ ॥ ਜੋਨਹੀਸੁਆਉਸਿਰਿਗਰਾਮਲੇਬਿਦੇਸ
 ਜਾਉਪਾਨਜਾਤਨਾਰਿਸੁਨਿਬਾਤਏਕਹੀਕਹੀ ॥ ਰਾਨੁ

ਤੇਰੇ ਪੁਤ ਕੀ ਨ ਕੀ ਜੀ ਏ ਕੁ ਸੁਤ ਪੁਤ ਰਾਮ ਕੇ ਕਹਾ ਪਰਾਧ
ਰਾਮ ਪਰਹੀਰ ਹੋ॥ **੨੩ ਸਵੈਯਾ** ਕੇ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਹੋ
ਬਰਦੇਤ ਸੁਮੇਹਿ ਕਹੇ ਪੁਤ ਤੇ ਅਬ ਦੇਈ॥ ਰਾਜਨ ਜੇ
ਜੀ ਅਮਾਹਿ ਰੁਚੇ ਬਰਮਾਂ ਗਲ ਏਤੁ ਮਤੇ ਅਬ ਤੇਈ॥
ਜਿਨ ਰਬੇ ਲਾਨਿ ਬਾਹਤ ਹੋ ਸਿਰਾ ਅਨਿ ਪਰੀ ਪਰੀਸੇ
ਵਹਿਖੇਈ॥ ਕੈ ਅਬ ਫੇਰ ਕਹੇ ਮੁਖ ਕੇ ਕਈ ਮੈ ਬਰਭੇਹਿ
ਨ ਦੇਨ ਕਹੇਈ॥ **੨੩ ਸਵੈਯਾ** ਜਾਨਤ ਹੋ ਜੀ ਅਮੇ

ਸੁਨਿਕੇ ਕਈ ਭੂਖਨ ਭੈਨ ਪਰਿ ਬਰਲੇ ਹੋ ॥ ਜਾਂ ਮੁਖ ਕੇ ਬ
 ਰੁਮਾਂਗਾ ਤਿਹੇ ਸੁਨਤਾ ਮੁਖ ਲਚਨ ਤੇਨ ਮਿਰੇ ਹੋ ॥ ਜਾਂ ਰਿ
 ਨਹਾਂ ਮਬਸੈ ਬਨਤਾਂ ਦਿਨ ਮੇਹਿ ਕਹੂੰ ਸੁਪਨੇ ਹੁਨ ਪੇਹੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਈ ਪੁਤੁ ਸਨੈ ਯਹ ਬਾਤ ਪਿਸਾਚਨਿ ਗਾਂਉ ਮੈ ਪਾਂਉ
 ਨੇਹੇ ॥ **ਕਲ ਸੇਵਾ** ॥ ਬੋਲ ਨਿਬਾਹਨ ਕੇਹ ਗਰਿਚੇ ਦਾਨਿ
 ਗਾਰਹੁ ਤੇਨ ਰਤੀ ਸੁਖ ਛੀਜੈ ॥ ਅੰਗਦ ਪੀਚ ਸੇਰਾਂ ਕਬ
 ਲੀ ਬਾਲਿ ਬਾਹਨ ਪਾਹਨ ਜਮੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ਰਾਜਨ ਪੁਤ

ਸਮਾਨਦੇਉਪਨਏਕਸਿਨੇਹੁਨਏਕਸੇਕੀਜੇਕਿਨਸੀਹੰ
ਨਭਈਤੁਮਕੇਛਿਤਏਕਹਿਦੇਬਨੁਏਕਹਿਦੀਜੇ॥੨੫॥
ਕਬਿੱਤੁ॥ ਪ੍ਰਾਨਚਾਹੇਪ੍ਰਾਨਲੇਨਿਦਾਨਸਿਨਿਕਰੈਬਰਦੇ
ਨਕਹੈਸਾਚੇਪੈਤੁਬੈਰਤਸਮਾਜਕਾਦੇਖਿਰਿਖਿਰਾਜ
ਕੁਲਪੁਜਬਾਲਮੀਕਆਜੁਬੈਲਨਗਏਹੈਰਾਮਚੰਦ
ਜੁਕੈਰਾਜਕਾਭਲਪਗਧਾਰੇਪਾਇਅਗਇਸਸਿਧ
ਰਬਨਭਰਬਬੁਲਾਈਏਜੀਰਾਜਾਰਾਜਸਾਜਕਾਰੇ

ਜੇ ਬਿਕਰਾਲ ਕਾਲ ਬਜਾਲ ਖਾਯੇ ਲੇ ਦੇ ਧਰ ਦੇ ਥੋਕ ੫੪
 ਬਿਰਾਮ ਹੋ ਬਹਾਉ ਮੇ ਸੀ ਲਾਜ ਕੇ ॥ **੨੬ ਦੋਹਰਾ ੬੮**
 ਸੰਪਤਿ ਯਹ ਸਾਧਨਿ ਪਰ ਜੇ ਅਟ ਪਟ ਕਾਂ ॥ **੭**
 ਏਯਹਿ ਮਰਜੀ ਮੇ ਸੁਧਾਰਾਂ ਮੇ ਲੇਨਾਂ ॥ **੨੭ ਸੋਰਠ**
 ਇਕਤੀ ਮਉਹਾ ਮਨੁ ਹਾਰਿ ਸਬ ਹੀ ਜੁਗ ਕਵਿਰਾਮ ਕ
 ਹਿ ॥ ਪਤਿਹਤਿ ਪੁਤ ਨਿਕਾਰਿ ਆਨੰਦ ਕਾਰਿ ਜੀ ਅਜ
 ਲਪੀ ਮੇ ॥ **੨੮ ਸੋਹੈ ਯਾ ॥** ਸੋਚ ਰਹਿ ਮਨ ਮੇ ਤਬ ਭੂਪ

ਤਿਕੇਕਈਏਬਰਕਾਹੇਤੇਮਾਂਗੀ ਕਿੰਨਸਮੇਜੁਗਾਬੰਨ
ਪਰੇਯਾਹੇਨਭਲੀਸੁਬਿਚਾਰਨਲਾਰੋਗਮਾਇਗ
ਈਫਿਰਕੇਮਨਮੇਰਿਬਿਸਾਪਕਹਮੇਸੇਈਆਵੁਤਮ
ਗੋਯਾਹੀਤੇਰਾਮਬਿਰਿਗਫੁਟੇਤਨਜਾਨਤਹੋਪਰਤੇ
ਸੁਖੁਭਾਰੋਗ **ੴ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ** ਤੋਲਗਿਸਿਗਿਲਟੇਰ
ਪੁਬੀਰਹਿਆਪਬਸਿਸੁਧੇਰੇਕਰਬਾਹੀਂਬੇਦਸੁਪੁ
ਜਪਦੇਦਿਜਮਿਫੁਲਰਾਮਹਿਫੁਲਭਈਮਨਿਮਾਹੀਂ

ਚਿਦਮੁਖੀ ਬਨਿਤਾ ਚ ਛਿਕੋਠ ਨਿਦੇਖ ਸਰੂਪ ਸਬੈ ਬ ੫੫
ਲਿਜਾਗੀਂ ਬਾਜਤ ਦੇਲ ਮਿਦੇਗ ਬਛੀ ਪੁਨਿ ਬੀਤਰ
ਕੀ ਪੁਨਿ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨਾਗੀਂ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾਗ ਯਾਰ ਕੁਲ
ਹਲ ਭੈਨ ਸੁਨ ਜੇਤ ਬਕੇ ਕਈ ਰਾਜਾ ਹਿਯੈ ਸਮ ਸੁਦੈ
ਆਯੈ ਹੋਰਾ ਜੇਕੇ ਕਾਜ ਬਡੇ ਸੁਤ ਜਾਇ ਬਸੈ ਬਨ ਅ
ਇਸੁ ਪਵੈ ਦਿਦੈ ਉਗਾ ਬਕ ਖਾਲ ਹਿਮਾਰ ਤੁਭੈ ਹਨ
ਸੇਕਯੈ ਜੇਤੁ ਪਿਠਾਵੈ ਜੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਹਿਰਾ ਜੇਕੇ ਬ

ਲਬਸੇ ਮੁਖ ਕੇ ਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਵੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਦੇ ਯਾਗਿ
 ਕਹਿ ਮੈਨ ਭੁਜੀ ਅਭੁਨਿ ਦਨ ਕੇ ਕਈ ਰਾਜ ਰਮੁ ਜਮੀਪ
 ਈਹਿ ਬੁਭਕਾਲ ਤਜਿ ਪਤਿ ਲੇਟਤ ਆਨੰਦ ਆਨੁ
 ਹੋਇ ਨ ਸਮਾਈ ਦੋਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਬੈਲਬ ਸਿਸੁ ਹਿਰ
 ਮਾਚਿ ਤੇ ਯਹਿ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ਮੇਹਿ ਦਏ ਬਰਦੈ ਇ
 ਨ ਕੇ ਬਨੁ ਮੇਸੁ ਤਕੇ ਅਪਨੀ ਠਕੁ ਰਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਦੇ
 ਯਾਗ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ਕੁਲ ਪੁਜ ਰਹੇ ਚਕਿ ਸਦਾ ਸੁਭ ਕੇ

ਮੁਖਰਾਮਨਿਹਾਰੀ॥ ਅਸਿਹੇਇਕਹਜੇਨਿਧਸੇਚ
 ਲਿਮੀਰਹੁਤੀਅਬਮੀਰਬਿਚਾਰੀ॥ ਬੇਲਿਉਠੀਰਿ
 ਖਸਿਤਬਕੇਕਈਸਚੁਕਹੇਮੁਹਿਸੇਹਤਿਹਾਰੀ॥ ਭੁ
 ਪਕਹੀਜਿਨਮੇਹਮਿਠੈਬਨਜਾਇਬਸੇਕਹੇਜਾਇ
 ਪੁਕਾਰੀ॥ **ੴ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੇਰਿਸਕੇਗਈਭੀਤਰਭੇ**
 ਨਸੁਤੇਬਨਭੂਪਤਸੇਨਿਮਿਲਾਏ॥ ਬੇਟਿਪੁਨਾਮਕੀ
 ਰਿਤਿਹਠਾਤਿਨਤਭੇਕਬਲਲੇਮਾਬਚਦਾਏ॥ ਸੇ

੫੬

ਕਭਰੇਰਿਖਲਗਨਸੇਕਹਿਰਾਜੁਰਯੋਬਨਬਾਸਪਠਾਏ
ਰਾਜਨਰਾਜੁਦਯੋਲਾਪਬੀਰਹਿਯੋਰਪੁਬੀਰਟਿਰੇਪਰ
ਆਏ॥੩੪॥ਸਦੇਯਾ॥ਆਇਕੇਧਾਮਬੁਲਾਇਸਬੈਰਿ
ਜਦਾਨੁਦਯੋਜੁਹੁਤੇਪਰਮਾਹੀ॥ਸੀਅਸੇਬਾਤਕਹੀਸ
ਬਰਾਮਸੁਨੇਦੁਖਸੇਦੇਊਨੈਨਬਹਾਹੀ॥ਕਹਿਕੇਰੇਦੁ
ਤਿਹੈਸੁਨਿਮਾਨਨਿਜਕਛਾਅਕਲਿਖੇਨਮਿਟਾਹੀ॥
ਸਾਸੁਕੀਸੇਵੁਭਲੇਕਰੀਓਅਰੁਹੈਹੁਚਲਯੋਹੀਬਿ

ਦੋ ਕੋਤਹਾਹੀ॥ **੩੫॥ ਸਦੇ ਦਾਸ॥** ਅੰਰ ਕਹੈ ਨਰੈ ਹੇਮਨੁ ॥ ੫੭ ॥
 ਤੇ ਹਿਤੈ ਜਾਹਿ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਠਾਓ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ
 ਤੇ ਹਿ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਸੁਦਰਸੇ ਸੁਖਾ॥ ਅਇਸਦੇ ਹਿ ਬਨਾਓ॥
 ਹੋ ਬਾਸਿ ਕੈ ਬਨੁ ਭੁਪਤਿ ਕੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਈ ਕੈ ਰਿਨ ਤੇ॥
 ਦਕਾਓ॥ ਕਾਲਹੀਰਾ ਜੁ ਕਰੈ ਮਿਲਤੈ ਸੀਰਾ ਤਾ॥
 ਕੈ ਬੋਲੁ ਕੀਏ ਫਿਰਿ ਆਓ॥ **੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥** ਬਿਦਾ
 ਭਏ ਬਨ ਕੈ ਜੁਗਲ ਪੁਤ ਕੈ ਕਈ ਹੇਤਾ॥ ਸੀਰਾ ਖੁ

ਪਤਭੁਜਰੋਕਕੈਬਿਦਾਮੁਇਨਕੇਦੇਤਾ॥੩੭॥ਸਦੈਦਸਾ॥
 ਦੇਵਨਕੇਦਖਕੇਸੀਅਕੇਸੁਖਕੇਅਰੁਬਾਲੀਕੇਪਲ
 ਨਹੀਕੇ॥ਰਾਵਨਕੇਦਸਸੀਸਨਕੇਅਰੁਈਸਕੇਬੋਲ
 ਹਿਬੋਲਕੈਨੀਕੇ॥ਮੀਚਮਰੀਚਮੁਨੀਸਰਕੇਜਸੁਬੇ
 ਲਬਭੀਖਨਲਿਕਮਹੀਕੇ॥ਤਾਤਬਿਦਾਦਈਰਾਮ
 ਹਿਜੀਸਿਰਿਰਾਮਦਈਤਬਹੀਸਬਹੀਕੇ॥੩੮॥ਦੇਹ
 ਰਾ॥ਕਟਿਨਿਖੰਗੁਕਸਿਧਨੁਖਕਰਲਛਮਨਮਤਿ

ਰਨਧੀਰਾ ਅੰਗੁਰੁ ਤੀ ਅੰਗੁਰੁ ਏਈ ਅਬ ਚਲੀ ਏਰ ਪੁਬੀ
 ਗੁਰੂ ^{੧੫} ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਕਹੀ ਬੀਰ ਸੇ ਬਾਤ ਨਿਕਟ ਬੇਲਿ ਰਪੁਬੀ
 ਸਮਾਇ। ਤੁਮ ਹਿਕ ਯੇਨ ਹਿਤਾ ਤਰਾ ਭੁਕਰੇ ਅਰਹੀਰ
 ਰੇ। ੪੦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਾਸ ਕਹੈ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨਨਾ ਬਹੀ ਸਾਸੁ
 ਤੇਜੋ ਨਹਿ ਪਾਇਗੀ। ਤੁਮ ਰਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੀ ਸੁਸਹੀ
 ਅਬ ਫੇਰ ਕਹੈ ਤਬ ਦੇਹ ਨਹੀ। ਅਬ ਮੇਰਿ ਬੰਦੁ ਦਖੈ
 ਸਬ ਮਰਿ ਨਿਜੀ ਦੁਤ ਲੈ ਇਕ ਬਾਤ ਕਹੀ। ਬਨ ਕੇਚ

ਲਤੇਬਨਡੀਲਕੀਛਾਹਰਹੇਤਰਹੇਘਰਹੇਨਰਹੇ॥੪੯
ਸਦੇਯਾ ਸਾਂਚਸਬੈਤਉਏਬਨਕੇਦੁਖੁਭੀਰਸਹੇਰ
ਪੁਬੀਰਕੀਦੇਹੀ॥ਪਾਇਨਕੇਚਲਬਾਛਿਤਕਾਂਕਰ
ਧਾਂਮਰਹੇਪਿਤੁਕੀਸੁਪਿਲੇਹੀ॥ਤਾਲਤਮਾਲਪਖਾ
ਨਨਦੀਅਹਿਸਿੰਘਧਰਾਧਰਹੇਹਿਸਨੇਹੀ॥ਤੁਸੁਰੁ
ਮਾਰਸਬੈਅਰਿਤੋਮੁਖਦੇਬਿਸੁਮੇਹਿਬਡੇਦੁਖੁਏਹੀ॥
੪੯ ਸਦੇਯਾ ਜਾਨਤਹੇਸਬਕੇਜੀਅਕੀਪੁਭਸਿਗੁਤ

ਜੇਮੁਹਿਕਿਯੋਬਨਿਮੇਰੇਜਿਗਠਿਕੇਤਜਰੇਮੇਹਿਰਾਖ ੫੯
ਵਸੇਹਠਕੇਸੀਗਾਪਾਨਪੈਠੇਰੇਜੇਦੁਖਨਾਬਕੇਹਤੁਮ
ਰੇਸੀਗਤੇਸੁਖਸੇਦਿਨਚੇਨਸਬੈਰੇਰਾਮਹਿਛੁਡਕ
ਹੋਕਬਹੁਅਬਲੇਅਰੁਆਗੇਹੁਕੋਸੁਖੁਪੈਰੇ॥੪੩॥
ਸੇਵੇਯਾਜਾਨਿਕਿਪੀਤਭੁਟੀਰਪੁਬੀਰਕਹੀਸੁਨ
ਬੀਰਕਰੀਕਠਿਨਾਈਤੇਸੀਗਮੇਹਿਨਹੈਬਨਕੇਦ
ਖੇਹੇਹੀਅਮੇਸੀਅਕੀਦੁਚਿਤਾਈਰੇਵਤਨੇਨ੍ਹਤੇ

ਜਲਦੁਆਰਾ ਮਜੇ ਪਰੇ ਹੇ ਨ ਚਲੇ ਬਨ ਧਾਈ ਗੰਧੇ ਧਿ ਚਲੇ ਨਿ
ਜੁਮਾਤ ਕੇ ਹਾਥ ਸੁਰਾਮ ਬਿਚਾਰਾਇ ਹੇ ਠਹਿਰਾਈ॥ ੪੪॥
ਦੋਹਾ॥ ਸੁਨਿ ਸੀਤਾ ਬਿਲਖੀ ਬਦਨ ਸੀ ਗੁਛ ਛਡਾਵੁ ਤਿ ਮੇਰਿ
ਸੇਖਾ ਅਸੇਖ ਪਰਾਪਰੀ ਕਜੇ ਭਾਵੁ ਤੇ ਪੈਤੋ ਹਿ॥ ੪੫॥ ਸੀ
ਤਉ ਵਾਚਾ॥ ੪੫॥ ਸੋ॥ ਰਵਿ ਪਾਵੁ ਕਸੀ ਅਰਾਹਿ ਤੇ ਪੈਤ ਪ
ਨਿਯੋ ਚੇ ਵਾਸਾ॥ ਸਿਪੁ ਸੁਕਾਹਿ ਸੁਥਾਹਿ ਤੋ ਨ ਸੀ ਗੁਤੁ
ਸੀ ਅਰੇ ਹੇ॥ ੪੬॥ ਕਿ ਬਿੰਤੁ॥ ਦੇਖੇ ਸੁਖ ਜੀਓ ਬਿਨ ਦੇਖੇ

ਨੈਨਾਸੀਓਦੋਉਪਾਨੀਓਨਪੀਓਤਾਤਮਾਤੁਧੰਮਕੇਚੇਯੋਐ
 ਸੀਬਿਪਰੀਤਬਾਤਮੇਰਹੁਸੇਕਹੇਨਾਬਸਾਬਜੇਨਗਹਿਪਾ
 ਨਮਾਨਜਮੁਮੇਗਹੇਕਿਨਕਾਜਮਾਜਪੁਰਹੁਤਕੇਸਮਾ
 ਜੁਮੇਰੇਰਾਮਪਰਿਨਾਹੀਸੇਈਰਾਜੁਨਾਰਾਜਯੋਦੇਹੇਜੇ
 ਗਕੀਜੁਗਾਤਿਮੇਤੋਮਾਜਹੁਤਿਜਾਨੀਰਾਨੀਕਿਸਟਯਾਕੇ
 ਪਾਸਪਟਰਾਨੀਹੇਇਸੇਰਹੇ॥੪੭॥ਰਾਮਚੰਦਉਹਾਦਾ॥
 ਸੋਹੇਯਾਭੁਖਸੇਹੇਨਿਸਿਰੁਖਬਸੇਨਾਮਿਉਖਲਗੇਰ

੬੦

ਵਿਕੀਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਇ ਚਲੇ ਸਰਿ ਤਗਿ ॥ ਰਿਕਾਨ ਨ ਮੇ
 ਹੁਤੁ ਸਾਰ ਪੈਰੇ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਸਾਸੁ ਕੇ ਧਾਮ ਲੇ ਜਾਤ ਕ੍ਰਿਸੇਦ
 ਰਿਹਾਰਿ ਪੈਰੇ ਤੁਹਿ ਕੋ ਨ ਉਠਾਵੈ ॥ ਹੋ ਬਨ ਕੇ ਬਸ ਬੇਦੁਖ ਕੇ
 ਸੁਨਤੇ ਹਿ ਚਲੇ ਕਹਿ ਕੇ ਬਨਿ ਮਾਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ਸੀਤ ਉਦਾ
 ਚਾ ॥ ਕਉ ਤੁੰ ॥ ਪਾਤਿ ਫੁਲ ਖਾਉ ਸਿੰਘ ਸਾਂਪ ਤੇ ਡਰਾਉ ਨਾਹੀ
 ਪਾਛੇ ਨਿਜ ਕਾਉ ਕਠਨਾਈ ਸਬ ਜੀ ਸਿਹਾ ॥ ਬਕਿ ਚਾਪੇ ਪਾ
 ਉਪੁ ਪਲਾਗੇ ਹਾ ਕੇ ਬਾਉ ਨਾ ਬਸਿ ਰਿਪੈਰੇ ਮਾਪਦਾ ਮਨੇ

ਕੁਭਾਤਹੇਸਹੀ ਜਿਨੇਸੁਆਮਾਉਮੁਖਦੇਖੇਦੁਰਿਚਲੀਯਾ
 ਉਬਸੇਏਕਗਾਉਚਲੇਚਲੇਰਹੇਰੋਰਹੇ। ਜੁਰਨਿਚਬ
 ਉਜੀਨਦੇਹੁਮਰਜਾਉਰਾਮਸਾਥੇਪੈਨਤਜੇਰਪੁਨਾਥਬ
 ਤਹੇਕਹੀ॥੪੯॥ ਲਛਮਨਉਵਾਚਾ॥ ਸਦੇਯਾਬਾ
 ਤਕਯੋਬਨਬਾਸਤੁਮੇਤੁਮਮੇਹਿਕਹੇਬਨਹੀਟੁਰਿਆ
 ਉ। ਕਿਤਕਬਾਤਸੁਨੇਮੇਰੇਨਾਥਹੇਭੈਹਨਕੋਨੇਕਾਮਾ
 ਇਸੁਪਾਉ। ਸੀਅਸੇਰਾਜੁਕਰੇਜੁਗਲੇਪਥਤੇਭ

੬੧

੦

੦

ਰੈਤੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਲਟਾਉ। ਸੁਣੁ ਸੁਮਰੈ ਕੈ ਕਰੈ ਪੁਰਕਾਰ ਜੂ ਤੈ ਆਪ
ਨੈ ਮੁਖੁ ਆਨਿ ਦਿਖਾਉ। ੫੦। ਰਾਮ ਚੰਦ ਉਦਾਚ। ਸਵੈਯਾ
ਇਕੁ ਪਰੈ ਦੁਖੁ ਸਿਰ ਲੈ ਸਹੈ। ਏਦੁਖ ਜਾਨਤੁ ਆਦਿ ਛੁਰੀ
ਗੈ। ਜਾਇ ਕੈ ਬਸਾਹ ਜੀ ਜਾਲ ਕੀ ਚਿਭੁ ਈ। ਭਾਲ ਕੈ ਅਕਿ ਨਿ
ਬਾਹ ਲਟੀ ਗੈ। ਸੀਰ ਘੁਬੀਰ ਕੈ ਹੋ ਦੁਖੁ ਕੀ ਉਰੈ ਮੇਚੁ ਹੋਓ
ਰਨ ਤੇ ਜੁਭ ਠੀ ਗੈ। ਤਾਤ ਕੀ ਸੋਗ ਤਿ ਮਾਤ ਕੀ ਓਸ ਤਿ ਭੁ
ਤ ਚ ਲਯੈ ਅਬ ਨਾ ਰਿਹ ਠੀ ਗੈ। ੫੧। ਸਵੈਯਾ ਬੀਰ ਹਿੰਜੈ

ਕੋਹੁ ਤਿਧਾਰਿ ਹੀਰਾ ਹਿਸੇ ਮੁਹਯੇ ਕਹਿ ਕੇ ਸਮੁਝਾਵੈ ਹੀ ਬਨਜਾ
 ਉਰਹੁ ਮਹੀਘਰ ਤਾਤਨ ਦੇਖਿ ਬਡੇ ਦੁਖੁ ਮਾਵੈ ਜਿਸੀਅ
 ਸੀ ਫਿਰ ਬਾਤ ਕਹਿ ਘਰਾ ਪਰੈ ਹੀ ਸਿਰਾ ਪਾਨ ਪਠਾਵੈ।
 ਹੀ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕੁਸੁਤ ਸਬੈ ਪੁਨਤਾ ਪਾਰਿ ਰਾਮ ਸਪੁਤਕ
 ਹਾਵੈ। **ਧਰ ਦਿਹਰਾ** ਲਛਮਨ ਸੀਅ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਸੁ
 ਨਿਰਾ ਪਵਰ ਲਪੀਰਾ ਦੁਖਾ ਮਧੇਰ ਕਯੋਵੈ ਸਕੈ ਕਰ
 ਦੀ ਪਕਰ ਪੁਈਰਾ। **ਖੜ ਸਿਰਾ** ਦੇਖੀ ਫਟ ਕਪਿਛੇ

ਰਸੀਗੁਨਛਾਡਤਬੀਰਤਿਆਵੇਵਨਸੇਕਰਜੇਰਸੀਰਪੁਪਤਿ
ਬਿਨਤੀਕੈਰੇ॥ ੫੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਸੀਸਾਵਿਤਾਪੁਤ੍ਰਸੀਤਲਤਾਭ
ਜਿਰਾਹਸਖੇਲਪੁਤਾਕਛੁਪਾਊ॥ ਬੀਰਸਮੀਰਹਰੇਤਨ
ਪੀਰਅਪੀਰਨਹਉਕਹੇਨਕਹਾਊ॥ ਹੋਬਨਤੂਨਿਜਕਾ
ਹਿਕਛੁਗਿਰਰੇਤਾਜੇਮਾਰਗਜਾਹਿਅਗਾਊ॥ ਜਾਨ
ਕੀਸਿਗਕੈਹੋਚਲਥੇਅਬਕੇਮਲਹੋਹੁਪੁਰਾਤੁਰਤਾਊ॥
੫੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਰਾਜਹਿਨੇਕੁਭਈਸੁਧਤੈਲਗਬੇਲਉ

ਕੇਜਲ ਬੁਝਮਰੇ ॥ ਅਬ ਕੇਤ ਨੁਛਾ ਰੁਚ ਲਿਦਿਵ ਕੇਦੁਖ ॥ ੬੩ ॥
 ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤੁ ਰੇ ॥ ਸਬ ਜੇ ਪਰਮੇ ਹਯੋ ਹਰ
 ਥਾ ਸਿੰਧੁ ਰਲੈ ਬਨੇ ਮੇ ਬਾਸਿ ਰਾਜੁ ਕਰੇ ॥ ਭਈ ਕੈ ਕੋਊ ਮ
 ਨਿਕੋ ਹੋਰ ਹੋਰਾ ਪਵਰਾ ॥ ਜਸਿ ਪਾਸ ਨੇ ਫੁਕਾਏ ॥ ਪਵੈ ॥
 ਸਿੰਧੁ ॥ ਭਾਤ ਦਯੋਰ ਬੁਝਾਂ ਚਾਢਿ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਸੁਮ
 ਤ ਕੇ ਮਦਿ ਰਾਮਾਇ ॥ ਸਿਰਾ ਲਏ ਰਪੁ ਬੀਰ ਸੀਆਨ
 ਰੇ ਪਰਤੇ ਬਹੁਤੇ ਸਮੁਝਾਇ ॥ ਧਾਇ ਕੇ ਪਾਇਗ

ਹੇਕਰੀਬਾਤਸੁਨੀਤਿਨਰੇਇਕੋਕੰਠਲਗਾਇ।ਵੇਖਹੁਕਾ
ਲਭੁਨਿਗਾਡਸਮੇਜਰੁਮਾਨਸਕੇਜਗਦੀਸਰੁਵਾਇ॥
੫੭ ਕੋਸੰਲਯਾਵਾਚਾ॥ **ਸਵੇਯਾ** ਪੁਤਰਹੇਬਲਿਜਾ
ਉਪੀਓਜਲਬਾਤਸਬੈਸਮਝਾਇਕੋਹੇ।ਸੁਨਿਮਾਤਬੁ
ਲਾਇਕੋਰਾਜਕੋਮੇਹਿਕਯੇਬਹੁਰਬਨਬਾਸਗਹੇ॥
ਧਰਿਸੀਸਲਈਸੁਕਰੀਅਬਹੀਤੁਮਦੇਹੁਬਿਦਾਨਬਿ
ਲਿਖਰਹੇ।ਸੁਭਚਿਦਨਮੰਛੁਤਭਾਲਲਗਾਇਕੋਦੇ

ਹੁਅਸੀਸਖਵਾਇਦਹੀ॥ **ਪਦਕਥਿਤੁ** ਬੈਠੋਬਲਿ ੬੪

ਜਾਉਮਾਤਲੋਚਨਸਿਰਾਤਗਾਤਿਲਛਮਨਸੀਤਾ
ਸਿਰਾਰਾਪਵਸੁਹਾਇਹੀ॥ ਰੂਪੇਸੇਬਦਨਤਮਤੀਨੋਕੁ
ਮਲਾਨੇਫੂਲਕਹੋਕਾਟਿਤਾਰੀਤੁਮਕੈਨੈਬਿਲਖ
ਇਹੀ॥ ਰਾਜਾਕੇਬਚਨਬਨਬਾਸਮਾਜੁਤਯਾਗਰਾ
ਜੁਬੈਲਸੁਨਿਬਫਨਕੇਭਲੇਉਰਧਾਇਹੀ॥ ਬੇਲਰ
ਸਮਾਤੇਤਬਬੈਲੇਹੀਨਾਅਵਤਹੇਵਾਰਿਦੇਰਤਾਰੀ

ਮਾਤੁਮਾਪਹੀਤੇਮਾਇਹੋ॥੫੯॥ਕਾਬਿੰਦੁਤਬਤਨਦੇਖੇ
 ਜਬਰਾਜਰਿਖਿਸਿਗਰਾਮਲਛਮਨਹੁਕੋਲੈਸਿਧਾ
 ਰੇਅਰਿਨਾਸਕੋ॥ਬਹੁਰਪਰਸਰਾਮਸਿਗਬਕਬਾ
 ਦਭਯੇਤਰਸਤਰਹੋਨੈਨਾਕੀਨੋਬਿਧੜਾਸਕੋ॥ਰੇ
 ਵਤਪੁਕਾਰਿਰਾਮਕੋਰਲਪਟਾਇਮਾਥੇਰੇਮਿਜਾਨ
 ਕੀਕੋਲੇਤਊਰਧਉਸਾਸਕੋ॥ਉਦਰਸਪੁਤਮੇਰੇਬ
 ਨੇਸੁਤਮੇਨਦੇਖੇਭਰਭਰਨੈਨਾਜਾਤਚਲੇਬਨਬ

ਸਕੇ॥ **ੴ ਸਦੇਯਾ** ਕੇਕਈਕੇਬਸੇਦੇਬਿਖਕੇਘ
 ਟਪੀਨਿਬਕਸੇਕਿਧੀਵਤੁਹੈ॥ ਕੀਓਤਾਹੀਕੇਬੋਲੁ
 ਲਗਸੇਉਰਨਾਗਸੇਕਾਟਗਯੇਅਬਖੀਵਤੁਹੈ॥
 ਜੀਅਯਾਨਤਹੈਕਛੁਮੇਸੀਭਈਗਤਜਯੇਬਿ
 ਨੁਤੇਲਾਹਿਦੀਵਤੁਹੈ॥ ਸਖੀਕੇਸੇਕੇਰਾਮਹਿਯਾ
 ਨਕਯੇਬਨਦੇਹਛੁਟੀਕਿਧੀਜੀਵਤੁਹੈ॥ **ੴ ਕ**
ਬਿਤੁ॥ ਭਸਮਲਗਾਓਗਾਤਚੇਦਨਉਤਾਰਤਾ

੬੫

ਤਰੇਤੁਲਉਤਾਰੇਮੁਢਾਕਾਨਪਹਿਰਾਇਏਯੋਂ। ਜਟਾਉਸਰੁ
 ਰੇਕੇਸਰਾਰਖਕੇਕਰੋਭੇਸਜਾਨਕੀਲਖਨਕੇਰੇਕੇਬਾਉ
 ਸਿਟਾਇਏਯੋਂ। ਖੰਪਰਲੇਹਾਬਭੀਖਰੇਹੇਮਾਂਗਿਅਮਾਂਨਿਦੇ
 ਉਦੇਖੇਮੁਖਜੀਓਨਾਹੀਪੁਨਨਿਬਹਾਇਏਯੋਂ। ਇਤੀਸਬ
 ਕਰੋਪੈਨਨੇਨਨੇਤਰੇਰਾਂਮਰਹੇਤਾਹੀਬਾਰਮੇਜੁਦਾਰੇ
 ਈਬਨਾਇਏਯੋਂ। **੬੨। ਕਾਖਿਤੁ।** ਜਾਨਕੀਤਿਹਾਰੇਸਿਰਾ
 ਜਾਨਤਨਏਕੇਦੁਖਯਾਕੇਸਬਲਾਡੁਬੇਟਾਬਨਹੇਮੇਸ

ਹੀਓ ਪਾਇਨ ਕੇ ਚਲ ਬੇਜ ਹਾਂ ਲੇ ਯਾ ਪੈ ਚਲ ਜੇ ਜਾਇ ॥
 ਆਗੇ ਭਿਨ ਜਾਯੇ ਯਾ ਕੇ ਸੀਰਾ ਨਿਰਬਾਹੀ ਚਿਹਾ ਲਛਮ
 ਨਜੁ ਕੇ ਮੁਖ ਭੁਖੇ ਨ ਰਹਿਨ ਦੀਝੇ ਅਵੈ ਕੇ ਉਇ ਤੁਠੇ
 ਸਿਦੇ ਸਨ ਕੇ ਕੀਓ ਚਿਹਾ ਉਤਰਤ ਜਾਯੇ ਕਾਹੁ ਰਾਉ ਕੇ ਨਿ
 ਕਾਇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ ਬਨ ਬਾਸੀ ਮੇਰੀ ਸੁਧਿ ਲੀਏ ਰਹੀ ਚਿਹਾ
 ਦੁਖ ਖਿੰਨੁ ਕੈ ਸੇ ਦੁਖੁ ਸਹਯੇ ਜਾਇ ਕੈ ਨ ਸੇ ਪੁਕਾਰ ਕ
 ਰੇ ਕੈ ਸੀ ਉਰ ਲਾਗੀ ਆਗੇ ਸੁਨਤ ਮਚਾਨ ਕੀ ਯ

੬੬

੦

ਗੀਕੋਬੁਲਾਇਉਲੇਰਾਜਲੇਬੈਠਾਇਰਾਜਾਰਾਜੁਕਰੇਰਾ
ਜਨੀਤਬੁਡੀਕੁਲਭਾਨਕੀ। ਰਾਨੀਪਛੁਤਾਇਮਰਿਜਾਇ
ਗਾਇਗਾਇਦੇਖੇਕੇਕਈਕੇਦੇਤਬਰਨੈਕੁਭੁਪਹਾਨਕੀ
ਕੇਸੇਰਹੀਦੇਹਜਰਖੇਹਨਉਡਾਨੀਰਾਮਬਿਦਾਹੇਤਰਾਮ
ਚੇਦਲਛਮਨਜਾਨਕੀ। **ਫੁੱਖਾਕਾਬਿੰਦੂ**। ਇਕਕਾਮਕਰੇ
ਮੇਰੇਦੁਖਕੇਜੇਹਰੇਰਾਮਤਾਤਮਾਤਾਮਾਇਸੇਮੇਭੁਦਹੁੰਨ
ਕਯੋਗੈ। ਤਾਂਤੇਸੀਅਸਿਗਈਰਲਛਮਨਲੇਕੇਪੁਤ

ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਿਯਾ ਮੇਰੀ ਤਪਨੁ ਰਹਿਯੋ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ੬੭ ॥
ਤੁਮੈ ਕਾ ਹਿੰਨਾ ਦਿਖਾਉ ਤੁਮ ਦਸ ਰਖ ਜੁ ਕੇ ਜਾਨੈ ਬਡੇ ਬਨੁ
ਗਹਿਯੋ ਹੈ। ਭੂਧੇ ਨ ਸੁਨਾਉ ਨ ਬੁਲਾਉ ਹੀ ਭਰ ਬਜੁ ਕੇ ਦੇਖੇ
ਮੁਖ ਲੇਚਨ ਸਿਰਾਨੇ ਮਗਲ ਹਯੋ ਹੈ। **ਦੁਪਾਰਾ ਮਚਿ ਦੁਹਿ**
ਚਾ ਸਿੰਦੁ ਯਾ ਮੇਧਰ ਕੈ ਸਬ ਸੀਸ ਲਈ ਬਰੀ ਅੰਤੁ ਮਰੀ
ਸੁਨ ਕੈ ਮਨ ਮੇ। ਅਬ ਦੇਹੁ ਬਿਦਾ ਤੁਮ ਹਿੰਤੁ ਜਮੇ ਹਿਧੈ ਰਖ
ਗਾਸੀ ਸੁਚਲਿ ਛੁਨੇ ਮੇ। ਘਰ ਬੈਠ ਰਹਿ ਸਬ ਲੇਗ ਕੈ ਹੈ ਮ

ਜਹੁਮਨੁ ਰਾਜ ਸਿੰਘ ਸਨੇਮੇ ॥ ਸੁਨ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਸੇਝ
ਨਨੀ ਤਨੁ ਤੇ ਦਿਗੈ ਮਨੁ ਹੋ ਬਨੇਮੇ ॥ **੬੬** ॥ ਕੀਸ ਲਸਾਵਾਰ
ਸੈਏਯਾ ॥ ਆਤੁ ਰਹੈ ਮੇਰੇ ਨੇਨ ਸਿਰਾਹਿ ਕਹੈ ਕਹਿ ਭੁਖਤ
ਕੈਸਾ ਮੁਠਾਊ ਕਿ ਕਈ ਕੋਇ ਹਭਾਂ ਤਿਦੈ ਬਰਰਾਮਰ
ਏਘਰਹੈ ਬਰਪਾਊ ਮੇਹਿ ਰਾਏ ਬਨਹੀ ਬਨਹੈ ਤੁਮ ਬੇਦ
ਤਝੈ ਇਕ ਬਾਤੁ ਸੁਨਾਊ ਝੈ ਘਰ ਪਾਨ ਰਹੈ ਸੁਨ ਮਾਤੁ ਤੇ
ਕਾਲਹੀ ਪਾਇ ਨਿਸੀਸੁ ਭੁਆਊ ॥ **੬੭** ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਰ

ਮੇਰੇ ਸੁਚਲੇ ਸਿਰਗਲ ਛਮਨ ਚਲੇ ਸੀਤਾ ਚਲੀ ਮੇਰੇ ਪਾਨੇ ਬੇਰਿ
 ਰੇਹਨ ਪਰਤ ਹੋ ਸਥਪਨ ਮੇਰੇ ਬਨ ਕੈ ਸੇ ਕਬਹੂੰ ਹੋਰਾ ਮਤੁਮ
 ਤੋਨ ਗਾਰਹੁ ਕੀ ਬੀਬ ਨਿਭ ਲਾਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ਲਮਾਰ ਗਚਲੇ
 ਹੋ ਸੁਕੁ ਮਾਰ ਦੇ ਉਠੈ ਕਹੂੰ ਕੇ ਸੁਮ ਪਾਏ ਗਾਤ ਕਮ ਲਾਤ ਹੋ
 ਘਾਇ ਕੇ ਤਵਾਰ ਰਾਨੀ ਬੁਝੀ ਦਖੁ ਸਿੰਧੁ ਧਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਲਗਾ
 ਦੇ ਪੁਤ ਮੇਰੀ ਕੀਏ ਜਾਤ ਹੋ ॥ **੬੮ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥** ਸੁਰਜੰਸੁ
 ਮੇਰੀ ਨਿਛੰਨ ਪੁਵਫੋਰ ਕੀ ਜੋ ਪਾਰਦਪਰੇਰ ਕੀ ਜੋ ਸਾਗਰ

੬੮

ਮਸਿਕਕੋ ਜੈਸੇ ਗਹਰਾ ਸਕੇ ਭਰਮ ਰਕੇ ਜਬਾਸ ਕੋ ਬਿਓਰੀ
 ਤੀਅਪਾਸ ਕੋ ਜਿਉ ਬਲੀ ਦੋਰੈ ਰੋਕ ਕੋ ਮਚਾਪ ਸਰਲ ਛੁਕੇ ਸੁ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪ ਛੁਕੇ ਜੋ ਬੀਰ ਭੁਝ ਜੁਛੁਕੇ ਉਨੀ ਦੇ ਪਰ ਜੋ ਕੋ ਕੋ ਕੋ
 ਦਿਸਮਾਣੁ ਏ ਮਾਨੇ ਛੁਟੇ ਸਿੰਘ ਧਾਏ ਤੇ ਸੇਰਾ ਜੋ ਕੋ ਪਠਾਏ ਬ
 ਨਧਾਏ ਤਜ ਸਿਕ ਕੋ **ਵਹਿਜ ਬਿੰਤੁ** ਛੁਟੇ ਪਾਇ ਤੇ ਹੀ ਪਰੀ
 ਚਲੇ ਸੀ ਮਰੇ ਵੇਖੀ ਗਾਨੀ ਦਾ ਸੀ ਜਾਨ ਮੇਰਿ ਚਿਤ ਮਾਭਿਲਾ
 ਖੀਓ ਭਾਵਤੀ ਜੇ ਗੁਡੀ ਮਾਏ ਚਲੀ ਹੁਤੀ ਕਾਂਖ ਚਾਪੇ ਤੇ ਉ

ਸੋਪੀਕਹਯੋਇਨੈਨੀਕੇਕਰਗਾਖੀਓਗਤਾਕੇਪਾਛੇਸਾਰਿਕਾਨਿ
ਬੁਝਸੁਕਹੀਸਬੁਝੇਮੇਰੇਚਕੇਰਮੇਗਿਤੋਰਿਜਿਨਨਾਖੀਓ
ਤੁਮਹੇਗਮਾਰੇਮਬਰਚਲੀਤਿਹਾਰੇਧਾਂਮੇਰੀਗੰਮਰਾਂਮਪੀ
ਛੇਰਾਮਰਾਮਤੁਾਖੀਓ॥੧੦॥**ਬੈਦੇਯਾ** ਬੀਰਚਲਯੇਸਿ
ਗਹੈਸੁਕੁਮਾਰਸਸੇਕੁਰਕਯੋਪਰਮਾਹਿਪਿਤਾਹੈ॥ਮਾਤ
ਇਤੈਬਿਲਲਾਤਪਰੀਨਸੁਹਾਤਕਛੁਬਿਧਸੇਨਬਸਾਹੈ
ਤਾਂਪਰਾਮਰਚਲੀਸਿਗਨਾਰਿਸੁਕੇਬਰਨੈਕਵਿਯਾਦੁ

ਖਦਾਹੈ ਸੂਰਸ ਸੀ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਬਿਨਾ ਯਹ ਸਾ ਬੁਭਲੇਰ
 ਪੁਨਾ ਬਨਿ ਬਾਹੈ ॥ ੭੦ ॥ **ਕਾ ਬਿੰਤੁ** ॥ ਰੇਵੈ ਤਾ ਤੇ ਹੀ ਰੋ ਰੇਵੈ
 ਮਾਤਠਾ ਦੀ ਪੈਰ ਰੇਵੈ ਤਚਲੇ ਹੋ ਦੇ ਉਰਾ ਜੁਤੇ ਗਿਲਾਨ ਕੀ ॥ ਅ
 ਏ ਮਥ ਮਿਲਨ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਜੁ ਕੀਰਾ ਮਚਿ ਦਸੇ ਉਰੇ ਇਉ ਠੀਬਾ
 ਤਸੁ ਤਠਾ ਮਚਾਨ ਕੀ ॥ ਪਾਇ ਪਰਕ ਹਯੇ ਤੁਮ ਖੇਦ ਜਿਨ ਕ
 ਰੇ ਮਾਤਠਾ ਤੁਕਨ ਦੇ ਸੁਬਾਤ ਬਿਧਿ ਕੇ ਬਿਧਾਨ ਕੀ ॥ ਤਾਹੀ ਛੁ
 ਨ ਸੀ ਸਨਾਇ ਠਾਢੇ ਭਯੇ ਲਛਮਨ ਰਇ ਕੇ ਸੁਧਾਇ ਪਾ

ਇਮਾਇਰਹੇਜਾਨਕੀ॥੭੧॥ਕਬਿੱਤੁ॥ਬੇਲਮਲਛਮ ੭੦
 ਨਹਿਉਜਾਤਮਾਤਜਾਹਿਪੁਰਨੀਕੇਕਰਸੇਵਾਕੀਜੀਰਖੁਕੁਲ
 ਭਾਨਕੀ॥ਇਨੇਨਹਿਖਿਝੇਰਲਸੇਜਕੋਬਿਛੁਯੋਪਛੇਤੁ
 ਠਨਕੋਖਯੋਬਾਤਇਹੈਸਯਾਨਕੀ॥ਯਕੋਅਪਰਾਧਸੀ
 ਅਛਮਾਹਿਕਰਯੋਰਖੁਬੀਰਹੈਕ੍ਰਿਪਾਲਜਨਹੋਤਕੋ
 ਕਾਨਕੀ॥ਵੇਈਬਨਕੇਰਖੇਰੇਪਿਤਾਸਿਗਰਾਮਤੇਰੇਰਾਖ
 ਹੇਨਦੁਖੀਤੇਹਿਮਾਤਾਤੇਰੀਜਾਨਕੀ॥੭੨॥ਕਬਿੱਤੁ॥

ਬਿਲੋਲੁ ਲਛਮਨ ਦੇਹੁ ਜਗਤਿ ਮਾਤ ਜਾਹਿ ਪੁਤ ਨੀਕੇ ਕਰ ਸੇਵਾ
 ਫੁਟਿ ਜਾਹੁ ਨੈਨਾ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਮੁਖ ਜਾਨ ਕੀਨ ਦੇਖ
 ਹੋਨੁ ਫੁਟਿ ਲਛਮਨ ਕੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੁਬਚਨ ਬਹਾਉ ਨਿਦਿਖਾ
 ਉਮੁਖ ਚਲੇ ਸੀਰਾ ਚਲੇ ਭੀਖ ਮਾਰੇ ਕਨਕਨ ਕੋ ਰਾਜਾ
 ਰੋਤਨ ਕੇ ਪਟਿ ਬਰਨਿ ਫਾਰਿ ਮੇਲੇ ਕੇ ਬਾਹੁ ਉਜੇਗਾਨ ਬਿਓ
 ਗੀ ਕੇ ਰਮਨ ਕੋ ਕਹਤ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਹੋ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਪੁਤ ਦੇ ਉਤਮੇ
 ਕੈ ਸੇਜਾਨ ਕਹ ਪਾਨ ਰਾਮ ਤੁਮੇ ਬਨ ਕੇ ॥ ੭੪ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥

੭

ਗੁਰੁ ਅਵਧਿ ਪੰਛਤੈ ਸੇਹੀ ਸੁਹਾਗਿ ਲੈ ਛਿਸਤ ਕੀ ਅਵ ੭੧
ਧਿਹਰੀ ਚਿਦਉ ਰਾਨੀਏ ॥ ਧਰਮ ਅਵਧਿ ਰਾਜਾ ਪਰਿਸੁ
ਤਸੁ ਨ ਜੋ ਕਾਨ ਜਲ ਕੀ ਅਵਧਿ ਸਾਤੈ ਸਮੁੰਦ ਬਖਾਨੀਏ ॥
ਪਾਨ ਕੀ ਪਯੁਖ ਪਾਨ ਤੇਜ ਕੀ ਅਵਧਿ ਸਾਤੈ ਦੇਵ ਮਹਾਰੇ
ਵਰ ਕੁਰਾਣੀ ਹਰਿਠਾਨੀਏ ॥ ਰਾਮ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਤਾਤੁ ਮਾਤੁ
ਖੇਹੇ ਜੇ ਸੇਤਾਂ ਦੁਖ ਕੀ ਅਵਧਿ ਨਾਮਾ ਸੁਕ ਛੁਜਾਨੀਏ ॥
੭੫ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ਆਸੁ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਰੁਖ ਕੇ ਕਾਇਮ ਹਾਂਦੁਖੁ

ਬੇਲਧਰਧਰਬੇਈ। ਤਾਹੁਕੇਦੇਸੁਨਹੀਕਾਵਿਰਾਮ। ਲਿਖੇਬਿਧ
ਅਕਿਬਚੇਅਬਸੇਈ। ਸੁਰਹਿਰੇਸਿਵਧਾਇਹਲਾਹਲਾਜੇ
ਬਿਧਨਾਬਲਵਾਨਨਹੇਈ। ਭਿਕਹਾਕੇਕਈਕਿਬਸੇਵਕਬਰਾਂ
ਮੇਸੇਪੁਤਨਿਕਾਰਤਕੇਈ॥ ੭੬॥ ਸੇਵਯਾਏਬਨਬਾਸੁਚ
ਲੇਵੇਉਸਿਦਰਕੇਤਰਾਕੇਸੀਅਸਿਗਜੁਟੀਹੈ॥ ਧਾਇਨਿਖ
ਇਨਕੇਸੁਚਲੀਅਜੁਹਿਨਹਿਗਾਂਵਕੀਸੀਵਛੁਟੀਹੈ॥ ਹਾ
ਥਧਰੇਕਾਟਿਬੁਝਤਚਮਹਿਨਾਥਕਹੇਕਹਿਕੁੰਜਕੁਟੀ

ਭੋਰਿ ਰਿਵਤ ਰਾਘਵ ਜੇਵਤ ਸੀਮੁ ਖਮਾਨ ਹੁਮੇਤਿ ਨਮਾਲੁ ਟੁਟੀਏ ॥ ੭੨

~~੭੩~~ ॥ ਗਾਂਠਿ ਤਜੁ ਜੇਸੁ ਚਲੇ ਰਥ ਬੈਠ ਸੁਏ ਪੁਰ ਕੇਜਨ

ਸਿਰਾਸੈ ਬੈਠੈ ॥ ਏਕ ਕੈ ਹੋਇ ਪਰੀਤ ਬਢੀ ਦੇਉ ਬੀਰ ਕੈ ਹੋਘ

ਰਾਮਾ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਕੈ ਹੋਜਿ ਹਿੰਗਮਤ ਹੀ ਹਮ ਫਿਰੇਉ

ਤੇਫਿਰਿ ਧਾਮ ਨਜੈ ਹੋਇ ॥ ਗਾਭਸੈ ਹੋਦੁ ਖਬਾਤ ਯੈ ਹੋਬਨ

ਭਾਤ ਨ ਕੇ ਸਿਰਾਪਾਤ ਚਬੈ ਹੋਇ ॥ ੭੪ ॥ ~~ਸੋਢ~~ ॥ ਰਾਮ

ਕਹੀ ॥ ਫਿਰਿ ਜਾਹੁ ਸੁਏ ਮਿਲ ਰਾਜ ਹਿਦੇ ਹੁਸੀਦੇ ਸੁ

ਹਮਾਰੇ ਪੀਰ ਪਰੋਨ ਕਰੇ ਜਲੁ ਨੇਨ ਨਿਹੈ ਸਬ ਸਾਚੁ ਸੇਨੇਹੁ
ਤਿਹਾਰੇ ਕੋਨ ਸੁਨੈ ਯਹਿ ਬਾਤੁ ਚਾਤੁ ਚੇਲਾ ਮਸੂਆ ਮਨ
ਮੇਹਤ ਦੁਆਰੇ ਗਾਉ ਉਜਾਰ ਕੁਯੇ ਹਟਤਾਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿਰਾ
ਮਭਯੋ ਅੰਧਿ ਯਾਰੇ ॥ ੭੯ ॥ ਸੇਵੇ ਸਾ ਰੇਨ ਬਸੇ ਤਿਹਰਾ
ਜੀਅ ਜਾਨੀਏ ਮਾਵਤ ਜਾਤ ਸੇ ਬੇਪੁਰ ਲੇਈ ਮਾਧਿਕ
ਰਾਤਿ ਉਠੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕਯੇ ਸੁਨ ਬੀਰ ਪੁਜਾ ਮਭਯੋ ਸੇਈ
ਸਾਰ ਬੀਸੇ ਸਮੁਝਾਇ ਕਯੇ ਰਖੁ ਲੇ ਪਰ ਜਾਦੁ ਸੁਸ

ਰਨਹੋਈ ਏਕਹਿਕੈਸੀ ਅਸੀ ਗਿਲਈ ਦੇਉ ਬੀਰਚਲੇਨਹਿ ੭੩
ਜਾਨਤਕੇਈ ॥ ੮੦ ॥ ਸੈਵੈਯਾ ॥ ਭੋਰਭਏਸ ਬਲਗਕਹੈਰਖੁ
ਬੀਰਕਹਾਮੁਖਜਾਇਨਿਹਾਰੈ ॥ ਦੇਖਿਫਿਰੈਚਹੂਓਰਨਦੋਰ
ਗਿਰੇਧਰਨੀਅਨਰਇਬਿਚਾਰੈ ॥ ਗਿਲਗਹੀਰਥਕੀਸੁਰ
ਲੈਸਬਲੀਕਫਿਰੀਪਰਜਾਇਸਿਭਾਰੈ ॥ ਦੇਖਹਿਜੈਫਿਰ
ਗਾਉਮੈਆਇਤੋਹਜਾਂਸਬਰਵਤਰਾਮਪੁਕਾਰੈ ॥ ੮੧ ॥ ਸ
ਵੈਯਾ ॥ ਰਾਜਸਮਾਜਉਤਾਰਸਬੈਰਖੁਰਾਜਕਹੀਅਬੈਰ

ਸਬਫੀਕੋ ਲੈਬਰਦੁਪਬਨਾਇਜਦਾਸਿਰਬੀਰਹਿਭ੍ਰਾਤਬ
 ਨਵਤਨੀਕੋ ਦੇਖਹੁਕਾਲਬਲੀਕਾਹਿਰਾਂਮਛੁਡਾਇਸਿਖਾ
 ਸਨਸੰਜਪਤੀਕੋ ਮਾਨੁਸਕਜੇਮਨੇਮੇਪਛੁਡਾਇਸੁਰਾਮਹਿ
 ਭੇਖਕੀਓਤਪਸੀਕੋ। ੮੨। ਕਾਬਿੰਤੁ। ਰੇਵਤਪੁਰਖਨਾਠੀ
 ਜੇਗੀਜਤੀਬੰਮਚਰੀਰੇਵੈਗਿਰਿਰੂਪਅਰੁਜੇਹਟੇਵਾਹਾ
 ਟਕੋਰੇਵੈਖਗਰੇਵੈਮਿਗਰੇਵਤਮਰਾਣਾਭਿਗਰੇਇਗੁ
 ਨਪਛਤਕਾਹਿੰਤਬੇਟਾਭਾਟਕੋ। ਰਾਮਕੋਬਿੰਦੁਹੋਦੁਖਮੇ

ਸੀਭੁਤਿਪੇਸੇਤੈਦਾਰੇਨਾਟਰਤਪਰੇਪੇਚਸੇਕਪਾਟਕੋ॥ਬੀਰ ੭੪
ਤੀਅਸਿਰਾਣੋਬਿਓਗੀਜੇਗੀਭੁਣੇਯਹਬਾਤਸੁਨਰੇਦੁਤ
ਬਟੇਵਾਸਭੁਬਾਟਕੋ॥੮੩॥ਆਤਾਵਾਚਾ॥ਕਾਬਿੰਤੁਭੁ
ਰਹੁਕੇਭੁਖੇਹੋਇਹੋਚਲਤਪਗਦੁਖੇਹੋਇਹੋਪਿਆਸ
ਖੁਖਸੁਕੋਹੋਇਹੋਚਲਤਮਗਾਰਾਤਕੋ॥ਸੁਰਕੀਕਿਰਨ
ਲਾਗੇਲਾਲਕੁਮਲਾਨੋਹੋਇਹੋਕੀਠਾਲਪਟਨੇਸੁਗਾ
ਫਾਟੇਹੋਇਹੋਗਾਤਕੋ॥ਅਣੀਅਬਭਈਸਾਂਸੁਹੋਇ

ਹੈ ਕਾਹੁ ਬਨ ਮਾਝੁ ਹਉ ਕਿਉ ਨ ਭਈ ਬਾਂਝੁ ਹੀਏ ਕਿਉ ਨ
ਫਾਇਤਾ ਤਕੇ। ਤਜ ਕੇ ਘਰੇ ਨਾ ਕਾਹੁ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇ
ਆਤਰੇ ਸੇਏ ਹੋਇ ਹੋਛੁ ਨਾਧੈ ਬਿਛੋਨਾ ਕਰ ਪਾਤਕੇ। ੮
੪। ਕਾ ਬਿੰਤੁ। ਰੇਵੈ ਸਬ ਗਾਂਉ ਬਾਸੀ ਰਾਨੀ ਰਨਵਾਸੀ ਦਾ
ਸੀਦੇ ਹਤੇ ਉਦਾਸੀ ਮਾਨੇ ਕਾਰੇ ਨਾ ਗੁਛੈ ਗਯੋ। ਛੁਟੇ
ਕੇਸ ਬਿਕਰਾਲਾ ਆਪ ਆਪ ਕੇ ਬਿਹਾਲ ਕਾਹਿ ਕੋਧੁ
ਬੈਧੈ ਸਬ ਹੁਕੇ ਰਸ ਚੁਗਯੋ। ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਪਾਨ ਹਰਿ ਤਾ

ਪਸੀਕੋਬੇਖਕਰਿਜਾਂਨਕੀਸਮੇਤਰਾਮਜੇਲੋਕੇਸਦੇਗ ੭੫
ਯੋਤਿਲੋਰਹੇਪਾਨਦਸਰਬਜੁਕੇਨੀਕੋਪਾਛੇਰਾਂਮਨ
ਮਲੇਤਰਾਜਾਰਾਮਰਾਮੇਹੇਗਯੋ ੮੫ ॥ ਸਦੇਯਾ ॥
ਪਾਇਤਹਾਰਪਕਜੇਧਰੁਪਤਿਬੇਲਥਕਜੇਬਹੁ
ਭਾਂਤਪੁਕਾਰੇਅੰਮੀਰਨਰਾਮਕੋਨਾਮੁਲਯੋਤਬਖਾਰ
ਦੁਤੀਨਕਨੈਨਉਪਾਰੇਪਾਨਛੁਟੇਹੁਨਰਾਮਛੁਲ੍ਹੇ
ਅਰੁਸੀਨਸਕੇਪਟਤੇਕਰਿਨਜਾਰੇਯੋਨਭਿਤੇ

ਗੁਰਿਦੁਰਪੈਰੈ ਛਿਤ ਜੋ ਤਿਕ ਛੁਕਰੈ ਹੇ ਭੁਨਿਸਾਰੈ ॥ ੮੬ ॥
 ਸਿਵੈ ॥ ਸਿਵੈ ਮਹਿ ਪੀਠ ਚਲੇ ਰਖੁ ਨਾਥ ਉਸ ਸਭ ਭਰਜੇ
 ਨਿਪਤੈ ਹੀ ਛਿਨਾ ਬਿਧਿ ਕਜੇ ਮਯ ਨਿਦਨਾ ਮਾਯੁ ਜੀਐ ਪ
 ਲੁਖੀ ਤਤੈ ਹੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਬਿਨਾ ਤਬ ਰਾਮ ਹੀ ਰਾਮ ਪੁਰ
 ਰਖੁ ਕਾਰਿ ਏਰਾ ਮਏਰਾ ਮਏਰਾ ਆਵੁ ਸਿਨਾ ਜਿਨ ਕੇ ਸੁ
 ਤਰਾ ਮਸੇ ਬੇਖ ਪੈਰੈ ਭਈ ਨਾਥਾ ਏਹੀ ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ
 ਕਿਨਾ ॥ ੮੭ ॥ ਸਿਵੈ ॥ ਮਾਯੁ ਬਢੀ ਤੇ ਕਹਾ ਬਿਨੁ ਰਾਮ

ਹਿਣੀ ਮਸਤੇ ਬਰਨਾ ਮਧਿਕਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਾਜ ਤਪੁ
 ਤਪਤੀ ਛਨ ਆਪੇ ਨੇ ਕਾਜ ਨ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਪਤਾ ਤਸੇਈ
 ਪੁਨ ਮਾਤਸੇਈ ਸੇਈ ਪੁਤ ਸਗੀ ਸੁਨਿ ਹੇ ਸੇਈ ਭਾਈ ਰਾ
 ਮ ਬਿਓਗ ਬਿਸੁਰ ਬਿਸੁਰ ਭਿਦੇ ਛਤੀ ਅੰਗ ਜਿਨ ਦੇ ਹਰ
 ਵਾਈ ॥੮੮॥ ਸਇਤੀ ਸੀਰਾ ਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਮਚਦ ਬਿਓਗ ਦੁ
 ਤੀ ਮਾਮਕਿ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭੁਪਤਿ ਦੇ
 ਹਤ ਜਿ ਸੁਰ ਪਤਿ ਭਵਨ ਪੇਯਾ ਨ ਨਿਹ ਨਿਬਾਹਨ ਕੋ ਪੁ

੭੬

ਕੁਦਸਰਬਤੇਨਹਿਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਿਰਠਾ ॥ ਅੰਤੀਸਭ
 ਬਿਲਖਾਹਿਛੁਲੇਰਾਜੁਪੁਬੀਸਤੇ ॥ ਰਾਮਚੰਦਪਰਨਾਹਿ
 ਭਰਬੰਬਿਦੇਸੀਮਿਤਕਨਿਪਾ ॥ ੨ ॥ ਜੇਹੁਯਾ ॥ ਬੋਠਿ
 ਬਿਚਾਰੁਬਸਿਸੁਕੀਓਉਤਨੇਨਹੁਹੋਇਤਮੰਡਕਰੇ ॥
 ਲਿਖਜੇਰਪੁਬੀਰਹਿਬੋਲਤੇਹੋਸੁਨਿਰਾਜਸਿਪਾਸ
 ਨਿਪਾਇਧਰੇ ॥ ਅਬਜੇਇਹਭੁੰਭਕੀਬਾਤਸੇਬੋਭਰ
 ਬੋਲਿਖਿਹੋਸੇਈਬੀਚਮਰੇ ॥ ਕਹਕੋਨਉਪਾਉਕਰ

ਜਿਹਤੋ ਪਰਗਾਜ ਰਹੈ ਦੁਖ ਰਾਮ ਰਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਵੈ ਦਸ ॥
 ਅਸਾਇ ਗਈ ਸਬ ਕੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬੇਲਿਖ ਕੈ ਇਹ ਭਾ
 ਤ ਪਠਾਵੈ ਸੀਰਪੁ ਬੀਰ ਭੁਜਾ ਪਰਗਾਜੁ ਬਿਚਾਰਤੁ
 ਪਤਨੈ ਨ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਤਾਹੀ ਤੇ ਬੇਗ ਬਿਸਾਰਿ ਸਬੈ ਸੁਖੁ
 ਆਵਹੁ ਪੁਤ ਬਿਲਿ ਬਨ ਲਾਵੈ ॥ ਤੇਹਿ ਕੀਰਾਮ ਕੋ ਪਾਇ
 ਨੈਸਿ ਪਿਬੈ ਸਬਨੈ ਮੇਤੁ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਕਥਿ ਭੁਜਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਬਿਨੁ ਭੁਏਰਾ ਕਸੁਨੈ ਦੁਤ ਚਾਰ ਬਾਕਿ ਇਹਾ ਕੈ

੧੧

ਕਸੁਤਵਾ ਕਏ ਕੈਨ ਸੁਨਾਇ ਬੋ ਜਿ ਤੋ ਤੇ ਹਿ ਆਪ ਨ ਤੇ ਬੁ
ਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨੀ ਕੋ ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਰੁਸ ਲਸ ਮਾਤੁ ਰਾਜੁਗ
ਇ ਬੋ ਜਿ ਰ ਕੋ ਉ ਕ ਬ ਹੁ ਕ ਦਾ ਚ ਦਿ ਗ ਬੋ ਲਿ ਉ ਫੇ ਨਾ
ਹੀ ਦੁਖ ਪਾਛੈ ਨੈਨ ਸੈਨ ਸਮਾਇ ਬੋ ਬੁਡ ਤੇ ਹੋ ਰਾਜੁ
ਜੇ ਕੁਸਾਜੁ ਹੋ ਗਏ ਹੋ ਆਜੁ ਲਾਖ ਫੇਰ ਪੇਰ ਸੇ ਰੁਰ
ਬੁਧ ਰਲਾਇ ਬੋ ॥ ੫ ॥ ਫੁਏ ॥ ੧ ॥ ਸੁਸਤਿ ਸੀਰਪੁ
ਬਿਸਮੈਲ ਮੁਕਟ ਮਇ ਉਦਭਵਾ ਅਰਿ ਰੀਜ ਕਸੀ

ਭਰਬਦਾਨਾਉਛੁਕਨਿਕਲਪਬਟਾਤਿਜਪੁਜਿਰਲਪੀ ੭੮
ਰਬਿਪਤਿਖਡਿਲਸੁਤਬਲਭਟਾਧਰਮਕਰਮੇਮੇਸ
ਰਸਭੁਯੇਕਬਦਨਪਾਪਟਿਕਟਾਰਾਜਾਧਿਰਾਜਦਸ
ਰਬਬਚਨਲਿਖਬਸਿਸ੍ਰੁਤਮਸਕਰਹੁਸੁਨਿਨਾਤ
ਪਾਤੁਸੇਵਤਉਠਤਪਾਤੀਲੇਮਰਾਪਰਾਧਰਹੁ॥੬॥
ਮੈਦਾਸ ਸਮੇਰਬਨਾਇਲਿਖੀਪਤੀਅੰਬਤੀਆਰਿ
ਧਿਜੇਸਬਪਾਛੇਈਭਾਖੀਹਾਬਦਈਸੁਚਲੇਧਰ

ਸੀਸਗਨੇਸਮਨਾਇਭਯੋਮਭਿਲਾਖੀਭੂਪਤਕੇਨਹਿ
ਦਾਹੁਦਯੋਬਿਨੁਪੁਤਕੀਓਸਸਿਸੁਰਜਸਾਖੀਰਾਮ
ਸਨੇਹਛੁਟੀਨਿਪਦੇਹਸੁਪਾਛੇਓਮੇਲਿਸਨੇਹਮੇਰਾਖੀ
॥ ਕਾਬਿਛੁ ॥ ਚਲੀਜਬਪਾਤੀਕਾਂਪੀਦੁਹਨਿਕੀਛਤੀ
ਅਗੋਆਰਾਮਜਨਾਯੋਰਾਮਭਰਥਕੁਮਾਰਕੋਕ
ਹਨਿਲਾਰਭਰਥਬੇਲਨੇਬਮੀਤ੍ਰਿਨਸੇਪਰਯੋਲੇ
ਅਵੇਕੋਓਤਾਤਸਮਾਚਾਰਕੋਪਵਨਪੁਚੇਤ੍ਰਪੁਨਘ

ਰਉਏਚਹੁਓਰਜੇਬੁਕਪੁਕਾਰਤਹੇਅਨੁਭਵਸਾਰ
ਕੋਜਤਕੀਕਹਿਤਰਾਜਾਦਸਰਬਨੀਕੋਹੁਜਨੀਕੇ
ਰਮਚੇਦਸੁਖਹੁਜਪਰਵਾਰਕੇ॥੮॥ਸਿਰਫਾਤਬ
ਲਗਾਆਇਓਦਤਏਪਤੀਪਹਿਚਿਓਤਹਾਂਦੇਖਿ
ਓਰਬਸਪੁਤਪੁਛਿਬਾਤੇਮੇਸੇ॥੯॥ਸਿਰਫਾਤਬ
ਗਸਕਹੇਸੁਖਸੇਅਰਹੇਸੇਈਹਾਮਾਇਰਾਜਤ
ਭੁਤਲੇਮੇਸਬਦੇਸੁਖਸੇਬਰਖਾਬਰੇਮੇਮਰਭੁ

੭੬

ਪਾਤਿਰੋ ਮੁਪੁਨੇ ਬਲੇ ਮੇ। ਤਬ ਦੁਤਬ ਨਾਇ ਕਹੀ ਬਤੀਅੰ
ਮਨ ਪੀਰ ਜੁਟੁਟ ਗਾਯੇ ਪਲੇ ਮੇ। ਛਾ ਬਿਛੀਨ ਭਈ ਛਿਨੇ ਮੇ
ਉਖ ਕੀ ਜਲੁ ਤੇਰ ਸਰੇ ਚਪ ਕੇ ਜਲੇ ਮੇ॥੧੦॥ ਸਦੇ ਯਾ
ਧਾਇ ਰਲੇ ਉਤ ਸਹੁ ਬਲੇ ਮਨ ਰਾਮ ਕੇ ਰਜੁ ਸੁਨੇ
ਸੁਖ ਪਾਯੇ। ਜਗਾਇ ਸੁਨੇ ਮੁਖ ਰਿਚ ਦਿਰਾ ਜੁ ਸਿਧਾ ਸਨ
ਛੰਤੁ ਤਨ ਯੋ। ਮਾਇ ਕੇ ਗਾਂਓ ਮੇ ਪਾਂਉ ਦਰੇ ਮਨ ਸੇਕ
ਬਲੇ ਸੁਭ ਸਿਨ ਪਾਯੇ। ਕੇਰ ਪੁਕੀਰ ਨਹੀ ਪਾਰੇ ਮੇ

ਪਿਤੁ ਕੇ ਮਰੈ ਕੇ ਸੁਰ ਲੇ ਕ ਮਿਧਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕ ਬਿੰਤੁ ॥ ਲੇ ੮੦
ਗ ਬਿੰਦੇ ਮਾਨੇ ਮਨ ਕਹੁ ਨ ਮਿਦੀ ਗਾਪੁ ਨਿਦੇ ਖੀਇ ਨ ਕਹੁ ਰਾ
ਜ ਪਾਮਨ ਪੁਜਾ ਲੇ ਸੇ ॥ ਗਾਈ ਗ ਬਿੰਦੇ ਮਾਤ ਨ ਹੀ ਬਾਜੀ ਹਿੰਦ
ਨਾਤ ਨਾਹੀ ਨਾ ਬਤ ਨ ਗਾਵਤ ਸੁਮਾਨੇ ਬਿਨੁ ਜੀ ਬਸੇ ॥ ਦੁਤ
ਕਹੀ ਸੁਰੀ ਬਾਤਾਇ ਗਾਉਤ ਪਾਤ ਕਛੂ ਬੀਰ ਬਿਨੁ ਮੇਰੇ ਕੀਰ
ਕੋਹ ਜਲੁ ਕੇਸਧ ਸੇ ॥ ਪੀਮੇ ਨ ਬਛੇ ਰੂਪੇ ਗਾ ਰੂਰੇ ਗਾਉਲੇ
ਸਬ ਰਾਮ ਰਾਜੁ ਹੋਇ ਤੋ ਪਖੇ ਰੂਬ ਨ ਕੇਹ ਸੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕ ਬਿੰਤੁ

ਦੇਖਕੈ ਬਨਾਇ ਸਭ ਰਬ ਰਹੇ ਸੀ ਸਕਾਹੁ ਪਾਂਇ ਹੁੰਨ ਛੁਟੇ
ਕੋਉ ਦੇਤਨ ਅਸੀ ਸਕੈ। ਹਾਟ ਹਟਤਾਰ ਕਰੀ ਸੁਨੀ ਚਟਸਾ
ਰਪਰੀ ਵਾਰੇ ਦੇ ਕਿ ਵਾਰ ਸਬ ਜੇਯੇ ਜਗਾਈ ਸਕੈ। ਇਕ ਮਨੁ
ਕੈ ਰਖ ਰਿਠਾਉ ਨਹਿ ਪਾਉ ਭਾਈ ਬੂਟਤ ਲਜਾਉ ਕਹਾਭ
ਯੇ ਦੇਸਈ ਸਕੈ। ਅਏ ਭੋ ਨਿਮਾਤ ਬੂਟੈ ਸਮਾਚਾਰ ਤਤ
ਕੈ ਕੋਹੇ ਨ ਬੋਗ ਪਾਪੀ ਹੋ ਜਾਨ ਵਾਉ ਸੀ ਸਕੈ॥ ੧੩੫ ਕ
ਬਿੰਤੁ॥ ਮਾਤਤਾਤ ਕਹਾ ਪੁਤ ਹੋ ਸੁਰੇਸ ਜਗਾਤ ਹਾ ਕੈਨਕ

ਜਗਯੇ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਪੁਤ ਪੀਰ ਤੇ ਕੋਨ ਸੋਸ ਪੁਤ ਤੁਮ ਸਬ ਹੀ
 ਤੇ ਬੰਦੇ ਭਾਈ ਰਾਮ ਹੋ ਸੁਕਹਾ ਬਨ ਗਏ ਨਿਪਤੀ ਰਤੇ ਭੂਖ
 ਤਿਪਠਾਯੇ ਨਾਹੀ ਮਾਂਗੇ ਬਰੁਪਯੇ ਮੇਤੇ ਰਾਜੁ ਤੇ ਮੇਰਾ ਯਜ
 ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਤੇ ਕਹਾਹੇ ਇਸੇ ਤੇ ਅਬ ਹੋਹੁ ਰਾ
 ਯੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ ਜੇ ਪੇਟ ਮਾਸ ਦੇਰੀ ਪਾਲਯੇ ਪੁਤੁ ਡਾਕਯੇ ਛੀਰ ਤੇ
 ੧੪॥ ਕਾ ਬੰਤੁ॥ ਕਹਾ ਭੁਯੇ ਮੇਤੇ ਅਬ ਹੋਹੁ ਰਾਯੇ ਤੇ ਤੇ ਤੇ
 ਪੇਟ ਮਾਸ ਦੇਰੀ ਪਾਲਯੇ ਪੁਤੁ ਡਾਕਿ ਰੀਅੰ ਕਤੇ ਕੋਨ ਕਾਜ

੮੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਪਨੀਅਕਾਜੁ ਕੀਨੈ ਲਾਜੁ ਬਿਛੁਝੀ ਵਤਨ ਪਰਮ
ਨ ਸਿਕਤੋ ਮੇਸੇ ਕਾਮੁ ਕੀਨੈ ਤੈਤੋ ਰਾਮੇ ਬਨ ਬਾਸੁ ਦੀਨੈ ਮਾਕਸੇ
ਪਭਿ ਪਲਮੇ ਨਰੁ ਰਤ ਕਲਿ ਕੇਤੋ ਰਾਮ ਹਿੰਬਤਾ ਊਬੁ ਬੈਬਾਟ
ਕੇ ਬਟਾ ਊਪਟ ਫਾਰਹੇ ਊਜੇ ਗੀ ਗੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਇ ਰੇ ਕੇਤੋ।
੧੫ ਸ੍ਰੀ ਯਾ ਰਾਮ ਕੇ ਰਾਜੁ ਸੁਨੇ ਸਹਿ ਸਟਨ ਭੂਮ ਕੇ ਭਾਰੁ
ਬਿਸਾਰ ਦਯੋਹੈ ਜਾਨਿ ਸਪੁਤ ਭਯੋ ਕੁਲ ਮੇਰੇ ਵਕੇਯ
ਸੁਦੇ ਵਨ ਮਾਹਿ ਛੁਯੋਹੈ ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਅਮਰਾ ਪਤ ਦੁ

ਲਬਯਾਇਨਿਚੀਤੁਭਯੋਹੈ॥ ਪਾਪਨਕੇਛਲਤੇਛਿਨੇਮੇਬ
ਨੇਮੇਸੀਈਤੋਰਪੁਬੀਰਗਯੋਹੈ॥ ੧੬॥ ਸੋਦੇਯਾ ਤੋਲਗ
ਅਨਿਬਸਿਸੁਕਹੀਤੁਮਤਾਤਕਦਾਹੁਕਰੇਸੁਤਮੇਰੇ॥ ਬਿਦ
ਬਿਚਾਰੁਕੀਓਬਿਧਸੇਪੁਨਚੇਇਕਯੋਕਹੁਰਾਮਨਨੇਰੇ॥ ਲੇ
ਰਬਬਾਰਨਬਯਪਦਾਤੁਚਲਯੋਤਜਦੇਸਫਿਕਯੋਨਹਿਫੇ
ਰੇ॥ ਅਨਤਮੇਕਿਭਯੋਰਪੁਬੀਰਗਿਨੀਰੁਪੀਓਨਬਿਨਾਮੁ
ਖੋਰੇ॥ ੧੭॥ ਸੋਦੇਯਾ ਤੋਲਗਸੀਰਪੁਬੀਰਪਖਾਨਸਿਲ

ਕਹੁਤਾਰਿਧਸੇਬਨਮਾਹੀ॥ ਅਨਿਬਸੇਗੁਰੁਕੇਦਿਨੈਦ੍ਵਿਪਿਤੁਕੀ
 ਗਤਕੋਨੁਭਈਪਛਿਤਾਹੀ॥ ਰਾਂਮਕਹੀਸੁਪਿਛਿਤੁਸੁਬੈਯਹਕੇ
 ਕਈਨਿਦਨੁਹੋਇਕਿਨਾਹੀ॥ ਛੰਡਪੁਜਾਸਿਗਰਾਜਸਮਾਜੁਸੁ
 ਪਾਇਨਿਆਵਤੁਪਾਗਾਬਿਨਾਹੀ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਠਾ ੧॥ ਸਮਾਇ
 ਸਜਬਰਪੁਪਤਦਯੋਦੇਰੇਸਬਸਿਰਨਾਇ॥ ਭੁਟਨਿਬੁ
 ਝੁਧਸਿਕਟਕੇਮੈਭਰਥਨਿਹਾਕੇਜਾਇ॥ ੧੯॥ ਸੋਰਠਾ
 ਅਤਿਦੁਰਬਲਸਬਗਾਤਰਾਮਪੁਕਾਰਤਰਾਂਮਕਾਵਿ॥

ਲਿਚਨਸਲਿਲਚੁਚਾਤਬੀਰਬਿਰਹਪੁਨਿਤਾਤਦੁਖੁ॥੨੦

੮੩

ਸਵੈਯਾ ਦੁਤਕੈਹੋਫੁਰਲੇਬਤੀਅੰਤਬਲੇਗਾਨਿਰੰਅਜੁ

ਯੋਸਮਾਣੈਵੈਰਾਜਕੀਬਾਤਪਰੀਬਿਪਰੀਤਭੁਲੇਮਨਕੈ

ਕਈਨਿਦਨੁਆਵੈਆਵਨਦੇਹੁਕਯੋਬਹੁਰਜਿਨਸੇਜਸੁ

ਰਾਮਕਹਕਬਪਾਵੈਆਤਕੈਬੇਲਨਿਅੰਕਤਜੇਨਿਜੁਬੀ

ਰਲੈਰੇਸੁਰਲੇਗਬਸਾਵੈ॥੨੧**ਸਵੈਯਾ** ਜਿਹਠੈਰਤੇ

ਠੀਠਪੇਰਰਖੁਬੀਰਪਕਯੋਧਰਤਾਹਿਰਹੀਸੁਪਿਨਾਹੀ॥

ਜਿਸੇ ਸਿਕਤਾ ਜਰਠੇ ਪੈਰੇ ਮੀਨ ਜਰੇ ਨ ਪੈਰੇ ਪਲਾ ਪਾਨ ਉਡਾ
 ਹੀ ਚਿਤਿ ਉਠੈ ਸਮੁਹੇ ਭਟ ਜਸੇ ਮੁਖ ਰਾਮ ਕੇ ਹੋਵੇ ਉਠੈ ਨਰ
 ਚਾਹੀ ਬੇਗਾਹੀ ਬੇਗਾ ਪੁਨਾਮ ਕੇ ਰਾਇ ਹਭਾਂਤ ਗਾਹੀ ਰਾਪੁ
 ਬੀਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੨੨॥ ਸੈਵੈ ਯਾ ਦੇਖ ਕੇ ਰੁਪ ਕਯਮ ਨ ਪੈਰੇ
 ਅਬ ਫਾਟ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸੇਛੁ ਤੀਅਗ ਤਬ ਵੈਰ ਕੇ ਰਾਮ ਉਠਾ
 ਇਉ ਜਾ ਭਰੇ ਉਰ ਲਾਇ ਕਹੀ ਬਤੀਅਗ ਸੁਤ ਕਥੇ
 ਕੋ ਬੇਖ ਕੀਓ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੁਜੀ ਵਤ ਗੀਰ ਪੁਕੇ ਨਤੀਅਗ

ਧਿਤੁਪਾਨਤਜੇਹਮਹਿਤਜਿਹੇਨਧੀਪਾਮਚਲੇਸਿਰਿਬੀਰਤੀਅਸ
 ੨੩ ॥ ਜੈ ਹੋ ॥ ਸੇਗਕੀਓਸੁਨਿਭੂਪਤਿਕੀਰਾਤਿਸੀਅਸਮੇਤ
 ਸਬਿਬਿਲਖਾਹੀਕੋਨਬਡੇਅਪਰਾਧਕੀਏਹਮਜਾਂਦੁਖਤੇਸੁ
 ਪਨੇਸੁਖਨਾਹੀ। ਤਾਤਕੇਕਾਲੁਭਯੋਹਮਰੇਦੁਖੁਸੇਹਮਹਿਬ
 ਨੇਮੇਬਿਲਲਾਹੀ। ਅਨਿਕੁਟਿਬਰੀਹੋਬਿਪਦਾਅਬਜਾਇ
 ਗਹੀਕੁਲਕੀਪਰਛਾਹੀ। ੨੪ ॥ ਜੈ ਹੋ ॥ ਰੋਇਚਲੇਪਿ
 ਤੁਕੇਜਲਦੇਨਦਯੋਬਿਪਸੇਪੁਨਸੇਚੁਕੇਰੇ। ਦੁਹੇਬੀਰਨਿ

ਜਾਇਕੋਪਾਇਗਹੇਰਪੁਬੀਰਜੀਮੇਮਨਸੇਕਹਰੇ। ਚਲੀ
 ਏਪਰੇਲੇਸੀਅਸਿਗਮਬੇਹਮਕੋਟਿਕਬਾਰਨਿਪਾਇਪਰੇ।
 ਬਨੁਭੁਪਕਯੇਸੁਕੀਛਿਤਮਹਿਪੁਭਧੰਮਚਲੇ। ਬਿਨੁਦਾਸਮ
 ਰੇ॥ ੨੫॥ ਸੋਦੇਯਾ॥ ਅਰੁਜੇਮਨੇਮੇਬਨੇਮੇਰਹਿਚੈਤੁਊਛੁੰ
 ਤੁਪੁਜਾਸਿਰਚੇਠਫੇਰੇ। ਰਬੇਥੇਠਸੇਥੇਭੁਟਸਿਗਿਫਿਰੇਪੁ
 ਭਕੀਰੁਚਸੇਸੇਈਦਾਸਕਰੇ। ਪਗਕੀਰਜੇਕੇਹਮੇਹੇਸ
 ਬਸੇਵਕਰਾਜੁਤੇਮੇਮੁਹਿਦੇਹੁਮੇਰੇ॥ ਤਿਨਪਾਇਨਿਕਾਟ

ਕਰੋਸਤਖਡੁਜੁਰਾਜਸਿਘਸਨਜਾਇਧੇਰੇ॥ **ਕਵਿ** **ਕਵਿ**
ਤੁ॥ ਲੀਨੇਲਛਮਨਸਿਰਾਹੇਬਿਮੁਖਕੀਨੇਕਹੋਕਿਧੋਰੇਨ
 ਦਸਸੁਨਿਨਾਥਮੇਰੀਗਤਿਕੋ॥ ਕਹਾਭਯੋਜੇਹੀਦੇਨ
 ਚਾਰਿਕਵਿਦੇਸਗਯੋਮੇਹਿਛਾਡਿਦਯੋਤੁਮਜਾਨਜੇ
 ਹੀਨਮਤਿਕੋ॥ ਤਾਪਰਭੋਐਰਓਤਪਾਤਕੀਹੋਬਾਤਮਾ
 ਤਰਾਜਮੇਹਿਰਾਖਜੇਪਤਿਕੀਨੇਨਭਰਤਕੋ॥ ਤੇਹੀਭੁ
 ਲੇਜੀਓਰਾਮਦੇਖੇਪਾਨੀਪੀਓਮੇਹਿਦੀਜੇਭੀਖਸਿਰਾ

ਹੋਭਿਖਾਰੀਰਪੁਪਤਿਕੋ॥੨੭॥ਸਹੈਯਾ॥ਪਤਕੋਹਤਿਕੋਕ
 ਈਰਾਜੁਲੀਓਸੁਤਕੋਯਹਿਬਾਤਸੁਨੀਸਬਹੀ॥ਤਬੁਭ
 ਪਤਿਦੇਹਤਜੀਛਨਮੇਰਪੁਈਰਗਏਬਨਕੋਜਬਹੀ॥
 ਅਬਜੇਸੁਰਰਾਜੁਕੋਰਾਜੁਮਿਲੈਸੇਈਕਾਮਿਨਾਮਾਵ
 ਤਹੈਕਬਹੀ॥ਅਨਲਾਜਮਰਰਪੁਰਾਜਸੁਨੈਸੇਈਰਾ
 ਜੁਜਰੇਜਹਰਾਜੁਨਹੀ॥੨੮॥ਦੇਹਰਾ॥ਇਹਬਿਧਬਿਨ
 ਤੀਕਰਿਭੁਰਬਰਹੇਚਰਨਲਪਟਾਇ॥ਛਿਮਾਕਰਹੁ

ਪਰੁ ਫਿਰ ਚਲਹੁ ਸੀ ਅਲਾਹੁ ਮਨ ਰਖੁ ਗਾਇ। **੨੯੧**

੨੯੨ ਜੋਨ ਚਲਹੁ ਪਰਾਮਾਤਮਾ ਸੁਨਹੁ ਬਾਤ ਪੁਰ ਕਸੈ ਦੇ।

ਜਾਤ ਬਿਸਰੈ ਰਾਜੁ ਤੁਮ ਬਨ ਮੇਹ ਮਾਧਿ ਤਾ ਫਿਰਾ। **੨੯੩**

੨੯੪ ਬੇਲੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਮਨ ਪੀਰ ਪਰ ਪੀਰ

ਸਹੀ ਸਹੀ ਕਾਹਿ ਅਗੈ ਕੋ ਉਪਾਇ ਕੋ। ਜੀਵਤ ਹੀ ਰਾਜਾ

ਰਾਜ ਕਾਜ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਪਾਛਿ ਕਯੋ ਜਾਇ ਬਸੇ ਬਨ

ਸੁਨੇ ਬੇਲੁ ਮਾਇ ਕੋ। ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਤੇ ਰੇਖੇ

ਏਭਰਤਜੁਕੇਸੁਨਸੁਖਪਾਯੇਬੋਲਕਯੇਸਤਭਾਇਕੋਐਸੀ
ਕਹਿਗਏਤਾਤਤੇਸੀਕੀਨੀਬੋਨੇਬਾਤਆਇਸਕੋਮੇਦਸੁਤਾਮਾ
ਗੋਧਰੈਪਾਇਕੋ॥ ੩੧॥ ਕਾਬਿੱਤੁ ਤੇਗੀਪੀਤਿਜਾਨੀਤੇਨਪੀਠ
ਅਰੁਪਾਨੀਅਰੁਮੇਬਿਨਾਬਹਾਈਰਾਜਪਾਨੀਦੇਸਦੇਸਕੀ॥
ਆਇਕੋਨਪਾਇਲਾਰਸੇਤਾਤਕਾਜੁਕੀਇਭਾਰਸੇਛਾਤਿ
ਈਨੀਬਾਤਸੁਖਲਾਲਚਕਲੇਸਕੀ॥ ਦਿਖੇਲਛਮਨਯਾ
ਕੁਰਬਜੁਕੇਨੇਹੁਆਕੁਰਾਕੁਕੇਨੁਛਾਤੁਬਿਨੁਸੀਤਤਿਦਿ

ਨੇਸਕੀ ਸੁਨੇਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜਗਾਂਗ ਮਨਸ ਹਾਈ ਤਹ ਕੈ ਨੇਨ ਜਰ
ਈਠ ਕਰਾਈ ਅਮਰੇ ਸਕੀ ॥ **੩੨ ਕਾ ਬੰਤੁ** ॥ ਜਾਇ ਲਛਮ
ਨਜੁ ਕੇ ਪਾਇ ਰਹਿ ਭੇਗੀ ਛਿਨ ਬੀਰ ਸਮਝਾਇ ਲੈ ਲਿਵਾਇ
ਚਲਾ ਮਕੀ ਤਾਤ ਬੇਲੁ ਕੀ ਨੇਤੁ ਮਬਰੁ ਜਸੁ ਲੀਨ ਬਨ
ਆਇ ਦੁਲਖਾਇ ਦੁਖੁ ਦਯਸੀ ਅਬਾ ਮਕੀ ਜੋ ਕਹੈ ਤੇਜਾ
ਇਧਰ ਕੇ ਕਈ ਨਿਕਾਰੇ ਕਹੈ ਮਾਰੇ ਅਜੁ ਕਰਹੈ ਪਰਸਰ
ਮਕਾ ਮਕੀ ਮੇਰਿ ਬਨ ਛਾਡੈ ਭਾਵੈ ਸਿਰ ਲੈ ਸਿਧਾਰੇ ਪੁਲਖ

ਲੇਖੇ ਨਿਕਾਰੇ ਜੋਨੁ ਸੁਨੇ ਰਾਜੁ ਰਾਮ ਕੀ॥ ੩੩॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਮੇਰੀ
 ਕਹੀ ਮਲੁ ਭੁਲੇ ਯਾਹੀ ਮਾਹਿ ਜਨੁ ਬੀਰ ਰਾਜੁ ਤੇ ਲੋਕ ਰਜੇ
 ਲੇਖੇ ਰੋਬਨੇ ਮਾਇ ਬੋ॥ ਮਾਨੇ ਰਾਖੁ ਥਾਤੀ ਰਾਜਾ ਮਜੁ ਕੁ
 ਨਾਤੀ ਕਛੁ ਮੇਸੇਈ ਕੁਪੇ ਦੁਜਾ ਤੇ ਮੇਰਿ ਬਨ ਜਾਇ ਬੋ॥ ਸੁ
 ਨੇ ਪੁਛ ਮੇਰੇ ਕਹਾ ਪਾਇ ਛੁਵੇ ਤੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜੁ ਕਾ ਸੁਰਾਮ
 ਬਿਨੁ ਕਠਿਨ ਚਲਾਇ ਬੋ॥ ਤਾਤ ਦੁਖ ਮਾਤ ਦੁਖ ਬਰੁ ਰਖੁ
 ਨਾਥ ਦੁਖ ਏਕ ਲੇ ਭਰੁ ਪੁਰਖੇ ਰਿਖੇ ਰਿਖਾਇ ਬੋ॥ ੩੪॥

ਸ੍ਰੀ ਜਾਨੀ ਕੀ ਪੀਤ ਸਹੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਹੀਰ ਕੇ ਲੇਖ
 ਨੀਰਖਾ ਕੇ ਪਾਗ ਬਿਧਾਇ ਸਮੇਧ ਕੀ ਚੰਦੀ ਪਾਟੁ ਬੀ
 ਲੇਕਾਰਿ ਰਾਜੁ ਹਮਾਰੇ ਕਿ ਕਈ ਨਿਦਨੁ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤਹਿ
 ਨ ਸਮਾਨ ਕਰੈ ਅਬੁ ਨਿਮਾਰੇ ਥੇਰੇ ਈਦੁ ਸਨਿਮਾ
 ਨ ਮਿਲੈ ਸਬੁ ਸੇਜੁ ਸੇਰ ਹੀਰ ਉਝਿ ਯਾਰੇ **੨੫ ਕਵਿ**
ਰੂ ਸਬੁ ਹੀ ਕੇ ਕਹੀ ਓਸ ਬਮਾਇ ਨ ਕੇ ਪਾਇ ਲਾਗਿ
 ਕਹੀ ਓਸੇ ਦੇ ਸਬੁ ਨੀ ਕੇ ਰਖੁ ਨਾ ਬਕੀ ਛਾਹ ਮੇਚ

ਲਤਾਹਿਗਗਾਉਕੇਰਹਤਜਾਤਵੈਸੀਏਈਜੇਸੀਘਰਪੇਖ
 ਮਾਤਹਾਥਕੀ। ਕਹੀਓਸੁਮਿਤ੍ਰਾਜੁਕੋਲਛਮਨਨੀਕੇਅਹੇ
 ਸੁਮਾਰਸੀਕੇਪਰਛਾਹੀਕਹੀਸਾਥਕੀ। ਜੇਕਦਾਂਚਬੁ
 ਏਕੈਸੀਰੋਸਸੇਰਹਤਬੀਰਸੁਨੇਦੁਖਏਹੇਜੁਟਾਕਹੇਜੇ
 ਨਮਾਥਕੀ। **੩੬ ਦਿਹਰਾ** ਸੁਨਹੁਭਰਥਸਿਖਮਾਨਿਤੁ
 ਮਕਹੇਤੋਹਿਸਮੁਟਾਇ। ਜੰਤੇਸੁਖਸਿਪਤਿਬਢੈਸੇਹੇਦੇ
 ਉਬਤਾਇ। **੩੭** ਰਾਮਉਪਦੇਸੁਭਰਥਸੇ। **ਸਿਰਫਾ**

ਜਿਸੁ ਪੁਰਾਹੇ ਰਾਜੁ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰ ਲੋਕ ਗਾਤਿ ਤਿ ਬਾਤੈ ਕਰ
 ਅਜੁ ਸੁਨਹੁ ਭਰ ਬਰ ਪੁਨਾ ਬਕੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ਤਾਤਮ
 ਤਸੇ ਵਬੁ ਭਾਤ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਰ ਭਾਤ ਉਠਿ ਕੀ ਜੀ ਭਿਰ
 ਸੋਹ ਰਿਨਾ ਮਕੇ ॥ ਬਾ ਮਨ ਕੇ ਦਾਨੁ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਸਨ ਮਾਨੁ
 ਸੁਨ ਬੇਦ ਕੇ ਪੁਰਾਨ ਨਾ ਉਕੀ ਜੇ ਨਰ ਬਾ ਮਕੇ ॥ ਰਾਜੁ
 ਅਸੁ ਲੀਜੇ ਦੁਖੀ ਜਾ ਨਿਕ ਛੁ ਮੇਰ ਦੀ ਜੇ ਸੁਖੀ ਦੇਖਿ
 ਭਾਭੇ ਜੇ ਨ ਕਰੇ ਏ ਕਦ ਮਕੇ ॥ ਮੇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਜੀ ਜੇ ਸਬ

ਹੀਰੋਸੁਖਦੀਜੋਬੀਰਮੇਰੇਅਗੋਪਾਛੈਬੇਲੁਬਾਂਧਿਗਾਂਠਰਾਂ
ਮਕੋ॥੩੯॥ਕਾਬਿਤੁਨੀਚਸੇਨਪੀਤਕੀਜੋਕੁਲਕੇਨਛਰ
ਦੀਜੋਬੀਰਸੁਨਲੇਲੁਜਿਨਕਰੇਪਰਨੀਰਕੋਅਸਨਤੀਅ
ਮਾਤਸੁਨਿਬਾਤਪਰਬਾਦੈਪਨੁਤੋਜਤੋਨੀਚੇਹੁਜੋਅੰਬਦੈ
ਯਾਪਰਪੀਰਕੋਬੈਠਨਕੇਸੁਰਕੂਰਮਡਿਨਨਿਕਾਰਦੀ
ਜੋਪੀਜੋਨਾਮਪਯਦੁਖੁਪਰੇਹੁਜੋਪੀਰਕੋਦਾਨਪੁਰਹੁ
ਤਸੇਨਦੁਤਬਸਹੁਜੋਭਾਈਭਰਬਸਪੁਤਕਯਕੀਜੋ

ਰਖੁ ਬੀਰਕੇ ॥ ੪੧ ॥ ਕਾਇਤੂ ॥ ਜੈਸੇ ਜਤੀ ਸਿਰ ਤੇ ਕੁਮਤੀ
 ਜੋ ਅਨਿਰਾਤੇ ਜੋ ਪਾਪ ਨੀਰਗ ਰਾਪ ਨ ਬਢੁ ਮੁਪਹਾਰ
 ਤੇ ॥ ਜੋ ਕੁਲਕ ਪੁਤ ਤੇ ਜੋ ਦਾਰਿਦਸ ਪੁਤ ਤੇ ਜੋ ਬਾਮ
 ਨ ਕੇ ਪੁਤੁ ਬਿਨਾ ਪਦੇ ਚਟ ਸਾਰ ਤੇ ॥ ਦੇਖੋ ਬਿਨੁ ਖੇਤੀ ਜੈਸੇ ਸ
 ਦੁਨੀ ਰੇਤੀ ਅੰਰ ਬਾਤੇ ਕਹੇ ਕੇਤੀ ਜੈਸੇ ਗੁਨ ਲਭ ਧਾਰੇ
 ਸਾਵਧਾਨ ਹੁ ਜੇ ਰਾਹਿ ਦੇਸ ਤੇ ਨਿਕਾਰ ਦੀ ਜੇ ਬੁਝੈ ਜੇ
 ਰਾਜੁ ਤੇ ਸੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਤੇ ॥ ੪੧ ॥ ਸੈਵੇ ਯਾ ਪਾਇਓ

੬੦

ਵੇਸੁ ਨਿਸੀਖ ਸਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਨ ਬਿਸਾਰ ਚਲੈ ਕਬਹੀ ਧਰਿਯਾ
 ਵਰੀ ਮੁੰਡ ਸੁਸਾ ਵਰੀ ਮੁਰਤਿ ਦੇਖ ਕਹਯੋ ਬਿਛੁਰੇ ਅਬਹੀ ਅ
 ਬਜਾਹੁ ਧਰਯੋ ਸਿਰਗਾ ਬਤੈ ਬੈਧਿ ਆਇ ਸੁਸੀ ਸਚ ਲਯੋ
 ਜਬਹੀ ਲਏ ਬੀਰ ਸੀ ਅਸਿਰਾ ਬੀਰ ਬਿਦਾ ਕਰ ਰਾਂਝ
 ਸੇਬ ਨ ਮੈਤ ਬਹੀ ॥੪੨॥ ~~ਸੋਢੀ~~ ਬੀਰ ਹਿਛੁਰਾ ਚਲਯੋ ॥
 ਰੋਕੇ ਧਰਿ ਆਇ ਸੁਸੀ ਸਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਯੋ ਰਾਉ ਮੈ ਜਾ
 ਇਥ ਪਾਉ ਧਰਯੋ ਦਿਰਹਿ ਨਿਦਰਾ ਉਸੁ ਜਾਇ ਬਸਾਯੋ ॥ ੯

ਮੁਡਿਜਾਧਰਭੇਸਤਪੋਪਨਹੇਸੁਖਵੈਤੁਸਮੁਦਿਬਹਾਯਾ।
 ਰਾਮਸਨੇਹਧਰਯਮਨੇਮੇਤਨਕੋਤਨਕੋਨਸਨੇਹੁਲਗਾ
 ਯੋ॥੪੩॥ਕਾਧਿੰਤੁ॥ਵੈਹੇਜੁਸਿਘਾਸਨਹੇਅਪਦਾਬਿਨਾਸ
 ਨਕੋਤਾਂਗੀਪਰਪਾਟਰੀਲੇਰਾਖੀਸਿਰੁਨਾਯੇਹੇ॥ਰਾਜੁ
 ਭਯੋਅਟਲਸੁਕਾਹੇਤੇਹੋਕਾਬਿਰਾਮਰਾਮਸਿਖਦੀ
 ਨੀਹੀਸੁਕੀਨੀਸੁਖੁਪਾਯੇਹੇ॥ਭਾਗੀਕੇਬਿਓਰਾਭੇਗੁਫੁ
 ਝੇਨਸਿਭਾਯਨੇਕਜੇਸੇਤਾਰਿਕਾਂਦੁਰੀਨਭੇਗੀਟਿ

੯੧

ਰਾਮਾਯੇਹੇਯੇਰੀਵੈਨਹਸਯੇਸੁਰਲੇਗਜਸੁਬਸਯੇਪਰ
 ਆਪਨੇਨਪਸਯੇਦੇਸੁਸੇਗੁਨਬਸਾਯੇਹੈ॥੪੪॥ਦੇਹਰਾ
 ਭਗਤਿਭੁਕਾਰਪਰਗਟੁਕਰੀਰਪੁਤਿਕ੍ਰਿਪਾਰਕਾ
 ਰਾਤਰਕਤਕਾਰਸੁਖਨਿਦਈਯਾਠੰਭੁਰਤਕੁਮਾਰਾ॥
 ੪੫॥ਦੇਹਾਇਹਬਿਪਭਰਤਸਦਾਰੇਹੇਤਜਯੇਤੀਸਰੇਕ
 ਮਾਪੁਤਸਿਭੁਰੇਰਾਜਕੇਰਾਤਸਿਭੁਰੇਰਾਮਾ॥੪੬॥ਸੇ
 ੦॥ਭੁਰਤਸਦਾਇਹਭੁਤਸੁਨਹੁਦਸਾਰਪੁਬੀਰਕੀ

ਜਿਹੰਜਿਹੰਬਨਮੈਜਾਤਸੇਈਬਤਾਵਤਰਾਮਕਾਵਿ॥੪੭॥ਕ ੨

ਬਿੰਦੁ॥ਉਚੇਬਟਤਾਲਜਹਾਂਲੇਟੇਨਤੁਮਾਲਸਾਲਸਰਲ

ਬਿਸਾਲਗਤਿਹੈਨਕਾਲਮਦਕੀ॥ਕਹੁਲਾਲਲਾਲਕ

ਉਪੁੰਘਚੀਪ੍ਰਵਾਲਕਚਨਾਲਨਿਬੁਚੇਦਨਸੇਮਾਨੇਬ ੦

ਸਬੰਦਕੀ॥ਚੇਪਕਰਸਾਲਨਾਲਕੇਲਸੇਕਨੇਰਹੀਸ

ਭਾਰੀਤਮੁਕੈਨੁਗਨੇਜਭੇਮੂਲਕੇਦਕੀ॥ਮਾਨੇਮਹ

ਦੇਸਕਿਧੋਕੁਹੁਕਾਰੇਭੇਸਤੁਲੈਸੁਰਕੀਨਿਜੇਤਿਤਹੰ ੦

ਚਾਂਦਨੀ ਨਚਿਦ ਕੀ॥ ੪੮॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ਮੇਸੇ ਬਨ ਕਰੈ ਰੀ ਨੁਰ
 ਮਚਿਦ ਬਿਨਾ ਕੈ ਨੁਚਿ ਲੇਜ ਬਪੁ ਨੁ ਉਚੈ ਪਾਤਖਰ ਕਤੈ॥
 ਸੇਮਰਖ ਜੁਰਜਾਇ ਪੁਰਿ ਰਹੀ ਸੁਰਮ ਗਤਾ ਹੀ ਕਿਤੁ ਰੇ
 ਗਤ ਹਾਂ ਦੇਖੈ ਬਕਤ ਹੈ॥ ਫੁਲ ਫਲ ਰਾਤੇ ਮਾਨੇ ਗਤੀ
 ਜੇਤਵਾ ਰੇ ਕੇ ਉਤੈ ਰੇ ਕੇ ਉਛੁਵੈ ਤਾਤੇ ਮੇਸੇ ਲਕਤੈ
 ਤੁਲੈ ਹੇ ਨਜਾਨੈ ਕਾ ਵਿਰਾਮ ਰਵਾ ਰੇ ਮਾਨੇ ਨੁ ਰਾਤੇ ਹੈ
 ਲਾਰ ਕੀ ਫੁਹਾਰ ਚਿਲ ਕਤੈ॥ ੪੯॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ਉਬਰ

ਨਰੋਲਸਦਾਸਿਪਨਕੀਰੋਲਬਨਜਾਰੋਕੋਸੇਬੈਲ ੬੩
 ਮਾਨੋਬੈਲੋਰਕਰਤੁਸੇਅੰਰੋਕੋਕਰੀਕੁਰੀਗਾਅਪੇ
 ਅਗਪਰੋਕਹੁਹੈਸੁਰੀਗਤੁਸਿਕਹੁਦੇਖੋਬੈਲਲ
 ਤਸੇਅੰਰੋਕੋਸੇਰਸੁਨਿਫਨਿਮਨਤੁਗਰਿਅੰਤੁਦੀ
 ਅਸੇਬੁਣਾਇਬੈਲੋਅੰਪਰੀਗਤਸੇਗੀਪਲਕੀ
 ਮਾਣਕਹੁਜੀਬਕਕਰਾਣਕਹੁਨਾਚਤਾਬਿਤਾਣ
 ਲੋਕਪਾਲਜਲਜਾਤਸੇਪੰਕਾਕਬਿਤਾਕਹੁ

ਬਨਕੇਲਕਹੁਰੇਬਨਕੇਲਕਹੁਭੀਲਕੇਬਲਤਹਾਂਬਾ
ਤਨਮਨੀਦਕੀਮਾਨਸਕੇਨਤੇਬਨਮਾਨਸਹਜੁਰਕਹੁਬੰਦ
ਰਲਿਗੁਰਨਉਚਾਈਗੋਰਮਦਕੀਕਹੁਚਕਵਾਕਕਹੁਭੁ
ਤਨਕੀਹਾਕਕਹੁਕਾਰੇਕਾਕਮਨੇਸੁਰਕਹੁਪੁਤਬੰਦਕੀ॥
ਜਾਨਕੀਰਹਾਤਬੀਚਬੀਚਚਲੀਜਾਤਤਉਨੈਨਾਮੁ
ਇਲੀਏਕਟਿਗਾਹੀਚਾਮਚੇਦਕੀ॥੧॥ਕਾਖਿਤੁ॥
ਨੇਸੀਭਾਂਤਚਲੇਜਾਤਕਹੇਨਾਮਕੇਹੋਬਾਤਗਾ

ਤਕੁਮਲਾਨੇਜੇਦੈਖੈਪਰਮਾਤਕੋ ਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਿ
 ਕੁਰਸਾਸਮਨਕੁਧਮਾਰਕੈਸੀਕੁਸਰਾਤਹਮੇਲਾਗੇਦੁ
 ਖਤਾਤਕੋ ਤੀਨੇਬੈਠਜਾਤੁਜਹਾਂਗੋਖਰੁਗਡਾਤਮੁਸ
 ਕਾਤਨਜਨਾਵੈਸਮਾਚਾਰਸੁਨੇਪਾਤਕੋ ਸੀਰੇਜਲਨ
 ਤਦੁਦੈਫੁਲਫੁਲਖਾਤਰਾਂਮਰਾਂਮਪਰਸੇਵੁਤਬਿਛੋਨ
 ਕਾਰਿਪਾਤਕੋ ~~ਪਰਦੇਹਰਾ~~ ਰਪੁਪਤਿਮੇਸੇਬਨਟਿ
 ਰਤਦੇਖੈਨਗਾਰਨਠੇਚਾਅਸਨਸੁਨਮੇਅਗਸੁਕੇ

ਚਲੇਹੁਲਾਸਨਦੇਰ॥ **ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਰਠਾ** ਸੀਅਹਿਕੈਹੇਸਮੁ
ਝਾਇਲੋਪਾਮੁੰਦਾਤਾਸੁਤੀਆਪ੍ਰਥਮਸੀਸੁਧਰਪਾਇ
ਆਇਸੁਲੋਦਿਗਬੈਠੀ॥ **ਪੁਤ੍ਰ ਸੇਰਠਾ** ਰਾਮਮਿਲੇ
ਮੁਨਸੈਪਰਿਪਾਇਨਿਲਾਇਰਹੇਛੁਤੀਅੰਦੁਖੁਖੇਯੋ
ਹੋਸੁਤਕੋਯਹਬੇਖਕੀਓਨਿਪਜੀਵਤਹੋਕਿਬਡੇ
ਮਰਾਸਯੋਬਾਤਕਹੀਸਮੁਝਾਇਸਬੈਰਪੁਬੀਰ
ਮਨੋਤਨਤੀਰਗਭੁਯੋਪੁਤਰਹੋਇਹਫੇਰਸਬੈਮਿ

ਲਸ੍ਵਸੰਭਰੇਮਨਤੇਅੰਤਰੇਯੋ॥੫੫॥ਪੰਚਬੁਟੀਕੋਬਹ
ਨਲਾਜੈ॥ਏਕਘਟੀਨਘਟੀਸੀਅਕੇਦੁਖਰਾਮਰਹੇਮੁਨ
ਕੋਨਿਕਟੀ॥ਘਟਕੇਸੁਤਸੇਤਹਨਾਰਿਜਟੀਅਨੋਧੁਰਿਰ
ਟੀਨਹਿਕਾਂਅਛੁਟੀ॥ਦੁਪਟੀਫਟਜਾਤਤਹਾਂਤਮਕੀਪ੍ਰ
ਗਟੀ॥ਘਟਮੇਰੁਗਰਿਅਨਗਟੀ॥ਕਰਬੇਕਹਮੁਕਹ
ਟੀਬਰਟੀਤਹਪਰਨਕੁਟੀਰਪੁਨਾਬਠਟੀ॥੫੬॥ਜੈ॥
ਜਹਿਸਿੰਘਕੁਰੇਗਨਿਬੈਰਗਟੀਮਿਰਾਸਿਤਤਿਸਿ

ਅਨਿਦੁਪਜਟੀ ॥ ਜੇਓਨੈ ਕੁਨ ਦੇਖਤ ਜਾਤ ਲਟੀ ਅਹਿਧੈ ਤੇ ਮੇਰ
ਨਿਪੁਛਤਟੀ ॥ ਚਢੇ ਕੇਹਰਿ ਕੀਧਾ ਮਜਾ ਲਪਟੀ ਨਹਿ ਭੁਖ ਲਰੇ ॥
ਕਬਹੂੰ ਟਪਟੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਫਾਸ ਕਹੂੰ ਨ ਕਟੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿ
ਰੈ ਹੇ ਸੁਖ ਸਾਂਤ ਸਟੀ ॥ ੫੭ ॥ ~~ਜੇਹੇ ਯਸ~~ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਧੁਨਿ ਨੇਨ
ਨਿਜੇ ਤਿਧਟੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਰਾ ਮੁਕਤਿ ਫਿਰੇ ਲਪਟੀ ॥ ਜਿਨ
ਕੇਰਿ ਰੀਝ ਮਹਾਦਿ ਕਟੀ ਕਰਿ ਜੰਢ ਚਲੇ ਮਨ ਦੁਧ
ਟੀ ॥ ਮੁਨਿ ਬਿਦਯਹਾਂ ਜਹਿ ਬੇਦ ਪਟੀ ॥ ਸੁਕ ਸਾਰ ਸਹਿਸ੍ਰ

ਚਕੋਰਚਈ॥ ਨਿਸਿਬਾਸਰਕਾਮਕਾਮਾਨਟੁਟੀਸੀਅਤੇਰ ੯੬
 ਤਿਸੀਲਾਟਿਜਾਤਲਈ॥ ਪਦਸੋਵੇਦਾ॥ ਸਬਕੇਮੁਖਨਿ
 ਰਤਤਬਾਕਨਟੀਸੁਅਗਸਤਪਦਾਵਤਿਹਾਥਛੁਟੀ॥ ਤ
 ਪਤੇਜਨਤੇਰਵਜੇਤਿਹਟੀਕਪਟੀਨਰੈਹਤਹਿਏਕਪ
 ਟੀ॥ ਘਰਿਪੁਜਨਕੀਜਾਹਿਆਰਭੁਟੀਭੁਰੇਨਨਨਿਹਾਰ
 ਰਮਾਂਲਪਟੀ॥ ਜਹਟੀਧਨਚੇਦਨਕੀਖਪਟੀਕਬਿਰਾ
 ਮਕੋਹੇਸੇਈਪਚਿਬਟੀ॥ ਪਦਸੋਵੇਦਾ॥ ਕਾਲੁਬਣੀ

ਕਹਿਰਾਮ ਸੁਨੇ ਦੁਖ ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਕੋ ਜਬ ਤਾਤ
ਕਹਿਯੋ ਚਲਿ ਹੀ ਨਿਕ ਸੋਨ ਰਹੇ ਬਿਲ ਲਾਤ ਸੁਮਾਤ ਨ ਕੋ ਅ
ਬ ਮੋਰ ਕੀ ਕੋਰੁ ਕੋਹੇ ਸੁਰ ਭੁਪਤਿ ਹੋਤ ਕੀ ਮਾਜਮ ਲਾਤ ਨ ਕੋ
ਮਾਨਿਕੀ ਚਨ ਪ੍ਰਾਮ ਚਲਿਤ ਜੇ ਬਨ ਮੇਜ ਬਰਾਂ ਮਕੀਏ ਪਰ
ਪਾਤ ਨ ਕੋ ॥ ੬੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ਮੇਸੀ ਭੁਗਤਿ ਰਹੇ ਦੇ ਸੁਰ ਹਯੇ
ਦੁਰ ਕੋਹੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਿਰਬ ਹਯੇ ਸਹਯੇ ਮੇਹੁ ਛਾਮ ਪ੍ਰਾਮ
ਕੋ ਦੁਖੀ ਜਾਨਿ ਕਾਮ ਪੇਹੁ ਛੀਰ ਨਿਧਿ ਸੈਨ ਜਾ ਕੋਹਿ ਸ

ਗੋਨ ਸਿਰ ਸਿਵ ਸੇਵੇ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ॥ ਲਛਮ ਨਗ ਹੋ ਪਾਇ ॥ ੮੭ ॥
ਸੁਨੇ ਰਾਖੁ ਰਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਤ ਹੋ ਜਾ ਤੇ ਬਨ ਮਾਇ ਜਾ ਹੀ
ਕਾਮ ਕਾ ਸੇਈ ਕੇ ਜੇ ਨ ਕਰੇ ਦੁਖ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਹਰੇ ਰਾਮ ਬੀ
ਛਕੇ ਕੇ ਬਲੁ ਸੇਈ ਸੇ ਪੇ ਦੇਵ ਬਾਮ ਕਾ ॥ ੮੮ ॥ ਸੇਵੇ ਰਾਮ ॥
ਜੁ ਬਲੇ ਰਚਿ ਗੀਤ ਬਲੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਰਹੇ ਰਿਖ ਕੇ ਬਹੁ ਤੇ
ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਬਾਤ ਕਹੀ ਬਨ ਮਾਨ ਚਲਿ ਮੁਨਿ ਪਾਇ ਛੁ
ਵੇ ਮਤ ਮੇਹ ਜਨਾਯੋ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਇ ਛੁਰੇ

ਸੀਅਕੋਬਿਛੁਰੇਰਿਖਿਤੀਦੁਖੁਪਾਯੋਅਰਿਸੁਬਾਸਦਈ
 ਕਕਹੀਪਦਮਤਿਨਹਾਰੁਗਰੇਪਹਿਰਾਯੋ॥ **ਭੁਕਿਸਿੰਘਾ**
 ਰਾਮਹਿਏਕਸੁਮਤਿਦਯੋਰਿਖਜ਼ਾਰਿਪਕੇਸਿਰੁਭੁਇ
 ਨਪਰੇਗੋ॥ ਕਾਟੇਉਤੇਉਪਜੇਪਟਲੇਮੇਕਹਿਸੇਤੁਮਤੇਕਿ
 ਹਭੁਤਤੁਰੇਗੋ॥ ਤਾਰਿਪਕੇਸਿਰਕੇਯਹਿਬਾਨੁਸੁਨਪ੍ਰਭ
 ਜੁਇਹਭੁਤੁਰੇਗੋ॥ ਜੇਮਿਗਈਰੁਨਸੇਮਿਗਰਾਜੁਭੁ
 ਜੀਰਾਨਸੇਖਰਾਰਾਜਲੇਰੇਗੋ॥ **ਭੁਕਿਸਿੰਘਾ** ਜਾਇਬਸੇ

ਅਬਤਾਂ ਬਨਮੇ ਮਨਸਾਵਨਿ ਮੇਘ ਨਿਕੀ ਅਨੁਹਾਰੀ ॥ ਆਪ ੯੮
 ਨੇਹਾ ਬਬਨਾਇ ਕੁਟੀ ਸੀ ਅਸੇ ਮਿਲਿ ਬੀਰ ਹਿੰਮੀਰ ਸਵਾਰੀ
 ਲਿਕ ਨਿਸਾ ਚਰਚਾਵਨ ਕੇ ਦਿਨ ਰੈ ਨਹੁ ਤੇ ਤਿਹ ਠਾਰਖ
 ਵਾਰੀ ॥ ਕੈਸੇ ਕੈ ਰਾਮ ਹਿਜਰਾਇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਿ ਸੁਪਨਾ ਖਾਇ
 ਕਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ੬੪ ॥ ਸਵੈਯਸਾ ਜਾਂ ਬਨ ਕੇ ਹਮਰੇ
 ਪਰਿਪਾਲਕ ਤਾਂ ਬਨ ਮੇਭਾਪ ਸੀ ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ ਰਾ
 ਜਤ ਜਮੇ ॥ ਬਜੇਗੁ ਲੀਰਿ ਲਪੁ ਮੁੰਡ ਜਟਾਨ ਖੇਰੇ

ਨਬਛਾਏ। ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮੈਂ ਹੋਵੋ ਉਬੀਰਨ ਨੇ ਕੁਡਰੇ ਬਹੁਤੇ
 ਡੁਰਪਾਏ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਡੁਰਰਾ ਵਨ ਕੋ ਇਕ ਭਾਗ ਜਿਹਾਏ
 ਇਕ ਦੁਰਿ ਬਸਾਏ। ਏ ਪਾਕ ਬਿੰਤੁ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਜਰੀ
 ਸਿਰਾਚਲੀ ਖੀਲ ਲਰੀ। ਆਖੈ ਰਾਤੀ ਏਹੁ ਭਰੀ ਰੋਖ
 ਚੰਦ੍ਰਮਨ ਖਸੂਪ ਕੀ। ਅਗਿ ਅਗ ਬਨੀ ਮਨੋ ਲਿਖੀ ਸਿੰ
 ਡੁਪਨੀ ਰਾਟੀ ਮਨਹੀ ਮੋਰਾਨੀ। ਅਸੁ ਬਰੇ ਕਾ ਅਭੁਪ ਕੀ।
 ਬਿਰੀ ਸਿਵੁ ਜਾ ਰਸ ਤਾ ਕੋ ਤੇ ਸੇ ਪਾਛੇ ਲਾਰਾ ਜੋ ਤੇ ਸੇ ਪਾ

ਰੋਜਾਇਭਾਰਸਿਦੇਖਿਸੁਦਰਸਰੂਪਕੋ। ਲਾਂਬੀਡਗਭੁ
 ਰੀਠਿਰਠਿਰਗਿਰਪਰੀਰਾਮਦੇਖੋਜਿਹਪਰੀਦੇਖਿਰ
 ਹੀਮੁਖਰੂਪਕੋ॥ **ਵਿਖਾਕਾਬਿੰਤੁ** ॥ ਪਰੀਕਾਮਬਸਤਾਕੀ
 ਸੁਸਾਜਾਕੇਮੁੰਡਦਸਕੀਨੇਹਾਉਭੁਉਚਿਤਚਾਉਏਕ
 ਬੰਦਸੇ। ਦੀਪਸੁਤਨੈਨਦੇਸੁਸੇਨਨਿਚਲਾਇਰਹੀ
 ਜਾਨਕੀਨਿਹਾਰਿਮਨਰਹੀਨਾਮਨਿਦਸੇ। ਮਨਦੇਵੁਬ
 ਧੁਮੇਸੀਦੇਖੀਨਾਹਿਕਧੁਪੁਭਧਜਨਤੇਜਗਾਇਗਾਹਿ

ਪਾਇਬੈਨਮਦਿਸੀਪਾਨਖਾਇਖਾਇਮੁਸਕਾਇਮੁਸਕਾਇ
ਪਾਇਪਰਕੈਨਿਸਾਚਰੀਸੁਬੈਲੀਰਾਮਚੈਦਸੀ॥ ੬੭ ॥ ਕੰ॥
ਕਿਲੈਦੇਸਰਾਤੁਤਜਿਤਾਪਸੀਕੋਭੇਖੁਭਮਿਰੁਪਵਿਤਤਮਸੇ
ਨਦੇਖੇਜੁਗਾਚਾਰੇਮੇਹਿਜੁਗਾਰਿਸਿਰਾਸੇਓਚਾਜਾਕੀਕੁਮਾ
ਰਕਹਿਪਰਹੀਤਿਲਾਏਹੋਕਿਪਾਈਹੋਓਜਾਨੈਮੇਤਿਹਿ
ਕਹਾਪਰੀਅਬਜਾਹਿਭੁਲੀਕਰੀਹਮਰਾਜਾਹੋਕਿਰੋਕ
ਹੋਕਹੁਤੇਪਾਈਨਾਰੇਮੇਕਹੋਕਹਾਜਾਉਮੇਰਿਚੈਨਕਹੁ

ਰਾਉਨਾਥਤੁਮੇਅੰਤੁਬਰੇਅਈਪਰਤੇਬਿਚਾਰੇਮੇ॥੬॥ ੧੦੦
 ੬੫੬੦॥ ਬੋਲੈਤਾਰਿਕਾਰਿਚੰਡਜੰਡਮੰਡਕੇਤਨਾਰਿ
 ਕਿਧੀਤਿਪੁਰਾਰਲਕਛਾਡੁਛਿਤਿਪਾਈਹੇ॥ਕਿਧੀਰੰਭਾ
 ਉਰਬਸੀਮੇਨਕਾਸੁਕੇਸੀਕੇਉਤਿਨਮੇਕਿਆਮਘ
 ਵਾਪਠਾਈਮੇਧੇਅਈਹੇ॥ਤੁਲਾਤਿਅਕੇਲੀਕੇਉਸ
 ਗਨਸਹੇਲੀਸਮਸੁਗਇਕਹਿਕੈਨੁਤੇਰੋਤਾਤਮਾਤੁ
 ਭਾਈਹੇ॥ਸੀਤਾਤਬਬਲੀਤੁਮਗਯਾਨਪੇਖੀਖੇਲੀ

ਯਹ ਕੋਊ ਬਨ ਮਾਪ ਦਾ ਭਲੀ ਲੇ ਮੁਹ ਲਾਈ ਹੋ। **ਵੁਧ ਕਾ ਬਿ**
ਭੁੰ ਨ ਭੁਤੇ ਨ ਮਾਈ ਹੋ ਸੁਰੇ ਸਨ ਪਠਾਈ ਪੁਭ ਰੂਪ ਦੇ ਬਿ
 ਕਾ ਮਕੀ ਚਲਾਈ ਜਾਨਿ ਲੀਜੀਏ। ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨਾਉ
 ਰਾਵਨ ਸੁਭਾਈ ਮੇਰੇ ਤੁਮੇ ਨ ਸੁਨਾਯੋ ਕਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਜਾਇ ਜੀ
 ਜੀਏ। ਸਿਵ ਕੀ ਬਡਾਈ ਤੇ ਦੁਹਾਈ ਜਾ ਕੀ ਤੀਨ ਲੋਕ ਸੇਈ
 ਬਸੇ ਜਾਹਿ ਫੇਰ ਦੇ ਸੁਥਾ ਪਿਦੀ ਜੀਏ। ਗਹਿ ਬਾਹਨਾਂ ਹਸੇ
 ਵੇਚਾ ਪੈ ਪਗ ਛਾਹੈ ਸੇ ਸੀਤਾ ਪਰਿ ਮਾਹਿ ਤੇ ਸੇ ਦੁਜੀ ਮਿਹਿ

ਕੀਜੀਏ॥੧੦॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ ਸਮਾਚਾਰਜਾਨੇਸੁਸਕਾਨੇਕਰੇ
 ਬਾਤਸੁਨਿਤੈਨਪਹਿਚਾਨੇਹਮੈਬੈਠੇਜੇਰਾਉਸਮੇਘੈਤੇਨਸੁ
 ਨੀਬਾਤਰਪੁਬਿਸਮੇਜੁਹੋਤਜਾਤਆਨਤੀਅਸਿਨਬੈਲੇਪੁ
 ਰਨਬਿਦੇਸਮੇ॥ਤਾਮੇਏਕਰਾਮਮੇਰੇਨਾਮਹੈਲਜਾਉ
 ਭਾਰੀਤਾਮੇਤੀਅਸਿਰਿਜਾਹਿਛਾਡੁਆਜੁਕੇਸਮੇ॥ਭ
 ਲੀਸੁਧਿਆਈਲਛਮਨਮੇਰੇਰਾਈਤਾਹਿਦੋਰਬਰ
 ਜਾਈਦੁਹਜੇਪਰੇਕਲੇਸਮੇ॥੧੧॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਚਣੀ

ਤਬਧਾਇਲਛਮਨਪਾਇਛਹੇਜਾਇਬੋਲੀਮੁਸਕਾਇਏਕਬਾ
ਤਕਹੇਭਾਵਤੀ। ਬਰਬੇਕੇਕਜਰਾਮਤੁਮੇਪੇਪਠਾਈਹੋਗਜਨ
ਨਮਨਾਇਆਈਤਾਂਤੇਉਤਲਾਵਤੀ। ਕਯੇਸੇਈਕੀਜਿਨਪ
ਤਜਾਹੁਜਾਹੁਬੁਣਲੀਜਰੁਪਬਸਨਾਹੀਭਈਤੁਮੇਨਸਿਤਾਵੁ
ਤੀ। ਰਾਵਨਸੁਭਾਈਲਕੇਹੋਮਕੀਬਨਾਈਜਿਨਬਨਹੀਮੇ
ਆਈਨਿਪਫੇਰੇਜਿਨਆਵਤੀ। ੧੨: **ਜਿਹੁਜਾ** ਤੇਹਿਕੋਰ
ਸੁਨਿਬਾਤਨਿਸਾਚਰਤੁਜਨਨੀਮੇਹੀਹਬਹੀਤੇ। ਕਾਮਕੇ

ਭਾਉ ਪਰੇ ਮਨ ਮੇਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇ ਤੀਰ ਗਈ ਜਬ ਹੀ ਤੇ ਕੋਮ
 ਬਜਾਹਿ ਤਿਹੀ ਪੁਭਪੈ ਚਲਿ ਮਾਸ ਤਜੇ ਹਮਰੀ ਅਬ ਹੀ ਤੇ
 ਜੇਚ ਲੈ ਪੂਰ ਬਕੇ ਤਟ ਨੀ ਨਟ ਨੀ ਉਲਟੀ ਨ ਬਹੀ ਕਬਹੀ
 ਤੇ ॥ ੭੩ ॥ ਸਿੰਦ੍ਰਯਾ ॥ ਧਾਇ ਚਲੀ ਬਹੁ ਰੇ ਨ ਚਲੈ ਬਸੁਦੇ
 ਬਿਹਸੇ ਸੀ ਅਸੇ ਰਪੁ ਰਾਈ ॥ ਆਇ ਕਹਯੋ ਨ ਬੈਰ ਬਾਲਿ
 ਛਾਉ ਸੁਆਰੇ ਹੁਕੀ ਤਿਨ ਮਾਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ਜਾਹਿ ਤਹੀ
 ਅਬ ਕੇ ਬਰੇ ਹੁਤ ਹਿਦੇ ਉਪਤ ਕਹੀ ਓਸ ਮੁਝਾਈ ॥ ਸਿੰਗ

ਰਿਖੀ ਸ੍ਰਰਕੇ ਬਨ ਸੇਤੁ ਮਤਾ ਰਿਕਾ ਮਾਰ ਪਤਾਰ ਪਠਾਈ॥੧੪॥
~~ਸਿਵੁ~~ ਆਇ ਕਹੀ ਸੇਈ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਿਬ ਸੇਨ ਬੇਰੇ ਰਿਨੇ
ਰੁਬਤਾਈ॥ ਜਾਹਿ ਕਯੋ ਸੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਲੈ ਰਖੁ ਨਾ ਬਕੁ ਫੁਸ
ਹਿ ਅੰਰ ਜਨਾਈ॥ ਬਾਰ ਫੁਸਾਤ ਫਿਰੀ ਇਤ ਤੇ ਉਤਰਾਂ ਮਭ
ਈ ਉਪਮਾ ਜੀਅ ਆਈ॥ ਆਨ ਹੁਬੀਰ ਨ ਕੂਲ ਦੇ ਉਤਰ ਰੇ
ਖ ਬੰਨੇ ਨ ਦਨਾ ਉਚਲਾਈ॥੧੫॥ ~~ਕ ਬਿੰਨੁ~~ ਤਿਨ ਹੂ ਬਿਚਾ
ਰੀ ਏਨ ਦੇ ਉਬਿਭਚਾਰੀ ਪਤਿ ਰਹੀ ਨਹ ਮਾਰੀ ਫਬ ਮਾਪ

ਰੁਪੈ ਗਈ ਪਾਇ ਤੇ ਪਤਾਲ ਪਰਸੀ ਸਕੈ ਅਕਾਸ ਕਰੈ

੧੦੩

ਕੈ ਕਬਾਹ ਕਸੈ ਕਰੈ ਛਲੈ ਗਈ ਬਾਹਰੀ ਦਿਵਾਨੀ

ਕਛੁ ਅਸੀ ਬੈਲੈ ਬਾਨੀ ਜਾਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਠਰਾਨੀ ਕਪੈ ਮਾਨੈ

ਜੁੜੀ ਗਈ ਰਾਮੇ ਲਾਪਟਾਨੀ ਜੈ ਸੇ ਸੇ ਕਰ ਭਵਾਨੀ

ਕਹੈ ਨਾ ਬਯਾ ਕੇ ਹਾਥ ਤੇ ਸੁਪੀਤ ਰੀਤ ਕੈ ਗਈ ॥੧੬॥

ਜੁੜੀ ਗਈ ਹਾਥ ਨ ਸੋਨ ਰਮੁ ਡਿਠੈ ਰਿਸੁ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਠਰਾਪ

ਦੁਨ ਲਾਗੀ ਅਹਿ ਕੀ ਚਿਤ ਕਰੈ ਰਤ ਬੈ ਅਜਹੁ ਦੁਖ ਸੇ ਛੁ

ਨੇਇਕਨਦਾਰੀ। ਰਾਮਸੇਬਾਤਕਹੀਹਰਏਸੀਅਯਾਰਿਬਰ
 ਅਜਹੁਅਨੁਰਾਗੀ। ਸੋਤਿਸੋਹੇਸਿਰਪਾਇਗਹੇਅਰੀਤੁ
 ਯਹਰੁਪੁਤਜੇਨਅਭਾਰੀ। ੭੭ ਸਦੈਯਾ ਰਾਮਹਸੇਸੀ
 ਅਕੇਖੁਦੇਖਹੇਮੇਨਕਛੁਯਹਬਾਤਨਈਹੇ। ਤਿਨਹੁਤੀ
 ਰਿਖਕੇਸੀਗਮੇਬਨੇਮੇਇਕੇਮੇਸੀਏਮਾਰਲਈਹੇ। ਯਾ
 ਹਿਬਧੇਜੇਨਸੀਰਖੁਬੀਰਸੁਯੇਨਬਨੇਕੇਓਯੇਨਗਈ
 ਯੇ। ਨਾਕਛੁਯਾਇਕਲਿਕਚਫੁਇਸੁਲਿਕਨਿਸਿਕਚ

ਲਾਇਦਈਹੋ॥੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ॥ ਕਿਸੇ ਹੋਨ ਕਸੇ ਕਾਨਬ १੦੪
 ਨਾਇ ਸਹੀਰ ਪੁਰਾਇ ਵੈ ਬਾਤੁ ਰੁਸਾ ਕੀ ॥ ਲਿਹੁ ਚੁਚਾਤਰ
 ਈਦਿ ਬਾਰਾ ਦਨ ਜਾਇ ਪਰੀਜੈ ਸੇ ਭੂਤ ਭੁਸਾ ਕੀ ॥ ਬਾਤੁ
 ਨੇਤਨ ਆਗਿ ਉਠੀ ਦਿਗ ਨਾਰਿਕ ਹੋਤ ਜਿ ਬਾਤੁ ਰੁਸਾ ਕੀ
 ਰਾਮ ਸੇ ਕੀ ਪਕੀ ਏ ਬਕਹਾ ਤੁਮ ਜੇ ਰਤ ਕਸੇ ਨਹਿ ਨਾ ਕਸੁ
 ਸਾ ਕੀ ॥੧੯॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ॥ ਇਕ ਨਿਸਾ ਚਰਹ ਸਿਪੇ ਰੇ ਭੁਲੀ
 ਰ ਪੁਰਾਇ ॥ ਨਾ ਕ ਕਾ ਦੁਦੇ ਹੀ ਹੁਤੀ ਆਈ ਨਾ ਕ ਕਰਾਇ

੮੦੬੯੯੯੯ ਇਕਕਹੈਤੁਮਹਸੇਜਿਨਕਹੈਬਾਤਸਮੁਝਾਇ
ਬੁਢੀਅਮੁਇਨਰਈਅਪੇਜਮੁਰੀਧੋਜਾਇ। ੮੧੯੯੯੯੯
ਨੈਕਨਕੈਨਸਿਰਾਹਿਯੋਤਲਪੈਲੀਕਾਪਤੀਜਿਸੇਬੋਰੇਜ
ਲਮਾਹਿਜੇਠਮੀਨਦਾਦਰਬਸੇ। ੮੨੯੯੯੯੯੯੯ ਕਹਾ
ਜਾਉਕਹਾਕਰੇਅਗਜੇਜਰਾਵਜਰੇਸਿੰਧੁਸਬਥਾਹਕੇ
ਸੇਬੁਡਮਰੇਜਾਇਕੇ। ਬੁਢੀਅਬਬਾਤਕੁਸਰਾਤਹੈਨਦੇ
ਬੇਜਹਾਂਮਯਸੁਜਨਾਵੇਜੇਰਜੇਗੀਬਨਾਮਾਇਕੇ। ਕਾਲ

ਹੀਪਛਾਰੇਸੇਖਨਾਗਾਹੁਕੇਮਾਰੇਛਿਤਲੇਪਤਾਲਡਾਰੇਕਿਰੇ
 ਮਰਾਬਿਖੁਖਾਇਕੈਕੈਸੇਜੀਓਮਾਜੁਮੇਹਿਕੈਸੇਭਾਵੈਰਾ
 ਜੁਜੇਲੋਤਾਪਸੀਬਿਛੋਰਸੀਅਲਯਾਊਨਉਚਾਇਕੈ॥੮
 ਭੁਕਾ॥ ਮੇਸੇਸੇਚੁਕਰੇਕੁਵੇਅਨਹੀਮੇਅਰੇਤਬਮੇਅਨ
 ਦਾਮਾਰਿਕਹੀਹੋਓਪਾਇਕੀਬੋਲੇਖਰਦੁਖਰਾਤੀਮੁਰਿ
 ਸਿਗਦੀਨੇਤ੍ਰਿਕਯਜਾਇਮਾਰੇਸੇਈਬਾਤਤਿਨੇਜਾਇ
 ਕੈਪਾਛਨਕਜੇਰਬੇਕੈਕਾਜਪਾਚਿਹਾਰੇਸਬਕੈਸੇਜੁ

ਰੈਰਾਮ ਬਾਤ ਕਹੈ ਸਤ ਭਾਇ ਕੀ ॥ ਅਵੈ ਮੈ ਪਿਨਾ ਕੀ ਤਉ ਜੁਰ
 ਹੈ ਨਤਾ ਕੀ ਦਸ ਮੁਢ ਤੋ ਨਹੈ ਹਿਯਾ ਹਿਕਾਟੀ ਰਖੁ ਰਾਇ ਕੀ ॥
 ਦਲਾ ਕੀ ਦਿੱਤੁ ॥ ਅੰਨਿ ਦਿਗਰਾ ਮੇ ਕਈ ਭਾਂਤ ਨਿਬਯਾਇ ਬਾ
 ਜੈ ਪਰਦੁ ਪਰਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇਖ ਕੇ ਹਸੈ ॥ ਇਨ ਹੀ ਸੇ ਲਰ ਬੇ
 ਕੇ ਕਾਜ ਹਮ ਅਇ ਭੁਲੇ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਰਾਵਨ ਭੁਏ
 ਭਸੇ ॥ ਬਾਜਰ ਬਾਬਾ ਰਨ ਦਾਤ ਕੇ ਉਨਾ ਹੀ ਏਉ ਬੈਠੇ ਜੋਗ
 ਭੇਸ ਮੁਸਕਾਇ ਬਨ ਮੇਧ ਸੇ ॥ ਏਕ ਬਾਨ ਕੇ ਸੇ ਹਰ ਲੇ ਕਏ

ਕਬਸੇ ਏਕ ਜੋ ਨਿਸਿ ਕਨਸੇ ਲਿਕਬਸੇ ਤੇ ਪਰਬਸੇ॥ ੯੫॥

੧੦੬

ਸੋਲ੍ਹਾ॥ ਖਰਦੁਖਰ ਅੰਗਤਿ ਮੁਡਿ ਨਿਸਾ ਚਰਾ ਆਇ ਤਬੈ ਕ
ਰੋਪ ਲਰੇ॥ ਬਹੁ ਕਪ ਬਢਾ ਏਸੀ ਰਪੁ ਰਾਇ ਸੁਭੈ ਰਿ
ਤਨਾ ਏਕੈ ਸਿਗਾ ਭਿਰੇ॥ ਕਰਿ ਤਨ ਕਾ ਮਨ ਸੁਬਾਨ ਹਨੇ
ਖਰਦੁਖਰ ਮਾਹ ਪਛਾ ਰਤੁ ਰੇ॥ ਹਰ ਸੇ ਲਰੈ ਕੇ ਰਨੇ ਮੇ॥
ਰੋਕੈ ਜਸੁ ਕੈ ਕਰੈ ਕੈ ਭਵ ਸਿਧੁ ਤਰੇ॥ ੯੬॥ **ਸੋਲ੍ਹਾ**॥ ਬਾ
ਤ ਸੁਨੀ ਸਿ ਬਬੇ ਲਬ ਤੇ ਭਟ ਅੰਗੁ ਪਾਇ ਕੈ ਹੇ ਸੁਕਰੇ॥

ਉਨਲਾਖਨਮੇਨਹਿਏਕਫਿਕਯੇਦੁਖੇਛੁਤੀਆਂਕਿਹਭਾਂਤਭ
 ਰੋਜ਼ੁਰੀਆਂਇਹਲੀਕਮਗੀਚੁਬਸੇਸੇਈਹੈਮਿਰਾਸੇਬਨਨ
 ਇਹੋਕਾਰਭੇਸਤਪਧਨਕੇਕਨਮਾਂਗਬੇਸੀਅਹਿਕੋਇਹ
 ਭਾਂਤਹਰੇ॥੮੭॥**ਦੇਹਰਾ**। ਭੁਲੀਭੁਲੀਕਹਿਕਹਿਉਫੇਮ
 ਨੇਮੇਸਬਪਛੁਤਾਹਿ॥**ਰਾਜੁਰਾਖਜੇਰੀਬੈਨੇਡਾਂਪਰਰੂਪਕ**
 ਨਾਹਿ॥੮੮॥**ਸੇਰਟਾ**। ਲਟੀਧਰਮਕੀਬਾਤਜ਼ਹਾਤਪੇ
 ਧਨਪਸੁਕੀਓਕਹੇਕੀਕੁਸਰਾਤਮਨੁਪਾਪੀਤਨੁਤਾਪ

ਸੀ॥੮੯॥**ਦੇਹ** ਰਾ ਸੁਨਿ ਬਿਚਾਰ ਮੰਦੇ ਰੀ ਬੋਲੀ ਬਚ
 ਨਰਿਸਾਤਾ ਖਰਦੂਖ ਰਪ ਲੇ ਮੇ ਹੁ ਤੇ ਤ ਹਾ ਨਾ ਹ ਕ ਜੇ ਜਾਤ
 ੯੦॥**ਸਵੈ** ਯਾ ਇਕ ਪਟੀ ਦਸ ਕੰਠ ਗਟੀ ਨਘਟੀ ਘਟਕੀ
 ਸਠਾ ਮਾਵੁ ਘਟੀ ਗਹਿ ਪੁਰਜਟੀ ਕਮਰੀ ਖਪਟੀ ਸਮੇਤ
 ਰਿਰਟੀ ਜਨੁ ਬਾਚਕਟੀ ਨਰਟੀ ਰਤਿ ਨਾਥ ਛਟੀ ਤਿਨ
 ਕੇ ਨਿਤ ਨਾ ਚਤਿ ਮੁਕਤਿ ਨਟੀ ਸੁਹਟੀ ਸੁਨਿ ਕੇਤ ਕਰੀ
 ਭਗਨੀ ਨਕਟੀ ਸੇਈ ਰਾਮ ਬਿਰਾਜਤ ਧੰਚ ਬਟੀ ॥੯੧॥

੧੦੭

ਸਵੈਯਾ ਗਾਬਨਜੋਰਨਿਵਾਇਸਿਰੋਧਰਨਾਬਸੁਨੰਤੋਕੋਰੋ
ਇਕਬਾਤੋਗਾਜਨਕੇਮੁਕਦਿਅਨਿਰਾਵਨਪਾਵਨਰਾਮਸੇ
ਕੋਨਸੋਨਾਤੋਇਖਹੁਕਯੋਨਬਿਚਾਰਭੁਜਾਬਲੁਚੇਦਹ
ਲੋਕਤੋਰੋਦਿਨਰਾਤੋਬਾਤਪੁਰਾਤਨਯੋਸੁਨੀਏਘਰ
ਕੋਹਰਸੋਨਲੋਰੋਗਾਜਮਾਤੋ॥੨॥ ਸਵੈਯਾਮੁਰਖਫਾਹ
ਦਸੇਸਿਰਸੇਸਖੀਜਾਨਤਹੋਦਿਨਆਵਘਦੇਹੋਲੋਚ
ਨਬੀਸਨਿਸੁਣਤਨਾਹਿਨਗਾਬਨਬੀਸਹਬਜਾਰਜੇਦੇਹੋ

ਪੁਤਸਪੁਤਰਯੇਅਪਵਾਜਿਤਸਿਰੁਸਿਕੋਨਸੇਦਾਨਬੋਟੇ
 ਹੈ॥ ਸੁਦਰਵੈਰੁਜੈਨੇਸਕਸੇਤਨੁਯਾਹੀਤੇਜਾਨਤਰਾਮ
 ਲਟੇਹੈ॥ ੮੩॥ **ਸਵੈਦਾ** ਰੁਪਅਪਾਵਨਰਾਵਨਨੀਚ
 ਮਰੀਚਸੇਬਾਤਕਹੀਸਮੁਝਾਈਹੈਦੋਉਬੀਰਸਰੋਵ
 ਰਤੀਰਕੁਟੀਰਵਿਤੇਜੁਤਹਾਂਨਸਮਾਈਨਾਰਿਅਨੁਪ
 ਮੈਹੈਤਿਹਸਿਰਿਗੁਰਾਵਨੁਆਇਸੁਸੀਸਚਦਾਈ॥
 ਛਾਤਿਸਯਾਨਪਯਾਨਕਰੇਜਿਨਪਾਨਤੈਜੈਤਜਪਾ

ਨਪਜਾਈ॥੮੪॥ਸਵੈਯਾ ਜਿਨਹੋ ਬਾਤ ਮਰੀਚ ਮਹਾਂਮੁ
 ਨਿਦੇਹਤੇ ਬਾਸ ਫੁਟਾ ਮਬਜੀਕੋ॥ਗਮਸੇ ਬੈਰੁ ਕੀਏ ਸੁਖ
 ਹੇਨਲਏ ਦਸ ਕੇ ਧਕਲਿਕ ਕੇਈਕੋ॥ਉਤਰੁ ਦੇਤ ਉਤ
 ਰਤੁ ਹੋ ਸਿਰਯੇ ਤਲਏ ਜੇ ਸੇਮੀਨ ਬਣੀਕੋ॥ਸਿਨੇ ਕੀਦੇ
 ਹਭਈ ਤੋਕ ਗਾਂਸੁ ਤਉ ਸਿਰਗਮੇ ਦਕੁ ਸਿਖ ਬਣੀਕੋ॥
 ੮੫॥ਸਵੈਯਾ ਜਾਤ ਬਨੇ ਨਰਿਸਾਤ ਬਨੇ ਠਹਰਾਤ ਬਨੇ
 ਨਹਿਹੋ ਦੁਚਿਤਾਈ॥ਹੈ ਉਤਪਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸਹੀਜਿਏ

ਗਵਨੁਰਾਮਤੇਪ੍ਰਾਨਉਡਾਈ। ਤਿਮਨਕਯੋਪਛਿਤਾਤਮਥੇ
 ਤਾਜਿਲਿਕਪਤੀਗਾਹੁਰਾਂਮਕੋਪਾਈ। ਠਾਢੇਭਯੋਮਿਰ
 ਸਾਂਗਲਯੋਤਿਨਕੁਦਤਫੁਦਤਚਾਲਦਿਖਾਈ॥੯੬॥
 ਦੇਹਗਾਛਿਰਬੇਲੀਮਦੇਰੀਕੁਮਲਾਂਨੀਸਬਗਾਤ
 ਜਿਮਰੇਦੇਤਮੁਗਤਕੇਜਾਨਤਗਦਿਕੀਬਾਤ॥੯੭॥
 ਰਹਾ। ਕ੍ਰਿਭਕਰਨਬਸਿਸੈਨਤੁਮਰਾਜਾਬਸਮੇਹਕੇ
 ਦੇਵਰਕਛੁਕੇਹੇਨਲਿਕਪੰਕਗਾਹਿਰੇਗਤੀ॥੯੮॥

੧੦੬

ਸੋਰਠਾ ਅਜਹੈ ਚੇਤ ਸਿਰਾਰ ਪੀਅਤੀ ਅਬੈ ਨ ਨਿਮਨ
ਧਰੋ ਪਾਪ ਬੀਜੁ ਜਿਨ ਤਾਰਿ ਛਾਂਹ ਦੁਹੇਲੀ ਬੈਸ ਸੀ॥੯॥
੯੥ **ਸੋਰਠਾ** ਬੋਲੁ ਗਯੋ ਸਿਵ ਕੇ ਸੁਨ ਰੇ ਪਤਿ ਤਾ ਹੀ ਕੇ
ਸਿਰਾ ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੇ ਭੁਤ ਲਾਧਾ ਸੁਰਗ ਜੇ ਕੁਲ ਕੇ
ਅਬ ਤੇ ਕੁਮਕੇਤ ਰਮੁ ਲਉ ਪਾਰੇ॥ ਛੀਨ ਭਯੋ ਤਪੁਤ
ਹਿਨ ਸੁਤੁ ਤਜੇ ਤਰੁ ਉਪਰੇ ਤੇ ਅੰਧਿ ਮਾਰੇ ਰੇ ਸਠ
ਕੀਤ ਰਹੇ ਹਟ ਕੇ ਨ ਭੁਲੈ ਪਟੇ ਤੇ ਪਟਰਾ ਅਬਿਸਾਰੇ॥

੧੦੦੫ ਕ **ਖੰ** ਤੁ ਰਿਸ ਸੇ ਨ ਬੇਰੁ ਕ ਰਿਪਾ ਪੁਜੀ ਅੰਮੇ ਨ ਧ
 ਰਿਸੁ ਨ ਸੇ ਨ ਅਰ ਬਾਤ ਕੀ ਜਿਨ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਅਜੁ ਹੁ ਲੈ
 ਕੁਸ ਰਾਤ ਭੁਗਨੀ ਕੀ ਥੇਰੀ ਬਾਤ ਨਾ ਕ ਕਾਈ ਕਾਈ ਏ
 ਕੇਹੇ ਗਈ ਅਚਾਨ ਕੀ ਕੇਤੇ ਬਲੀ ਮਾਰੇ ਖਰ ਦੁਖਰ
 ਪਛਾਰੇ ਅਬ ਤੁਹੈ ਚਲ ਜੇ ਜੇ ਗੀ ਯਹ ਬਾਤ ਨ ਸਯਾਨ
 ਕੀ ਅਜਾਹਿ ਸੇ ਨ ਮਾਨੇ ਕੇਤ ਕਾਹੁ ਕੀ ਬਲਾ ਏ ਜਾਨੇ
 ਅੰਰੁ ਸਬ ਕੀ ਜਿ ਏ ਕਹ ਰੇ ਜਿਨ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੧੦੧ ॥

੧੧੦

ਕਾਇੰਤੁ ਨਾ ਰਿਕੀ ਨ ਮਾਨੀ ਬਾਤਾ ਦਿਨ ਹੀ ਸਿਕਾਹੈ ਰਾਤ ਬ
 ਤੇਉ ਤਪਾਤ ਹੋ ਨ ਹਾਰ ਚਲ ਜੇ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਆਪ ਬਨ ਜੰ
 ਗੀ ਆਗੇ ਕੀ ਨੇਹੈ ਮਰੀ ਦੁਮਨ ਦੇਖੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਿਰਗੁ ਸੇ
 ਨੇ ਕੋ ਬਨਾਇ ਕੋ ॥ ਕਹੂ ਪਾਤਖਾਤ ਕਹੂ ਉਚੇਤੁ ਕਰਾਤ
 ਈਗਰਾਤ ਕਹੂ ਕਹੂ ਆਗੇ ਨੀਚੇ ਸੋਹੈ ਆਇ ਕੋ ॥ ਕ
 ਹੂ ਚਲੇ ਦੋਰ ਬੇਰ ਪਾਤ ਨਿਕੀ ਚਰ ਕਹੂ ਜਾਨ ਕੀ ਮਿ
 ਹਾਰਿ ਰੁਪ ਰਹੀ ਹੋਲੁ ਭੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ੧੦੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਕਸੁਤਾਮਨੇਕੇਕੇਮਿਰਾਪਕਕੇਜਗਇਕਠਿ
ਕਠਿਏਕੇਟਰੇਬਿਤੁਰਪੁਬੀਰਸਗਇ॥੧੦੩॥
ਸੋਰਠਾਕਿਚਨਮਿਰਕਿਹੇਤਹੰਜਾਚੇਰਪੁਨਾਥਕੇਮਿ
ਬਨਸਬਸੁਖਦੇਤਅਰੁਜਾਨਤਪੁਰਪੀਰਕੇ॥੧੦੪॥
ਕਬਿੰਤੁ॥ਕੀਨੇਸੋਈਕਮਅਗੋਆਪਪਾਛੇਰਾਮਬ
ਇਜਾਇਕਾਬਿਰਾਮਮੇਸੋਰੁਪਦੇਖਜੀਜੀਏ॥ਲੀਨੀ
ਗਹਿਬੰਹਪ੍ਰਭੁਤਮੇਤਮੇਮੁਸਕਾਹਿਸੀਤਾਕਹਚੇਲੇਜ

੧੧੧

ਹਿਨਾਬੈਕੁਕਯੇਕੀਜੀਏਗੁਕਿਨਿਕੀਓਟਪਾਤਹਾਬਨ
ਸੋਟਾਰਿਕਹੀਬਾਤਮਿਰਾਕੇਚਨਕੇਨੀਕੇਦੇਬਿਲੀਜੀਏ
ਹੀਨਬਲਹੀਨਾਤੁਮੇਕੇਹਰਕੇਭੈਨਾਯਹਸਾਰੀਗਕੇਛੁ
ਨਾਸੁਖਲੋਨਾਕਰਦੀਜੀਏਗ ੧੦੫ ਕਥਿਤੁਕੁਯੇਰਿ
ਤਭਿਹਾਮੀਰਾਮੀਰਾਸਬਕਾਪਯੇਰਾਮਜੇਸੇਸਿਵਸਿਰਾ
ਮਾਨਦੁਸਰੇਅਨਿਭੁਹੋਗਮਾਰੋਬਿਨੁਅਨਿਦੀਨੋਧਨੁ
ਖਨਿਖਹੁਤਾਂਕੋਰੇਗੁਨਪਛਾਨੈਜਾਨੈਹਰਹੀਮੇਰੇਗੁ

ਗੇ। ਕਹੀਰ ਪੁਬੀਰ ਤੁਸੁਰੀ ਗਦੇ ਪਿਭੁਲੈਂ ਜਿਨਿ ਭੁਜੇਸੁ ੧੧੨
ਖਮਾ ਭੁਲੈ ਤੁਰੀ ਗਪੀ ਫਿਤਿ ਗੁਗੇ। ਕੀਨੇ ਦੁਖ ਪਗਿ ਸੁਨ
ਜਾਨ ਕੀ ਕੁਰੇ ਗੁਨੇ ਨੀ ਹੋਇ ਨ ਕੁਰੇ ਗੁਯਹ ਬਡੇ ਈ ਕੁਰੇ
ਗੁਗੇ। ੧੦੬ ॥ ~~ਸਵੇਦੁ~~ ਸਚੁ ਬਢੈ ਜੀ ਅਮੇਤ ਬਯੰ
ਮਿਗ ਕੀ ਚਨ ਕਨ ਰਚੈ ਜਗ ਸਾਈਂ। ਜੋ ਨ ਬਧੈ ਸੀ ਅ
ਪਾਨ ਤਜੈ ਅਰੁ ਮੇਅ ਬਲੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਰਸਾਈ। ਬੀਰ
ਹੋ ਬਲੈ ਕਯੋ ਸੁਖ ਸੇ ਦਿਨ ਕਾਟ ਤਹੋ ਬਨ ਮੇਅ ਬਤਾ

ਈ॥ ਜਾਨਕੀ॥ ਮਾਨਕੀ ਦੇਖਤ ਹੋਤ ਉਛੁਤੁਤ ਹੋਤੁ ਮਰੀ ਸਰ
 ਨਾਈ॥ ੧੦੭॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਆਇ ਸੁਨੈ ਕੁ ਸੁਨੈ ਪੁਰ ਕੇ ਸਮਿ
 ਕੇਰ ਬਕੇ ਮਿਰਾਜਾਇ ਉਖਾਰੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਨਾ ਬਕੈ ਰਸ ਮਕੈ
 ਤੁਮ ਯਾਹ ਕਹੇ ਛਿਨ ਹੀ ਮਹਿ ਮਾਰੈ॥ ਜੇ ਛੁਲਾ ਮੇਹਿ ਛੁਲਾ
 ਇਚ ਲੇ ਬਿਨੁ ਵਾਹਿ ਹਰੇ ਨਹ ਹੋ ਪਗ ਧਾਰੈ॥ ਬੀਰ ਸਹੀ
 ਸੀ॥ ਮੇਹਿ ਕਹੀ ਅਬੁ ਤੁਮ ਕੈ ਕਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਪਚਾਰੈ॥
 ੧੦੮॥ ਸਵੈ ਯਾ॥ ਕੇਚਨ ਕੇ ਮਿਰਾਤਿ ਅਬੁ ਲੇਨਾ ਬਿਰਚ

ਰਜੇਦੁਖਕਫਲੁਹੋ॥ ਕਿਕਲਿਕੁਬਡਰਪੁਕੇਕਲਕੇ ੧੧੩

ਸੁਨਿਸਾਚਰਕਬਨਮੇਛਲੁਹੋ॥ ਕਿਧੀਰਾਵਨਤੇਜੁਪਛੇ

ਸਮਪਾਵਕਤਾਹਿਸਮਾਪਤਕੇਜਲੁਹੋ॥ ਕਹਿਰਾਮਚਲੇ

ਸੀਅਛਾਡਿਕੁਟੀਪੀਅਕੇਨਕਛੂਤੀਅਕੇਬਲੁਹੋ॥ ੧੦

ੲਹਿਤੁਸੀਹਾਂਮਚੀਤੇਬਨਕੇਆਦਿਬੇਛਿਤੀਅੰਕੜਾ

ਸਦੇਯਾਇਕਰਤੀਰਸਰਸਨਸੀਰਪੁਬੀਰਚਲੇ

ਸੀਅਬੇਲੁਮਾਰੇਹੋ॥ ਫੁਰਤਖੇਤਨਿਲੈਨਕਸਯੋਤਿਨ

ਹੁੰਮੁ ਕਰੈ ਕਰਿ ਨਿਦਰੁ ਰਹੈ ॥ ਧੰਨੁ ਮਿਲੈ ਤਬ ਏਕੁ ਗੀਬਾਨੁ ਰਿਹਾ ॥
ਇਲਾਹੁ ਬਿਨੁ ਪਾਨੁ ਪਰੈ ਰਹੈ ॥ ਜਾਨੁ ਕੀਤਾ ਮਿਰਗਿ ਹੋਤੁ ਹਰੈ ਫਿਨ ॥
ਤੋਰੁ ਪਖਾਰੁ ਬਨਾਇ ਪਰੈ ਰਹੈ ॥ ੧ ॥ ਕਰਿ ਬਿੰਤੁ ਗਰਿਬੁ ਕਰਿ ਰਾਮ ॥
ਨਾਮੁ ਲੱਛਮੁ ਨ ਕੈ ਪੁਕਾਰੁ ਲੀਨੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਨੁ ਮੁਖੁ ਮਚ ॥
ਨ ਕੀ ॥ ਮਿਰਗੀ ਕੇ ਹੋਤੁ ਮਨੁ ਨੈਨ ਕਾਨੁ ਏਕੁ ਤਾਨੁ ਸਾਹੁ ਪਾਨੁ ॥
ਫੀਉ ਤਦੈ ਰਹੀ ਗੀਬਾਨੁ ਜਾਨੁ ਕੀ ॥ ਬਡੈ ਉਤਪਾਤੁ ਰਾਮ ॥
ਗਾਤੁ ਕੀਨੁ ਕੁਸਰੁ ਤਤਾ ਕੈ ਫੁਲੁ ਲਾਰੁ ॥ ਸਿਖਾਤੁ ਕਰੀਨ ॥

ਸਯਾਨਕੀ ਗਲਿਟੈਧਰਮੀਜੇਕਰਤਾਤੁਬਿਧਪੀਰਹਰਪੁਨਕੇ ੧੧੪
ਨਲੇਤੁਦੇਹਲਾਗਾਤਿਗਿਲਾਨਕੀ॥੨॥ਕਬਿੱਤੁਬੇਲਲ
ਛਮਨਜੁਸੇਕਹੀਸਬਬਾਤਸੀਅਜਾਹੁਅਬਬੀਰਸੁਧਿਲੇ
ਹੁਬੀਰਪੀਰਕੀਸੇਕਤਜਿਮਾਤਮੇਸੇਕੋਨੁਤੀਨੋਲੇਕਮ
ਹਿਟੇਛੀਕਰਤੁਹਓਰਦੇਖੇਰਪੁਬੀਰਕੀਸਿਕਸਿਹਸੇ
ਖਸਿੰਧੁਚੇਹਮਾਬਿਰਚਜਮੁਨਰਪਤਿਸੇਵੇਰਜਮਾਕੇ
ਪਰਾਤੀਰਕੀਆਰਿਮਿਰਾਕੇਚਨਕੇਮੇਹੇਮਿਰਾਰਾਜ

ਰਾਮ ਕਹਿਓ ਜੋ ਹੈ ਹੋਤ ਸਫਰੀ ਬਿਨਾ ਹੀ ਨੀਰ ਕੀ॥ ੩॥ ਸੇਵੇ ਯਾ
 ਪਾਤੁ ਕਰੇ ਰਖੁ ਨਾਥਾ ਬਿਨ ਤਨੁ ਤੂੰ ਮੇਰਿ ਬਾਤ ਨਹੀ ਸਮੁਝਾ
 ਹੈ॥ ਹੋ ਪਦ ਕੇ ਜਾ ਬਿਨਾ ਨਿਰਥੇ ਪਵੀਚਾਰ ਭਈ ਕਹਿ ਕੇ
 ਕਾਇਆ ਹੈ॥ ਹੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰੀਤ ਸਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸੇ ਜੁ ਨਿਤਾ ਹੀ ਤੇਜ
 ਨ ਕੀਤੋ ਹਿ ਪਠਾ ਹੈ॥ ਏਕਾਰਿ ਬਾਨ ਨਿਖਿਰਾ ਕਸਮ ਕਾਇਦੁ
 ਰਹੀ ਤੇ ਪਗ ਕੇ ਸਿਰੁ ਨਾ ਹੈ॥ ੪॥ ਸੇਵੇ ਯਾ॥ ਏਕਾ ਬਿਚਾਰ
 ਕੀ ਓਮ ਨਾਮੋ ਸੀ॥ ਅਕੇਹ ਠਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈ ਅਬ ਧਾਉ॥ ਹੋ ਬਨਮ

ਹਿਨਿਸਾਰਕਛਲਮਾਤਕੋਬੋਲਨਿਕਯੋਉਲਟਾਉ॥ ੧੧੫
ਰੇਖਕਰੀਚਹੁਓਰਕਯੋਸੁਨਿਯਾਤਨਿਪਾਉਨਦੇਹਿ
ਅਗਾਉ॥ ਜੋਬਿਧੋਲਾਇਹਬੀਚਪੈਰੇਜਰਿਛਾਰੁ
ਉਡੇਤਨਕੀਤੁਰਤਾਉ॥ ਪਸਦੇਸਾਯੇਕਹਿਕੇਸੋਈ
ਜਾਤਭਯਬਨਦੂਰਤਰਾਮਪਰੀਕੁਨਪਾਯੋਤੈਲ
ਗਰਾਦਨਦੇਭੁਗੀਆਸੀਅਕੋਦਿਗਗੀਰਖਨਾਖਨ
ਗਾਯੋ॥ ਜਾਨਿਅਤੀਤਭਾਇਕਰਿਤੈਦਲਰੇਖਤੇਬ

ਹਰਪਾਉਨਨਾਯੋਸੇਨਚੇਹੋਬਿਨੁਭੀਖਚਲਯੋਕਹਿਦਾਨੁ
ਬਧਯੋਅਬਲੋਨਹਿਖਾਯੋ॥੬॥ਸੇਵੇਯੋਰਾਜਕਰਤਮ
ਭੁਖਲਗੇਹਮਖਪਰੁਮੇਰਕੇਅਗੇਪਰੇਗੇ॥੭॥ਮਿਨਿਭੀ
ਖਬੀਖੀਕਿਹਕਾਮਸੁਤੇਹਿਤਜੇਹਮਹੁਨਮਰੇਗੇ॥੮॥ਜਸਤ
ਰੋਜੀਮੇਸੁਨਿਸੁਦਰਤੇਸਿਗਰਾਮਨਮਾਇਲਰੇਗੇ॥
ਯੋਸੁਨਹੋਕੋਭੀਖਬਿਨਾਗਯੇਤਾਂਦਿਨਭੇਜਨਹੁਨ
ਕਰੇਗੇ॥੯॥ਸੇਵੇਯੋਰਾਜਕਰਤਮਪਾਇਯੋਸਾਚੁਕੇਹੋਬਿਖ

ਜਾਨਤਮੁੰਡਕਲਿਕਦੀਰਾਕਪੁਬੀਰਹਿਜਾਚਿਚਲੇਤਨ
 ਤੇਦਲੁਤਾਂਦਿਨੇਹੋਕਿਹਕਾਂਮੁਭੀਰਾਅਬਯੋਚਲਿਹੇਜ
 ਗਮੇਯਾਹਿਬਾਤਨਹੋਅਰਰਾਮਨਬੀਰਬੀਰਾਤਬਪੀਅ
 ਬਿਨਾਸੀਅਏਕਾਮਭੀਤਹਿਭੀਪਦਈਨਸਮੇਪੁਕੀਰ
 ਏਕਾਬਿੰਤੁਰੇਖਛਾਤੁਜਾਉਤੇਤੁਰਾਉਲਛਮਨਜੀਤਿ
 ਭੀਧਾਬਿਨੁਕੀਨੇਭੀਧਮੀਚਹੋਨਪਾਵਤੀਕੇਉਮਦਿਭ
 ਗੀਯਹਰਾਮਕੇਨਾਮਗੇਅਯੇਦਰਸਨੁਪਾਵਤੇਹ

ਦੇਤਨਸੀਕਾਵਤੀ ਭੀਡਿਸੇਟਦੇਉਫਿਰਡੀਡਹੀਮਿਲਾਣਲੇਉ
ਪ੍ਰੇਹੇਬਾਤਸੇਈਭਰਾਵਿਤਨੁਕੇਭਾਵਤੀਦੇਖਕਾਬਿਰਾਮਕ
ਰੁਜਾਨਕੀਸਿਕਾਏਯਹਿਡੀਡਹੀਮੈਬੋਲਕੇਜੇਜਰੁਨਚਕਾਵ
ਤੀ॥ ਈਸਦੇਯਾ॥ ਤੋਹੀਲੋਆਵਤੁਬੋਲਉਫਜੇਤੁਮਾਮਾ
ਇਸੁਦੇਹੁਕਛੁਨਹਮਾਰੇਹਿਉਫਜਾਉਕਹਾਬਸੁਹੇਉ
ਪਜੀਨਦਯਾਜੀਅਮਾਹਿਤੁਮਾਰੇਹੁਡੀਡਮਿਟਾਵਤਹੀ
ਸੁਨਿਸੁਦਰਸੁਰਸਸੀਗਿਰਹੇਨਾਭਿਤਾਰੇਯੋਨਹਿਜ

ਨਤਸੇਸੁਰਾਵਨੁਮਾਂਗਤਿਭੀਖਕਿਮੀਚੁਪੁਕਾਰੇ॥੧੦॥ ੧੧੭

ਸੁਏਯਾ॥ ਤਾਹੀਕੇਹੇਤਲਈਕਰਭੀਖਦਈਤਜਿਫੁਲ

ਨਿਕੀਨਵਲਾਸੀ॥ ਬੋਲਿਕਹਯੇਮਬਬੀਰਤਪੇਧਨੈਲੋਜ

ਬੋਲਿਨਹਿਰਾਮਬਿਲਾਸੀ॥ ਆਇਗਯੇਫੁਗਾਹੀਕਪ

ਈਜੀਅਮਾਨਹੁਫੁਲਕੇਨਰਪਲਾਸੀ॥ ਡੀਡਮਿਟੀਪਰ

ਸੇਜਬਹੀਤਬਰਾਹਗਾਹੀਮਨੇਚੇਦਕਲਾਸੀ॥੧੧॥ **ਸ**

ਵੇਯਾ॥ ਡੀਡਕਟੀਕਿਧੀਅਉਦਸਾਨਨੇਕੇਸਿਵਬੋਲੁ

ਜੀਜੀਰਛੁਟੀ। ਕਾਵਿਰਾਂਮ ਕਿਧੋਕਹਿਰਾਪਵਕੇਸੁਖਕੇਸਰ
ਕੀਜਨੁਪਾਲਛੁਟੀ। ਕਿਧੋਦੇਵਨਕੀਦੁਖਫਾਂਸਹੁਤੀਸੀਅਕੇ
ਪਗਲਾਗਤਰਾਕਟੁਟੀ। ਮਿਨਰਾਵਨਰਾਹਮਯਿਕਕਲਾ
ਕਾਟਿਪੂਰਨਮਪਰਵਾਸੁਪਟੀ। **ਕਾਇਤਸੀਰਾਮਗੀਤੇ**
ਸੀਤਾਚਰਨਨਾਮਚਤੁਰਥੰ ਅੰਕ ੪॥ ੩੨੧॥ ਕਵਿੰਤੁ।
ਗਾਥਗਾਹਿਲੀਨੋਨਾਜੁਭੀਖਿਕੇਸੁਡਾਰਦੀਨੋਮੇਸੇਕਾ
ਮੁਕੀਨੋਜੇਸੇਕੋਓਨਾਕਰਤਹੇ। ਰਾਇਰਘੁਬੀਰਰਣ

ਧੀਰਪਰਪੀਰਪੀਰਅਜੁਤਬਿਰਹਮੁਡੁਰੁਮੇਪਰਤੋਹਾਰ
 ਇਲਛਮਨੇਰੇਫੇਗਤੇਕੇਜੇਜਾਇਗਾਇਗਾਇਕਰ
 ਜਾਨਕੀਪੁਕਾਰਜੇਜਰਤੋਹਾਰੀਡਤੇਬਿਛੋਰੀਰਾਮ
 ਛਾਡੇਮਿਗਬਾਤਬੇਰੀਜੁਗੀਅਮਮਘੇਰੀਮਿਹਿਝੇਰੀ
 ਮੇਧਰਤੋਹੇ॥ ੧॥ ਕਬਿੰਤੁਹਾਸੁਰੇਸਗਾਬਿਰਿਚਛਮੁ
 ਖਸਸੀਗਨੇਸਜਾਨਤਦਿਨੇਸਹੁਕਬਕੇਕਛਪੇਤੋ
 ਸਾਚੁਕਯੇਜਾਨਕੀਸੁਕਾਹੋਕੇਛੁਡਾਵੇਦੇਵਰਾਮਕ

ਵਿਕਾਮਾਮਾਤੁ ਉਨਹੀ ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ। ਲੇਉ ਝੁਝੇ ਲਿਕੇ ਸਤ ਜਿਤਾ
ਪਸੀ ਕੋ ਭੇਸ ਭੁਜ ਬੀਸ ਦਸ ਸੀਸ ਕਰ ਬਕਯੇ ਕੁਲ ਗੋਤ
ਹੈ। ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਭਾਗੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਸੁਹਾਗੁ ਕਯੋ ਰਾਂ
ਮਰਾਮ ਰਾਤੁ ਮਬਤੋ ਰੋਨਾ ਉਦੋਤ ਹੈ। ਕਹਾਵੇ ਹਰਗਇ
ਗਬਿਸ ਸੀਮਰਾ ਵਨ ਹਰੀ ਰਾਂ ਮਹਰੇ ਮਿਰਾ ਪੁਨਾ ਬਧੁ
ਸੁਖੀ ਅਤਿ ਦੁਖੀ ਕਥਾ ਮਾਨ ਕੀ ਮਾਨਾ। ੩। ਸੇਰ ਛਾ
ਯਿ ਜਾਨਤ ਸਬ ਕੋਇ ਯਹਿ ਮਰਾਤ ਜਿ ਸੁਰ ਮਗਾਰਾ

ਜਨਕ ਸੁਤਾਨ ਹੋਇ ਮਨ ਹੁਮੀ ਚੁਏ ਨ ਭਉ ਡੀ ॥੪॥

॥ ਸੋਇ ਦਾ ॥ ਉਤਮਾਰ ਕੁਰਿਗਾ ਹਿਰਾਂ ਮਛਿਰੇ ਬਨ ਤੇ ਪਰ
 ਕੇ ਸਿਰਾ ਬੀਰ ਲਏ ॥ ਇਤ ਗਾਵਨਾ ਮਾਨਿ ਕੁਰਿਗਾ ਕੀ ਓਧ
 ਰੀ ਚਾਰਿ ਭਈ ਸੀ ਅਚੇਰੀ ਗਾਏ ॥ ਸੇਈ ਦੂਰ ਹੀ ਤੇ ਨਹ
 ਡੀ ਠਪਰੀ ਜਿਹ ਜੇ ਵਤ ਹੀ ਮਨੁ ਨੇਨ ਦਏ ॥ ਭਹਿ ਮਾਇ
 ਰੇ ਪਛੁਤਾਇ ਦੇਉ ਜਹ ਰੇਖ ਕਟੀ ਪਗ ਸੋ ਹਰਏ ॥੫॥
 ॥ ਕੀ ਬੋਲੁ ॥ ਜਨ ਕੀ ਨ ਪਾਈ ਰੋਇ ਉਠੇ ਰਖੁ ਰਾਈ ਕਹਿ

ਬੀਰਹਿਸੁਨਾਈਆਈਬਾਤਪੁਨਮਤਕੀ॥ਪਾਇਕੇਤਵਾ
ਰਸੁਕੁਮਾਰਕੈਹੋਬਾਰਬਾਰਫੁਲੀਬੇਲਕੇਉਗਜੇਲੇਗਯੇ
ਬਸਿਤਕੀ॥ਦੇਖਿਬਨੁਹਾਰਪਰੇਕੇਸਕੁਪੁਕਾਰਟਿਰੇਮਾਨੇ
ਮਨਿਗਈਫੁਨਿਬਾਸਕਾਅਨਿਤਕੀ॥ਦੇਖਜੇਤੀਨਓਰਧਾ
ਮਪਛੋਬੋਲਿਉਰੇਰਾਂਮਚੇਬੀਓਰਦੇਖੀਭਾਵੇਦੇਹਸੀਅ
ਕੇਤਕੀ॥੬॥**ਕਾਬਿਭੁ**॥ਬੇਨੀਸੇਖਨਾਰਸੁਖਰਹਨੀ
ਸੁਹਾਰਾਦੇਉਲੇਚਨਕੁਰੰਗਭੰਗਭੰਗਦੁਖਦੇਗਣੇ

ਕੋਕਲਾਸੁ ਬੈਨ ਅਰੁ ਚਾਲਗੁ ਰਾਜੁ ਮਿਰਗੁ ਰਾਜੁ ਕਟਿ
 ਅਰੁ ਕਰਕੇ ਜਨਮੈ ਰੈਰਾਇ। ਕਦਈ ਸੁਜੇ ਪਾਅਰਿ ਜੇ
 ਤਕੇ ਅਨਿਗਹਿ ਸਪਾਇਨ ਕੋ ਪਾਇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਕਰੇ ਜੇਰਾਇ
 ਕਹੈਰ ਪੁਰਾਈ ਛੁਬਿ ਜਾਨ ਕੀ। ਚੁਰਾਈ ਸੇਈ ਜਾਨ ਕੀ
 ਕੋ ਮਾਰਿ ਰਾਈ ਤੇਈ ਬਾਦ ਲੈਰਾਇ। ੭॥ **ਕਬਿੱਤੁ॥**
 ਦ੍ਰਿਗਦਿ ਨਿਰਘੋਰੁ ਅਸਗਈ ਸਿੰਧੁ ਪਾਰਤਾ ਜਿ ਪਾਤਕੇ ਅ
 ਵਾਸੁ ਦੁਖ ਸੁਨੇ ਦੇਉ ਬੀਰ ਕੋ। ਚਕਵਾ ਚਕੋਰ ਫਕੁਰੀਰ।

੧੨੦

ਸਿੰਘ ਮਰਨ ਕੇ ਬੁਝੈ ਸੀ ਅਸੇ ਧਿ ਬੁਝੈ ਰੁਖ ਪੀਖ ਤੀਰ ਕੇ ਛੁਝੈ
 ਜਲ ਜਾਤ ਜਲ ਜਾਤ ਨੀਰ ਗਾਤ ਲਾਰੇ ਬਾਤ ਜੈ ਸੇਤ ਤੇ
 ਰੇਤ ਕਨ ਨੀਰ ਕੇ ਲੇਚਨ ਚੁਚਾਤ ਨਾਂਹੀ ਸੁਧਾਨ ਅਧਰਮਾ
 ਹੀ ਅਗਨਾ ਬਿਹੀ ਨੇ ਅਸੇ ਅਗਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇ ॥ ਸੋਢ ॥
 ਘਸਿਲਾਇ ਲਗਾਇ ਨ ਚੰਦਨ ਕੇਤ ਰੁਤੇ ਨ ਛੁਡਾਇ ਫੁਨੀ
 ਮਨ ਕੇ ਅਰੁ ਬੀਰ ਉਸੀ ਰਹਿ ਦੁਰ ਕਰੇ ਨ ਬੁਝੈ ਦੁਖ ਪਾਵੁਕ
 ਕੈ ਕਨ ਕੇ ਨ ਲਨੀ ਦਲ ਪਾਤ ਸੇ ਬਾਤ ਕੀਏ ਉਤ ਪਾਤ ਬਡ

ਪ੍ਰਭਜੀ ਮਿਨ ਕੇ ਸੁਨਿਆਗ ਬਢੀ ਉਪਜੀ ਨ ਬੁਝੈ ਕ੍ਰਿਦ ਦਾਰ ੧੨੧
ਦੈ ਫੂਕ ਸਮੀਰਨ ਕੇ ॥ ੯ ॥ ਸੋਵੇਯਾ ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਅਪੀਰਤੀ
ਅਗ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ਭਰੈ ਅਜੁਰੀ ਅਸਰੈ ਬੀਰ ਦਈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨਿ
ਧੀਰ ਨ ਪੀਰ ਪੈਟੇ ਪੁਹਮੀ ਤਨ ਜੇਵੈ ਕੈ ਪਹਿਣੇ ਰੁਰੁ ਜਾਨਿ ਬਿਓ
ਰਾਸੈ ਵੇਕੁ ਚ ਬੀਚ ਨਿਹਾਰ ਸਮੇਵੈ ਕੇ ਅਬ ਪਾਰਸੀ ਅਗ ਬਿ
ਨੁਸੀ ਪਤਿ ਵਾਰਸੀ ਅਪਤਸੀ ਬਿਨੁ ਸੇਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੋਵੇਯਾ
ਅਬੁ ਬੇਕੁ ਕੇ ਕਨ ਕੀ ਓ ਬਿਬੇ ਕ ਬਿਦਾਰ ਪੁਨਾ ਬਹਿਤਤ

ਦੀਆਗਤਜਿਸਿਪਤਿਦਿਪਤਿਏਕਹੀਬੇਰਾਅਵਾਸਤਜੇਬਨਬਾਸ
 ਲੀਆਗਜਿਨਕੇਨਿਸਬਾਸਰਕੇਮਿਲਬੇਹਿਤਰਾਖਜੇਹੁਤੇਬਿਨੁ
 ਹਾਰਹੀਆਗਇਹਭਾਂਤਾਬਿਓਗਦੀਓਬਿਧਆਪਸੁਦਾਰਸੀਆ
 ਪਤਿਪਾਰਸੀਆ॥੧੧॥ **ਸੇਵੇਦੁਆਰਾ** ॥ ਬਿਯਾਕੁਲਰੁਲਤੇਹੋਬਨ
 ਬੀਥਨਬੁਝੁਤਲੇਗਨਿਰਾਂਅਸਿਦੇਸੇ॥ ਚਿਪਕਚਿਦਨਰਾਲਤ
 ਮਾਲਨਿਬਜਾਲਨਸੇਰਿ॥ ਰਿਬੁਝੁਤਜੇਸੇ॥ ਕ੍ਰਿਜਰਕੇਜਕਦੇਬ
 ਕੁਰੀਗਨਿਭ੍ਰਿਗਨਕੇਕਲਕੁਭਰੇਸੇ॥ ਜਾਨਕੀਹਾਬਨਲਾ

ਗਤਰਾਮਕੇਹਾਬਸੇਹਾਬਸਰੇਰਤਕੈਸੇ॥੧੨॥ਕਬਿੱਤੁ॥

੧੨੨

ਦਿਖਿਮਿਰਾਕੈਹੇਮਿਰਾਨੈਨੀਸੀਅਕਹਾਚੇਦਮੁਖੀਚਿਦਦੇਖ
ਕੈਹੇਮਾਨੇਮਤਿਬਾਉਰੀ॥ਗਾਦੇਬਨਰੀਨੁਕਾਰਿਪੁਪਛਾਹਪੈਨਪੁ
ਛਿਧਾਇਧਾਇਪੁਛਿਗਿਰਕੁਪਸਰਬਾਉਰੀ॥ਸਦਾਸੀਲਹੈ
ਤੇਅਮਨੀਤਭਰਵਿਤਮਨੁਕੀਨਿਹੈਕੁਰਗਦੁਖਕੇਹਰਿਕੀ
ਬਾਉਰੀ॥ਕੈਤੇਵਹਰਾਜਕੇਸਮਾਜਰਪੁਰਾਜਤਬਵੇਸੀ
ਬਾਉਰੀ॥ਅਬਮੇਸੀਬਹੀਬਾਉਰੀ॥੧੩॥ਕਬਿੱਤੁ॥

ਇਹੋਲਛੁਮਨਤਹਿਬੁਝਤਹੋਬਾਰਬਾਰਦੇਬਿਸੀਅਗਈ
ਕੈਸੀਬਾਤਭਈਜਾਨਕੀ॥ਅਹੁਟਨਪਾਯੋਪਗੁਏਜਨਚ
ਲਾਯੋਹਮਭਾਰੀਭੁਲਗਏਅਬਕੇਸਿਲਾਏਜਾਨਕੀ॥
ਕਿਨੈਹਿਰਲੀਨੀਮਾਰਧਾਰੀਕਹਾਕੀਨੀਕਾਹੂਬਾਤੇਮੇਸੀ
ਕੀਨੀਹੈਅਜਾਨਕੀਨਜਾਨਕੀ॥ਕਾਸੇਦੁਖੁਕਹੋਗਹੋਕੈ
ਨਕੀਸਰਨਿਆਜੁਭਲੇਹੈਮਰਨਬਾਤਜੀਅਤੇਨਜਾਨ
ਕੀ॥੧੪॥**ਅਕਾਖਿਤੁ**॥ਬਿਰਹੀਬਿਹਾਲਮਨਜਨਕਸੁ

ਤਾਕੇ ਦੁਖ ਤਨ ਕੇ ਨ ਨੀ ਦ ਪੈ ਰੇ ਜਾ ਰੇ ਚਾਰੇ ਜਾਂ ਮ ਕੇ ਭਿਜਨ ਬਿ ੧੨੩
ਸਾਰਿ ਜੀ ਅਜ ਪਸ ਕੇ ਰੇ ਨਾਂ ਮੁ ਸੀ ਅਡਾਰਿ ਰਹੇ ਦੇ ਹਮਾਨ ਦੁਖੀ
ਬਡੇ ਪਾ ਅਕੇ ਯਜਾ ਹਿ ਨਿਜ ਕਾਤ ਸੇ ਉਰੂ ਪਾਤਿ ਜਾਤ ਜਰ
ਬਾਤ ਕੇ ਹੋ ਕੀਨੇ ਮੇਸੇ ਹਾ ਬਲਾ ਰੇ ਕਾ ਅਕੇ ਦੇਖਤ ਬਟਾਉ
ਆਪ ਰੇ ਵਤ ਰੁਆ ਉਤ ਹਾਂ ਜੇ ਰੇ ਪਾਸ ਸੁਆਉ ਜਹਾਂ ਪੈ ਰੇ ਪਾ
ਇਰਾ ਅਕੇ ੧੫ **ਸਦੇ ਯਾ** ਜਾਨ ਕੀ ਕੋਹ ਰਿਕਾਨ ਨਿ
ਟੇਰ ਰਾਇ ਸਰਤੀ ਰਤਿ ਪਾ ਜਲ ਕੀ ਕਾਹਿ ਕੀ ਕਨੈ ਕੁ

ਭਏਵਿਗਸੀਤਲਸਿਪਤਦੇਖਰਤੇਪਲਕੀਅਮਲਿਕੇਸਰ
ਏਅਥਏਦਿਨਨਾਥਨਈਛਬਤੋਨਲਨੀਦਲਕੀਅਨੇ
ਸਾਈਬਿਓਗਪਰੇਖਰਛਾਇਡੁਲੀਮੁਖਮੇਲਹਲਾਹਲ
ਕੀ॥੧੬॥ **ਸਵੇਦਯਾ** ॥ ਦੀਪਬਿਗੀਨਪਰੇਦੁਖਸੇਜਕੁਹੁਕਨ
ਸੀਤਘਟਾਪਨੁਕਾਰੇਦੇਹਛੁਟੈਨਹਿਨੀਦਜੁਟੈਨਛੁਟੈ
ਨਿਸਈਅਸਰਾਫੁਅਧਿਯਾਰੇਨਾਰਿਬਿਓਗਤਹਾਂਤ
ਮਰੁਪਕੁਐਸੇਸੇਡਾਰਤਕਾਂਅਤਵਾਰੇਮੁਦਈਏਚ

ਨਜਾਨਕੀਕੋਮੁਖਦੀਸਤਮਹਿਮਯਿਕਉਜਾਰੋ॥੧੧
 ਸਦੇਯਾ॥ਬੇਦੁਤਨੈਨਨਿਨੀਰੁਗਯੇਪਟਮੈਰਸਮੀਰ
 ਉਸਸਨਿਲੇਤੇ॥ਮਾਸਕੁਮਾਸੁਨਮਾਸਕਤੇਸਬਤੇ
 ਗਯੇਸੀਅਕੋਬਿਛੁਰੇਤੇ॥ਜਾਨਕੀਨਾਮਪੁਕਾਰਤਮ
 ਰਤਬੇਲਬਕੇਸੁਨੀਏਨਕਹੇਤੇ॥ਸੇਰਖੁਬੀਰਹੀਰਿ
 ਸੁਨਬੀਰਬਡਕੁਮੈਕੋਭਯੇਬੰਨ੍ਹੀਏਤੇ॥੧੮॥ਸਦੇ
 ਯਾ॥ਕਿਚਨਕੇਮਿਗਬਿਦਪੁਰਨਲਿਖਜੇਨਕਹੈਨ

ਬਿਚਿਤ ਸਹਾਕਮਾ ਤਾਹੀ ਕੇ ਹੇਤ ਚਲਾਤ ਨਿਨਾਰ ਸੁਮੇਸਤ
ਹੀਨ ਕਛੁਨ ਬਿਚਾਕਮਾ ਯਾਹੀ ਤੇ ਕੇ ਕਈ ਤੇ ਮਾਇ ਕਰੀ
ਸਬਨੀ ਤੇ ਸੁਹੇ ਪਰ ਤੇ ਬਨ ਦਾਕਮਾ ਰਾਜ ਕੀ ਲਾਇਕ
ਹੈ ਨ ਸਹਾਜ ਕਰੀ ਕੇ ਰਪੁ ਨਾਥ ਪੁਕਾਰ ਕਮਾ ॥੧੯॥
ਦੇਹ ਰਾਮਿ ਹਨ ਤਾਪ ਸਿਖ ਸਿਕਰਨ ਉਦਮਾ ਦਨ ਉੰ
ਚਾਟਾ ਪਾਂਚ ਬਾਨ ਮਨ ਮਥ ਕੇ ਬਿਰਹ ਨਿਤ ਨਿਗਇ
ਕਾਟਾ ॥੨੦॥ ਸਿਉ ਯਾ ਕਾਂਸ ਚਲਾਇ ਦੇਇ ਸਰਪਾਂ

ਚਸੁਪਾਖਨਲੋਤਨਮਾਹਿਰਾਡੇਰੇਤਿਸੀਅਕੋਬਿਰਹਾਗਿਨ ੧੨੫
ਮੇਜੇਰੇਸੇਤਨੁਮੇਸਬਾਮਾਯੁਧਤੇਰੇਹੋਬਿਪਰੀਤਭਈਬਿ
ਨੁਬਾਨਨੇਰੇਬਿਰਹਾਅਬਜਾਹਿਨਯੇਰੇਅੰਰਸੁਖੀਜਗਹਿ
ਇਬਡੇਜਸੁਮੁਢਮਨਜਦੁਖੀਇਕਮੇਰੇ॥੨੧॥ **ਕਾਬਿਤੁ॥**
ਜਾਨਕੀਬਿਰਹਾਅਗਿਚਹੁਓਰਉਠੀਜਾਗਿਕਹਾਜਾ
ਉਭਾਗਿਜੀਅਬਡੀਦੁਚੇਤਾਈਹੋ॥ਤਾਂਪਰਸੁਰਤਅੰਹ
ਫੁਕਨਿਰਦੁਰੇਕੋਨਪਾਉਨਸਿਦੇਸਜਲੁਯਹੋਕਠਿਨਈ

ਹੈ। ਦਿਹਜਰੀਜਾਤਾਅਬਜੀਵਤਹੋਕੋਓਪਰੀਏਤੇਪਰਬਾਨ
ਸੋਕਮਾਨਤੇਚਦਾਈਹੈ। ਕਿਯੋਰਪੁਰਾਈਦੁਖਦਾਈਰਤਿ
ਰਾਈਕੁਰਮਾਰੇਪਰਮਾਰਬੇਨਸੁਰਕੀਬਡਾਈਹੈ॥ ੨੨॥ ਸ
ਵੇਖਾ॥ ਜਾਂਦਿਨਸਿਪੁਮਬੇਨਿਕਸਜੇਸਠਤਾਂਦਿਨਤੇਕੁ
ਪਰੀਕਹਕੇਹੀ। ਰਾਗਰਿਲਜੇਉਰਾਲਜੇਫਿਰਬਾਦਿਕ
ਤਿਕੁਸਿਭਾਰਜਰਾਵਤਮੇਹੀ। ਆਜੁਕੁਵੇਡਚਦਾਇਕੋਰ
ਸਤਪਰਿਸਸੀਛਨੇਮੇਅਬਤੇਹੀ। ਹੇਨਕਛੁਬਸੁਰਾਂਅਕ

ਹੋਯੋ ਤੇ ਜਾਨ ਕੀ ਕੀ ਮੁਖ ਛਾਹਨ ਹੋਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਸੋਵੇਯਾ ॥
 ਦਾਹ ਕਰੇਨ ਭੁਮੇ ਪੁਜੇ ਰੇਨ ਟੇਰੇ ਜਮ ਸੇ ਚੁਕੀ ਏ ਮੁਖ ਦੇਖੇ ॥
 ਅੰਗ ਚਕੋਰ ਅੰਗਾਰ ਚੁਕੀ ਜੀ ਅਸੀ ਤਲ ਜਾਨਿ ਸੁਕੀ
 ਨਸੇ ਲੇਖੇ ॥ ਅਨ ਹੁਰੇ ਰਪੀ ਓ ਬਿਖ ਕੇ ਜਨਿ ਬੂਝਤ ਹੋਯੋ
 ਲਾਯਾ ਹਿ ਪਰੇਖੇ ॥ ਨਾਉ ਸੁਧਾ ਕਰ ਲਗ ਕੈ ਹੋ ਕ ਬਿਰਾਮ
 ਕੈ ਹੋਤੁ ਮਕ ਉਨ ਕੇ ਪੇਖੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋਵੇਯਾ ॥ ਚੰਦਨ ਸੇ
 ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ ਅਹਿ ਮਾਲ ਕੀ ਜੂ ਲਾਨਿ ਸਿਕਦ ਯੋ

ਗੋਸਾਨ ਪ੍ਰਚਿਤ ਫਨੀ ਉਰਤੇ ਨ ਬੰਦੇ ਨਿਕ ਸਜੇ ਤ ਬੰਦੇ ਲਗੇ
ਗੋਸਾਨ ਦਿਸੁ ਪਾਤੁ ਅਤਾ ਤਿਨ ਦੇ ਬਿਖ ਬਾਰਿ ਭੁਜੇ ਗਾਮ ਦੇ ਸਰ
ਯੇ ਗੋਸਾਨ ਪਟੀਰ ਸਮੀਰ ਉਸੀ ਰਹਿ ਨੀ ਰਹਿ ਸੀ ਤ ਲਕੇ ਨੇ
ਕਯੇ ਗੋਸਾਨ ੨੫ **ਮਸਵੇਦਾ** ਸਿਧੁ ਮਥੇ ਜਨ ਵਤੁ ਨਿਕ ਸਜੇ
ਬੜਵਾਨ ਲਾਗ ਕਦਾਨੁ ਪਠਾਯੋ ਕੇ ਸਿਵ ਕੇ ਠਹ ਲਾਗ
ਲਾਗੇ ਤਿਨ ਬੇਚਿ ਸੁਧਾ ਸਮਾਪ ਬਨਾਯੋ ਸੀਰ ਪੁਖੀਰ
ਕਯੇ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਤੁਝੁ ਏਸ ਸੀ ਕਿਧੈ ਰਾਹ ਰੁਰਾਯੋ ਨਾ

ਉਸੁ ਪਾਪਰਹੈ ਬਿਖਰੇ ਪੁਰਨਾਇ ਬਿਰਿਚ ਕਲਿ ਕੁਲ १੨੭
ਗਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਦੈ ਯਾਇ ਬਿਲ ਲਾਬੁ ਫਿਰੈ ਇਹੁ
ਬੁਧੁ ਹਾਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਖਾਨ ਨ ਪਾਨੀ ਗਾਵੁ ਨ ਕੇ ਸਿਰਾਜ
ਤਉ ਤੈ ਆਤਿ ਜਾਨ ਕੀਰਾ ਮੁਕੈ ਹੋ ਬਿਲ ਖਾਨੀ ਸਿਵੁ
ਨਾਮੁ ਸੁਨ ਜੇ ਖਗਰਾ ਮਜਟਾਉ ਉਠੈ ਜੀਅ ਮੇਯ
ਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਆਰਿ ਫਿਰੈ ਕਿਕਰੇ ਪੁਰ ਕਾਰਜੁ ਕੇਸੁ
ਏਵੇ ਉਦੈ ਪੁਰਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸਦੈ ਯਾਇ ਦੁਰਗੀਤ

ਦਸ ਕੀ ਪਕੀ ਹੋ ਯਹ ਕੀਨੁ ਬਡੁ ਹਠ ਠਾਨ ਤੁਹੈ ਹਰਿ ਬਾਹਨੁ
ਹੈ ਸਿਵ ਕੇ ਸੁਤੁ ਹੋ ਸੁਨਹੋ ਇਸੁ ਮੇਰਿ ਪਛਾਨ ਤੁਹੈ ਹਰਿ
ਜਾਨਤੁ ਹੈ ਕਨਕਾ ਚਲਹੈ ਬਿਪਲੈ ਬਿਪਲੈ ਬਲਕੀ ਜ
ਗੁਜਾਨਤੁ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰਿ ਕਛੁ ਸਮਝੈ ਨ ਪਰੈ ਭੁਈ ਕਰੇ
ਕੋ ਕਾਲ ਪਲਾਨ ਤੁਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਹੈ ਯਾ ਤੇ ਹੀ ਲੋ ਮਾਇ
ਸੁਨਾਇ ਕਯੋ ਧਿਰਾ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਪਰੀਆ ਕੋ ॥
ਤਾ ਪਰ ਮੇਰਿ ਜਗਾਵਤੁ ਹੈ ਮੇਰਿ ਮਾ ਬਿਦਿਖਾਇ ਜ

ਗਇਦੀਆਕੋਹੋਰਾਹੁਤਾਸਨਚਾਮਕੇਸੇਵਕੁਰੇਛਲੁਕੇ
ਕੋਊਲੇਤਤੀਆਕੋਕੈਤਜਿਦੇਹਕਿਰਾਖਸੇਨੇਹਕਿਤੂਰਨੁ
ਮਾਂਤੁਕਿਛਾਡਸੀਆਕੋ॥੨੯॥ **ਸੋਵੇਯਾ॥੧॥** ਜੋਲਗਾਰਾਵਨ
ਬਾਤਕੋਹੋਫਿਰਤੋਲਗਕ੍ਰਿਪੁਹੀਏਨਸਮਾਨੋਤੋਰਿਪੁਞਾਰ
ਬੁਕੀਪਥੇਮੇਮੁਖਚੇਚਸੇਚੇਬੁਞਾਲਪਦਾਨੇਜਾਨਤਹ
ਦਸਸੀਸਕਹੀਯਹਿਚਾਹਤਮੀਚੁਞਦਾਉਪੁਰਾਨੇਹੋਨ
ਭੁਲੀਅਤਿਞਾਹਿਰਹੀਪਤਿਸਿੰਘਅਞਾਕਹਖਾਤਲ

ਜਾਨੇ॥੩੦॥ **ਸਵੈਯਾ** ਚੋਚਚਧੇਦਨਿਰਾਵਨਕੇਅਗਿਪਾ
ਇਨਕੇਨਖਪਾਇਨਭਾਂਡੇ॥ ਅੰਗੁਰਕਹੀਮੁਖਕੀਬਹੁਤੇ
ਸੁਨਿਆਜੁਲਦੇਸੁਖਸਿਪਤਿਦਾਂਡੇ॥ ਗਾਰਿਪਰੇਰਹੀਡਾਰ
ਦਯੇਸੁਤੇਆਪਗਿਰਿਪੁਕੇਲਗੋਖਾਂਡੇ॥ ਘਾਉਲ
ਗੋਰਪੁਰਾਇਕੇਕਾਜਜਟਾਉਕੀਆਉਪੁਟੀਰਨੁਮਾਂ
ਡੇ॥੩੧॥ **ਸਵੈਯਾ** ਸੀਅਹਰੇਦਸਕੀਧਚਲਯੇਮਗ
ਗੀਧਉਡੁਯੇਮਿਲਯੇਸੁਸਨਿਮੁਖਜੁਟਮੋਲਿਕਪਤੀਗ

ਹਿਬਾਨਬਿਖੰਧਰੇਮੰਚਿਕੁਵੇਡੁਅਰੀਪਰਦੁਰਮੇ। ਤੁੰਧੁਮ
 ਹੰਤੁਗਜਾਮਕਯੇਤਬਹਾਰਪਯੇਕਹਿਰਮਸੁਰੁਯੇ
 ਲਛਕਪਾਉਲਗੇਪਰਤੰਛਕਪੰਛਰਏਪਰਪੰਛਨ
 ਛਕਮੇ॥੩੨॥ **ਸਵੈਦਯਾ॥** ਰਾਖਿਲਈਨਦਸਾਨਨ
 ਤੇਸੀਅਮੇਜੀਅਤੇਸਬਧੇਰਪਕੀਨੇਅੰਰਨਸਿਗਾਰਾ
 ਯੇਪਰਲੇਟਿਰਸੇਪੁਕਯੇਨਬਡੇਜਸੁਟੀਨੇਅੰ
 ਰੁਰਹੀਸਬਰਾਮਕੇਰੁਪੁਨਿਹਾਰਿਨੈਨੈਨਨਕੇਸੁਖੁਦੀ

੧੨੬

ਨੇ। ਭਾਗ। ਬਿਗੀਨ ਜਟਾਉ ਕੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇ ਨ ਛੁਟੇ ਮਨ ਕੇ ਦੁਖ
ਤੀਨੇ। ੩੩॥ **ਸਵੇਦਾ**। ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ ਅਧੀਰ ਕੀ ਪੀਰ
ਬਿਚਾਰਤ ਹੀ ਬਿਨ ਸੋਧਤ ਆਏ। ਨੀਰ ਭਰੇ ਦਿਗ ਜਾਨ ਕੀ
ਕੇ ਦੁਖ ਅੰਗ ਬਿਹਗ। ਨਿਹਾਰਿ ਬਹਾਏ। ਬੁਝੁ ਰਹੇ ਨ ਕਹੈ
ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਨੇਨ ਕੀ ਸੈਨ। ਨਿਹੀ ਸਮੁਝਾਏ। ਅੰਤੁ ਪੁਨੈ
ਨ ਭਓਗ। ਚਿਤੈ ਨਿਯੁ ਦੇਹ ਕੇ ਪਾਉ ਜਟਾਉ ਦਿਖਾਏ॥
੩੪॥ **ਦਿਹਰਾ**। ਭਬਰਖੁ ਪਤਿ ਬਗ ਪਤੀ ਸੇ ਬੋਲੇ ਮ

ਨਪਰਸੇਕਾਸ੍ਵਾਮਿਧਰਮਜਸੁਣੈਚਣੈਰਨਜੁਭੈਪਰਲੇ
ਕਾ॥੩੫॥**ਸੋਰਠਾ॥** ਅਬਦੀਜੈਇਕਬਾਤਮਾਂਗਤਤਮ
ਪੇਜੋਰਕਰਾਸੁਰਪਤਿਪੁਰੋਹਿਤਾਤਤਿਨਹਿਰਨਸੀਅ
ਜਿਨਕਹੇ॥੩੬॥**ਸੋਦੇਵਾ॥** ਗੀਧਚਣੈਜਸਲੇਕਸ
ਵਾਰਿਅਬੈਪਰਲੇਕਧਕਜਈਰੋਹੇਗੋਹ੍ਰੋਰਗੀਓਚੁਪ
ਕੈਤਬਣੈਪਿਤਬਾਤਸੁਨੇਵੁਖਦੇਹਦੇਹੇਗੋਜੋਲਾਰਿ
ਜੁਭੈਕੁਟਿਬਸਮੇਤਉਸਾਸਨਸੇਸਿਵਲੇਕਰਹੇਗੋ॥

੧੩੦

ਸੀਅਕੋਲਜਾਵਨੁਜੀਬਿਨੁਰਾਵਨੁਤਾਤਸੇਬਾਤਲਜਾਤ
ਕੋਰੋਗੋ॥ ੩੭॥ **ਸਿਵੇਯਾ** ਤਹੰਦਾਹੁਜਾਹਾਉਕੋਦੇਦੋਉਬੀ
ਰਧਸੇਬਨਮੇਅਨਸੇਕਧਰੇ॥ ਤਹਭੀਲਕੀਜਾਤਮੇਏਕ
ਸੁਸੀਲਸੁਪਾਵਨਪਾਪਕੇਜਾਪਕਰੇ॥ ਤਿਨਸਿਰਾਕਿਯੇ
ਹੁਤੇਸਾਧਨਕੇਪੁਨਤਾਹੀਤੇਰਾਅਕੇਧਜਾਨਧਰੇ॥ ਕਿਧੇ
ਆਪਮਿਲਾਪਕੇਨਾਉਰਚੀਸਤਿਸਿਰਾਸੁਤਾਲਗਨੀਚ
ਤਰੇ॥ ੩੮॥ **ਕਾਬਿੰਤਾ**॥ ਅਨੇਮੇਸਵਰਯਾਹੁਧਜਾਵੇਦੁਖਪਾਵੇ

ਮੇਸੀਰਿਕਪੇਜੁਮਾਵੇਕਹਾਂਭਾਵੇਹੈਗੀਬਿਦਕੋਗੀਰਾਧਰਬ ੧੩੧
ਦਨਚਾਰੀਜਾਂਕੇਪਗਾਧਜਾਂਹੁਧਾਰੀਦੇਖਕੇਲਯੋਹੈਮੇਰੋਜਾ
ਤਰੁਪਮਦਿਕੋਤੋਲੀਪੁਰਕਰਨਾਨਿਧਾਨਪਹਿਛਾਨਪੀ
ਤਤਾਂਕੀਫੁਗਾਮਾਇਉਪਜਾਈਜਿਅਨਦਿਕੋਬੋਓਰੀ
ਸੀਸੁਦੇਰੀਅਗਿਫੂਲਮੇਸਮਾਇਬੋਰੀਦੇਖਕੇਚਕਰੀ
ਭਈਰੂਪਰਾਮਚੇਦਕੋ। ੩੯ **ਕਾਬਿੱਤੁ** ਬਡੁਚਿਤਚ
ਉਦੇਉਪਾਇਲਪਟਾਇਪੁਰਸੀਸੇਪੇਚਫਾਇਭਾਧੇਭ

ਲੇਭਾਗਮਾਥਕੇ। ਮੀਠੇਫੁਲਜਾਨਬੇਕੀਕਾਖਤੋਰਚਾਖਰਾਖੇ
 ਸੋਊਆਨਪਰੇਆਰੇ, ਤੀਨਲੋਕਨਾਥਕੇ। ਸੋਊਲੈਲੈਖਾਇ
 ਕੋਹੇਭੁਲੇਮੀਠੇ। ਅਪਹਿੜੇਮੇਸੇਦੇਖੋਨਾਪੁਰਿੰਡਮਾਹਿਜੈਸੇਮਿ
 ਤ੍ਰਗਾਥਕੇ। ਲਛਮਨਸੁਭਾਉਪੁਭਦੇਖਮੁਸਕਾਇਕਹਯੇ
 ਧ੍ਰਮਤੇਬਿਕਾਇਗਾਥਗਯੇਹੈ। ਮਨਾਥਕੇ॥ ੪੦॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮ
 ਪੁਨਿਰਾਮਹਿਦਾਭੁਏ। ਆਪਰਗੀਚਿਤੁਸੀਰਾਦਿਯੋਨਹਿਫੁਰ
 ਫਿਰੇ। ਸਿਯਕੇਬਿਛਰੇਮਨਕੇਸੁਖਜੇਸੁਭਸੁਕਗਇਦੁਖ

ਹੋਤੁ ਹਰੇ। ਜਹਰੀ ਛਲੀ ਗੁਰ ਬਡੇ ਕਪਹੇਤ ਹਿਕੀਦੇ ਰਾਮੀਦ ੧੩੨
ਰਜਾਇ ਪਰੇ। ਤਹ ਫੁਲੇ ਕਬਾਰੀ ਮੈ ਭਾਗ ਭਰੇ ਅਨੁਰਾਗ
ਰੀਰੇ ਹਨੁ ਖਾਨਖਰੇ। ੪੧। **ਕਾਇਤੁ।** ੧। ਦੇਹ ਪਰੇ ਮਸੇਰ ਤਿ
ਕਿਤ ਸਿਗਲੇ ਬਸਿਤ ਤੇ ਲਤਾ ਅਕੇ ਲੇ ਬਾਇ ਜੇਯੇ ਮੇ ਸੀਚ
ਲਕੇ। ਕਿਧੈ ਏਈ ਪੁਰਨ ਅਨਿਤ ਕਾਵਿਰਾਂ ਅਕਹਿ ਕਿਧੈ
ਜਹਿ ਸਫੁਟੇ ਮਾਨਸ ਰਤਾ ਲਕੇ। ਤਾਪ ਸੀਕੇ ਭੇਸ ਕੀਏ
ਬਾਮਰੁ ਪਵਿਤ ਕਿਮੁ ਕਤਿ ਫੁਲਦੇ ਉਦੁਟੇ ਪੁਨਿਤ ਰਤਾ ਲਕੇ

ਦੁਰਗੀਤੇਦੇਖਕਹਯੋਅਜਿਨੀਕੇਪੁਤਾਕਿਸਪੁਤਕਾਹੁਰਾਜਾ
ਕੇਕਿਕਾਲੁਬਲੀਬਾਲਕੇ॥੪੨॥ **ਕਾਇੰਤੁ॥** ਲਛਮ
ਨਸਿਗਬੁਝੇਕਮਲਕਦੇਬਕਹੁਦੇਖੀਸੀਅਕਾਨਨਿਤਰ
ਕੁਲੀਕਨਕਕੀਗਚੇਦਮੁਖੀਧਿਕਬੈਨੀਸੁੰਦਰਕੁਰੰਗਨੇ
ਨੀਕਦਲੀਸੀਜਿਘਕਟਿਕੇਹਰਿਤਨਕਕੀ॥ਸੀਛਲ
ਉਰੇਜਹੈਮਨਜਤੀਅਵਾਰੇਛੁਬਿਦਾਹਿਅਹਿਕੇਸਭੁ
ਹਉਪਮਾਧਨਕਕੀਕੇਤਕੀਚਬੈਲੀਰਾਇਬੈਲਹੈਲ

ਹੋਇ ਕੇਲੀ ਸਿਰਾਨ ਸੇਹੇ ਲੀ ਦੇਖੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਨ ਕ ਕੀ ॥ ੧੩੩
੪੩ ॥ **ਕ ਬਿੰਤੁ** ॥ ਬਨ ਕੇ ਕੁਰੰਗ ਤੈ ਮਹਾ ਕੁਰੰਗ ਕੀ ਨੇਅ
ਬਕਾ ਸੁਖ ਦੇ ਨੀ ਸੀਅ ਕਹੂੰ ਸੇਧਾ ਆਇ ਦੇ ॥ ਕਰੇ ਪਿ
ਕ ਬੈਨ ਕਹੂੰ ਪਿ ਕ ਬੈਨੀ ਹੁਕੀ ਸੁਪਿ ਕੀ ਜਮੁ ਖੀ ਧੰਜਰੀ
ਟੈਨ ਨ ਕੇ ਬਤਾਇ ਦੇ ॥ ਅੰਗੇ ਰਾਜ ਹੇ ਸਹੇ ਸਗਾਵਨੀ
ਗਾਵਨ ਕੀ ਨਿਧੰਨ ਅੰਗ ਬਾਸੇ ਨ ਕਾਇ ਤਹੂੰ ਪਠਾਇ ਦੇ ॥
ਚਿਪ ਕ ਬਰਨ ਕਹੂੰ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਚਿਪ ਕ ਕਦੇ ਬਨ ਅੰਤੁ

ਅਬਜਾਨਕੀ ਬਤਾਇਏ॥੪੪॥ **ਦਿਹਰਾ** ਵਿਖਤ ਬਨਾਇ
ਹਬਿਧਦੁਖੀ ਮਤਿਗਤਿ ਤਜਿ ਮਨ ਰਾਜਾਨਾ ਬਿਕਲ ਬ
ਚਨ ਸੁਨਿ ਰਾਮ ਕੇ ਬੋਲੇ ਸੀ ਹਨੁ ਮਾਨਾ॥੪੫॥ **ਸੋਰਠਾ** ਕਿ
ਤਕ ਦਿਹੁ ਸਾਇ ਹਭੇ ਸਕੈ ਨ ਬਿਸ ਪੁਰਾਇ ਦੇਉ ਕਿਤੁ ਮਬਰਨ
ਸੁਰੇਸਨਾ ਰਿਬਿਓਗੀ ਬਨ ਫਿਰੇ॥੪੬॥ **ਸਦੇ ਦੁਆ** ਸੁਰਜ
ਤੇਰ ਖੁਬਿ ਸਕੈ ਹੈ ਜਗੁ ਜਾਨ ਤੇਹੇ ਪੁਰ ਮਿਧਰ ਯਹੀ ਗਾਮ
ਹੈ ਨਾਮ ਪਿਤਾ ਪਠਾਏ ਬਨ ਰਾਜੁ ਪਰਯੋਲ ਖੁਬੀਰ ਕੀ ਬਾਹੀ

ਕਾਨਨੇਮੇਤੀਅਸਿਰਾਹੁਤੀਸੁਹਰੀਕਿਨਹੁਹਮਯੋਬਿਟਲੁ
 ਬਾਤਹੁਤੀਸੁਕਹੀਤੁਮਸਿਅਰੁਮੇਹਿਕਛੁਕਰਹੀਸੁਪਿਨ
 ਹੀਂ ੪੭ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਪਾਛੇਲਛਮਨਕਹੀਬਾਤਸਮਸੁ
 ਇਸਬਏਈਰਾਮਸਿਵਸਨਿਕਾਦਿਮਿਲਗਏਹੈਂਏ
 ਈਰਪੁਨਾਬਤੀਨਿਲੋਕਨਕੇਨਾਬਕਾਪਿਛੀਰਨਿਪਿਸ਼
 ਚੇਬਿਧਿਤਾਂਤਛੁਤਿਅਏਹੈਂਸੁਰਨਕੇਸੁਰਏਉਪੁਰ
 ਨੇਹੇਰਾਮਚੰਦਮਾਰਿਅੰਧਕਾਰਾਮਰਿਕਦਰਾਪਠਏਹੈ

ਠਾਰਿਕਾਨਿਪਾਤੀਖਰਦੁਖਰਕੇਪਾਤੀਅਬਰਾਵਨ
ਕੀਛਾਤੀਕੋਚਰਨਚਪਲਾਇਹੈ॥ ੪੮ **ਜਵੇਯਾ** ਹਮ
ਤੋਅਪਨੀਸਬਬਾਤਕਹੀਤੁਮਸੇਹਮਹੁਹਮਸੇਨਕਹੈ॥
ਕਪਿਕੋਸਕੁਚਾਤਤੁਰਾਤਸੇਹੋਕਿਹਕਾਰਨਤੇਇ
ਧਛਾਤਰਹੈਮੇਰੇਨਾਉਹਨੁਕਪਿਰਾਜਸੁਰੀਵਹਿਅ
ਨਿਮਿਲਾਉਭੈਬਾਂਹਗਹੈ॥ ਨਿਜੁਬੀਚਾਛਿਨਾਇਲਈ
ਤੀਅਰਾਜਗਾਰੀਬਨਿਵਾਜਹੈਲਾਜਬਹੈ॥ ੪੯ **ਸੁ**

ਦੁਖਾ ਦੇਖਤ ਸੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਰੁਖੁ ਬਨੀ ਕਛੁ ਪੀਤਿ ਹਨੁ ਜੀ
 ਅਮੇ ਸੀ ਘਕਿ ਜਭੋ ਰਨਿ ਜਮ ਪਨ ਮੇਰ ਨਿਚੈ ਦਚ ਕੇਰ ਨਿ
 ਹੁਨਿ ਹਿਦੈ ਸੀ ਕਾ ਅਬ ਸਿਤਾ ਹਿਭੂ ਮਾ ਅਨਿ ਦੁਹਿ ਕੇਤ ਹਿ
 ਨਾਰਿ ਪਰੀ ਬਤਿ ਤੇ ਸੀ ਘਾਇ ਰਾਹੇ ਰਖੁ ਰਾਇ ਕੇ ਧਾ
 ਇਉ ਠਾਇ ਕੇ ਅਕਿ ਭਰੇ ਬਿਧਿ ਜੇ ਸੀ ਘ॥ ਕਬਿੰਤੁ
 ਅਗਧਿ ਮਿਲੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤਿ ਹਨੁ ਪੁਨਿ ਰਾਮ ਹਿ ਅਨਸੁ
 ਰੀ ਦੁਮਿਲਾਏ ਨਾਰਿ ਬਿਓਗ ਬਡੇ ਦੁਹੇ ਓਰ ਕੇ ਹੇਸੁ

ਸਿਕੈ ਬਹੁਤੇ ਪਹੁਤਾਏ। ਬਾਲੀ ਕੀ ਮੀਚੁ ਕਹੀਰ ਘੁਬੀਰ ਹਿ
 ਛੇਦਨ ਕੇਤਰੁ ਸਾਤ ਬਤਾਏ। ਭੁਲ ਚਾਯੇ ਅਪਨੇ ਦੁਖੁ ਤਾਂ
 ਛਿਨ ਬਾਂਨ ਰੇ ਕੇ ਦੁਖੁ ਨੇਨ ਬਤਾਏ॥ ੫੧॥ ~~ਅਭੈ ਯਸਾ~~ ਸ੍ਰੀ
 ਘੁਬੀਰ ਕਯੇ ਸਬ ਸੰਗ ਸੀ ਅਕੈ ਸੇ ਪੁਕਰੇ ਨਹਿ ਪਾਯੇ
 ਦੁਭਿ ਫਿਰੇ ਗਿਰਿ ਕਾਨਨ ਬੇਹਰਤਾਂ ਦੁਖ ਭੋਜਨ ਹੁਇ ਬੇ
 ਸਰਾਯੇ ਗਰੀਧਨ ਟਾਉ ਕਹੀ ਬਿਨੁ ਬੇਨ ਨਿਸੈ ਨ ਨਿਸੈ
 ਨਰੁ ਭਰ ਬਤਾਯੇ। ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਉਠੈ ਕਰਨ

ਰਦੇਉ ਸਿਰੁ ਨਾਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੫੨ ॥ **ਸਦੇ ਯਾ** ॥ ਏਕ ਨਈ
 ਨਿਧਿ ਬਾਰ ਕੇ ਦਾਰ ਬਡੀ ਸੁਕੁ ਮਾਰ ਉਸਾ ਸਦੁ ਧਾਰੀ ॥ ਸਿ
 ਰਾਨਿ ਸਾਚ ਰੇ ਕੇ ਅਗਿ ਯੈ ਮੁਖ ਰਾਹ ਮਨੇ ਸਾ ਸਿ ਕੀਉ ਨਿ
 ਮਾਰੀ ॥ ਭੁਖ ਨ ਡਾਰਤ ਰਾਂ ਮਪੁ ਕਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਾਂਗ
 ਬਿਦਾਰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਏ ਬਤੀ ਅੰਸੁ ਨਿਕੇ ਕਪਿ ਕੀਰਪੁ
 ਨਾ ਥਕਹੀ ਦੁਹਨਾ ਰਿਹ ਮਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥ **ਸਦੇ ਯਾ** ॥ ਕਿਕ
 ਨਿਕੀ ਡਲਦੀ ਕਸੁ ਬੇਸ ਰਕੇ ਠ ਸਿਰੀ ਮੁਨਿ ਕੀ ਚਨ ਬੀ

ਕੇਸੇ ਦੁਲਰੀ ਸਿਰਫੁਲ ਬਰਾਕਟਿ ਕਿਕ ਨਿਰੂਪ ਰਸੁ
ਨਹੀਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਇਲੁਗੁਰਿਚਲੀ ਸੀਅਜੇ ਮਹਿਬੁਖਨ ਕੇਤੇ
ਈਭੁਖਨਦੀਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ਦੇਖਿ ਬਿਖਾਦੁ ਕੀਰਤਿ ॥
ਬੀਰਲਗਾਇਲੀਏਛਤੀਅੰਧਛਿਤਾਹੀ ॥ ਬਾਰਭੁਰੇ
ਦਿਗਯੇਛੁਬਿਰੇਮਨੇਮੀਨਸਰੇਦਰਸੁਲਕਾਹੀ ॥ ਜਾ
ਨਕੀਅੰਗਨਿਤੇਬਿਛੁਰੇਮਨੇਸੁਕਭਏਕਹਿਯੇਬਿ
ਲਖਾਹੀ ॥ ਬੀਰਬਿਚਾਰਕਹੇਤੁਮਹੁਸੀਅਕੇਏਈਭੁ

ਖਨਹਰਿ ਕਿਨਾਗੰ॥ ੫੫॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ੧॥ ਜਾਨਕੀਕੇਮੁਖ ੧੩੭
ਨਖਿਲੇਕੇਮੇਤਾਂਤੇਕੁਡਲਨਿਜਾਨਤਨਬੀਰਪਾਇਛੁਵੇ
ਰਪੁਰਾਇਕੇ॥ ਗਾਬਜੇਨਿਹਾਰੇਨੇਨਫੁਟੀਓਹਮਾਰੇਤਾਂਤੇ
ਕੇਕਨਨਦੇਖੇਬੈਲਕੇਹੇਸਤਭੁਗਇਕੇ॥ ਪਾਇਨਕੇਪਾਰਿ
ਬੈਕੇਜਾਂਤੇਦਾਸਲਛਮਨਯਾਂਤੇਪਹਿਚਾਨਤਹੇਭੁਖਨ
ਜੇਪਾਇਕੇ॥ ਬਿਛੁਮਾਰੇਏਈਜੁਗਨੁਪਰਹੇਤੇਈਅੰ
ਰਸੁੰਸੁਨੇਹੇਏਈਰਾਮਜਾਨਤੁਜਰਾਇਕੇ॥ ੫੬॥ ਕ०

ਦੇਹਰਾ ਨਾਰਿਬਿਰਹਦੇਉਦੁਖੀਉਤਕਪਇਤਰਖੁਬੀਰਾਬਿ
 ਨਉਪਾਇਦੁਖੁਕਸੇਦੈਰੇਅਰਿਮਾਰਨਰਲਪੀਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਸੋਹ ॥
 ਭੁਤਲਖਾਲਖਛਾਰਸਪਤਤਾਲਭੇਦਨਕਯੋਕਾਪਿ
 ਜੁਮਿਲਾਵਹੁਨਾਰਿਹਨੁਮਾਨਸਾਬੀਕੇਹੇ ॥ ੫੮ ॥ ਕਬਿਭੁੰਤਾ ॥
 ਦੀਨੇਦੁਖਭਾਰੇਇਹਬਾਲਿਮਾਰਤਾਰੇਸਬਾਅਤਿਹੀ
 ਸਿਖਾਰੇਹਾਬਲਾਗੇਰਿਖਿਸਾਪਕੋਰਾਭੁਛੀਨਲੀ
 ਨੋਬਿਨੁਨਾਰਿਕਾਪਿਰਾਭੁਕੀਨੋਚਾਂਮਕੇਚਲਾਏਹਾਂਮ

ਬਿਨਾ ਤੇ ਲਨਾ ਪਕੇ ਸੇਈ ਕਾਮੁ ਕੀਜੈ ਤਾਹਿ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ॥ ੧੩੮ ॥
ਦੀਜੈ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ਬਲਿ ਜੰਯੈ ਅਬ ਚਰਨ ਪੁਤਾ ਪਕੇ ॥
ਆਵਤੁ ਭਰੇ ਸੇ ਪੁਕਰਾ ਪਯੈ ਤੇ ਸੋਹਨੁ ਮਾਨ ਕੈ ਹੋਜਾ
ਨਤ ਹੋਈ ਤੇ ਦਿਨੁ ਪਾਪਕੇ ॥ ੪੯ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਪਾਇਸੀ ਅ
ਸੋਧ ਕੇ ਪਰਯੋਗ ਨਵੇ ਤਨ ਲਨੀ ਲਜਾ ਮਵੇ ਤ ਬੇਲੁ ਕੀ
ਨੇਨ ਛੁਦਮ ਕੇ ॥ ਯਹੁ ਸੁਰੀ ਵਾਢੇ ਗੁਪਾਇਨ ਕੇ ਠਾ
ਢੇਰਾ ਮਰਾਜਾ ਹੁਤੇ ਬਾਨਰਾ ਅਠਾਰਹ ਪਦਮ ਕੇ ॥ ਏਕ

ਬਿਨੁ ਬਾਲੀ ਯਾ ਸੇ ਜੀ ਤੈ ਨ ਕਪਾਲੀ ਯਾ ਹਿ ਮਸਿ ਮਸਿ ਮਸਿ ਮਸਿ
ਕੈ ਦਲੰ ਯਾ ਇੰਦੁ ਜਮਕੇ ਸੇਈ ਮਾਰਲੀ ਜੇ ਯਾ ਕੇ ਰਾਜੁ ਯਾ
ਹਿਦੀ ਜੇ ਮਾਜੁ ਰਾਵੇ ਕੇ ਰੇ ਸੇ ਤਾਂ ਸੇ ਕਰੈ ਏ ਕਪਮਕੇ ॥ ੬੦ ॥
ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਹਿੰਗਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਨੇ ਬਚਨ ਰਸਾ ਲਚਲੇ ਸਾ
ਤਤਾਲ ਭੇਦਨ ਸੁਰੀ ਦਹਿ ਲਵਾਇ ਕੈ ਕਥਿਹਿ ਬਿਚਾਰੀ
ਕਥਿ ਮਾਰੇ ਲਜਾ ਉ ਨਾਰੀ ਕਥਿਹਿ ਸੁਮਰੈ ਰਾਮ ਮਾਰੇ ਯ
ਨੇ ਯਾਇ ਖਾਇ ਕੈ ਕਥਿਹਿ ਰਾਖੁ ਬੀਰਤੁ ਮਦੇ ਉ ਕਥਿਏ

ਕਰੂਪੈਕੋਸੇਪਹਿਚਾਨੇਤਾਕੇਕੋਸੇਮਾਰੋਪਾਇਕੋਗੀਕੋਕੀ
ਨੈਭਾਲਗਰੇਲਾਲਟੂਲਮਾਲਕਯਜੇਜੀਤਮਰਪੀਦਿ
ਆਛੇਪਲਿਕਾਬਿਛਾਇਕੋ॥ **੬੧॥ ਕਾਬਿੱਤੁ॥** ਕਹੀਲ
ਛਮਨਬਾਤਸਾਤਨਕੀਸੁਨਬੀਰਧੋਖੋਕਛੁਨਾਹੀਰਖੁਬੀ
ਰਜੀਕੋਬਲਮੇ॥ ਇਕਹੀਜੋਬਾਨਏਕੋਬਾਰਸਾਤੋਤਾਰ
ਬੋਧੈਨੈਕੁਦਕਿਗਏਤੇਈਮਾਰੇਤਾਹਿਪਲਮੇ॥ ਰਾਮਮੁ
ਸਕਸੇਸਮਾਚਾਰੇਮੇਨਜੁਨੇਮਬਬਚਨਾਬਿਕੋਨਜਗ

੧੩੯

ਜੀਬੀਸਹਲਮੇ। ਤੀਰਕਾਢਿਤਬਹੀਪਨੁਖਮੁਖਦੀਨੋਤ
ਹਾਜ਼ਗਇਨਿਜਕਨੇਚਾਲਪਰੀਬਾਲਦਲਮੇ॥ **ਵਹੀਸਦੇ**
ਯਾ ਜੇਰਿਬਿਰਾਜਕੇਪਾਇਨਸੇਮਨੁਪਕਿਜਭੇਰਕੀਰੀਤ
ਬਸਾਯੇ। ਸੀਅਬਿਨਾਸੁਪਨੇਪਰਨਾਰਹਿਜੇਅਪਨੇਮੁਖਮੇ
ਨਾਦਿਖਾਯੇ। ਅੰਰਸਹੀਭ੍ਰਿਰੁਨੰਦਨਕੀ। ਫਿਰਜੇਨਹੀਰ
ਖਕੇਬੋਲਸੁਨਾਯੇ। ਤੋਯਹਿਬਾਨਪਤਾਲਧਸੀ। ਇਨਤਾ
ਲਾਨਿਭੇਦਸੁਖੇ। ਚੰਚਲਾਯੇ॥ **ਵਹੀਕਾਬਿੱਤੁਸਾਤੇਸਿ**

ਧਸਾਤਲੇ ਕਸਾਤੇ ਰਿਖਿਹੈ ਸਸੇ ਕਸਾਤੇ ਰਵਿਘਰੇ ਬੇਰੇ ਦੇਖੇ ੧੪੦
ਨਰਾਤੇ ਮੇਸਾਤੇ ਦੀਪਸਾਤੇ ਈਤਿਕਾਂ ਪਸੇ ਈਕਰਾਤਿ ਮੇਰ
ਸਾਤੇ ਮਤਿ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪਾਨੈ ਹੇ ਨਰਾਤੇ ਮੇਸਾਤੇ ਚਿਰੰਜੀਵ
ਬਰਾਇ ਉਰੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਸਾਤੇ ਸੁਰਗ ਇਹਾਇ ਹੋਤਾਰਿ
ਨਰਾਤੇ ਮੇਸਾਤੁ ਹੂਪਤਾਲ ਕਾਲ ਸਬਦ ਕਰਾਲ ਰਾਂਝ
ਭੇਦੇ ਸਾਤੁਤਾਲ ਚਾਲ ਪਰੀਸਾਤੁ ਸਾਤੇ ਮੇ ॥ ਵੜਿ ਕਰਿਤੁ
ਫੂਲੇ ਕਪਿਰਾ ਉਉਰਾ ਮਾਨੰਦ ਸਮਾਇ ਰਖੁ ਰਾਇ ਪਾਇ

ਛੇਵੇਕਰਜੇਰਸਿਰੁਨਾਯੋਹੈ॥ ਬੋਲ੍ਹਯੋਹੁਮਾਨਏਈਬਾਲੀਕੇਨਿ
 ਦਾਨਕਾਲਜਾਨਤਸੁਰੀਵਰਾਜੁਅਜੁਗਿਤੇਪਾਯੋਹੈ॥ ਚੋਕ੍ਹੇ
 ਉਤਬਾਲੀਅਸੁਮਾਲੀਕਿਕਪਾਲੀਕੋਉਲੋਕਪਾਲੀਭੂਮਿਰ
 ਰੁਦੇਬਿਬੇਕੋਆਯੋਹੈ॥ ਦੁਤਕਹੀਬਾਤਜਟਾਮੁਡਛਰਗਾਤ
 ਅੇਸੇਬੀਰਜੁਗਸੀਰਾਜੇਰਬੀਰਹਿਜਨਾਯੋਹੈ॥ **ਵੁਪਿਸਦੇਯਾ**
 ਤਾਲਾਉਦੇਮਨਚਾਲਪਰੀਅਬਜਾਨਤਕਾਲਕੀਬਾਤਨ
 ਜੀਕੀ॥ ਅੰਗਜਿਤੇਭੁਟੇਹੋਸਬਏਸਬਕੇਮੁਖਕੀਛਾਬਿਦੇ

ਖਤਫੀਕੀ। ਭੇਟਦਲਯੇਸੁਤਭੇਨਭੇਭਚਹਿਦੇਖਤਹੰਭੁਜਸੀ
 ਅਪਤੀਕੀ। ਬਾਲੀਕੇਯੇਅਬਕੇਰਨਮੇਅਪਨੀਕਫੁਬਾਤਨ
 ਦੇਖਤਨੀਕੀ। **ਵੁਵੁਸੈਵੇਯਾ**। ਅਨਿਗਯੇਨਿਜੁਬੀਰਬਲੀ
 ਰਿਸਯਾਹੁਕਹਾਅਬਤੇਹਿਪਛਾਰੇ। ਤੇਇਨਕੇਬਲਕੁਦ
 ਤੇਹੇਏਈਆਇਲਰੇ। ਇਨਤੇਨਹਿਹਾਰੇ। ਬੀਰਜੁਰੇਰਪੁ
 ਬੀਰਕਹੀਅਬਮਾਰਿਸੁਰੀਦਿਹੰਤੇਹਿਪਚਾਰੇ। ਹੀਨਭੁਯੇ
 ਬਲੁਬਲਿਉਫਯੇਅਬਹੰਦੁਹਭੁਗਤਿਨਿਰੰਮਸਿਭਾਰੇ।

੧੪੬

੬੭ ਸਦੇਯਾ ॥ ਦੁਰਯੋਧਨ ਦੇ ਉਥੀ ਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਦੇਖਤ ਬੀਰ ਸੁਰੀ ਵੀ
ਦਾਗਾ ॥ ਸੀਰ ਪੁਨਾਥ ਕੇ ਸਾਥ ਨਿਹਾਰ ਕੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਕੇ ਕਰ ਕੀਤ ਲਗਾ
ਗਾ ॥ ਆਜੁ ਹੀ ਤੇ ਪਾਇ ਸੇਰ ਤਿਹੈ ਇਤ ਤੇ ਉਤ ਫੂਲ ਤੁਲਤ ਤਾ
ਰਾ ॥ ਜਿਸ ਥੀ ਬਾਲੀ ਕੀ ਜੀਤ ਸੁਨਾਨਿ ਜਪਾਨ ਕੇ ਰੇਤ ਬਾਘ
ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੬੮ ਕਥਿਤੁ ॥ ਬੀਰ ਹਿਨਿ ਕਾਰ ਦੀਨੈ ਮੇਰਿ ਛੀਨ ਲੀ
ਨੈ ਇਨ ਨੀਤ ਰੀਤ ਛਾਡਿ ਸਭ ਕਰੀ ਜੇ ਅਨੀਤ ਹੋ ॥ ਸੁੰਡ ਤੇ
ਬਿਸਾਰਿ ਰਾਮ ਤੇ ਪੇਜੇ ਸੇਜੇ ਠਪਾ ਮਕੀਨਿ ਮਕਿ ਮਾਨ ਬੇਦ

ਬੁਠੇਮੇਸੀਬੀਤਹੈਤੋਰਗੀਧਰਮਬਾਤਬਡੇਉਤਪਾਤਮਾਨੁ ੧੪੩
ਯਾਪੀਬਾਲੀਜੀਤੈਸਖੀਬਡੀਬਿਪਰੀਤਹੈਦੇਖੋਗਇਹ
ਇਰਪੁਰਾਇਸੇਸਹਾਇਪਤਿਮਾਨੁਜਨਜੀਤਹੈਤੋਕਬ
ਹੂਨਜੀਤਹੈ॥੬੯॥ਸਿਵੇਲਾਗੀਤੋਲਗਿਸੀਰਪੁਬੀਰਸੁਗੀ
ਵੇਕੇਪੰਛੁਕਕਯੋਪਤਿਪੰਛੁਸੇਪਾਕਯੋਜਯੋਛਤੀਮਾਂਚਦਿ
ਰਿਦਤਹੇਸਈਏਕਗੀਬਾਨਪਰਾਪਰਡਾਕਯੋਪੰਨਚਣੇਨੇ
ਪ੍ਰਚਿਤਬਡੇਕਦਲੀਤਰੁਫੂਲਸਮੂਲਉਖਾਕਯੋਜੀਤ

ਉਤਾਇਲਸੇਇਕੁਬਾਨਰੁਏਕੁਪਕਜਰਨਘਾਇਲੁਹਾਕਜੇ
੭੦ **ਸੋਰਠਾ** ਇਹਬਿਧਜੀਤਸੁਰੀਵਰਪੁਪਤਿਚਰਨਪੁ
ਤਾਪਤੋਕਟੀਪਰਮਦੁਖੁਸੀਵਰਾਮਰਾਜਬਾਸਿਸੁਖਲਯੇ
੭੧ **ਸੋਰਠਾ** ਕਪਿਪਤਿਕਾਮਸਦਾਰਿਥਾਲੀਅਸਸਸਕ
ਰਪਕਜੇਤਬਤਾਹੀਕੀਨਾਰਿਰਪੁਪਤਿਸੋਬਿਨਤੀਕੋਰੇ
੭੨ **ਸੋਰਠਾ** ਬਾਲਬਰੁਬਲਵੇਤਬਲਾਇਲਯੇਮਾਰ
ਕਰੀਖੁਕਤਾਹਲਲੇਹੀਅਸਕੇਕਾਜਮਦਾਸਮਿਗਾਦ

ਹਿਕੇਜੀਤਬੇਕੋਹਨੁਬਾਲਕੁਅੰਰਸੁਗੀਦਸੇਭੀਰਬਿਚ
ਕੋ॥ ੧੪ ਕਬਿੰਤੁ॥ ਜਾਨਕੀਕੇਲਜਾਇਪੁਰੁਪਾਇ
ਨਿਮਿਲਾਇਲਿਕਰਾਇਸੇਭਿਹਾਰੇਹੇਤੁਨੇਕਹੁਨਤੇਰ
ਤੋਆਪੁਨਨਜਾਤੇਸਿਖਸੁਜਾਰਸੇਨਤਾਤੇਜੈਸੇਬਾਤ
ਸੁਨੇਤੁਮੇਭੇਦਭੇਦੇਨਿਹਰਤੇਅੰਰਜੋਤਿਹਾਰੇਜੀਅ
ਮਾਰਿਬੇਕੀਹਤੀਰਿਸਏਕਹਾਬਦੇਸੁਭਲਨਿਧਿਮਾ
ਹਿਬੇਰਤੇਬਿਸਮਅੰਸੁਮਾਲੀਰਾਂਅਪੀਤਕਸੇਨਪਾਲੀ

ਨਾਹੁ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੇ ਸੇ ਨਾ ਉਨ ਜੋ ਰਤੇ ॥ ੧੫ ॥ ੧੪੪
ਕਥਿੰਤੁ ॥ ਦਾਰਦ ਉਡਾਇ ਬੇ ਕੇ ਪਾਰ ਸੁਪਰਾਦ ਜੇ ਸੇ
ਪਾਰਦ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੇ ਸਿੰਧ ਬਡੀ ਬਾਹ ਕੇ ਜੇ ਸੇ ਅਹਿਰ
ਜਨ ਕੇ ਅਗੁ ਪਗਰਾ ਜਗਾ ਜਗਾ ਜ ਕੇ ਕੁਰਿਗਰਾ ਜ
ਬੇਰੁਗਵਿਛਾਹ ਕੇ ਸਿੰਧੁ ਕੇ ਕੁਸੁਤ ਜੇ ਸੇ ਪਟਪੁਤ ਤੇ
ਸੋਹੁ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਸਮਾਤੁ ਉਲੇ ਤੇ ਰੇ ਮੇਰੇ ਮਗਾਹੁ ਕੇ ਕ
ਰੇਨ ਬਡਾਈ ਰਾਮ ਰਾਵਰੀ ਦੁਹਾਈ ਤੇ ਸੇ ਰਾਵਨ ਕੇ

ਸਾਰਬੋਕੋ ਹਾਥਹੁਤੇਨਾਹਕੇ॥੧੬॥ **ਕਾਬਿੱਤੁ॥** ਨਾ
ਰਿਕੇ ਛਿਨਾਏਨਾਰਿਨੈਕੁਨਨਵਾਈਨਾਥਾਇਨਕੀ
ਖਿਸੀਕੋਦੇਸਦੇਸਰੇਈਅਤਹੇ॥ ਭਾਜਿਭਾਜਿਗ
ਯੋਰਨਸਾਮੁਹੇਨਭਯੋਸਾਨੇਲਾਜਬੋਚਿਖਾਈਅ
ਰੁਜੀਬੋਜੇਈਅਤਹੇ॥ ਤੁਮਜਬਪਾਇਤਬਹੀਚਰੁ
ਇਲਯਾਇਰਾਂਮਨਜਾਉਨੈਕੁਕੀਜੇਬੀਰਯੋਬਿਰੀ
ਈਅਤਹੇ॥ ਭਈਨਤੁਮਕੀਬਾਤਏਕਕਹੇਸੀਕੀ

ਬੁਰੀਭਯਾਹੁਸੇਜੈਕੀਤਾਕੀਚੋਕੀਸਿਈਅਤਹੇ॥੧੧

੧੪੫

॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੀਹੋਕੇਛਾਬੁਦਯੇਤਬਰਾਂਵਨੁਰੇਪਤਕਯੇਤ

ਬਹੀਨਬਿਚਾਕਯੇ॥ਨਾਤਾਵਿਕਯੇਲੀਏਸਾਤਸਮੁਦ੍ਰਨਿ

ਕੁਲਗਯੇਪਰਾਮਾਇਸਿਕੁਕਯੇ॥ਅਗਦਕੇਪਲਨਾ

ਸੁਸੁਆਕਾਰਿਬਾਂਧਿਕਈਦਿਨਲਾਤਨਮਾਕਯੇ॥ਤਾ

ਹੀਕੋਹੇਤਭੁਲੇਰਾਪੁਬੀਰਬਿਨਾਅਪਰਾਧਹਿਬਾਲ

ਸਿਘਾਕਯੇ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜੀਵਤਹੇਜਰਾਮੇਜ

ਸਸਬਲਸੰਪਤਿਪੈਰਖਪੁਰਰਯੋਗੇਗਾਰਭੁਈਨਕ
 ਹੁਰਨਮੇਭੁਜਕੇਨਹਿਅੰਰਕੇਸਿਭੁਗਯਯੋਗੇਨਾਰਿਨ
 ਬਿਦਕਰੀਕਬਹੁਗਿਰਿਕਾਨਨਰਾਜੁਮਦਾਨਿਬਯੋ
 ਰੇਗੋਜੋਬਿਧਿਏਸੁਖਤੇਹਿਦਏਤੇਸੇਰਾਂਮਕੇਹਾਥ
 ਤੇਕਾਲੁਕਯੋਗੇ॥੧੯॥ਸਦੈਯਾ॥ਜੀਦਤੋਹਇਹ
 ਲੋਕਸੁਖੀਰਨਜੁਝਿਅਬਿਸੁਰਲੋਕਗਏ॥੫
 ਤਿਰੇਹਛੁਟੇਨਰੈਧਿਭਿਲੋਪੁਨਲਾਭੁਬਡੁਭੁਮਰ

ਮਹਾਏ॥ ਬਿਪਰੀਤ ਬਡੀ ਹਮ ਕੇ ਸੁਨਿ ਨਾਂ ਹ ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਸੀ
 ਗਿਨ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਏ॥ ਅਬ ਮਰਿ ਗਏ ਪੁਤ ਸਮੇਤ ਸੁਨਾਹ ਕੀ
 ਛਾਂਹ ਬਿਨਾ ਪਰਧੀ ਨ ਭੁਏ॥ ੮੦॥ ਸਿਰਫਾ॥ ਅਬ ਹੇ
 ਚਲੇ ਅਕਾਸ ਪ੍ਰਾਨ ਕਯੋ ਕਪਿਰਾਇ ਸੀ॥ ਛਾਤੀ
 ਜਸੁ ਤੁਮ ਪਸ ਪੁਨਤਾ ਸੇ ਬਿਜਿ ਕਪਿ ਕੇਹੇ॥ ੮੧॥ ਸਿਰਫੇ
 ਯਾ॥ ਨਾਰਿ ਛਿਨਾਇ ਦਯੋ ਦੁਖੁ ਮੇਹਿ ਤੂ ਬਾਨ ਰਕਮ
 ਤਬ ਹੀ ਨ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਬਾਲੀ ਸੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਚਲੇ ਕਹਿ

੧੦੬

ਬਾਤਮਿਲੋਨਰਿਰਾਂਮਹਿਹੋਨਉਬਾਕਯੋਯਾਹਿਨਹੀਮਹਿ
ਐਰਬਡੇਦੁਖੁਦੇਖਹੁਰਾਖਵਨਜਾਂਉਸੀਭਾਕਯੋਬੀਰਹੁ
ਤੇਹੁਰੁਮਾਨਹੁਤੇਨਲਨੀਲਹੁਤੇਘਟਮਹਿਨਿਹਾਕਯੋ॥
੮੨॥ **ਸੋਦੇਯਾਗ** ਬਾਲਸਿਘਾਰਬਲੀਅਸੁਰਾਰਛ
ਡਾਇਲੇਨਾਰਿਦਈਕਪਰਾਜੋਆਨਿਸੋਬੇਭੁਟ
ਪਾਇਪੇਰੋਤਿਨਮੰਧਿਸਿੰਘਾਸਨਰਾਂਮਬਿਰਾਜੋਅੰ
ਗਵਕੇਫਿਰਬਾਧਤਹੀਬਨਰਾਜਦਯੋਭੁਰਨੈਨਨਿ

ਲਾਜੇ ਬਿਰੁਛੁਤਾਇ ਮਿਲਾਇ ਸੁਰੀਰੁਹਿ ਬੋਲਿਉਠੇ १੪੭
ਰਖੁ ਬੀਰਸ ਦਾਜੇ ॥ ੮੩ ॥ ਸਹੈ ਯਾ ॥ ਅੰਧ ਕਹਾਨਿ
ਜੁਦੇਸਨ ਰੇਸ ਕਹਾ ਪੁਰੁ ਕਬਨ ਬਾਸ ਪਠਾਵੈ ਕਿਸੇ ਦੁ
ਸਸੀ ਸਹਰੇ ਸੀ ਅਕ ਕਹ ਕੇਚਨ ਕੇ ਮਿਰਾਵੈ ਅਨਿਧਾ
ਵੈ ਕੇਸੁ ਤਪੈਨ ਸੇਪੀਤ ਬਨੈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਸੁ
ਰੀਰੁ ਮਿਲਾਵੈ ਬਾਲੀ ਮਰੈ ਕਪਿਰਾ ਜੁ ਕਰੈ ਅੰਮੀ
ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਧ ਕੇ ਨ ਬਨਾਵੈ ॥ ੮੪ ॥ ਸਹੈ ਯਾ ॥ ਇ

ਤਰਾਮੁ ਰੀਵੁ ਸਮੀਰ ਕੇ ਪੁਤ ਹਿੰਮੇ ਦਬਦਮ ਨਿ ਤੇਨੇ ਹਨਯੋ
 ਉਤਲੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸੀਅ ਕੇ ਦਸ ਕੇ ਪੰਧ ਸਯੋ ਗਛੁ ਲਿਕ ਸਿੰਧੀ
 ਕੁਝ ਯੋ ਰਿਖਿ ਗੋਤ ਮਕੇ ਪੁਕਰਯੋ ਪਹਿਲੇ ਤਿਨ ਗਾਵੁ
 ਨਕਾਇ ਕਸਾਪ ਦਯੋ ਬਲ ਸੇ ਪਰਨਾ ਰਿਭੁ ਜੇ ਜਬ
 ਗੰਤਨ ਛਾਰ ਉਤੈ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁਗਯੋ ॥ ੮੫ ॥ ਸੇਵਕਾ ਸੇਈ
 ਤਾਂਤਰ ਤੇਤਰ ਪੇਜੀ ਅਮੇ ਨਜ ਕੇ ਛੁਇ ਸੇ ਬਲ ਸੇ ਕਬਹੀ
 ਜਬ ਕਾਮ ਕੇ ਪਰੇ ਭਾਉ ਮਨ ਮੇ ਤਬ ਅੰਗ ਜੇਗੇ ਤਿਨ

ਜੀਤ ਬਹੀਂ ਸੀ ਅਰਾਮ ਬਿਨਾ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਪੁਜਤਿ ਸੇ ੧੪੮
ਜਗਜਾਨ ਤੇ ਹੋ ਸ ਬਹੀਂ ਜੇ ਸੇ ਰੀ ਗਚ ਲੀ ਪਸ ਪੁਰ ਬ
ਕੇ ਫਿਰ ਪੱਛਮ ਕੋ ਨ ਬਹੀਂ ਕ ਬਹੀਂ। ੨੬ ਸੇ ਹੋ ਯਾ ਰਾਤੁ
ਸਮਾਜੁ ਦਿਖਾਇ ਸ ਬੈ ਸੀ ਅਰਾਵ ਨ ਤੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਨਿ
ਹੋਰੀ ਭੁਖ ਨ ਭੋਨ ਭੋਤੁ ਰਨ ਲੋ ਪਰਿ ਪਾਇ ਰਹਿ ਯੋ ਤਿਨ
ਭੀ ਠਨ ਜੋਰੀ ਜਿ ਅਪਨੇ ਪੀ ਅਰੁ ਪਰਚੀ ਕਾ ਦਿ ਰਾਂ ਮਤਿ
ਨੇਰਾ ਦਿ ਕੀ ਛ ਬ ਥੇਰੀ ਛਾਡਿ ਸ ਸੀ ਕ ਬਹੁ ਨ ਹ ਸੀ ਕੁ

ਮਦੀਸਰਸੀਪਰਸੀਨਚਕੇਰੀ॥੧੮੭॥ਕਿਖਿਤੁ॥ਸੁਰਦੁਨ
ਹੇਰੀਮੇਸੀਰਾਨੀਸਬਮੇਰੀਸੁਨਿਤੇਤੇਤੇਰੀਚੇਰੀਸਬਮਾ
ਜੁਗਿਕਰਤਹੈਦਿਵਨਕੀਬਿਰੀਪਟਰੁਪਹੁਲਪੇਟੀਰਤਿਲੇ
ਰੀਜਿਨੈਦੇਖਿਮਾਥੇਤਿਨਕੇਧਰਤਹੈਜਾਨਕੀਸਯਾਨੀ
ਤੇਤੇਮਾਹਿਮਾਨਜਾਨੀਕਹੁਆਪਨੀਬਿਰਾਨੀਤਾਂਤੇਅਧ
ਕੇਜਰਤਹੈਈਸਸੀਸਚਫੇਪੁਨਿਲੈਅਸੀਸਬਫੇਦੇ
ਖਿਤੇਈਦਸਸੀਸਨਸੇਪਾਇਨਿਪਰਤਹੈ॥੮੮॥ਕ०

ਜਿਸੇ ਅੰਧਰੂ ਪਾਇਨੁ ਗਾਂਠਿ ਧਨੁ ਯੁਪ ਕੀ ਜਿਸੇ ਹੀਨ ਗੁਨ ਮਾ ੧੪੯
ਸਹੈ ਨ ਕੁਪ ਜਲ ਪਾਨ ਕੀ ਮੁਕ ਜੇ ਸੇ ਗਾਨ ਬਿਨੁ ਹਾ ਬਚਾ
ਪਦਾਨ ਬਿਨੁ ਕਾਨ ਬਹੈ ਰਕਾ ਮਾ ਸਹੈ ਨ ਰਾਗ ਤਾਨ ਕੀ
ਯਾਤ੍ਰਿਕ ਜੋ ਕਾਤਿ ਕ ਕੇ ਮੇ ਪਤਿ ਨਿਰਾ ਸਹੈ ਤਜਾ ਚਿਕ
ਤਜਤ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਨ ਕੇ ਦਾਨ ਕੀ ਕੋ ਲੋ ਸਮਾਝਾ ਉਤੈ ਹਿ
ਕਹਾ ਲੋ ਬਤਾਉ ਮੇ ਸੀ ਛਾਤ੍ਰਿ ਰਾਮ ਮਾ ਸਰਾਜਾ ਜਨਕ
ਕੀ ਜਾਨ ਕੀ ੮੯ ॥ ਸਹੈ ਯਾ ॥ ਤ੍ਰਿਗਛ ਲੋ ਕ ਬਸੀ ਸੁ

ਨਿਜਾਨਕੀਜਾਹਿਨਿਸਿਕਹੈਦੇਵਨਦੇਖੈਸਿਭਰਤੇਭਰ
ਪੈਸੁਰਰਾਜਨਸੇਵਤਨੈਨਲਗਾਇਨਿਮੇਖੈਸੁਰਸਸੀ
ਜਮਾਮੇਰਸਮੀਰਨਪੀਵਤਨੀਗੁਬਿਨਾਪਰਾਧੇਖੈਸੇਵ
ਤਪੋਰਸਬੈਜਬਏਤਬਰਾਮਕਹੋਤਪਸੀਕਿਹਲੇਖੈ
੯੦॥ਸੋਵੇਯਾ॥ਅਰਿਅਨਿਗਾਰਹੈਸੁਰਹੈਅਰੁਪੰਛਮ
ਗੀਰਾਵਹੀਜੀਅਮਾਵੈਸੀਤਲਮਾਰਿਕਹੈਕੋਊਸਾ
ਚਗਹੈਸਮਰਾਦਲੈਸਿਪਾਖਿਲਾਵੈਮੇਰੁਚਲੈਪ੍ਰੀਅ

ਸੋਸੁਨਿਸੁਦਰਮੇਰਬਸਿਤਸਮੀਰਜਰਾਵੈਹੋਇਬਡੀ

੧੫੦

ਬਿਪਰੀਤਸਬੈਪਯਸੀਤਹਿਰਾਮਨਦੇਖਨਪਾਵੈ॥੮੧॥

॥ਸੋਵੇਯਾ॥ ਸੋਟਿਰਉਤਰਵੈਤਨਨੇਕਦਸਾਨਨਕੋਅਤਿ

ਸੋਚੁਭਯੋਅਨੇਮੇਕਹੈਭੈਬਿਨੁਪੀਤਨਹੀਬਨਮੈਕਹਿ

ਆਇਸੁਕੇਪੁਦਯੋਤਹਰਾਕਸਨਾਰਿਅਪਾਵਨਤਾਂਤੁ

ਰਪਾਵਨਕੋਤਿਹਸਿਗਾਗਯੋਸੁਅਸੇਕਬਨੀਮਹਿਲਿਕ

ਧਨੀਸੀਅਸਾਨਹੁਸੇਕਕੇਬੀਜਬੁਯੋ॥੮੨॥ ॥ਸੋਵੇਯਾ॥

ਅੰਤ ਨਿਕਾ ਦੁਬਰੀ ਸਬ ਭਾਂਤਿ ਤੁਰਾਵਨ ਕੇ ਕੀਰਿ ਏਕ ਮਤੇਰੀ
 ਅਯੁਚ ਬਾਹੁ ਬਿਲਿ ਬਕਹਾਇ ਨ ਲਿਕ ਪਤੀ ਸਿਰੀ ਗੀਰ
 ਨ ਜੇਰੀ ਏ ਬਤੀ ਅੰਸੁ ਨ ਕੇ ਦਰ ਕੇ ਛਤੀ ਅੰਪਾ ਛਿਤਾਇ
 ਕੇਹੇ ਦਿਗ ਛੇਰੀ ਰੇ ਨਿਦਿਨਾ ਪੀਅਰਾ ਮਾ ਬਿਨਾ ਜੀਅ
 ਸਾਚੁ ਕਿਨਾ ਸੀਅ ਕੇ ਸਬ ਬੇਰੀ ॥੮੩॥ **ਸਵੈਦਯਾ** ਜੀਤ
 ਸੁਰੇਸ ਅਹੇ ਸਕੇ ਪੁਰੁ ਗਨੇ ਸਕੇ ਦੇਤੁ ਉਪਾਰ ਲੀਓ ਜਮ
 ਕੇ ਬਸ ਕੇ ਪੁਨ ਬਾਹਨ ਕੇ ਜਿਨਿ ਤੇਰਾ ਬਿਖਾਨ ਕੁਵੇਤੁ ਕੀ

ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਏਨੇ ਨਦਾਨ ਦਯੇ ਸਿਵ ਸੇਛੁ ਨ ਮਾਰਿ
 ਰਿਸਾਇਲੀ ਓਸੇਈ ਰਾਵਨੁ ਪਾਇ ਰਹਯੇ ਗਹਿ ਤੇਨ
 ਉਠਾਇ ਦੁਹੈ ਕਰਮਾਨੁ ਦੀਓ ॥ ੮੪ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ॥ ਸੇਤੁਰ
 ਪਾਇ ਰਹੀ ਬਹੁ ਭੁੰਤ ਨਿਮੈ ਰਾਬਿ ਭੂਤਾ ਦੇਖਾਇ ਰਹੀ ॥
 ਜੀਅ ਮੇਸ ਬਝਾਨ ਤਯੇ ਠਕੁਰਾਇ ਤੇਰੀ ਪਸਸੀਜੇ
 ਸੇਹੇ ਭਗਾਹੀ ॥ ਯਹ ਪੁਰਬ ਪਛਮ ਉਤਰ ਯੇ ਦਿਸ ਦਛ
 ਨ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਸਬਹੀ ॥ ਰਹਿ ਰਾਮ ਬਿਨ ਕਹੁਏ ਕਛਿਨ

ਨਲਨੀਸੀਅਫੁਲਤਹੈਕਬਗੀ॥੯੫॥**ਜੇਵੇਯਾ**ਨਾਹਬਿਨ
ਸੀਅਪਾਵਤਹੈਦੁਖਸੇਪੁਨਸੀਅਬਿਨਾਦੁਖਪਾਵੇ॥ਹੇਤੁਬਡੇ
ਦੁਹਰਿਨਯੈਸੇਈਨੇਹਤੁਮੈਕਹਿਰਾਮਸੁਨਾਵੇ॥ਯੈਛਾਬਿ
ਛੀਨਸਸੀਬਿਨੁਦੀਨਾਬਿਭਾਵਰੀਸਾਵਰੀਦੇਹਬਨਾਵੇ
ਕਾਲਾਬਿਤੀਤਭਯਾਇਹਰੀਤਿਸੁਕਪਸੁਗੀਵਹਿਰਾ
ਮਬੁਲਾਵੇ॥੯੬॥**ਦਰਨਾ**ਸਿਤੁਸੁਨਹੁਮਨਿਲਾਇ
ਸੁਕਫੁਕਥਾਅਗੇਭਲੀ॥ਪਰਸਿਰਾਂਮਕੇਪਾਇ

ਹਨੁਮਾਨਲਿਕਾਗਯੋ॥੮੭॥ਇਤੀਸ਼ੀਰਾਮਗੀਤਿਬਾਲੀ

੧੫੨

ਬਧਃ ਪਦਮੋਅੰਕਾ॥ ੫ ॥੪੧੫॥ਕਵਿੰਤੁ॥ਦੁਤਦੇਰਿਜਾ

ਇਸਮੁਤ੍ਰਾਇਲੇਲਵਾਇਆਇਕਾਲੁਇਤਬੀਤੇਅ

ਬਆਰੋਕੋਉਪਾਇਕੋ॥ਰਾਜਤੁਮਪਾਯੇਬਾਲੀਸੁਰਗ

ਪਠਾਯੇਤੁਮੇਬਾਤਭੂਲਿਗਈਸੁਪਿਸੀਤਾਕੀਕੋਜਾ

ਇਕੋ॥ਆਪੁਨਹੀਆਯੇਕੋਉਉਤਰੁਪਠਾਯੇਨਾਹੀ

ਲਾਯਹਬਿਲਿਬਬੇਲੁਕੀਜੇਸਤਭਾਇਕੋ॥ਸੇਏ

ਸੁਖਜਾਮਨੀ ਮਿਲੇ ਜੇ ਪਰਦਾਮਨੀ ਹੋ ਕਾਮਨੀ ਕੋ ਪ
 ਇਕਾਮੁ ਰੁਲੇ ਰਪੁ ਰਾਇ ਕੋ ॥ ੧ ॥ ਸੈਵੇ ਯਗ ॥ ਬਾਤ ਸੁਨੇ
 ਕਾਪਿਰਾਇ ਕੋ ਹੋਰ ਕਿਰਾਜ ਸਮਾਜ ਲਏ ਸੀਰਾਮਾ ਯੋਗੇ
 ਖਤ ਹੀ ਮੁਸਕਾਇ ਦਯੋ ਪੁਰਦੇਰ ਕੋ ਪਾਇ ਨਸੀ ਸਫੁਹ
 ਯੋ ਸੀਰਾ ਲਏ ਨਲ ਨੀਲ ਗੁਨ ਕਾਪਿ ਕੋਟ ਨ ਕੋਟ ਕੋਟ
 ਰੁਮਿਲਾਯੋ ॥ ਛਾਡਿ ਬਿਲਿ ਬਕਯੋ ਅਬਹੀ ਸੀ ਅਸੇ
 ਪੁਜਟਾਉ ਕਹਾਇ ਬਤਾਯੋ ॥ ੨ ॥ ਸੈਵੇ ਯਗ ॥ ਸੀਰਾ ਪੁਬੀ

ਰਕਹੀ ਰੁਜ ਦੇਤੁ ਉਠਾਇ ਅਖਡਿ ਲਜਜੇ ਬਲਸੇ ॥ ਤੁਮ
 ਸਿ ਬਲਵੇਤੁ ਪ੍ਰਚਿਤੁ ਸਹਾ ਕਪਕੇਤੁ ਨਿਸੀਕਾਏ ਲਿਕਧਸੇ
 ਰਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮੰਤ੍ਰ ਨਖਡਿ ਕੈਰੇ ਮੁਖੇ ਪੇਜ ਬਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ
 ਲਸੇ ॥ ਕਪਿਰਾਜ ਕਹੀ ਸੇਈ ਏਕ ਹਨੁ ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਾਰਿ
 ਯਾਤਨ ਰੰਅ ਹਸੇ ॥ ੩ ॥ **ਕਵਿੰਤੁ** ॥ ਹਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕੁ ਨ
 ਨੇਰਨ ਹੇਨਾ ਬਯਾਹਿ ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਸ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਨਿ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੀ ॥ ਚੰਦ੍ਰ ਰਨ ਰੇਖ ਪਕੇਤੁ ਤਸੇ ਗਿਰਾਵੇ ਆਰਿਏ ਕਬਾ

ਰਬਾਰਾਜਾਇਰਾਹੇਪੁਰਹੂਤਕੀ। ਪਰੇਦੁਖਪਾਰਕਰੇਬੀ
ਰਨਕੇਕਾਮਰਪੁਰਾਇਕੇਸਹਾਇਕਰਬੇਕੋਬਡੇਕੁਤ
ਕੀ। ਸੀਤਾਸੇਪੁਲਾਜਾਇਬੇਕੋਸਿੰਧੁਫਾਂਧਿਜਗਾਇਬੇ
ਕੋਪਾਇਕੇਸੇਰਾਮਯਹਲਾਇਕੋਹੋਦੁਤਕੀ॥੪੫੬
ਬਿੰਤਾ॥੧॥ ਅੰਗਰਚਉਓਰਕੋਪਠਾਉਕਧਿਜੁਥਸੀਅਸੇ
ਧੋਕੇਮਰਿਗਾਉਤਬਕਿਠਪਾਨੀਧਾਸਿਹੋ। ਕੋਨਮੰਦਭਾਗੀ
ਸੁਨਿਰਾਂਮਕਾਂਮਬੇਠਰਹੇਆਪਨੇਈਹਾਥਿਕਟਿਅ

ਪੰਨੀਨਕਸਿਹੋਕਿਯੋਰਖੁਬੀਰਸੁਤੇਤੇਰੇਗਾਬਤੇਰੇਈ ੧੫੪
ਭਰਸੇਮੀਚੁਰਾਵਨਕੀਹਸਿਹੋਲੇਕਰਾਢਜੇਬੇਕੋਨਿ
ਸਿਕਲਿਕਬਾਂਧਿਅਕਲਿਕਬਲੁਜਾਕੋਹਨੁਮਾਨਏਕ
ਬਸਿਹੋਪੜਕਬਿੰਤੁਏਕਕਪਿਪੁਰਬਪਛਾਹਏਕ
ਸਿਧਮਾਂਹਿਉਤਰੁਕੀਛੁਹਏਕਪਠਏਬਿਚਾਰਕੋਤਿ
ਉਤੋਨਰੁਏਸੀਸਚੇਲੇਜਗਦੀਸਜੁਕੇਬੀਸਨਿਕੇ
ਏਤੁਏਕਏਕਲਪਚਾਰਕੋਦਛਨਭੁਜਾਕੋਠਕਿ

ਦੱਛਨਸਮੀਰਸੁਤਦਛਨਕੇਜੇਬੇਕੋਜਗਾਯੋਕਿਲਕਾ
 ਰਕੋ। ਲਿਕਕਾਸਿਪੁਤਾਅਕਲਿਕਜਾਨਕੀਕੋਸੋਪੁਲਿਕ
 ਧਾਸਿਅਾਇਦੇਨਿਸੇਕਾਅਰਿਮਾਰਿਕੋ॥ ੬॥ ਸੇਵੇਯਾ
 ਨਿਬਿਹੁਰੇਗਾਦੁਲਿਕਾਬਿਨਾਤੁਹਿਸਾਚੁਕਹੇਗਾਦੁਅੰਤੁਜੁ
 ਰੇਈ। ਤਾਕਬਾਸੇਰਾਮਨੇਕਖਰੇਕਾਪਿਜਾਹਿਕਯੇਕਰ
 ਕਾਰਜੁਸੇਈ। ਰਾਖਵਰਾਵਨਮਾਰੇਬੇਕੋਸੀਅਸੇਧਕੋ
 ਤੁਸੁਰਚੇਬਿਧਦੇਈ। ਕੁਰਕਹੇਨਹਿਰਾਮਹਜੁਰਹੇ

ਤੁਸਮਸੁਰਨਦੇਖਤਕੇਈ॥੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਰਾਮਚਿਰਾ ੧੫੫

ਜੁਦਯੇਹਮਕੇਅਰੁਬਾਲੀਕੀਬਾਂਦਤੇਨਾਰਿਛੁਡਾਵੇ॥
ਮੇਸੀਏਪੀਰਸਹੈਰਪੁਬੀਰਪੇਪੀਰਬਡੇਮੁਖਤੇਨਜ
ਕਾਵੇ॥ ਬਾਦਿਜਨੇਨਜਨੀਜਗਤੇਦੁਖਮੇਪੁਭਾਮੀਤਕੇ
ਕਾਮਨਾਮਾਵੇ॥ ਅੰਗੁਰਗਯੇਉਪਚਾਰੁਧਕਜੇਸੁਨਿਰਾਮ
ਕੇਕਾਮਕੇਕੇਨੁਨਧਾਵੇ॥੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਜਾਂਛਿਨਸਾਹਿ
ਬਕਾਮਕੇਸੇਦੁਕਜਨਤਤਾਛਿਨਕੀਬਲਿਜੰਯੇ॥

ਬਾਤ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਹੋਹ ਸਿਕੋ ਬਿਨੁ ਦਾਮ ਨਿਤੁ ਹੀ ਕੋ ਬਿ
 ਕੰਯੋ ਗੋਇ ਹੁਭਾਂਤ ਕੀ ਬਾਤ ਚਹੁ ਜੁਗਤਾ ਪਰ ਰਾਮ ਸੇ
 ਠਾ ਕੁਰੰ ਪਯੋ ਨਾਗ ਇਹੁ ਸਬ ਕਾਮ ਕੈ ਰੇ ਕੁਟਲਾਖ
 ਨੈ ਮੇਜ ਬਏ ਕ ਬੁਲੰਯੋ ॥ **੯੧ ਕਾ ਬਿੰਤੁ ॥** ਰੋਮ ਰੋਮ ਫੁ
 ਲਗਾਯੋ ਠੈ ਕੁਭੁ ਮਠਾ ਫੁਭੁ ਯੋਗਾਂ ਮੁਸਕਾਨੇ ਦੇਖ
 ਰੁਪੁ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੋ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੋ ਸੇ ਪੁਰਮ ਮਾਜੁ ਹੀ
 ਤੇ ਪਾਯੋ ਮਾਨ ਦੇਖ ਤਹੇ ਡੀਲੁ ਯਾ ਕੇ ਸਿਪੁ ਫਾਦਿ ਜਾ

ਨਕੋ ਨਿਲੋ ਰਖੁ ਬੀਰ ਮਿਲ ਬੀਰ ਸੀ ਬਿਚਾਰੈ ਤੋ ਲੋਭ
 ਜੋ ਕਪਿਛੁ ਯਾ ਸੁਛੁ ਵੇਯਾ ਅਸਮਾਨ ਕੋ ਗਾਬਜੋ ਰ
 ਕੋਹੋ ਲੋਕ ਬਾਰਧ ਕੇ ਪਾਰ ਅਬ ਕੀਜੈ ਨਾ ਅਵਾਰੀਜੈ
 ਅਭਾਇ ਸਨਿ ਦਾਨ ਕੋ ॥ ੧੦ ॥ **ਕਪਿਛੁ** ॥ ਜਿ ਕੋਹੋ ਤੋ ਰੀਤੋ
 ਜਿ ਪੁਕਰੇ ਜੈ ਸੇ ਪੀਠਿ ਮਨ ਮੇ ਰੁਜ ਕਹੈ ਤੇ ਬੀਚ ਪਾਨੀਰਾ
 ਬੇਨਾਮ ਕੋ ਕਹੈ ਜਾਇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਭੀਤ ਨ ਸੇ ਭੀਤ ਕ
 ਰੇ ਰਾਵਨ ਸਮੇਤ ਪਰਸਾਉ ਪਗ ਬਾਮ ਕੋ ਦੇਖ ਕੈ ਅ

ਨੀਤਾ ਮਰਮੇਰੇ ਤਨ ਪੀਤਾ ਜੇਈ ਕਹੇ ਸੇਈ ਕਰੇ ਨਾ ਬਨੇ ਕਭਰੇ ਹਾ
 ਮਕੇ। ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੁਖ ਸੇਈ ਏਨਿ ਚੀਤਾ ਕਹੇ ਸੀਤਾ ਸੇਧੁ ਲੁ
 ਓਕਹੇ ਸੀ ਮਿਲਾ ਓਹ ਮਕੇ॥੧੧॥ **ਕਾਥਿੰਤੁ॥** ਖੇਦ ਮਾਰੇ ਖੇਦ ਬਿ
 ਨੁ ਖੇਦ ਜਿਨ ਕਰੇ ਨਾ ਬਸੀਤਾ ਲੇ ਕੇ ਸਾਤ ਏ ਪਤਾਲ ਹੂੰ ਜੇ ਜਾ
 ਇਗੋ। ਛੁਟਤ ਤਿਹਾਰੇ ਪਾਇ ਕਹਾ ਲੇ ਪਰਾਇ ਮੇਤੇ ਤੋ ਕਹਾ ਬ
 ਸਾਇਆ ਇਸੀ ਸੁਪਗਨਾਇਗੋ। ਕੁਧ ਸੇਰ ਲੇਗਾ ਸਿੰਧੁ ਅ
 ਚਲ ਸੁਮੇਰਾ ਬਿੰਦੁ ਪਰਾਵਨ ਪਰੇਵਾ ਗੁਨ ਬਾਜ਼ ਜੇ ਓਤਾਇਗੋ

ਨਾਇਮਾਬੇਕਹੇਨਾਬਗਯੋਤਾਂਕੋਪਾਛੇਰਪੁਨਾਬਮੇਰੇਹਾਬ ੧੫੭
ਕੀਸੁਭਲੀਮਾਰਿਖਾਇਗੋ॥੧੨॥**ਕਾਬਿੱਤੁ॥**ਕਿਯੋਹਨੁਮਾ
ਨਤਾਕੋਕਹੇਪਰਮਾਨਪੁਰਸੁਨੀਐਸੁਟਨੈਦੇਹੇਤੁਮਹਿਬਤ
ਇਦ੍ਯੋਂਜਰਤੇਕਮਠਭਾਲਸਾਤੇਸਿਧੁਮਾਲਬਾਲਦੇ
ਸਮੇਂਬਿਦੇਸਤੁਲਚਫੇਕੋਨਿਵਾਇਦ੍ਯੋਂਪਾਤਮੇਘਸੇਤ
ਕਾਰੇਫੂਲਜੇਅਕਾਸਤਾਰੇਭਾਰੇਫੂਲਸੂਰਸਸਿਤੇਉਤੋ
ਤੁਕਾਇਦ੍ਯੋਂਹੋਤੋਸਾਖਾਮਿਰਾਮਿਰਾਰਾਜਰਪੁਰਾਜੇਐ

ਸੇਝੇ ਮਠ ਰਤੇ ਤੁਹਾਰੀ ਸੀਤਾ ਤੁਮੇ ਆਇ ਦਯੋ ॥ ੧੩ **ਕਥਿ**
ਤਾ ॥ ਕੋਹੇ ਸੀ ਅਲਾਯਾ ਉਂਕੋਹੇ ਤਾਹੀ ਕੋ ਸੇ ਦੇ ਸਕੋਹੇ ਰਾਵਨ
ਸਮੇਤ ਲਾਯਾ ਉਂਬੇਗਾ ਸਿਖ ਦੀ ਜੀਏ ॥ ਕੋਹੇ ਤਾਹੀ ਛੁੱਟੇ ਕੋਰੁ
ੲ ਬੁਲੇ ਸਮੁੰਦ ਬੇਰੇ ਲੇ ਆਉ ਮੰਦੇ ਦਰੀ ਕੋ ਜਾਨੀਏ ਸੁਕੀ ਜੀ
ਏ ॥ ਕੋਹੇ ਦਸ ਸੀ ਸਭੁ ਜਬੀ ਸਾਨਿ ਬਖੇਰੇ ਆਗੇ ਕੋਹੇ ਜਾਇ
ਘੇਰੇ ਗਾਢ ਬਿਨਤੀ ਪਤੀ ਜੀਏ ॥ ਰਿਕਹੁ ਨ ਮਾਨ ਕੇ ਸੇ ਸੇਕ
ਪਾਨ ਦੀ ਜੇਗਾ ਮਕਹੇ ਤੇ ਉਠਾਇ ਗਾਢ ਲਾਯਾ ਉਂਦੁ ਤਿਲੀ

ਜੀਏ॥ ੧੪॥ **ਸਦੇ** ਦਿਬਿਗੁਰੁ ਕਪਿਰੁਪਸੀਆਰਖੁਬੀ ੧੫੮
ਰਕੇਹੇਜੀਅਮੇਡੁਰਪੇਹੇ॥ ਮਾਨਸਕੀਕਹਟੇਟਿਪਰੀਜਬ
ਦੁਤਕੀਏਕਪਿਰੀਛੁਲੁਜੇਹੇ॥ ਦਿਵਨਕੇਮਗੁਹੇਨਜਹ
ਗਛਲਿਕਸੁਏਕਹਿਕੇਜੁਬੁਏਹੇ॥ ਹੇਪਰਬੀਨਤਉ
ਸੀਅਕੇਬਿਨੁਚੀਨਦੀਏਪਰਤੀਤਿਨਮੇਹੇ॥ ੧੫ **ਸਦੇ**
ਯਾ॥ ਭੁਖਲਗੇਬਨਕੇਛੁਲੁਤੇਰਤਯਾਹਿਭੁਲੇਮੁਖਮੇਧ
ਰਲੀਜੀ॥ ਏਕਨਿਦਾਂਨਕੀਏਬਿਨਹੇਕਪਿਸੀਆਬਿਨ

ਪਰਤੀਤਿਨਕੀਜੀ। ਏਮਨਕੇਗੁਨਗੁਥਤਭੇਪਹਿਚਾਨਤਭਾ
ਨਕੀਮੇਰਨਬੀਜੀ। ਕੈਬਨਮੇਕਿਗਿਰਾਨਿਦਰੀਜਹੇ
ਸੁਦਰੀਮੁਦਰੀਤਹਦੀਜੀ। ੧੬ **ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ**। ਏਕਕਰੰਬਿਨ
ਤੀਤੁਮਸੇਸੁਨਿਕੇਰਖੁਨਾਥਬੁਰੇਭਿਨਮਾਨੇ। ਏਕਫ
ਲਿਗਕਰੇਤਭਿਲੇਸਿਕਾਨਿਸਿਕਸੁਲਿਕਧਸਜੇਮੁਹਿਭ
ਨੇਹਿਹਨੁਮਾਂਨਮਭਾਂਨਨਹੀਪੁਰੇਦੇਖਨਕੈਸਬਠੇਗਸਿ
ਯਾਨੇ। ਅਭਿਲਵੇਪਦਕੀਭਕਹਕਿਨਹੀਸੀ। ਮਕੇਕੋਹ

ਭਾਂਤਿ ਪਛਾਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਸੋਦੇ ਯਾ ਸਾਚੁ ਕਹੀ ਇਨ ਬਾਤ ਤਤੁ ॥

੧੫੮

ਸੀਅ ਕੀ ਦੁਤਹੀ ਕੇਹ ਭਾਂਤਿ ਮੁਨਾਉ ਜਿਉ ਪਮਾ ਕਾਵਿ ਦੇਤ

ਸਬੈ ਤੇਈ ਫੇਰ ਕਹੀ ਤਬ ਮਰਿ ਗਲ ਜਾਉ ਹੋ ਕਾਪਿ ਦੇਤਿ ਰ

ਯੋਜਗ ਮੇਛੁ ਬਿਅਰਿ ਨ ਕੀਸਿ ਮਕੈ ਨ ਹਿਪਾਉ ਮੇਦੁਖ

ਤੇ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ ਸੀਅ ਸੋਈ ਚੀਨ ਹਨੁ ਸਬ ਤੇ ਹਿਬਤਾਉ

੧੮ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ਜਗਾਂ ਨਹੁ ਲਾਸਤਾਂ ਤੇ ਸੁਖ ਸਨਿ ਮਦਾਸਤ

ਹਾਂ ਨੀਕੇ ਬੀਰ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਲੀਜੀ ਏਨਿ ਦਾਨ ਕੀ ॥ ਜਾਕੇ

ਦੁਰਕਾਜਰਸੇਮਿਲੀਪਕਿਲਿਕਮਾਹਿਤਹਾਂਕਹੁਦੇਖੀਓਨਿਸਿ
ਕਬਪੁਰੁਲਭਾਂਨਕੀ। ਜਾਕੇਨਿਸਿਧਾਂਮਮੁਖਦੀਪਹੀਕੇਰੀ
ਪਬਿਨਾਫੁਲਮਰਿਗਬਾਸਤਹਾਂਰਾਨੀਹਨੁਮਾਨਕੀ। ਜਹਾਂ
ਮੁਕਮੁਖਰਾਮਰਾਮਹੀਕੀਰੁਕਜਹਾਂਸੁਦੇਸੁਖਪੁਪਤਹਾਂ
ਹੇਅਚੂਕਿਜਾਨਕੀ। ੧੯। **ਕਾਇਤੁ**। ਜਾਕੇਬੀਧੇਕੇਸ
ਤਨਤਾਪਸੀਕਿਭੇਸਸੁਨਿਬਾਨਰਨਰੇਸਾਦਿਗਨੀਰ
ਉਰਧੇਦੁਤੀ। ਭੂਖਨਮਟੀਨਪਿਅਹੀਨਸੁਖਛੀਨਜਾ

ਕੀਰੈ ਹੋ ਦਸਾ ਦੀ ਨਨਿ ਸਿਨੀ ਦਿਹੁ ਨ ਸੇਵਤੀ ਅਗਨਿ ਰੁ
 ਖਾਈ ਫੁਲ ਸੇਜ ਨ ਰੁਸਾਈ ਜਾ ਕੀ ਤਾ ਕੇ ਜਗ ਨਿਲੀ ਜੋ
 ਨਾਗਿ ਨੀਚੇ ਮੁਖ ਜੇਵਤੀ ਗਹਨੁ ਸੁਨਿ ਮੀਤ ਸੀ ਅਪਾਇ
 ਬੇਕੀਰੀ ਤਲਿ ਕਜਾ ਕੀ ਭੀਤ ਭੀਤ ਰਾਂਮ ਰਾਂਮ ਕਹਿਰੇ
 ਵਤੀ ॥ ੨੦ ॥ ~~ਅਸੇਵੇ ਕਾ~~ ਰਾਵਨ ਪਾਪ ਕੇ ਜਾਣੁ ਰਚੇ ਭੇਖ
 ਧਤਾ ਅਹਿ ਪਾਉ ਸਿਭੁ ਰਕੇ ਦੀਜੀ ਬਾਤ ਬਿਨਾ ਅਰ
 ਭਾ ਦਕ ਹੋ ਜਿਨ ਕੇ ਪੁਕਾਰੇ ਤੇ ਕਰੇ ਸੁਨਿ ਲੀਜੀ ਸੇਵਿਖ

ਫਲਜੇਬਨਦੇਖਰਹੇਜਿਨਅੰਮਿਤੁਜੇਜਸੁਅੰਮਿਤੁਪੀਭੀ।
 ਕਾਦਿਲੇਸੁਲਨਿਹਾਲਕਰੇਮੁਹਿਜਾਹੁਹਨੁਅਤਿਕਾਣੁ
 ਨਕੀਭੀ॥੨੧॥ **ਸਦੇਯਾ॥੧॥** ਪਾਂਨਲਏਦੇਉਪਾਨਧੇਰੇਸਿਰ
 ਪਾਇਛੁਏਰਪੁਨਦਨਜੁਕੇ॥ ਅੰਰੁਕਰੀਬਿਨਤੀਬਹੁ
 ਭਾਂਤਿਨਿਦੇਹਬਢੀਪੁਭਪਾਇਕਨੁਕੇ॥ ਅਪਦੇਜਾਨਿਪ
 ਰੇਰਹੀਭੀਅਹੇਕਾਧਿਸੰਤਿਕਹੇਤੁਹਿਕੁਕੇ॥ ਨਿੰਤਕਰੇ
 ਸੁਧਿਚਿੰਤਕੇਹਾਬਸੁਸਿੰਤਚਲੇਸਿਰਾਮਿੰਤਹਨੁਕੇ॥

੨੨॥ **ਸਦੇਯਾ**॥ ਛਾਤੁਚਲਯੇਸੁਮਹੇਸਕੇਅਮੁਰਗਨੇਸੁਮ
ਨਾਇਚਲਯੇਦ੍ਰਿੜ੍ਹੇ॥ ਭੁਜਪੀਠਸੇਠੇਕਿਸਿਹਾਰਹੁਨੇ
ਮੁਖਲੇਚਨਚਾਰੁਚਲਯੇਜਲੁਦ੍ਰੇ॥ ਮੁਦਰੀਕਰਸੇਧਿ
ਕੇਹੇਮੁਖਬੇਨਸੁਦੇਹਬਿਨਾਕਪਿਪਾਨਨਿਵ੍ਰੇ॥ ਜਿਬਲੇ
ਮਮਦੇਹਉਤ੍ਰੇਨ੍ਰੇਬੇਹਤ੍ਰੇਅਗਨਿਦੇਸੇਪੁਸੀਅਪਹੁਵ੍ਰੇ॥
੨੩॥ **ਸਦੇਯਾ**॥ ਬਾਂਧਮੁਠੀਦੇਉਪਾਇਲਗਾਇਸੁਬੀਰੁ
ਬਡੇਰਘੁਬੀਰਕੀਘਾਕੇ॥ ਪੁਛਉਠਾਇਨਿਵ੍ਰਾਇਦਈ

ਕਦੁੰਮੁ ਦਿਨ ਨੀਰਹਿ ਤਾਂ ਕੇ ਰਾਮ ਕੇ ਨਾਮ ਲਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਜੀ ਅੰਮੇ
ਸੋਚਨ
ਪਰ ਪੈਰ ਖਤਾਂ ਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਬਾਰ ਲਗੀ ਨਹਿ ਪੰਨ ਕੇ ਪੁਤ ਹਿ
ਪਾਰ ਭੁਯੋ ਲਿਖਿ ਬਾਰ ਪਬਾ ਕੇ ॥ ੨੪ ॥ ~~ਸਵੈਯਾ~~ ਰਾਮ
ਕੇ ਕਾਮ ਕਰੇ ਜੀ ਅੰਮੇ ਤੇ ਇਹ ਤੇ ਸੁਭ ਕੰਨ ਸੀ ਅੰਰ ਪਰੀ ॥ ੬
ਬਿਬਾਰ ਪਬਾ ਰਦੇ ਕਹੀ ਸੋ ਕਹਿ ਰਾਮ ਤਹਾ ਤੁਮਰੀ ਨ
ਤਹੀ ॥ ਨਿਧਿ ਨੀਰ ਕੇ ਪਾਰ ਪਕਸੇ ਪਲ ਮੇ ਪਗ ਕੀ ਅੰ
ਗਰੀ ਜਲ ਮੇ ਨ ਪਰੀ ॥ ਕਪਿ ਨਾ ਉਹਨੁ ਜਿਨ ਕੇ ਤਿਨ

ਤੋਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇਨਾ ਉਕੀਨਾ ਉਕਰੀ॥ ੨੫॥ **ਸੇਵੇਯਾ॥**

੧੬੨

ਸਿੰਧੁ ਕੇ ਫਾਂਦ ਬੇਕੇ ਸੁਰ ਪਤਿ ਫੁਨ ਪਤਿ ਹੁਮਨ ਤੇ ਨਹਿ ਕੀ

ਨੇ॥ ਲਿਰਤ ਨਾ ਵਲ ਪੀਛੇ ਰਹੇ ਕਵਿਰਾਂ ਮਗੁ ਬਿਦਹਿ

ਅਤਿ ਨਲੀਨੇ॥ ਸੇਹਨੁ ਮਾਂ ਨ ਕਛੁ ਨ ਗੀਨੇ ਬਲ ਨਾ ਉਕ

ਕੇ॥ ਜੁ ਸੁਨ ਜੇ ਪੁਰਤੀਨੇ॥ ਜਾਨ ਤਹੇ ਜੁ ਦਈ॥ ਮੰਦਰੀ ਪ

ਫਿਰਾਂ ਮਕਛੁ ਜਨੁ ਦਾ ਮਨ ਕੀਨੇ॥ ੨੬॥ **ਕਬਿੱਤੁ॥** ਸਿ

ਧੁ ਕੇ ਕਰਾਗਨਿ ਜੁ ਪੀਰਖ ਸੀ॥ ਭਾਰਿ ਕਿਲ ਕਾਰੇ ਮੇਸੇ ਉ

ਯੋਨਿ ਭੁਮਿ ਭਿਲੁ ਰਾਯੇ ਹੈ ॥ ਕਮਠ ਕੇ ਭਾਲ ਪਰ ਫੁਕਫੁ
 ਨਮਾਲ ਪਰ ਦੇਸ ਦੇਸ ਚਾਲੁ ਭੁਮਿ ਚਾਲਿ ਸੇਜ ਨਾਯੇ ਹੈ
 ਮਹਿ ਮਾਮ ਪਾਰ ਪਾਯੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ਪਾਰ ਉਰ ਰਾਕਸੀ
 ਕੋ ਮਾਰ ਪੁਰ ਰਾਕਸ ਕੋ ਮਾਰੇ ਹੈ ॥ ਕੀਨੀ ਮਨ ਸਿਕ ਨਹਿ
 ਕੀਚਨ ਕੀ ਟਿਕ ਯਹੈ ਦੂਨਿ ਸਿਕ ਪਸ ਜੇ ਰੁਪੁ ਧਾਮ ਬੇ
 ਬਨਾਯੇ ਹੈ ॥ ੨੭ ॥ **ਸੋਹੈ ਯਸ** ਕਿਚਨ ਕੇ ਗਫੁ ਟਿਕ
 ਭੁਲੇ ਪੁਰੁ ਰਾਮ ਸੇ ^{ਬੈਰ} ਕਟਿਕ ਯਹੈ ਹੈ ॥ ਦੇਖ ਟਿਕ ਯਸ

ਬਕੇਘਰਭੀਭਰਸੀਭਹਿਸੇਪੁਕਹੁਨਲੈਹੋਯੋਜਿਰਘ ੧੬੩
ਬੀਰਕੇਘਹਿਚੀਨਸੁਏਕੇਨਹੀਹਨੁਮਾਨਕੇਹੋਯੋ
ਸੁਗਨਿਸੇਕਿਪਹਾਰਨੇਮੇਕਿਧੇਰਾਵਨਕੇਰਾਹਬੀਚ
ਰੋਹੋਯੋ॥੨੮॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਏਕਜੀਹਪਾਇਪੁਨਿਸਾਰਦਾ
ਸਗਾਇਨਹੀਰਾਵਨਕੇਨਗਰਕੀਕੇਸੇਛੁਬਿਗਾਈ
ਏਫੁਲੀਫੁਲੀਰਾਰਤਰਬੇਠੇਫੁਲਮਾਲਾਅਲਸੇ
ਦਰਕਿਲਾਲਤਾਲਪਾਲਸਰਿਸ੍ਰਾਈਏਬਾਪੀ

ਕੁਪਕੁੰਡਲਧੇ ਗੁਨਿਨਕੇਤੁਰਬੈਠੇਕੀਨੇਦਖਰੇਕੁਮੰਡਰੇ
 ਤੇਜਤਾਈਏ। ਬਾਰਨੁਰਗਾਰਬਕੇਚਕਕੇਧਾਂਅਪਰਕੇ
 ਨਸੀਬਿਭੁਤਛਾਡਕੇਨਸੀਬਤਾਈਏ। ੨੮। ਕਾਬਿੰਤਾ
 ਜਾਗੀਧੈਰਜਾਇਤਹਾਂਕੇਤਰਾਲੁਗਾਇਤਾਲਾਅਵੁਜ
 ਮਿਦੰਗਬੀਨਬਾਜਤਸੁਹਾਵੇਨ। ਸੁਰਸਸਿਬਰਨਾਬਿ
 ਰਚਸੁਰਰਾਜਾਜਾਕੇਨਾਇਹਾਲਾਇਕਕੁਪਾਵੇ
 ਇਹਾਅਵੇਨ। ਅੰਗੇਕਛੁਰੁਪੁਕਰਾਮੀਜਨੀਕੋਪੁਤ

ਜਾਇਪਹੁਚਯੋਤਹਾਲੇਜਹਾਖਾਸਗੀਬਿਛਾਵਨੋਵਿਦੁ १੬੪
ਨਕੀਬੇਟੀਦੇਖਿਸਿਗਤੀਅਲੇਟੀਤਹਾਂਸੀਤਾਕੇਕੁਰਮ
ਹਨੁਲਾਰੀਪਛੁਤਾਵਨੇ॥੩੦॥ **ਜੇਦੇਯਾ** ਰਾਮਤਜੇਕ
ਹਪਾਪਭਜੇਰਤਿਰੂਪੁਨਿਹਾਰਿਭੁਈਦੁਚਿਤਾਈ॥
ਕੇਤਨੁਛਾਡਿਗਈਨਭੁਕੇਕਿਇਹੇਸੀਅਹੈਕਪਯੋ
ਠਹਿਰਾਈਵੇਖਮਦੇਦਰਕੀਛੁਬਕੇਮੁਰਝਾਇਰ
ਯੋਮਨਮੇਫਿਰਿਆਈ॥ਲੀਕਪਤੀਪਰਜੇਕਪਕੇ

ਸੋਭਿਏਕ ਨਿਅੰਕ ਕੇਰੇਨ ਦਿਠਾਈ॥ ੩੧॥ ਸਵੈਯਾ ਕਾਹੁਕ
ਹੀਸੀਅ ਕੀਤਹ ਬਾਤ ਕਿਆਨਾ ਅਸੇ ਕਬਨੀ ਮਹਿਰਾਖੀ॥ ਦੈਸੁ
ਰਿਪੀਠ ਕਹਯੋ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਾਜ ਬਿਰੁਤ ਸਬੈ ਸਾਸਿ ਸੁਰਜ ਸਾ
ਖੀ ਗੈਰੇ ਜਸੁ ਰਾਮ ਕੇ ਦੁਧ ਮਨੇ ਨੁਮੁਕਾ ਦੁਪੈਰੇ ਯਹ ਰਾਵੁ
ਨਮਾਖੀ॥ ਫੁਲ ਗਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਭੁਯੋ ਪਰਾਇਖ
ਨਕੈ ਅਭਿਲਾਖੀ॥ ੩੨॥ ਸਵੈਯਾ ਸ਼ੀਰ ਖੁਬੀਰ ਕੇ ਸੀਸੁ
ਨਿਵਾਇ ਰਾਯੋ ਕਧਿਰਾਇ ਜਹਾਂ ਸੁਧਿ ਪਾਈ॥ ਚੇਪ ਕੇ ਮੋ

ਲਸਿਰੀਬਟਤਤਾਲਲਵਿਗਲਿਤਾਕਚਨਾਲਸੁਹਾਈ॥ ੧੬੫
ਕਿਜਕਦੇਬਜੁਹੀਕਦਲੀਸੁਰਦਾਰਮਬੋਲਿਇਲਾਅੰ
ਬਰਾਈਕੋਤਕੀਹਾਰਸਿਗਾਰਗੁਲਾਲਸਰਦਰੁਕੁ
ਖਮਹਾਂਸੁਖਦਾਈ॥੩੩॥~~ਸਦੇਯਾ~~ ਸੇਰਚਕੇਰਕਪੇਤ
ਕੁਹੁਸੁਕਸਾਰਿਸਚਾਡਿਕਹੀਸਲੁਭਾਨੇ॥ਖਜਿਨਚੰਕੁ
ਝਿਲੀਬਕਬਾਨਰਨੀਰਕਧਿਜਿਲਾਅੰਰੁਬਖਾਨੇਅੰ

ਗੁਰੂਗੋਸਾਇਆਪੁਨਸਸਬਸੇਵਤਤਾਬਨਕੇਲਪਦਾਨੇ।
ਸੁਖਜਾਨਕੀਰਾਮਬਿਨਾਕਬਿਰਾਮਨਸੇਵਤਜਾਗਤਜਾ
ਨੇ॥ ੩੪॥ **ਸੇਵੇਦਾ**। ਇਸਿਹਨੁਚਿਤਚੰਕਰਯੇਯਹਦੇ
ਵਨਕੇਪਤਕੇਬਨੁਹੈ॥ ਕਿਧੈਉਜਲਨੀਲਸਿਲਾਰਿਗਹੈ
ਕਿਧੈਸਾਵਨਕੇਉਮਡੁਯਪਨੁਹੈ॥ ਅਹਕਯੋਨਿਜਪਾਵ
ਸਕੇਯਹਰੁਪੁਕਿਰਾਮਾਮਾਵਸਕੇਮਨੁਹੈ॥ ਅਬਮੇ

ਹਿਕੁ ਛੁਸਮ ਸੁਜੇਨ ਪੈਰੇ ਕਿਇ ਹੈ ਕਮਲਾਪ ਤਿਕੋ ਤਨੁ ਹੈ १੬੬
 ੩੫ ॥ ਸੇਵੇ ਯਾ ਤਾਂ ਬਨ ਮੇ ਕਪੇ ਪੈਠ ਗਯੋ ਬਿਗਸ ਜੇਜ
 ਬਜਾਨ ਕੀ ਢੰਡਤ ਪਾਈ ॥ ਰੁਖ ਅਸੇ ਕਤਰੇ ਮਨ ਸੇ ਕਮ
 ਨੋਇ ਹੋਏ ਉਪਜੀ ਦੁਚਿਤਾਈ ॥ ਨਾ ਰਿਨਿ ਦੁਗਇ ਰਹੀ ॥
 ਗਜੀ ਪਖਨੇ ਨਖ ਸੇ ਪੁਹਮੀ ਜੀਅ ਆਈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਓ
 ਗਕੋ ਹੋਜਤੁ ਸੁਦਰ ਬੈਠ ਧਰਾ ਜਨਨੀ ਦੁਖ ਦਾਈ ॥ ੩੬ ॥

ਤਾਹੀਮਹੀਰਹਉਪਰਬੈਠਸੁਕਾਢਲਈਮੁਦਰੀਮੁਖਤੇਸੇਈ
 ਤੁਰਿਦਈਗਰਿਏਕਾਹਿਬਾਤਸੀਆਬਚਿਮਾਤਮਹਾਂਦੁਖ
 ਤੇ।ਤਬਦੇਖਿਬਿਚਾਰੁਕੀਓਚਿਤਚੋਕਿਜੀਓਤਜੀਏਅ
 ਬਯਾਸੁਖਤੇ।ਸਖੀਰਾਮਮਿਲਾਪਕੀਆਸਭਈਯਹਅ ॥
 ਨਿਪਰੀਕਤਤੇਰੁਖਤੇ॥੩੭॥**ਕਬਿੱਤੁ**।ਪੁਨਨਕੇਕਾਦੁਬੈ
 ਕੇਕਰਕੀਕਿਧੀਕਰਕੀਏਵੈਸੇਈਲਗੇਹੇਨਗਵੈਸੀਏਰੇ

ਸੁਦਰੀ ਬਨ ਕੇਨ ਪਥ ਬਨ ਪਥ ਮਹਾਂ ਬਨ ਪਥ ਛੁਡੇ ਕੇ ਘਿ
 ਨਾਨੀ ਬਨ ਪਾਤਕ ਕੀ ਗੁੰਦਰੀ ॥ ਪੁਰੇ ਹੋ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ
 ਹੋ ਪੁਰੇ ਆਪ ਕੇ ਨੀਧੀ ਪਹਾਰ ਨ ਕੀ ਛਾਡਿਆ ਏਤੁ ਦਰੀ ਮੇਰੇ
 ਮਨ ਉਤਰੀ ਤਿ ਕੈ ਸੇ ਕਰ ਉਤਰੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥
 ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਧੰਨੁ ਕੇ ਨਰੋ ਨੁਯਾਨ ਗਰਬੀ ਚ ਕੇ ਨੁ ਆਇ ਸ
 ਕੈ ਏਹਾਂ ਰਾਹ ਪਥ ਨਾਥ ਕੀ ॥ ਜੀ ਅਮੇ ਨਰਗੀ ਭੁਈ ਨਰਗੀ
 ਨਕਹਾ ਕੇ ਰੇ ਬਿਹਾਤਿ ਕਹੀ ਨ ਕੇ ਕੈ ਬਿਧ ਕੈ ਅਕਾਥ ਕੀ ॥

੧੬੭

ਅਕਰੰਦਇਹੈਜੀਅਜਾਨੀਅਨਸਾਥਕੀਹੈਯਾਤੇਕਧਿਨਾਬੈਬੁ
 ਸਿਬੈਕੀਅਨਸਾਥਕੀਦੇਖੀਨੈਨਹਾਬਕੀਨਸੁਧਿਧਾਇਹ
 ਬਕੀਸੁਰਪੁਨਾਬਹਾਬਕੀਨਿਸਾਨੀਜਬਹਾਬਕੀ॥੩੯॥
 ॥ਸੋਦੇਯਾ॥ ਦੋਬਿਰਹੀਚਹੂਓਰਨਿਤਾਹਿਸੁਕੋਓਨਮਾਨ
 ਸੁਦੇਰਾਦੇਖਾਈਸੋਚਬਿਚਾਰਕੀਏਬਹੁਭਾਂਤਨਿਰੀ
 ਮੁੰਦਰੀਨਭਤੇਉਡਿਆਈਤੋਹੀਲੋਬੈਲਓਠਯੋਕਪ
 ਸੋਮੁਹਿਰਾਅਦਈਸੁਤੁਮੇਪਹੁਚਾਈਦੁਤਹੁਨਮੇਰੋਨ

ਉਹੇ ਮਾਤ ਪਰੇ ਪਗ ਜੀ ਨ ਕਰ ਦੁ ਬਿਤਾਈ ॥ ੪੦ ॥ **ਦੇਹ ਰਾਗ**
 ਤਬ ਜੀ ਅਮੇ ਸੀ ਅਸੁ ਖੁ ਕੀ ਓਰਾ ਅਦੁ ਤਯ ਹਾ ਅਹਿ ਮਾ
 ਨ ਸਕੀ ਕਹਿ ਦੇਹੀ ਮਿਲ ਨ ਕਹੈ ਯੈ ਤੁਹਾ ਹਿ ॥ ੪੧ ॥ **ਸੋਰਠਾ**
 ਬਹੁਰ ਕੀ ਓ ਬਿਚਾਰ ਪਾਨ ਨਾ ਬਾ ਅਤਿ ਚਤੁਰ ਹੋ ॥ ਕੀਨੇ
 ਕਪਿ ਪਤਿ ਹਾਰ ਮਾਨ ਸਕੇ ਰਾ ਕ ਸਭ ਖੇ ॥ ੪੨ ॥ **ਕਠਿ**
 ਦੁ ਜੇ ਭਈ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਜੀ ਕੀ ਸੁ ਲਹਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਸਜੇ
 ਹੋ ਤੇ ਤਾ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਖੁ ਜੇ ਰਤੀ ॥ ਰਾ ਅਦੁ ਤੁਨੇ ਤੇ ਹੀ ਪਰੀ

੧੬੮

ਮਾਰਤਾਯਹੁਤਤਾਹੀਕੋਜਿਅਇਬੇਕੀਕੋਨਕੋਨਿਹੋਰਤੀ॥
ਜੇਸੇਕਹਿਪਾਛੇਮੁਦਰੀਕੋਛਾਤੀਲਾਇਰਹੀਅਨੇਮੇਲੇ
ਪਾਨਨਾਥਨੇਕੁਨਾਇਛੇਰਤੀ॥ ਕਬਹੂੰਉਪਾਰੈਦੁਪਿਨਿ
ਧਨਕੇਧਨਕੀਜਿਨੇਨਨਕੇਨੀਰਉਰਾਅਚਰਨਿਚੇਰਤੀ
੪੩॥ **ਕਾਇਤੁ**॥ ਬੁਝਤੈਹੇਤਾਹੀਸੇਸੇਦੇਸੇਸੀਅਬਾਰਬਾ
ਰਮੇਰੇਪੁਭਪਾਨਨਾਥਸੁਖਸੇਰਹਤਹੇਲਛਮਨੀ
ਕੋਕਹਾਛੇਕੋਕਹਾਕਯੇਤੋਸੇਮੇਰੀਸੁਧਿਲੇਬੇਕੋਕ

ਬਹਿਉ ਮਹਤ ਹੈ ॥ ਕਿਧੈ ਮੇਰੇ ਅੰਗੁ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ਹੋ ਬਿਸਾ
 ਰਦੀ ਨੀ ॥ ਕਿਧੈ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਲੈ ਉਸਾਸ ਨਿਬਹਤ ਹੈ ॥ ਬਿਲੇ
 ਹਨੁ ਮਾਨ ਅੰਸੇ ਮੁੰਦਰੀ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਤ ਤੇ ਰੇ ਪਾਛੇ ਯਾਸੇ
 ਰਾਂ ਅਕੀ ਕਨੁ ਕਹਤ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ **ਦੋਹਰਾ ॥** ਰੁਜਾ ਭਈ
 ਅਤਿ ਦੁਬਰੀ ਕੀ ਕਨੁ ਕੀ ਨੀ ॥ ਛਾਪਾ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸਾਚੀ
 ਕਰੈ ਕੋਨੁ ਹਮਾਰੇ ਪਾਪਾ ॥ ੪੫ ॥ **ਕਬਿੱਤੁ ॥** ਤੇ ਰੇ ਪਾਛੇ ਤੇ
 ਰੇ ਦੁਖ ਤੇ ਰੇ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ॥ ਖਦੁ ਜ ਕੀ ਸੀ ਕਲਾ ਕੇ ਹੁ

੧੬੯

ਦੇਹ ਨਿਬਹਤ ਹੈ॥ ਸੁਨੀ ਇਨ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ਤਾਹੀ ਕੋ ਅਦਪਦਾਤ ਤਲ
 ਫਤ ਗਾਤ ਬੀਜਰੀ ਸੀਚ ਮਕਤ ਹੈ॥ ਕਿ ਕਨੁ ਕਰੀ ਹੈ ਛਾਪ ਸੇਠੈ
 ਫਿਲਾਫਿਲਾਤ ਪਾਨ ਨਾ ਬਹੁ ਕੇ ਚਿਤਾਗ ਹੋਈ ਰਹਤ ਹੈ॥
 ਛੀਨਰ ਪੁਰਾਈ ਸੁਨਿ ਸੀਅਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੇਸੇ ਪੜਵਾਏ ਕਾ
 ਅਸੇ ਬਿਧਿ ਉਲਹਤ ਹੈ॥ ੪੬॥ **ਦੇਹਰਾ**॥ ਤਬ ਬੇਲੀ ਤੇ
 ਜੁਈ ਸੁਮਤਿ ਸੁਨਿ ਜਾਨ ਕੀ ਅਚੇਤਾ॥ ਤਿਜੁਰਾ ਮਸਿਗ ਉਫਚ
 ਲੀ ਪਰਤ ਜਬ ਨ ਕਿਹੇ ਹੋਤਾ॥ ੪੭॥ **ਕਾ ਬਿਤੁ**॥ ਤਿਨ ਸਿਗਹੁ ਤੀ

ਤਬ ਇਤੀ ਚਿਨ੍ਹੇਤੀ ਕਹਾਤੇ ਬਿਨਾ ਅਕੇਲੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਛੂ ੧੭°
 ਡੁਰੇਤਾ ਤਾਂ ਪਰਮ ਨਾਇਕ ਹੋਰਾ ਬਿਬੇਕੀ ਪਾਇ ਰਾਗੇ ਪਾਇ
 ਸਬ ਮੰਦਰ ਕੇਲੇ ਗਾਤੇ ਸੇਲ ਰੇਤਾ ਕਹੂੰ ਬਨ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਕ
 ਦਮੁ ਲੁਖਾਇ ਸਿਗਲ ਫੁਮ ਨੁਲੇ ਕੇ ਸੁਖੀ ਦੁਖੀ ਦਿਨ ਭਰੇ
 ਕਾਏ ਕੀ ਭਲਾਈ ਜਬ ਨਾਰਿ ਮੁਹ ਲਾਈ ਆਜੁ ਤੇਰੇ ਕਾ
 ਹੇ ਕੀ ਹਨੁ ਸੇ ਮੇ ਸੇ ਮਰਤੇ ॥ ੪੮ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ਸੁਨੈ ਹੋ ਨਿਡਰ ਅ
 ਭੁਰਾਤੀ ਜੋ ਪਰਨਾਰੀ ਭੀ ਤਰੇਤ ਪਕਰ ਨਿਸਾ ਚਰਨ ਲਾ

ਵੇਤਾ ਬਿਛੁਰੇ ਤੇ ਪੀਅਕਰ ਕੋ ਨਸੀ ਮਰਿ ਹਿਤੀ ਅਤੁ ਮਸੁਖੀ ਹਿ
 ਤੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਖੁ ਪਾਵੇ ਤੇ ਜਾਨਤੀ ਤੇ ਬਢਿ ਗਮੇ ਸੀ ਜਿਨ
 ਹੇਤੀ ਤੇ ਰੇ ਅੰਗੁ ਹਨੂ ਮਾਨ ਬਿਨੁ ਲਿਕਾ ਕੋ ਨੁਮਾਵੇ ਤੇ ਤੇ ਰੀਓ
 ਉਪਾਧਿ ਜੇ ਤੇ ਸਿਰਾ ਹੀ ਨਹੇ ਤੀ ਤਬ ਰਾਂਵ ਨਹੇ ਜੇ ਰੀ ਰਾਂ ਮਚ
 ਦਕੇ ਚੁਰਾਵੇ ਤੇ ॥ ੪੮ ॥ **ਵੇਹਰਾ ॥** ਸੁਨਾ ਬਿਜਟੀ ਸੀਤਾ
 ਕੋ ਹੇ ਮਰ ਮੁਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਪੀਅ ਦੁਖੀ ਬਨ ਮੇਰੇ ਹੇ ਸੀਅ
 ਸੁਖੀ ਪਰ ਹੋਇ ॥ ੫੦ ॥ **ਸੇਵਾ ॥** ਅੰਗ ਕੋ ਹੋਇ ਕਬਾ ੨੭

ਤਜਾਹਿਸਮੁਝਹੇਸਿਗਚਲੀ। ਸੁਨਹੁਧਰਮਕੀਭ੍ਰਾਤਭਿਜਟੀਸਬ ੧੭੧
 ਤੇਸੇਕਹੀ॥ ੫੧॥ ਕਬਿੱਤੁ॥ ਅੰਰੁਤੇਧਿਤਾਬਚਨੁਭਾਰੇਹੇਉਠਾਯੇਰਾਮ
 ਦੁਸਰੇਜਟਾਕੇਗਾਖਿਯਾਤੇਅਕੁਲਾਇਗੋ। ਕੀਠਖਗਭਾਰੁਕ
 ਰਧਨੁਖਖਰੇਈਭਾਰੁਕਟਸੋਨਿਖਗੁਮਰਿਗਮਰਿਗਮੁਰਤਾਇਗੋ
 ਮੇਰੇਘਰਰਹੇਕੋਨਿਪਦਛਾਤੀਭਾਰੁਰੇਹੇਇਹੇਮੇਖਿਚਾਰੀਇ
 ਨੇਪੇਨਸਯੋਜਾਇਗੋ। ਭੂਖੰਧੇਕਿਰੁਖੰਧੇਕਿਨਾਇਮੁਰਛਾ
 ਇਹੇਸੁਯਾਤੇਸਿਗਚਲੀਯਹਭਾਰੁਤੇਨਸਾਇਗੋ॥ ੫੨॥ ਕਵਿ॥

ਤਬ ਤੇ ਜਟੀ ਪਾਇ ਨ ਲਗੀ ਚਤੁਰ ਜਾਨ ਕੀ ਆਹਿ ਜੇ ਲਜਾ
ਯੋਕ ਪਿਰਾਮ ਤੇ ਪੁਨਿ ਸੀ ਅਬੁ ਬੁਤਿ ਤਾਹਿ ॥ ੫੩ ॥ ਸੋਚ ਠਾ
ਜਿਨ ਸੇ ਬਹੁਤ ਸੇ ਨੇਹ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਨ ਤੇ ਕਰਹਿ ॥ ਤਿਨ ਹੁਕੀ
ਗਾਤਿ ਏਹ ਸੁਕਾਵਿ ਰਾਮ ਸੀਰੁ ਤਾ ਜਿ ਰਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਵੇਦ ਜਾ
ਰਾਜਾ ਬਿਭੂਤ ਬਿਚੰਛਨ ਏਕ ਤਤ ਛਿਨ ਰਾਮ ਹਿ ਪੀਠ ਦਈ
ਅਨ ਭਾਵਨ ਕੇ ਪਹੁ ਚਾਵਨ ਕੇ ਮਿਸ ਪੈਰ ਹੁ ਲੋਨ ਹਿ ਸਿਰਾ ਭਈ
ਪੁਨ ਮੈ ਬਨ ਮੇਰੁ ਮਾ ਰਗ ਮੇਰੁ ਨ ਹੋ ਮੁਦਰੀ ਬਿਪਰੀਤਿ

ਈਹਾਹਮਤੀਨਹਤੇਸੁਪਤਿਬਤਾਕੀਤਿਹੁਲੇਗਨਿਤੇਪਰਤੀਤ ੧੧੨
ਗਈਹਾਪਪਾਕਬਿੱਤੁਪਹਿਲੇਤੋਤੁਮੇਸੁਨਿਮੁਦਰੀਪੁਬੀਨਰ
ਪੁਬੀਰਜੁਕੀਸੁਰਤਿਹੋਨੀਕੇਕੈਨਿਹਾਰਤੀਪਾਛੇਤੋਤੋਦੇਖ
ਤੀਹੋਆਪਨੇਸਰੂਪਸਬਅੰਰਹੋਕਿਵਹੋਹੋਕਹੋਨਕਯੋਹੋਮਾਰ
ਤੀਪਾਛੇਰਹੀਸੋਚਤੀਅਮੇਰੇਧਜਾਨਹੁਤੇਪੀਅਮਸੇਹੋਗਏ
ਹੋਰਾਮਅੰਸੁਨਕੇਫਾਰਤੀਹੋਦੇਕਪੋਲਹਾਬਰਹੀਨਾਬਕਹਿ
ਸੁਸਰੁਰੇਮਾਥੇਲਿਖੇਅਕਿਨਾਬਿਧਾਤਾਨਨਿਦੁਾਰਤੀਪਾਛੇ

ਕਬਿੱਤੁ ਬੋਲੈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਾਤਾ ਜਾਨ ਕੀ ਨਿਵਾਰ ਸਕ ਜਾ
ਹੀ ਦਿਨ ਜਾਇ ਤੇ ਰੋਸੈ ਧਹਿ ਸੁਨਾਇ ਹੀ ਰਾਵਨ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇਕ
ਉਮਰੁ ਰਹਿ ਜੇਹੇ ਮਨੁ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਸਬ ਨਿਚ ਦਾਇਲ ਏ ਮਾਇ
ਚੋ ਅੰਗੋਰ ਜੋ ਕਦਾਂ ਚਮੇ ਸੋ ਬਹੁ ਰੋਕ ਹੋ ਰੋ ਰਾਮ ਸੀ ਤਾ ਕੇ ਲੇ
ਆਉਤ ਬਾਛਿ ਨ ਮੇਲੈ ਜਾਇ ਹੀ ਰਾਮ ਹਿ ਲੇ ਆਇ ਹੋ ਸੁਤ
ਹਿ ਪਹੁ ਚਾਇ ਹੋ ਤੁ ਮਾਨ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਹਨੁ ਤਾਂ ਦਿਨ ਕਹਾਇ
ਚੋ ॥ ੫੬ ॥ ਕਬਿੱਤੁ ਅੰਗੋਰ ਜੋ ਕਦੇ ਹੋ ਮੇਰੀ ਅਬ ਹੀ ਲੇ ਜਾਉ

ਤਹਿਲਿਕਾਹੀਕੇਲੇਗਾਨਕੇਕੋਤਕਾਦਿਖਾਇਕੋਗਾਰਾਵਨ ੨੭੩
ਹਿਮਾਰੇਪੁਰਭਲੀਭਾਂਤਜਾਰੇਰੁਡਮੁਡੁਨਿਬਿਬਾਰੇਅਜੁ
ਰਾਮਬਲੁਪਾਇਕੋਅੰਰੁਜੇਕਹੈਤੋਗਾਢਕੀਚਨਕੇਮੂਲ
ਹੁਤੇਲੇਉਪਾਰਚਲੇਨਭਮੁਡੁਲਉਡਾਇਕੋਤਾਪਰਜੇ
ਮਸਰਪੁਬੀਰਜੁਖਿਏਹੋਜਬਬੀਚਪਰਿਮਾਤਾਮੇਹਿ
ਲੀਜੇਬਕਸਾਇਕੋ॥ ੫੮ **ਕਬਿੱਤੁ** ॥ ਜਗਦਿਨਤੇਕਪਟੀ
ਲੇਅਯੇਤੁਮੇਮੁਡੁਮਤਿਤਾਂਦਿਨਤੇਜਾਨੀਲਿਕਾਨਗ

ਰਉਦਾਸਹੈ। ਹੈਨੁਕਉਦਿਨੁਚਦਕੀਲੋਸੇਪ੍ਰਤਾਪੁਯਾਕਕੇ
 ਸੇਜੈਸੇਸਾਂਸੁਸਮੇਦਿਨਕੋਹੁਲਾਸਹੈ। ਪੁਆਕੇਸੇਧਲਹ
 ਰਮਿਦੇਈਸੇਦੇਖੀਅਤਰਾਤਪਰੀਵੈਕਪਾਛੇਰਵਕੇਪ੍ਰਕ
 ਸਹੈ। ਭਮਕੀਬ੍ਰੇਗੀਸਿਵਜੁਕੀਬਿਰਾਰੇਗੀਰਪੁਬੀਰਕੇ
 ਪਸਿਪਮਿਗਰਾਵਨਗਿਰਾਸਹੈ॥ ੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੁਖਪਾ
 ਯੋਜੀਅਭਾਨਕੀਭੁਲੇਦੁਤਯਹਿਆਹਿ। ਸੁਕੇਸਰਸਨ
 ਮੇਘਕਪਿਬਰਬਿਜਿਆਏਤਹਿ॥ ੬੦॥ **ਸੋਰਠਾ** ਸੁਨ

ਗੁਬੀਰਗਨਵੀਤਤੋਰੋਬਲਸਾਚੇਸਬੈਗਰਾਂਮਚੇਦਬਲਵੀਤ ੧੧੪
ਕਯੋਤੁਮੈਸੇਕੀਜੀਏ॥ ਵੀ१॥ **ਕਾਕਿਤੁ॥** ਸੁਰਸਸਿਮੇਪ
ਪੰਨਇਦੁਜਮੁਸਿਧੁਕੋਨੁਆਇਸਕਮੇਟੈਤੀਨੋਲੋਕਮੇ
ਸੋਕੋਰਚੈ॥ ਜੋਕਦਾਂਚਮੇਟੈਕੋਉਤਾਂਕੀਆਉਮੇਟੈਬਿਧਲੋ
ਕਕਚੈਪਾਪੀਪਰਲੋਕਦੁਖਮੈਪਚੈ॥ ਤਾਂਤੇਬੇਗਜਾਹਿਲੋ
ਕੋਲੋਗਨਪਤੁਜਾਹਿਜਿਨਪਾਪਛਲਕਪਟਨਏਕੁਇਨ
ਤੇਬਚੈ॥ ਇਨਕੇਸਿਲੇਤੇਹੋਹੋਗਈਕਰੋਰਜਾਤੇਮੇ

ਰੇਪ੍ਰਾਨਰਹੇਸੁਨਿਰਾਮਦੁਖਨਾਤਚੇ॥ ਵੁੜ **ਕਬਿੱਤੁ** ॥ ਰਾਬਪ
ਰਪੀਰਕੋਹਕਬਤੋਬਿਸਾਰੀਕਪਿਬੀਰਰਘੁਬੀਰਪਦਕੋਲੋ
ਲਿਕਾਆਇਹੇ॥ ਕਛੁਆਸਲਾਰੇਕਛੁਆਰਜਪਥਕੇਜਾ
ਗੋਪਾਛੋਤੋਪਤਜਾਨਪ੍ਰਾਨਾਮਾਰੇਲਪਤਜਾਇਹੇ॥ ਬਾਸੀਹੇ
ਨਿਕਟਕੇਉਦਾਸੀਸੇਤੋਨਾਹਿਮੇਸੇਦਾਸੀਸੀਅਕੇਸੇਦੇਸੇ
ਬਹੁਰਨਪਾਇਹੇ॥ ਬਾਤਕਹੇਗੋਕੀਕਿਥੋਕਰੀਹੋਇਨੋਕੀ
ਰਾਮਪ੍ਰਾਨਨਕੀਚੋਕੀਮੇਪੇਕਬਲਿਦਿਵਾਇਹੇ॥ ਵੁੜ **ਕਬਿੱਤੁ**

ਬਿਰਹਕੀਜ਼ੁਲਮੈਨਜਾਤਜਰਮੇਰੋਤਨੁਨੈਨਕੇਨੀਰਹੁਮੇ ੨੭੫

ਬੁਝਨਹੇਅਰਤਹੇ। ਰਾਂਵਨਕੇਬਾਸਨਿਉਜਾਸਨਿਪਰਾਨਭ

ਤਦੇਹਛਾਡਛਾਡੀਸੋਨਿਤਹੀਲਰਤਹੇ। ਛੁਤੀਆਂਕੀਬ

ਤੀਆਂਕਹਾਇਕੋਰਪਾਨਨਾਬਰਾਂਆਬਿਨੁਨੈਕਹੁਨਕੇਹੇ

ਬਿਦਰਤਹੇ। ਇਹੇਮੈਲੇਰੇਸਮੇਰੋਕਹੀਓਸਿਦੇਸਕਧਿ

ਆਸਬਸਿਪਰੀਤਾਂਤੇਜੀਬੇਈਕਰਤਹੇ। ੬੪ ਸਿਦੇਯਾ

ਕਿਚਨਕੇਮਿਰਾਕਾਜਹਨੁਅਹਿਰਾਜਹਿਜੋਤਬਰੰਨਪ

ਚਾਰੀ। ਕਾਹੇ ਕੋਹ ਤਇਤੀ। ਬਿਪਰੀਤ ਜੋ ਰੇਖਾ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਾਉ
ਨਧਾਰੀ। ਦੇਵੇ ਉਮੈ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ ਛੁਆਯੇ ਰਖੁ ਬੀਰਨ ਫੇਰ
ਪਚਾਰੀ। ਸੋ ਅਬ ਲੇਦੁ ਖੁਪਾਵਤ ਹੋ ਜਬ ਪਾਇ ਨ ਦੇਖੇ ਤੇ ਪਾ
ਨ ਨਿਕਾਰੀ। ਵੁਪਾ ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਚਿਦ ਦੇ ਬਿਚ ਕਈ ਮਿਲਾਨ
ਸਰਫੂਲੇ ਅੰਧੇ ਬਿਪਰੀਤ ਕਾਲੇ ਹੋ ਸੁਦੇਖ ਕਹੀ ਯਤ ਬੈ।
ਬਾਤੀ ਸਿਧੁ ਬਾਤੀ ਪਨ ਸਾਰਨੀ ਰਚਿਦਨ ਸੇ ਬਾਰਣੀ ਜੀ
ਅਤਨ ਅਨਲ ਚਹੀ ਅਤਹੇ। ਸੀਰਾ ਕੇ ਦੁਕੁਲ ਦੇ ਬਿਕੁ

ਜਾਨਕੀ ਜੀ ਅਮੇ ਅਨੇ ਭੁਲੇ ਹੋ ਸਿਆਨੇ ਕਾ ਪਿਯਾ ਹੀ ਤਪ ਛਾਏ
 ਰਾਮ ਜਾਨੈ ਯਾ ਕੀ ਮਤ ਕੋ ਚੇਟੀ ਮੈ ਲਪੇਟੀ ਏਕ ਮਨ ਹੀ ਸੁਕਾਵੁ
 ਦੀਨੀ ਦੀਨੀ ਜੋ ਰਾਮ ਹਾਥ ਜੋ ਬੰਦੇ ਯਾ ਤੇਰੀ ਰਤ ਕੋ ਦੂਸਰੇ ਸਿੰਦਰੇ
 ਚਿਤ੍ਰ ਕੁਟਤੁ ਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਾ ਨੇਕੀ ਓਕਾ ਕੁਸੀ ਕਿ ਬਾਨੁ ਲੈ ਸੁਗ
 ਤ ਕੋ ਆਤਿ ਲਕੁ ਬਨਾਯੋ ਨਿਜੁ ਹਾਥ ਮੇਰੇ ਮਾਥ ਕਾ ਪਿਤੀ ਨਿਪਤੇ
 ਦੀਨੋ ਤਿਨ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਪਤ ਕੋ ਵੀਦੀ **ਸਵੇਯਾ** ਜਾਨੁ ਹਨੁ
 ਅਬ ਛਾਤੁ ਬਿਲਿ ਬਚ ਲਯੋ ਤਿਨ ਦੁਰਹੀਤੇ ਸਿਰੁ ਨਾਯੋ

ਆਇਗਈਟਿਰਕੇਮਨੇਮੇਕਛੁਯੰਅਪਨਬਲਮੇਨਜਨਾ ੧੭੭
ਯੋਕਿਆਚਲੇਯੋਜਰਾਮੇਯਹਿਬਾਤਕਿਰਾਅਕੇਦੁਤਕੇਉ
ਕਪਿਆਯੋਰਾਵਨਜੇਜਬਜਾਇਮਿਲੇਤਬਕੀਮਿਟਹੇਮ
ਨਕੇਪਛੁਤਾਯੋ॥੭੦॥ ਸਿਰਠਾ ਚਿਚਲਜਾਤਿਸੁਭਾਉਹਨੂੰ
ਮਾਨਚਿਤਯੋਧਰਾਸੂਰਨਕੇਸਤਭਾਉਕਾਇਰਬਕਮੁਖ
ਹੀਰੇਯੋ॥੭੧॥ ਦੋਹਰਾ ਜੋਪਿਛੁਹੇਰਘੁਬੀਸਮਣਯੰਤੋ
ਜਸੁਲੇਜਾਉਪਾਨਰਹੇਕੇਜਸੁਰਹੇਦੋਮੇਏਕਕਮਾਉ॥੭੨॥

॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਬਾਹੁ ਤੇ ਰਿਖਾਇ ਬਲੁ ਮਾਪਨ ਜਨਾਇ ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਪੁਤੁ
ਘਾਇਤ ਬਸਿ ਪੁਪਾਰ ਜਾਇਹੋ ॥ ਲਿਕਾਹਿ ਜਗਾਇ ਕੇ ਕਲਿ ਕਹਿ
ਦਾਇ ਬਹੁ ਉਧਮ ਮਚਾਇ ਦੁਤਰ ਮਕੇ ਕਹਾਇਹੋ ॥ ਰਾਵਨ ਕੇ ਸਾਹੁ
ਨਕੇ ਮੇਘ ਜੇ ਰੁਦਾਇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਹਿ ਸੁਨਾਇ ਬਹੁ ਬਾਂਦਰੁ ਕਹਾ
ਇਹੋ ॥ ਅੰਗੇਰ ਜੇ ਕੋਹੇ ਚੋ ਬਿਨ ਕੋਹ ਕੇ ਰੀਰੇ ਤ ਬਮੇਰ ਕਹਾਏ
ਹੈ ਨਾਮੁ ਸੀਤਾ ਕੇ ਬਤਾਇਹੋ ॥ ੭੩ ॥ **ਕਃ** ॥ ਜੇਹੀ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਚ
ਰੁਜਾਨ ਕੀ ਸਿਕਰੀ ਮਬਤੁ ਰਹੀ ਮਰੈ ਗੀ ॥ ਯਹ ਜਾਨਤੁ ਨ ਬਲਕੇ

ਆਇਸਾ ਬਿਨਾ ਜੇ ਕਰੇ ਦੇਖ ਲੇ ਤੇ ਰੋਤ ਬੁਕੇ ਹੋਹ ਨੂਮਾਨ ਹੋਕ ੧੭੮
 ਰੋਤੇ ਏਕ ਫੁਲ ਕੇ ਛੀਲੇ ਛੀਲੇ ਪਾਇਨ ਸੇ ਸੀਤਾ ਨੁ ਸੇਕ
 ਯੇ ਜਾਇ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ਬਿਨਾ ਕਹੇ ਬਾਗ ਮੇ ਕੋਝੇ ਫੁਲ ਕੇ
 ਬੋਲੀ ਸੀ ਅਜੇ ਸੇ ਤੇ ਰੇ ਜੀ ਅਕੇ ਨ ਜੇ ਪੋਹੇ ਇਤੈ ਸੇ ਤੇ ਰਖ
 ਹਿਕੇ ਉਏ ਕਾ ਆਪ ਫੁਲ ਕੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ਼ਰਫਾ ਸੀ ਅਸੁਖੀ
 ਬਡਿ ਭਾਗ ਕਪਿ ਪਤਿ ਫੁਲੁ ਸਮਝੈ ਨਹੀ ਧਰਕ ਮਕ ਕੀ ਸੀ
 ਆਗ ਹਨੂਮਾਨ ਆਗਿ ਆਲਈ ॥ ੧੫ ॥ ਦਿਹਰਾ ਇਕ

ਚੰਚਲਕਪਿਭਾਤਮਤਿਮਾਇਸਕੀਚਿਸਹਾਇਪਦਕਿਪੁ
ਛੁਕਾਏਭਯੋਰਾਮਤੇਜੁਸੁਲਗਾਇ॥੭੬॥ **ਕਬਿਤੁ** ਬੈਠੇ
ਬਨਤੇਹੀਥਿਨਮਨਕੀਨਹੀਸਰਾਖੀਮਾਰੇਰਖਵਾਰੇਤਬਉਚੀ
ਕਿਲਕਾਰਕੀਭਾਗੇਏਕਡਾਟੇਰੁਖਮੁਲਤੇਉਪਾਟੇਫੁਲਤੇ
ਰੇਮੀਠੇਖਾਟੇਹਰੀਠੇਰਹੀਸੁਛਾਰਕੀਆਨਿਪੁਰਗੁਤਾਨਿਯ
ਹਾਬਨਿਸਟਾਰੀਮੇਸੀਰਾਵਨਕੀਬਾਰੀਪਾਤਪਾਤਡਾਰਡਾਰ
ਕੀਦੁਤਕਹੀਬਾਤਮਹਾਰਾਜਉਤਪਾਤਭਯੋਆਯੋਕਪ

ਏਕਤਿਨਮਾਰੇਹਮਹਾਰਕੀ॥੧੧॥ **ਕਬਿੱਤੁ** ਹਰੇਹਰੇਆਯੇ ੨੭੬
 ਧੇਰੁਹਰੇਇਹਰਾਯੇਏਕਤਾਕੇਆਰਬੇਕੋਹਮੇਬਡੀਹਾਲਹੁਲ
 ਕੀ॥ਪਾਛੇਉਨਪਛਸੇਹਿਰਾਇਸਬਮਾਰਡਾਰੇਭਾਗੇਹਮ
 ਅਏਬਾਤਭਈਮੇਸੇਸੁਲਕੀ॥ਜਾਂਕੀਛਬਦੇਖੇਬਨ
 ਨਿਦਨਸੇਮੀਰੈਆਖਿਸੀਚੈਮੇਘਮਾਣੀਸੇਈਬਾਰੀਨਿ
 ਰਮੁਲਕੀ॥ਹਮਤੋਕਹੀਹੈਬਾਤਬਾਰੀਮੇਨਰਹਯੇਪਾਤ
 ਅਸਾਜਿਨਕਰੇਮਹਾਰਾਜਫੁਲਫੁਲਕੀ॥੧੮॥ **ਕਃ**

ਜਿਗਾਵਰਧਰਧੇਤੁਖਰੇਈਸਬਰਗਾਛੋਬਿਦਧਅਬਰਬਰਅਬਿਰ
 ਛੁਟਤੋਘੋਕੋਰੀਮੇਨਅਵੈਜਿਨੇਬਾਉਨਹਲਾਵੈਬਲਵਾਂਨਨਤੁਲਾ
 ਵੈਏਤੇਮਾਨਤਿਛੀਅਤੋਘੋਸਿਰੇਮਨਬਰਨਬਰੀਚਨਬਰਨਬੀ
 ਚਹੁਤੇਰਖਵਾਰੇਤਹਾਂਪੰਛੀਕੀਨਗਤੋਘੋਚਛੁਤਦੁਖਾਰੇਘੁ
 ਮਾਨਕੇਉਖਾਰੇਘੋਸੇਰੁਖਤਰਜੇਸੇਉਖਉਖਰਤੋਘੋ॥੭੯॥ਕ
 ਬਿੰਤਾ॥੧॥ਕੋਨੁਕਧਿਆਯੇਜਿਨਉਲਟਮਚਾਯੇਘੋਸੋਜਾਇ
 ਮੇਘਨਾਦਜਿਨਮਾਰੇਬਾਧਲਜਾਈਓਕਾਕੇਕੋਹੋਕੀਨੋਉ

ਤਪਾਤਵਾਹਿਬੁਏਬਾਤਤਾਂਤੇਏਕਬਾਰਵਾਹਿਮੇਹਿਦਿਖਰਾਈ ੧੮੦

ਓਅੰਰਜੇਕਦਾਚਕਾਹੁਦੇਵਤਾਕੇਹੋਇਛੁਲੁਤੇਤੇਤਾਹਿਨੀ

ਕੇਬੰਮਫੁਸਸੇਫੁਸਾਈਓਅੰਕਯਾਜਿਨਅੰਛੁਮਤਿਵਹੇਬ

ਲੀਗੇਇਤਾਸੇਸਵਧਾਨਹੁਕੇਬੇਟਾਜੀਤੇਘਰਆਈਓ੮੦

ਕਥਿੰਤੁ। ਚਲਯੇਤਬਧਾਇਨਾਦਬਾਜੇਸੁਰਸਾਜੇਸਬਜਾ

ਇਹਿਗਦੇਖਯੇਕਛੁਮੇਰਸੇਬਨਾਯੇਹੈ। ਘਰੀਦੈਕਲਰੇ

ਏਈਮਾਰੇਉਤਕੋਨੁਮਾਰੇਹਰਿਧਰਬ੍ਰਹਮਮਤ੍ਰਿਪਤ੍ਰਕੈਚਲਾ

ਏਹੇ ਅੰਨੀ ਬ੍ਰਿਮਾ ਅਨਿ ਬੋਲੇ ਕਹਾਂ ਪਾਵੈ ਜਾਨ ਕਪਯੇ ਨ ਜਾਨੈ ਮੁਖੁ
 ਬਪੁਆ ਪਤੇ ਬੋਧਾ ਏਹੇ ॥ ਯਾ ਕੇ ਫੁਲੁ ਅਗੋ ਪਰਲਾਰੇ ਜਾਨ
 ਏਹੇ ਸਬ ਬਾਂਧ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਸੁਮੇਘ ਨਾ ਦਲੁ ਯਾ ਏਹੇ ॥ ੮੧ ॥ **ਦੇ**
ਹਰਾ ॥ ਪੁਰਜ ਰਸੁ ਰਗ ਨ ਮਨ ਹਰ ਖਿਦੇ ਬਿਹਨੁ ਮੁਸਕਾਹਿ ॥
 ਏਹਿ ਗਿ ਬਿਧਿ ਬਾਂਧੇ ਕਪਿਸ ਰਿਤ ਰਾਵਨ ਕੀ ਫਿਗ ਜਾਹਿ ॥
 ੮੨ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਗਫੂਲਿ ਕਾ ਸਿਰ ਮੇਰ ਦੇਖ ਹਨੁ ਤਨ ਏ ਕਹੇ
 ਯਹਿ ਰਿਤਾ ਕੀ ਠੇਰ ਮਨ ਜਾਨੈ ਮੁਖ ਤੇ ਹਸੇ ॥ ੮੩ ॥ **ਕਾਬਿੰਭੁ**

ਕਿੰਨੁਹੈਰੇਕਪਹੋਰੇਕੋਨੁਕਾਧਿਹਨੁਮਾਨਕਾਕੇਸੁਤੁਨੀਕੇਬੁਝ
 ਅਜੀਰੀਕੋਪੁਤਹੀਕਿੰਨੁਕਾਜਬਾਹੁਤਰਡਾਕਯੇਸੁਤੁਮਾ
 ਕੋਮੇਰੋਭੂਖਲਾਰੋਤੋਰਯੇਅਰਮਾਰਬੋਕੋਭੂਤਹੀਮੇਰੇ
 ਅਰੋਸੁਰਹੈਕਹਾਵਤਕਹਾਊਕਯੇਨਤਸੋਗਿਰਿਤੋਰਬੇ
 ਕੋਬੰਜਪੁਰਹੁਤਹੀਕਯੇਹੋਲੀਕਾਅਯੇਰਪੁਬੀਰਹੋਪ
 ਠਾਯੇਕਛੂਲਾਰਾਤੁਹੇਸੇਵਕੁਹੋਦੁਤਸੇਨਦੁਤਸੇਨਦੁ
 ਤਹੀ॥੮੪॥**ਕਾਬਿਤੁ**॥ਯਾਨਕੀਲੇਜਾਤੋਤੋਤੋਨੈਕਨਸਕਾ

੧੮੧

ਤੇਮੁਤੁਆਪਨਹੋਤਨੁਆਪਕਾਹੇਤੇਬੈਧਾਵੁਤਾਕੈਸੇਮੇਘਨਾਦ
ਆਦਨੀਸੋਛਾਡਦੇਤੋਅਰੁਲਰਬੈਕੋਤੋਸੇਸੁਰੁਆਜੁਕਹਾ
ਪਾਵੁਤਾਤੇਰੀਬੀਸਬਾਹਨਕੀਹੀਸਨਰਹਨਦੇਤੇਨੈਕਰਾਮ
ਚੰਦਜੀਕੋਆਇਸਜੇਪਾਵੁਤਾਕਾਸੇਕਹੀਛਾਇਜੈਸੀ
ਮਨਕੀਸਮਾਇਮਨਹਾਇਹਾਇਨੀਕੋਰਨਕੋਤਿਗਾਦਿ
ਖਾਵੁਤਾ॥੮੫॥ **ਕਾਬਿੰਤੁ** ਬਡੁਬਾਕਚਾਲੁਯਾਹਿਸੁਸੁਤਨ
ਕਾਲਾਨਿਗੁਕਹਤਾਬਿਚਾਰੁਕਪਕੋਨੁਭਾਂਤਿਮਾਰੀਏ॥੮੬॥

ਕਕਹੈਬੰਦਕੀਜਿਏਕਕਹੈਦੀਜਿਏਬਿਖਜੀਜਿਤਬਕਉਦ
 ਨੇਮੇਸੀਭਾਂਤਟਾਰੀਏ। ਬਿਲਜੇਹਨੁਮਾਨਹੰਤੁਮੇਸੇਨਮਰ
 ਰੇਜੇਸੇਤੁਮੇਕਹਤਮੇਰੇਬਚਨੁਬਿਚਾਰੀਏ। ਪਤਿਹੀਸੁ
 ਗਈਅਬਰਹਿਮਕਸਚਾਹਤਹੇਤੁਲਤੇਲਸੇਲਪੇਟਦੇ
 ਹਮੇਰੀਜਾਰੀਏ। ੮੬॥ **ਕਾਇਤੁ॥** ਅੰਗਰਭਾਤਕਉਜਬ
 ਮਾਕਸਨਮਰਤਤਬਮੇਸੇਈ। ਬਿਚਾਕਜੇਜੇਸੇਹਨੁਮਾਨਕ
 ਯੇਹੈ। ਤੁਲਸਨਤੇਲਸੇਤੋਲਜਾਏਮੇਲਾਧਿਤਬਖੀ

ਖਾਸਰੀਫੁਲੇਲਪਟਆਨਜੇਯੋਰਹਯੋਹੈ॥ਦਿਖੈਕਵਿਰਾ
ਮਕਛੁਭਾਵੀਸੋਚਲਤਨਾਹਿਜਾਤੇਪਰੁਜਰੈਇਨਸੇਈ
ਬੁਝਿਤਰਾਹਯੋਹੈ॥ਪੰਨਪੁਤਤੋਜੋਕਹੈਰਾਅਪੁਰਹੁਤਮੇਰੇ
ਦੁਤਸੇਈਕਧਿਤਿਨਜਾਇਲੀਕਦਰਹਯੋਹੈ॥੮੭॥ਕ॥॥
ਬੀਮਫਾਂਸਛੁਰਦੀਨੀਆਗੋਕਪਗਯੋਭਾਰੀਆਪਫੂ
ਕਲੀਨੀਕਯੋਰਾਵਨਗਾਵਾਰਕੀਜੇਸੇਇਨਬਰੁਨ
ਕਮੇਰਸਮੁਖੀਤਜੇਚਾਹੈਤੇਸੇਜੀਤਜੇਚਾਹੈਤੇਰੁਦ੍ਰਾਅਵਤਾਰਕੇ॥

ਬਾਗਤਰਯੋਤੇਰੋਪੁਤਮਾਯੋਬੁਪਦੇਖੀਤੇਰੀਰਾਮਕੈਸੇਜੀਤ ੧੮੩
ਹੈਨਜੀਤਯੋਪਤਿਹਾਰਕੇਦੇਖੁਅਬਰਿਕਲਿਕਯਾਰਤੁਨਿਸਿ
ਕਤੇਰੀਤਉਨਬੁਝੈਗੀਜੋਲੇਅਯੋਹੋਕੁਪਾਰਕੇ॥੮੮॥ਕਥਿਉਂ
ਐਸੀਰਿਸਾਅਵਤਹੋਤੇਹੀਕਿਜਰਾਇਜਾਉਂਯਾਨਕੀਲੇਯਾ
ਉਅਬਯਹਿਹੀਸਰਹੀਹੈਕਹਾਕਰੇਰਾਮਚੰਦਾਮਰਿਗਦ
ਸੁਰੀਵਜਾਅਵਤਨਲਨੀਲਯੁਰਏਕਬਾਤਕਹੀਹੈਸੀਤ
ਸੋਪੁਲਯਾਇਜਾਇਚਵਨਪਚਾਰਮਾਰੇਬੰਨ੍ਹਭੁਜਦੇਰੁਸੇ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾਰੇ ਮਹੀਰੇ ਮੇਸੀਜੇ ਨਰ ਤੇ ਤੇਰੇ ਛਾਡੇ ਤੇ ਨਰੀ ਤੇ ਕਿਉਰੇ
ਨਬਸੁਵਾਸੇ ਚਾਂ ਮਰਾਜ਼ ਗਹਿਰਾ ਹੀਰੇ। ੮੯੯ **ਕੀਉਰੇ** ਰਾਮ
ਬਲਪ੍ਰਥਮ ਗਨੇ ਸਕੇ ਮਨਾਇ ਚਲਯੇ ਜਾਤ ਹੀ ਤੇ ਕਲਸਜ
ਰਾਇ ਮਾਰਿ ਪ੍ਰਾਮਕੋ ਸਿਧ ਪ੍ਰਾਮਕਾਰੀ ਉਚੇ ਚੇ ਪਖਾਮਦਾ
ਰੀ ਭੁਲੀ ਕਰੀ ਰਾਮ ਦੁਤਾਇ ਨਹੁ ਚਲਾਏ ਚਾਂ ਮਕੋ ਰਾਵਨ
ਨਿਹਾਰਿ ਰਯੇ ਸਭਾ ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਯੇ ਬਡੇ ਦਿਨ ਮੇ ਲਾਇ
ਨੇਕ ਦੁਤਰਾਂ ਮਕੋ ਪਾਇ ਨਹੁ ਰਾਤਿ ਨ ਸੁਰਨ ਕੇ ਗਏ

ਕੋਨੁ ਜਾ ਕੇ ਪਤਿ ਹਾਰ ਕਾ ਪਿਏ ਤੇ ਬੇਡ ਕਾਂ ਮਕੋ ॥ ੯੦ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ੧੮੪
 ਪਾਇ ਕੋ ਯੇ ਲੋਕ ਪਤਿ ਸੁਨੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕਾ ਪਿਰਾ ਮਚੇ ਦਹੀ
 ਕੇ ਏ ਕੇ ਤੇ ਗੀ ਥਾ ਯੇ ਲੋਨੇ ਹੋ ॥ ਸਾਂਚੀ ਕਾ ਹਿਜੇ ਤੂ ਅਵਤਾ
 ਰੇ ਹੋ ਉਮਾ ਪਤ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਹੋ ਭਗਤੁ ਤੇ ਸੇ ਨਾ ਤੇ ਪਾਨੀ ਪੀਨੇ
 ਜੀ ਅਮੇ ਨ ਕੇ ਪੁਕਾਰਿ ਜਾਂਹਿ ਅਬ ਕੇ ਹੁਟਰ ਨ ਗਾਰੁ ਜ
 ਰਾਵੇ ਜਿ ਨ ਸਾਧੁ ਜ ਹਮ ਸੇ ਨ ਹੋ ॥ ਬੇ ਲੋਕ ਤੇ ਬੇ ਜੇ ਹੋ ਸੇ
 ਵੇ ਭਯੋ ਤੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗਯੇ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਅਰੇ ॥ ਛੁੰਦੁ ਮਹਾਂ ਰੁੰਦੁ

ਕੈਨਹੈ॥ ੯੧॥ **ਕਾਇਤੁ॥** ਜਾਨੀਨ ਬਬਾਤਤ ਬਰਾਜਾ ਬਿਲਲ
ਠਡੇਲੇ ਮੇਤੇ ਅਪਰਾਧ ਭਯੋਤਾ ਕੇ ਫੁਲੁ ਪੇਖੀਏ॥ ਸਿਕਰਏ ਕਾ
ਦਸ ਮੇ ਦਸ ਸੀ ਸਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਪੁਜੇ ਦਸ ਰਯੋ ਏ ਕਕਾਸ ਅਬਖੇ
ਖੀਏ॥ ਤਾਂ ਤੇਲਿ ਕਜਾਰੀ ਸੇਵਾ ਮਾਨੀ ਨਹ ਮਾਰੀ॥ ਅਬ ਮਾਰੇ ਉਰੁ
ਜਲਨ ਬਹੁ ਹੋਤ ਬਲੇਖੀਏ॥ ਜਲਨ ਤਹੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਿ ਸਮ
ਝਾਵਤ ਹੋਂ ਭੁਵਨ ਕੇਰੇ ਭੁਨ ਮੇ ਭੁਦ ਕੇਨੁ ਦੇਖੀਏ॥ ੯੨॥ **ਦੁਹਰਾ॥**
ਇਹਿ ਗਿਬਿਧਿ ਰਾਵਨ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਮਨ ਹਰਯੋ ਮੁਰਤੁ ਗਏ॥

ਸਾਹਿਜਹਿਕਪਿਜਾਰਤਹਿਚੇਤਹੀਨਿਰਖਿਮਰਿਜਾਇ॥੮੩॥ਕ ੧੮੫
ਬਿੱਤੁ॥ਪੁਛਪਰਜਾਰੇਤਬਿਰਾਜਮਾਨਹਨਮਾਨਮਾਨਬੜਵਾਅਲ
ਸਿੰਧੁਅਕੁਲਾਤੁਹੈ॥ਕਿਧੀਸੇਪਸਿਰਾਕੋਟਬੀਜੁਰੀਕੇਪੁਜਕਿਧੀ
ਤਿਜਿਨੈਨਸੇਤਿਨੈਨਮੇਨਉਤਪਾਤੁਹੈ॥ਕਿਧੀਹੋਮਾਰਿਰਨਕੁਮਤਿ
ਲਸੇਡੁਲੈ॥ਕਿਧੀਸਰਜਸਮਿਲਯੋਇਦੁਪਨੁਖਸੇਹਾਤੁਹੈ॥ਸੀ
ਰੇਛੁਬਿਰਾਮਕਬਿਸਾਨੇਰਾਮਚੰਦਰਰਾਵਨਪੁਚੰਡਕੇਪੁਤਾ
ਪੁਰਾਜੇਜਾਤੁਹੈ॥੮੪॥ਕਾਬਿੱਤੁ॥ਛਾਡਛਾਡਛੇਹਰਨਿਭੇ

ਰਨਿਸੋਂ ਜੁਡਾਰਛੁਪਜਲਛੁਹਰਨਤਾਸਨਿਤਰਾਸਤੇਯਾਂਤਿਨ
 ਬੁਝਾਈਛੁਨਹੀਛੁਨਹੈਸਦਾਈਲਾਈਹਨੁਮਾਨਕੀਬੁਝੈਨਪੁ
 ਸਪਾਸਤੇਯੋਸਨੇਕੀਅਟਾਰੀਚਿਤ੍ਰਸਾਰੀਪਰਜਾਰੀਜੈਸੇਪਾਸ
 ਕੀਅਟਾਰੀਜਰਗਈਛੁਰਬਾਸਤੇਦਾਤਨਚਬਾਇਹਾਇਪ
 ਕੋਰਯੋਨਜਾਇਕਪਿਭਾਜਿਗਈਰਾਂਨੀਸਬਰਾਵਨਕੋਪਾਸਤੇ
 ਦਿਪਿਕਾਕੋਤੁਲਾਗੀਚਹੁੰਓਰਾਮਾਗਿਸੁਤੇਸਬਉਠੇਜਾਗਿ
 ਛੁਤੇਕਹੁੰਕੇਨਪਗਾਏਕਚਲੇਜਾਤੇਹੈਭੂਤੇਹੈਰਹੈਤੇਅ

ਛੁਤੇ ਨਾਰਹਨ ਪਾਏ ਹਨੁ ਮਾਨ ਜੀ ਤੇ ਗਾਯੇ ਦਾਂਤ ਨ ਸੇਖਾ ਤੇ ਹੋ॥
 ਕੀਨੇ ਸਿਨ ਗਾਵਨ ਨਿਪੁ ਤੇ ਜਮ ਹੁਤੇ ਜਮ ਕੁਤੇ ਖੇਤ ਮੁਡਾ ਅਜਹੁ
 ਤੇ ਨ ਸਿਰਾ ਤੇ ਹੋ॥ ਪਰੀ ਦਿਨ ਹੁਤੇ ਰੋ ਰਹੈ ਗਾਏ ਕਪੂਤ ਸਬਰਾ
 ਮਚਿ ਦਦੁਤ ਇਵ ਹੁਤੇ ਨ ਡਰਾ ਤੇ ਹੋ॥ ੬੬ ~~ਕੀਵੇ ਰਾ~~ ਜਾਂਗਿ
 ਨਰਾ ਅਸੇ ਬੇਰੁ ਕੀ ਓਸ ਠਤਾ ਛੁਨ ਤੇ ਮਤ ਹੋ ਗਈ ਕਾਚੇ॥
 ਲਿਕ ਪਤੀ ਗਹੇ ਸੀਆ ਆਨਿ ਸੁਦੇ ਕਰਤਾਰ ਦੁਹੈ ਕਰ
 ਨਾਚੇ॥ ਪੰਛ ਸੇ ਲਾਇ ਜਰਾਇ ਦਏ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਨਾਰ ਕੇ

ਫਾਰਤਸਾਚੇ ਪਰਾਵਨ ਕੇ ਪਰਪਚਿਨ ਤੇ ਜਰੇ ਕੇ ਚਨ ਕੇ ਗਹਰੇ ਚਨ ਕਾ
 ਚੇ ॥ ੯੭ ॥ **ਸੋਵੇਯਾ** ਫੁਲ ਗਯਾ ਅਮਰੇ ਸੁਦਿ ਨੇ ਸਖਰੇ ਸੁਜਲੇ
 ਸੁਸਮੀ ਸਬਹੀ ਤੇ ਸੁਰਜ ਬੀਸ ਸਿਰੇ ਮਣਹੈ ਸੁਨ ਸੀਰ ਘੁਖੀਰ
 ਭਏ ਜਬਹੀ ਤੇ ਯੇ ਮਣਕੇ ਫੁਲ ਰਾਜ ਨਿਹਾਰ ਡੁਰੇ ਨਰਤੀ ਤ
 ਮਰੂਪ ਮਹੀ ਤੇ ਜਾਰ ਕੇ ਲਿਕ ਨਿਸੀਕ ਭਯੋ ਕਪਿਰਾ ਵਨ ਰੰਕ
 ਭਯੋ ਜਬਹੀ ਤੇ ॥ ੯੮ ॥ **ਕਬਿੱਤੁ** ਖਾਸੀ ਚਿਤ ਸਾਹੀ ਚਿਤੁ
 ਹੋਰਨ ਸਵਾਰੀ ਪਾਇ ਤੇ ਈ ਤੋ ਜਰਾ ਈ ਜਰਗਾ ਈ ਲੇਤਸਾ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਾਭਾਗੇ ਜਾਤ ਪਾਛੈ ਚੰਦਨ ਜਰਤ ਜਾਤ ਕੇ ਸੇ ਸੁਖ ਪਯੇ

੧੮੭

ਬਿਨ ਲਿਕਾ ਪਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਚੋਗਟਾ ਬਜਾ ਰਜੇ ਰੇਖੀ ਥੀ ਚਟ ਸਾਰ

ਜੇ ਰਘੋ ਰਾਗ ਬਿਯਾਰ ਜੇ ਰੇ ਕਪਿ ਰੇ ਬਿਲਾਸ ਤੇ ਜਾਰੀ ਹਨੁ ਮ

ਨ ਪਰ ਜਾਰੀ ਸੀ ਤਾ ਜੁ ਕੇ ਸਤ ਛਾਰੇ ਨਗਾਈ ਸੁ ਬਿਭੀ ਖਨ ਕੇ ਬ

ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾ ਬਿਤੁ ਪਾਵਨ ਪਵਨ ਪੁਤ ਦੁਤਰ ਪੁਖੀ ਰਜ ਕੇ

ਤੀਰ ਦਸ ਵਿਪ ਕੇ ਨੇ ਕੁ ਸਕੁ ਚਾਤੇ ਹੇ ਰਾਮ ਬਲ ਛੀਰ ਨੇ ਕੁ

ਨੀਚੇ ਨ ਕਰਤ ਡੀਠ ਬੇਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਨ ਪਟ ਕਤ ਪਾਤੇ ਯਾਸ

ਬੈਸਹਿਰਹੈਫੁਰਤੁਤਰਨਕਹੈਐਹੁਕਹੈਕਯੋਹੁਜਾਇਬਲੇਦੰ
ਰਬਾਰਖਾਤੈਹੈਅਮਨਮੇਨਸਿਕਾਭਾਕੈਮੇਸਗਰੁਬਕੈਅੇ
ਸੀਲਿਕਾਭਾਰੇਖੀਰਜਸਤੁਕਾਦੀਇਭਾਤਹੈ॥ ੧੦੦॥ ਕਥਿਤੁ
ਐਸੀਭਾਂਤਿਭਾਰੀਲਿਕਸਮੁਦਪਖਾਰੀਧੰਛਸਮਾਧਾਨ
ਹੇਤਭਾਨਕੀਕੋਸਿਰਨਾਯਹੈ॥ ਬਾਗੁਮੇਉਖਾਕਯੋਵਾਕੇਬੇ
ਟਾਇਕਮਾਕਯੋਮਾਤਾਗਾਉਪਰਭਾਕਯੋਮੇਸੋਬਚਨਸੁਨ
ਯੋਹੈ॥ ਰਾਅਕਾਂਸੁਕੀਨਿਮੇਰੁਮੇਹੁਜਸੁਲੀਨਿਰਪੁਖੀਰਤੇਰ

ਤਰੁਦੀਨੋਹੀਸੋਪਹੁਚਾਯੋਹੈ। ਮੁਖਮੇਰਿਖਾਇਏਕੁਦਾਂਤੁਕੇਮ
ਨਾਇਤਬਹਨੁਮਾਨਫਾਂਦਿਸਿਪੁਰਾਮਾਛਿਗਾਮਾਯੋਹੈ॥੧੦੧
ਕਬਿੰਤੁ ਦੁਰਹੁਤੇਦੇਖਰਖੁਬੀਰਸੁਖਪਾਯੋਕਯੋਦੇਖੋਹਨੁਆ
ਨਾਮਾਯੋਲਾਗਤਸੁਹਾਵਨਾ। ਬਿਤਨਉਪਾਰਤੁਹੈਬੈਲੇਤਾਹਿਮਾ
ਰਤੁਹੈਜਾਨਤੁਹੈਸੀਤਾਸੋਪੁਆਜੁਹਮੈਪਾਵਤਾ। ਮਾਥੇਚਰਨ
ਰਬਿੰਦੁਉਪਰਲੁਠਾਇਰਖੁਗਾਇਸੁਉਠਾਇਕੀਠਿਛੁਤੀਸੋ
ਲਗਾਵਨੇ। ਬੈਲੇਯੋਪੈਨਪੁਤਮੈਸਪੁਤੋਕੈਨਕਰੀਨਾਬਖਾਇ

੧੮੮

ਨਤੇ ਘਰੀ ਦੇ ਕਸੇ ਹਿਨ ਉਠਾਵਨੇ ॥ ੧੦੨ ॥ **ਕ ਬਿੰਤੁ** ਪੀਠਿ ਸਮੁੰਦੁ
 ਬਾਰਿ ਲਿਕਨ ਕਰੀ ਉਜਾਗਿ ਜਾਨ ਕੀਨ ਲਜਾਯੋ ਕੋਨ ਕਾਜੁ ਕੀ
 ਚਿਜਾਇ ਕੋ ॥ ਤੁੰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਗਿ ਕੇ ਸੇ ਸੀ ॥ ਅਗਿ ਸੇ ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਰਾ
 ਵਨ ਕੇ ਸੀ ਸਨ ਬਖੇਰੇ ਅਗਿ ॥ ਅਗਿ ਏ ਕੋ ॥ ਕਹਾਓ ਯੇ ਸਿਪੁਫੰਦ
 ਰਾਯੇ ਸੀ ਅਦੇਖਾ ਅਯੇ ਸਾਗੇ ਅੰਧੁ ਲਿਕ ਗਏ ਦੀ ਚਿਜਾ
 ਇਕੋ ॥ ਸੀ ਤਿ ਕਰਤ ਨੁ ਦੀ ਨੋ ਪਾਨ ਕੇ ਪਤ ਨੁ ਰਾਖੇ ਬੁਝਤ ਸੇਰੇ
 ਜੇਰ ਘੁਨਾ ਬੁਝ ਕਾਇ ਕੋ ॥ ੧੦੩ ॥ **ਜਿਹੁ** ਮੇਰੇ ਹੁਨ ਕੇ

ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ ਕਛੂ ਸੁਧਹੈ ਸੀਅਕੀ ਛਾਤਿ ਮਾਹੀ ਹੋ ਪੁਰੁਲਿ
 ਕਕਲਿ ਕਬਿਨਾ ਸੁਬਸੈਤ ਹਿਰਾਦੁ ਨ ਬਾਗ ਕੀ ਛਾਹੀ ਜੀਵਤ
 ਹੋ ਕਹਿ ਬੇਈ ਕੋ ਨਾਖੁ ਸੁਕੇ ਨ ਮਰੀ ਹਮ ਤੋ ਬਿਛੁਰਾਹੀ ਪਾਨ
 ਬਸੇ ਪਦ ਪਕਿ ਜੇ ਮੇਜੁ ਮਾਦੁ ਤੋ ਪਾਰਿ ਪਾਦੁ ਤਨਾਹੀ ੧੦੪
 ਸੋਹਣੀ ਫੁਲ ਫੁਲ ਸਤ ਜੇਜਨ ਸਿਧੁ ਪਕੇ ਲਿਖਿ ਬਾਰਿ
 ਹਰੁ ਤਨੇ ਹੋਰੇ ਫੁਲ ਪਰੇ ਦੁਖ ਆਚਰ ਲਗੀ ਨਹਿ ਫੁਕੈ ਦੇਲਿ
 ਕਨਿ ਸਿਕ ਨਿਬੇਰੇ ਪਾਈ ਯੋ ਕਰਿ ਮਿਟਾ ਲਯੋ ਹੋਰੀ ਜਨ

ਸੀਰਾਪੁਬੀਰਵੁਵੇਤਨੁਤੋਰਾਜਿਸੋਕਛੂਸੀਅਨੇਨਕੇਨੀਰਪ
 ਯੋਨਿਧਿਤੀਰਗਯਬਲੁਮੇਰੇ॥੧੦੫॥ **ਸੋਵੇਦਾ** ਅਪੁਭਾਮ
 ਨਿਸੁਭਾਨਿਮਹਾਰਪੁਬੀਰਸੁਨੇਹਨੁਮਾਨਸੁਨਾਵੈ॥ਤੋਲਗ
 ਤਾਲਤਮਾਲਾਬਿਸਾਲਪਖਾਨਨਸੋਨਿਧਿਨੀਰਪਦਾਵੈ॥ਸੋ
 ਲਾਰਿਭਾਨਕੀਨੈਨਸਮੁੰਦਕੇਸਿਗਮੁਅੰਸੁਨਹਨਨਪਾਵੈ
 ਭੂਟਕੇਹੇਕਪਜੁਥਨਸੇਬਹੁਰਜਬਿਧਿਬਿਧਿਕਿਆਪੁਬੀ
 ਧਾਵੈ॥੧੦੬॥ **ਦਿਵਰਾ** ਭੁਗਲਸਿਪੁਕਹਿਕਥਾਪੀਤੁ

ਨਿਯੋਸੁਖਦਾਇ। ਤਬਸੀਤਾਕੋਅਗਕੀਕਹਤਹਨੁਸਿਰਨਾ ੧੯੦
੧੦੭ **ਕਾਕਿਤੁ**। ਦੁਬਰੀਤਿਮੇਸੀਦੇਖੀਸੁਨੇਰਪੁਰਾਇਜਕੇ
ਅਗੇਦੂਜਸਸਿਕੀਕਲਾਤੇਅਤਪੀਨਹੈ। ਪੀਰੀਇਕਭਾਂ
ਤਜਤੇਹਰਦੀਕਸੁੰਭਰੇਗਾਅਘਨਕੇਅਗੇਮੇਹਸੰਦਰ
ਕੇਹੀਨਹੈ। ਬਿਰਹਕੇਸਾਸਨਕੇਅਗੇਅਗੇਮੇਸੇਜੈਸੇਮ
ਹਾਹਿਮਬਲਮੁਖਸੁਸਨਅਧੀਨਹੈ। ਜਨਕਸੁਤਾਕੇਏਕਪ
ਤਿਬੁਤਸੀਲਸੁਨਮੇਰਦੇਖਦੇਖਮੇਤੋਵੇਰੇਪੁਰਤੀਨਹੈ। ੧੦੮

॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਹਿਸ ਬੇਲੇ ਰਖੁ ਬੀਸ ਮਇ ਪਵਨ ਪੁਤ ਪਰਬੀ ਨਾ ॥ ਬੁ
 ਝੁਤ ਤੇ ਕਹਲ ਛੁਮਨਾ ਕਥਾ ਕਹੀ ॥ ਅਬ ਤੀਨਾ ॥ ੧੦੮ ॥ **ਸ਼ੇਰ ਰਠਾ**
 ਰਾਵਨ ਨਗਾਰ ਸਮੇਤ ਮਰੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕੀ ਤਰਗਾ ॥ ਅਮਰ
 ਨਲਿ ਕੋ ਕੇ ਦੇਤ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਚੁਪ ਕੀ ਕਰੀ ॥ ੧੧੦ ॥ **ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਯਾ**
 ਜਾਨ ਤਹੇ ਹਮ ਤੇ ਕਪੈ ਚਛੁਰੁ ਖਨ ਕੇ ਫਲ ਕੇ ॥ ਅਨੁ ਰਾਗੀ
 ਅੰਬ ਬਡੁ ਯਹ ਪੈਰ ਖਹੈ ॥ ਇਹ ਰੂ ਰੇਤ ਰੂ ਰਪ ਰੇਤੁ ਰਲਾ
 ਗੀ ॥ ਸ਼ੀਰ ਪੁਬੀ ਰਕੇ ਨਾ ਮਹਿ ਲੇ ॥ ਭਵ ਪਾਰ ਪੈਰੇ ਜਗਮੇ

ਬਡਿਭਾਰੀ। ਤਾਹੀਕੋਧਿਆਨਕੀਓਮਨਮੇਮੁਹਿਬਾਰਪਨ
ਖਤਬਾਰਨਲਾਰੀ॥ ੧੧੧॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਕਹਿਤਬਡਾਈਅ
ਪਨੀਹਨੁਮਾਨਸਕੁਚਾਤਾ॥ ਸਿਪੁਕਬਾਕਹਿਲਿਕਕੀਕਹ
ਤਰਾਮਸੇਬਾਤਾ॥ ੧੧੨॥ ਸਦੇਯਾ॥ ਕੇਪੁਭਯੇਤਹਪਾਵਕਰੇ
ਪੁਭਕੇਚਨਕੇਗਾਢੇਅਸੇਲਜਾਯੇਹੈ॥ ਸੀਰਖੁਬੀਰਬਿ
ਓਗਭੁਰੇਪੁਨਜਾਨਕੀਸਦਾਸਨਪੰਨਪੁਜਾਯੇ॥ ਤੇਲਸੇ
ਤੂਲਾਭੁਜੇਘੋਰਸੇਪਦਤਾਹੀਕੇਉਪਰਹੋਪਰਮਾਯੇ॥

੧੯੧

੦

ਦੇਖਹੁਨਾਥਬਰੇਯਹਕੀਤਕੁਲੋਗਕੈਹੈਹਨੁਮਾਨਜਰਯੋ
੧੧੩ **ਦੇਹਰਾਮ** ਅਬਰਾਹਮਕੇਨਗਰਕੀਕਥਾਕਹਤਹਨੁਮਾ
ਨਾਸੁਨਤਰਾਮਰਿਤਚੈਪਸੇਸੀਤਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨਾ ੧੧੪ **ਕ**
ਬਿੰਤੁ ਕਥਾਹੈਨਿਦਾਨਕੀਨਰੁਦਸਨਮਾਨਕੀਨਬਾਨਨਕੀ
ਮਾਨਕੀਨਕਥਾਰਾਗਤਾਨਕੀ ੧੨ਹੀਨਰੁਮਾਨਕੀਨਕ
ਹੁਚਫਜਾਨਕੀਨਪੀਰਖਪੁਮਾਨਕੀਨਕਥਾਖਾਨਪਾਨਕੀ
ਬਿਦਨਪੁਰਾਨਕੀਨਸੁਨੀਏਸਿਆਨਕੀਹੈਸੁਰਜੇਕਹੈ

ਤੰਸੋਹਰਪੁਕੁਲਭਾਨਕੀ॥ਰਾਮਡੂਰਰਾਵਨਕੇਨਗਰਦੁਗ ੧੯੩

ਰਾਮਰਬਗਰਬਜਾਰਾਮਾਨੁਕਥਾਭਾਜਿਜਾਨਕੀ॥੧੧੫

ਦੇਹਰਾ॥ਇਹਬਿਧਿਸਬਸੁਖਸੇਬਚਨਸੁਨੇਰਾਮਪਰਬੀਨ॥

ਹਨੁਮਾਨਸੇਯੋਕਯਜੇਹੇਦੇਤਯੇਤੀਨ॥੧੧੬॥ਇਤਿਸੀ

ਰਾਮਗੀਤਿਹਨੁਮਾਨਲਿਕਾਜਾਗਰਿਆਇਬੋਹੁਣਦੇਮਕੀ॥੬੯

੫੩੭॥ਕਾਇਤੁ॥ਚੰਦਮਾਚਕੇਰਜੇਸੇਗੁਡੀਬਸਤੁਰਾਮਨ

ਘੋਰਨਸੇਮੇਰਦੇਵਤਾਧਿਉਖਪਾਨਸੇਜੇਸੇਉਖਪੁਖਪਾਨ

ਫੁਲ ਜਲ ਰੁਖ ਭੂਪ ਦੇ ਸਕਾਵਿ ਜਸੁ ਸੁਨ ਬਾਮਨ ਕੇ ਦਾਨ ਸੁ
 ਜੈ ਸੇ ਬੇਰਾ ਜਾਨ ਨਿਰਪੇਖ ਸਨ ਮਾਨ ਜੈ ਸੇ ਕਾਨ ਨ ਕੇ ਤਾਨ
 ਜੈ ਸੇ ਰੇਜ ਰੇ ਰਾਨ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਬੀਰ ਬੀਰ ਸੇ ਜੈ ਬਾਰਧਕ
 ਤੀਰ ਸੇ ਤੇ ਮੇਸੀ ਪੀਤਿ ਲਾਗੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੇ।
 ੧ **ਦਿਹਾ** ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਕਥ ਕਟ ਕ ਕੀ ਅਟ ਕ ਦੁ ਕੀ ਕਾਵਿਰਾਂ
 ਮਾਸੀ ਰਖੁ ਪਤਸੀ ਮੁਖ ਕਯੋ ਅਬਾ ਬਿਲਿ ਬਾਕਿ ਹਕਾਂ ਮ
 ੨ **ਸੋਰਠਾ** ਸ ਬੈਚ ਲੇ ਕਾਪਿ ਨਾ ਬਸੁ ਭੁਵਿਨ ਪਰੀਠਿ

ਛੰਡ ਬਲਾਗਾ ਮਲਖਨ ਪੁਨਿ ਸਾਬਦ ਸਮੀਖਿ ਜੇ ਪੁਸਿੰਧ ਦਿਨ ੧੬੩
੩॥ **ਦੇਹਰਾ** ਨਿਰਖ ਕਦ ਕਭਰੁ ਭੀ ਰਪਦ ਕਪੁਛਿ ਚਿਤ ਹਰਖ
ਸੋ ਚਾਲਿ ਰਪੁ ਪਤਿ ਕੇਤੀ ਰਹਨੁ ਆਨ ਬਿਨ ਤੀ ਕੇਰੇ ॥੪॥ **ਸੋਹੇ**
ਚਾਨਾ ਬਚ ਲੇਉ ਮੇਰੇ ਕਾਪਿ ਰਾਇ ਸੁਲਾਇ ਕੇਹੇ ਸਬ ਜੁਧ ਮ
ਨੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਨਾ ਉਚਦੇ ਗਜ ਕੇ ਤੇਜੇ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਰਾਤਿ ਯਾਪ
ਰਨੀ ਕੀ ਭੂਤ ਲਬਜ ਮਪ ਗੀਜ ਨੁ ਰਾਤ ਗਈ ਦਬਿ ਪੁਪ ਭਾ
ਤ ਮਨੀ ਕੀ ਭਾ ਕੇਤ ਕਛੁ ਪਕੇ ਸਿਰ ਉਪ ਰੇਫੇ ਲਰੀ ਫੁਟਿ ਮ

ਲਫ਼ਨੀ ਕੀ॥ ੫॥ **ਕਾਇਤੁ** ਕਹਿਯੋ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੁਫ ਬੀਰ ਹਨੁ ਮਾਨਕ
 ਧਿਯੁ ਬਾਇਨ ਬਾਤ ਨ ਕੇਲਾ ਰਾਤ ਸੁਹਾਵਨਾ॥ ਭੁਮਿ ਭਾਰੁ ਦੀਬੇ
 ਕੋ ਕਿਸੁ ਰਦੁ ਪਿਲੀ ਬਿਕੈ ਸਮੁੰਦ ਕੀ ਚਕੀ ਬਿਕੈ ਕੀ ਪਾਨ ਕੈ ਸੁ
 ਕਾਵਨਾ॥ ਕੁਰਮ ਕਕਣਿ ਸਕੈ ਕਿਸੈ ਰਦੈ ਸਦੈ ਸਕੈ ਕਿਹਾ ਲ
 ਹੁਲਾਸਾਰੀ ਕਾਰਿ ਉਧਾਸ ਚਾਵਨਾ॥ ਤੇਰੇ ਭੁਜ ਦਿਤੁ ਕੇ ਪੁਤ
 ਪਕੇ ਭਰੇ ਸੇਮੇ ਹਿਰਾਵਨ ਸੇਮੇ ਰਿਜ ਸੁਦੈ ਵਭੀ ਬਿਜਾਵਨਾ॥
 ੬॥ **ਦਿਹਰਾ** ਕਰੀ ਬਡਾਈ ਦਾਸ ਕੀ॥ ਆਪੁ ਨ ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ

ਬਨਪੁਰਪੰਟਨਗਰਤਜਿਨਿਜਿਕੋਨਿਨਿਪਿਨੀਰਾ॥ ੧੧ ॥ ੧੬੪
 ਜੋਰਠਾ ਦੇਖਿਗਾਉਕੀਨਾਰਿਨਿਜੁਮਾਨਸਸੇਯੋਕਰੇ॥
 ਰਾਜਸਮਾਜਾਇਸਾਰਚਲੇਲਰਨਦੇਤਾਪਸੀ॥ ੮॥ ਸ
 ਰਠਾ ਤੇਕਪਿਕੋਹੇਬਿਬੇਕਤੁਮਪਤਾਪਜਾਨਤਨਹੀ॥ ਜੇ
 ਰਪੁਪਤਿਹੇਏਕਮਰਿਕੁਲਬਨਦਵਾਅਨਲਾ॥ ੯॥ ਕ
 ਬਿੰਤੁ॥ ਕਹਾਉਯੋਜੋਨਸਿਰਾਬਾਰਨਤੁਰਿਗਾਰਬਚਮਰਪੁ
 ਜਾਨਛੁੜਚਾਮੀਕਰਪਾਲਕੀ॥ ਹਾਥਨਕਮਾਂਨਕਦਬਾਨ

ਰਨਸੁਲਨਾਹੀਕਾਹੁਕੇਤ੍ਰਿਸੁਲਹੈਨਦੇਖੀਛਾਬਢਾਲਕੀ
ਗੀਛਕਪਿਸੀਗਾਤ੍ਰਿਰਾਜਾਕੇਜਦਾਹੈਮੁਡਿਰਾਵਨਸੇਬੈ
ਰੁਸਿਪੁਬਾਧਸੇਬੁਡੇਸਾਲਕੀ। ਤਉਏਕੁਰਾਮਹੀਤਿਪੁਰ
ਨਹੈਕਾਮਸਬਕਰੇਰੇਗੇਰਸੇਈਅਰਿਸੇਨਾਮਹਾਂਕਾਲਕੀ
੧੦॥ **ਕਾਬਿੱਤੁ** ਮੇਸੀਭਾਂਤਸਿਗਕਪਿਰਾਜਾਜਾਮਵਿਤਨ
ਲਨੀਲਬਾਲੀਪੈਨਪੁਤਸੇਸੁਹਾਯੇਹੈ। ਏਕਨਕੇਗਾਬ
ਗਹਿਏਕਨਸੇਬਾਤਕਹਿਏਕਨਕੇਅਗੇ। ਰੁਏਕਨਿ

ਨਚਯੇਹੈ ॥ ਜੀਅਮੇਭੋਜਨੇਪੀਰਬਡੁਪੀਰਨਿਮੇਪੀਰਬੀਰ
 ਰਖੁਬੀਰਤੀਰਬਾਰਪਕੇਅਯੇਹੈ ॥ ਕਹੈਲਛਮਨਯਾਰੀਦੇ
 ਖਿਯੇਛਿਠਾਈਰਾਮਚੰਦਨੁਕੇਅਗੇਸਿਪੁਗਾਰਬੁਜਨਾਯੇ
 ਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਲਛਮਨਦੇਵਾਰਾਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਗਿਨਮਿਲਨਿਆ
 ਯੇਭੇਦਮਲਹੁਨਲਯਾਯਸੀਸ੍ਰਚੰਦਨਕਮਲਨਛੁਦਾਯੇ
 ਹੋ ॥ ਕਹੰਤੰਬੁਸਾਂਈਯਾਹਿਬਾਇਈਕੈਸੇਬੈਨੇਜੈਲੋਮੇ
 ਸੇਮੁਰਖਨੀਕੇਸਮੁਸੁਟਾਯਹੈ ॥ ਆਇਸਜੇਪਾਉਯਾਮੇਛੁ

ਰਹਿਉਡਾਉਰਾਮਤਿਲੀਆਰਿਬਾਂਨਲੇਕਮਾਨਸਚਢਾਯੇ
ਬਾਮਨਕੋਰੁਪਕਰਰਾਂਮਚਿਦੁਜੇਤਤੁਰਕਾਂਪਤਿਅਸੀਸਦੇਕੇ
ਬਚਨਸੁਨਾਯੇਹੈ॥੧੨॥ਸਾਰਚਿਦਾਚਾਕਾਬਿਤੁ॥ਬੈਡਰਲ
ਧੀਰਤਮਭੀਰਮੇਸਹਾਇਹੋਤੇਮੇਤੇਕਹਾਚੁਕਪਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕੇ
ਸੁਨਾਈਏ॥ਸੀਤਾਦਸਕਿਧਹਰੀਕੋਨੁਜਾਨੇਕਧਾਰੀਛ
ਪੀਰੇਇਮੇਮੇਤਬਤੁਮਕੋਬਤਾਈਏ॥ਕਹੇਸੁਕਿਜਾਉਸੇਨ
ਉਤਰੇਬਿਨਾਹੀਨਾਉਕਹੇਲਿਕਬੈਰਨੇਰੁਆਇਸਜਪਾਈ

ਏਕਾਰਨਕਰਨਹੋਤਸਾਰਸਰਨਅਯੋਲਾਗਤਚ
 ਰਨਮੇਹਿਕਾਹੋਕੋਜਰਾਣੀਏ॥੧੩॥ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦਾਚਾਕਬਿੰਤੁ
 ਤੇਰੇਈਤੇਉਪਰੇਦੇਤੇਗਯਸੀਆਕਪਾਪੀਤਾਸੇਜਾਇ
 ਆਗੇਲਰਸੁਗਾਰਛੁਡਾਵਤਾ॥ ਅੰਗਰੇਮੇਨਕੁਬਕੁਕਛ
 ਪਕਠਰਹੁਰੇਮੰਛਬਡਵਾਗਨਹਤਾਹਿਕੇਪਠਾਵਤਾ॥੫
 ਰਬਤਸਪੰਛਹੇਰੁਜੇਗਨਕੇਲਛਹੇਮੇਲਾਇਏਕਠੋ
 ਰਨਕੁਸਾਮੁਹੇਉਡਾਵਤਾ॥ ਅੰਗਰਸਬਰਹੀਤੇਰੀਅਨਤੇਤੇ

ਕਹੀ ਸਿਧੂ ਸੀਤਾ ਜੁ ਕੇ ਕਾਜ ਜਾਇ ਸੀ ਪਤ ਜਗਾ ਵਤੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਾਗ
ਰੇਵਾ ਚਾ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਜਿਹੋ ਉਚੇ ਜਾ ਉਤ ਬਤੁ ਮਤੇ ਡਰਾ ਉਨਾ ਥਏ
ਕਹਾ ਥਚੇ ਮੇਰੇ ਪੁਲਿ ਉਤ ਪਾਤੁ ਹੇ ॥ ਸਮੇਰਾ ਇਨ ਮੱਛ ਕੱਛ ਉਰਗ
ਹੁਤਾ ਸਨਤੇ ਸੁਨੇ ਬਾਲਿ ਜਾ ਉਲਿ ਕਪਤੀ ਜੀਤਿ ਜੇ ਜਾਤੁ ਹੇ ॥ ਏਕ
ਗਿਰ ਸਹੀ ਹੇ ਸਪੰਛਤਾ ਕੇ ਪੰਛਨ ਕੇ ਕਾਟ ਬੇ ਕੇ ॥ ਇੰਦੁ ਬੰਜੁਲ
ਏ ਅਕੁਲਾ ਠਹੇ ॥ ਸੀਪਤਿ ਬਤਾਵਤੁ ਹੇ ਮੇਰੇ ਬਹ ਕਾਵਤ ਹੇ
ਮੇਨ ਹੀ ਸੇਤਾ ॥ ਬਰਾਵਰ ਏੀ ਗਾਤੁ ਹੇ ॥ ੧੫ ॥ **ਦੁਹਰਾ** ॥ ਇਹ

ਬਿਧਿਬਿਨਤੀ ਕਰਉ ਦਧਿ ਰਹਿ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕਹਿਣ ੧੯
ਫੁਮਨ ਕਾਹਿ ਕੀਜੀ ਏ ਪੁਰਲੀਜੀ ਏ ਉਠਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਮ ॥
ਦੁਹਾਰਾ ॥ ਮੁਸਕਾਨ ਰਾਖੀ ਬਥੇ ਚਤੁਰ ਸਰਿ ਠਾਪਤੀ ॥
ਬਹੁ ਹੁਸਿ ਧਨੀ ਰਜੇ ਮਾਨੈ ਪਤ ਜੀਖ ਸਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਾਬਿਛੁ ॥
ਆਜੁ ਤਿਹਿ ਰਕੂਲ ਬੈਸੇ ਯਹੁ ਖਮੁ ਲਸੇ ਈਸੁ ਲਕੀ
ਬੈਧੈ ਰੋਗਾਤ ਹੀ ਬਨਾਇ ਬੈ ॥ ਬਾਤੈ ਹਨ ਆਰਸ ਕੀ ਗੀਤਿ ਨ ਸੁ
ਪਾਰਸ ਕੀ ਲਾਖ ਫੇਰ ਏ ਕੁਬਾਰ ਪਾਰੈ ਤੇ ਰੋਜਾ ਏ ਬੈ ॥ ਕਹਯੋ

ਲਛਮਨ ਤੇ ਸੋਰਾ ਅਹੈ ਕਾਹਿ ਤੁਸਿ ਪੁਆ ਜਜਸੁ ਲੇਹੇ ਮੇਸੇ
ਮੇਕ ਬਾਪਾਇ ਬੋ ਨਾ ਤੇਰਾ ਜਾ ਸਗਰ ਕੀ ਸਿਤਤ ਕੇ ਜਾਨਤੁ
ਬਿਨਾ ਸੁਮਖੇ ਦੇਹੈ ਸੇਤੁ ਰਤੁ ਪਦਾਇ ਬੋ ॥ ੧੮ **ਕਬਿਤੁ** ਬਤ
ਆਨੀ ਸੀਸ ਧਰ ਚਲੇਹੈ ਪੁਨਾਮ ਕਰਸੁ ਨੀਹਨੁ ਆਨਰਾਮ
ਮੇਸੇ ਰਹਿ ਰਾਈਹੈ ਕਹੀ ਬੁਰੀ ਭਈ ਬਾਤੁ ਪਰਖ ਕੀ ਗਈ
ਸਬ ਜਾਇ ਆਇ ਤਨ ਲਨੀ ਲਿਖੇ ਜਨਾਈਹੈ ਜਰ ਮੇਰ
ਲੇਹੀ ਬਾਤ ਸੇਨਾ ਕਾ ਪਿਰਾ ਜਨ ਕੀ ਰਾਮ ਬੂਝਿ ਸਿਧੁ ਬਾਹ

ਹੈਕੈਪਹੁਚਾਈਹੈਸੋਤੋਏਕੁਬਾਲਕੁਨਮੇਹਿਕਛੁਤਾਲਕੁਪੈ ੧੯੮
ਦੇਖਤਾਤਤੁਮਹੁਕੈਕੈਸੀਲਖੁਤਾਈਹੈ॥੧੯੯॥ **ਕਾਬਿਤੁ॥**
ਸਬੈਏਕਜਾਤਮੁਖਰਾਤੇਮਨੇਹੈਚਿਸਤਤਾਂਪਰਸੁਨਾਈ
ਬਾਤਹਨੁਮਾਨਕਪਕੀ॥ਅਗਦਸੁਗੀਵੁਏਓਵੇਨਗਏ
ਚਾਂਅਛਗਸੁਨਮਹਾਂਚਾਜਸਿਪੁਕਗੀਬਾਤਧਪਕੀ॥
ਨਾਥਹਮਸਾਗਰਕੀਰੀਲਕੈਸੇਚਲੇਅਰੁਤਮਹੁਬਿ
ਚਾਰੇਯਮੇਬਾਂਪਬਕੈਹੈਨਬਲਵਿਤਹਮਕਿਧੈਹਨੁਮਾਨ

ਹੁੰਦੇ ਅਗੇ ਪਤਲ ਪਕੀ ॥ ੨੦ ॥ **ਕਾ ਬਿੰਤੁ** ਦੇਖੇ ਮੇ ਸੀ ਭਾਂਤ ਸਬ
 ਰਾਂ ਅਚੇਦ ਬੇਲੇ ਤਬ ਮੇ ਹੁੰਤ ਕਹਿ ਗੇ ਜੋ ਸੁਰੀ ਵਹਿ ਰਾਂ ਨੇਹੇ ॥
 ਮੇ ਹਿੰਤੁ ਤਿਹਾਰੇ ਸੁਖ ਸੁਖ ਹੇ ਸਦਾ ਈ ਸੁਖੇ ਸਾਗਰ ਬਿਧਾ ਵੇਕ
 ਲਯਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਾ ਨਿਹੇ ॥ ਮੇ ਰੇ ਜੀ ਅਹੁਤੀ ਯਾ ਹਿਕਾ ਹੇ ਕੰ
 ਬਿਧਾਉ ਅਪਗਾ ਪੁਰੇ ਨਯਾ ਕੇ ਦਯਾ ਕੀ ਮੇ ਰੇ ਬਾਨੇਹੇ ॥
 ਯਾ ਕੀ ਤਿਸ ਹਿਲਾ ਅਗੇ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਾਂਧ ਬੇਕੀ ਕਿਯੇ ਲ
 ਛਮਨ ਨਾਥ ਦਯਾ ਕੇ ਨੁਮਾਨਿਹੇ ॥ ੨੧ ॥ **ਦੇਹ ਰਾ** ਸੀ ਤਾ ਬਿ

ਫੁਰਨਦੁਖਉਦਧੈਰਤਗਇਨਪਾਨਾਯਾਕੀਪਾਟਤਕੋਨੁ ੧੮੬੯
ਸਮਸਤਜੇਜਨਪਰਮਾਨਾ ੨੨ ~~ਸਿਰਫੁ~~ ਰਾਖਪਤਕ
ਯੇਸੁਨਾਇਉਤਸਾਰਾਗੁਇਤਸੁਭਦਸਬਾਹੁਮਨਿਪ
ਖਾਨਨਿਛੁਗਇਬਾਂਧਹੁਸੇਭੁਬਿਲਿਬਤਾਜਿ ੨੩ ~~ਕਬਿੰਤ~~
ਚਲੇਕਪਿਭੁਭਮਨਾਨਦਸੇਗੁਬਾਮਤਿਸਿੰਧੁਬਾਤ
ਮਾਨੀਅਬਕਰੀਇਉਪਾਇਕੋ ੨੪ ਐਸੇਤੀਨੇਲੇਕਮਾਹਿ
ਰਾਮਕਹਿਦੇਖਸੇਸੁਨਯੇਦੇਵਨਰਚਲੇਅਯੁਆਇਸ

ਮਿਟਾਇਕੋ ॥ ਸਿਧ ਦੁਖ ਸਹਜੇ ਬੋਲਾਇ ਨਹੀਂ ਕਰਯੋ ਭਾਈ
 ਭੁਯੋ ਨਿਰਾਧਾਰ ਯੁਗ ਬੋਲੁ ਰਖੁ ਰਾਇਕੋ ॥ ਧਨੁ ਮਾਨ ਜਾਨ
 ਜੀਅ ਬਾਤ ਪਰਮਾਨ ਯਹਿ ਬਾਰਧ ਪਟਾਏ ॥ ਬਿਨਾ ਮਾਨੁ ਪਾ
 ਰਜਾਇਕੋ ॥ ਕਠੋ ॥ ਸੋਚਣਾ ॥ ਬਿਦਾ ਭੁਏ ਨਿਧਿ ਨੀਰ ਭਰਜ
 ਗਾਵਤ ਰਾਮ ਕਹਾ ॥ ਸੁਖ ਸੇਏ ਰਖੁ ਖੀਰ ਕਪਿ ਭੁਟਾ ॥ ਮਤਿ
 ਫੁਲਤ ਚਠੇ ॥ ਕਪੁ ॥ ਕਾਇਤੁ ॥ ਚਿਰਈ ਚੁਹ ਚੁਹਾਨੀ ਪਾਰੀ
 ਪੀਅਰਾਨੀ ॥ ਮਤਿ ਮਾਧ ਬਦ ਚਕਵਾ ॥ ਮੇਰ ਕਈ ਮਿਲਾ

ਲਤੇਉਪਾਰੈਏਕਵਾਰਏਕਪਾਰਏਕਪਾਰੈਮਾਝੁਪਾਰਕੀ॥
 ਤਿਓਤਿਓਸਕੁਚਾਹਿਅਪਰਾਪੁਸਾਰਾਰਕਨਾਹਿਕਰੁਨਾਸਿ
 ਪਾਲਰਾਮਯੋਕਰੈਬਿਚਾਰਕੀ॥ ਤਿਲੰਗੁਚਾਮਾਇਕਪਿ
 ਰਾਇਕਾਰਿਸੀਸਨਾਇਬਚਨਸੁਨਾਇਮੇਸੇਰਾਪਵੁਕੁ
 ਮਾਰਕੀ॥ ੨੭ **ਸਵੈਯਾ** ਬਾਪਤਸੇਤਜਹਾਰਪੁਨਾਬਲ
 ਜੇਹੇਸੇਨਕੀਏਪਹੁਤਾਹੀ॥ ਬਾਤਸੁਨੀਬਰਬਾਰਨਬੀ
 ਰਨਿਪੀਰਤਜੀਪੁਭਪੈਚਾਇਜਾਹੀ॥ ਨੈਨਨਿਕੀਕਰੁਨਾ

ਰਖੁ ਬਿਸਮਿਰਿ ਮਲਿ ਜੀਨ ਹਿ ਦੁਰਕਰਾਹੀ ਤੇ ਕਰੁਨਾ ਕੇ
ਕੀਏ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ ਪਾਬਰ ਪਾਤਨ ਪਖਿ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ੨੮
ਕਾਇਤੁ ॥ ਬਾਂਨ ਰਾਮ ਪਾਰ ਲੈ ਲੈ ਆਵਤੁ ਪਹਾਰ ਕਿਲ
ਕਾਰ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸੇਸੁ ਨਾਇਕੈ ਰੇ ਬਤੀ ॥ ਅੰਗ ਤਾਹੀ ਕਿ ਬੁ
ਲਾਇ ਰਖੁ ਰਾਇ ਪੀਠੈ ਕਕੈ ਰੇ ਜਾਹੁ ਜਾਹੁ ਚਲੈ ਹ
ਸਿਕਾਇ ਕਾਇ ਦਤੀ ॥ ਅੰਗ ਰਾਜਾ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਹਮਡਾ
ਰਤੈ ਰੇ ਸਿੰਧੂ ਪਾਰ ਦੇਖੀ ਚਿਰ ਬੁਸਾਈ ਏਈ ਰਾਵਨ ਕੀ

੨੦੧

ਛੁਤੀਆਂ ਸਮੁਦਿ ਕਸੁਤ ਨਿਕੀ ਸਾਖਾ ਮਿਗਾ ਪੁਤਨ ਕੀ ਲਿਕਾ ਪਤਿ
ਦੁਤ ਨਿਪਠਾਈ ਲਿਖਿ ਪਤੀਆਂ ੨੯ ~~ਕਿ ਬਿੰਤੁ~~ ਏਕ ਕਾ ਪਿਰਾ
ਏਕ ਪਾਰ ਏਕ ਸਿੰਧੂ ਪਾਰ ਬਾਰਹਾਰ ਕੀ ਏ ਮਿਲ ਪਾਏ ਨਿਧਿ ਨੀਰ
ਕੀ ਏਕ ਦੁਮਾਰ ਏਕ ਰੁਤ ਪਹਾਰ ਏਕ ਭਾਰੇ ਭਾਰੇ ਪਾਏ ਨਜ
ਨਾਏ ਨਿਜੁ ਪੀਰ ਕੀ ਏਕ ਜੇਠਿ ਦਾਰ ਭਰ ਛਾਰ ਦੇਊ ਗਾਥ ਯਹ
ਰਾਹੁ ਨ ਲਿਲਾਰ ਯੀ ਸੁਨਾਵੇਰ ਪੁਬੀਰ ਕੀ ਏਕ ਕਿਲਕਾਰ
ਕਿਲਕਾਰ ਉਠੈ ਬਾਰ ਬਾਰ ਏਕ ਸੁਮਦੇਹ ਕੇ ਸਨਾਵੇ ਭਟਥੀ

ਰਕੇ॥ ੩੦॥ **ਕਬਿੱਤੁ** ਸਾਨੇ ਛੀਰ ਨਿਧਿ ਮੇਰ ਸਾਨੇ ਰਮਾ ਜੀ ਸੇਖਤਿ
ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਚ ਛੀਤ ਕਰ ਰਮਾ ਪੋ ਬਾਂਟ ਲੀਜੀਏ॥ ਕਿਧੈ ਸਿਰਾ ਚਲ ਬੇ
ਕੋਟੇ ਕਟ ਬਾਂਧ ਤੇ ਹੋਰਿ ਧੰਨੁ ਰਮੇ ਪਨ ਕੇ ਝੁੰਡ ਨ ਸੇਖੀ ਜੀਏ
ਕਿਧੈ ਨ ਭੁਫੁਕਾ ਕਿਧੈ ਫੁਲ ਮੇ ਬਿੰਦ ਦਿਗ ਜਕ ਕੇ ਹੋ ਸੇਖਨ
ਰਾਸ ਮੇ ਹੋ ਤੇ ਸੇ ਨ ਕੀਜੀਏ॥ ਕਿਧੈ ਟੂਟ ਗਯੇ ਪਹਿਰਾ ਵਤਨ
ਨੇਉ ਯਾਗਿ ਬਾਂਧੇ ਹੁਤੇ ਸਾਤ ਛੁਬ ਕਹੇ ਕੋ ਨ ਦੀਜੀਏ॥ ੩੧॥
ਕਬਿੱਤੁ ਦੋਰ ਦੋਰ ਰਮਾਇ ਰਾਪੁ ਰਾਇ ਜੀ ਸੇ ਕਹੇ ਕਾਧਿਏ

੨੦੩

ਕਰੀਕਹਾਏਕਹੇਸਾਤਬਾਧੈਛਨਮੇ॥ ਚਰਨਪ੍ਰਤਾਪਆਨੁਤੇਉਤੁ
ਪਹਾਰਲਯਾਵੇਬੁਢੇਖੰਜਦੁਬਰਜੇਰੋਗੀਹੁਤੇਬਨਮੇ॥ ਚਲੀਏਗੁਸਾ
ਈਅਬਲਿਕਗਫੁਤੇਰਤਾਰੇਰਾਵਨਕੇਮਿਲੇਰਹੇਜੇਹੇਹੋਸਮਨ
ਮੇ॥ ਬੇਲੇਰਖੁਬੀਰਬੀਰਪੁਲਹਿਬਫਾਏਜਾਹੁਕੇਸੇਜੇਸੇਕ੍ਰਿ
ਪਨਬਫਾਵੇਧਨੁਪਨਮੇ॥ ੩੨॥ **ਦੋਹਰਾ** ਸੇਤਸਕਲਪੁਰਨਭ
ਯੋਚਲੇਰਾਅਬਲਵੇਡਾਇਕਪੁਲਪਰਪੁਲਿਕਤਚਲੇਇ
ਕਨਭਮਗਪਰਚੇਡਾ॥ ੩੩॥ **ਸੋਰਠਾ** ਲੇਅਛੁਤਫਲੁਏਕੁ

ਰਾਮਸਿਮਰਯੋਸਿਧੁਕੋਦੇਖਹੁਰਾਜਬਿਬੇਕੁਬਾਂਧਤਾਫਿਰਿ ੨੧੩
ਪੁਜਤਪਗਟਾ ੩੪ ~~ਇਤੀਸ਼ੀਰਾਮਗੀਤਿਸਪਤਮੇਸਕਾ ੭੭~~
~~ਪਦ੍ਯੋਕਿਐਤੁ~~ ਸਿਧੁਪਾਰਿਪਰੇਸਬਾਮਾਨਦਸੇਭੁਰੇਕਧਿਰਾਜੇ
ਸਿਖਬਾਜੇਅਬਲਿਕਾਪਰਿਧਾਵਨੀਬਡੇਬਡੇਸੁਰਜੇਲਿਗੁ
ਤੇਹਜੁਰਾਮਾਵੇਏਕਕੋਹੇਰਾਵਨਕੀਬਨੇਮਤਾਮਾਵਨੀਤਾਹੀ
ਕੇਨਗਾਰਜਾਇਬੇਲੇਤਾਂਹਿਦੁਗਰਿਖਾਇਖਾਸਰੀਰਿਸੇਈ
ਏਕਬਾਰਤੋਲੁਟਾਵਨੀਬੇਲੇਹਸਿਰਾਂਮਤੁਮਭੁਖੇਹੋਰਹ

ਤਨਾਬਫੁਸਲਕੇਲੂਟਘਰਜੁਠਆਨਿਪਾਵੁਨੀ॥੧॥ **ਦਿਹਰਾ**
 ਇਤਕਪਿਭੁਟਉਤਰੇਉਦਪਿਰੁਸਲਛੁੰਮਸਬਗਾਤਾਉ
 ਤਰਾਵੁਨਸੇਜੋਰਕਰਕਹਤਬਭੀਖਨਬਾਤਾ॥੨॥ **ਬਭੀਖਨ**
ਵਾਚਾਸੇ॥ ਜੋਨਕਰਹੁਰਿਸਨਾਬਤੋਸੇਵਕਾਬਿਨਤੀਕਰੇ॥
 ਧਿਰਚਰਨਪਰਮਾਬਰਾਮੈਬਿਰੁਕਲਛੁੰਕਰਨਾ॥੩॥ **ਕਃ॥**
 ਸੀਤਾਈਕੀਬਤਤਾਕੇਏਤੋਉਤਪਾਤਕੀਜੇਮੇਰੇਪਾਛੁਨਾ
 ਬਮੇਰੀਬਾਤਨਬਿਚਾਰੀਓਨਗਰਕੇਬਾਸਿਨਕੇਸੇਹਦੇਦੇ

ਬੁਝੇਤੁ ਮਕੇਉ ਯੋਕਹ ਤੁਹੈ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਹਾਰੀਓ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਸੇ
 ਪਾਤਿਸਾਮਾ ਜੁਰਾਜ ਤੇਜੁ ਘਰਸੇਈ ਯੋਕਹ ਤੁਹੈ ਨ ਮੁਲ ਤੇਉ
 ਪਾਰੀਓ ਕਹੈ ਹੋ ਜਾਓ ਸੀਅਲੇ ਕੇ ਰਾਮ ਛਾਂਉ ਜੋ ਪੈਸੇ ਲੇ
 ਮਾਰਤਾਰੈ ਤੇ ਮੋਹਿ ਮਾਰਤਾਰੀਓ ॥ ੪ ॥ **ਕਥਿਤੁ** ਜਿਲੇ ਨ
 ਲਨੀਲ ਜਾਂ ਮਵਿਤ ਹਨੁ ਦਿਤੁ ਤੁਹੈ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਮੁਰੀ ਦਰੀਦ
 ਫੇਰ ਕੈਨ ਬੀਕ ਕੀ ਜਿਲੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਜੁ ਕੇ ਕੋਪ ਨ ਘਟਾਈ
 ਓਪ ਮੇਰ ਸੀ ਬਛਾਈ ਜਿਪੈ ਭਈ ਹੋਨ ਦੇ ਕੀ ਜਿਲੇ ਰਨੇ

ਗਨੀਨਚੀਪਨੀਅਘਾਈਜੇਲੇਫਿਰੀਨਦੁਹਾਈਰਕੁਰਾਈਕਾ
ਲਰੀਕਕੀ। ਤਿਲੇਏਉਪਾਇਜਾਇਰਾਹਿਜਰਨਾਇਜੇਲੇਰੀਛਕ
ਪਿਭਾਰੀਨਬਿਦਾਰੀਛਕਿਲਕਕੀ॥੫॥ **ਕਿਥੋਂ** ਜੇਲੇਰਘੁ
ਨਾਬਜੁਕੇਹਾਬਤੇਨਛੁਟੇਥਾਨਅਨਦਸਸੀਸਨਕੀਰਾਵਨਨਹਾਨਿ
ਕੀ। ਸੁਨਲੇਨਛੁਟਓਟਬੰਕੀਨਬਚੇਕੋਉਲਾਰੇਭੇਦਚੇਦਸਾ
ਦੁਪਾਨਨਅਚਾਨਕੀ। ਜਾਇਰਾਹਿਧਾਇਸਿਰਨਾਇਹਾਬ
ਜੇਰਕਹਿਚੁਕਪਰੀਪਰੀਅਬਲੀਜੇਨਾਬਜਾਨਕੀ। ਮੇਰੇ

ਕਹਿਯੋ ਮਾਨ ਕਰਹਾ ਨਿਹੀ ਕੀਹਾ ਨਿਜਾਹਿ ਲੀਨਿ ਸੀ ਮਸਿਰੀ ਹੋ ਨਹ
 ਜਤਨ ਮਾਨ ਕੀ॥ **ਸੁਦੇਯਾ** ਓਟ ਕਹਾ ਭੁਟ ਯੇ ਕਰਹੈ ਰਨ ਚੇਟ
 ਪਰੇ ਦਿਗ ਬੈਠ ਰਹੈ ਗੋਵਿੰਦ ਬਖਾਨ ਸਮੀਰ ਸਮਾਨ ਚਲੈ ਪੁਨ
 ਜਿੰਦ ਲਦੇ ਸਗਹੈ ਗੋ॥ ਏ ਪਰਧਾਨ ਮਹਾਂ ਕਪਟੀ ਤੁਮ ਸਿਨਹਿ
 ਬਾਤੁ ਦੁਖਾਇ ਕਹੈ ਗੋ॥ ਜਾਨ ਤਹੈ ਸਿਵ ਕੇ ਬਲੁ ਹੈ ਸੋਊਰਾ ਅਕੇ
 ਕੋ ਪਨ ਲਾਜ ਬਹੈ ਗੋ॥ **ਕਾਬਿੱਤੁ** ਤੈਹੀ ਨਾਨਿ ਹਾਕਜੇ ਤੇਰੇ
 ਜਹੀ ਹਰ ਰੂਪ ਧਾਕਜੇ ਤਾਹੀ ਕੀਉ ਪਾਸ ਨਾਮੇ ਸਾਵਧਾਨ ਗਾਤੈ

ਚਾਰੇ ਭੁਜਤੀ ਅਸਿਰਾ ਸੇਚੇ ਦੇਖ ਧਾਰੀ ਰਿਗਾ ਤਿਲ ਕਬਨ ਮਾਲਾ
 ਚੇਦਾ ਅਕਫੂਲ ਭਾਤ ਹੋ। ਚੱਕਰ ਸੇ ਚੱਕਰੀ ਸੁਗਾ ਦਾ ਜੇ ਸੇ ਡੰਡਨ
 ਦਸਿਖ ਸੇ ਕਪਾਲਤੀ ਜੇ ਨੇ ਨਜਲ ਜਾਤ ਹੋ। ਤੀਨ ਤਾਪ ਪਪਿਨੀ
 ਲਕਿਰ ਜਾ ਕੇ ਜਾਪ ਕੇ ਰਾਮਾਪਨ ਲਜਾ ਵੇਤਾ ਪੈ ਚਾਪ ਲੇ ਚਫਾ
 ਡੰਗੇ। **ਦਰਾਵਨੇ ਦਾ ਚਾਦ**। ਤਬ ਬੇਲਸੇ ਰਾਂਦਨ ਕੁਮਾ ਤਿਨਿਰ
 ਖਿਭੁ ਜਾਪ ਰਚਿਤਾ ਅਨੁਜਤ ਨੁਜ ਹੇਤ ਨਹੀ ਤੇ ਕਰਤੇ ਸਤਖੰ
 ਡੂ। **ੴ ਸਿਰਠਾ**। ਸੁਨਿ ਮੂਰਖ ਮਮਕੁਤ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਤੇ ਸੇਕ

ਏਕੋਪੁਰਾਤਨਬਾਤਪੁਨਕਰਰਨਛਾਡੇਨਹੀ॥ ੧੦॥ ਸਦੇਯਾ ੨੦੬
ਸਿੰਧੁਗਹੇਬੜਵਾਨਲਕੇਜਲੁਛਾਰੁਭੁਭੇਨਹਿਛਾਡੇਦਯੋਹੇ
ਸੇਖਅਸੇਖਧਰੀਬਸੁਧਾਫਿਰਿਯੋਨਕਯੋਸਿਰਭਾਰੁਭਯੋ
ਏਕੋਠਹਲਾਹਲਹੇਸਿਵਕੇਅਜਹੁਸਸਿਮੇਸ੍ਰਿਗਅਕਿਛੁ
ਯੋਹੇਏਜਬਯੋਪੁਨਕਯੋਨਿਬਹੇਤਬਰਾਵਨਕੇਬਲੁਟੁਟ
ਗਯੋਏ॥ ੧੧॥ ਸਦੇਯਾ ॥ ਭਾਨਤਭਾਨਕੀਹੇਭਾਨਨੀਭਾਅ
ਭੁਤਭੇਭਨਕੇਨਹਿਭਾਏਸੇਭਕਈਸਸੁਰੇਭਕਠਾਕੁਰੇ

ਰਖੁ ਬੀਰ ਇਹੈ ਜੀਅ ਮਾਏ ॥ ਤਾਹੀ ਕੇਹਾ ਬਸੇਰੇ ਦਸ ਕੇ ਧਰ
ਅਧੁ ਤੂੰ ਮੇਰਿ ਕਹਾਸੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੀ ਕਛੁ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਪਰੀ
ਜਕਤਾ ਸਿਗਰਾ ਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਠਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਬਭੀ ਖਨੇ ਦਾਚਾ ਸੇ ॥
ਬਾਤ ਕਯੋ ਕਛੁ ਚਾਹਤ ਹੋ ਸੇਈ ਸਾ ਪੁਬਭੀ ਪਨੁ ਲਾਤਨ ਮਾ
ਕਯੋ ਸੋਫਰ ਕੋਇ ਕਬਾਤ ਕੋਹ ਪ੍ਰਭ ਹੋ ਸਹਤੁ ਸਬ ਕੋ ਪੁਤਿਹ
ਕਯੋ ਹੋਉਰੇ ਮੇਰ ਪੁਬੀਰ ਕੀਰਨੀ ਸੇਈ ਤੋ ਕਲਤੇ ਸੁਖ ਦਰੇ
ਯੋ ਕਹਿ ਕੇਉ ਠਠਾਏ ਭਯੋਤ ਬਰਾਂ ਮਕੇ ਪਾਇਨ ਕੇ ਪਗਾਧਾ

ਕੋ॥ ੧੩॥ **ਸੋਹਰਾ** ਦੁਖ ਪਾਏ ਪੈਰ ਖਨ ਹੀ ਲੇਚਨ ਜਲੁਨ ੨੦੭
 ਰਹਾਇ ॥ ਪੁਰੁ ਛਾਡੁ ਮੇ ਬਨ ਕੇ ਚਲੇ ॥ ਅਬ ਰਖੁ ਬੀਰ ਸਹਾਇ
 ੧੪॥ **ਸੋਹਰਾ** ਜਾ ਕੇ ਕੋਊ ਨਾ ਹਿਤਾ ਤੁਮਾ ਤੁਸੁ ਤਸੁ ਜਨ ਜ
 ਨਾ ਤਾ ਕੇ ਰਖੁ ਬਨ ਮਾ ਹਿਰ ਪੁਪਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਲੁ ॥ ੧
 ੫॥ **ਸੋਹਰਾ** ਦੁਰ ਤੇ ਦੇਖ ਕਯੋ ਕਾਪਿ ਮਡੁ ਲੇਹੇ ਰਿਖਿ ਨਾਰ
 ਦੇ ਕੇ ਰਵੁ ਜੇਤੀ ॥ ਕੇਧਰ ਦੇਹ ਹੁਤਾਸ ਨਾ ਅਵਤ ਸੰਕੁ ਕਿਧੋ
 ਛੁਬੇ ਹੇ ਸਿਰ ਓਤੀ ॥ ਜੇਸੀ ਅਦੁਤ ਕਰੋ ਤੇ ਸਹੀ ਪਰਿਤਾਕ

ਹਮਾਨੁ ਸਦੇ ਹਨ ਬੋਤੀ। ਰਾਮ ਕਿ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇ ਈ ਚਾਹੁ ਰਾਹ
 ਨੈਯੋ ਕਿਧੈ ਰਾਵਨ ਰੋਤੀ। ੧੬ ਸਦੇ ਯਾਗ ਰਾਵਨ ਕੇ ਰੁਰੂ ਰੂਰ
 ਲਾਗੇ ਗਾਨੁ ਮੇਹ ਤਜੇ ਜਨੁ ਜਾਤ ਜਤੀ ਸੋ। ਜਾਇ ਬਭੀ ਖਨ
 ਪਾਇ ਰਾਹੇ ਸਿਰੁ ਨਾਇ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਹੋ ਨ ਰਤੀ ਸੋ। ਲੇਤ ਉਸ
 ਸਚ ਲਾਗੇ ਪੁਰ ਪਾਸ ਸੁਖਾ ਸਗੋ ਹੋ ਤਿਨ ਦੇ ਤਬ ਤੀ ਸੋ। ਬ
 ਪਿਕੀ ਓਰ ਪੁਬਿ ਸਿਰੇ ਮਣੇ ਨ ਕੀ ਸੇ ਨ ਨ ਲੇ ਕਪਤੀ ਸੇ
 ੧੭ ਸਦੇ ਯਾਗ ਲੇਚਨ ਬੀਸ ਨ ਸੀਸ ਕਿਯੋ ਦਸ ਈ ਸੇ ਕਹ

ਥਪੇ ਦੇ ਸਲ ਰਾਯਾ ਕੇ ਚਿਤ ਨਾ ਹਨ ਭਾਨ ਭਾਯੇ ਤਿਹ ਕੋ ਹਰ
 ਧਿਆਨ ਤੇ ਭੁਲ ਬਨਾਯੇ ਜਿਥੇ ਕੋ ਉਏ ਕ ਕਰੀ ਲੁਟੇ ਮੇਹਰ
 ਤੇ ਸੋ ਬਭੀ ਖਨ ਹੁ ਪਛੁਤਾਯੇ ਕੇਟ ਸਸੀ ਸਮਰੁ ਪਨਿਹਾਰਨ
 ਬੇਪਦ ਪਕਿਜਿ ਸੀਸ ਛੁਹਾਯੇ ॥ ੧੮ ॥ ਸਿਵੇਯਾ ਗਵਨ ਜ
 ਦਸ ਸੀਸ ਉਤਾਰ ਬੇਡੇ ਸਮ ਸੇ ਸਿਵੇ ਤੇ ਪਦ ਲੀਨੇ ਜੀਤ ਲ
 ਯੇ ਸੁਰ ਰਾਜ ਕੇ ਰਾਜੁ ਸੁਦੇਵ ਨ ਕੇ ਨਰਤੀ ਡੁਰ ਕੀਨੇ ਬਾਸੁ
 ਰੇਰੇ ਨ ਡੁਬੇ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਸੇਵ ਤਪੀ ਰਿਮਿ ਲੇ ਪੁਰਤੀਨੇ ਪਾਇ

ਗਹਿਜਬਹੀਰਪੁਰਾਇਲਜਾਇਬਭੀਖਨਕਸੇਈਈਨੇ॥੧
 ਈ॥ **ਮਹਿਦਰੀਵਾਗਾਦੇ॥** ਜਹਿਸੁਨਕੇਮਹਿਦਰੀਤਲਫੇ
 ਬਿਨੁਜਲਮੀਨਾਰਾਮਬਚਨਸੁਠੇਨਹੀਜਨਤੋਹਪੁਰਡੀਨ॥
 ੨੦ **ਸੋਰਠਾ** ਨਿਪਟੈਕੀਤਾਮਜਾਨਸਿਵਕੇਬਲਕੁਦਤਹਿਰੇ
 ਪੁਰਾਦਸਹਸਕਰਭਾਨਦੀਪਕਰਾਵਨਸੇਕੈਗੇ॥੨੧ **ਕਬਿ**
ਭੁੰ॥ ਗਹਿਸਰਨਾਈਜਾਇਰਾਖੀਨਬਡਾਈਨੈਕਬੀਰਦੁਖ
 ਦਾਈਤਿਨੇਨੈਕਹੁਨਸਿਕਕੀ॥ ਤੇਰੀਪਭਤਾਈਖਾਰੇਸਮੁਦ

ਬਹਾਈ ਕੁਲ ਲਾਜਿ ਬੇਚ ਖਾਈ ਡਾਰਿਨਾਰਿ ਪਰ ਜੀ ਕਰੀ ਤਾਸੇ
ਰਖੁ ਰਾਈ ਪੀਤ ਬਹੁ ਤੇਜ ਨਾਈ ਰਹੇ ਛਾਤੀ ਸੇ ਲਗਾਈ ਯੇ ਬਡ
ਈ ਪਤਿ ਰਿਕ ਕੀ ਯੇ ਕਹੇ ਲੁਗਾਈ ਤੇ ਸੇ ਕਾਹੁ ਨ ਸੁਨਾਈ ਕੇ
ਤਸੁ ਨੀਠ ਕੁਰਾਈ ਤੇ ਰੇ ਰਾਈ ਪਾਈ ਲਿਕ ਕੀ ॥ ੨੨ ॥ **ਸੁਗੀ**
ਵੇਦਾਨਾ ਸੇਵੇਸਾ ॥ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇਤੀ ਰਤ ਬੇਕਾ ਪਿਰਾ ਜ ਕੇ
ਇਕ ਬਾਤ ਕਹੀ ॥ ਤੁਮ ਲਿਕ ਬਭੀ ਧਨ ਕੇ ਬਖਸੀ ਅਬਹੀ ਮਿਲ
ਤੇ ਕਹੀ ਹਨ ਰਹੀ ॥ ਜੇ ਪੇਰਾ ਵਨ ਅਨਿ ਮਿਲੇ ਸਿਰਾ ਜਾਨ ਕੀ ਦੇ

੨੦੮

ਹੁਕਮਾਪੁਰਾਇਗਾਹੀ। ਤਬੇਮੇਹੁ। ਬਿਚਾਰਧਰੀਜੀਅੰਮੇ
 ਹੁਕਮੇਪੁਰਾਇਗਾਹੀ। ੨੩। **ਦੁਹਰਾ**। ਰਹਿਯੋਬਿ
 ਭੀਖਨਪਾਇਗਾਹੀ। ਮਿਲਯੋਕਪਿਰਾਜਾ। ਸੀਰਪੁਪ
 ਤਿਲਿਕਾਦਈ। ਭਰਭਰੇਨੇਨ। ਨਿਲਾਜਾ। ੨੪। **ਦੁਹਰਾ**
 ਜੋਪੁਸਿਨਰਪੁਰਾਇਕਿਤਕਲਿਕਗਾਢੁ। ਬਾਪਰੇ। ਅਗੇ
 ਅਗਿਦਜਾਇਦਸਮੁਖਕੈਸਮਸ਼ੁਗਇਹੈ। ੨੫। **ਦੁਹਰਾ**
 ਰਾਮਚੰਦਲਛਮਨਸਹਿਤਕਪਿਪਤਿਲੀਚਿਬਲਾਇ।

ਕਿੰਦੂਟੈਲੀਕਾਪਤੀਕਿੰਦੂਟੈਸਤਭਾਇ॥੨੬॥**ਦਿਹਾ** ਸਬਕ ੨੧੦
ਪ੍ਰਕਟਕਉਦੰਪਤਰਕੋਕਰਸਕੈਬਖਾਨਾਕਾਪਿਪਤਿਅੰ
ਥਾਦਨੀਲਨਲਜੰਮਦੁਨਹਨੁਮਾਨਾ॥੨੭॥**ਰੰਮਚਿੰਦੂ**
ਰਾਸਿਰਠਾ ਅੰਗਦਲੀਓਬੁਲਾਇਕਹੀਬਾਤਰਪੁਬੰਸ
ਮਦਿਅਜਾਇਅਜਹੁਸਮਸ਼ਾਇਆਇਮਿਲੈਲੀਕਾ
ਪਤੀ॥੨੮॥**ਸੋਰਠਾ** ਭਈਸੁਗਈਬਿਹਾਇਅੰਗਦਤੁਸ
ਮਸ਼ਾਇਕਹਿਅਬਹੀਕਹਿਰਪੁਰਾਇਦੁਤਪਠਾਯੋਬ

ਲਸੁਤਾ॥ **ਕਵਿੱਤੁ॥** ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਹਰੀ ਕਿਧੀ ਬਿਨੁ ਜਨੈ ਕਰੀ
 ਮੇਸੇ ਸਿਪੁ ਕੇ ਭਰੇ ਸੇ ਕਿਤੇ ਰਾਜਾ ਅਭਿਮਾਨ ਤੇ॥ ਕਿਧੀ ਕੇ ਭ
 ਕਾਨੇ ਪਨਾਹ ਆਇ ਦੀਨੈ ਮਤੁ ਕਿਧੀ ਸਿਦ੍ਧ ਜੇ ਰਾਜਾ ਕਿ
 ਧੀ ਮਦ ਪਾਨ ਤੇ॥ ਤੇ ਕੋ ਛੁਆ ਕੀਨੀ ਸਬ ਜਾਨ ਕੀ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ
 ਬਜਾਇ ਕਹੇ ਬੀਰ ਕਹਾ ਲੇਹੁ ਰੇ॥ ਸਿਮਾਨ ਤੇ॥ ਨਿਤ ਸੁਨ
 ਭਾਈ ਲਛਮਾਨ ਕੀ ਚਢਾਈ ਹੋਤੁ ਲਿਕਹਿ ਲਪੇਟ ਲਿਖੇ
 ਉਪਜਸੇ ਜੁ ਭਾਨ ਤੇ॥ ੩੦॥ **ਅੰਗ ਦਵਾਚਾ ਕਵਿੱਤੁ॥** ਚ ੨੧

ਲੋਸਤਿਭਾਇਰਘੁਰਾਇਪਾਇਛੁਏਕੋਨਾਬਯਾਹਿ ੨੧੧
 ਬਾਤਕੋਹੋਊਤਰਤੇਆਇਦੋਜੋਯੋਕਦਾਚਮੇਸੇਬੁਰਬੋਲੇ
 ਦਸਕਿਧਤਾਂਕੇਦਸੇਮੁਡਿਯੋਕੋਹੋਤੋਤੁਮਪੈਚਲਾਇਦੋਜੋ
 ਯੋਕੋਹੋਤੋਸੀਸੇਗਹਿਲਯਾਊਦਿਖਰਾਊਪਾਇਤਾਕੇਪਰ
 ਦੁਰਮਾਰਿਸਮੁਦਬਧਾਇਦੋਜੋਯੋਕੋਹੋਤੋਯਾਨਕੀਸ
 ਮੇਤਬਿਨਲਯਾਊਯੋਕੋਹੋਤੋਰਾਦਨਸਮੇਤਲਿਕਲਯਾਇ
 ਦੋਜੋ॥ ੩੧॥ ਰਾਮਚੰਦੇਦੁਰਾਕਾਬਿੰਤੁ॥ ਬੀਰਸੁਨਿਬਾਤ

ਜਿਨਕਰੋਕਾਹੁਪਾਤਤਬਬੀਸਬਾਤੇਕੋਹੇਹਮੇਉਨਹੀਸੋਕਾਜੁਹੇ।
ਕਯੋਤੇਰੇਮਾਨੇਸੀਅਮਾਨੈਫਿਰਿਜਾਹਿਮਾਅਜਹੁਲੋਤੁਕਿ
ਤੇਰੇਬੀਰਹੁਕੋਰਾਜੁਹੇਅੰਰੁਕਛੁਸਮਾਚਾਰਬੁਝੈਜੇਹਮਾਰੀ
ਤੇਹਿਨੀਕਿਸਮਝਯੋਰੇਪਰੇਵਾਕੋਤੇਬਾਜੁਹੇ।ਦੀਜੀਓਬਡਾ
ਈਅੰਸੇਕਯੋਰਪੁਰਾਈਕਛੁਮਿਲਬੇਕੇਸਯੁਕਿਲਰ
ਈਕੋਮਾਜੁਹੇ।੩੩।**ਸਵੈਯਾ**ਨਾਇਚਲਯੋਸਿਰਮਗਿਦੁ
ਬੀਰਮਨਾਇਰਨੇਸਹਿਬਾਲਦੁਟੇਨਾ।ਕੁਦਤਫਾਂਦਤਲਿਕ

ਨਿਹਾਰਨਿ ਸਿਕੁ ਭਯੋ ਮਨ ਰਿਚਨ ਭੋਨਾ ॥ ਆਇ ਗਈ ਸੁਧ
 ਤਾਂ ਦਿਨ ਕੀ ਜਬ ਬਾਧਿ ਕੇ ਜੀਵੁ ਤਹੋ ਤੇ ਛੋਨਾ ॥ ਭਾਗੀ ਪੈਆ
 ਜੁ ਚਲਯੋ ਬਿਧਿ ਯੋ ਪਲਨਾ ਪਰਿ ਬਾਂਧ ਕੀ ਚਿਤੁ ਖਿਲਿਨ
 ੩੩ **ਕਬਿੱਤੁ** ॥ ਅਗਿ ਦੁਨਿ ਹਾਰਿ ਲਿਕ ਪਰੀ ਹੋ ਪੁਕਾਰ ਏ
 ਕਥਾਰ ਬਾਰ ਗਯੋ ਅਬਾ ਅਵਤ ਸਰੇ ਖਸੀ ॥ ਛਾਡਿ ਗਯੁ
 ਚਲੇ ਏਕ ਕਹੈ ਭਾਗ ਭਲੇ ਨਾਹੀ ਦੇਸੁ ਨਾ ਸੁਹੈ ਹੋ ਭਾਈ
 ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੇਖ ਸੀ ॥ ਏਕ ਜੇ ਸਿਅ ਨੇ ਭਰਮਾਈ ਜਲਾਮ

ਨੇਲੈਚਦਾਏਧੰਮਧੰਮਮੰਫਰਬਾਂਧਠਾਢੇਚੈਖਸੀਕਾਂਪਯੋਰਣ
ਚਦਵਾਸੁਸਾਸੁਭੈਰੇਤ੍ਰਾਸੁਭਯੇਜੀਅਮਾਯੇਕਪਵੇਹੇਭ
ਯੇਅਜਨੀਕੀਕੋਖਸੀ॥੩੪॥ਕਾਥਿੱਤੁਪ੍ਰੈਗਈਉਜਾਰਕਿ
ਲਕਾਰਲੋਕਪੈਠੰਜਬਦੇਰਹੇਕਿਵਾਰਜਬਕੋਹਬਾਤੁਡ
ਬੀਅਮਾਕਿਚਨਕੋਧੰਮਕਿਹਕਾਂਮਜ਼ਹਾਂਏਉਪਾਧਰਾਮ
ਚਾਜੁਭਲੋਜਹਾਸੇਵੇਖਾਇਲੋਬੀਅਮਾਭਾਵੇਗਦੁਤਰੈ
ਭਾਵੇਨਾਰਿਸੀਏਬੈਰੇਕਾਪਿਉਤਰੁਤੁਦਾਇਯਾਹਿਕਹੇਅ

ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਲਾਟ ਪਾਟ ਕੀਏ ਤਬ ਰਹੀ ਪਤ ਜੇਹੇ ਅਬ ਹਾਟ ੨੧੩
 ਹਟਤਾ ਰਪਰੀ ਹੇ ਨ ਘਾਟ ਧੋ ਬੀ ਆਗ ੩੫ **ਕਾ ਬਿੰਤੂ** ਏ ਕੋ ਹੇ ਨੁਅ ੦
 ਜੇ ਤਿਨ ਪਛੋ ਸੇ ਜਰਾ ਯੇ ਗਾਂ ਉਏ ਕਟ ਕਧਾ ਯੇ ਤਿਨ ਸਿਧੁ
 ਨੀਰ ਪਕੀ ਕਹਿ ਬੇ ਕੋਈ ਸਪੇ ਨ ਸੁਣਤ ਨ ਏ ਕਾ ਅੰਧਿ ਦੇ
 ਖਤ ਹੋ ਬਾ ਤੇ ਕੋ ਉਕੁਲ ਕੇ ਕਲਿ ਕਕੀ ਗਦੀ ਨੀ ਬਿਧਿ ਨ ਉਨਿ
 ਧਿ ਜਾਨ ਕੀ ਮੇ ਕਹਾ ਸਿਧਿ ਰਾਵੁ ਨ ਸੇ ਕੋ ਹੇ ਮੇ ਸੀ ਬਾਤ ਕਯੇ ਨ
 ਸਿਕ ਕੀ ਸੇਵ ਕ ਕੇ ਆਏ ਸ ਬਾ ਕਾ ਯੇ ਕੇ ਰੇ ਰੇ ਨਿਦਿਨ ਠਾਕੁ

ਰਕੇ ਅਏ ਠਕੁਰਾਈ ਜੇਹੇ ਲੰਕ ਕੀ॥ ੩੬॥ **ਦੋਹਰਾ** ਇਹ ਬਿ
 ਧਿ ਪੁਰਬਾਸੀ ਸਬੈ ਰਹੈ ਪੈ ਠਪੁ ਰਿਮਾਹਿ॥ ਕਥਾ ਸੁਨਹਿ ਹਨੁ ਹੁਤ
 ਕੀ ਜਹਿ ਜਹਿ ਅਰਿ ਦੁਜਾਹਿ॥ ੩੭॥ **ਸੋਹਰਾ** ਕਛੁ ਚਾਲਕ
 ਛੁਦੈ ਰਪੈ ਰਜਾਇ ਠਾਢੁ ਭਯੋ॥ ਆਬੈ ਚੈ ਦਨ ਖਰਚਾ ਮਤੇ ਜੁਆ
 ਨੈ ਦੇ ਪੈ॥ ੩੮॥ **ਕਾਬਿਤੁ** ਏਕ ਓਰ ਦੇਵੁ ਤਾ ਬਿਛੁਨਾਠਾ ਦੇ ਕੋਰੇ ਸੇ
 ਵੈ ਏਕ ਓਰ ਕਿਨਰ ਸੁਵਾਸਨ ਭਰਤੈ ਗੇ॥ ਏਕ ਓਰ ਚਾਰਨ ਪਦੁਤ
 ਏਕ ਓਰ ਮੰਤ ਬਾਰਨ ਕੇ ਜੁਥ ਸਿਰੁ ਪੁਨਯੈ ਏਕ ਬਤੁ ਹੈ॥ ਏਕ ਓ

ਰਪੰਤਿਤਪ੍ਰਬੀਨਕਵਿਬਾਜੀਰਥਬਿਖੁਮਹਿਖੰਮਲਸਾਰਿਗ ੨੧੪
ਲਰਤੁਹੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਸਮਾਜਕੀਨਕਾਜਰਾਜਾਰਾਮਬਿਨੁ
ਰਾਮਰਾਮਰਾਵਨਸੇਸੇਗਈਅਰਤੁਹੈ। ੩੯੧। ਦਰਦਾਨੇਦਾਰ
ਰਾਵਨਸੀ। ਕ० ਤੁਰਯਜੇਨਵਾਇਨਾਰਿਹਾਬਜੇਰਛਰੀਦਾ
ਰਰਾਜਨਕੇਰਾਜਾਬਾਤਕਹੇਸਤਭਾਇਸੇ। ਬਾਂਦਰਕੇਰੁ
ਪਏਕਵਾਰੇਠਾਢੇਨਾਬਤੁਮਜੇਕਹੇਤੋਜਾਇਕਹੇਆਇ
ਲਾਰੇਪਾਇਸੇ। ਸੀਤਾਪਤਿਗੀਕੇਦੁਤੁਜਾਨੀਅਤਮਹਾਰਾ

ਜਸ ਭਾਵੇ ਨਿਗਾਰ ਬੇਕੋਭ ਕੇ ਚਿਤ ਚਾਇ ਸੇ ਗੁਨ ਮਾਨ ਤੇ
ਚੁੰਨਿ ਜੇ ਸੇ ਸਾ ਸਿ ਚੋ ਥਾ ਪੁਨੇ ਦੇ ਰਬਾਤ ਕੀ ਦਰਵਾਨ ਲਿਕਰਾਇ
ਸੋ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਵਨ ਦਾ ਚਾਕ ਬਿੰਨੁ ਰਾਵਨ ਬਿਚਾਰੀ ਹਮ ਬਾਤ
ਹੀ ਬਿਸਾਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਹੋ ਕਾ ਪਿਲਿਕ ਗਢ ਬਹੁ ਰੇ ਪਠਾਯੇ ਹੋ ॥ ਕਿ
ਧੰਮੇ ਰੇ ਲੋਗ ਯਾਹਿ ਚਹੁ ਚਿਰ ਰੋ ਕਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਇ ਪਰਦਾ
ਨਗੀ ਕੋ ਆਯੇ ਹੋ ॥ ਵੇਖੋ ਇਨ ਦੀ ਠਡੀ ਠ ਬੀਦ ਸੇ ਵਿਖਾਯੇ ਤ
ਬਾਘ ਪਤੇ ਨਜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਗ ਰੁਜ ਰਾਯੇ ਹੋ ॥ ਕਿਯੇ ਬੈਲ ਲੇਹੁ

ਆਇਗਯੋਕਯੋਕੋਸਰੇਸਠਦੁਸਰੇਉਪਾਇਮਰਬੋਕੋਗ ੨੧੫
ਦੁਲਯਾਯੋਯੋ ੪੧ ਕਬਿੱਤੁ ॥ ਅਗਿਦੁਪਠਾਯੋਰਾਂਮਯਾਤੇ
ਤੁਕਯੋਲੋਕਰਾਂਮਯਾਕੋਨਾਮਸੁਰਨਮੋਪਿਥਮੇਸੁਨੀਜੀਏ
ਮਿੱਤ੍ਰਪੀਰਹਰਿਰਿਪੁਚੀਰਰਣਪੀਰਬੀਰਮਾਰੇਜਾਕੋਮਰੀ
ਏਜੀਆਏਜਾਕੋਜੀਜੀਏ ॥ ਹਨੁਜਾਕੋਰੋਮਸਾਨੀਬਿਤੁਅ
ਭਿਮਾਨੀਰਾਜਾਨੀਕੋਹਾਣੀਕੋਹਾਣੀਯਾਕੋਬਲਕੀਕਹੀ
ਜੀਏ ॥ ਰਾਵਨਸਕਾਨਜੇਆਯੋਵੇਹੋਕਪਿਜਾਨਜੇਜੇਸੇਦੂ

ਧਕੇਜਰੇਤੇਛਾਛਿਫੂਕਿਫੂਕਿਪੀਜੀਏ॥੪੨॥ ~~ਮਮੋਗਦਿਵਾਚੁ॥~~
~~ਕੀਕੀਤੁ~~ ਸੀਤਾਜਬਹਰੀਬੁਰੇਕੀਨੇਤਿਹਪਰੀਮੇਸੀਕਬਹੁਨ
ਕਾਹੁਕਰੀਜੇਸੀਕਰਸੇਇਗੋ॥ਤੰਪਰਨਕੁਸਰਾਤਮੇਰਸੁ
ਨੇਉਤਪਾਤਹਨੁਮਾਨਾਮਾਯੇਵਾਹਿਸਮੁਸ਼ਾਇਗੋਇਗੋਸੇ
ਕਹੋਉਪਾਇਵਹਕਹੇਲਿਕਰਾਇਤਾਹਿਦੇਹੁਦਿਖਰਾਇਦੁ
ਖਕਾਣੁਜਾਇਧੋਇਗੋ॥ਦੇਖੋਗਾਇਗਾਇਤਾਕੀਕੇਸੀਪ
ਤਿਜਾਇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਦੀਪਕਪਤਿਗਾਧਕਯੋਗੇਇਗੋ॥

੪੩ ॥ **ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ** ॥ ਜਾਂਦਿ ਨ ਤੇਰਾ ਰਿਫਾਂਸ ਪਰੀ
ਕਾਧਿ ਭਾਂਦਿ ਨ ਤੇ ਮੁਖ ਆਨੁ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਜਾਹਿ ਹਨੂਪ ਭਿਰ
ਖਤਰੇ ਅਬ ਲੋਹੀ ਅਰੇਖ ਨਹੀ ਉਪ ਜਾਯੋ ॥ ਰਾਮ ਹਸੇ ਪੁਕ
ਰੇ ਸੀ ਅਕੈ ਅਰੁ ਕੇ ਪੁਬ ਦਾਇਜੈ ਜਾਇ ਬਢਾਯੋ ॥ ਜੈ ਬਲ
ਤੋ ਨ ਬਿਲਿ ਬਕਰੇ ਸੁਨਿ ਦੇ ਭਾ ਬਿਨਾ ਰਲ ਬਿਭਗਤਾਯੋ ॥ ੪
੪ ॥ **ਅਗਿ ਦੁਆਰਾ ਕਾ ਬਿੱਤੁ** ॥ ਅਗਿ ਦ ਬਿਹਸ ਕਹੀ ਬਾਤੁ ਸੁਨਿ
ਰਾਜਾ ਮੀਚ ਆਪਨੀ ਬਤਾਈ ਉਨ ਤੈ ਸੇ ਫੁਲੁ ਧਾਯੇ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਿਮ

ਫਾਸਪਰੀਆਰਖਾਈਪੋਛੁਜਗੀਯਹਿਬਾਤਸੁਨਿਬਾਂਦਰਿਨਿ
ਮੁਹਨਲਗਾਯੇਹੈ।ਵਕੇਪਰਪਚਪਰਰਚਕਤੇਹਸੇਰਅਲ
ਜਗਾਜਪਗੀਫਿਰਸੁਭਾਮੇਨਧਾਯੇਹੈ।ਲਿਕਸਿਕਮੰਛੁਅੰ
ਛਬਾਗਸਾਗਤੇਕਯੋਜਿਨਹਨੁਵਰਅੰਰੁਯਹਅੰਰਕਪਿਅ
ਯੇਹੈ।੪੫।**ਕਾਬਿਤੁ**।ਇਰੁਦੁਤੁਆਯੇਕਹੇਸੁਨੇਹੰਪਠਾਯੇ
ਰਾਮਲਿਕਾਜਾਹਰਾਯੇਤਾਂਤੇਕਾਪਿਨਪਿਸਾਯੇਹੈ।ਛੁਲੁਤ
ਸੇਕੀਜੇਭੁਜਬਲੁਨਬਸਾਇਰਿਕਕਹਾਣੀਕਪਤੀਜਾਸੇ

ਪਖੰਡੁ ਚਲਾਯੋਹੈ। ਵਾਂਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਗਤਿ ਜਾ ਕੇ ਰੁਤੁ ਮੇਰੇ ਨਮ ੨੧੭

ਤਿਹਨੂੰ ਮਾਨ ਲੈ ਲੈ ਨਾਮ ਮੇਰੇ ਬੁਲਾਯੋਹੈ। ਜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰ ੦

ਰਮੇ ਹਿਨੀ ਕੇ ਕੇ ਨਿਹਾਰ ਬੂਝਾ ਅੰਗ ਦੁਤੀਰਾ ਮਚੇ ਦਕਹੇ ਕੰਪ

ਠਾਯੋਹੈ। ੪੬ **ਰਾਵਨ ਕੇ ਦੁਆਰੇ** ॥ ਰਾਵਨ ਜੀ ਅਸਮਾਨੀ ਤ

ਬਹਿਸ ਬਚੇ ਚਲ ਕਾਪਿ ਜਾਤਾ ਪੈਯਾ ਕੀ ਕਛੁ ਬਾਤ ਤੇ ਛੁਤੀ

ਆਮਾਧਿ ਕਸਿਰਾਤਾ। ੪੭ **ਸਿਰਫਾ** ਛਾਡੁ ਜੇ ਕੰਪ ਸੁਭਾ

ਉਬੈ ਠਾਯੋ ਤਬ ਸੁਭਾ ਮੇ। ਕਿਹਮੇ ਸੇਸ ਤਭਾ ਉਰਾ ਮਚੇ ਦੁ

ਲਛਮਨਕਾਗ ॥ ੪੮ ॥ ਸੁਰਤਹਿ ਕੀ ਭਿਪੁਲਾਮ
 ਰਾਜਾ ਤੇ ਮੁਖ ਧੀਨ ਹੋ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਲਛਮਨ ਰਾਮ ਨਿਕ ਸਤ ਚੇਹਿ
 ਲੋਕ ਪਤਿ ॥ ੪੯ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਿਜਾਨ ਕਥਾ ਬਿਸਤਾਰ ਜਲ
 ਬਲ ਘਟ ਘਟ ਰਾਮ ਹੋ ॥ ਉਤਰੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਦੁਆਰਾ ਮਰੁਤੁ ਮਸੇਹ
 ਯੋਕ ਹੀ ॥ ੫੦ ॥ ਕਾ ਬਿੱਤੁ ॥ ਅਗਦ ਪ੍ਰਥੀਨ ਬੁਧ ਪਰਖ ਨਹੀਨ ਤਬ
 ਮੇਰੇ ਪਾਛੇ ਹਰੀ ਵੇਕ ਬਿਤੁ ਸੁਨਾਯੇ ਹੋ ॥ ਪਾਛੇ ਕਹੀ ਬਾਤ ਰਾਜ
 ਬਰੇ ਉਤ ਪਾਤ ਕੀ ਨੋਰਾ ॥ ਚੇਦੁ ਜੁ ਸੋ ਬੇਰੁ ਮਨ ਤੇ ਬਢਾਯੇ ਹੋ ॥

ਯਾਹੀ ਮੇਸਮ ਬੁਤ ਤੇ ਰੇਖਨ ਮਿਟਾਇ ਸਕੀ ਤਾ ਕੇ ਏਕ ਦੁਤ ਫੰ ੨੧੮
ਦਨੀਰ ਨਿਧਾ ਆਯੋ ਹੈ ॥ ਅੰਗੁਰੁ ਜੋ ਕਦਾਂ ਚ ਚੁੰਦ੍ਰ ਹੁਕੇ ਅਭਿਮਾਨ
ਏਤੁ ਚੁੰਦ੍ਰ ਹੁਕੇ ਬੁਝੁ ਚੁੰਦ੍ਰ ਕੋ ਨ ਕੋ ਬਢਾ ਯੋ ਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਗਾਵੁ ਨ ਦਾਚ
ਦਿ॥ ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਜੀ ਅੰਮੇ ਕੋ ਹੈ ਰਿਸ ਕੀ ਨਿਉਤ ਪਾਤਾ ਬਿਨੁ ਬੇ
ਲੇਫੁਤੀ ਆਜੁ ਰੇ ਉਰਗ ਚ ਚੁੰਦ੍ਰ ਪਰ ਬਾਤਾ ॥ ੫੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ਤਬ ਬੇ
ਲਿਯੋ ਲਿਕੇ ਸੰਜੇ ਰਾਖੀ ਰਮਹਾਂ ਬਲੀ ॥ ਅਸਤ ਕਰੇ ਕਪਭੇ
ਸਾਬਿਨਾ ਜੁੰਧ ਸੀਤਾ ਨਹੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥ ਚਾਤੁਰ ਕਹਾਵਤੈ

ਬਾਨਰਪਠਾਵਤਮੇਰੀਜਾਨਕੀਕਿਏਈਅਬਤਲੇਜਾਇਗੋਜਾ
ਨਤਹੀਸਬਨਕੇਕਾਲੁਨਿਜਕਾਨਜੇਇਤਤਬਹੀਰੋਰੋਜਬਭ
ਲੀਮਾਰਖਾਇਗੋਮਾਤੇਗਜਰਾਜਨਕੇਕੁਭਨਿਬਿਦਾਰਜੇਵੇ
ਲੇਹੂਸਮਿਲਾਇਮੇਤੀਕੇਹਰਚਬਾਇਗੋਤਿਨਹੀਕੀਡਾਦ
ਨਕੇਮਾਸੁਲੀਓਚਾਹੇਕਪਿਮੇਸੇਰਾਮਚੇਦੁਆਇਲਿਕਾਪਤਿ
ਪਛੁਤਾਇਗੋ॥੫੪॥ **ਅੰਗਦੇਵਾਚਾ ਕਬਿੱਤੁ ਕੋਨੈਸਿਖਦੀ**
ਨੀਤੇਗੀਦੇਖੀਮਾਤਿਹੀਨੀਜਾਤੇਮੇਸੀਬਾਤਕੀਨੀਭਾਰੀਸੁਖ

ਕੀਤੋਹਾਨਿਕੀ। ਸੁਰਸਮਿਸੇਵੇਪੈਰਾਮਾਵਤਬਿਰਚਦੇਰਿ ੨੧੮
ਅੰਰਪੁਰਹੁਤਕੇਨਰਹੀਬਾਤਮਾਨਕੀ। ਦੇਖਤਸਮਾਜੇਅੰਸੇ
ਆਜਹੁਨਕਾਲਮੂਕਾਅੰਜੇਚੇਤਿਚਲਿਬਾਤਯੇਹੇਹੇਸਿ
ਆਨਕੀ। ਜਾਨਕੀਨਬਾਤਤੇਸੀਸੀਅਹਾਬਹੁਨਲਾਰੀ
ਜਾਨਕੀਲੇਅਯਸੇਈਜਾਨੀਬਾਤਜਾਨਕੀ। ੫੫ **ਰਾਵ**
ਨੋਵਾਰਾਕਾ। ਅਗਿਦਤੁਕਾਂਕੇਸੁਤਨੀਕੇਸਮਸੁਗਇਸੇ
ਹਿਬਾਲੀਬਲਵੇਤਜੀਕੋਏਕਲਿਤਤਤਹੇਕਿਨੁਬਾਲੀ

ਕਹੋ ਕਯੋਨ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਕਹੋ ਪਰਤ ਮੇਰੇ ਭਾਂਗੇ ਗੁਨ ਉਲਟੇ ਲਜਾ
 ਤੇਹੇ ਸਾਚੁ ਕੇ ਲਜਾ ਨ ਕਯੋ ਜਾਨੇ ਦੁਹਿ ਜੀਵ ਤੇਹੇ ਕੈ ਸੇਜੀ
 ਮੇਰਾ ਮਕੈ ਪਕੈ ਨ ਕੈ ਨ ਪਾਤੋਹੇ ਤੈਨ ਬੈਰੁ ਲੀਓ ਆਨਿ ਮਿਲੇ
 ਈਤੇ ਜੀਓ ਆਗੇ ਤੇਰੇ ਬੈਰ ਮੇਘਨ ਦੁਲੀਏ ਨ ਪਰਤੋਹੇ ॥ ਪੜ੍ਹ
 ਸੋਵੇ ਯਾ ਬਾਲੀ ਕੀ ਦੇਹ ਬੁਢਾਨੀ ਹੁਤੀ ਅਰੁ ਤਾਪਰ ਰਾਮ ਕੀ
 ਓਛਲੁ ਮਾਰਯੋ ਹੋ ਬਲਦੀਤੁ ਬਡੇ ਜਗ ਮੇ ਬਿਪਰੀਤ ਬਡੀ
 ਦੁਹ ਕਾਹੇ ਤੇਹਾ ਕਯੋ ਕੈਵਹੁ ਝੂਠ ਕੈ ਮੇਰੇ ਈਲੇ ਗਾਨ ਮੇ ਸੋ ਪੁਰ ॥

ਤਨੈਬੈਰਚਿਤਾਰਯੋ॥ ਜਾਨੀਨਜਾਇਕਛੂਸਿਵਕੀਗਤਿਕੇਟਕ ੨੨੦
ਹੋਸੁਖਸੇਬਿਧਟਾਰਯੋ॥ ੫੭ ਅੰਗਦੇਵਾਰਯੋ॥ ਕ०॥ ਰਾਮਹੀਕੇਕੋ
ਪਹਰਿਨਾਕਸਕੀਪਟੀਓਪਐਰੁਅਰਨਛਹੁਕੀਦਯੋਜਰਤੇ
ਲੁਹੇ॥ ਰਾਮਹੀਕੇਕੋਪਮਧੁਕੇਟਰੁਸਿਪਾਰੇਅਰੁਤਾਹੀਤੇਬਿ
ਰੂਚੇਬਲਰਾਮਸੇਨਸੇਲੁਹੇ॥ ਰਾਮਹੀਕੇਕੋਪਮਿਰਾਮਾਰਯੋ
ਨਾਕਕਾਯੋਅਰਖਰਦੂਖਰਾਦਕੇਲਗਾਯੋਛਾਤੀਸੇਲੁਹੇ॥
ਤਾਹੀਗਨਤੀਮੇਮਿਰਾਗਾਜਸਾਖਾਮਿਰਾਮਾਰਯੋਰਾਮਕੋਪ

ਮੇਰੇ ਜਾਨੇ ਤੋਂ ਕੋਹ ਸੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥ ੫੮ ॥ **ਰਾਵਨੇ ਵਾਚਾ ਕੀ ਬਿੱਤੁ** ॥ ਜਾ
 ਨੇ ਹਮ ਨਿਰਾਧਾਰਾ ਅਰਿ ਦੁਤੀ ਹੀ ਬਿਚਾਰ ਬਾਪੁ ਜਿਨ ਮਾ ਕਸੇਤ
 ਕੀ ਯੋ ਬਡਾਈ ਕੀ ਜੀਏ ॥ ਅਸਿ ਪੁਰਹੁ ਤਕੇ ਕੇ ਕੀ ਨੇ ਹੋ ਕੁਸੁਤ
 ਜਿਨ ਸੁਨ ਕੇ ਕਪੁਤਤਾ ਕੇ ਦੁਤਹੈ ਕੇ ਜੀ ਜੀਏ ॥ ਸਤ ਕੇ ਨਛਾਤ
 ਅਜਹੁ ਲਿਖਨੁ ਮਾਤੁਤਾ ਸੇ ਮੇਰੀ ਓਰਹੈ ਕੇ ਸਿਰਾ ਸੇ ਨਾ ਸਬਈ
 ਜੀਏ ॥ ਬਨੀ ਹੋਰੇ ਬਾਤ ਨੇ ਕਬਾਤ ਹੁਕੇ ਮਏ ਨਿਜੁਤਾ ਤੇ ਬੇਰੁ
 ਲੇ ਕੇ ਜਸੁ ਸੁਧਾ ਕੇ ਨਪੀ ਜੀਏ ॥ ੫੯ ॥ **ਕੀ ਬਿੱਤੁ** ॥ ਅੰਗੇਰੇ ॥

ਨਾਏਜੇਤੇਮੇਸੇਕੀਟਭੁਏਕੇਤੇਤੇਰੇਮਿਲੇਲਿਕਾਪਤਿਕਬਹੁ
 ਨਹਾਰੇਗੇ। ਬਿਰੀਕਿਲੁਲੁਤਾਕੇਰਾਵਨਾਮਨਲੁਮਰਤੇਸ
 ਮੀਰਪਾਏਤੇਪਨੇਈਪਰਜਾਰਿਹੇ। ਭੁਟੇਹੇਕਿਭਾਵੇਹੇਬਫ
 ਵੁਤੇਹੇਰਾਮਜਸੁਸੇਉਹਮਮਾਨੀਕਹਾਮੇਹੁਆਨਿਆਰਿਹੇ
 ਜੇਬਯਾਰਬੇਗਸੇਨਿਬਹਤੇਚਲੇਤੇਤਬਰੁਖਨਗਿਰਾ
 ਇਹੇਨਗਿਰਕੇਉਪਾਰਿਹੇ। ੬੦ **ਮੀਰਦਿਵਾਚਾਕਬਿੰ**
ਭੁੰ ਹਸਜੇਮੁਸਕਦਜੇਤੇਰੇਪਰਖਤੇਜਾਨਜੇਤਬਬੇਲਜੇ

੨੨੧

ਸੁਨ ਬੇਲੇ ਬਿਨੁ ਹੀ ਅਰੇ ਜਰਤੁ ਹੈ ॥ ਬਾਪ ਤੇ ਨ ਬਲੀ ਹੋ ਨ ਸਿਧੁ ਤੇ
 ਅਚਲ ਰਾਮ ਤੇ ਓ ਮਾਰਯੋ ਬਾਧੇ ਤੇ ਤੇ ਸੁਨ ਰੇ ਰੂਰਤੁ ਹੈ ॥ ਹਿਤੁ ਸ
 ਮਝਾਇ ਬੇਕੇ ਕਾ ਜਤੋ ਪੇ ਆਯੋ ਅਧਿ ਤੁ ਤੇ ਮੇ ਹਿ ਪਚਿ ਨ ਤੇ ਨ ॥
 ਰੇਈ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨਤਨ ਬਾਤ ਚੇ ਹਿ ਭਯੋ ਸਿਨ ਪਾਤੁ ਮੂਰ
 ਆਪੁ ਨ ਬਚਤਨਾ ਹੀ ਮੇ ਹਿ ਲੇ ਮਰਤੁ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਕਥਿੰਤੁ** ਜਿਹਿ
 ਦਲੁ ਦੇਤੁ ਹੈ ਸੁਕਹਾਤੇ ਰੇ ਹੇਤੁ ਹੈ ਤੂ ਤੀ ਨੇ ਲੇ ਕਲੇ ਕੇ ਸਿਰਾ
 ਕੀਨ ਸਮੁਹਾਤੁ ਹੈ ॥ ਪਰ ਮੇ ਬਿਰਾਜਤੁ ਹੈ ਬਾਦਰਜਯੇ ਗਾ

ਜਤਹੇਤੁਲੋਲਲਛਮਨਬਾਨਕੇਨਪਾਤਹੈ। ਹਨੁਮਾਨਹੁਕੇ ੨੨੨
 ਆਏਸਾਤੇਭੂਲੀਹੁਤੀਅਬਸਕਭੂਲਜੇਹੈਕੋਓਅਸੇਇ
 ਤਰਾਤੇਹੈ। ਛਾਡਿਬਕਬਾਦਯਾਹਿਮਤਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਤੇਨਾ
 ਇਦੇਸਦੇਸਠਿਰਠਿਰਬਾਧਿਜੇਜਾਤਹੈ। **੬੨। ਰਾਵਨਦਾਚ**
ਕਬਿੰਤੁ। ਕੰਟਕਮਲਾਪੀਕਪਿਬਾਲੀਬਿਸਪਾਤੀਤੀਨੋ
 ਲੋਕਮਾਹਿਅਸੇਕੰਨੁਮੇਹਿਗਹਿਬਾਧੈਹੈ। ਜਾਂਕੇਬਲਭੁ
 ਦੁਤਹੇਸੇਈਰਾਮਚੰਦਰਦਾਮਾਇਮੇਹਿਦੇਖਕੇਸੁਕੇਸੇਬੰਨ

ਸਾਧਿਗੇ। ਇਕਹੀ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸਿਪੁਧਰੇ ਮੇਲੈ ਬੋਰ ਕਧਿ ਕੀਓ ਪੈਐ ॥
 ਧਨੇ ਜੁਮੇ ਸੋ ਬੋਰੁ ਨਾ ਪਿਓ। ਦਾਨੇ ਅਰੁ ਦੇਵੁ ਸਬ ਕਰੈ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵੁ
 ਸੇਈ ਗਵਨੁ ਤਿਹਾਰੇ ਜੇ ਬੋਰੇ ਨਨ ਮੇਗਾ ਪਿਓ॥ ੬੩ **ਦੇਹਰਾ**
 ਜਬ ਰਾਂਦਨੇ ਮੇ ਸੇਕਯੋ ਮੇ ਰ੍ਹਿਬਾ ਪੈ ਕੋਇ। ਭੁਬਾ ਅਰਿਗਦਰ
 ਸਿਹ ਸਿਪੈ ਰਾਂ ਮਕੋਰ ਸੋ ਹੋਇ॥ ੬੪ **ਅਰਿਗਦੇਵਾਚਾ ਸੇਰਠਾ**
 ਹੋਹੇ ਸੁਨਾਉ। ਮਾਭੁ ਜੇ ਜੇ ਰਾਂਦਨੇ ਮੇ ਸੁਨੇ। ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੇ ਕਾਮੁ
 ਫਿਰ ਬੋਲੈ ਪੁਰੇ ਕਰੈ॥ ੬੫ **ਕਬਿੱਤੁ**। ਇਕ ਕੇ ਸਹਿ ਸਬਾਹੁ

ਬਾਂਧ ਲੈ ਰਾਯੇ ਅਵਾਸ ਮੇਸੇ ਤ੍ਰਾਸੁ ਦੀ ਨੋ ਟੋਹਿ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੨੩ ॥
 ਏਹ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਰਾਜਾ ਬਲ ਬਾਂਧ ਲੈ ਰਾਯੇ ਪਤਾਲ ਦਾ ਸਿਨ
 ਕੇ ਅਗੇ ਨਾ ਚੋਜੇ ਤਤ ਬਾਈ ਏਹ ਤੀਸਰੇ ਕੋ ਬਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿ
 ਤਾ ਮੇਰੇ ਕਾ ਜਲਾਯਾ ਏਹ ਨਾ ਲੈ ਬਿਓਨਾ ਬਾਂਧਿ ਪਾਲੇ
 ਸੁਲਾਈ ਏਹ ਚਾਰਵੇਸਰੇ ਅਨੇ ਕਤਿ ਨ ਮੇਤੂ ਕੋ ਨ ਏ ਕਰਾਰ
 ਬਕੀ ਏ ਕੇ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਨ ਜਨਾਈ ਏਹ ॥ ੬੬ ॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾਚ
 ਕਬਿਤੁ ਰਾਈ ਕੀ ਭਕਾਨ ਸਨ ਮਾਨ ਜਾ ਕੇ ਕਰੇ ਬਿਧਿ ਬ

ਲਕੇ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ਕੇ ਕੈ ਸੇ ਉਰਾ ਆਨੀ ਏ। ਮੁਤ ਮੇ ਪਨਾ ਦਾ ਜਿਨਿ
 ਇੰਦਨ ਕੇ ਆਦਜੀ ਤੇ ਸਬ ਆਰਨ ਕੇ ਬੂਝ ਦੇ ਖੁ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬਖਾ
 ਨੀ ਏ। ਧਾਰਤ ਰਵਾਰ ਕੀ ਨ ਬੰਝੇ ਸੀ ਭਾਰੀ ਜਾਇ ਮੇ ਸੇ ਚੰਦ
 ਹਾ ਸਜਾ ਕੇ ਤੇ ਜੁਨ ਭਾਮਾਨੀ ਏ। ਮੇ ਸੇ ਰਾਜਾ ਰਾਵਨ ਕੇ ਤੇ ਨ ਪਹਿ
 ਚਾਨ ਠਹੈ ਆ ਭੁਜਾ ਕੇ ਪੈਰ ਪਤਿ ਲੇ ਕੀ ਮਾਹਿ ਜਾਨੀ ਏ। ੬੭
 ਕਾ ਬਿੱਤੁ। ਇੰਦ ਮੇ ਰੇ ਮਾਲੀ ਅਸੁ ਮਾਲੀ ਦਰ ਬਾਰੀ ਪਾਲੀ ਤਾਰ
 ਪਤਿ ਛੜਾ ਬਾਲੀ ਏਈ ਰਹ ਤੁਹੈ। ਬਰਨ ਸਮੀਰ ਮੇ

ਰੇਅਦਰਬੁਹਾਰਤੇਹੇਨੀਰਾਅਚਵਤਪਛੇਜਗਮੇਬਹਤੁਹੇਪਾਕ ੨੨੪
ਕੋਰੇਪਾਵਕਪ੍ਰਬੀਨਬੀਨਲੀਨੇਰਿਥਿਨਾਰਵਅੰਬਾਕਪਡਿਸ
ਭਾਮੇਰਹਤੁਹੇਸੁਨੇਰਾਮਦੂਤਪਰਏਤੀਹੇਬਿਭੂਤਮੇਰੋਰਾਵ
ਨਸਪੁਤਾਬਿਧਿਆਪੁਨਕਹਤੁਹੇ॥੬੮॥ਅੰਗਦੋਵਾਚਾ॥ਕਬਿੰਤੁ
ਜੇਤੀਤੈਬਿਭੂਤਕਗੀਸਬੈਅੰਗਸਬੈਸਹੀਅੰਰਕੇਪ੍ਰਤਾਪਕੀ
ਚਲਾਇਸਕੈਬਾਤਕੀ॥ਦੰਯਸਨਮਾਨਭੁਜਪਰਿਖਪਮਾਂਨਸੂਰ
ਅੰਰਬਲੁਕੈਨੁਗਨੈਤੇਰੇਬਡੇਕੁਤਕੀ॥ਰਾਕਸਸਹਾਇਕ

ਹੋਸਬੈਸੁਰਨਾਇਕੋਹੇਦਵਨਬਿਗਾਰੈਤੋਸੋਮਾਨੁਸਕੀਜਾਤਕੇ
ਚਾਵਨੁਪਬੀਲਪਰਿਏਕਮਤਿਹੀਨਤੇਰੋਰਾਜਰਾਮਚੇਦੁਬਿਨੁਜੈ
ਸੇਚੇਦੁਪਾਤਕੇ॥੬੯॥**ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ॥ ਕਾਇੰਤੁ॥** ਦੇਵਨਕੇ
ਪਤਿਤਹੁਕੋਹੋਪਤਿਬੇਰੀਅਧੋਰਨਕੇਦਿਨਸੋ॥ਕਪਿਤਿਜੁਕੀ
ਏਮੇਹਿਡਾਰਤੁਹੇਲਾਪੁਮਾਨਤੁਹੇਜੀਅਮੇਤਿਨਸੋ॥ਅਬਜੇਲ
ਗਤਿਹਿਨਮਾਰਤੁਹੇਤਬਲੇਫੁਤੀਆਪਰੇਹੇਰਿਨਸੋ॥ਸਠਰ
ਮਕੇਦੁਤਨਯੋਰਿਸਾਅਵਤਮਾਰਿਪੁਲੇਕਰੇਜੀਬਿਨਸੋ॥੭੦

ਅਗਿਦੇਵਾਚਾ॥ **ਕਾਇੰਤੁ**॥ ਜਾਨਕੀਲੈਚਲੇਹੇਤੋਸਦਾਫੂਲ
 ਫੁਲੇਹੇਤੋਹਾਬਤੇਰੇਗਹਿਰਪੁਨਾਬਸੇਮਿਲਾਇਹੈ॥ ਪਾਇ
 ਨਲਗਾਇਅਪਰਾਧਹੁਛੁਆਇਅੰਰੁਸੀਤਾਪੈਕਹਾਇ
 ਗਫਲਿਕਾਹੁਦਿਵਾਇਹੈ॥ ਜਿਪੈਰਨਬਾਤਤੇਨਦੇਖੇਕੁਸਰ
 ਤਤੇਰੇਏਕਰਾਮਬਿਨਾਮਾਸੁਰਗੀਧਨਖਵਾਇਹੈ॥ ਸੁਨਬੀਸ
 ਹੀਠਤੇਹਿਦੂਰੁਭਾਂਤਡੀਰਹੈਹੀ॥ ਅਗਿਦਬਸੀਫਭੂਮਪੀਠ
 ਹਿਲੁਠਾਇਹੈ॥ ੭੧॥ ਰਾਵਨੇਵਾਚਾ॥ **ਸੇਵੇਯਾ**॥ ਸੀਸਗਏ

੨੨੫

ਕਪਿਸਿਨਕਰੇ ਅਰੁ ਲਿਕ ਗਏ ਉਕਲਿਕ ਸੁਹਰੇ ਗਗਾ ਉਜਰੇ
ਅਬਗੀ ਉਜਰੇ ਅਰੁ ਰਾਮ ਬਿਛੂਤ ਹਿਅ ਨਿਗਰੇ ਰੇ ਬੀਰ ਬਿ
ਭੀਖਨ ਕੇ ਬਖਸਿਏ ਈ ਬੋਲ ਸੁਨਾਇ ਕੇ ਲੋਗ ਦਰੇ ਰੇ ਅੰ
ਗਦਯੇ ਅਬਜਾਨ ਕੀ ਲੇਖੁ ਚੁਕ ਪਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਨਕਰੇ ਰੇ
੭੨ ਅਗਿਦਵਾਚਾ ਰਾਮ ਕੇ ਦੇਖ ਤੇ ਜੀਅ ਕੀ ਪਰਿਛਾ
ਹੀ ਕੇ ਲੇਖ ਲੇਖੇ ਤੇ ਬਲ ਤੇ ਰੇ ਜੀਛੁ ਲੁਕੇ ਨਹਿ ਰੇ ਧਮਿਦਾ
ਵਤਿ ਤੇ ਹਮ ਜਾਨ ਤੇ ਹਿਨ ਬੇਰੇ ਚੇਤਿ ਅਜੇ ਚੇਤੇ ਮੇਸਠ

ਚਾਵਨ ਪਾਵਨ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਅਸ਼ੋਰੇ ਵਿਅਹਿਏ ਕਕਰੇ ਨਿ

੨੨੬

ਰਧਾਰਤ ਕੇਸੀ ਅਦੇਹ ਕੇਸੀ ਸਦਸੇਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਵਨ ਦਾ ਰਾਮ ॥

੧੦ ॥ ਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀਸ ਬਾਹਨ ਸਮੇਤ ਬੀਸ ਏਤੋ ਬੀਸ ਬ

ਹਨ ਦੁਬਾਹਨ ਸਮਾਨ ਕੀ ॥ ਵਾਕੇ ਸਿਰਾ ਬਾਨ ਰਹੇ ਮੇਰੇ ਸਿਰਾ

ਬਾਨ ਰਹੇ ਬਾਨ ਰਕੀ ਚਮੂਸ ਬਕਰੇ ਏਕ ਬਾਨ ਕੀ ॥ ਵਾਕੇ

ਸਿਰਾ ਲਛਮੀ ਮੇਰੇ ਕੋਟ ਲੱਛਮੀ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕਾਨ ਕੀ ਨਕਾ

ਨਕਰੇ ਅਨਕੀ ॥ ਦਿਹ ਦੇ ਉਜਾਨ ਕੀ ਅੰਗੇ ਹ ਦੇ ਉਜਾਨ

ਕੀਹੋਮੇਰੀਮਤਿਜਾਨਕੀਨਜਾਨਦੇਉਜਾਨਕੀ॥ ੧੪॥ ਮਰਿਦੇ
ਦੁਖਾਕਾਇਤੁ॥ ਬਾਹਨਹਜਾਰਤੇਰਜੇਰਜੁਗੁਬਾਹਨਸੇ
ਭੁਯੋਨਿਰਬਾਹਨਸੇਰਾਮਜੇਤਿਭਾਨਕੀ॥ ਜਾਕੇਏਕਬਾਹ
ਨਸੇਦਸੇਸੀਸਤੁਰੇਤਾਸੇਮੂਤੁਲਰੈਕੈਸੀਜਾਨਿਯੇਸਮਾ
ਨਕੀ॥ ਭਿਮਸੁਤੁਕਾਨਕੀਨਕਾਨਕਪਤਰੇਸੇਲਮਾਰਤਿ
ਏਕਾਰਸੇਘਨਾਦੇਹੇਅਚਾਨਕੀ॥ ਹੇਇਠੰਰਜਾਨਕੀਨਬ
ਨੇਹੀਅਜਾਨਕੀਸੁਜਾਨਕੀਉਜੈਹੈਤੇਰੀਹਾਨਕਰੀ॥ ਜਾਨ

ਕੀ॥ ੭੫॥ ਗੁਰਦੇਵਾਚਾਰ॥ ਕ॥ ਹਨੁਮਾਨਆਯੋਤਿਨਮੋਸੇਨਖਿ ੨੨੭
ਜਾਯੋਮੋਹਿਬੰਦਰਕੇਆਰੇਮੇਰੇਪੈਰਖਪਰਾਤੁਹੈ॥ ਲਿਕਾਉਨਜ
ਰੀਯਾਹੁਤੀਕੋਜਰਾਵਤੁਹੈਕੋਧਕੀਏਕੋਧਸੀਥੇਭੁਏਸੀ
ਅਰਾਤੁਹੈ॥ ਸੀਤਾਤੁਮਭੀਖਸੀਜੁਮਾਂਗਤਹੋਬਾਰਬਾਰੇਮੇਹੁ
ਭੀਖਪਾਈਰਿਕਰਿਕਕੋਨਜਾਤੁਹੈ॥ ਬਲਹੈਤੋਆਜੁਕਰੈਸੁ
ਧੇਰਨਾਆਇਲਰੈਕਾਇਰਜੋਸਰਾਮਤੇਰੋਕਾਹੋਬਿਲਲਾਤੁ
ਹੈ॥ ੭੬॥ ਅੰਗਦੇਵਾਚਾਰ॥ ਕ॥ ਬਿੰਤੁ॥ ਅਰੇਲਿਕਪਤਿਮੁਰੁ

ਮਤਿ ਬਿਨੁ ਰਤੀ ਅਬਸਤ ਕਿਸੇ ਫਾਹੁ ਸਤਿ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਕਰਤੁ ਹੋ ॥੫॥
ਰਬੈ ਠੇ ਮਾਯੇ ਰਾਸੀ ਅਦੈ ਸਵਾਰ ਕਾ ਅਬਿਨਾ ਅਈ ਲੇਬੁ
ਰਾਈ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਮਰਤੁ ਹੋ ॥੫॥ ਪਾਪ ਕਰਤੁ ਰੇ ਪਾਛੁ ਸਮੁਝੈ ਸਭਾਰੇ
ਪੁਤਰੇ ਤੇ ਸਭਤਾਰੇ ਕਯੋ ਕਾਨਨ ਧਰਤੁ ਹੋ ॥ ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਖਾਉਂਦ
ਲਾਪਾ ਬਰਪਯਾ ਨਿਧੀ ਮੇ ਪਾਬਰੇ ਤਰਤਾ ਅਜੁ ਕਯੋ ਨਤੁ ਤਰਤੁ ਹੋ ॥੧੧॥
ਕਾਬਿੱਤੁ ਪਰੇਰ ਲਗਾ ਦੇਹੁ ਵਹਾਇ ਗੀਨ ਅਤੇ ਜੀਤੁ ਠਾਢੇ ਬਜਾਇ
ਫੇਲ ਲਾਖ ਕਪੁਕਾਰਿ ਹੋ ॥ ਬਿਨਾ ਜਾਨੇ ਤੇ ਤਰਾ ਅਚੈ ਸੋ ਬਿਗਾਰੀ

ਅਬਜਾਇਮਿਲੇਰਾਮਚੇਦਤੇਸੋਨਾਬਗਾਰਿਹੈ। ਬਾਲੀਕੇਸੇ ੨੨੮

ਪਾਰਿਹੋਚਰਨਜਾਇਲਾਗੇਦੀਨੋਰਾਜੁਮੇਹਿਕਯੇਰਾਮਮਿ

ਲੇਈਤੇਹਾਰਿਹੈ। ਹਨੂਬਿਨੁਮੇਬਿਨੁਜੇਮੇਹੋਕੋਰੁਮੇਰਕਧਿਪੁਭ

ਕੇਬਿਨਾਈਕੇਹੋਤੇਹਿਮਾਰਡਾਰਿਹੈ। ੭੮ **ਕਥਿਤੁ।** ਜੇਲੇਰ

ਪੁਨਾਬਜੁਕੇਨੀਕੇਨਾਬਿਲੇਕੇਮੁਖਤੇਹੀਲੇਨਪਾਇਨਸੇਪੀ

ਤਜੇਰੀਅਤਹੈ। ਕੇਦਿਸਸਿਕੇਦਿਗਵਿਕੇਦਿਮੇਪਚਾਂਅਕਵਿ

ਕੇਦਿਕਾਮਛਾਬਿਚੁਟਕੀਮੇਚੇਰੀਅਤਹੈ। ਸਦਾਈਹੋਸੇ

ਕੈਨਕਿਪਦੈਲਜੋਰੇਮਨਮਹੈਭੁਹੈਭੁਗਪਾਂਤਮਾਨਫੁਹੀਅਤ
 ਹੋਹੋਬਿਰੁਪੁਆਪਨੇਤੂਮਨਕਕੈਹੋਰੋਪਿਰੁਵੇਸੀਸੀਅਮੇਸੇ
 ਪੀਅਸੀਬਿਛੋਰੀਅਤੋਹੋ॥੭੮॥ ਰਾਵਨੇਵਚਾਕਥਿਤੁ॥ ਅੰ
 ਸੇਤੋਰੋਰਾਮਹੈਤੋਆਇਗਫੁਲਿਕਬਸੇਹਸੇਖੇਲੇਬੈਰਤਜੋਹ
 ਹੁਨਾਲਰਤੋਹੋਅੰਤੇਜਿਨਰੁਹੇਰੁਦੀਪੁਦੋਉਰਾਜੁਕੈਰਸੀ
 ਤਾਬਿਰੁਤਾਂਕੋਬਿਜਾਹਖੀਸਕਕਰਤਹੋਅੰਪਰਿਪਲਾਨਤੁ
 ਹੋਬਲਕੈਨਜਾਨਤੁਹੋਅੰਗਿਵਾਬਿਨਾਹੀਆਰਿਯਾਹੀਤੇਜ

ਰੰਤੁਹਾ ਰੰਦੁਪਰਦਾਰਸੇਪਹਾਰਕਉਚਾਇਬਾਰਬਾਰਕਉਮਤੇ
 ਉਠਾਇਉਮਹੀਪਰਤਹਾ ॥ ੮੦ ॥ ਅਰਿਦੇਵਾਚਾ ॥ ਸਦੇਯਾ ॥ ਰਾਵ
 ਨਰਾਜੁਸਮਾਜੁਰਹੈਪਰਸੀਰਪੁਬੀਰਹਿਸੀਅਦੀਏਤੋ ॥ ਅ
 ਰੁਬਡੁਜਸਹੈਅਬਲਾਬਿਪਰੀਤਬਡੀ ॥ ਸਿਰਬੇਰੁਲੀਏਤੋ ॥
 ਜਾਨਤਹੈਜੁਬਸੇਦੁਗਾਹੀ ॥ ਸੁਰਲੇਕਬਸਜੇਪਿਤੁਬੇਰੁਕੀਏ
 ਤੋ ॥ ਜੇਜਗਮੇਅਪਕੀਰਤਿਹੈਸਠਮੀਚੁਭਲੀ ॥ ਇਹਭਾਂਤਿਨੀ
 ਏਤੋ ॥ ੮੧ ॥ ਰਾਵਨਦਾਚਾ ॥ ਕਬਿਭੰਤੁ ॥ ਤਿਰਪੁਭਲਿਕਜੁਨਿ

ਸਿਕੰਦਰ ਲਯੋ ਆਵਤੁ ਹੈ ਕੋ ਨੁਕਾਜ ਆਯੋ ਕਿਧੈ ਕਾਹੂ ਕਛੁ ਆਯੋ
 ਹੋ ਸਿਧੂ ਕੇ ਪਟਾਵਤੁ ਹੈ ਬਾਨ ਰਪਟਾਵਤੁ ਹੈ ਸੇਤੁ ਕਪਿ ਬਾਲਕ
 ਨਿਖੋਲ ਬੇਕੋ ਕਰਯੋ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਉ ਜਾਨ ਤਕਿ ਨਾਂਗੀ ਕਪ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕ ਤਕੇ ਨਾਂਗੀ ਕਛੁ ਨ ਯੋਨਾ ਮੁਖ ਯੋ ਹੈ ਲਿਕ ਪਤੀਰ
 ਵਨ ਕਹਤੁ ਹੈ ਕਯੋ ਯੋ ਹੈ ਸੁਠਾ ਅਬ ਤੀਨੋ ਲੋਕ ਮੇ ਬਭੀ ਧਨ ਕੇ
 ਧਰਯੋ ਹੈ ॥੨॥ ਅੰਗ ਦੋਵਾਚਾ ॥ **ਸਚੇ ਦੁਖ** ਲਿਚ ਲੁਜਾਨ ਕੀ
 ਹੋਹੁ ਚਲਯੋ ਸਿਰਾਚਾ ਵਨ ਅਸੁ ਲੇਖਿ ਰਾਗ ਯੋ ਹੈ ਨਾਤ ਰਮੁ

ਰੂਹਿਰੇਈਸੇਦੇਖਤਮੁੰਡਨਸੇਕਹਾਬੈਰੁਪਯੋਗੈ॥ਰਾਮਕੇ
ਦੂਤਪੈਤੋਹੁਕੇਚਾਹਤਸੇਈਮੈਮੁੰਡਕਲਿਕਹਸਯੋਗੈ॥ਮੇਰੇਪਿਤਾ
ਕੋਤੈਹੈਜਸੁਜੀਵਤਤਾਂਤੇਮੈਤੈਸੇਪੁਕਾਰਕਹਯੋਗੈ॥੮੩॥ਰਾਵ
ਨੇਵਾਚਾ॥ਕਬਿੱਤੁ॥ਮੇਰੇਬਲਮਾਹਿਕਛੁਤਹਿਕਹੈਕੁੰਮਸੁ
ਨਿਬਾਂਨਰਾਮਧਮਸਬਮੇਰੇਈਅਧੀਨੈ॥ਕਾਲਜਗਕਸ
ਲਬੰਦਸਾਲਨਬਿਯਾਲਖਾਤਸੁਰਜਤਪਤਅੰਦਮੰਦਬਲ
ਛੀਨਹੈਅਠਲੋਕਪਾਲਨਕੀਸਦਾਈਮੁਕਟਮਾਲਸੇ

੨੩੦

ਵਤਚਰਨਪੁਰਿਤਾਸੁਪੁਰਤੀਨਹੈ॥ ਲਾਜਬੇਰਖਾਈਦਿਤਬਾਂਨ
 ਰਖਠਾਈਵਾਕੇਬਡੀਜੜਤਾਈਕਪਿਲੇਖੇਪਰਬੀਨਹੈ॥ ੮੪॥
 ਅਗਿਦੇਵਾਚਾ॥ **ਸਦੇਹਰਾ** ਕਹਿਤਬਡਾਈਆਪਨੀਤਿਹਿਨਹੈਤ
 ਗਿਲਾਨੀ॥ ਅਪੁਨੀਆਪੁਨਹੀਕਰੇਰਾਵਨਉਲਟੀਜਾਨੀ॥ ੮
 ੫ **ਜੋਰਠਾ** ਅਗਿਦਜੀਅਰਿਸਮਾਰਿਬਹੁਤਕਹੀਲੀਕਾਪ
 ਤੀ॥ ਬਹੁਰਰਾਮਸਿਭਾਰਿਕੋਪਨੇਨਹਸਯੋਕਹੈ॥ ੮੬॥ **ਕਥਿ**
ਗੁਰੂ ਰਾਮਕੋਤੋਰਯੋਬਲੁਲਛੁਮਨਹੁਸੇਦਲੁਏਕਪਭਬਾ

ਨਕੇਸੁ ਭਾਉ ਮੇਜੋ ਧਰਮ ਹੋ ॥ ਤਾਠਿ ਕਾਨਿ ਪਾਤੀ ਠਾਕੇ ਸੋ ਦਿਤੀ ਮੇ
 ਨਾਇਲੀ ਨੇ ਮਾਰਿ ਮਿਰਾ ਕੀ ਚਨ ਕੇ ਮਾਨ ਜਪੁ ਕਰ ਕੇ ਹੋ ॥ ਸੁਪਨ
 ਖਾਕੇ ਨਾ ਕੁ ਕਾਟਿ ਕੀ ਨੇ ਅਪੇ ਸਾਨ ਮਾਰਿ ਖਰ ਦੁਖ ਰਾਮ ਪਾਇ
 ਪੇਟ ਭੁਕੇ ਹੋ ॥ ਆਚ ਮਾਨ ਸਿਪੁ ਸੇਭ ਪੀਵੈ ਕੋ ਨੀਰੁ ਲੇਤ ਕ
 ਹਤ ਮਦੋਦਰੀ ਕੇ ਨੇ ਨਨ ਮੇ ਧਰਮ ਹੋ ॥ ੮੭ ॥ ਰਾਹੁ ਨੇਵਾ ਚਾਕ
 ਬੁੱਝੁ ॥ ਰਾਹੁ ਨ ਕਹਤ ਸੁਨ ਕੀਟ ਕਾ ਅਲਾਪੀ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਤਜਾਨ ਛ
 ਰੂਤ ਹੋ ਮਾਰ ਬੇਨ ਕਯੋ ਹੋ ॥ ਨਾ ਤੇ ਭੁਜ ਦੇਰ ਬਲ ਖੰਡ ਖਡੀ

ਨੇਹੁ ਤੇਜਾ ਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਲੈ ਕੇ ਅਜੁ ਹੁਲੈ ਰੇ ਰੁਹ ਰਹਿ ਜੇਹੇ ਅਗਿਰ
ਝੁਠਾ ਯੋਮੇ ਰੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੇ ਗਾਨ ਕਾ ਦੁਜੇ ਸੀਤਾ ਕੇ ਹਰ ਤਨੈ ਕੁ
ਪਾਨ ਕੇ ਨਗ ਹੋ ਜੇਹੇ ਬੈਠੈ ਪਰਗਾਜ ਤੁਹੈ ਬੈਲ ਤਨੁ ਲਾਜ
ਤੁਹੈ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਅ ਗੈ ਕੰਨ ਕਾ ਲਾਧਾਰ ਬਯੋ ਜੇਹੇ ॥ ੮੮ ॥ ੧
ਅਗਿਰ ਦਵਾਚਾ ॥ ਕਾਇੰਤੁ ਜਲ ਮੇਸ ਮਰੁ ਰਚਿ ਮਹਾਂ ਪ
ਮਸਾਨੁ ਕੀਨੇ ਮਾਰ ਮਧੁ ਕੇਟ ਭੁਸੇ ਖੇਹ ਮੇ ਮਿਲਾਏਹੈ ਬਹੁ
ਰੇ ਕਿਲਾਲੇ ਪੈਠਾ ਕਾਜੇ ਜਿਨ ਸਿਖਾ ਸੁਰਤ ਤੇ ਬੇਦ ਅੰਸ

ਕੇਥਿਧਾਤਕਿਦਿਦਾਏਹੈ। ਜਾਇਕੇਪਿਯਾਲਜਿਨਿਮੁਰਸੇ ੨੩੨
 ਮਰਿਮਾਰੇਯਾਹੀਤੇਮੁਰਾਰੀਨਾਂਮੁਜਗਤੇਕਹਾਏਹੈ।
 ਨਿਖਨਸੇਫਾਰੇਹਰਨਾਕਸਸੇਤੇਨੰਸੁਨੇਮੇਸੇਬਾਲੀਮਾ
 ਰਕਾਲਿਧਾਰੇਸੇਬਹਾਏਹੈ। ੨੪ ਰਾਵਨਦਾਰ । ਕਥਿੰ
੨੫ ਤੇਰੇਬਨਬਾਸੀਰਾਮਕਹਾਹੈਕਰਤਕਾਮਬੈਰਿਨਕੇ
 ਸਾਰਤੇਹੇਸਦਾਯਾਹਿਬਾਨਹੈ। ਕੋਨੁਮਾਰੇਤੇਨਸੁਨੇਸਾ
 ਧਾਮਿਗਾਰਾਜਬਾਲੀਕੋਨੁਜਾਨੈਕਪਿਨਸੇਕਾਕੀਪਹਿ

ਚਾਨਿਹੈ॥ ਅਗਿਦਕਹਤਬਾਲਬਲੀਮੇਸੋਜਬਤੁਨਜਾਨੈਬਾ
ਤਬਲਾਅੰਰਕੋਨੁਜਾਨਿਹੈ॥ ਹੋਤੁਹੁਤੇਭੁਨਾਜਿਨਤਾਕੋਬਿਸ
ਰਾਯੇਤੋਹਿਨੈਕੁਨਾਰਿਲਾਨਿਹੈ॥ ੯੦ **ਕਬਿਤੁ**॥ ਅਗਿਦਸੁ
ਨਾਇਮੇਹਿਪਿਤਾਈਕੀਸੰਹਤੇਹਿਰਾਂਮਚਦੁਕੇਤੇਕਾਧਿਕੀ
ਨਾਇਕੋਰਹੈ॥ ਤਾਮੇਕੇਤੇਬੂਢੇਕੇਤੇਬਾਲਕਤਰੁਨਕੇਤੇ
ਤਾਮੇਸੁਰਕੇਤੇਤਾਮੇਕੇਤੇਸਿਰਸੀਰਹੈ॥ ਤਾਮੇਕੇਤੇਸਿਧੁਕੇ
ਟੀਏਯਾਕੇਤੇਹੋਤਰੇਯਾਤਾਮੇਕੇਤੇਰਨਭੂਮਿਦੇਖਿਦੇਖਜੁ

ਧੰਦਰਥੇ ਕਹੇ ਅਨੁਮਾਨਾਇ ਹਾਂ ਆਯੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਤਿ ਵੇ
 ਸੇਵਥੇ ਅਥੇ ਕਿਧੀ ਪਾਂਚ ਸਾਤੁ ਅੰਗੇ ॥ ੮੧ ॥ ਅਗਿ ਦੋਵਾ
 ਚਾ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ਜਿਹੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਨਤਿ ਰਿਤੁ ਰਵਾਸੇ ਕੀਓ
 ਮਾਰ ਸੁਕ ਸੁਰਲਿ ਕਰਿ ਕੀਸੀ ਨਗਾਰੀ ॥ ਜਿਹੀ ਹਨੁ
 ਮਾਨ ਅੰਛੁ ਮਾਰਿ ਸਬ ਕੇ ਸਮੰਛੁ ਲੰਛੁ ਰੰਛੁ ਨ ਕੇ ਭਰ
 ਚਿਰਿ ਦਰਾਰੀ ॥ ਸੇਈ ਹਨੁ ਮਾਨ ਸੁਤਿ ਭਾਨ ਕੇ ਕਟਕਮ
 ਹਿ ਭੁਟਨ ਕਾਨਤ ਕੇ ਉਕਧਿ ਸੇਨ ਸਗਾਰੀ ॥ ਗਾਂਧੀ

ਰਜਾਇਸਤੇਪਾਇਸਪਰਮਪਦੁਭਯੋਪਾਤਿਹਾਰਜਸੁਚ
ਯੋਲਿਕਮਗਰੀ॥੯੨॥ **ਰਿਦੁਨਵਾਚਾਕਥਿਤੁ॥** ਏਕੁ
ਬਾਰਕੇਹੁਤੇਰੇਰਾਮਹੁਕੇਪਾਉਕਪਿਨੀਕਿਸਮੁਸੁਆਉ
ਬਾਤਬੇਰੁਕੀਨਦੁਰੀਹੈ॥ ਸਮੁਦਪਟਾਵਤੈਹਬਾਨਰਪਰਾ
ਵਤਹੈਸੋਰਹੀਮਚਾਵਤਹੈਕੋਨਬਾਤਫੁਰੀਹੈ॥ ਅਗਿਰੁ
ਘਾਗੀਪੀਤਮਲਸਸੇਮੇਸੀਜੇਸੀਕਾਕਰੀਕੋਸਾਨ
ਬਿਰੁਪੇਨੀਪਾਰਫੁਰੀਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਮੇਰੇਬਚਨਸੁਨਾਇ

२३४

ਮੈਥਖਾਨੈਹੈ॥੮੪॥ ~~ਜੇਨਿਜੁਬੁਤਤਹੈ~~ ਸਬਦੇਸਨਮੈਰ
ਛੁਟੇਤਿਨਸਿਰਾਬੁਤਾਹੀ॥ ਤੇਈਤੋਪਾਬਰਸਿਪੁਤਰੇਤਿਨਉਪ
ਰਕੇਦਿਨਕੇਦਿਤਰਾਹੀ॥ ਮੁਡਿਪਖਾਨਸਿਲਾਸਰਿਤਾਪਤਿ
ਬਾਨਰਹਾਬਨਕੇਗੁਨਨਾਹੀ॥ ਰਿਦਸਕੀਪਨਸੁਸੁਤਤ
ਯਿਯੇਰਪੁਨਾਬਪੁਤਾਪਕੀਛਾਹੀ॥ ਘਿਰਾਵਨੇਵਾਚਾ॥
~~ਕਾਇਤੁ~~ ਸੀਤਾਕੋਬਿਛੋਰੇਰਤੀ॥ ਰਾਮਮੈਨਰਹਯੋਬਲਦੁਜੇ
ਲਛਮਨਮੇਘਨਾਦਭੇਕੇਜੀਤਹੈ॥ ਕਾਪਿਨਕੇਰਾਜਾਏ

ਕੁਸੁਨਜੇਮੇਸੁਰੀਵਿਸੁਤੋਬਾਲੀਮੇਸੋਮਾਰਜੇਨੁਰਗਏਤੋਮ
 ਨੀਤਹੈਗਾਯੇਨੁਬਭੀਖਨੁਸੁਕੇਨੁਗਨਤੀਮੇਨਲਨੀਲਰ
 ਨਪੋਰਖਕੀਕੋਨਪਰਤੀਤਹੈਗਾਨੁਮਾਨਬਾਧੇਮਾਰਜੇਮ
 ਗਦਨਿਹਾਰਜੇਨੀਕਿਮੇਹੁਕੇਨੁਮਾਰੇਹੇਸੁਬਡੀਬਿਪਰੀਤ
 ਹੈ॥੮੬॥ ~~ਮੇਰੀਦੇਵਦਾਚਾ॥ ਕੀਬੰਤੁ॥~~ ਅਜਹੁਲੋਕੋਪੁਤ
 ਜਪੁਕੇਭੁਜਿਯਾਹੀਮੇਸਮਸੁਤੋਰੇਖੀਸਬੋਲਿਫਲੀਹੈ॥
 ਰਾਂਹੁਨਬਿਭੂਤਕੇਭੁਰੇਸੇਜਿਨਭੂਲੇਮਾਨੁਯੋਏਛਾਇ

ਜਾਤਹੈਨਕਾਹੁਯਹਛਲੀਹੈ। ਤੂਤਹੈਬਕਤੁਮੇਸੇਮੇਰ
ਕੋਨੁਮਾਰਸਕੈਕੋਹੈਰੇਅਮਰੁਅਰੁਆਈਸੁਪਿਭਲੀਹੈ।
ਮੇਸੇਕੋਜੁਤਤੇਹਾਰੈਰਾਮਕੀਬਲਾਇਮਾਰੈਤੇਰੇਮਾਰ
ਬੋਕੋਤੇਰੇਪਾਪੁਮਹਾਂਬਲੀਹੈ। ੬੭ ਰਾਵਨਦਵਾਰਾ ਕਾਬਿ
ਰਾਵਨਕਹਿਤੁਮੇਰੋਰਾਮਬਲੁਜਾਨਜੇਏਕੁਜਾਜਰ
ਪੁਰਾਨੇਸਿਵਪਨੁਖਚਛਾਯਹੈ। ਦੂਸਰੇਸਪਤਤਾਲ
ਛੇਦਹੈਕਰਮਕਾਲਕਯਹੁਬਨਿਗਈਬੁਢੇਸਾਖਾ

ਸਿਰਾਘਾਯਹੈ। ਲਾਖਕਰਹੇਰੇਕਰਤੇਰੇਮੇਰੇਪਾਇਪ ੨੩੬
ਰਲੇਕੈਕਪਰੀਛਨੀਠਬਾਰਧਪਟਾਯਹੈ। ਅਗਦੁਖ
ਕਾਯਵਾਕੇਏਈਚਾਰਬਲੁਤਾਕੇਆਇਲਿਕਚੇਗੁਨ
ਚਵਾਉਤੇਚਵਾਯਹੈ। ੯੮ ਕਾਬਿੱਤੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤਏਕੁਪੇਡੇ
ਚਲੀਜਾਤੀਤਾਰਿਕਾਨਿਪਾਤੀਤਾਂਕੇਮਾਰੇਸੁਰਨਕੇ
ਬਡੇਉਪਹਾਸੁਹੈ। ਕਿਚਨਕੇਲੇਭੁਮਿਰਾਕਿਚਨਕੇਮ
ਕੇਮੁਨਯਹੈਕਛੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਪਪੋਰਖਾਬਿਸਦਾਸੁਹੈ। ਅੰ

ਰਭੁਜਦਿਤੁਕੇਪੁਤਾਪਕੋਨੁਭਾਨੈਰਾਮਾਇਦੁਜਮਬਰੁਨ
ਕੁਬੇਰੁਮਾਨੈਤ੍ਰਾਸੁਹੈ। ਤਾਪਰਤੇਲਿਕਕੋਨਿਸਿਕਚਲੁ
ਆਵੁਤੁਹੈਪਾਨਤੇਉਦਾਸੁਪੇਨਸੀਤਤੇਉਦਾਸੁਹੈ॥੮੯॥
ਸਮਗਿਦੇਵਾਚ॥ **ਕਥਿਤੁ**॥ ਕੋਨੁਬਕਬਾਦਕੋਰਰਾਵਨਮਾਯੇ
ਈਅੰਰੇਠਾਤੇਕਹੈਅੰਗਦਤੁਸਾਵਪਾਨਹੁਭੀਓ। ਰਾਮਕੋਬਚ
ਨੈਤੇਤੇਨੈਕੁਨਾਬਿਚਾਰੇਅਨਕੋਲੈਸਮਾਝਾਉਹੈਨਮਿਹੈਧਾਰ
ਦੁਭੀਓ। ਜਾਤਹੋਪੁਕਾਰੇਭੈਤੇਦਸੇਸੀਸਹਾਰੇਅਬਤੀਨੇ

ਲੋਕਜੋਰਭਰਦਕੇਦਿਸਿਦੁਪੁਜੀਓਆਨਿਦੜਿਲੋਕਛੁ
 ਸੋਤੋਕੋਪਰਲੋਕਭਾਯੇਈਹਾਂਪਰਲੋਕਬਿਨੁਅੰਰਨਕ
 ਫੁਜੀਓ॥ ੧੦੦॥ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਤਬਅਗਿਦਮਨਮੇਕੋਹੋਕੋਰਏ
 ਕੁਬਲੁਆਜੁਗਾਇਤਦਾਨਦੁਦਲਪਚਿਰੇਹੋਉਤਪਸਿਨਰ
 ਘੁਰਾਜੁ॥ ੧੦੧॥ ~~ਸੋਰਠਾ~~ ਤਬਕਪਰੇਪਸੇਪਾਉਪ੍ਰਗਟਸ
 ਭਾਮੇਸੋਕਯੋਸੁਨਿਲੋਕਾਕੋਰਾਉਹੈਜੁਉਠਾਹੈਸੂਰਮ
 ੧੦੨॥ ~~ਰਾਵਨਦਾਦਾ~~ ~~ਸੋਰਠਾ~~ ਕੋਹੇਸਿਸਾਚਰਕੋਪਪਕਰ

ਉਪਾਰੋਚਰਨਕੋਆਸੁਪਟਵੇਓਪਜਾਇਕਹੈਰਖੁਨਾਥਕੇ
 ੧੦੩ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬਲਾਰੋਦਸਬੀਸਕਨਕਖੰਭਚੀਟੀਮ
 ਨੇਲੀਕਾਪਤਿਧੁਨਿਸੀਸਕਹੈਬਹੁਤਲਾਰੋਸੁਭੁਟਾ ੧੦
 ੪ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬਪਰਮੇਇਤਰਾਤੁਅਬਸਬਲਟੀਕੇ
 ਪਦਯੋਅਨਹੁਬੇਲਸੋਪਤਯੋਕਾਂਧੇਨਿਸਚਰਸੋਬੈ ੧੦੫ ॥
ਸੋਰਠਾ ਜੀਤਿਸੁਭੁਟਬਚਾਲਬਚਨਕੋਉਲਿਕੇਮੇਯੋਸੇ
 ਸੁਮੇਰੁਉਤੁਮਾਲਾਫਿਰਤਚਹੁਦਿਸਾਅਚਲਸੋ ੧੦੬ **ਸੋ**

ਰਹਾ ਜੇ ਆਵੁ ਤੇ ਮੇਡਾ ਤੁਝਾ ਠੇਕ ਸਭ ਸੁਖ ਆਗ ਤਿ ਰੋਮਨ
 ਦਬ ਜਾਤ ਜੇ ਪੀਘੀ ਗਿਰ ਪਰ ਬੇਸੇ ॥ ੧੦੭ ॥ ਸੋ ਰਹਾ ਲਗੈ
 ਚਰਨ ਸਬ ਸੁਰ ਰਪੁ ਪਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ॥ ਰਾਵਨੁ ਮੈ ਰੇ ਬਿ
 ਸੁਰ ਹਨੁ ਆਨ ਪਾਸਿ ਗਾਨਹੀ ॥ ੧੦੮ ॥ ਅੰਗ ਦੇਵਾਚਾ ॥ ਸੋ ਰ
 ਹਾ ॥ ਤਬ ਬਲਿ ਜੇ ਸੁਤ ਬਾਲ ਬਲਿ ਦੇਖ ਜੇ ਕਛੁ ਦੁਤ ਕੇ ॥ ਅ
 ਭਹਿ ਮੁਖ ਸਿਭਾ ਲਚਲੇ ਸਰਨਿ ਤਿਨੁ ਦੇਤੁ ਪਰਾ ॥ ੧੦੯ ॥ ਸੋ ਰ
 ਹਾ ॥ ਗਰਿ ਕਹਾਰੇ ਬਾਂਧ ਜਨ ਕ ਸੁਤਾ ॥ ਅਗੈ ਕਰੇ ਬੈਰੁ ਰਾਂ

ਮਸੇਨਾਂ ਪਿਭ ਬਸੇ ਵਕਤੇ ਜੀਤੀ ਚਿੰ ੧੦੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਕਾਗ
 ਦ ਚਰਨ ਸਮਾਨ ਮੰਛਰ ਸਭ ਦਾ ਨੇਲ ਰੋਗ ਕਰੇ ਉਡੇ ਮ
 ਸਮਾਨ ਕਰੇ ਪਕਾਰੇ ਸਿਧੁ ਮੇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਿਨ ਸੇ
 ਕੇ ਸੀਰੀ ਸਜੇ ਪਤਿ ਚੇ ਹੁਲ ਕਕੇ ਡਿਰ ਪੁਪਤਿ ਜਰ
 ਦੀ ਸਤਿ ਪੁਤਾ ਪਜਾ ਨ ਜੇ ਨਹੀ ॥ ੧੧੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਘੁ ਲੀ
 ਕਤੇ ਬਾਸੁ ਜੀ ਅਰਾਵੁ ਨ ਨਿਹ ਚੇ ਕਰਹੁ ਰਾਪੁ ਪਤਿ ਬਚਨ
 ਬਿਲਾਸੁ ਨਿਰਖ ਗਹੇ ਸਿਵ ਲੋਕ ਕੇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥

ਅਬਹਿਉਠਾਵਤਪਾਉਸੁਭਾਦਸਬੈਤਰਹਰਕੀਏ। ਦੂਰ
ਕਰਹੁਚਿਤਚਾਉਚਿਤਾਚਾਉਮਨਮੈਧਰਹੁ॥ ੧੧੪॥ ਸੋਰ
ਫਾ॥ ਤਬਬੈਲਯੋਜਬਰਾਜਮਚਰਨਨਕਿਮਰਾਹਤਹੈ
ਚਰਨਗਹੋਰਪੁਰਾਜੋਚਾਹਰਸੁਖਬੈਸਕੋ॥ ੧੧੫॥
ਸੋਰਫਾ॥ ਅਗਿਦਚਰਨਉਠਾਉਚਮਕਚਲਯੋਰਪੁਨ
ਥੈ॥ ਸੂਰਪਲਿਕਕੋਰਾਉਸੁਭਾਉਠੀਮਦਿਰਧਸਯੋ॥
੧੧੬॥ ਸੋਰਫਾ॥ ਬਾਲਕਪੁਤਸਪੁਤਬਡੇਤਮਿਲਿਕ

੨੩੯

ਬਲੀਰਪੁਬੀਰੋਪੇਅਯੋਪਾਇਛੁਦੇਪੁਲਕੇਸਬਗਾਤ
ਕਹੀਬਤੀਅੰਉਤਸਾਹੁਬਛਾਯੋਨਾਬਰਿਕਿਨਿਜੁਧੰ
ਮਤੇਰਾਵਨੁਬਹਮਸਰਾਪੁਬਤੁਦੁਖੁਪਾਯੋਨੁਰਦਯੋ
ਤੁਮਹੀਤਬਰਾਂਵਨਮਾਪੁਨਾਅਨਕੁਲੈਪਹਿਚਾਯੋ॥੧
੧੭ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬਅੰਗਦਰਦਪੀਚਹਾਬਜੇਰਬਿਨ
ਤੀਕਹੀਸੋਕਹੀਅਹੁਰਪੁਬੀਰਜੇਰਾਵਨਪਾਛੈਕਹੀ
੧੧੮ **ਦੋਹਰਾ** ਯਹਿਬਿਨਤੀਰਾਵਨਕਹੀਸੋਮੇਕਹੀ

ਸੁਨਾਇ। ਸੁਨਤਰਾਮ ਲਿਚਨ ਕੁਰੇਅਰਿ। ਦਕੈਰੁ ਲਗਾਇ
੧੧੯। **ਕਾਇਤੁ**। ਸੀਸਨ ਰਿਦਾਇ। ਹੋਨ ਰੁਦ੍ਰ ਬਿਸਰਾਇ। ਹੋ
ਨੇ ਬੇਰੀ ਬਲੁਗਾਇ। ਹੋਪਨੇਈ ਸੁਰਪਾਇ। ਹੋ। ਅਗਇ। ਹੋ
ਨਤੁ। ਮੈਨ ਜਾਨਕੀ ਪਠਾਇ। ਹੋਹੋ ਬਾਜੀਰਨੁ। ਮਾਂਡੁ ਬਿੰਦ
ਬਾਂਦਰਨ ਚਾਇ। ਹੋ। ਤੁਮਹਿ ਬੁਲਾਇ। ਏਕੁ ਏਕੁ ਬਿਲ
ਲਾਇ। ਕੋਝੀ ਚਾਇ। ਹੁੰਤਿ ਹੋਤੁ। ਊਨ ਮਰਜਾਇ। ਹੋ। ਕੋ
ਤੇਚ ਫਿਰਾਮਾਇ। ਪਰਏ ਕੋਨ ਪਠਾਇ। ਹੋ। ਜੁਤਾਂ ਹੀਦਿਨਮ

੨੪੦

ਹਾਂ ਰਾਜ ਰਾਵਰੁ ਕਹਾਇਹੈ ॥ ੧੨੦ ॥ **ਕਬਿਤੁ** ॥ ਸੀਸ ਦਸ ਜ
 ਤੇ ਹੋਤੈ ਜਾਹੁ ਏਈ ਕਾਲ ਬਸਿ ਅਰਿ ਦਯੋ ਜਾਇ ਕਹਿਕੈ
 ਧਨ ਪਦਾਯਹੈ ॥ ਅਜੁਗੀ ਬਭੀਖਿ ਨ ਕੇ ਦੇਹ ਜੀਤ ਲਿਕੈ ਸੇਜ
 ਆਇ ਬਸੈ ਮੇਸੇ ਉਕਲਿ ਕਨ ਲਜਾਯਹੈ ॥ ਸਿਵੁ ਜੋ ਸਹਾਇ
 ਕੈ ਰੇ ਭੁਲੇ ਨਹੀ ਧਰੇ ਭੁਲੇ ਲੇਉ ਬੇਲੁ ਅਪਨੇ ਨ ਦੇਰ ਦੁਖੁ ਪਾ
 ਯਹੈ ॥ ਰਾਮ ਚਰਿਅੰ ਇਤ ਬਡੁ ਕਯੋ ਸੀ ਅਦੀਨੀ ਕਧਿ ਤਾਹੀ ਕੀ
 ਸਭਾ ਮੇਸੇ ਨਾਉ ਨ ਪਰਾਯਹੈ ॥ ੧੨੧ ॥ **ਜੋਰਠਾ** ॥ ਤੀਅ ਕਰ

ਚੇਪਰਬੋਧਅਰੁਮੰਡੀਸਿਖਦੇਹਿਰੀ॥ਸਬਕੇਬਚਨਨਿਰੋਧ

ਰਵਨੁਕਛੁਮਾਨੈਨਹੀ॥੧੨੨॥**ਸਇਤਿਸ੍ਰੀਰਾਮਾਰੀਤਿਅਰਿਹ**

ਸਮੇਧਾਅਸੁਟਮੇਅੰਕਿ॥੧੨੩॥੬॥੬੬੩॥ **ਪਦੇਹਰਾ॥** **ਸਇਤਰ**

ਅਪਤਿਕਧਿਕਟੁਕਟੇਲਿਕਾਕੇਸਮੁਹਾਤਾ॥ **ਉਤਰਾਵਨਰਿ**

ਸਉਮਤਿਮਨਕੀਪਤਬਰਬਰਕਧਗਾਤਾ॥੧॥ **ਚਾਵੁਨੇਵਾ॥**

ਸੋਰਠਾ॥ **ਦੇਖਹੁਕਾਲਪ੍ਰਮਾਨਅਸੁਰਦੇਵਸੇਵਤਚਰਨਾਅ**

ਬਅਰਿਦਹਨੁਮਾਨਮੇਹਿਤੁਰਾਵਤਰਾਂਮੇਤੋ॥ **ਕਾਕਭਿਤੁ॥** **ਏ**

३॥ **कविपुं॥** रिसभे नवने ही नाराड फटन चय चय

ਭੁਲ ਲਯੋ ਰਹੁ ਦੁਸ ਕੇ ਜੁਗਾਰਿ ਸਭ ਚਲੀ ਗਿ। ਵਿਦੁ ਗਏ ੨੦੨
ਦੇਵ ਲੋਕ ਦਾਨੁ ਦੁਭੁਏ ਸੋ ਕਾ ਅਜੁ ਮਹਾਰਾਜੁ ਕੀਨ ਦੇਖੀ
ਧੁਨਿ ਭੁਲੀ ਗੇ। ਇਕ ਕੇ ਹੇ ਹਮ ਤੋ ਪੁਕਾਰਿ ਸਿਰ ਮਾਰਿ ਰਹੇ
ਕਾਹੇ ਕੀ ਭੁਲਾਈ। ਏਕ ਕੇ ਚਨ ਕੀ ਜਲੀ ਗੇ। ਸੁਨ ਜੇਹ
ਮਾਅਗਿ ਦੁਪਕਾਰ ਕਯੋ ਰਾਵਨ ਸੇ ਤੋ ਹਿਛੁ ਲੁਯੇ ਰੇ
ਸੀ ਅਮੁ ਰੁਤੇ ਨ ਛੁਲੀ ਗੇ। ੪॥ ਕਾ ਬਿਤੁ॥ ਇਕ ਹਾਥ ਪ
ਪਦੇ ਸੋ ਕੇ ਪਾਰਿ ਜਨਾਵਤ ਹੇ। ਏਕ ਤੀ ਅਹਾਥ ਪਰ ਰੋਕੇ

ਏਕੁ ਭਾਇਸੇ ॥ ਏਸੇ ਸਿਵੁ ਬੰਦੁ ਏਸੇ ਚਰਿਅੰ ਗਿਰਾਇ ਭੁਰ
ਏਕੁ ਕਉ ਠਾਇ ਕਹੈ ਮਾਰਿ ਸਕਾਲੁ ॥ ਏਕੁ ਮਾਨਸ
ਨਸਤੀ ਨਸੇ ॥ ਤਿਲੁ ਕਰੁ ਏਕੁ ਮੁਛੁ ਨ ਕੇਤਾ ॥ ਉਦੇ ਭਲਾਗੁ
ਏਕੁ ਦੁਲਸ ॥ ਠੇਰ ਠੇਰ ਮੁਕੁ ਛੁਬਿ ਮੇਸੀ ॥ ਭਾਂਤਿ ਕੁਛੁ
ਨਿਜੁ ਮੰਦਰ ਕੇ ਚਲੈ ਬਾਰੀ ॥ ਏਕੁ ਅਛੁ ਮਾਲਸੇ ॥ ੫
ਕਾਇਤੁ ॥ ਅਗਿਦਾ ਬਿਜਾਯੇ ਬਕਬਾਤ ਕੇ ਹੋ ਕੈਨੁ ਸ
ਕਿ ਦੇਵੁ ਬਪੁਰੀ ਜਾ ਕਿਚੰ ਅਰਸ ਹਿਤੁ ਹੋ ॥ ਏਕੁ

ਲਮਾਲਹਾਥਏਕਕੇਗੁਲਾਲਕਾਹੁਦੇਤਨਜਬਾਬੁਮਾ ੨੪੩
 ਨੋਬਾਰਹੇਅਦਿਤਹੇ। ਜੰਛੁਰੰਛੁਕਿਨਰਭੁਜੇਗਨਕੀਬਿੰਦੀ
 ਸਬਹੇਟੀਅਤਭੁਟੀਆਪਆਪਕੇਚਕਿਤਹੇ। ਚਫੁਰਾ
 ਫਕੇਹੇਰਾਨੀਨੀਕੇਕੇਨਿਹਾਰਚਲੇਬਾਂਦਰਹੇਆਵਤਕਿ
 ਬਾਦਅਮਿਤਹੇ। ੬। **ਕਾਇਲੁ**। ਦਿਤਕਿਲਕਾਰੀਸ
 ਬਹਿਤੇਡੀਲੁਭਾਰੀਯਹਹਾਥਕੇਉਠਵੇਤੰਦੁਕਸਸਿ
 ਭਾਨੇਹੇ। ਰਾਤੇਬਿਕਰਾਣੇਨੇਨਕਪਮਾਨੇਮੇਨਬੇਨਅਗਿ

ਕੀਕਿਰਤਰਤਾਤੇਕੇਮਲਪਖਾਨਿਹੈ। ਯਾਹੀਕਿਰਤੀਅਗਿਦ
ਕਹਤਹੇਨਰਾਮਦਿਗਪ੍ਰਗੈਦੇਕਹਾਂਤੇਰਲਜੁਧਕੇਨਿਦਾ
ਨਿਹੈ। ਯਾਕੇਪਹਿਚਾਨਤਹੇਲੀਕਜਾਰੀਜਾਨਤਹੇਅਜਿ
ਨੀਕੇਪੁਤੁਬਡੀਬਜਾਧਹੁਨੀਮਾਨੇਹੈ॥੭॥ **ਕਾਕਿਰਤੁ** ਦੇਖੁਰ
ਨੀਤਾਕੇਪਾਛੇਆਵਤਜੇਗਾਤਾਆਛੇਕਾਂਪੈਕਯੋਜਾ
ਇਯਾਕੇਬਲਕੇਨਪਾਚੁਹੈ। ਇਕਬਾਰਮੇਰੇਹਾਬਲਾ
ਰਸੇਹੈ। ਛਾਡਦਯੋਤਾਕੇਕਪਜਾਨੇਜਿਨਇਕੁਅਵ

ਤਾਰੁਹੈ। ਭਾਈ ਦੁਰਕੀ ਨਿਜਿਨ ਦੇ ਸੁਰਾਜੁ ਲੀਨਿ ਸਬਨੈ ਕੁ
 ਬੈਰੁ ਕੀਨੇ ਯਾ ਕੋ ਬੈਰਨ ਉਧਾਰੁ ਹੋ। ਨਾ ਉਕਾ ਪਿਬਾਲੀ ਜੋ
 ਨਕਾਲ ਬਸ ਰੁਖੇ ਜੋ ਬੈਰੁ ਯੇ ਤੋ ਤੋ ਤੋ ਕੋ ਪੁਤਾ ਮਰਿ ਦੁਕ
 ਮਾਰੁ ਹੋ। ੮। **ਕਾਇਤੁ**। ਸਬੈ ਮਰਿ ਬਰੇ ਕੇ ਸਦੇ ਖੀਅਤ
 ਰੀਝੁ ਰੇ ਸਯਾਸਿ ਲਰ ਬੈਰੋ ਨ ਦਿਨੇ ਸੁਨ ਮਨਿ ਤੁਹੈ ਯਾ ਕੋ
 ਕੋ ਪੁਰਾਨੀ ਰਨ ਰੁਮ ਕੋ ਬਢਾ ਦੇ ਓਪਏ ਸੇ ਮਰਿ ਮਾਰੇ ਮਨੇ
 ਖੇਲਤ ਬਸਿ ਤੁਹੈ। ਸੁਰਨ ਕੀ ਭੀ ਰਪੈ ਰੇ ਉਧਾ ਮਚਾਵਤੁ ਹ

ਦੇਖਨਕੇਮੇਸਮਾਨਕੇਉਬਡੇਸਿਤੁਹੈ। ਬੰਕੇਬਲਵਤੁਜਾਂ
ਕੋਪਾਈਏਨਾ। ਤਿਚਤੁਰਾਨਨਕੇ। ਸਿਜਸੁਦਿਤੁਜਾਮਵੇ
ਤੁਹੈ॥ **ੴ ਸਤਿਗੁਰੂ॥** ਅੰਰਕਪਿਜੁਥਨਮੇਵੈਜੁਚਲੇਅ
ਵਤੁਹੈਬੇਰੀਬਨਦਾਹਕੇਦਵਾਨਲਪੁਬਲਹੈ॥ ਅੰਰਨ
ਤੇਸੁਨੇਹੈਸੁਤੇਸੇਹੀਮੇਦੇਖੇਆਜੁਬਡੇਡੀਲਾਨਿਆਇ
ਰਨਭੂਮਕੇਅਚਲਹੈ॥ ਨਿਖੇਚਹੁਓਰਨਰੇਅੰਰਜੇਤੇਅ
ਵੈਕਪਿਮਾਨਕਾਬਿਰਮੇਭਾਦਬਾਦਲਕੇਦਲਹੈ॥ ਰਿ

ਨਪਹਿਚਾਨਤਹੇਮੇਸੇਅਨੁਮਾਨਤਹਅਗਿਦਕੈਹੇਮੇਸੇ ੨੦੫
 ਦੇਈਨੀਲਨਲਹੇ॥੧੦॥ **ਕਾਇਤੁ॥** ਬਡੇਸਨਮਾਨਯਾ
 ਕੀਕਰੈਸਬਕਾਨਅੰਰੁਸਬੈਕਪਿਮਤੁਲਕੇਦੇਖੀਅਤ
 ਜੀਉਹੈ॥ਯਾਕੀਦੁਤਿਆਗੇਛੁਬਿਅੰਰਨਕੀਫੀਕੀ
 ਲਾਗੇਦੇਖਕਾਬਿਰਾਮਮਾਨਪੈਰਖਕੀਸੀਉਹੈ॥ਯਾਹੀ
 ਕੇਨਿਹੈਰੇਸੁਠੇਸਚੇਰਾਅਮਰਿਬਾਣੀਲਿਗਯੋਕ
 ਹਿਤਤੀਅਲੇਦਈਸੁਕੀਉਹੈ॥ਸੁਨਯਯਾਕੇਨਾਉਐ

ਰੇਦੇਸ਼ੁਗਾਉਸਬਸਾਖਾਮਿਗਰਾਉਰਵਿਮੁਰਤਿਨੁਗੀਉ
ਏ॥੧੧॥ **ਛੁੱਧੇ** ਸਰਦਕਮਲਲਚਨਬਿਸਾਲਾਮਲ
ਮਾਲਾਮਲਕਜਨੁਸਜਲਸਪਨਦੁਤਿਸਰੀਰਬਨ
ਮਾਲਾਇਧਨੁਕੋਟਿਮਦਨਛੁਬਿਰਵਿਪ੍ਰਕਾਸਲਾਵੇ
ਨਸੁਭਗਤਨਾਭੂਅਮ੍ਰਿਤਲਾਮਦੁਭੂਖਨਤਾਸਚਰ
ਨਸੇਵਤਸੁਰਮੁਨਿਜਨਾਮਾਜਾਨਬਾਹੁਸਾਰੀਗਧਰਿ
ਅਧਮਉਧਾਰਨਬਿਪਦਹਰਾਕਵਿਰਾਮਪ੍ਰਗਟਰਖੁ

ਬੀਸਮਾਇਏ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਰਾਂਮ ਬਰਾ ॥ ੧੨ ॥ **ਛੰਧੋ** ॥ ਤੁਰਨਿ
 ਬੀਸ ਭੁਜ ਵੇਡੁ ਪ੍ਰਗਟ ਪੈਰ ਖਪੁ ਚਿਤੁ ਅਤਿ ਛਿਤਿ ਮੰਡਲ
 ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਚ ਕਿਤਨ ਵਖਡਿ ਸਚੀ ਪਤਿ ॥ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਲ ਪ੍ਰਭੁ
 ਲਿਤ ਪ੍ਰਬਲ ਜਾਇ ਗਾਨਿ ਸੁਭਟ ਸੁਆ ॥ ਕਰ ਕੁਵੈਤੁ
 ਸਤ ਖਡਿਉ ਮਤੁ ਘਨ ਬਰਖ ਸੁਮਤਿ ਭੂਆ ॥ ਅਤਿ ਰੇਤੁ
 ਮੰਡੁ ਕਾਰਨਿ ਨਿਪਤਿ ਕਰ ਭੁ ਸੰਤੁ ਕਰ ਵਰ ਹਰਨਾ ॥ ਕ
 ਵਿਰਾਂ ਮਕਾਂ ਮਾ ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਸੇਈ ਸੇਈ ਰਖੁ ਕਲਭ

੨੦੬

ਰਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛੁੱਧੀ ਕਨਕ ਬਰਨ ਛੁਥਿ ਮੇਨ ਨੇਨ ਬਿਸੀਅ
 ਰ ਜਨੁ ਸਾਇਕਾ ਕਮਲ ਬਦਨ ਸੁਖ ਸਦਨ ਰਦਨ ਦੁਤਿ
 ਕ੍ਰਿਦ ਪਲਾਇਕਾ ਭ੍ਰਿਕੁਟ ਕੁਮਾਰ ਚੇਚਲ ਕਪੇਲ ਮਿਦੁ
 ਬੋਲ ਅਮਿਤ ਸਮਾ ਸੁਪਟ ਗੀਵਰ ਸਸੀਵ ਕੇਠ ਸੁਕ
 ਤਾ ਬਿਪਟ ਤਤਮਾ ਜੋਗੇ ਪਵੀਤ ਕਟਿ ਪਟ ਕਲਿਤ
 ਰਘੁ ਪਤਿਅਤਿ ਸੇਵਾ ਨਿਪਨਾ ਸੇਈ ਜਨੁ ਸੁਮਿਤਾ ਸੁ
 ਤਪ ਗਟਿ ਸੁਕਵਿਰਾਮ ਪੁਰਾਣ ਛੁਮਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬਿਤੁ ॥

ਅਨੇਕਨ ਕਾ ਚਲ ਸੇ ਨੀ ਲਾਗਿ ਰਿਚਲ ਯੋਜਾ ਤ ਕਿਧੈ ਪਨੁ ॥ ੨੪੭ ॥
ਟਾਛੁਟਾਵਾਂ ਅਨੀ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੋ ॥ ਕਿਧੈ ਯਹ ਪਾਵੁ ਸਕੀ ਮਾਵੁ
ਸਮੇ ਪੁਨਿ ਜਤਨੁ ਕਿਧੈ ਚੀਗਾ ਜਮੁ ਨਾ ਤਰੀਗਾ ਕੋ ਬਿਲਾਸੁ ਹੋ
ਕਿਧੈ ਦਿਨੁ ਰੋਨਿ ਮਾਰੇ ਪਾਛੁ ਚਲੇ ਮਾਵੁ ਤੇ ਹੋ ਕਿਧੈ ਭ੍ਰਿ
ਗ ਪੁਜਿ ਭ੍ਰਿਜ ਮਾਲਿ ਜਮੁ ਬਾਸੁ ਹੋ ॥ ਕਿਧੈ ਬਹੁ ਬਾਨਲ
ਸਮੁੰਦਾ ਇਕ ਰੋਰੇ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਚਿਦਲ ਛੁਮਨ ਸੇ ਰਾਕੇ ਅ
ਵਾਸੁ ਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ॥ ਕਵਿਤੁ ॥ ਏਤੇ ਤੁ ਕਹੇ ਬਿਚਾਰਿ ਮਾਏ

ਕਾਪਿਬੇਸੁਮਾਰਪੰਰਖਾਅਪਾਰਕਹਾਣਿਗਠਾਉਮੈਰਕੇ। ਦੁਨੈਕੈ
ਨਾਮਾਵੈਸੈਰਸੈਗੁਨੇਮਚਾਵੈਸੁਤੇਸਿਵਕੀਦੁਹਾਈਸਬਮੇਰੀਏ
ਕਦੇਰਕੇ। ਭੀਰਕੇਪਥੇਤੇਕੀਭਕਾਨਹਿਜਗੈਰੋਜਾਇਜਾਕੇਭ
ਛੁਬਾਨਕਾਪਿਟੈਰਕੈਰਕੈਰਕੇ। ਤਾਹੁਪਰਮੇਰੇਭੁਜਦੇਤੁਕੀ
ਪ੍ਰਚੇਤ੍ਰਚੇਟਲਾਰਾਹੁਇਜੇਹੇਜੇਸੇਬਾਸਨਬਿਲੈਰਕੇ॥ ੧੬
ਅੰਕਥਿਉਂ। ਕੈਨੈਕਾਪਿਰਾਜੁਨਾਰਿਗਈਤੇਨਰਹੀਲਾਜਤ
ਕੇਸੁਸਤ੍ਰਾਸਕੈਉਸਾਸਨਿਉਤ੍ਰਾਇਹੈ। ਕਹਾਰੇਕਨੀਲ

ਨਲਮਾਰਤਨਏਕੋਪਲਹੁਨਿਮਾਨਬਾਧਜੇਭੇਸੇਬਹੁਰੇਬੀਧਾ ੨੪੮
 ਇਕੋਇਕਨਕੋਸਿਧੁਬਰਿਏਕਨਕੀਨਾਰਤੇਰਿਏਕਨ
 ਮਰੇਰਿਮੁਡੁਕੋਦਲੇਬਨਾਇਕੋਡੁਰਜਿਨਏਕਦਾਮ
 ਕੰਨੁਗਾਨਤੀਮੇਰਾਮਤਾਕੇਭਾਈਭਾਈਸੇਮਿਲਾਇਖਾ
 ਇਜਾਇਕੋ। ੧੭ **ਕਥਿਓ** ਚਹੁਓਰਛੇਕਿਛੇਕਿਮਾਰ
 ਗਾਨਿਏਕਏਕਬਚੇਹੇਨਕੋਊਤਬਕੰਨੁਕਾਕੋਰੇਇਹੈ।
 ਜੇਦਿਤੀਮੇਭਾਈਭਾਤਭੇਰਦਨਦਾਊਭੁਥਜੇਗਾਨੀਮ

ਘਾਇਕੋ ਪਸਾਰ ਘਾਇਸੇ ਇਹੋ ਮੇਰੇ ਬਲ ਮਾਰੀ ਕੰਨ ਕੰ
ਨਕੀ ਗਈ ਨ ਪਾਤਿ ਮੇਰੇ ਦੁਹਾਸ ਕੰਨ ਕੰਨ ਕੀ ਨ ਥਾਇ ਹੋ,
ਇਤੇ ਪਰਿ ਰਾਮ ਕਰੇ ਹੋ ਸੁਰੇ ਹੋ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਸਿਵਨੀ
ਕੇਰੇ ਹੋ ਸੋਈ ਘਾਇ ਹੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਥਾ ਦੁਹਾਚਾ ॥ ਸੋਰਠਾ ਘਾਹਿਰ
ਕਾਰ ਪੁਤਾ ਪੁਅੰਤ ਰੇ ਮੇਲੇ ਰਾਮ ਸੀ ॥ ਕੰਨ ਕੰਨ ਰੇਤ ਪੁਜਾ ਪੁਨਮੁ
ਲੇਤ ਲੰਘਾ ਨ ਮਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਹਾਚਾ ॥ ਮੇਰੇ ਉਤਮ ਸੋਯੇ ਕਹੇ ਬਿ
ਨ ਕੁਝੇ ਘਾਹਿ ਬਾਤ ॥ ਰਾਵਨ ਸਬ ਕੇ ਬਲ ਕਹਯੇ ਕੰਨ ਕੰਨ ਰੇਤੁ ਸ

ਕਚਾਤਾ ॥ ੨੦ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਬੈਰੀਕੋ ਬਲੁ ਕਹੇ ਤੇ ਸੋ ਬੈਸੁ ਰਤਾ ॥ ੨੦੬ ॥
ਤਾ ਅਬਰਾਵਨ ਲਿਕਾ ਪਤੀ ਕਾ ਇਰਜੈ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ ੨੧ ॥
ਦੋਹਰਾ ਫਿਰ ਪਾਛੁ ਨਿ ਦੇ ਸੋ ਬੈ ਬਹੁ ਰਿਕਹਾ ਯਾ ਹਿਰੇ ਤਾ ॥ ਕੇ
ਤੂਰੇ ਪੈ ਕੈਲਰ ਤੇ ਹੇ ਕਿਧੈ ਜਾਨ ਕੀ ਦੇਤਾ ॥ ੨੨ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਤਾਂ
ਕਹਿ ਫਿਰ ਸਮੁਝਾਈ ਅਹੁ ਸੁਨੇ ਸਿਤ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਭੁਲੀ
ਪੁਸਨ ਤੁਮ੍ਹਿ ਕਰੀ ਉਤਰੁ ਸੁਨਹੁ ਅਘਾਇ ॥ ੨੩ ॥ **ਸੋਹਰਾ**
ਕੀਨੈ ਸਾਪ ਝਿਨਾ ਸਾ ਅਸੁਰ ਜੇ ਨਿਰਾਵਨ ਪਛੇ ॥ ਹੁਤੁ ਮੁ

ਰਾਤਨਦਸੁਰਗਤਿਉਰਿਮਨਮੇਰੈਗੇ॥੨੪॥ ਸੋਰਠਾ ਜੋਸਿਅ
 ਨੇਨਹਿਹੋਇਤਾਫੁਗਪੁਰੁਅਵੈਨਹੀ॥ ਜੋਖੇਲਤੁਮੇਰੈਇ
 ਬਹਿਕਗਏਖੈਚੰਤਾਫਿਰੈ॥੨੫॥ ਸੋਰਠਾ ਅਰੁਪੁਰੁਚ
 ਰਨਪੁਤਾਪੁਦਰਸਨਹਮਨੁਫਿਰਗਯੋ॥ ਸੁਕੇਸਿਉਰੈਅ
 ਪੁਜਲਤਰੰਗਜਲਾਇਬਗਵੈ॥੨੬॥ ਸੋਰਠਾ ਸਿਸ
 ਰਹੇਤਪਤਿਯਾਰਿਅੰਬਕਟਾਹਲੈਟਕੋਸੋ॥ ਰਾਅਬ
 ਸਿਤਦਿਹਾਰਿਜਗਜਾਨੈਮੈਰਤਪੁਗਟਾ॥੨੭॥ ਸੋਰਠਾ

ਲਗੀਸਸਾਅਤਾਰੇਖਬਿਨੁਜਾਨੈਮੁਖਬਿਸਦਕੇ॥

੨੫੦

ਬਹੁਰਿਅਾਰਸੀਦੇਖਿਦੁਰਕੈਰੈਕੈਬਿਸਤਰੇ॥ ੨੮

ਰਹਾ॥ ਅੰਗੁਰੁਗਤਿਸੁਨਿਲੇਹੁਤਮਹਿਸੁਨਾਵੁਤਰਾਮ

ਕਹਿਕੈਫਿਰਿਉਤਰੁਦੇਹੁਕੈਸਮਸੁਖਪਾਇਕੈ॥ ੨੯

ਸੋਰਠ॥ ਰਾਮੇਰਾਮਪੁਕਾਰਿਹਨੁਮਾਨਅਗਿਦਕੈਹੇ॥ ਰਾ

ਵਨਤਬਠਿਸਮਾਰਿਰਾਂਮਚਿਦਮਨੇਮੈਕੈਹੇ॥ ੩੦

ਪੁਭਜਾਂਨੀਬਿਪਰੀਤਿਮਨੇਮੈਯੈਰਾਵਨਕੈਹੇ॥ ਕਹਾਯੁੰ

ਧਕੀਰੀ ਤਿਜ ਬਲਗਹਿ ਜੀ ਮੇ ਮੇ ਬਸੇ ॥ ੩੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ਦੇਖ
 ਤਹੀ ਰਘੁਰਾਇ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਜੇ ਮਨੁ ਵਧੈ ॥ ਸਬ ਹਿਨਿ ਕੇਗੁ
 ਨਗਾਇਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮੁਰਾਮ ਹਸਿ ਲਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋਰਠਾ ਜਿਸੇ
 ਕੇ ਕਿਲਾਸੁ ਜਾਨਕਾ ਕਬਿ ਸਬਾਸੇ ਕੀਓ ॥ ਬੈਲਤ ਕੁਲ
 ਪਹਿਚਾਨ ਰਾਂ ਮਨਾਂ ਮੇ ਮੇ ਸੇਰਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸੋਰਠਾ ਤਬਲ
 ਰਿਸਾ ਮਕਤਰੇਤੁ ਦਿਨ ਕਾਰਿ ਕਿਰਨਿ ਪਤਾ ਪਤੈ ॥ ਅਬ
 ਅਪਨੇ ਬਲੁ ਲੇਤ ਬਹੁ ਰਿਧੁ ਰਿਕੀ ਧੁਰਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋ

ਰਹਾ ਤਾਪਾਛੇ ਦਸ ਕੀ ਧਰਿ ਸਿਬਾਛੀ ਭੁਜ ਬਲੁ ਕੈ ਹੇ। ਭਿਯੋ

੨੫੧

ਅਧਿਕੋ ਅਧਿ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਨਿਦਾ ਕੈ ਰੇ। ੩੫। ਮੰਦੇ ਦਰੀ ਵਾਚਾ ਦੇ

ਰਹਾ। ਤਬ ਬੇਲੀ ਮੰਦੇ ਦਰੀ ਚਰਨ ਲਗਾਯੇ ਸਾਥਾ ਬਚਨ ਜ

ਬਾਰ ਬੁਝੇ ਕੈ ਹੇ ਸੁਨ ਹੁਲਿਕ ਕੈ ਨਾਥਾ। ੩੬। ਮੋਰਣਾ ਬਿਨਾ

ਜਤਨ ਸੇ ਹੋਇ ਜੁ ਕੁਛੁ ਭਾਗਾ ਬਿਧਨਾ ਲਿਖਿਯੋ। ਮੇਸੇਰ

ਜਨ ਖੋਇ ਸੁਰਨ ਰਮੁ ਨਿਬਿਦਤ ਚਰਨ। ੩੭। ਕਥਿਉਂ ਕਿ

ਚਨ ਕੋ ਗਾਉ ਤਿਹੁ ਲੋਕਨ ਮੇਨਾ ਉਸਦਾ ਸੁਖ ਹੁਕੀ ਛੁ ਉਹੇ

ਨਬੇਲਪਰਚਿਕੋ। ਰੁੰਦਸੇਤੁਮੇਸੀਰਤਿਜਾਤੋਸੁਰਲੇਕਪ
ਤਿਖੀਜੇਤੁਰਜਾਤੋਬੇਠੇਆਨੰਦਭੁਮਚਿਕੋ। ਮੇਘਫਾਦਿਆ
ਦਿਦੇਸਹਾਇਕੋਹੇਸੁਰਪੁਰਨਉਡਾਰਮਨਮਾਨੇਰਿ। ਰਿਕੇ
ਚਕੋ। ਆਨੁਤੇਬਿਭੂਤਪਰਮਾਹਿਤੇਰੇਮੇਸੀਜੇਸੀ। ਇ
ਫਨਕੁਬੇਰਕੇਲਬਰਲਬਿਰਚਕੋ। ੩੮ **ਯਹੀਹੁੰ।** ਚਹੁੰ
ਰੇਸੇਨਦੀਨਅੰਗੁਰਨਾਰਿਦੁਰਿਕੀਨਨਾਰਕੇਨਵਾਇਕੋਹੇ
ਬਿਨਤੀਕਰਤਹਾਇਕਬਾਤਮੇਹਿਮਾਂਗੀਦੀਜੇਨਬਿ

ਏਬਕੀਜੇਕੋਊਦਿਨਜੀਜੇਜਾਤੋਤਾਹੀਕੋਅਰਤੁਹੇਅੰ ੨੫੨
ਸੀਕੋਨਬਾਤਤਾਕੇਬੇਗਕਜਨਮਾਰਾਨੀਜੇਨਦੇਹੁਤੰ
ਤੇਅੰਗਤਰੁਰਤੁਹੇ। ਰਜੁਕਜਨਕੋਰਕਰੀਏਹੇਅਨੁ
ਸੇਰੇਸਿਰਜਾਨਕੀਨਦੇਹੇਦੇਹੁਪਾਇਨਿਪਰਤੁਹੇ। ੩
੯। ~~ਚਾਵੁਨੇਵਾਚੁ। ਸਵੇਯਾ॥~~ ਸੇਸੀਅਹੇਸਿਰਕੇਸਿਰ
ਸੁਦਰਰਾਵੁਨਾਮੰਰਪੁਨਾਥਜਤੀਕੇ। ਦੇਖਿਸਿਪਾਰ
ਜੁਡਾਰਤਹੇਕਪਿਜੁਥਾਰਤੀ। ਬਿਨੁਏਕਰਤੀਕੇ। ਰਾ

ਮਕੇਜੀ ਤਤਤਯੋ ਭਜਿਹੈ ਜੇ ਸੇ ਕੀਤ ਕਰੇ ਖਨਹਾਰ ਸਤੀ ਕੇ।
ਆਪਉ ਮਾਪਤਿ ਬਾਂਧਦਯੋ ਸਬ ਪਰਖਦੇ ਖਹੁ ਲਿਕਪਤੀ
ਕੇ॥ ੪੦॥ ~~ਸਦਿ ਦਰੀਦਰਾ ਸਹੈ ਦਾਸ~~ ਨਾਥਯੋਹ ਸਬ ਬਾ
ਤਸਹੀ ਪਰਸਾਦੁ ਕਰਹੈ ਜਿਹ ਤੇ ਦੁਚਿਤਾਈ ਪਜਾ ਕਹੰ ਬੇ
ਦੁਪੁਰਾਨ ਕਹੈ ਸੇਈ ਜੇ ਯਹ ਰਾਮ ਭੋਹੈ ਨ ਭੁਲਾਈ॥ ਜਾਨ
ਤੋਹ ਸੁਨਿ ਨਾ ਰਿਭੁਲੀ ਬਿਪਕਾਹੁ ਕਿਬਾ ਮਨੋਹਰੁ ਹਕਾਈ
ਇਸ ਬਦਿਤ ਕਥਾਈ ਜੇ ਰਕਯੋ ਯਹ ਬਜੇ ਤਸੇ ਖਾਹਕ

ਹੇਦੇਵਤੁਮਤੇਰਤਹੈ। ਇਨਹੀਕੇਮਾਰੇਮਧੁਕੈਟਭਾਸਿ
 ਧਾਰਾਅਜਹੁਲੇਤੀ। ਅਨੈਨਨਤੇਰਨਾਤੁਰਤਹੈ। ਅੰਗੁ
 ਏਕਬਡਹੈਸੁਭਾਉਨੈਕੁਜਾਇ। ਸਿਲੇਅੰਗੁਨੈਨਹੇਤਤ
 ਸੋਸੰਗੁਨੈਦੁਰਤਹੈ। ੪੪ **ਗੁਰਮੁਖਾਚਾਰਸੰਦੇਘਾ** ਰਾਮਕੇ
 ਦੁਤਤੇਬਾਤਕਹੀ। ਸੁਸਹੀਅਬਆਰੇਤੇਮੰਨਗਹੈ। ਤੀ
 ਅੰਗੇਬਿਪਰੀਤਕੀ। ਬਾਤਸਹੀਤਬਲਿਕੁਦਹੀ। ਅਬਸੇ
 ਹਿਦਹੈ। ਗਾਢਮਾਨਿਬਿਓਈ। ਪਨਰਾਜੁਕਰੈਰਾਖੁਬੀਰ

ਕੇਬਸਨਦੇਹਸਹੇ। ਤਨੁਰਾਜੁਦਯੇਨਹਿਸੀ। ਅਦਈਇਕ
 ਰਾਵਨਕੇਯਹਬੇਲੁਰਹੇ। ੪੫। **ਮੰਦੀਦਰੀਵਾਰਾਮਿਦਯਾਅ**
 ਪੁਨਹਾਬਨਿਆਪਨੇਸੀ। ਸਉਤਾਰਿਉਮਾਪਤਿਰੁਦਾਰੇਤਾ
 ਏ। ਤਿਪੁਨਿਆਪਨੇਹਾਬਸੁਧਾਰਿਸੁਧਾਰਿਸਸਯਕਿਬਿਪਬ
 ਨਏ। ਬਾਤਕੇਹੇਬਿਨੁਕਮੇਬਨਹੇਸੁਨਿਮੂਰੂਜੇਰਾਂਮਕੇਬ
 ਨਗਿਰਾਏ। ਰੁੰਦਕਹਾਸਾਨਿਛੁੰਦਤੇਮੁੰਡਨਰੁੰਦਕੇਬਘੇ
 ਜਾਹਿਲਗਾਏ। ੪੬। **ਦਿਹਰਾ** ਕਿਮਿਲਕਰਮੇਰੋਕਰੇ

ਮਾਈ॥ ੪੧॥ **ਚਾਹੁਨਾਹੁ** ॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਚਾਰੇਨੁਗਜ਼ਹੀ

੨੫੩

ਤਹੀਤੀਨਿਰਾਮਸੁਨੇਸਹੀਅੇਸੇਕੋਨੁਤੀਨੇਨੇਨੁਮੇਰਬਲੁਦੇਕਹੇ

ਇਕਤੇਪਰਸਰਾਮਦੂਜੇਬਲਿਰਾਮਇਕਅੇਰਸੁਨੇਕੋਓਅ

ਯੇਘਨੇਘਾਉਸੇਕੋਹੇਸੇਸੇਸੁਨਿਪੁਗਟਬਿਰਚਕਯੇਬੀ

ਸਬਾਰਤੇਹੀਚਰਤੀਨਲੇਕਮਾਹਿਕੋਨੁਦੇਖਹੇਇਕਰਾਮ

ਬੀਤਯੇਇਕਹੁਹੇਇਕਛੇਕਤਹੇਰਾਖੇਪੁਨਬਲੇਸੁਤੇਰਾਵ

ਨਹੀਛੇਕਹੇ॥ ੪੨॥ **ਸਦੇਯਾ** ਸੇਰੁਰਪੀਜਬਬਾਤਸੁਨੀਬਿ

ਧਿਆਨਿ ਬਨੀ ਬਿਧਿ ਤੁਹ ਕਾਯੇ ॥ ਦੇਵਨ ਕੇ ਪਰ ਪਚਿ ਬੰਡੇ
ਜੁਛ ਲਯਾ ਤਿਹ ਠੰਢੇ ਰਕੁ ਹੁਨ ਹਾਯੇ ॥ ਜੀ ਇਹ ਰਾਮ ਹਿਛੇ
ਕਤ ਹੋ ਪੁਛਤਾ ਹੀ ਕੇ ਹਾ ਬਨ ਕਯੇ ਨਾ ਛਿ ਕਾਯੇ ॥ ਅੰਤਿ ਕੇ
ਚੋਰੇ ਹ ਕਾਰ ਮੇ ਕੋਰਿ ਸਛ ਕੇ ਹੋ ਰਾਵਨ ਕੇ ਯਹ ਮਾਯੇ ॥
੪੩ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਸੇਈ ਯਹਿ ਰਾਮ ਤਿਰੇ ਕਾਮ ਛਾਡੁ ਮਾਯੇ
ਧਾਮ ਜਾ ਕੇ ਬਲ ਲੇ ਕਪਾਲ ਨਿਰਭੈ ਰਹਤੈ ਹੋ ॥ ਸੇਈ
ਰਾਮ ਛੀਰ ਸਿਧੁ ਤੇ ਜਗਾਏ ਜਾਇ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਸੇਨਕ

ਕੇਕਰਮੇਰੇ ਪਾਛਾ ਪਾਛੇ ਬਚਨ ਸਿਭਾਰੀ ਅਨਕਹੇ ਨਿਫੇਰ
 ਕਬਾਤ ॥ ੪੭ ॥ **ਸੋਹਣਾ** ਤਬ ਹੀ ਲੋਤੋ ਕਾ ਨਿਜ ਬਲਿ ਜੀਅ
 ਜੋਖੇ ਨਹੀ ਆਫਿਰ ਕਾਸ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ਇਥੇ ਨੇਜੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸੇ ॥
 ੪੮ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਬਿਦਪੁਰਾਨ ਸਿਮਿਤ ਸੇ ਬੇਬੇਲਤ ਬਚਨ
 ਰਸਾਲਾ ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਤੇ ਨਰ ਕੁਲੇ ਤੇ ਸੁਕਰ ਸ੍ਵਾਨ ਸਿੰਗ
 ਲਾ ॥ ੪੯ ॥ **ਦੋਹਰਾ** ਅੰਗ ਕਹੇ ਇਕ ਬਾਤ ਏਹਾ ਜਾਸ ਬ
 ਹੇਰਿ ਗੀ ਜੋ ਪੇਯੋ ਉਫਨਾ ਤਰਾਮੇ ਤੇ ਜਤੀ ਛੁਨਲ ਰੋ ॥ ੫੦ ॥

॥ ਸੇਵੇ ਦਸਾ ॥ ਤੂ ਤੇ ਭਯੋ ਚਤੁਰਾਨਨ ਕੇ ਕੁਲ ਪੈਰ ਖੋਮੇ ਨ ਕਉ ਛੁ
ਤਿਹੈ ॥ ਸੀਅ ਦੇਹਿ ਸੁਖੀ ਕਰ ਬਿਸਬ ਸੇਜੋ ਸਹੀ ॥ ਸਿਵ ਕੇ ਪਦ
ਸਰ ਤਿਹੈ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਤ ਰੁਹੈ ਉਤ ਪਾਤ ਬਡੁ ਮਹਿ ਜਾਨਤ ਹੋਈ
ਅਕੀਅਤਿਹੈ ॥ ਸਰ ਸੋਧ ਰਨੀ ਸਰਨੀ ਸਰਨੀ ਗੜਕੀ ॥ ੫
ਰਨੀ ਸਬ ਕਾਂਪਤਿਹੈ ॥ ੫੧ ॥ ਕਉ ਬਿੱਤੁ ॥ ਬਾਤ ਤੇ ਬਨੀ ਗਭ
ਣੀ ॥ ਆਜੁ ਲਗਈ ਹੀ ਚਲੀ ਰਾਮ ਸੇਜੋ ਬੈਰੁ ਯਹੈ ਬਾਤ ਜਾ
ਨੀ ਹਾਨ ਕੀ ॥ ਸੁਕੀ ਬੋਲਿ ਕਾਲ ਕੀ ॥ ਸੁਟੁ ਲੀਲਾ ਰੀ ਕਲੀ

ਸੁਤੇ ਜਾਂਦਿ ਨ ਤੇ ਲਿਕ ਜਲੀ ਬਾਤ ਸੇ ਪੁਆਂ ਨ ਕੀ ਤੇ ਕੋ ਨਿਜੁਲ
 ਕੇ ਦੇ ਕੇ ਆਪ ਨ ਕੁ ਬਲੁ ਲੇ ਕੇ ਜਾਨ ਤ ਹੋ ਬਾਤ ਕਛੁ ਸਿਵ ਕੇ
 ਸਿਯਾਨ ਕੀ ਗੀਗ ਕੇ ਤਰੇ ਗਸੇ ਅਨਿਗਾਰਿ ਪੁਰੁ ਦੁਤੇ ਰੇ ਸੇ
 ਈਹੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਅਸਾਂ ਮਲੇ ਹੇ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ੫੩ ॥ **ਕਾਬਿਰੁ** ਬਾਂਨ
 ਰੇ ਕੇ ਪੁਤ ਮਿਲ ਬਡੇ ਅਵੁ ਪੁਤ ਦੇ ਬਿਛਿ ਨ ਮੇ ਕੁ ਸੁਤ ਕਰ ਰਾ
 ਰੇ ਹੇ ਸਮੁੰਦਰੇ ॥ ਹੁਨੁ ਮਾਨ ਆਯੋ ਤਿਨ ਠਕ ਕੇ ਜਰਾਯੇ
 ਪੁਰਵਾ ਕੇ ਕੇ ਹੇ ਅੰਗ ਦੁਕੀ ਅਹੇ ਕਾ ਮਛੁੰਦਰੇ ॥ ਰਾਂ ਅੰਦੇ ਦੁ

੨੫੬

ਜੇਸੇਸਬਹੀਕੋਬਣੁਫੀਕੋਜੇਸੇਬਾਮਨਕੋਆਗੇਬੇਦਕੋਨੁਸੁ
 ਕੇਸੁਦਕੋਤੇਰੇਜੀਅਮੇਨਚਹੇਪੁਰਾਦਪੁਰਾਂਨਕੋਹੇਜੇਸੇਪੁ
 ਕੁਤੇਰੇਜੇਸੇਰਾਂਮਚੁਦਕੋ॥ ੫੩॥ **ਕਥਿਉਂ** ਜੇਸੇਭੁਮਟਾਰਿ
 ਕੇਮਿਟੀਬਿਬੇਕਬਾਂਨੀਤਮਤੀਨਲੋਕਮਾਂਹਿਚੇਦੁਚਾਂਦਨੀ
 ਨਮਾਂਨਿਕੀਅੰਰੁਕੁਮਲਾਨੀਕੁਮਦਨੀਛੁਬਿਪਾਇਸਮਿ
 ਸੇਕਕੋਨਿਵਾਰੂਲਿਜਤੋਹਮਚਾਂਨਕੀਜੇਸੇਬਡੇਪਾਪ
 ਕੇਪਛਾਰਦੇਰਬੇਦਬਿਧਿਜਾਇਮਿਲੇਤਾਪਸੀਕੋਜੇਹੁਜੰ

ਇਸੀ ਅਧਰੁ ਰੁਤੇ ਨ ਜੀਅ ਰਾਮ ਚਿਦੁ ਜੁਸ ਮੇਸੇ ਦੁਖੁ ਦੀਜੀ
 ਅਤੁਹੇ। ਤਾਂ ਪਰ ਨਿਸਿਕ ਪਰ ਜੀ ਕੋ ਪੈਦੇ ਏਕ ਪਤਿ ਏਕ ਏਕ
 ਮੁੰਡੇ ਕੋ ਦਿਨ ਜੀਜੀ ਅਤੁਹੇ। ਅਜੁਹੇ ਹਮਾਰੀ ਅਤਿ ਜਨਕੀ
 ਦੇ ਰਖ ਪਤਿ ਨਾਰਹੁ ਕੋ ਕਯੋ ਕਹੁ ਮਾਂ ਨ ਲੀਜੀ ਅਤੁਹੇ। ਯਾਂ
 ਮੀਦੇ ਬਿਤੇਰੀ ਹਾਮੀ ਸਿਕਰਨ ਭਰੇ ਰੋਗੇ ਅਸੁ ਬਿਰੇ ਬਾਂਸੀ ਕਾਂ
 ਮੀ ਅੰਸੇ ਕਾਂ ਮੁਕੀਜੀ ਅਤੁਹੇ। ੫੭ **ਕਾਕਿਤੁ** ਰਨਕੀ ਇਕੋ
 ਰਗਾ ਜੇ ਦਿਦੁ ਭੀ ਮੇ ਮਾਰੁ ਬਾਜੇ ਤੇ ਰੇਜੀ ਅਮੀ ਸੀ ਰੁੰਦੁ ਮੇਰੀ

ਓਲੋਰੋਗੋ ਜੇਸੇਤੁਮਦਾਨਵੁਭਏਹੋਏਕਓਰਸਬੈਤੇਸੇਦੇਦੁ
ਏਕਹੋਤਿਬੀਚਕੇਨੁਪਰੋਗੋ ਬੋਲਨੁਗਏਤੇਸਿਵਕਹੋਗੋ
ਤੂਬਡੇਪਾਪੀਰਾਮਤੇਨਡਰੇਤੋਤੂਮੇਤੇਕਹਾਡਰੋਗੋ। ਦੁਰਿਤ
ਹਿਨਾਰਿਨਾਰੀਬੋਲੁਕੀਤੋਪੀਠਲਾਗੀਬੋਦਾਸੁਰਚਾ
ਗੀਮੇਸੇਤੁਮਖਦੁਰਕਰੋਗੋ॥ ੫੮ ~~ਕਹਿਤੁ~~॥ ਦੁਰੇਦੇਰ
ਨਉਨਿਧਿਰੁਏਈਸੁਕਤਿਬਿਧਿਮੇਸੇਕਰੁਨਾਕੀਨਿਧਕੇ
ਹੈਕਹਾਪਾਈਏ। ਸੁਰੇਸਭੁਤੇਰੋਹਠਦੇਵਾਬਿਨਾਜੇਹੈਸ

ਗਾਂਥਕੀ ਤੇ ਸੇਤ ਕੋ ਕੁਟਿਬ ਸਮੇਤ ਪੀਸਤੁ ਰੇ ਕੀਤਗ
 ਮਚਿਦੁ ਜੁਸੇ ਮਿਲਜੇ ਹੇ ਯਹਿ ਜਾਂਨਕੀ ॥ ੫੪ ॥ ਜਾਇਤੁ
 ਜੇ ਸੇ ਪੈਨ ਪਾਨੀ ਮਿਲਜਾਤ ਦਾਂਨ ਦਾਨੀ ਮੇ ਸੀ ਬਾਨੀ ਕੋ
 ਤੇ ਸਦਾ ਨਿਤ ਕੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ਤੇ ਕਹੈ ਜੇ ਸੇ ਪਦ ਪੂਰਨ ਮੇ ਪ
 ਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਬਰ ਵਿਫੁਟੇ ਪਦ ਮਾਹਿ ਸਰ ਪੂਰਨ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥
 ਜੇ ਸੇ ਰਾਗ ਤਾਂਨ ਮਿਲੇ ਬੇਦ ਕੋ ਪੁਰਾਂ ਨ ਬਢੈ ਸੁੰ ਕੁਤ ਸੇਦਾ
 ਨ ਤੋਤ ਰਿਗ ਜਲ ਦੇ ਕਹੈ ਤੇ ਸੇ ਪੀਅ ਜਾਨ ਕੀ ਨਾ ਥਰ ਪੁ

ਨਾਥ ਤੇਰੇ ਚੰਦ੍ਰਮੀ ਲਪਾਰਬਤੀ ਨਾਥ ਨਾਥ ਏਕਹੈ॥ ੫੫ ਕਥਿਤੁ॥
 ਕਿਲਿਸਮੁ ਸੁਵੈ ਕੇ ਚੁਧੈ ਏਥਿ ਨਮਾਹ ਕੇ ਚੁਧੈ ਕਪਰਲੇ ਕਰਾਯੇ
 ਗਯੇ ਸਿਵੁ ਹੋ ਕਹੁ॥ ਮੇਰੁ ਸੁਨ ਗੀਰੀ ਵਹੈ ਵਰਗੀ ਚਕੇ ਗੀਰਾ
 ਮਚੈ ਦੁਬਿਨੁ ਤੇਰੀ ਚਿਰਦੇਖ ਤਿਨੈ ਕਹੁ॥ ਆਇਰ ਪੁਬੀਰ ਸੇ
 ਹਿਯੇ ਹੋ ਬਡੀ ਪੀਰ ਰਲਤਾ ਸੇ ਕੇ ਸੇ ਜੀਤ ਹੋ ਨਜੀਤੀ ਸੀ ਅਤੈ ਕੇ
 ਹੁ॥ ਮੇਰੇ ਕਹਯੇ ਮਾਨ ਬਾਤ ਯੇ ਹੋ ਸਾਚੀ ਜਾਨ ਮੁੜ ਜੇ ਨਮਾਹ
 ਹੋਤੁ ਦੁਖ ਪਾਇ ਹੋ ਮਨੇ ਕਹੁ॥ ੫੬ ਕਥਿਤੁ॥ ਇਸ ਅਯੇ ਚੁਰਾ

ਠਸੇਈਰਪੁਬੀਰਨੀਲਕੇਠਕੇਠਗਾਈਏ॥ ਸਿਮਰੈਤੁ
 ਏਕਬਾਰਤਾਕੇਰਾਮਬਾਰਬਾਰਬਿਸਰੈਬਿਸਾਚੈਨਹੀਸੇਰੈ
 ਬਿਸਰਾਈਏ॥ ਰਪੁਕੁਲਾਤਿਲਕਮਿਲਕਬਲੁਜਾ
 ਕੀਤਾਕੀਕਿਲਕਕਿਲਕਿਕੈਸਰਨਕਯੋਨਜਾਈਏ॥
 ੫੯॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਖੁਨਬੇਲੀਮੰਦੇਦਰੀਸੁਨਲੇਬਾਤਨਫ
 ਟਿ॥ ਸੀਰਪੁਪਤਜਸੁਸੇਕਹੈਜਾਕੇਰਸਨਾਕੇਇ॥ ੬੦॥
ਸੋਰਠ ॥ ਮੇਮੁਖਰਸਨਾਏਕਰੁਨਗਾਵਤਸੁਮਥੇਥਕੇ॥

ਰਘੁਪਤਿਚਰਤਾ ਅਨੇਕਤਾ ਕੇਸਾਖਭੁਜੀਗਪਤਿ॥ ੬੧ ਸੋਰ
ਫਾ ਜੋਖਗਗਗਨਉਡਾਨਬਿਨਾਅਤਿਗਿਰਿਭੁਇਧਰ
ਹਿਤੈਸੇਮਤਿਅਨੁਮਾਨਰਘੁਪਤਿਜਸੁਬਰਨਤਸੰਬੋ॥ ੬੨
ਸੋਰਫਾ ਤੇਹਿਨਉਪਜਤਿਗਜਾਨਰਾਜਾਮੇਹਪ੍ਰਤਾਪਤਿ॥
ਅਬਨਿਹਚੇਜੀਅਜਾਨਰਾਮਬਿਮੁਖਸੁਖਤੇਰਹੈ॥ ੬੩॥
ਸੋਰਫਾ ਅਹਿਮਾਮਹਿਅਪਾਰਜੋਪਟਮਦਰਭੁਰਰਹੈ॥
ਰੇਰੀਗਕੀਧਾਰਸਿਵਅਜਹਿਰੈਧਜਾਨਮੇ॥ ੬੪ ਸੋਰਫਾ

ਕਹਿ ਬੋਕੋ ਦੇ ਨੀਲ ਬਿਨਾ ਅਤਿ ਮਾਕਾ ਸਜੀ ਤੇ ਸੀਤਾ ਕੇ
 ਸੀਲ ਸਾਤ ਲੋਕ ਉਪਰਿ ਸਦਾ ਦੁਖਿ **ਸੁਦੇਸਾ** ਜਾਨ ਕੀ
 ਕੇਸਤ ਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਯੇ ਛਿਤ ਕੇ ਸਿਰ ਭਾਵ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ੩ ॥
 ਨ ਕੀ ਕੇਸਤ ਤੇ ਸਾਸਿ ਸੁਰ ਛਿਰੇ ਕਨਕ ਚਲ ਸੇ ਅਨੁਰਾ
 ਗੇ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇਸਤ ਤੇ ਸਿਵ ਸਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਰਹੇ ਅਜੁਪੁ
 ਨਹਿ ਜਾਗੇ ॥ ਤਾਸਤ ਦੀ ਪਕੀ ਜੋਤਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਚਾਵਨ ਰੇ
 ਕਪਤਿ ਗਯੋ ਪਾਗੇ ॥ **ਸੁਦੇਸਾ** ਸੇਰ ਚਲੇ ਪ੍ਰਵਸੇ ਛਿ

੨੬੦

ਤਿਮਤੁਲਨੀਲਥਯਾਰਯਹੇਪੁਜਰੇਰੇਸਿਸੀਮਰਸੁਪੈਰੇਜੀਅ
 ਮੇਫਿਰਕੇਕੁਗੁਰੀਤਬਕਾਲੁਮਰੇਰੇਯਾਨਕੀਸੀਲਪਤਿਥੁ
 ਤਕੇਸਿਵਸੰਕਾਬਿਰਚਲੇਪਾਇਪੈਰੇਰੇਤਿਹਿਜੁਸਾਪੁਨਦੇ
 ਤਸੁਤੇਰਪੁਨਾਥਕੇਪਾਇਨਤੇਰੁਰੇਪੈਰੇ॥ ੬੭ ॥ ਕਾਬਿਰੁਪੁ
 ਭਤੇਬਡੇਸੁਸੀਲਭਾਤੇਕਾਲਕੀਲਛੀਲਤੇਰੋਡੀਲਦੇਖ
 ਬੇਕੋਕੋਤਕਸੇਰਾਮੁਹੇਲਛਮਨਕੇਪੁਕਰੇਸੇਈਭੁੰਗਦੇ
 ਖਿਤੁਰੇਰੁੰਦਾਅੰਨਿਬੀਚਪੈਰੇਤਾਕੋਕੋਰੁਕਾਮੁਹੇਤਿਰੇਅ

੨੬੯

ਪਰਾਧੁਸੀਅਮਾਨਹੂਨਲੀਨਿਜਾਤੇਭਸਮਨਕੀਨਿਯੰਤੋਥੰ
 ਭਜਕੋਧੁਧਾਮੁਹੈ। ਭਾਕੇਸਾਪੁਦੀਜਤੁਹੈਜਾਕੇਨਾਮੁਲੀਭ
 ਤੁਹੈਰਾਮਤਜਨੀਚਕੈਨੁਲੇਤਤੇਰੇਨਾਮੁਹੈ॥ ੬੮॥ *ਦੋਹਰਾ*
 ਕੇਇਬਚਨਿਬਿਚਾਰਿਪਤਿਕੈਬੂਝੈਪਰਧਾਨ। ਬਿਨੁਆਈ
 ਮਰਿਜਾਇਬੈਕਹਧੈਕੈਨੁਸਿਯਾਨ॥ ੬੯॥ *ਸੋਹਣਾ ਸੁਨਿ*
 ਵੇਦਨਕੀਰੀਤਿਭੀਰਪਰੇਸੇਵਤਚਰਨ। ਸਬਦੇਖਤਬਿਪ
 ਰੀਤਿਫਿਰਮਾਰਤਸਬਸਿਮਦਕੈ॥ ੭੦॥ *ਦੋਹਰਾ ਕਾਕਿ*

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती
धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती धृतिवती

ਦੇਵਮਨਾਵਤਿਦੇਵਾ। ਸੀਤਾਸੁਤਤੇਜਾਈਰਿਦਨਕੇਅ

੨੬੨

ਕਮੇਵਾ। ੭੨ ~~ਸੋਰਠਾ~~ ਨਿਕਸਮਹਿਲਤੇਆਇਸਭਾ

ਮਾਹਿਬੈਠਤਭਯੋ। ਮੰਤ੍ਰੀਚਾਰਬੁਲਾਇਕੋਨੁਕੋਨੁਕ

ਬਿਰਾਮਕਹਿ। ੭੩ ~~ਸੋਰਠਾ~~ ਤੀਅਸਮਸੁਯੋਰੋਇ

ਸਮਸੁਰਿਗਯੋਰਾਵਨਬਿਮੁਖਾ। ਰਾਮਕੋਰਸੋਹੋਇਕ

ਹਾਰਿਕੁਕਹਿਛੰਡਿਪਤਿ। ੭੪ ~~ਰਿਵਨੇਵਚਾਕ~~

~~ਬਿਤੁੰ~~ ਇਕੁਸੁਕਤਾਕੇਤੁਮਬਯਾਸਸੁਤਜਾਨੇਜਿਨਦੇ

ਕੈਬਡੇਆਦਰੁਮਹੇਦਰੁਬੁਲਾਯਹੈ। ਸਿਰੁਬੀਰਪਾਛੁਜਾਂਕੀ
 ਸਾਂਝਦੀਜੇਦੇਦੁਰਾਰੁਤਾਂਕੀ। ਭੁਜਗਾਹਿਕੈਬਰਾਬਰਬੈਠਾ
 ਯੇਹੈ। ਚਿਥੇਏਕਸਾਰਲੁਸੁਮੰਤ੍ਰਕੈਪ੍ਰਬੀਨਕਕਯੋਸਬਕਸੁ
 ਨਾਇਯਹਕੈਨੁਕਾਲੁਆਯਹੈ। ਕੈਓਕਹੈਰਾਮਭੁਜਿਕੈਓ
 ਕੈਹੈਸੀਤਾਤਜਿਤੁਮਹੁਕੈਹੈਤੈਕਹਾਕਰਦੁਖੁਪਾਯਹੈ।
 ੭੫ ਅੰਤ੍ਰੀਉਦਾਚਾ। **ਕਾਕਿਤੁ**। ਚਾਰਹਾਥਜਰਿਫਿਰਤਾ
 ਸੇਕੈਹੈਬਾਤਉਫਜੈਕੈਹੈਤੈਰਾਜਾਮਤਿਏਕਹੀਤਿਫਾਈਏ

ਅੰਗੁਰੁ ਤਿਹਾਰੇ ਮਨ ਰੋਚੇ ਨਜਾਰੇ ਨਜਾਰੇ ਹੋ ਕੈ ਜੇ ਈ ਭੁਲੇ
 ਹੋਇ ਮਤਿ ਸੇਈ ਪੈਪਕਾਈਐ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਤੇ ਸੋਹਮ ਸਬੈ ਕ
 ਹਿਲੇ ਤਬੈ ਗੀਛੁ ਦੇ ਕਰ ਜਾਨੇ ਤੇ ਨ ਜੀਤ ਪਰਾਮਾਈਐ ॥ ਕੇ
 ਸੇ ਜੇ ਸੋਮਾ ਹੁੰਦੁ ਬੈਰੀ ਸਬ ਕੀਨੇ ਛੁੜਤ ਉਸਾਦੁ ਪਾਨਸ
 ਦਾ ਕਹੈ ਤੇ ਸੁਨਾਈਐ ॥ ੭੬ ॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾ ਚਾਹੈ ਹਰਾ ਤਬ
 ਰਾਵਨ ਫਿਰਯੋ ਕਹੈ ਕਹੈ ਹੁੰਦੁ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਜਾਂ ਸੁਨ ਕੈ ਮੇਰੇ ਸ
 ਦਾ ਲੇਚਨ ਸੁਣੁ ਨਿਸੁਹਾਤ ॥ ੭੭ ॥ ਮਾਝੀ ਫਿਰਾ ਚਾਹੈ ਹਰਾ

ਛਾਰੇ ਕਹਿਤ ਬਿਚਾਰ ਅਰਿ ਨੀਕੇ ਕਰ ਜੀਤੀਏ । ਤਉ ਨੇ
 ਕੁ ਬਿਸਾਰਿ ਸਿਵ ਅਜਹੁ ਦੁਖ ਤੇ ਛਿਰੇ । ੭੮ **ਸਿਰਦਾ ਪੁਲੇ**
 ਕਾਲ ਕੇ ਹੇਤੁ ਬਹੁ ਅਰੁ ਵੇ ਮੇਭੇ ਦੁਨਹਿ । ਸੇਤ ਪੁਧਨ ਹਿਨਿ ਕੇ
 ਤੁ ਅਰਿ ਦਾਤਾਰੀ ਸੁਤ ਸਦਾ ੭੯ **ਕਾਇਰੁ ਦੇਸਨ ਕਰ**
 ਜੁਨਹੀਰਾ ਜੁ ਕੇਸਾਮਾ ਜੁਨਹੀ ਪਤਾ ਸੇ ਕਨਾ ਜੁਨਹੀ ਬਜਾਤੁ
 ਨਹੀਆ ਵਤਾ ਕਿਉ ਬਡੁ ਬਾਪੁ ਨਹੀ ਮਤਿ ਨ ਕੇ ਜਾਪੁ ਨਹੀ ਹਾ
 ਬੁਬਾਂ ਨਚਾਪੁ ਨਹੀ ਖੇਪਨ ਚਲਾ ਵਤਾ । ਬਲਕੀ ਪੁਤੀ ਤਿਹੇ

ਜੁਠੇਰੇ ਰਜੀਤ ਤਉ ਬਰੀਤੇ ਨਿਚੀਤੇ ਦੇਨਾ ਆਖਿ ਨ ਮਿਲਾਵ
 ਤੇ ਸਤਿ ਨ ਹੀ ਕੇ ਕਾਜ ਅਹੰ ਰਾਜ ਸੁਨੇ ਤੇ ਸੇ ਕਹੈ ਜੇ ਸੇ ਜੇ ਸੇ ਬੋ
 ਤਕ ਕੇਹੁ ਹੋ ਬਨਾਵ ਤੇ ॥ ੮੦ ॥ **ਸੋਰਠੀ** ॥ ਜੋ ਪਰਮਾਹਿ ਸਮਾ
 ਜੁ ਸੇਹਾ ਅਸ ਬਤੁ ਸੁ ਸੇ ਕਹੈ ॥ ਅਰਿ ਜਾਨਤ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਾਨ ਸੇਵਾ ਨਿਪੁਨਿ ॥ ੮੧ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ॥ ਰਾਖਹੀ ਕੇ ਦੋਰ ਦੇ ਤਾ
 ਰਨ ਕੇ ਲਾਖ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਖ ਕੇ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦਾ ॥ ਯੁਦੀ ਜੀ ਅਤੁ
 ਹੈ ॥ ਆਕਾ ਪਾਤੁ ਪਾਤੁ ਬਿਖਭਾਂਗ ਸੇ ਅਪਾਤ ਦੇ ਤਫੁਲੁ ਸਿ

ਪੁਤਰੁ ਭਿੱਛਾ ਮਾਂਗਲੀ ਜੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ਬਾਰਨ ਕੀ ਪਾਲ ਗਰੇਰੇ
ਰੂਨ ਕੀ ਮਾਲ ਨੇ ਕੁਰਗਾਲ ਕੇਹਾਲ ਤਾਲਰੀ ਸ਼ੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ਬਿ
ਲਪਨ ਬੰਨਾ ਪਰਪਾਤਰੇ ਨਦੇ ਨਾਜਹਾਂ ਪਿਨਗ ਕੇ ਛੁਨ ਕੇ ਬਿ
ਛੁਨਾ ਕੀ ਜੀ ਅਤੁਹੈ ॥ ੮੨ **ਕਥਿਤੁ** ॥ ਰਿਤੁਨ ਕੀ ਮਾਲ ਸਸ
ਭਾਲ ਲੇਚਨ ਕਰਾਲ ਤੁਰੁ ਮਿਗੁ ਛਾਲ ਕਟਿ ਕੇਹਰ ਕੀ
ਖਾਲੇਹੈ ॥ ਨਿਕਹੀ ਬਜਾਏ ਗਾਲਰੀ ਸ਼ਿਜਾਤਤਾਤ ਕਾਲ
ਬਿਸਪਿਤ ਪਾਲ ਪੁਨਿਕਾਲ ਹੀ ਕੇਕਾਲ ਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਤਿਨਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਸਿਨਮੁਖਰੀਜਨਨਮਨਿਗਾਮਧੀਨ
 ਕੇਦਿਯਾਲੇਯੋਤੀਨੇਲੋਕਨਾਥਭੁਲਾਨਾਥਸੁਰਸਰੀ
 ਮਾਥਪਾਰਬਤੀਪ੍ਰਾਨਨਾਥਸਬਕੇਕ੍ਰਿਪਾਲੇਯੋ ੮੩ **ਕਾਥਿ**
ਉਂ ਕਾਹੂਕੇਨਕੇਰੇਜਾਪੁਤਾਕੇਕੇਓਮਾਨਬਾਪੁਦਾਤਾਤੇ
 ਵਰਸਰਾਪੁਸਦਾਸੁਭਮਤਿਹੈਨੈਕਹੁਕੇਰੀਏਰਾਮਨ
 ਉਨਿਧਿਤਾਰੇਦੇਤਮਨਕੇਬਿਚਾਰੇਤੇਪੁਕਾਰਪੈਹੁਚਤਿਹੈ
 ਰੁਸਮਚਦਾਏਬਾਏਗਾਥਸੇਰੁਰਾਏਬੈਲਦਰਸਨਪਾਏ

ਤਾਕੇਗਾਤਿਹੀਕੀਗਾਤਿਹੈ। ਅੰਤਰੀਗਾਧਰਮਾਬੇਚੈਦੁਆਡਿਏ
ਨਪਰਕੈਠਾਬਿਖਪਰਮੇਸੈਪਾਰਬਤੀਪਤਿਹੈ। ੮੪ **ਕਾਥਿਤੁ**
ਪਾਛੇਨਾਨਿਦੁਆਯੇਮਾਥਤੁਮਕੇਤੋਰੋਲਾਨਾਬਭਯਨਮੁਕ
ਤਤਾਂਤੇਜੀਸੇਖੀਜੀਅਤੁਹੈ। ਸੇਤੋਵਾਹੀਦੇਖੁਹੀਤੇਪਸੁਪ
ਛੀਕੀਟਕਿਮਮਾਨਖਕਿਜਰਮਮਰਨਦੀਜੀਅਤੁਹੈ। ਹਰ
ਮਮਬਪਾਇਨਪਰਤੁਮਨੇਸੇਰੁਰਤੁਯਹੈਏਕੈਨਯੇਅਪ
ਰਾਧਕੀਜੀਅਤੁਹੈ। ਜਨਮੁਨੇਲੇਹੈਪਗੁਸੀਸਨਛੁਏ

੨੬੬

ਭੇਅਗੇਦੋਉਪਾਧਛਮਤੁਮੇਕਹੇਣੀਜੀਅਤੁਏ॥੮੫॥
ਕਾਬਿਤੁ ਜੰਦਪਮਨੇਜਬੈਰੀਡਾਕਯੇਕਰਰਾਖਦੇਰੁਤਉਰਿ
ਰਿਜਾਇਅਰਧਿਗਾਹੀਅਪੀਨਹੇ॥ਯਾਹੀਤੇਸੁਧਾਕਰ
ਕੋਮਾਥੇਪਰਦੀਨੋਪਰੁਕਾਣਕੁਟਪਚੈਕਿਨਪਚੈਕੀਠ
ਲੀਨਹੇ॥ਪੁਲੈਕਾਣਾਮਾਗੁਕਨੈਨਕੀਨੈਰਾਮਤਾ
ਕੇਜਟਾਰੀਗਾਰਾਖਬੈਰੀਜਾਨੁਜਨਹੀਹੀਨਹੇ॥ਐਸੇਮ
ਹਾਰੁਜਾਤੇਡਰੇਕਾਣਾਛੁਨੁਸੇਈਰਸਕੇਸਮੁੰਦਰਾ

ਜਨੀਤਕੋਪ੍ਰਬੀਨਹੋ॥੮੬॥ **ਸੋਰਠਾ** ਜੋਬੈਰਿਨਤੇਡਰਪਹੀ
ਇਵਾਦਿਕਸਬਦੇਵਾ॥ਤੁਮਸਬਬਿਧਹੁਰਬਲੀਤਉਰਜੋ
ਅਹਿਮੇਵਾ॥੮੭॥ **ਸੋਰਠਾ** ਅੰਤ੍ਰਿਨਕੀਯਹਗੀਤਿਬਿਨੁਬੁਝੈ
ਬੈਲੈਕਹੀ॥ਸੁਰਗੁਰਬਾਂਪੀਨੀਤਿਅੰਤ੍ਰਿਬਿਛਲਤੇਰੋਤਹੈ॥੮੮॥
ਸੋਰਠਾ ਰਖੁਪਤਿਮਾਂਡੀਰਾਰਿਕਪਿਦਲੁਲੈਗਾੜਲੀ
ਕਪਰਾ॥ਤੁਮਕੇਅੰਤ੍ਰਿਬਿਚਾਰਿਸਮੁਸੁਪਰੈਪਲਕਾਸੁਖੀ॥
੮੯॥ **ਸੋਰਠਾ** ਜੋਪਿਅਬਾਦੀਲੋਗਾਤੀਰਪਰੈਪੁਰਸਕਰੈ

ਅਬ ਤੇ ਕਰੈ ਲੋਭ ਗ ਕਾਲ ਸੰਤ ਮਰ ਜਾਹਿ ਰੋ ॥ ੯੦ ॥ ਸਿਰਫ ੨੬੭

ਤਿਨ ਕੇ ਬਚਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ਜੋ ਭੂਪਤਿ ਅਨਮੋਧ ਰਹਿ ॥ ਤਿਨ ਪਰਿ ਕਾ

ਲਪ ਲਾਨ ਜਗ ਜੀਵਤ ਨਿਸਿ ਸ੍ਵਪਨ ਜੀ ॥ ੯੧ ॥ ਸਿਰਫ ੨੬੮

ਕਹੈ ਮਤ੍ਰਿ ਬਿਪਰੀਤ ਮੁਖ ਮੀਠੇ ਜੀ ਅਮੋਧ ਰੋ ॥ ਪਿਤਾ ਬਿਧੁ ਰੁ

ਰਮੀਤ ਸੁਰਗੁਰ ਕੇ ਮਾਤਿ ਮਾਰੀ ਏ ॥ ੯੨ ॥ ਸਿਰਫ ੨੬੯

ਦਿਹਰਾ ਰਾਵਨ ਤਿਨ ਕੇ ਬਚਨਿ ਸੁਨ ਬੇਲ ਜੇਤ ਬਮੁਸਕ

ਇ ॥ ਲਾਇ ਕੈ ਬੇਰੀ ਜਾਨੀ ਏਤ ਬਕੀ ਜੀ ਏਉ ਪਾਇ ॥ ੯੩ ॥

੩ **ਕਥਿੰਤੁ** ਕਾਂਪਰਬਿਚਾਰੇਮਤ੍ਰਿਹਮਕੋਨਬਲਵੇਤਮੇਰੁ
 ਕਪਜੁਬਕਉਲਾਇਕਨਜਾਨਜੇਹੈ ਜੇਗੁਰੁਪਰਾਜੁਨਹੀ
 ਰਾਜਕੇਸਮਾਜੁਨਹੀਕੋਰੁਜਾਨੈਲਿਕਾਪਤਿਕਹਾਕਰਮਾ
 ਨਜੇਹੈਸੰਕ੍ਰਨਬਦਨਚਾਰੀਯਾਹੀਤਿਸਕੁਚਭਾਰੀਕਾ
 ਸੋਜਾਇਲਰਮੇਤਮੇਸੋਜੀਆਆਨਜੇਹੈਜੇਸੇਸਿਖ
 ਸਯਾਰਕੋਨਪੰਡਿਤਗਵਾਰਕੇਪਪੀਲਕਾਕੇਕਾਉਗਾਜ
 ਰਾਜਨਪਲਾਨਜੇਹੈ॥੬੪**ਦੇਹਰਾ**ਤੁਮਹਮਕੋਦਉਕਹੀ

ਰੁਚਾਅਨਰੁਚਕੀਪੀਰਾਜੇਮੇਰੇਅਨਰੁਚੇਗੀਸਿਕਰਹੇ ੨੬੮
 ਸੁਨਬੀਰਾ॥੯੫॥ ~~ਸੀਤੀਚਿਦਾਚਾ ਸੇਰਠਾ~~ ਤਬਸੁਕ
 ਮਨਹਿਬਿਚਾਰਾਅਬਹਿਜਥਾਰਬਕਹਤਹੇਤਿਯਾ
 ਡਾਰੇਮਾਰਪਾਛੇਕੀਪਾਛੇਲਗੀ॥੯੬॥ ~~ਕਾਬਿਭੁੰ~~ ਸੁਨਿ
 ਰਾਜਾਲਿਕਪਤਿਅਜੁਤੇਰੀਬਾਤਅਤਕੇਨੁਸੁਰਪ
 ਤਿਧਨਪਤਲਕਪਤਿਚੇ॥ਬੀਸੈਰੁਜਬਲਵੇਡਰ
 ਸੇਮੁੰਡਰੇਡਕਰਪੁਜਯਪਸੁਪਤਿਅੇਸੀਤਿਸੇਅਜੁ

ਰਤਿਹੋ॥ਤੀਨੋਲੋਕਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਸੇਵੈਅਰੁਅਸੁਰ
 ਕੀਪੀਤਿਚੇਰੀਬੋਲਕੀਬਸਤਿਹੋ॥ਭੁਲੀਕਰੀਹਰੀਸੀ
 ਅਰਮਕੋਬਿਸਾਰਜੀਅਬੋਲਯੋਤਬਸਾਧੁਸਾਧੁਭੁਲੀ
 ਤੇਰੀਅਤਿਹੋ॥੮੭॥ **ਦਿਹਰਾ** ਜਬਸੁਕਕੇਬਚਨਨਿਹ
 ਸੋਰਈਬਡਾਈਤਾਹਿ॥ਤਬਸਾਰਨਮਨੇਕੋਹੇਯਾ
 ਤੁਮੇਸੀਅਹਿ॥੮੮॥ **ਜੋਰਦਾ** ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਰਾਤਮੇ
 ਸੋਮਤੁਸਰਾਹੀਅਹਿ॥ਪਰਾਪੀਨਕੀਬਾਤਅਰੁਪਭੁਤ

ਜੇ ਅਨੀਤ ਹੈ। ੯੯। **ਕਾ ਬੁੱਤੁ** ਤਿ ਬਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਲਿਕ ਪਤਿ ਚਾ ਕੜਦੀ
 ਰੇ ਰੁਗਾ ਮੁੜ ਮਤਿ ਚੀਟੀ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਲਿਸ ਦਾ ਆਵਾਹੀ
 ਨੂੰ ਹੈ। ਸੁਰ ਸਾਸਿ ਸੇਵੈ ਪੀਰਿ ਬਾਯਸੇ ਸੁਰ ਰਾਜ ਦੇ ਰਤੇ ਰੇ
 ਈ ਅਧੀਨ ਕਾ ਲੁਨ ਰਪਤ ਪੀਰੁ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਭ ਸੇ ਕਰਨ ਮੇ
 ਸੇ ਅਪਦਾ ਹਰਨ ਬੀਰ ਮੇ ਪਨਾ ਦੇ ਸੇ ਸਪੁਤ ਤੇ ਹਿਤ
 ਰੁਕੀ ਨੂੰ ਹੈ। ਹਸ ਜੇਤ ਬਸਾਰਨ ਕੇ ਬਾਰਨ ਦਿਵਾ ਏ
 ਸਨ ਜਾਇ ਤੇ ਰੇ ਅਗੇ ਬਾਕ ਪਤਿ ਕੀ ਨਿਸ ਨੂੰ ਹੈ। ੧੦੦

ਦੇਹਰਾ ਕਯੋਮਹੇ ਦੇਹਰਾ ਲਤੇ ਮਨੇ ਮੇਫੁਲਤ ਕੁਰਾ।
 ਜਬਹਿ ਜਬਾਰ ਬਕਰੇ ਰੀਤ ਬਕਰੇ ਹੇ ਚਕਚੁਰਾ। ੧੦੧
ਸੋਰਠਾ ਹਮਯਾ ਕੇ ਆਪੀ ਨਸੀਰ ਘੁਪਤਿ ਜਾਨਤ ਸਬੈ
 ਜਿਸੇ ਲਕੁਟੀ ਤੇ ਦੀਨ ਕਾ ਪਿਨਾਚੈ ਬੈਰੇ ਉਠੈ। ੧੦੨ **ਕ**
ਬਿਭੂ ਰਾਜਾ ਤੇ ਬਡੇਰ ਸਿਰਾ ਕੀਨੇ ਤੇ ਅਨੇ ਕਜੰਗ ਤਾ
 ਕੇਫੁਲ ਲਾਰਾ ਜੇ ਤੁਝੇ ਜਾਨ ਕੀਏ ਆਯੇ ਹੋ ਰਾਮ ਕੇ ਸੁ
 ਭਾਉ ਸਬ ਲਗਾ ਲਗਾਨੇ ਮੇਯੇ ਸੇਧ ਕੇ ਅੰਰ ਕਹੇ ਕਹੁੰਕ

ਹੁਯਾਤੇਦੁਖਪਾਯਹੈ॥ ਅੰਗੁਜੇਤਿਲੇਰਚਯੇਚਾਹੈਤੁਝੁ ३੭੦
 ਰਚੇਅਰੁਤੋਹੀਇਨਰਚੇਜੇਲੇਜੀਅਮੇਨਅਯਹੈ॥
 ਕਾਹਤੇਮਹੇਦਰਨਕਹੈਮੇਸੇਮੇਸੀਬਾਤਮੰਤ੍ਰੀਹੈਪੁਰ
 ਨੇਅਰੁਮੇਰਈਬਦਾਯਹੈ॥ ੧੦੩ ਦੁਹਰਾ ਬੀਰਪਾਛ
 ਮਨੇਮੇਕਯੋਨਿਕਟਿਰਾਜਕੀਰਿਰਾ॥ ਠਕੁਰੁਸੁਹਾਤੀ
 ਬਿਨੁਕੈਹੈਮੇਪਰਪੈਰੇਨਿਚੇਰਾ॥ ੧੦੪ ਸੋਰਠਾ ਕੇਰਿ
 ਕਸਹੈਅਕਾਜਮੇਰੁਅਬਹਿਸਿਰੁਕਾਟੀਰਾਤਾਂਕੀ

ਜਨਨੀਲਾਜਰਪੁਪਤਿਤਜਮੈਰੈਭੁਜੈ॥੧੦੫॥ **ਵਸਿਤੁ**
 ਮੇਸੇਤੁਮਬਲੀਭਏਸਾਤਲੋਕਛੇਦਗਏਬਹੁਰੇਫੇਰੇ
 ਤੇਅੰਤੁਰੁਮਹਿਅਧਾਰੁਹੈ॥ਹਾਲੁਹਮਰੰਮਬਲੁਦੁਪੇ
 ਜੇਸੇਤੁਲਾਮਾਰਿਪੁਗਾਟਭਏਤੇਕਛੁਪਾਛਿਕੋਬਿਚਾਰੁ
 ਹੈ॥ਬੇਲਜਤਾਸਿਕੋਪੁਕਰਕਯਰੇਬੀਰਪਾਛੁਆਜੁਮੇ
 ਰੇਜਾਨੇਤੁਤੇਬੁਛੇਬਾਦੁਰੇਗਾਦਾਰੁਹੈ॥ਏਜੁਯੇਕਹਤ
 ਇਨੇਸੇਹਦੇਕੇਬੁਛੇਰਾਜਾਮੈਰੁਕਛੁਮੈਤੁਹੈਕਿਯਹੈ

ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰੁ ਹੈ॥ ੧੦੬॥ ~~ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰੁ ਹੈ॥ ੧੦੬॥~~ ਤਬ ਬੋਲੈ

੩੭੧

ਸਬ ਸੋਚੁ ਲਇ ਅੰਤੈ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰਿ॥ ਬੀਰ ਪਾਛੁ ਯੋਕਹ

ਤੁਹੈ ਅਬ ਹਿਕਰੈ ਨਿਰਧਾਰਿ॥ ੧੦੭॥ ~~ਮੰਤ੍ਰ ਸਾਰੁ ਹੈ॥~~

ਪੁਨ ਬੋਲੈ ਤਾਸੇ ਸਬੈ ਹਾਥ ਜੇਰੁ ਸਿਰੁ ਨਾਇ॥ ਮਹਾਂਰਾ

ਜੇ ਕਹੀ ਹੀ ਦੇਉ ਕਹਿਤ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੦੮॥ ~~ਸੋਰਠਾ~~ ਤੁ

ਮਸਬ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇਰੁ ਏਕ ਪਛੂ ਬਿਨ ਤੀਕਰੈ॥ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰੈ

ਅੰਤੁ ਮਾਇਸ ਬਿਨੁ ਕਸੈ ਕਹਿ ਸਕੈ॥ ੧੦੯॥ ~~ਸੋਰਠਾ~~

ਬਾਂਧਿਕਾਲਕੀਪੋਦਿਜੀਅਮੇਗਿਰਰਾਵੁਨੁਕੈਗੋਕਿਨੁਬੰਸੁਕੀ
ਚੇਟਮੀਤੀਸੁਰਪਤਿਅਰਿਗੋ॥੧੧੦॥ ਰਾਵਨਦਾਚਾ॥ ਸਿਰਫਾ
ਜੇਕਹਿਹੋਸੀਅਦੇਹੁਤੋਹੰਕਹਯੇਨਮਾਨਹੋ॥ ਜੁਪੁਸਾਮੁਹੇਲੇ
ਹੁਤੋਏਬਚਨਿਪੁਮਾਨਹੋ॥੧੧੧॥ ਦਿਗਰਾ॥ ਤਬਬਲੇਲਿਕ
ਪਤੀਕਹੇਦੁਸਰੀਬਾਤਾ॥ ਤੁਮਮੀਤੀਮੇਰੇਸਬੈਰਪੁਪਤਿਤੇਨ
ਰੁਠਾਤਾ॥੧੧੨॥ ਅੰਤੀਓਦਾਚਾ॥ ਸਿਰਫਾ॥ ਰਾਵਨਕੇਯਹ
ਚੇਤੁਯਾਹੀਤੇਪੁਭਤਾਕੈਗੋ॥ ਯੇਨਹਿਜਾਨਤਪ੍ਰੇਤੁਮਿਗੈ

ਤਾਕੈ ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ੧੧੩ ॥ ~~ਦੇਹ ਰਾ~~ ਸਬ ਸੁਕ ਕੈ ਬੈਲਤ ਭਏ ਸ

੨੭੩

ਬਕੈ ਅਗੋਧਾਇ ॥ ਜੇ ਤਬ ਤੇ ਪ੍ਰਭਤਾ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕਹੀ ਤੇ ਜੀਅ

ਬਸਾ ਚੁਸੁਨਾਇ ॥ ੧੧੪ ॥ ~~ਦੇਹ ਰਾ~~ ਤਬ ਸਾਰਨ ਸੇ ਸੁਕ ਕਹੀ

ਸੁਨਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੋਰਾਇ ॥ ਬਾਰਨ ਲੈ ਤੁਮ ਪਰਗਏ ਮੋ ਕੋ ਦੇ

ਤੁਝ ਕਾਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ~~ਦੇਹ ਰਾ~~ ਪੁਨਿ ਸੁਕ ਮਨ ਸਮਝੇ ਤ

ਬਹਿਜ ਹਾਇ ਵਸੁਤ ਹਿਰਾਤਿ ॥ ਧਰਮ ਕਰਤ ਜੀ ਮਾਰੇ

ਸਾਤੇ ਭੁਲੀ ਨ ਬਾਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ~~ਕਾਇ ਤੂੰ~~ ਰਾਜਾ ਸੁਨਿ ਠਕੁ

ਰਸੁਹਾਤੀਹਮਸਬੈਕਹੀਅਬਤੁਮੇਬਚਨਜਥਾਰਬਸੁਨਾਈ
ਏਅਰਾਮਕੋਪਚੀਈਅੰਬਿਰਿਚਲੋਨਬਚੈਕੋਊਅੰਗੁਇਨ
ਬੀਚਪ੍ਰਾਨਕਹਾਣੀਬਚਾਈਏਅੰਗੁਬਿਪਚੀਤਅਪਰ
ਧਬਿਨੁਤਾਕੀਤੀਅਸੁਨੇਪਰਜਾਇਛਲਬਲਕੋਚੁਰਾ
ਈਏਅੰਗੁਵੇਅਰਿਤੁਗਰਿਮਹਾਰਾਜਰਾਜਰਾਜਸੁਨਿਮਦ
ਕੋਭਏਤੇਕਹਾਕੋਹਰਿਜਗਾਈਏ॥ ੧੧੭ ॥ ਰਾਵਨੇਵਾ
ਚਾ॥ **ਕਬਿਉ** ਬੋਲਿਯੋਤਬਲਿਕਪਤਿਕੋਰੇਕੀਟਮੁਕੁਮ

ਤਿਰਾਮਬਲੁਕੈਹੈਅਤਿਛੁਤੀਅੰਦਹਤਹੈ।ਈਸਭੁਜ

੨੭੩

ਸੀਸਦਸਸੁਰਾਸੁਰਸਬੈਬਸਉਮਾਪਤਿਬਸਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤ

ਕੋਬਹਤਹੈ।ਦੇਖਸਬਹੀਕੋਏਕਮੀਚੁਹੀਕੋਹੈਇਹੁਰਸ

ਉਕਾਲਯਾਲਪਾਂਦਬਾਧਜੇਈਰਹਤਹੈ।ਸਾਚਕੇਕ

ਹੇਤੇਰਾਜਮੇਸੇਦੁਖੁਲਾਰਾਤਹੈਸੁਕਤੇਕਹਯਹੈਅ

ਬਸਾਰਨਕਹਤਹੈ।੧੧੮ਅੰਡੀਵਾਚਾ।ਕਾਕਿਉਂਨੀ

ਤਕੀਸੁਨਤਿਬਾਤਕਾਹੋਕੋਰਿਸਾਤਪ੍ਰਭਮੰਡਿਸੁਨਏ

ਤੇ ਕੋਈ ਮਨ ਮੇਨ ਪਰੀਏ। ਅੰਗੁਰੁ ਸਭ ਬਾਤ ਨ ਕੋ ਪਾਂਇ ਨ ਮਾਧੀ
ਨ ਰਹੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਜਬ ਬੁਝੈ ਤਬ ਹੋਮੇ ਅਨੁਸਾਰੀਏ। ਸੁਰ ਕੇ ਸੁਭ
ਉ ਬਿਨਾ ਜੁਪਨ ਕਰੈ ਬਖਾਨੁ ਕਾਇ ਰਜ ਜੇ ਕਹਾ ਘਰ ਬੈਠੇ ਸੇ
ਚ ਕਰੀਏ। ਜੇ ਲਿਖੀ ਅਘਰੇ ਮੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਮਹਾਰਾਜ
ਤੇ ਲਿਖਾ ਖਰੋੜ ਕੀ ਸਹਾਇ ਹੁੰਤੇ ਮਰੀਏ। ੧੧੫ ਗਿਰਾਵਨੇ
ਚ। **ਕਾਇਤੁ** ਸਾਰਨ ਕੋ ਬਾਰਨ ਦੇਹੈ ਸੁਤੇ ਫੇਰ ਲੇਹੁ ਜ
ਨ ਤਹਿ ਪਾਪੀ ਯਹ ਰਾਂ ਮਹੀ ਕੀ ਰਿਹੈ। ਕਾਹੇ ਰੇ ਕੁਮਤਿ ਸ

ਬਮਤਿਨੇਮੇਨੀਚਮਤਿਆਨੁਸੁਰਪਤਿਤੇਕਯਾਰਾਮਚੰਦ੍ਰੇ
 ਰੇਕੇ। ਅੰਮੇਸੀਅੰਮੇਸੀਬਾਤਨਕੇਹਸਕੇਬਿਖਾਦੁਕਰੈਏਤੋਕ
 ਹੈਬੰਜੁਹੁਤੇਸੁਖਨਕਠਰਹੇ। ਬੋਲ੍ਹਮੇਬੀਰਪਾਛਰਾਜਾਅ
 ਛੀਬਾਤੋਅੰਮੇਸੀਬੁਗੀਤਉਸੁਨਲੀਜੇ। ਅਨੁਮੰਤ੍ਰਕੇਨਿਚੇ
 ਰੇਕੇ। **ਮੰਤ੍ਰੀ** ਦਾਚਾ। **ਕਾਇ** ਸੁਰਜਬਕਰੇਛਲੁ
 ਤਾਂਹੀਪਰੀਜਾਇਬਲਨਤੇਰਾਮਬੋਰੁਭੁਏਕੰਨਸੀਅਨੀ
 ਨੇਹੇ। ਰਾਜਨਕੀਰੀਤਰਨੁਮਾਂਡੈਅਰਿਮਾਰੇਮਰੈਹਰੈਪ

398

ਰਲੋਕਜਾਇਨਸੁਸਬਨੀਤਿਹੈ। ਨਹਾਹੈਧਰਮਬਾਤਤਹਾਂ
ਹੈਨਪਛਪਾਤਮਤਿਚੁਕਗਏਹਮਬਡੀਬਿਪਰੀਤਹੈ। ਰਹੀ
ਓਨਿਚੀਤਸਦਾਨੀਤਚਲੈਜੇਜੇਜੇਜਬਨੀਤਨੇਕੁਛਡੈ
ਤਾਂਕੀਕਿਨੁਪਰਤੀਤਿਹੈ। ੧੨੧। ਰਾਵਨੇਦੁਆਰਾ। ਕਹਿਹੈ
ਸੁਨਰੇਗਾਵਾਰਏਕਬਾਰਹੈਨਗਾਯੋਲਟਕਹੈਤੋਉਪਾਰ
ਮੇਰਾਸਿਧੁਪਾਰਨਾਹੈ। ਨਿਕਹੈਤੋਸੁਰਕੇਨਿਚੈਰਤੇਜੁਫੀ
ਕੈਕਰੇਸਮਿਮੇਤੇਸੁਪਾਰਸੁਰਤੀਕੈ। ਨਿਕਾਹਦਾਦੇਦੁਨਕ

ਮਾਰਤਾਤਕਾਲਕਰੈਰੇਨੁਮਾਲਸਿਵਕਚਦੁਊਹਾਲਕਾਲ
 ਹੁਕੋਮਾਰਦੁਅਨੇਮੇਮਹੇਦਰੁਕਹੀਸੁਦਿਨਬੀਤਿਅਬਦੁ
 ਕੋਕਰਿਬਾਤਕਹੋਕਹੋਤੋਬਿਸਾਰਦੁਜੋ॥੧੨੨॥ ਮਝੀਦੁਚ
 ਕਬਿਤੁੰਗਹਨੁਮਾਨਮਾਯੋਤਿਨਹੇਰੀਸੇਜਰਾਯੇਗਾਂਉ
 ਬਾਯੋਬੇਰੁਤਾਂਗੀਕੇਕਹੋਤੇਛਾਡਿਦੀਜੀਏ॥ਬਾਲਸੁਤ
 ਧਾਯੋਰਾਕਪਾਂਉਨਉਠਾਯੋਕਾਹੁਤਿਨਸੇਨਖੀਜੇਰਾਜ
 ਹਮਹੁਸੇਖੀਜੀਏ॥ਬੁਝੇਤੇਨਸਾਚੁਕਹੋਤੇਸਦਾਨਰਕ

੩੭੫

੦

ਰਹੈ ਕਹੈ ਜੋ ਜਬਾ ਰਬ ਤੇ ਮੇਸੀ ਮਾਨ ਲੀ ਜੀਏ ਤਿਰੇ ਦੁਖ ਸੁ
ਖੁ ਜੋ ਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨ ਖਾਯੇ ਲੋਕ ਦੇ ਉਹ ਮਕ ਹੀ ਜੋ ਉਜਾਨੀਏ
ਸੁਕੀ ਜੀਏ ॥ ੧੨੩ ॥ **ਦੇਹਰਾ** ॥ ਸੁਨਿ ਰਾਵਨ ਜੀ ਮੇਸੇ
ਰੈ ਕੀਨੇ ਤਿਹ ਹੀ ਕਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਕੇ ਅਰੁ ਨਾਰ ਕੇ ਦੇਖਤਏ
ਕਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੨੪ ॥ **ਰਾਵਨ ਦੁਖ ਦੁਖ** ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਇਮੰਤੀ ਕਿ
ਹਕਾਂ ਮਧੁਰ ਕੇ ਹਿਤੁ ਸਮੁਝੈ ਨਹੀ ॥ ਅਬ ਮਧੁਰ ਕੇ ਰਾ
ਮ ਰਚ ਮਾਰੇ ਸੀਤ ਹਿਛੁਲੇ ॥ ੧੨੫ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ॥ ਸੁਰਾਉ ਠੀ

ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਇੰਦ੍ਰ ਜਮਲੇ ਕਪਾਤਿ ਭਲੀ ਭਈ ਕੁ ੨੭੬
ਸਰਾਤ ਮੰਡਨ ਮਾਨੈ ਸੀ ਸਦ ਸਾ ॥ ੧੨੬ ॥ **ਕਥਿਉਂ** ਤੀ ਮਲੀ
ਗੀ ਸਾ ਬਧ ਕਯੋ ਹਾਥ ਪਰਿ ਹਾਥ ਕਯੋ ਨਾਥ ਬਡੀ ਬਾਰਲੇ
ਸੁਮਤਿ ਕਛੁ ਕਯੋ ਗੇ ਵਿਤੇ ਸਬ ਬੁਢੇ ਕਛੁ ਬਾਵਹੀ ਸੀ
ਕੋਹ ਬਾਤ ਜਾਨਤ ਹੋ ਉਨਹੀ ਕੇ ਜੀ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਕਯੋ ਗੇ ਰਾ
ਨੀ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਕੋਹੇ ਜੀ ਮੇ ਕਾ ਲੁਆਯੋ ਪਾਛੇ ਕਹੀ ਭਲੀ
ਕੀਨੀ ਤੁਮ ਤੇ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੁ ਕਯੋ ਗੇ ਬੇਰੇ ਰਯੋ ਸਾ ਬਕੇਨੁ

ਬਾਤ ਕੋ ਬੁਰੇ ਮਨਾ ਉਰੰ ਅਗੁਨ ਗਾਉਰੰ ਭੁਭਈ ਪਤਮ ਰੰਗੇ ॥ ੧
 ੩੭ **ਦੋਹਰਾ** ਅਬ ਆਗੇ ਛਲ ਕੈ ਰੰਗੀ ਸੀਤਾ ਕੋ ਦਿਗਜਾਇ ॥ ਕ
 ਬਾਬੁ ਆਗੇ ਹੋਇ ਗੀ ਸੀਤਾ ਸੁਨਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ੧੨੮ **ਸੋਰਠਾ**
 ਬਹੁਤੁ ਮਾਪਦਾ ਪਾਇ ਪਾਨ ਤਜਤ ਹੋ ਜਾਨ ਕੀ ॥ ਤਿਜਟੀ ਕਰੇ
 ਸਹਾਇ ਯਾਹੀ ਤੇਜੀ ਵਤ ਬਚੇ ॥ ੧੨੯ **ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਂਮ ਗੀਤ**
ਮੰਤ੍ਰੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਸ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ੮੧੩ ਵਿ॥ ਤਬ ਰਾਂਗ ਨ ਮਨੇ
 ਕੋ ਕੋਰੇ ਏਕ ਮਬ ਕਾਮਾ ਮਾਯਾ ਕੋ ਪਰਪੰਚੁ ਕੋ ਰੰਗੇ ਲੱਛ

ਮਨਰਾਮ ॥ ੧ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇਤੁ ਰਤ ਬਿਨਸਾ ਦਿਖਰਾਉਂ ॥
 ਬੇਜੁਗਲਾ ਸੀਅਰੀ ਤੇਰੇ ਮਾਸਤ ਬਭੁਜੇ ਹੋਦ ਸਕੈ ਪਕੈ ॥
 ੨ ਸੋਰਠਾ ॥ ਏਮਾਯਾ ਕੇ ਕਾਲ ਯੇਨ ਹਿਜਾਨ ਤਮੁ ਰੁਮਤਿ ॥
 ਜੇਸੀ ਵਰਕੇ ਜਾਲ ਪਕਸੀ ਨ ਛੁਲਕੈ ਕੋਰੇ ॥ ੩ ਸੋਰਠਾ ॥
 ਉਤਰਵ ਕੁਲ ਉਦੇਤ ਰਜਿ ਨੀਚਰਤ ਮਹਰਨ ਕੇ ॥ ਚਿਤੁ
 ਦੀਪ ਜੇਸੇ ਤਿਤਰਾਵਨੇ ਮੇਲੇ ਲਗੇ ॥ ੪ ਕਥਿਤੁ ॥ ਜੀ
 ਅਮੇ ਬਿਚਾਰਿ ਜੇ ਸੀਜਾ ਇਬਨ ਕਰੀ ਤੇ ਸੀਜਹਾਂ ਸੀਅਬੇ

ਸੀਚਲਯੇਤਹਾਂਈਕੋਧਾਇਕੋ।ਤੀਅਲੀਨੀਸਿਗਮਾਨੇਰੁੰ
ਦੁਮੇਅਨਿਗਾਧਸਯੇਕਾਹੁਹਸਯੇਮਾਨੁਕਾਹੁਲੇਤਹੇਰੁੰ
ਠਾਇਕੋ।ਚਹੁਚਕਸਬਦਕਰਾਲੁਯੇਰਾਅਕਥਿਹ
ਲਚਾਲਮੇਲੇਭੇਰੀਦੁਦਭੀਬਜਾਇਕੋ।ਭਾਗਗਯੇ
ਰਾਹੁਨਾਤਿਹਾਰੇਰੁਰਮਹਾਰਾਜਰਾਮਚੰਦਨੁਸੇਕਾਹੁਕ
ਹੀਮੇਸੀਜਾਇਕੋ।੫ **ਕਾਥਿਭੁੰ** ਮੇਸੀਸੁਨਿਬਾਤਸਬਦੁ
ਲਗਾਇਗਾਤਕਾਪਿਰਾਮਸੁਮਭੁਰੇਭਾਹੀਅਬਕੈਸੀ

ਕਰਹੇ॥ ਆਇਲਛਮਨਸੁਕਾਇਕਹਯੋਪਾਇਗਾਹਿਕੇ
 ਨਦੁਚਿਤਾਈਨਾਥਕਹੇਨਾਹੀਮਰਹੇ॥ ਲੇਗਯੋਕਹਤਲਿ
 ਕਪਤਿਭਾਰਜਮੇਰੇਡਰਮਕੇਡਰਵੈਭੁਏਸੁਕੈਸੀਭਾਂਤਭ
 ਰਹੇ॥ ਟੁਕੇਬਿਨੁਮਾਰੇਹੈਤੋਸੀਅਕਨਲੈਹੈਅਰੁਭਾਜਮੇ
 ਅਰਿਤਾਂਕੀਤੋਨਪੀਠਚਫੁਲਰਹੇ॥ ੬॥ ਲਛਮਨਦਾਚਾ॥
 ਕ॥ ਕਹੀਲਛਮਨਸੁਨਿਸੁਭਟਮੁਕਟਮਨੇਮੇਸੀਮੇਸੀਬਾ
 ਤਨਿਤੇਮੇਸੇਅਰੁਸਰਹੇ॥ ਆਜੁਜੇਡੀਡੀਠਯਾਕਪੀਠਿ

ਸੋਲਗਾਇਰਾਖੇਤਹਾਂਤੇਘਸੀਟਤਨਏਕੋਅਕਿਡਰਹਾ
ਅੰਗੇਸ਼ਕਹੈਤੋਚਹੁਓਰਘੇਰਗਾਖੇਪੁਰਜੇਲੇਤੁਮਾਮਾਵੇਤੁ
ਲੇਰੇਰੇਤਨਟਰਹਾਅੰਗੇਰਘਬੀਰਛੀਰਨੀਰਕੇਬਿਬੇਕ
ਕਵਿਭੀਰਕੀਬਹੀਰਕੇਸਮਾਇਕੇਨਿਕਰਹਾ॥੭॥
ਦੇਵਾਚਾਕਬਿੱਤੁਤਿਤੈਬਾਤਕਹੀਤੇਰੇਪੈਰਖਤੋਸਹੀਤ
ਉਸੁਰਨਕੇਲਰਬੇਕੀਅੰਗੇਰੇਭਾਂਤਬਾਤਹੇਜਿਲੇਨਭਰਾ
ਵਨਕੇਮਾਸੁਨਉਡਾਉਗੀਧਿਜੇਗਾਨੀਪਿਸਾਚਪ੍ਰੇਤਗਿਧ

ਨਾਮ ਪਾਤਹੈ ਜਿਥੇ ਦਸਮੁ ਭੁਨਕੇ ਭੁਨਕਿ ਬਿਖੇਰੈ ਧਰਬੀ 39੯
ਸੋ ਭੁਜਦਿ ਭੁਨਤੈ ਲੋਹੂ ਨ ਚੁਚਾਤੈ ਹੋ ਤਿਥੈ ਸੁਨਿ ਬੀਰ ਮੇਰੇ
ਬਾਨ ਫਹਰਾਤ ਨਹੀ ਤਿਥੈ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਨਲ ਚਨ ਸਿਰ
ਤਹੈ ॥ ੮ ॥ **ਕਾਇਰੁ** ਜਿਥੇ ਭਾਜਿ ਜਾਇ ਤਿਨ ਧਰੇ ਅਰੇ
ਪਾਇ ਅੰਰ ਕਪ ਮਨੇ ਕਰਤ ਬਾਅਰਿ ਅਨੁਸਰਹੈ ਦੇਖੀ
ਓ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਲਯਾਵੈ ਸੀਅ ਮੇਰੇ ਦਿਗਤਾ ਹੀ ਅਰੀ
ਤਾ ਕੇ ਮਾਰਿ ਤੇ ਹੀ ਅਰੀ ਮਰਹੈ ਜਿਥੈ ਰਨ ਮਾਇ ਸੁਖੁ

ਗਾਇਉਦੁਭੀਬਜਾਇਜੇਸੀਭਾਂਤਲਰੈਮੇਸੇਤੇਸੀਭਾਂਤ
 ਲਰਹੇ। ਤਾਕੇਨੀਕੇਆਰਿਪਾਛੇਰਾਜੁਦੇਬਭੀਖਨਕੇਤਾਂ
 ਕੇਪਾਛੇਜਾਂਨਕੀਕੀਮਨੇਹਾਰਕਰਹੇ॥ ੴ ਲਗਮਨਵਾਰ
 ਕਿ॥ ਬਲਿਯਲਛਮਨੁਯਹਕਨੁਰੇਕਮਾਰੇਰਨਬਾਤ
 ਕੇਕਹੇਤੇਨਾਥਕੁਧਮੇਉਮਾਹੁਗੇਸਾਤੇਲੋਕਭਾਰੁਦੇਕੇ
 ਚਾਪਤਹੇਉਮਫਦਜਾਇਭੀਪਤਾਲਤਬਸੇਸੇਸਾਰਿ
 ਸਾਹੁਗੇਅੰਸੇਕੇਉਚੇਦਹਭਵਨਮੇਨਰਚਯਤੁਮਭ੍ਰਿ

ਕੁਟੀਚਢਾਇਰਨਜਾਸੇਸਮੁਹਾਹੁਰੋ। ਭੁਯੋਕੋਨਮਾਰ
 ਤੁਹੋਕੋਨਪਚਾਰਤਹੇਜਾਨਤਹੇਯਾਕੇਰਾਭੁਯਾਹੁਕੇ
 ਵੇਜਾਹੁਰੋ॥ ੧੦ ~~ਦੇਵਰਾ~~ ਇਏਕਰਤਬਿਚਾਰਇਤਉ
 ਪਜਤਭੁਧਤਰੇਗਾ। ਉਤਰਵਨਸੀਅਦਿਗਗਯੇਏ
 ਅਪਨੀਤੀਅਸਿਰਾ॥ ੧੧ ~~ਮੀਦੇਵਰੀਵਾਰਾ~~ ~~ਦੇਵਰਾ~~
 ਪੀਅਜੀਆਮਜਹੁਬਿਚਾਰਮਮਸੀਅੰਗਨਿਭੇਦਨ
 ਹਿਅਦਜੇਵਰੀਸਿਕਾਰਪਸੀਕੁਪਕਫੁਸੇਖਕਰਾ॥ ੧

ਕਾਰਾਨਾਵਾਚਾਕ ॥ ਜੈਸੇਕਨਕਾਚਲਸੇਲੋਹਜੇਬਿਬੇ
 ਕਸੇਹਜੇਸੇਦਿਨਦੀਪਤਕੇਅਗੇਤਮੁਜਾਮਨੀ॥ ਜਨ
 ਕਸੁਤਾਕੀਦੇਹੁਦਾਂਮਨੀਦਮਕਾਮਾਰੋਤੂਤੇਲਾਰੋਐ
 ਸੀਕਾਰੇਬਾਦਰਕੀਕਾਮਨੀ॥ ਮਿਰਾਮਦਕੁੰਕਮਕਪੁਰਬ
 ਉਤਰੇਤਰੁਚਾਸੇਚੇਬੇਲੀਹੁਤੇਹੈਨਬਾਸੁਭਾਮਨੀ॥ ਜੇ
 ਸੀਸੀਅਓਰਤੇਝੁਕੇਰਾਮਾਦੈਮਾਰਤਕੀਸੇਈਤੀਨਲੋਕ
 ਛੁਟੈਸੋਰਭਕੀਗਾਮਨੀ॥ ੧੩ ਕਾਇਤੁ ॥ ਤੂੰਜੇਗਾਰਬਾਤਸੁ

ਨਿਬਾਹਰੀਸਦਾਕੀਬਾਤਜਾਨਕੀਕੋਅਗਿਤੇਨਮੇਰੈਪਟਿਰਾ
 ਤੇਹੋਜਿਲੈਸਸਿਪੁਰਨਪ੍ਰਕਾਸਤਨਪ੍ਰਾਚੀਦਿਸਤੋਲੈਨਜਾਇ
 ਤੁਮਸੀਤਰਯਾਇਤਰਾਤੋਹੋਜੈਸੇਕੁਜਾਕੇਤਕੀਗੁਲਾਬ
 ਮਾਲਦੇਖੇਬਨਬਾਸੁਬਿਨਾਅਕਟੂਲਟੂਲੇਨਸਮਾਤੋਹੋ
 ਤਿਰੇਜੀਅਰੁਪਕੋਅਡੁਬਰਹੇਭਾਰੀਪੈਸੁਕੀਬਰਪਟਿਬਰਬ
 ਰਾਬਰੀਬਿਕਾਤੋਹੋ॥੧੪॥ ਅੰਦੋਦਰੀਵਾਚਾਕਾਇਤੁ॥ ਮੇਸੋ
 ਰੁਪਭਯੇਤੋਕਹਾਏਗਯੇਪ੍ਰਾਨਨਾਥਮਾਰੋਤੋਨਅੰਦੋਹਾਥ

ਮੇਲਹੁਨਪਾਈਏ। ਜਿਸੇਚਿਤ੍ਰਪੁਤਰੀਬਨਾਇਕਾਹੁਦੀਨੀਧਾਬਤ
 ਕੇਦੇਖਮੁਰੁਜਸਨਚਿਤਕੇਚਲਾਈਏ। ਰਿਵਾਜਰਸ੍ਵਰੀਰੀਗਾਰੀ
 ਮਤੀਜਿਜਮੁਨਾਕੇਨਾਇਕੇਤਰੇਗਨੇਮੇਧਾਪਕੇਬਹਾਈਏ। ਕਿਧੈ
 ਅਪ੍ਰਿਬੁਰੁਜਯੇਭੇਹਿਕੇਲੇਸਮੁੰਧੇਕਾਹੁਕੇਤੰਢੇਟਾਏਕੇਰੁ
 ਖਚਦਿਜਾਈਏ। ੧੫। ~~ਰਿਵਾਜਰਸ੍ਵਰੀਰੀਗਾਰੀ~~ ੧੬। ਯਹਬ
 ਕਬਾਦਨਿਨਾਭਿਤ੍ਰਤਬਚਨਨਿਸੇਕਮਾ। ਜਨੁਬਿਧਨਾ
 ਉਨਹਾਰਿਅਹਿਮੁਖਰਸਨਾਦੇਇਕਹਤਾ। ੧੬। ਅੰਦੇਦਰੀਵਾ

ਚਾ। ~~ਦਿਗ~~ ਸੁਨਰਾ ਜਾ ਤੇ ਸੇ ਕਹੇ ਜੇ ਉਪਜੀ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਤੇ ਜੇ ਕ

੨੮੨

ਪਰ ਸੁਖ ਪਾਈ ਏ ਭੁਜੇ ਗਾਮ ਦੁਖ ਜਾਹਿ। ੧੭। ~~ਕਾ ਬਿੰਤੁ~~ ਦਾਨ

ਪੁਰ ਹੁਤ ਸੇਈ ਕੁਲ ਮੇਸ ਪੁਤ ਸੇਈ ਲਾਖ ਕਾਮ ਛਾਡ ਕੇ ਜੁ ਕਰੈ

ਏ ਕਾਮ ਕੋ। ਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਈ ਪ੍ਰੇਮ ਜਲ ਮੀਨ ਸੇਈ ਅੰ

ਪੈ ਕਹਾਵੈ। ਅਪੁ ਕਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ। ਲਾਜ ਕੇ ਜਹਾ ਜਸੇਈ ਆ

ਜੁ ਕਹਿ ਰਾਜ ਸੇਈ ਲੋਕ ਸਿਰ ਤਾਜ ਸੇਈ ਕੇ ਭੁਭਰੈ ਹਾਮ

ਕੋ। ਰਾਮ ਕਹਿ ਰਾਜ ਸੇਈ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਸੇਈ ਮਹਾਰਾਜ

ਸੋਈ ਜੋਈ ਭਜੈ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ॥ ੧੮ ॥ **ਕਥਿਉਂਤੁ** ਸੁਨੀਏ ਪੁਰਾਨ
 ਜੇ ਉਗਨੀਏ ਭਗਤਿ ਰਾਜਾਨ ਸੁਤੇ ਬਡੇ ਈਸਾਨ ਅਭਿਮਾਨ
 ਪਰਹਰੀਏ ਸੋਈ ਹੋ ਸੁਜਾਨ ਜਿਹ ਜਾਨਸੇ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਭੁ
 ਛਾਡਿ ਕੇ ਅਸਾਪਨ ਕੇ ਸਾਪਾ ਅਕਿ ਭਰੀਏ ਅੰਮੀ ਜੋ ਬਹੀਏ
 ਤਬ ਜੀਤਿ ਹੁਲੈ ਜੋ ਯੋਗੀਏ ਅਰਜੈ ਨਹੀਏ ਤੋਤੋ ਕੁਕਾ
 ਮੁਕਰੀਏ ਜੋ ਲੋਭ ਗਾਜੀ ਜੋ ਤੋਲੈ ਭੁਲੈ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ਦਾਨੁ
 ਦੀਜੈ ਮਾਨੁ ਦੀਜੈ ਹਸਿ ਦੀਜੈ ਪਾਇ ਪਰੀਏ ॥ ੧੯ ॥ **ਸਵੈਯਾ**

ਜਾਨਕੀਦੇ ਅਪਨਾਇਲੇ ਰਾਮ ਹਿਯਾ ਮਹਤਿ ਨਰਤੀ ਸੁਖੁ ਛੀ
 ਜੇ ਦੇਸੁ ਬਸੇ ਨਹ ਲਕਹ ਸੇ ਦੁਖੁ ਜੀਨ ਧਸੇ ਪੀ ਅਯੋ ਜਗ
 ਜੀਜੇ ਜਿਯਾ ਹਿ ਬਾਤ ਰਚੇ ਤੋ ਭੁਲੀ ਨਰਚੇ ਤੋ ਭੁਲੀ ਬਿਨ
 ਤੀ ਸੁਨਿ ਲੀਜੇ। ਬਿਚਕ ਜੇ ਮਨ ਨੇਹੁ ਨਹੀਤ ਬਰਿਚਕ ਹੁਪ
 ਰਪਚਿਨਕੀਜੇ। ੨੦। ~~ਗਾਵੁਨੇ ਦੁਖਾ ਦਿਹਾ~~ ਬਹਕਾਈ ਸ
 ਕਰਕੈ ਰੇਤ ਬਬੇ ਲੈਰ ਸਬੈ ਨ। ਲਗਤ ਚਟਕ ਸੀਦੇ ਖੀ
 ਏ ਬਹੁ ਰਿਕੈ ਰੇਜ ਲਸੈ ਨ। ੨੧। ~~ਕਾਥੈਂਤੁ~~ ਉਚੇ ਉਚੇ ਟੇਰ

ਏਰਪਰਪਚਿਨਸੇਘੇਰਘੇਰਹੁਜਸਾਵਧਾਨਏਕਛਲਕਕਰਤ
ਹੋਰਾਮਲਛਮਨਕੋਬਨਾਇਮਾਥੇਲਾਇਮਨਕਘੇਸਿਵ
ਮੇਸੇਧਸਾਨਹੇਹੁਨਪਰਤਹੋਕੁੰਡਲਮੁਕਟਕੀਚਟਕਦੀਨੀ
ਗੰਡਨਿਮੇਨੈਕਹੁਨਕਹੁਪਾਇਨਪਰਤਹੋਲਛਮਨਤਉ
ਬਿਪਰੀਤਿਬਡੀਮਕੋਗੰਏਰਾਵਨੇਤੋਹੋਤੋਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਨਡ
ਰਤਹੋਰਕਰ **ਕਥਿਉ** ਛੋਟੀਛੋਟੀਜਦਾਮੁਡਮੇਤੀਮਾਲਕੀ
ਰਹਿੰਡਕਹੁਕਹੁਛਿਟਕਬਨਾਇਲੇਹੁਕੀਕਨੀਤੇਹੀਛੁ

ਨਛਬਕੇਰਬਿਗਬਛੇਰਾਮਕਦਿਮਨੇਨੀਲਮਦਿਪਰਿਟੁ
 ਦਿਮਦਿਸੀਠਨੀਗਕਿਪੈਨੀਲਕਮਲਮੇਮਮਲਬਿਰਾ
 ਜਮਾਨਲਾਲਨਕੀਪੀਤਿਕਾਮਕਾਰੀਗਰਹੇਖਨੀਇਤੇ
 ਅਪਰਾਧਪਚਿਨੈਕੁਗੀਝਪੈਰਪਾਇਤਿਤਿਤੀਨਲਕਮਾ
 ਹਿਬਾਤਯਾਹੀਕੀਬਨੀ॥੨੩॥ **ਕਾਥਿਉਂ** ਲਿਚਨਾਬਿਸਾਲ
 ਮਾਨੇਹੋਗਉਗਮਾਲਕਹੇਰਾਂਦੁਨੁਕਰਾਲਾਮਾਨੁਜਾਨ
 ਕੀਹਰਤਹੋਜਾਂਕੀਛਬਿਛੂਟੇਦੁਤਿਦਾਂਮਨੀਸੀਕੀਧਿ

੨੮੪

ਜਾਤਤਾਂ ਕੀ ਰੁਪ ਜੋ ਤਿਸੇ ਪਤਿ ਰਾਸੇ ਜੁ ਰਤ ਹੋ ਗਿਤ ਮਕਸ
ਪ੍ਰਮਾਨਿ ਮਾਨੁ ਹੀ ਜਰਾ ਦੇਸੇ ਮੇਰੇ ਹੋਰੇ ਕੇ ਗਏ ਮਨ ਪੀਰ
ਤੁਕ ਰਤ ਹੋ ਰਾਮ ਕਾ ਦਿਯਾ ਤੇ ਕਛੁ ਪਾਪ ਨ ਕੇ ਲੇਖੇ ਯਾ ਤੇ
ਪਾਪ ਜੇ ਕਹਤੇ ਮੇਸੇ ਪਾਪੀ ਕੇ ਰੁ ਰਤ ਹੋ ॥ ੨੪ ॥ ਕਉਤੁ ਮੇ
ਸੀਭਾਂ ਤਿਕੀ ਨੇ ਛਲੁ ਕੇ ਦਲ ਪ੍ਰਚਿ ਬਲੁ ਰਾਮ ਨ ਸਿਭਾ
ਰੇਖ ਲੁ ਸੁਖ ਹੀ ਕੀ ਗਾਨੇ ਨੇ ਸੇਏ ਕਰੇ ਰੁ ਮੇ ਤ੍ਰਿਦੇਖ
ਸਿਨ ਪਾਤੁ ਜੇ ਰਾਮ ਰੇ ਲਰੇ ਲੇ ਗਾਨਿ ਮੇ ਕਾ ਕੀਤ ਬਕਾ

ਨਿਹੈ। ਰਾਮ ਕਵਿ ਜੰਦ ਪਿਯਾ ਨ ਕੀ ਪਤਿ ਅਏ ਪਰਤ ਉਮ ੨੮੫
 ਨ ਪਾਪ ਨ ਕੀ ਮਿਏ ਨ ਕੁ ਬਾਨੈ ਹੋ। ਭੈ ਸੇ ਤੀ ਨ ਲੋਗ ਨ ਕੇ ਜਾਹ
 ਤਮੁ ਉਦੈ ਲੋਤ ਕੋ ਨ ਹਾਨਿ ਸੂਰ ਕੀ ਉਲੁਕ ਜੇ ਨਿਜਾ ਨਿਹੈ।
 ੨੫ ਕਾਇਤੁ। ਦਿਦੁ ਭੀ ਬਜਾਇ ਫੇਲਤਾ ਲਕਰਨਾਇ ਬੰਡ
 ਉਧਾਮ ਚਾਇ ਛੁਲਕੀ ਨੇਤੀ ਮਡਾ ਮਕੋ। ਬਾਰਨ ਬਨਾਇ
 ਆਗੇ ਕੀਤ ਕਚਲਾਇ ਮੁਖ ਧੁਰਿ ਲਪਟਾਇ ਮਾਨੇ ਜੀਤੇ
 ਰਣਧਾਮ ਕੋ। ਸੁਜਾ ਫੁਹਰਾਇ ਛੁੜੇ ਚੋਰ ਸੇ ਦੁਰਾਇ ਬਾਰੇ।

ਬੀਰਨ ਬਨਾਇਓ ਚਲਾਏ ਦਾਮ ਚਾਮ ਕੋ ਰੋਇ ਬਿਕਰਾਲ
ਇਹੁ ਕਾਲ ਕਹਾਲਾਈ ਫੀਲ ਜਾਨ ਕੀ ਜੁ ਮੇ ਸੇਹਾਲ ਦੇ
ਖੇਤ ਬਰਾਮ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ **ਕਬਿਤਾ** ॥ ਰਾਮ ਹੋ ਸੁਲਫੁ ਮਨ ਸੇਸਿ
ਧਾਰੇ ਦੇਵ ਪਾਮ ਮੇਰੀ ਏਸ ਰਾਨਿ ਅਬ ਹੋਨਾ ਮਾਸ ਮਾਨ ਕੀ
ਤਾਂ ਤੇ ਚਲੇ ਸਿਰਾਹੇ ਅਨਿਰਤਿ ਬਚਾਇ ਲੀਜੈ ਰੀਰਾ
ਜੋ ਸੇਸ ਮੁੰਦਾ ਮਿਲੀ ਛਾਤ੍ਰਿ ਬਾਨ ਮਾਨ ਕੀ ॥ ਰਾਹੀ ਛਿਨ ਦੇ
ਖਛੁ ਬਿਨ੍ਹੇ ਰਹੇ ਨੀਰ ਦਾ ਬਿਛੁਟ ਚਲੀ ਛਾਤ੍ਰਿ ਜੋ ਮੇਰੀ ਚ

ਪ੍ਰਤਭਾਨਕੀ ਸੋਈ ਬਿਕਰਾਲ ਪਿਰੁ ਕਾਲ ਕਹਾਲਾ
 ਈਛੀ ਲੋਕੋ ਨੁਏਈ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨੁਏਈ ਜਾਨਕੀ ॥ ੩੭
 ਸੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਧਿਉਂ ਗਾਇ ਗਾਇ ਰਾਮ ਹਾਰ ਮਨ ਜਗਾਇ ਕ
 ਬੀਰ ਗਾਇ ਕੀਤ ਪੂਰਨ ਮਨੀਤ ਹੋ ਕਹਾਵੁ ਤੇ ॥ ਅਨਿਦ੍ਰ
 ਰੇ ਨਾਰਦ ਬਿਰੀਚ ਸਿੰਦੁ ਸੇਸ ਸਸਿ ਬੇਦਤ ਮਹੀ ਕਿੰਨੇ ਤ
 ਨੇਤ ਕਚਿ ਗਾਵੁ ਤੇ ॥ ਸਿੰਧੁ ਸੁਰ ਰਾਜਾ ਅੰਗ ਲੋਕ ਲੋਕ
 ਨਿਕੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰੇ ਨਾਥੇ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਪਨਹੀਂ ਉਠਾਵੁ ਤੇ ॥

੨੮੬

ਭੁਪਦੇਸਦੇਸਨਕੇਬਾਲਕਨਰੇਸਨਕੇਸਭਾਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਰਿਬੈਰਨਨਪਾਵੇਤਾ ॥ ੨੮ **ਸਾਥਿਤੁ** ॥ ਰਾਮਪ੍ਰਾਂਨਨਾਥਕਾਂਸ
ਕੇਲਏਕਸਾਥਤੁਮਮੇਰੇਈਅਧਰਕੇਸੁਧਾਅਪਾਇ
ਪੀਵੇਤਾ ॥ ਤਾਕੇਪਾਛੇਮੇਹੁਕੇਪਿਵਾਇਕੇਪਖੁਖਪਾਨਰੇ
ਉਤਨਭੁਦਹੁਨਪ੍ਰੇਮਡਰਸੀਵੇਤਾ ॥ ਅੰਰਜੇਕਦਾਂਚਕਰੇ
ਤੇਰੇਈਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੇਤੀਤੇਪਾਨਕਰਕੇਜੀਵਾਇਕੇਜੇ
ਨਜੀਵੇਤਾ ॥ ਮਾਤੁਬੈਰੀਕਾਲਮਹਿਅਾਇਕੇਦਿਖਾਵੈ

੩੫ ਸੁਆਸ ਹੀ ਨੁਰਾਮ ਕੀ ਸੁਦੇਖੇ ਕਟੀਰੀ ਵੁਤੇ ॥ ੨੯ ॥

੩੯੭

ਕੀਰਤੋ ਬੈਠ ਪਰਜੇ ਕਭਰਾ ਮੀਕਮ ਸੈਂਕਹੀ ਬਾਤ ਸੀਤਾ

ਮੇਤੂ ਪਾਨ ਹੁਕੇ ਪਾਨੇ ਮੇਬਸਾਈ ਗੇ ਸੁਤੇ ਮੇਰੇ ਕੁਲੇਈ ਮ

ਨਾਵਤ ਹੇ ਜਾਨੀ ਅਬਤਾਂ ਤੇ ਬਨ ਲਿਆਇ ਪਰਤੀਤ ਉਪ

ਜਾਈ ਗੇ ਕਪਟ ਕੀ ਬਾਤੇਂ ਭਈ ਨਿਪਟ ਪ੍ਰਗਟ ਸੀਅ

ਜੀਅ ਮੇਜੁ ਹੇਤੀ ਸਿਰਾ ਕਹੇ ਨਲਗਾਈ ਗੇ ਚਾਵਰੀ

ਤੁਮੇ ਸੀਰਾ ਤਿਬਾਤ ਕਹੇ ਬਾਵਰੀ ਸੀਕਹੇ ਬਲਿਜਾਉ

ਪਾਛੈ ਕੰਨ ਕੋ ਜਿਵਾਈ ਹੋ। ੩੦ **ਕਥਿਉਂ** ਨੀਲ ਨਲਾ ਅਰਿ
ਤੇਆਰੋਈ ਅਨੰਦ ਘਨ ਕਾਹੁ ਕੋ ਨਿਵਾਰੇ ਤੁਮ ਕੋ ਨੁਭਾ
ਤਲਰੇਹੋ। ਕਿਧੀ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹ ਰੇ ਪੈਰ ਖਪੁਰਾਨ ਸਬ
ਕਿਧੀ ਲਿਖ ਪਤੀ ਕੇ ਕੁਪੇ ਚਮਾਤੁ ਪਰੇਹੋ। ਕਿਧੀ ਹਨੂਆ
ਨਜਾਇ ਕਯੋ ਮੇਰੇ ਲਟੇ ਅਰਿ ਤਿਨ ਸੇ ਅਲਿਗਨ
ਕੇ ਦੇਤ ਪੀਅਰੁ ਰੇਹੋ। ਇਕੈ ਬਾਰਨਾ ਥਾਅ ਭੁਜਾਨ ਕੀ
ਅਨਾਥ ਕਰੀ ਕਾਹੁ ਨ ਭਬੁ ਨ ਭਬੁ ਦੇਉ ਬਰੇਹੋ।

੩੧ **ਕਾਇਤੁ** ਪਿਰਖਤਿ ਹਾਰੇ ਤਬ ਜਾਨਤੀ ਹਿਅ ਹਾਰ ਜਮੇ ਹਿ
 ਘਰ ਛਾਡੁ ਕੈ ਅਕੇਲੇ ਬਨ ਆਵੇ ਤੇ। ਦੁਜੇ ਸੁਪਨ ਖਾ ਬਨ ਆ
 ਇਕੋ ਰਿਸ਼ਾਇ ਰਹੀ ਸਹੀ ਬਲੁ ਜਾਨਤੀ ਇਬਾਤ ਨ ਲਗਾ
 ਵੇਤੇ। ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਭਾਰਾ ਪਰੀ ਨ ਯਾਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੀਲ
 ਹੋ ਸੁਦੇ ਖਸੇ ਲੇਗਾ ਮਾਨੇ ਸੁਠ ਗਾਵੇ ਤੇ। ਰਨ ਹੂਮੇ ਸਿਰ ਗਜਿਰ
 ਤੇ ਤੀ ਮੇਰੀ ਸਿਹਮੇ ਹਿ ਛਾਡੁ ਕੈ ਸੇ ਸੁਰਲੇ ਕਜਾਨ ਪਾਵੇ ਤੇ। ੩
 ੨ **ਕਾਇਤੁ** ਤੁਮੇਰ ਖੁਨਾਥ ਸੁਰਨਾਥ ਬੁਝੈ ਮੇਰੀ ਗਾਥੁਰ

੨੮੮

ਹੀਸੀਅਛਾਤਿਸਿਰਾਮੇਸੇਕੈਨਭਾਖਬਾਜ਼ੀਲੋਕਾਠਜੋਰਕੈ
ਜਗਾਇਤਨਛਾਰਕਰੇਤੋਲੋਪਤਿਬੁਤਮੇਰੋਜੇਸੇਤੇਸੇਰਾਖ
ਬੋਸੀਲੋਤੋਸਿਧਾਕਸੇਤਬਸਿਰਾਨਸਿਧਾਰੀਜਬਤਉਭ
ਲੋਆਜਹੁਲੋਫੁਟੇਪਦਲਾਖਬਾਜ਼ੀਸੀਆਦਿਹੁਤੀ
ਤੇਸੀਅਤਿਨਨਿਬਾਹੀਰਾਮਤਾਉਪਰਰਾਵਨਕੀਆਪਦਾ
ਮੇਨਾਖਬਾ੩੩ **ਕਥਿਉ** ਅਰੇਹਨੁਮਾਨਧਿਰਾਪੋਰਖਪ੍ਰ
ਮਾਨਤੇਰੋਰਾਮਨਾਮਲੋਕੈਤਬਰਾਉਤੇਜਰਾਯੇਹੈਕਿ

ਧੀਸੰਪੁਬੁਝਾਕਿਧੀਬੁਝਭਯੇਕਿਧੀਅਧਿਕਿਧੀਕਾਹੁਆ ॥ ੨੮੯ ॥
 ਪਦਾਤੇਬੇਚਬਲੁਖਾਯੇਹੈ। ਦਿਖੋਮਿਲਿਬਾਂਨਰਾਮਨਿਤੁਏ
 ਕਮਤ੍ਰਿਕਰਮਾਹੁਕੇਬਜਾਇਰਾਂਮਰਨੇਮੇਪਠਾਯੇਹੈ। ਲੇ
 ਹਾਮਾਂਚਲਾਰੇਕੋਨੁਜਾਇਮਰੈਆਰੇਅੰਰੁਕਾਲਕੇ
 ਬਟੇਆਲਗੁਕਾਂਕੇਕਾਂਮੁਆਯੇਹੈ। ੩੪ **ਕਥਿਭੁੱ।**
 ਰਾਵਨੁਕੀਮਾਰਕੈਨਲਜਾਇਰਾਂਮੇਰੇਦਿਗਲਫੁਮ
 ਨਚੋਰਲੇਕੈਲਾਰੇਨਸੁਹਾਵਨੇਕਿਸਨਕਛੇਰੇਮੇਨ

ਸੁਰੀਪੁਰਪਾਇਨਕੀਤਾਂਗੀਛਿਨਨੇਨਕੀਏਨਬਿਛਾਵੇ
ਮੇਰੇਜੀਅਹੁਤੀਮੇਅਦੇਦਰੀਕੋਦੇਤਮਾਨੁਸੇਤੋਸਬਰਹੀਕੋ
ਉਲਯਾਯੇਨਮਿਲਾਵੇਨਾਵੇਖੇਮਾਂਸੁਧਾਰੀਮੇਅਨੇਰਬਕੀ
ਨਾਉਬੁਡੀਰਾਂਅਕਵੇਮੇਸੇਸੀਅਲਾਗੀਦੁਖਪਾਵੇਨਾ॥੩॥
ਪਾਕਿਉਂ॥ ਏਕਕਾਅਕਰਪਤਿਬੁਤਤੇਤੋਤੋਰੁਰਾਗੀਰਾਮ
ਤਨੁਦਖਸੇਕੈਸੇਮਾਗਕੋਦਿਖਾਈਏਕਰਮਾਅਪੀਨਹੇ
ਹੋਪੈਠੰਬਾਰਿਬਾਰਿਪਰਮੇਸਰਕੇਭੁਕੇਪਾਛੇਕੋਪੁਰਮੁਖਾ

ਈਏ। ਤਤੇ ਸਿਰੁ ਕਮ ਲੁਣੇ ਅੰਕ ਪਰ ਜੇ ਕਰਾ ਖਿਤਾਂ ਹੀ ਸਿੰ ੨੯੦
 ਲਗਾਇ ਪਜਨੁ ਪਾਨ ਨਾ ਬਗਾਈਏ। ਬਿਰਹ ਬਿਯਾਰ ਸਾਂ
 ਧਿ ਦੇਹ ਨੇਹ ਰਬਾਂ ਧਿ ਗੁਡੀਆ ਬਨਾਇ ਜਾਇ ਰਾਮ ਸੇ ਮਿ
 ਲਾਈਏ। ੩੬ **ਕਵਿਤਾ** ਅੰ ਰਜੇ ਏ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਰੀਬ
 ਡੇਸੁ ਜਾਂਨ ਛੁਟਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ਮੂਰ੍ਹ ਦੇਵੁ ਲੋਕ ਜਾਈਏ। ਯਹੋ ਏ
 ਕਰਾਵਨ ਕੇ ਭਯੋ ਉਪਕਾਰ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ਰੇ ਯਾ ਕੇ ਲੋਕ ਰਾ
 ਮ ਸਿਰਾਗਾਈਏ। ਜਿੰ ਤੇ ਕਛੂ ਛੁਣੈ ਹੋ ਤੇ ਕੁਟਿ ਬਸ ਮੇਤਦ

ਸਕੀਪਦਿਨਬਰੇਈਮੇਯਾਕੇਫਲੁਪਾਈਏ। ਬਾਤਹੈਨਿਦਾਨ
 ਕੀਯੈਰੇਇਕਹੈਜਾਨਕੀਤਿਮੇਰੀਦੇਹਪਾਨਨਾਬਾਮਾਪੁਨਬ
 ਚਾਈਏ॥ ੩੭ **ਕਾਇਤੁ** ਯਹੇਜੀਬਿਚਾਰਿਕਹੈਜਾਨਕੀਪੁ
 ਕਾਰਿਮੇਰੇਗਾਬਬਾਤਿਭਾਗੀਆਨੁਰਾਮੇਲਪਟਾਹਿਰੇ॥
 ਅੰਗਤਮਭਾਗਮੇਰੇਸਬੈਅੰਗਾਮਾਸਤੁਜਿਰਾਮਚਿਦਾਮੰ
 ਗਕੇਸਦਾਈਪਛਿਤਾਹਿਰੇ। ਦੇਵਨਿਬਿਚਾਰਕੇਏਤੁਮ
 ਯਾਕੇਬਨਾਏਮੁਡਿਸੀਅਕੇਛੁਏਤੇਤੀਨਿਲੋਕਜਬਿਜਾਹਿ

ਗੋਸ਼ਿਲੇਤਬਲਪਹੁਕੇਸੋਕਤਜਿਏਕੈਅਕਿਰਾਂਮਕੈਸੇਰਾ ੨੮੧

ਵਨਕੇਹਾਬਨਸਮਾਹਿਗੋ॥ ੩੮ ~~ਦੇਦੁਦਾਚਾਕਥਿਓ~~ ਰਹੀ

ਬੁੱਝੀਰਾਪੇਅਨੰਗਕੇਪ੍ਰਬੀਨਅਤਿਪ੍ਰਿਥਖਨਜਾਨਤਹੈਤੀ

ਨਲਕਕੇਦਹੈ॥ ਲਿਕਾਪਤਿਰੰਚਕਪ੍ਰਪੰਚਨਰੇਡਰਤੇਰੀ

ਦੇਹਛੁਦਜਾਤਤਬਰਾਮਕੇਪਕੇਸਹੈ॥ ਰਾਖਿਰਾਖਿਪ੍ਰਾਠਸਿ

ਰਹੁਏਅੰਤਰਧ੍ਯਾਨਦੇਖਿਰਾਂਮਚੇਦੁਬਾਂਨਅਬਯਾਹੀਤੇ

ਸਿਰਗਹੈ॥ ਕੇਹਰਕੇਆਰੋਜਸੇਕੁਰੇਗਤਿਸੇਰਾਵਨਪੈਜੇ

ਲੋਜੀਵੇਤਲੋਯੋਪੁਕਾਰਬਾਤਕੇਕਰੇ।੩੮।**ਸੋਰਠਾ**ਸੀਤ
 ਬਡੀਅਯਾਨਸਬੇਦੇਵਮਿਲਯੋਕਰੇ।ਅਬਲੋਜਾਤਿਪ੍ਰਨ
 ਜੋਹਮਬੀਚਨਿਆਵਟੇ।੪੦।**ਸੋਰਠਾ**ਹਮਨਹਿਸਕੈਸਿ
 ਭਾਰਿਰਾਵਨਕੇਛਲਬਲਪ੍ਰਬਲਾ।ਸੀਤਾਰਾਜਕੁਮਾਰਿ
 ਰਾਮਪ੍ਰੇਮਜੀਵਤਿਬਚੇ।੪੧।**ਸੋਰਠਾ**ਸੁਨਿਸੀਅਬਚ
 ਨਪ੍ਰੀਤਸਮਸ੍ਟਾਵਤਸਭਦੇਵਤਾ।ਅਹਰਾਵਨਕੀਰੀ
 ਤਛਲਕੀਨਿਅਰੁਕਰੇਰੀ।੪੨।**ਸੋਰਠਾ**ਪਿਰਖਰਾਮ

ਅਭਿਗੰਗੀਨੁਕੀਦੁਰਾਵਨੁਕੁਮਤਿ। ਜੇਸੇਗਾਰੁਤੁਭੁਜੇਗ। ੨੯੨
ਕੋਪੁਕਰਲੰਜਾਮੈਰੇ॥ ੪੩ **ਕਾਇਤੁ**॥ ਸੀਤਾਕੋਬਚਨਸੇਵ
ਗਏਲੋਕਲੋਕਦੇਵਾਅਇਕੈਅਸੇਕਬਨਸੇਕਕੋਨਿਵ
ਰਕੈ॥ ਜਾਨਕੀਕੋਅਪਦਾਕੋਪੁਜਿਮੇਸੇਭਾਰੇਜੇਸੇਗੀਰਾ
ਕੋਉਨਾਇਤਾਕੋਪਾਪੁਜਾਇਤਾਰਕੈ॥ ਸੀਸਤੋਗਾਏਅਕਾ
ਸਰਾਵਨਨਿਰਾਸੇਏਕੈਚਪਸੇਰੁਖਰੁਖਨਸੇਮੁਡਿਮਾਰਿਮਾ
ਰਿਕੈ॥ ਰਾਮਕਬਿਚਾਰੇਚਾਰੇਬਾਟਨਕੋਚਲੇਕੈਸੇਜੈਸੇ

ਰਾਮ ਬਿਮੁਖ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ਕੈ ॥ ੪੪ ॥ ~~ਚਾਹੁ ਨ ਦਾਚੁ ਮਰ~~
~~ਬਿਤੁ~~ ਅਯੋਗ ਕੁਲਿ ਕਪਤਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਪ ਮਤਾਮਾ
ਪਨੇ ਸੇਕੀਨੇ ਅਤਿ ਬੈਠੇ ਮੁਰਝਾਇ ਕੈ ॥ ਮਨੇ ਕੀਏ ਸਬੈ
ਲੋਗ ਜੀਅ ਮੇ ਬਢਾਯੇ ਸੋਗ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਹਾਥ ਸੀਅ
ਬਕਸੇ ਹੋਊ ਪਾਇ ਕੈ ॥ ਕਾਲ ਪਰਜੇ ਬੰਦ ਸਾਲ ਸੇਵੇ ਅਭੈ
ਲੋਕ ਪਾਲੇ ਦੇਖੇ ਰਾਮ ਮੇ ਬੈਰ ਕੀਓ ਬਝਾਇ ਕੈ ॥ ਕਿ
ਸੀ ਹੋਹੈ ਦਈ ਲਕੁਰਾਈ ਹੋਹੈ ਨਈ ਜਾਨ ਕੀਨ ਲਈਗ

ਈਰਾਖੀਦਿਵਨਿਬਚਾਇਕੇ॥੪੫॥~~ਕਾਇਤੁ~~ਚਰੇਮੁਖਚਾ ੨੯੩

ਰਬਾਂਕਪਇਜੇਨਏਕਾਅੰਕਦੂਰਿਦੂਰਿਸੁੰਕਿਜਾਹਿਆ
ਸੇਕੰਨਕਾਜਕੇਦਿਖੇਬਾਕਪਤਤਾਕੇਕਯੇਲੀਕਪ
ਤਿਚੁਪਮੁਹਮਤਿਜਾਨਤਹੇਜੀਮੇਸੁਰਪਤਕੇਸਮਾਜਕੇ
ਠਿਕੇਜਿਨਿਬੀਨਿਸੁਨਿਨਾਰਦਪੁਬੀਨਾਮਰੁਜੀਨਰੁਰੁ
ਤੇਰੇਇਕਚਰਤਨਲਾਜਕੇਡਾਟਿਡਾਟਿਦੇਵਨਸੇਕ
ਚੇਦਰਵਾਨਾਮੁਜਾਨਕੀਬਚਨੁਅਨਿਲਾਰਜੇਲੀਕ

ਰਾਜਕੋ ॥ ੪੬ ॥ ਸੀਤੋਵਾਚਾ **ਕਾਇਤੋ** ॥ ਰਾਵਨ ਕੀ ਮੇਸੀਗ
ਤਿਸੀਤਾ ਆਪਨੀ ਬਿਪਤਿ ਕਹੀਸ ਬਤਿਯਦੀ ਅੰਸਰਮਾ
ਬੁਲਾਇਕੋ ॥ ਦੇਖੋ ਇਨ ਪਾਪੀ ਮੇਸੇ ਕੇ ਸੇਛ ਲੁਕੀਨੇ ਜੋ
ਨਦੇਵ ਬਾਨੀ ਹੋਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਦੇ ਤੋਹ ਉਡਾਇਕੋ ॥ ਬੋਲੀਦੇ
ਉਯਾਕੋ ਪਰ ਪਚਿਕੇ ਨ ਅੰਤੁ ਰਾਨੀ ਆਗੇ ਉਕਰੇ ਗੋਤੋ
ਸੇਕਯੋ ਸਮੁਝਾਇਕੋ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਨੋ ਯਾ ਕੀ ਬਾਤ
ਨਪਤੀ ਜੋ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਆਗੁ ਕਾ ਲੁਯਾਹਿਤੁ ਰਤੁ ਪਚਾ

ਇਕੋ ॥ ੪੭ **ਕਾਇਤੁ** **ਆਸੇ** ਰਾਮ ਨਿਕਟ ਇਕਟ ਕਿਲ ੨੯੪
 ਕਾਰੇ ਕਪਿਸੇ ਬੇਰਿਗ ਰਿਗ ਭੀ ਰਧੁ ਜਾ ਫੁਹਰਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਿ
 ਖਨ ਕੀ ਘੋਰ ਸੁਨਿ ਮੇਰਾ ਪਿਕਨ ਚਤੁ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮੇਘ ਸੇਰ
 ਹੁੰਤੋ ਲੋਚਨ ਸਿਰਾ ਤੇ ਹੋ ॥ ਝਰਨਾ ਝਰੇ ਅਪਾਰ ਫੂਲ ਦੂ
 ਮਲਤਾ ਝਰਾ ਮਾਨੇ ਫੂਲ ਫੂਲਾ ਰਿਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਚੁ ਚਾਤ
 ਹੋ ॥ ਬਾਜੀ ਹਿਨ ਨਾਤ ਮੇਰਾ ਥੀ ਝਰਨਾ ਤਸੀ ਮਰਾ
 ਵਨ ਸੇ ਪਾਪਿਨ ਕੇ ਮੇਸੇ ਪਰ ਜਾਤੁ ਹੋ ॥ ੪੮ **ਕਿਸਦੀ**

ਰਸਰਸਦੁਆਰਾ ਕਰਾਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ਪਾਛੇ ਰਜੁ ਦੇ ਬਬੀ
ਖਨ ਕੇ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਰਾਮ ਤੇ ਗੀਤ ਬਾਛਿ ਗਾਅਇ ਹੈ। ਦੁਰਹੁ ਤੇ
ਤੇਰੀ ਓਰ ਦੇਖਿ ਮੁਸਕਾਇ ਤੇਰੇ ਬਿਰਹ ਬਜਾ ਰਧਾਇ ਗੀਏ
ਸੋ ਲਗਾਇ ਹੈ। ਕਹੈ ਸਰਸਾਗ ਤਿ ਜਟੀ ਪਜਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਗੀ
ਪਟੀ ਦਾਸੀ ਕਹਿ ਆਪਨੀ ਜੋਹ ਮੇਨ ਬਚਾਇ ਹੈ। ਬਾਨਰ
ਕੇਤੁ ਤੁਹਾ ਬਲੀ ਨਿਚੁਤੁ ਤਿ ਤੇਤੁ ਕੇ ਉਕਪਿ ਭੁਖੇ ਮਾਰਹੇ
ਫਾਰਿ ਪਾਇ ਹੈ॥੪॥ ~~ਸੀਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਾਵਨ~~ ਨਿਕੁ ਸੀਅ

ਹਸੀਸਖੀਸੁਨੇਘਰਬਸੀਤੁਮੇਪ੍ਰਾਨਨਿਸਮਾਂਨਰਪੁਬੀਰਸੇ
 ਮਿਲਾਇਹੋਯੋਰਤੁਮੇਪ੍ਰੇਨਪੁਤਨੀਕੇਪਹਿਚਾਨਤਹੇਸੰਗੁ
 ਨੀਤਿਹਾਰੀਸੇਦਾਭਾਹੁਪੇਕਹਾਇਹੋਯੋਜਾਨਕੀਤਿਹਨੁਮਾਨ
 ਕੇਭਰੇਸੇਭੂਲੇਜਿਨਦੁਹੇਫਾਰਖਾਇਤੋਹੋਪ੍ਰਾਨਕਹਾਪਾ
 ਇਹੋਯੋਬੀਰਰਸਮਾਤੇਹੋਹੋਲੇਹੁਸੇਅਨਤੇਹੋਹੋਕਹਾਭ
 ਯੋਤਾਂਹਿਤੇਰੇਪਾਇਨਿਲੁਠਾਇਹੋਯੋਪੁੰ ~~ਜਿਹੋਯੋ~~ ਜਗਰਿ
 ਨਧਾਇਪਰੇਕਪਕੇਦਲੁਜੀਤਿਫਿਰੇਕੇਭੂਆਨਿਸੁਨਾ

੨੯੫

ਹੈ॥ ਰਾਵਨ ਕੋ ਸਿਰ ਦੇ ਸਿ ਹੁਕ ਕਵਿ ਰਾਮ ਨਿ ਸਿ ਕ ਦੇ ਲਿ ਕ
ਦਹਾਵੈ॥ ਭੀ ਵਤ ਜਾਇ ਸੁਨੇ ਜਬ ਸਾਸੁ ਸਪੁਤ ਬਪੁ ਕ ਹਮੇ
ਹਿ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਸੀਰ ਪੁਖੀਰ ਕੇ ਪਾਇ ਰਹੈ ਰਾਹਿ ਸੇ ਦਿਨੁ
ਸੋ ਹਿ ਕਹੈ ਕਬਾ ਮਾਵੈ॥ ੫੧ ਸਵੈਯਾ ਜਗਦਿਨ ਮਾਨ ਮੰ
ਦੇ ਦਰੀ ਸੁ ਦਰ ਦੀ ਨਹੈ ਰਾਮ ਕੇ ਪਾਇ ਪੈਰੇ॥ ਮੁਕਤਾ ਬਿ
ਸਿ ਮਾਂਗ ਤੇ ਦੂਟ ਪੈਰੇ ਦੋ ਉਨੇ ਨ ਕੇ ਨੀਰ ਸੇ ਭੂ ਮ ਭਰੇ॥ ੩
ਬਹੈ ਹੀ ਬੁਲਾਇ ਸਮੇਧ ਕਰੇ ਕੇ ਉਤੇ ਹਿ ਰਹੈ ਤਬ ਸੀ

ਅਮਰੈ॥ ਇਹ ਭੁੰਤ ਮਨਰ ਥਹੇ ਤੇ ਜਟੀ ਸੁ ਬਿਨਾਰ ਖੁਬੀ ॥ ੨੯ ॥
ਰਹਿ ਕੈ ਨੁ ਕਰੈ॥ ੫੨ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰ ਜੋ ਕੇ
ਸੀ ਅਧਰ ਮਕੀ ਸੀ ਅ॥ ਦੇਵ ਨ ਚਾਨ ਦੁਬ ਧੁਟੇ ਪੁਨਾਮ
ਯੇ ਦਸ ਗੀਵਾ॥ ੫੩ ਰਾਵ ਨੇ ਵਾਚਾ॥ ~~ਸੋਚਣਾ~~ ਤੂ ਸੀ ਅ
ਨਿਪਟ ਕਰੇ ਰੋਮੇ ਛਲੁ ਬਲੁ ਬਹੁ ਤੇ ਕੀਏ॥ ਨੈ ਕੁ ਨਿਰਖ
ਅਮਰਿ ਜਲ ਤੁ ਅੰਗ ਸੀ ਤਲ ਕਰਹਾ॥ ੫੪ ~~ਕਿ ਬਿੰਦੁ~~
ਇਨ ਹੀ ਤੇ ਕਰੇ ਰਾਤ ਮੇ ਲੇਚਾ ਲੁ ਲੇਕ ਸਾਤ ਬੰਜੁ ਪਾ

ਤਹੇਇਸਤੋਸਗਾਰਬੇਕੀਸਾਹਸੀ। ਮੇਰੇਕੋਪਾਬਿਨਾਹੁੰਦੁਸ
ਬਕੀਪਾਦਾਈਓਪਤਸਪਚਿਹਾਰਜੇਪੇਤੁਜੇਚਿਨੇਨਨਾਹ
ਸੀ। ਤੇਰੇਈਨਿਰੇਰੇਜੇਤੁਕਹੇਛਾਤੁਤੇਰੇਪਤਿਨਾਤਰਾਮ
ਜੀਬੇਕੀਹਿਜਾਨਿਬਾਤਬਾਹਸੀ। ਬੇਲੀਸੀਅਯਾਸੇਕੇ
ਉਕਹੇਦਸਕੀਧਮੀਧਮਾਨੁਗੀਪਰੀਹੇਮੁਤੁਮਰਬੇਕੀਹਾ
ਹਸੀ॥ ੫੫ **ਕਾਇਤੁ॥** ਜੀਕਹੇਤੋਮੁਤੁਕਾਟਿਗਾਥੇਤੇਰੇ
ਪਾਇਤਰਤੇਹੀਪਰਵਾਰਦੇਹਥੇਹਕੇਉਤੁਇਦੁਜੇਅੰ

ਰਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਤੇ ਰਹੇ ਕੇ ਸੇਵੇ ਗਾਏ ਬਨੁ ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਰਹੇ
 ਕੈ ਪਲ ਕਰੁ ਸਾਇ ਦਯੋ ਜੇ ਕਹੇ ਮਦੇ ਦਰੀ ਸਮੇਤ ਰਨ ਦਾ
 ਸਤੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਕੇ ਆਤੁ ਏਕ ਏਕੇ ਲੁਟਾਇ ਦਯੋ ਅੰਮੇ ਸੀ
 ਕਰ ਬੀਰ ਰਪੁ ਬੀਰ ਤਜ ਕਹਯੋ ਸੀ ਅਜਗਿ ਜਗਹਿ
 ਕੇਹੇ ਤੇ ਅਬਹੀ ਜਰਾਇ ਦਯੋ ॥ ੫੬ ॥ ਸੀ ਤੇ ਦਾਚਾ ਕਥਿ
 ਰੁੱਖ ਅੰਮੇ ਸੇ ਦੁਖੁ ਦੇ ਤੇ ਹੋ ਉਪਾਧੀ ਕੇ ਹੋ ਤੇ ਹੋ ਪੇਤ ਉਸੀ ਅ
 ਦੇ ਸਰਾਪੁ ਪਾਪੀ ਨਜਰਾਯੇ ਹੋ ਸਾਜਿ ਦਲਾਮਾਏ ਮੇ

ਰੇਖਾਨਾ ਬਯਾਹੀ ਪਰਤਾਂ ਤੇ ਪੁਛ ਪੇਲੁ ਮੇਧੇ ਜਾਤੁ ਨ ਮਿਦਾ
ਯੇਹੋ ਸੇਈ ਤੀਸ ਕੇ ਨ ਕਾਮ ਰਾਮ ਕਾ ਬਿਸਾਚੀ ਕੋਹ ਪਾਤਿ
ਕੋ ਮਿਟਾਇ ਜਸੁ ਮਾਪ ਨ ਚਲਾਯੇਹੋ ਰਵਿ ਕੋ ਉਦੈਤ
ਆਗੇ ਦੇਖ ਕੈ ਖਵੈ ਤਤੁ ਅੰਪਦ ਸਕੈ ਪ੍ਰਸਨੁ ਕਨ ਕਲ
ਭਾਯੇਹੋ ॥ ੫੭ ॥ **ਕਾਕਿਤੁ** ॥ ਪਾਪ ਕੇ ਮਨ ਰਖ ਰੇ ਪਾਪੀ ਮਨ
ਹੀ ਮੇਭਲੇ ਉਪਰ ਕਹੇ ਤੇ ਲੋਕ ਬਾਵਰ ਕਹਤੁ ਹੋ ਤਿਯ
ਟੀਕਿ ਦੇਖ ਜਾਹਿ ਬਸਾਧ ਜੇ ਤਾ ਕੇ ਦੇਖੁ ਨਹੀ ਯਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ

ਪ੍ਰਾਨਨੈਕੁਰੋਬੋਨਗਹਤੁਹੈ॥ ਰਾਮਾਭੁਜਵਿਡਪਰਮੇਸੇਖੰ ੨੯੮
 ਰੁਖਡਿਕਰਕੋਟਿਕਬਹਾਉ ਪ੍ਰਾਨਕਾਹੋਕੋਦਹਤੁਹੈ॥ ਜਾ
 ਹਿਦਸਕੋਪਬੀਸਏਚਨਸੇਅੰਧਕਹੁਧਾਰੇਪੁਜਿਬੀਤੁ
 ਹੀਕੋਹਾਬੋਮੇਰਹਤੁਹੈ॥ ੫੮ ਰਿਦੁਕਦੁਕਾਕਬਿਉਮੇ
 ਸੀਸੁਨਿਗਯੇਲਿਕਨੈਕੁਨਭਯੇਨਿਸਿਕਜੇਸੇਰਕਮੀ
 ਨਾਬਿਨੁਨੀਰਾਮਕੁਲਾਤੁਹੈ॥ ਰਾਮਾਇਤਮਾਯੇਦਬਿ
 ਸੀਤਾਕੀਨਲੂਟੀਛਬਮੇਸੇਪਛੁਤਾਇਏਕਯਹੈਉ

ਤਪਾਤੁਗੈ ਕਿਰੇਏ ਕੁਬਡ ਛੁਦੇ ਧੰਤ ਸੀਆ ਕੇ ਬਲੁ ਕੈ ਸੇਨ
ਮਿਲੇ ਗੀ ਮੇਸੇ ਮੇਸੇ ਇਤਰਾਤੁ ਹੋਗੈ ਕਿਚਪਨੁ ਦੇ ਕੈ ਮਨਿ ਚਾਹ
ਤੈਹੈ ਬਿਚਕ ਜਜੇ ਮੇਸੇ ਪਰਪਚਿਨ ਤੇਰੇ ਦਨ ਲਜਾ ਤੁਹੈ ॥ ੫
ੲਕਾ ਬੰਤੁ ਅਨਮੇ ਕੀ ਓਕ ਲਾਪੁਰਾਂ ਮਚੇ ਦੁਬਨ ਜੇ ਆਪੁਲੀ
ਨੇਹਾ ਬਚਾਪੁ ਮਾਥੇ ਮੁਕਟ ਬਨਾਇ ਕੈ ॥ ਘੀਰਿ ਪਟਿਕਾਟਿ
ਸੋਲ ਪੇਟ ਕੈ ਨਿਪਗੁ ਕਸਿ ਮਰਿਗਾ ਮਰਿਗ ਸੁਦਰਾਮ
ਨੀਰਾ ਕੇ ਲਜਾਇ ਕੈ ॥ ਗਾਵਨ ਕੇ ਮਾਥੇ ਕਾਂਟ ਬਾਂਟ ਮਾਧ

ਆਪਕਰਪਾਂਚਪਾਂਚਲੀਨੇਕਰਲੇਹੁਸੇਭਿਜਾਇਕੇ॥
 ਚਲਯੋਸੀਅਤੀਰਰਪੁਬੀਰਬਨਿਮਯਾਬਲਬੇਖਕੇ
 ਪਤਾਪੁਪਾਪੁਪਰਸਸੇਨਆਇਕੇ॥ ੬੦ **ਕਵਿਤੁ** ਧਾਯੇ
 ਚਫਬਾਰਨਬਿਦਾਰਨਸੀਆਕੇਸਤੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨ
 ਕੇਰੁਪੁਤਨੁਧਾਰਕੇ॥ ਸੇਵਕਸਿਖਾਏਰਨਰਾਂਮਚੰਦੁਆ
 ਏਜੀਤਮੁਡਲਵਕਾਏਗਾਬਬੇਰੀਨਿਜੁਬੇਰੀਆਰਕੇ॥
 ਭਿਰੀਛੇਲਪਦਹਨਿਸਾਨਆਨਿਕਸੁਹਾਏਦੰਦਭੀਬ

੨੯੯

ਜਾਇਲੋ ਕੁਰਗਿ ਤਤ ਨਿਹਾਰ ਕੈ। ਚਾਹੁ ਕਹਿ ਤ ਬਾਂਸੀ ਹੋਨ ਮ
ਨੁ ਕਾਂਸੀ। ਅਬ ਜਾਨ ਤ ਹੋ ਜਾਨ ਕੀ। ਲਖੇ ਤੇ ਛਾਡੈ ਜਾ ਰਿਕੈ।
੬੧। ਪੁਰਬਾਸੀ ~~ਕੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ~~ ਕਿਉ ਕ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਸ
ਰੁਪ ਭਇ ਰੁਪ ਲੀਨ। ਮਾਨੇ ਮਨੁ ਹਰ ਕਮ। ਜੁਪ ਮੇ ਸੇ ਰਹੇ ਰ
ਕੈ। ਏਕ ਕਰ ਪਸਾਨ ਭਇ ਮੇ ਛਕੇ ਪਛਾਨ ਜੇ ਗਏ ਕਲ
ਗ ਕੈ ਹੋ ਹਮ ਦੇਖੇ ਕਜੇ ਭੈ ਰਕੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਭੁਲੀ ਕੀ
ਨੀ। ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਰਾਮ ਚੰਦ ਰਾਵਨ ਸੇ ਪਾਪੀ। ਤੁਮ ਮਾ ਕਜੇ

ਘੇਰਘੇਰਿਕੇ। ਏਕਕੈਹੈਰਾਜੁਕਰੇਲਿਕਕੇਲਿਕਕੇ
 ਨਿਸਿਕਾਮਾਜੁਬਗਰਬਜਾਰਸਬਕੈਹੈਦੇਰਦੇਰਿਕੇ
 ਵੀ ~~ਵਿਦੁਲੇਦੁਰਾਕਾਕਿਉ~~ ਜੈਸੇਜਾਕੇਲਾਰਾਮਨੁਤੇ
 ਸੋਤਾਕੇਪੁਰਖਪੁਨੁਪੁਰਨਾਮਨਿਤਰਾਮਬਿਖਾਸਿਰਤਾਨ
 ਤੋ। ਰਾਵਨਕਹਤਜੇਵੈਪਾਵਤਸਰੂਪਮੇਖਤੇਤੇਬਡਭਾ
 ਗੀਬੈਰੁਕੀਨੋਬੈਹੀਕਾਜਤੋ। ਬਹੁਰਬਕਨਲਾਰਾਜਸ
 ਤੇਫੁਡਾਉਸੀਅਜੈਸੇਖਰਾਰਾਜਸੁਪਾਛੀਨੀਸੁਰਰਾ

ਜੇਤੋ ਪਹੁਚਯੋ ਅਸੇ ਕਬਨ ਚਾਪਸੀ ਲਤੇ ਹੀ ਛਿਨੇ ਮੇਸੀ
ਮਨ ਆਈ ਮਾਨੇ ਉਪਜਯੋ ਹੇ ਲਾਜ ਤੇ ॥ ਵੜੇ **ਕਥਿਉਂ** ਰਾ
ਵਨ ਕਹਿਤ ਬਾਮੀ ਜੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨੁ ਕਾਮੀ ਪਹਿਲੇ ਸੀਆ
ਸੇ ਤੇ ਸੇ ਕਯੋਨ ਉਮਹ ਤੁਹੇ ॥ ਕਹਾਂ ਗਾਜ ਪਰੀ ਮਤਿ ਰਾਮੇ
ਅਨੁਸਾਰੀ ਜਾਂਤੇ ਪਰੀ ਪਰੀ ਲਾਜ ਸੀਲ ਫੀਲ ਕੇ
ਗਹਤੁ ਹੇ ॥ ਐਰੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਤੇ ਪ੍ਰਚੇ ਰੁਕ੍ਰੇ ਪੁਛੀ ਨਿਹੇਤ ਜਾ
ਇਥੁ ਹਮ ਤੁਨਾ ਮਖਿ ਰੇ ਲਦਹ ਤੁਹੇ ॥ ਯੋਨ ਜਾਨੈ ਪਾਪੀਰੇ

ਹਰਚੀਮੇਕਿਪਾਕੀਜਾਂਕੀਮੇਸੀਜਾਂਨਕੀਜੋਪਰਮੇਰਹ ੩੦੧
ਤਗੇ। **ਦੁਖਕਿ॥** ਤਉਪੈਨਤਜੀਅਸਕਾਰੇਤੇਜੋਪਾਧੇ
ਰਾਸਗਯੇਸੀਅਪਾਸਹਾਥਮੁੰਡਲਟਕਾਇਕੈ। ਰਾ
ਵਨਕੇਮਾਥੇਨਿਮਾਰੇਨਿਮਾਰੇਮੈਉਤਾਰੇਦੇਖਨੀਕੇਅ
ਬਡਾਰੇਦੇਤਤੇਕੀਂਦੇਖਰਾਇਕੈ। ਜਾਂਨਕੀਕੇਅੰਗਕ
ਛੁਤਿਹੀਛੁਨਮੇਸੇਭਏਜਾਤੇਕਛੁਬੋਲੀਨਮਿਲੀ
ਹੈਦੋਰਜਾਇਕੈ। ਕਾਂਅਕੀਤਵਾਰੇਤਪਛਾਰਖਾਇਪ

ਗੀਕਰੁਗਾਰਕਰੁਬਾਰਕਰੁਭੂਖਨਗਿਗਾਇਕੇ॥੬੫॥
ਜਿਜੀਦੀਦੁਗਾਕਾਕਿਉਂਗੁ॥ਉਠੀਚੇਠਭੁਟਜਿਉਕਲਪ
ਕੈਸੇਪਟਜਿਉਕਪਟਕੈਨਜਾਨੇਜੈਸੇਨਟਕੈਦਿਖ
ਇਥੋਗਦੁਜੇਦੇਦੁਬਾਨੀਕਰੇਜੇਜਾਨਕੀਅਯਾਨੀ
ਭਈਯਾਗਿਏਕਲਿਕਪਤੀਰੂਪਕੈਬਨਾਇਥੋ॥੬੬॥
ਚਾਹੇਭੇਟਬੈਕੈਦੇਕਾਧੇਨਦੇਕਾਜਕਕੈਸੇਜੈਸੇਧ
ਨਾਇਨੁਦੇਹਕੈਚਲਾਇਥੋ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲੇਪਾਇ

ਤਿਉਤਿਉਠਗਕੈਸੇਪਰੇਪਾਇਤੁਲੈਆਇਫਿਜਈ

੩੦੨

ਕੈਬਨਮੇਹੈਸਿਖਾਇਬੋ॥ **ਦੁਹਾ ਕਥਾ ਦੁਹਾ ਕਥਿ**

ਤੁ॥ ਤਾਂਗੀਛਿਨਭਯੇਲੈਪਲਿਕਪ੍ਰਗਟਮੁਸੇਕਰਿ

ਪ੍ਰਾਬਿਨਕੋਪਤਿਖਿਸਾਇਭੁਮਪਾਰਹੈਅਗੀਪਰ

ਪੰਚਤੋਮੈਬਿਚਕਨਯਾਯੇਸੁਖਕਿਚਨਸੀਭਾਨਕੀ

ਨਭਈਨਨਿਗਾਰਕੋਭੈਲੈਜਾਇਸਾਚੇਉਨਜੀ

ਤੇਰਨਰਾਮਚਿਦਤੁਲੈਮੋਕੇਦੁਖਕੇਸਦਾਈਅਧਿ

ਕਾਰਹੈ॥ ਜੀਤਿਐ ਸੁਰਰਾਜ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਸਮਾਜ ਮੇਰੇ
ਨਾਮਾਜ ਪਾਤ ਪਾਤ ਭਾਰਹੈ॥ ੬੭ ॥ ਵਿਹਰਾਇ ਗਏ ਸਿ
ਗਾਵਨਾਇ ਤਲਾਏ ਮੀਰ ਨਿਪਟ ਨਿਜ ਕਾਤਾ ਉਤਰਿ
ਜਈ ਸੁਸਰ ਮਾਸ ਹਿਤ ਸੁਨਹੁ ਸੀਮਾ ਕੀ ਬਾਤ॥ ੬੮
੬੯ ॥ ਕਰਮ ਲੇਖਨੀ ਸੀਸ ਫਿਰੀ ਸਿਸਟ ਤਿਉ
ਗਫਿਰੀ ਗਰਮ ਸਕਲ ਸੁਰਈ ਸਤਾਂ ਕੀਤੀ ਮੇਮੇ
ਥੀਦੁਖੀ॥ ੭੦ ॥ ਜੀਤਿਐ ਸੁਰਰਾਜ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਸਮਾਜ ਮੇਰੇ

ਤੁਇਮੁਰਛਾਇਦੁਖੁਪਾਇਪਾਇਕਰੇਗਾਇਗਾਇਸੀ ३੦੩
ਲਲਾਜਪਨਗਯੇਯੇਕਿਟਕਬਨਾਇਬੇਖਰਾਂਮਹੀਕੇ
ਮਾਯੇਪਾਪੀਸੇਰੇਮਨਪੁਮਕੇਸੇਧੈਰਹਰਛੁਯੇਯੇਨੇ
ਨਮਾਂਨਤਿਜਈਤੁਰਤਮੇਸੇਕਰੇਤਉਤੋਮਾਨੁਗੀਨਿਸ
ਕਰੈਕਲਿਕਬੀਜਬੁਯੇਯੇਦੇਖੇ ੨ ਯਾਹੀਸੇਰੇਮਨ
ਕੀਛੁਰਾਈਆਈਬਡੇਪਾਪੀਸੇਤੋਪਾਪੀਮਿਲਬੇਕੇਤ
ਯੇਯੇ॥ ੭੦॥ ਕਥਿੰਤੁ॥ ਹਾਥਿਰਚਹਾਸੁਰੇਸਚਿਤੁਕਾਗਨੇ

ਸਸੇਸਹਾਦਨੇਸਦੇਹਮਬਲਾਗਤਗਿਲਨਕੀਬੋਡੇ
 ਅਪਗਾਧਇਨਕੀਨੋਦੁਖੁਦੀਨੋਭਾਰੀਬੇਖਦੇਖਰੁਈਤ
 ਉਹੋਤੋਅੰਤਅੰਨਕੀਆਮੀਰੁਮੇਲਪਾਉਤਉਤੋਪਾਨਦੇਮੰਗ
 ਉਮਾਨੁਜੇਗਸਾਧਹੁਤੋਤਉਤੋਮਰਤੀਅਚਾਨਕੀਰਾਮ
 ਭੋਗਰੁਲਰਹੀਲੋਗਨਮੇਫੁਲੀਸਦਾਰਾਮਕਾਇਮੇਸ਼
 ਰੋਇਰੋਇਕਹੇਜਾਨਕੀ॥੧੧॥ਕਾਬਿੰਦੁਪਹਿਲੇਤੋਰਾਮ
 ਹੀਤੇਕੋਟਕਕਪਟਜਾਂਤੇਅਬਤੇਕਪਟਹੀਮੇਮਾਪਮਾ

ਇਜਾਤੁਹੈ॥ ਜੰਦਪਨਮੇਰੇ ਅਪਰਾਧਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਤ ੩੦੪
 ਉਮੇਰੇ ਅਗਨਸੇ ਅਗਾਹੀ ਰਿਸਾਤੁਹੈ॥ ਦੇਹ ਕਹੈ ਪਾਇ
 ਚਲੇ ਪਾਇ ਕਹੈ ਨੈਨ ਦੁਲੈ ਨੈਨ ਦਉਰ ਮੇਰੇ ਮੋਹੁਆ
 ਨਲਪਦਾਤੁਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਉਰੂਗਇ ਭੁਖ ਕਾਹੇ ਤੇ ਨਫਾ
 ਟਿਜਾਇ ਯਾਹੀ ਮੇਸਮਾਇ ਸੀਅਮੇ ਸੀਦੁਖੀਗਾ
 ਤਹੈ॥ ੧੨ **ਕਥਿੰਤੁ॥** ਅਰੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਤੇਉ
 ਤਾਤੁਨਹੀਆ ਪਨੇ ਕੀਓਤੁ ਰਤਰਾਂ ਮਹੀਸੇ ਪਾਈਏ॥

ਸਦਾ ਕੈਸੇ ਗਾਤੀ ਮੋਹਿ ਗਾਤੀ ਕਰਤਾ ਤਕਾਲਰਾ ਮਭੁਪੈ
 ਜਾਹਿ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਦੁਖੁ ਗਾਈਏ ॥ ਮਾਦਰਨ ਹੋਇ ਤਹ
 ਕੈਸੇ ਰਹੇ ਭਾਵਤੁ ਹੋ ਨਿਪਟ ਨਿਲਾਜ ਹੋ ਤੇ ਭੇਦ ਕੇ ਬ
 ਤਾਈਏ ॥ ਕਿਧੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਤੁ ਮਸੇ ਕਰਹੇ ਰੇ ਯਾ
 ਕੈਖੀ ਜੇ ਭੂਖੇ ਪਿਯਾਸੇ ਦੇਹੁ ਛੁਡਾ ਡਿਯੋ ਜਿਨ ਜਾਈਏ ॥
 ੭੩ ॥ ਪ੍ਰਾਨੇ ਦੁਆਰ ਜਾਨ ਕੀ ਜੀਸੇ ॥ **ਕਿਧੀ ਤੁ** ॥ ਪ੍ਰਾਨ
 ਕਹੈ ਬਾਤੁ ਨਿਜਾਨ ਕੀ ਪ੍ਰਬੀਨ ਹਮੇ ਤੇ ਮੇਰ ਪ੍ਰਬੀਰ

ਜੁਮੇਨਿਅਰੇਨਚਹਤੁਹੈ। ਲੋਗਾਇਉਕਹਤੁਸੀਤੁਹੈ ॥ ੩੦੫ ॥
 ਹਤੇਮਗੀਹੈਹੈਉਨਹੀਸੈਚਾਮਾਫਿਚਿਮੇਸੇਕੈਕਹਤੁਹੈ॥
 ਜਾਨਤੁਹੈਸੀਵਤੁਹੈਕਹਤੇਹੁਸਾਈਸੁਤੇਜਾਤੇਮੇਰੇ
 ਪ੍ਰਾਨਮੇਗੀਉਰਕੈਬਹਤੁਹੈ। ਤਾਂਤੇਜੈਲੋਤੇਕੈਰਖੁਲਾਇ
 ਕਨਭੇਦਤੁਹੈਤੋਲੋਤੇਗੀਬਭੇਹਮਲਾਖਕਸਹਤੁਹੈ॥
 ੭੪। ਫਿਜਟੀਵਾਚਾ॥ **ਕਹਿਉ**॥ ਮੇਸੇਰੁਏਸਦਾਪਾ
 ਨਪ੍ਰਾਨਨਿਸਮਾਧਿਯੋਗੀਯਾਂਨਫਿਜਟੀਕਹਿਓਸਿਯਾਂ

ਨਕਹੇਕੇਕਰਤਹੇ।ਕਾਲਪਰੇਨਰੇਰਪੁਬੀਰਕੇਮਿਲੇ
ਗੀਕਉਨਤੁਤੇਏਕਛਲਗੀਮੇਛਲਸੀਮਰਤਹੇ।ਤੇਕੇ
ਚਹੁਪਾਤੇਤੁਰਲਗਿਓਈਗਹਿਤਪਿਯਾਰੀਮੇਤੇਯਾ
ਤੇਗਾਦਨਤੇਰਾਮਤੇਤੁਰਤਹੇ।ਜੇਲੋਤੁਮਚਾਪਤਾਂਛ
ਦੇਤਨਸਚਾਪਯਾਕੇਤੋਲੋਪਾਧਮੇਲਲੇਲੇਮਾਧਕੇ
ਧਰਤਹੇ॥੧੫॥**ਕਥਿਤੁ॥**ਤੇਗੀਪਦਰਜਕੇਪ੍ਰਤਾਪਤੇ
ਪ੍ਰਤਾਪਗਾਹਜਨੇਰਪੁਬੀਰਤੁਕੇਤੇਹਿਕੇਬਿਸੁਦਾਸ

ਭੈ। ਤੀਰਥ ਕੇ ਬਾਸੀ ਜੈ ਸੇ ਜਾਤ ਨ ਸੇ ਕਹੈ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ੨੦੬
 ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਭਯੋ ਹਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ। ਰਾਮ ਦੀ ਪਜੇ ਤਮੇ ਪਤਿ
 ਗਾ ਕੇਟ ਗਾਂਦੁ ਨ ਸੇ ਪਰੈ ਨੈ ਕੁਲ ਰੈ ਪੁਨ ਪਲ ਹੀ ਮੇ ਨਾਸ
 ਹੈ। ਦੇਖਹੈ ਤੁਮ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਪਾਨੀ ਮੇ ਪਤਾ ਸੇ ਲੁਟਿ ਓਗੀ
 ਧਨ ਮਾਹਾ ਸੇ ਪਾਯੋ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸ ਹੇ। ੧੬ ਗਤਿ ਜਟੀ
 ਦਾਚਾ। **ਕਾਵਿਤੁ**। ਹੇ ਮਰੁਤ ਕਾਟੀ ਮਾਛੇ ਸਿਸਰ ਬਸਿ
 ਤਪਾਛੇ ਗੀ। ਖਮ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕਹੈ ਕਉਨ ਨਿਮਾਉ ਭੁਡੀ

ਏ॥ ਉਹੀ ਹੋ ਦੁਖ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੇ ਪੀਨਾ ਉਚ ਦੁਲਗਤ ਕਿਨ
 ਰੇ ਹੋਇ ਹਾਸੀ ਕੁਦ ਬੁਝੀ ਏ॥ ਨੇਕੁ ਰੁਖ ਪਾਇ ਹਰਖਾਇ ਜੀ
 ਉਮੇਰ ਕੇ ਸੇਬਾ ਉਚ ਲੇਜੇ ਸੇ ਮਨ ਚਲੇ ਸਦਾ ਗੁਝੀ ਏ॥
 ਫਿਜਟੀ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਮੇਸੇ ਉਤ ਪਾਤਨਾਂ ਹੀ ਰੰਮ ਰਾਜ ਸੁ
 ਨੇ ਤੇ ਲਗਾਇ ਪੀਖ ਉਝੀ ਏ॥ ੭੭॥ ਸੀਤਾ ਵਾਚਾ॥ ਦਿ॥
 ਨਗਰ ਮਜੁ ਪਸਾਸ ਬਸੁ ਪੀਛ ਹਾਂਹ ਮਾਰੇ ਰਾਜਾ ਰਖੁ
 ਪਾਇ ਚਰਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਪਰ ੨ ਇੰਦੁ ਸਮਾਜਾ॥ ੭੮॥

ੴ॥ ਗਾਜਨੀਤਤੋਸਿਉਕਹੇਸੁਨਤ੍ਰਿਜਟੀਦੇਕਾਂਨਾ॥ ਬਿ

੩੦੭

ਨਦਗਜਨਦਘਨਾਬਕੇਬਿਧਨਕਰੈਜਲਪਾਂਨਾ॥ ੧੯॥

ੴ॥ ਗਘਪਤਿਬਿਨਸਭਏਕਸੇਛੁੜਚਮਗਸਿਰਨਾ

ਗਿ॥ ਭੂਖਨਭਵਨਭੇਡਾਰਤੇਗਾਜਮਸਸੁਖਘਰਿਮੰ

ਗਿ॥ ੨੦॥ ਗਾਬਿਧੁ॥ ਚਿੜਹੁੰਮੇਲਿਖੇਨਾਬਿਚਿੜਦਿ

ੜਕਾਰਤੀਅਪੀਅਤੇਬਿਛੁਰੇਕੈਨਲਿਕਾਕੈਸੇਹਾਲ

ਗੇ॥ ਮਾਂਨਸਕੀਕਹਾਂਜਹਾਂਕੈਕਲਾਕਪੇਤਮੋਰਚਕਵਟਾ

ਚੋਕੇਗਬਿਨੁਨਬਨਮਬਾਣਯੋ।ਸਦਾਮਤਿਗਿਯਾਂਨਮੇ
 ਵਿਬੇਦਕੇਪੁਗਾਂਨਮੇਕਿਪਿਯਾਂਨਦਾਂਨਮਾਂਨਮੇਸੁਮੇ
 ਸੋਏਕਹੁਲਯੋ।ਦਾਰਦਕੇਛੁਲਕੇਕਪਟਕੇਸਦਾਈ
 ਕਾਲਪਤਿਬਿਤਪੁਨਜਗਮਨਕੇਸੁਕਾਣਯੋ॥੮੧
 ਜਗਦ੍ਰਿਯੇਥੀਥਾਂਪੀਏਬਾਦਬ੍ਰਹਮਕੇਕਾਜਾ।ਸੁ
 ਪਨਬਿਦੇਸਨਜਾਈਏਹਮਬਿਨੁਹਮਰੇਰਾਜਾ॥੨
 ੨॥ਜਉਮਬਕੇਰਪੁਪਤਿਮਿਏਦੁਹੈਪ੍ਰੇਮਵਹੈਸਾ

ਜੁ ਤੋ ਤੇ ਜਟੀ ਤੁ ਹਿ ਸਿਰਾਣੀ ਦੇਖਰਾ ਉਦੁ ਹਰਾ ਜੁ ॥ ੮੩ ॥ ੩੦੮

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰੀ ਇਕਰੀ ਤਰਖੁ ਬਰਚਰਨ ਪਤਾ ਪਤੀ ਕਰੀ

ਅਹੁ ਸੰਤ ਪਤੀ ਤਸ ਖੀ ਸਯਾਨੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸਮਾ ॥ ੮੪ ॥ ੩੦੯

ਕਟਕ ਨਿਬੁਚੀ ਦਨ ਬੇਬੁਲ ਉਧੰਤ ਖਜੁ ਰਤਰਾ ਪਰਪੰਚ

ਕਮੇ ਦੇਹ ਸਦਾ ਬੰਦ ਕਪੁਰਾਨ ਨਗ ਕਾਟਿ ਲਤਰਨ ਕੂ ਅੰਭਿ

ਗਜਾਟਿ ਲਬਦੁ ਸਮੁਕਰ ਮੁਖਾ ਬਿਨੁ ਬਿੰਜੁ ਲਧੁ ਨਿਕ

ਦਲਾ ਅਹੁਰਕੀ ਪਤਨ ਪਾਇ ਦੁਖਾ ਅਕਲਿ ਕਰਾ ਮਸਬ

ਬਿਨਾਸਿਸਿਅਰੁਦਾਰਦਬਿਨਪ੍ਰਜਾਪਸੁਗਧੁਰਨੀਚਕੁਪਲਿ
 ਪਟਕੁਮਗਚਿਤਚੇਰਰਘੁਪਤਿਸੁਜਸੁਗ ॥ ੮੫ ॥ **ਦਿਹਰਾ**
 ਦਿਹਬਿਧਸੀਅਤ੍ਰਿਜਟੀਮਿਲੀਤਜਜੇਸੇਕਮਰਾਨ
 ਤਬਜਾਨਕੀਪ੍ਰਸਿਨਮੁਖਕਰਤਰਮਕਧਜਾਨਾ ॥ ੮੬ ॥
ਮੁਖੀ ॥ ਅਮਲਕਮਲਦਲਨੇਨਬੈਨਜਲਧਰਧੁ
 ਨਿਸ਼ਿਦਰਾਰਤਨਜਾਟਿਤਕੁਰਲਕਧੇਲਸੁਲਕਲ
 ਅਲਕਾਨਿਬੁਰਾਕਚਸਿਵਾਰਪੁਟਲਤੁਸਰੇਜ

ਸਰਵਰਾਮਾਨਨਦੁਰੀਪੀਤਬਸਨਦੁਤਿਦਸਨਰਾਸ

੩੦੯

ਨਾਮਾਰਿਬਸਨਾਐਧਪੁਰੀਕਾਹਿਸੁਕਾਵਿਰਾਮਰਾਪੁਬਿ

ਸਮਾਇਮਦਨਦਹਨਸੇਵੁਤਚਰਨਾਸੁਖਕਰਨਭ

ਰਨਪੇਖਨਨਿਪੁਨਮਾਪਰਿਰਾਪੁਪਤਿਦੁਖਹਰਨਾ।

੮੭ **ਦੇਹਾ** ਦੁਖਸੁਖਕੀਬਾਤੈਸਬੈਜਾਨੀਸੀਰਾਪੁ

ਬੀਰਾਪੁਨਸਾਨਿਨਾਹਿਰਾਹਿਸਕੇਬੇਲੇਸਬਕਾਪਿਧੀ

ਗਾ ੮੮ **ਜੋਰਠਾ** ਅਬਤਜਸਕੁਚਾਥਿਚਾਰਘੋਰੋਲਿ
ਕਲਿਸਿਕੋਹਾਇਆਰਾਂਵਨਨਿਪਟਗਵਾਰਪੁਰਨਸਿਪੁਰੇ
ਕੋਰੇ। ੨੮ **ਜੋਰਠਾ** ਫੂਲੇਅਮੀਰਾਨਮਾਤਹਨੁਮਾਂਨਅੰਗਰ
ਸੁਰਦਾਚਲੀਜੁਪੁਕੀਬਾਤਸੁਨੇਸੁਨਾਵੈਚਾਂਮਕਵਿ॥
੯੦ **ਜੋਰਠਾ** ਰਪੁਪਤਿਕੋਗੁਨਗਾਂਅਸੁਨੇਯੋਇਰਿਚਪ
ਪੀਲਕਾ। ਤਉਜਥਾਮਾਤਿਰਾਂਅਬਰਨਤਸਿਤਪ੍ਰਤਾਪ

ਤੇ॥੯੧॥ ~~ਦਿਹਰਾ~~ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਵੇ ਮਨ ਧਰੇ ਰਾਖ ਪਤਿ ਚਰਤਾ ॥ ੩੧०

ਨੀਤਾ ਤਾ ਕੇ ਮੁਕਾਤਿ ਸਦਾ ਕਹੈ ਬਰੇ ਬਰੇ ਮੁਹਿ ਕਿਤਾ ॥ ~~ਇਤੀ~~

~~ਸੀਰਾ~~ ਗੀਤਿ ਰਾਂਵਨ ਪ੍ਰੀਤ ਦਸ ਮੇ ਮੀਕਾ ॥ ੧੦ ॥ ੯੦੪

~~ਦਿਹਰਾ~~ ਰਾਮ ਕਥਾ ਕਾਵਿ ਜਬਾ ਮਤਿ ਬਰਨਤ ਜਗਾਮ

ਨਸਾਰਾ ਜੋ ਸਖਾ ਉਡਾਫਿ ਰਿਧ ਗਰੀਰ ਤਿ ਕੁਠਨ ਸੀ

ਬਥਿ ਬਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ~~ਦਿਹਰਾ~~ ਰਾਮ ਭਗਤ ਬਿਨੁ ਮਤਿ ਕਠ

ਨ ਨਿਗਮ ਬਤਾਵਤ ਨੇਤਾ ॥ ਛਲ ਬਲ ਰੇਹਾ ਵਨ ਛਲੇ

ਮੀਚੁ ਉਗਾਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ੨ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬ ਲਗਾ ਸਾਧਨ ਪੂਰਿ
 ਜਬ ਲਗਾ ਪਰਸੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ॥ ਕਯੋ ਤਮੁ ਭਾਜੈ ਦੁਰਾਖਿ ਨਾ
 ਵੇ ॥ ਥਾਤਨ ਕਰੈ ॥ ੩ **ਸੋਰਠਾ** ਏਕ ਸਰਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋਇ ॥
 ਪਤ ਪਨੇ ਮਾਸ ਬੈਰਹੋ ॥ ਪੁਰਖੁ ਨ ਗਰਿ ਨ ਹਿੰਦੋ ॥ ਏਕ ਯੋ
 ਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ਸਰਾਹੀ ਏ ॥ ੪ **ਸੋਰਠਾ** ਇਤਨੇ ਕੇ ਰਹਿ ਉਪਾ
 ਇਸ ਬਟੋ ਕਟ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ॥ ਜੇਈ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾ
 ਇਸੁ ਕਵਿਰਾਂ ਮਾ ਬਿਨੁ ਠੀ ਕਰੈ ॥ ੫ **ਕਬਿੱਤੁ** ਠੀ ਕਰੈ

ਕਰੈ ਅਨਿਕ ਸਦਾ ਮਿਲ ਮੀਨ ਭੋਕ ਅਰੁ ਕੰਛ ਪਾਅਨਕ ३੧੧
ਚਾਰੇ ਭੁਗਾਗਾਇ ਹੋ। ਪੈਨ ਹੁਸੈ ਪੈਟ ਭਰ ਸੇਵਤ ਭੁਯਿਗ
ਅੰਕੁਰਿ ਗਝਿ ਲਖਾਤ ਬਨ ਹੀ ਮੇਘ ਰਛਾਇ ਹੋ। ਚਾੜ੍ਹੇ
ਕਬਿ ਨਹੀ ਸਾਥੀ ਪੁਰ ਮੁੜ ਮੇਲੈ ਹਾਥੀ ਧਜਾਨ ਹੀ ਬਿ
ਹੁਲ ਬਕ ਜਨ ਅਗਾਵਾਇ ਹੋ। ਨਾਚਿ ਨਾਚਿ ਮੇਰ ਜੋ
ਬਿਬਾਦ ਘਨ ਘੇਰ ਜੋ ਉਡਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਨਰ ਪੁਨਾ
ਥਕ ਰੂਪਾਇ ਹੋ। ੬। **ਸੋਰਠਾ**। ਰਾਂਵ ਨ ਅਤਿ ਮਤ ਹੀ ਨ

ਮੀਚੁ ਉਗਾਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ੨ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬ ਲਗਾ ਸਾਧਨ ਪੂਰਿ
 ਸਿਬ ਲਗਾ ਪਰਸੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ॥ ਕੇਤੁ ਮੁਭੁ ਜੇ ਦੁਰਾਇ ਨਾ
 ਦੀ ਪਾਸਾ ਤਨ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਏਕ ਸਰਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋਇ ਜੇ
 ਪਤ ਪਨੇ ਮਾਸ ਬੇਰੰਗੇ ॥ ਪੁਰਖੁ ਨ ਗਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਜੋ
 ਤਿ ਬ੍ਰਤਾ ਸਰਾਹੀ ਏ ॥ ੪ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਇਤਨੇ ਕੇ ਰਹਿ ਉਪਾ
 ਇਸ ਬਟੋ ਕਟਾਇ ਕਪ੍ਰੇ ਮਾ ਬਿਨੁ ॥ ਜੇ ਈਸੁ ਨੇ ਮਨੁ ਲਾ
 ਇਸੁ ਕਵਿਰਾਂ ਮਾ ਬਿਨੁ ਠੀ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ **ਕਵਿਰਾਂ** ਠੀ ਕਰੈ

ਕਰੇਅਨਿਕਸਦਾਮਿਲਮੀਨਭੇਕਅਰੁਕੰਛਪਮਨਿਕ ੩੧੧
ਚਾਰੇਜੁਗਾਗਾਇਹੈ। ਪੈਨਹੁਸੇਪੈਟਭਰਸੇਵਤਤੁਯਿਗ
ਅੰਕੁਰਿਗਾਇਲਖਾਤਬਨਹੀਮੇਪਰਛਾਇਹੈ। ਚਾਡਿ
ਕਾਬਿਨਾਹੀਸਾਥੀਪੁਰਮੁਡਮੇਲੈਹਾਥੀਧਯਾਨਹੀਬਿ
ਸ਼ਾਲਬਕਜਨਅਗਵਾਇਹੈ। ਨਾਚਿਨਾਚਿਮੇਰਜੇ
ਬਿਬਾਦਪਨਪੇਰਜੇਉਡਾਇਪ੍ਰੇਮਹੀਨਰਪੁਨਾ
ਥਕਹੁਪਾਇਹੈ। ੬। **ਸੋਰਠਾ** ਰਾਂਵਨਮਤਿਮਤਹੀਨ

ਮੀਚੁ ਉਗਾਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ੨ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਤਬ ਲਗਾ ਸਾਧਨ ਪੂਰਿ
 ਜਿ ਬਲਗਾ ਪਰਸੁਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ॥ ਕਯੋ ਤ ਮੁਭੁ ਜੇ ਦੁਰ ਬਿਨਾ
 ਦੀ ਪਸਾਤਨ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਇਕ ਸਰਨ ਬ੍ਰਤ ਹੋਇ ॥
 ਪਤ ਪਨੇ ਮਸ ਬੇਰ ਹੋ ॥ ਪਰ ਖੁਨਾ ਰਿਨ ਹਿ ਦੇ ॥ ਇਕ ਕਯੋ
 ਤਿ ਬ੍ਰਤ ਸਰਾਹੀ ॥ ੪ ॥ **ਸੋਰਠਾ** ਇਤਨੇ ਕੇ ਰਹਿ ਉਪਾ
 ਇਸ ਬਟੋ ਕਟਾਇ ਕਪ੍ਰੇ ਮ ਬਿਨੁ ॥ ਜੇ ਈ ਸੁਨੇ ਮਨੁ ਲਾ
 ਇਸੁ ਕਵਿਰਾਂ ਮ ਬਿਨੁ ਠੀ ਕਰੈ ॥ ੫ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ਠੀ ਕਰ

ਕੈਰੈ ਅਨਿਕ ਸਦਾ ਮਿਲ ਮੀਨ ਭੋਕਾ ਅਰੁ ਕੰਛੁ ਪਾਮਨਿਕ ३੧੭
ਚਾਰੇ ਭੁਗਾਗਾ ਏਹੈ ਪੈਨ ਹੁਸੈ ਪੈਟ ਭਰ ਸੇਵਤ ਭੁਯਿਗ
ਐਕੁ ਰੰਗ ਭਿਦ ਖਾਤ ਬਨ ਹੀ ਮੇਘ ਰਛਾ ਏਹੈ ਚਾਡਿ
ਕਾ ਬਿਨਾ ਹੀ ਸਾਥੀ ਪੁਰ ਮੁਡਿ ਮੇਲੈ ਹਾਥੀ ਧਯਾਨ ਹੀ ਬਿ
ਹੁਲ ਬਕ ਜਨ ਮਗਾਵਾ ਏਹੈ ਨਾਚਿ ਨਾਚਿ ਮੇਰ ਜੋ
ਬਿਬਾਦ ਘਨ ਘੇਰ ਜੋ ਉਡਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਨਰ ਪੁਨਾ
ਥਕ ਹੁਪਾਇ ਹੀ ॥ ੬ ॥ **ਸੋਚ ਰਾਗ** ਰਾਂਹੁ ਨ ਮਤਿ ਮਤ ਹੀ ਨ

ਸਮਝੈ ਪੈਚਰਨ ਨ ਭਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਮਤਿ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਬੀਨ
ਕੁੰਭ ਕਰਨ ਬਖਸ਼ ਕਰਨੈ ॥ ੬੫ ॥ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ
ਰਣ ਪੀਰ ਸੁਭ ਭਟਕਿ ਭੀਰ ਬਿਕਟ ਮਤਿ ॥ ਕਿ
ਲਾ ਕਿਲਾਇ ਉਛਲ ਤਪੁ ਛਪਟ ਕਤ ਚੰਚਲ ਮ
ਤਿ ॥ ਭੀ ਠਿਜੇ ਰਿਸ ਬਧਤ ਮਜਰਤ ਬਰਹਤ ਦੂ
ਰਿ ਦਾਇ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਟ ਰਭਾ ਤਜਾ ਤਤ ਮਨਿ ਰ
ਖ ਬਦਨ ਛਾਇ ॥ ਰਖ ਪਤਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਵਿ ਰਾਮ ਕ

ਹਿਨਿਰਖਤਿਪੀਠਿਭੁਜਾਇਆਰਿਅੰਗਿਰਿ
ਕੋਕੋਨਲੰਕਾਧਿਪਤਿਜਹੰਸਿਘਬਿਦਾਰਨਰੀ
ਭੁਕਾਰਿ ~~ਦਾਕਾਰਿ~~ ਅਰਿਕੋਰਿਰਿਭੁ
ਨਭੰਗਾਰੋਕਪੀਸਪੰਜਦੇਦਨਕੇਦੁਤੁਜਮਨੁ
ਤਨਕੀਆਵਨੀਜਾਨਕੀਕਲੇਜਕੁਲਲਾ
ਜਸੀਲਡੀਲਛਾਤਿਅਠੇਲੇਕਪਲਨਕੀ
ਡੀਠਿਕੀਲਗਾਵਨੀਅੰਚਭੂਤਦੇਹਕੇਜ

੩੧੨

ਖੰਡਮਾਲਖੰਡਨਕੋਆਦੇਗਾਨਝੰਡਦੇਤੀਬਾਤੁ
 ਚਲਾਵਨੀ। ਲੰਕਈਸਭਿਧਰਿਨਿਸੰਕਦਾਂਤੁ
 ਖੀਸਿਖੀਸਿਦੇਖੋਬੀਸਕਰੀਦੇਕਸਾਰਮੀਸੀ
 ਧਾਵਨੀ। ~~ਦੀਰਮਚੀਦੇਦੁਰਾਚਕਾਮਰਿਗਦ~~
 ਸੋਕਹੈਬਾਤਗਾਵਨਕੀਦੇਖੀਘਾਤਮਜਰਹੀ
 ਲੰਮਾਇਕੇਨਸੋਕੋਜਿਵਨਾਯੇਹੈ। ਹੋਨਹ
 ਰਜਾਕੇਜੇਸੀਤੇਸੀਮਾਤਿਹੀਦੇਬੇਸੀਯਾਨ

ਤਹਿ ਜਾਨ ਕੀ ਕੇ ਕੋ ਪੜਹ ਕਾ ਯੋਹੀ ਬੋਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ
 ਯਹ ਪਾਪੀ ਮਬਲੇ ਤੇ ਨਾ ਥਰਾ ਵਰੇ ਕੇ ਨੈ ਨ ਨ ਕੀ
 ਕਰਨਾ ਜਿ ਮਾਯੋਹੀ ਨਾ ਤੇ ਯਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਸੀ ਮਲੇ
 ਕੈ ਦੇ ਸਰਾਏ ਹੁ ਤੇ ਰਾਮ ਤਰ ਕਾ ਹੁ ਗਾਥਾ ਪਾਉ ਨਚ
 ਲਾਯੋਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਕ ਬਿਰੁ ਕੀ ਨੈ ਨਰ ਰੁਪ ਕਾ ਪਿਉ
 ਦਰ ਮਨੁ ਪਛ ਬਿਰਾਏ ਛੁਪਿ ਭੁਪ ਮੇ ਜੋ ਚਰਿ
 ਤੁ ਬਨਾਯੋਹੀ ਜੇ ਤੇ ਛੀਲ ਤੇ ਤੇ ਗਾਥਾ ਤੇ ਤੇ ਈਥ

ਵਾਸਸਾਈ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੰਬ ਲਕਿਰੀ ਟਪ ਜਛ ਯੇਹੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕੀ ਰਜਾਇਯਾਇ ਚਢੇਧਾਇਯਾਇ ਮਾਨੇ
 ਮਾਪਨੇ ਮਾਪਨੇ ਗਿਰਿ ਮਾਰੇ ਲੈਨ ਮਾਯੇਹੇ॥
 ਕੈਨ ਬਡੀ ਬਾਤਤਈ ਪਕੇਹਰਨ ਹਾਰਮ ਕੇਕਟਾ
 ਛਤੇਤੁਟਾ ਕਪਦੁਪਾਯੇਹੇ॥੧੧॥ ਕਾਭਿਰੁ॥ ਰਾਮ
 ਚੰਦਨੁ ਕੇਕਾਜ ਸੇਵਕੀ ਨਿਦੇ ਵਰਾਜ ਰਾਜ ਕੇਸ
 ਮਾਜ ਕਾਬਿਰਾਮ ਦੇਖਠਾਯੇਹੇ॥ ਚੰਦਮਾਸ ਮਨੁ

ਤੁਚਾਮਰਤੁਰੰਗਾਪ੍ਰਿਜਦੇਈਰਾਖੇਬਾਹਨਨਾਮਾਪ
 ਨੇਬੁਲਾਯੇਹੈ। ਭੁਏਮਸਦਾਰਬਾਜੇਦੰਦੁਤੀਅ
 ਪਾਰਰਾਮਲੀਕਾਢਿਗਾਮਾਏਪੈਨਕੇਪਾਢਿਗਾਮਾ
 ਯੇਹੈ। ਬੈਸੀਹੁੰਕੇਮਾਰਬੇਕੀਬਾਤੁਮਸਕਾਤਕਰੇਚੇ
 ਤੈਨੇਕੁਰਾਵਨੁਤੈਬਡੇਪੁਭਯਾਯੇਹੈ॥੧੨॥ ਕਬਿਤਾ॥
 ਅੰਮੀਭਾਂਤੁਰਹੇਜਹਾਗਾਵੈਰਨਖੰਭੁਤਹਾਂਕਹੈਰਖ
 ਬੀਰਮੇਹਬਡੇਉਪਸਾਹੈ। ਉਮਾਪਤਿਤਾਰਕਉਪਸੈ

ਉਪਦੇਸੈ ਯਾ ਕੇ ਸੋ ਨ ਉਪਦੇਸੈ ਜਾ ਤੇ ਹਮ ਸੋ ਉਦਾਸੁ
ਹੈ ॥ ਬੋਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਰਾਮ ਰੁਦ੍ਰ ਯਾ ਕੇ ਬਡੇ ਬੈਰੀ ਯਾ
ਹੋਇ ਨ ਦੀਨੈ ਉਰ ਦੇਖ ਜੋ ਨ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋ ॥ ਸੀਪ ਤਿ
ਬਿਲਾਸ ਸਿ ਵਦੀਨੈ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲੇ ਕੀਨੈ ਸੋ ਤੇ ਵਾਹੀ
ਮਹਿ ਕੇ ਕਟਕਟ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੋ ॥ *ਜਿਹਨੁ ਮਾਨ ਮਹਿ ਦੇਵ*
ਰਾਮ ਬਿਰਾਮ ਅੰਗ ਦਾ ਪਵਨੁ ਪੁਤ ਦੇ ਉਬਡੇ ਰਾਮ ਦੁ
ਤਹਾ ਸਿ ਕੇ ਬਭੀ ਪਨ ਸੋ ਕਰੇ ਕਾ ਤੇ ਰੁਰੰਗੀ ਰਾਵ

ਨਕੇਮਾਰੰ ਰਖ ਧੀਰ ਰਖ ਤਾਪ ਤੁਮ ਜਾਇ ਲੀਕ ਰੇ ਮਿ
 ਜੀ ਕਬ ਭੇਰਾ ਜਕ ਕਰੇਗੇ। ਤੇ ਕੇਰਾ ਜੁ ਦੇ ਤਹ ਮਾਧੀ ਚੀ
 ਨਾ ਬਿਗਾ ਕੇ ਕਾ ਮੁਜਾਨ ਤੁਹੇ ਹਮੇ ਛਾਡਿ ਭੇਰਾ ਨ
 ਮੇ ਪਰੇਗੇ। ਭਾਈ ਕੀ ਬਿਭੁਤ ਪਾਇਰਾ ਮਚੀ ਨ
 ਕੇ ਰਿਸਾਇ ਕਹੇ ਤੇ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀ ਕਹਾ ਕਹਾਧ ਕੇਰੇ
 ॥ ਬੁਝੀ ਖੇਦਾ ਕਾ ਕਹਿਤੁ ॥ ਸੁਧੇਦੁ ਖਦੇ ਤਹੇ
 ਕ੍ਰਿਪਨ ਕਾ ਦਿਲੇ ਤਹੇ ਜੁਜਾਨ ਤਹੇ ਰਾਜ ਪਾਇਰਾ

ਜਕੇਕਮਾਇਹੋ। ਏਕਰਾਮਚੇਮਮਰਿਕੋਟਿਰਾਜਦੁ
ਲੁਟਾਇਜਗਪਕਾਪੁਰਤਹਮਾਂਧੇਈਲੁਠਾਇ
ਹੋਆਪਨੇਈਲੋਚਨਕਮਲਕੋਬਿਛੋਨਕਾਰਿ
ਉਪੁਭਤਾਹੀਗੀਲਧਾਂਮਪਧਰਾਇਹੋ। ਲੀਕਮਛਿ
ਰਕਾਇਚਰਨੇਦਕਸੇਧੁਮਾਨਤਾਕੇਪਾਛੇਤੁਮਕੇ
ਇਬਿਜਨਖਵਾਇਹੋ॥ ਪਾਏਰਚਾ॥ ਏਇਤੁਸ
ਬੈਪ੍ਰੀਨਮਨਹਰਖਵੀਤੁਸਭਗਾਤਾਸੀਖਜਬਦ

ਸੁਨਿਰੰਕਾਜਿਮਸੁਨਹੁਲੋਕਕੀਬਾਤਾ॥੧੬॥
 ਸੁਨਹੁਮਹੋਦਰਤਾਤਤੁਮੰਡੀਰਾਵਨਕਰੇ
 ਦੇਖੁਕਾਮਕੀਘਾਤੁਮਾਇਰਾਜੇਜਾਨਜੇਨਹੀ॥੧੭॥
 ਤੀਵਾਚਾ॥੧੮॥
 ਜਹੈਬਡੀਬਿਖਵੀਤਤੁਮਰਾ
 ਮੀਜਾਨਤਨਹੀ॥ਸਦਾਬਡਿਨਕੀਗੀਤਬਹੁਤਕਰੇ
 ਚੋਰਕਰੇ॥੧੯॥
 ਰਾਮਚੰਦਚਛੇਜਬਧੀ
 ਰਜਨਰਹਜੇਤਬਤੁਮਿਡਰਾਮਗੀਰਾਤਿਬੁਈਭਾ

ਗੀਨਾਉਕੀ ਸੁਰਲੁਖ ਜੇ ਪੁਜਾਈ ਚਿਕੀਨੇ ਹੀ ਸਮੁੰ
ਦੁਕੀ ਚਿਨੀ ਚਿਨੀ ਰੈ ਗਾਏ ਮਰਹੈ ਨਮਾਜਾ ਮਾਉ
ਕੀਜੀ ਖਲ ਕੇ ਬਾਜ ਤਬਹੁ ਰਹਈ ਛਾ ਤੀਟ ਕਭੁ
ਮਾਹੀ ਤੇ ਦੇਹ ਮਾਲੀ ਨੀ ਮਨੇ ਪਾਉ ਕੀ ਏ ਤੇ ਪ
ਰਬੁ ਜਤ ਹੋ ਬਾਬ ਬਾਬ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਏ ਬਲਿ ਰਾ
ਵਰੈ ਕੇ ਬਾਵਰੈ ਸੁਤਾਉ ਕੀ ॥੯॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥
ਮਮਿ ਰਹੁ ਨੇ ਬਾਤ ਕੀ ਨੇ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਗਾਤ ਕਾ ਪਹੀਰ

ਚੀਰਵਾਨਬੇਖਸਬਕੋਬਨਾਇਕੈ ਸਮਗੀਕੋਦੈ
 ਕਮਾਨਬਨਸਾਦਧਾਨਕਰਿਚਾਉਸੋਬਦੁਇ
 ਚਾਂਪਹਾਬਨਿਚਦੁਇਕੈ। ਏਦੁਤੀਬਜਾਇਬੈ
 ਰੁਪਗਟੇਜਨਾਇਰਾਮਲੰਕਕੋਨਿਸਕਾਦਿਗਾ
 ਫੁਜੇਦਲੁਮਾਇਕੈ। ਸੁਰਨਬੁਲਾਇਕੈਭੁਕਰ
 ਨੈਜਗਾਇਰਾਜਾਬਾਤਬੀਤਿਗਾਏਤੇਰਹੈਗੋਪ
 ਫੁਤਾਇਕੈ ੩੦ ਚਰਨ ਦਾਚਾ ਵਿਦੁ ਬਾਂਧਿਬਾਂਧਿ

ਗਾਤੀ ਪਛਾਤੀ ਜੇ ਸੰਘਾਤੀ ਮੇਰੇ ਤਾਤੀ ਬਾਬੇ
ਲਿਖੋ ਲਿਖੇ ਹੋ ਜੁਨਾਇਕੇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਜਾਤੀ
ਛਬਾਤੀ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਪਰਮਨ ਕੀ ਜੁਗਾਤੀ ਬਾਤੀ
ਪਗਟੀ ਹੋ ਮਾਇਕੇ ਸਿਦਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਤੀ ਕਰੇ
ਜਮਕੇ ਜਮਾਤੀ ਸਬਜੇ ਗਾਨੀ ਬਿਲਾ ਬਿਲਾਤੀ
ਪਠਾਉ ਮਘਾਇਕੇ ਪਾਤੀ ਲਿਖੀ ਦੇ ਤਨਕੇ
ਤੀਕ ਮਲਾਜਨ ਕੇ ਵਾਤੀ ਕਰਿ ਮਾਏ ਛਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪ

ਸੁਖਿ ਪਜਾਇ ਕੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰਾਜ ਮੰਚ ਪ੍ਰਭੈ ॥ ੩੧੮ ॥
 ਮੀਤਿ ਨ ਸੋ ਬੁਝਤ ਪਗਾ ॥ ਬੀਜੇ ਭੁਜਾ ਮੇਠਿ ਰਾਮ ਲ
 ਖਨ ਪਰ ਪਾਹੁ ਕੇ ॥ ੨੨ ॥ ਚੋਰ ਰਾ ॥ ਬੋਲ ਮਹੇਦ ਰਸ
 ਕਰੇ ਬਹੁ ਰਿਲੀ ਕਰੇ ਰਾਉ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹ ਕਰਤ
 ਹੈ ਕਹਿ ਮੇਜੇ ਜਤਿ ਭਾਉ ॥ ੨੩ ॥ ਮੀਰੀ ਦਾਰੂ ॥ ਮਿਰਾ ਕੰਚ
 ਨ ਮਿਰਾ ਛਾਲ ਮਾਲ ਕਪਿ ਮਧਿ ਨੀਲ ਮਨਿ ॥ ਛਾਟ
 ਸਰ ਭਰਤੁ ਤੁਨੀ ਰਮੇ ਰਬੀਰ ਹਿਜੇ ਪਤਿ ਗਨਿ ॥

ਚਰਨਕਮਲਹਨੁਮਾਨਪਾਨਲਾਲਤਉਤਿਤਿਤਿਕ
ਹਤਬਾਤਤੁਵਮਨੁਜਸੁਨਤੁਮਸਕਤਦੁਖਮਿਟਤਿ
ਸਿੰਦਬਚਨਚਨਜੁਰੀਦੁਪਤਿਮਤਿਪ੍ਰਸੰਨਲਲ
ਨਮਤਿ। ਰਾਜਾਧਿਰਾਜਲੰਕਾਧਿਪਤਿਜੇਈਯਾਤਸ
ਬਨਬੈਰਹਿਛਮਤਿ॥੨੫॥ **ਭੋ**॥ ਕਪਿਪਚੰਡੂ
ਤਨਿਉਮੰਡੁਤੰਡਨਿਮਰੰਦੁਤਿ। ਪ੍ਰਗਟਮੰਡਿਰਲੁ
ਕਹੈਕਰੁਲੁਰਸਨੈਨਨੁਛੁਤਿ। ਪਵਨਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰੇਪਤਿ

ਨਿਦਾਇਸੀ ਗੁਲ ਭੁਮਾਲਿਖੰਤਾ ਸੀਮਮਾਰੀ ३੧੮
 ਧਰਿਮਿਲੈਰ ਉਤੁਦਮਾਰਗਾਪਿਖਤਾ ਸੀਨਧਵ
 ਧਵਿਨੁਲੁਲੁਮਨਚਵਰਗਾਥਉਪਰਿਕਰੈਕ
 ਬਿਰਮਸੁਰਮਾਇਜੁਧਮਾਇਛੁਦਤਚਰਨਡਗ
 ਮਗਧਰੈ ੨੬ ਚਰਨਡਗਾਇਕਿਉਰਾਮੰਤੋਜਾ
 ਨੀਬਾਤਬਿਨਜੁਧਰੇਪਲਾਤਮੇਰੇਚੁਰਜਾਤਹੈ
 ਘਰੀਕਮੇਉਤੁਇਹੈ ਏਕਨਕੋਬਾਧਿਲਜਾਇ

ਦੇਕਰ ਦੇਉ ਭਾਇ ਦੇਕਰ ਕੀ ਨਾ ਰਹੀ ਮਰੇ ਰਿ
ਤਾਰਿ ਧਾਇ ਹੀ। ਤੇ ਲੇ ਦੇਕਰ ਕੀ ਪ੍ਰਭੰਜਨੀ ਬੁ
ਲਾਇ ਕਰ ਜੇ ਮਾਧੀ ਰਾਤ ਭਾਇ ਤੇ ਸਬੈ ਜਾਇ ਜਾ
ਇਹੀ। ਤਹਾ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕੇ ਉਠਾਇ ਲਜਾਇ ਮੇ
ਰੇ ਦਿਗ ਭੇਰ ਭਾਇ ਜੀਤ ਕੀ ਠਿਜਾਨ ਹਿ ਬਜਾਇ
ਹੈ ੨੭ ॥ *ਕਹੀ ਪਦਿ ਦੁਹਾ ॥* ॥ *ਕਹੀ ਦੁਹਾ ਤੇ ਹੀ ਲੇ ਬਭੀ*
ਖਨ ਕਹੀ ਹੀ ਬਾਤ ਹਾਖਨ ਰਿਮਾ ਵਤਿ ਹੀ ਰਾਤਿ

ਨਬਜਾਬਧਾਨਹੋਇਬੋ। ਬੋਲੋਬਾਲਪੁਤਰਪ੍ਰਬੀਰ
ਪੁਰਹੁਤੁਸ਼ਨਿਮੇਰੀਚੋਕੀਪਾਇਕੈਪਜਾਰਿਪਾਇ
ਜਾਇਬੋ। ਰਾਵਨਕੇਮਾਦਤਿਲੋਤੁਮੇਨਜਰੀਹੋਦੇ
ਹੋਏਕਲੇਜਬਾਬੁਤਕੋਰਖਬਿਗੋਇਬੋ। ਪਾਤ
ਨਨਬਾਤਹੋਹੈਜਾਖਾਮਿਗਾਤੁਤਜੁਨੇਮਾਰਿਮਾਰਿ
ਬੈਰਨਿਕੋਰਾਮਮੁਖਜੋਇਬੋ। ੨੮॥ **ਯਾਬੋਤੁ॥**
ਸੁਰਛਪਜੇਪਛਮਪਕਾਸਜੇਜਨਿਪ੍ਰਚੀਦਿਜ

੩੨੦

ਚਕਵਾਕ ਬਿਛਰੇ ਚਕੋਰ ਜੁਖ ਪਾਯੇ ਹੋ । ਕਮਨੇ
ਨੀ ਫੁਲੀ ਕੰਜ ਮੁਦੇ ਤੇਰ ਬਾਂਧੇ ਬੀਚ ਪਾਤਨਾ ਬੁਰੇ
ਮਾਨ ਕਾਲ ਕੁਟ ਪਾਯੇ ਹੋ । ਮਾਂਧੀ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਸਬਜੇ
ਦੇ ਜੀ ਮਜਾਨ ਮਾਨਿ ਰਾਕਸੀ ਪੁਭੰਜ ਨੀ ਪੁਭਾ ਉਸੇ
ਜਸਾਯੇ ਹੋ । ਬੀਜੁ ਰੀਸੀ ਫੁਰੀ ਭਾਤ ਬੁਰੀ ਹਾਥੁ
ਰੀਲੇ ਹਚੁਰੀ ਰੀਠਿ ਜੁਰੀ ਦੇਖ ਮੰਗ ਦਲ ਜਾਯੇ
ਹੋ ੨੮॥ ਮੰਗ ਦਵਾਰਾ । ਕਾਧਿ ਤੁਰਾਮ ਲੈ ਨ ਜਾਨ

ਈਸੀ ਬਾਟਹੀ ਮੇਖਰੀ ਕੀ ਨੀ ਬਾਟ ਪਾਰ ਬੇ ਕੇ ਬਲੀ ਮੰਗਿ ਦਿਖ
 ਬੀਨਹੀ ਈ ਰਿਜਾਇ ਹਾਥ ਰਾਹੁ ਮੇਜੇ ਜੁਧੇ ਬਾਤ ਕਹੀਲ
 ਰਜੇ ਚਹੇਲ ਰੇ ਮੇਜੇ ਕੇ ਨ ਤੇਤੇ ਹੀਨਹੀ ॥ ਕਛੁ ਨ ਬਜਾ
 ਈ ਭੁਯਯੇ ਬੇਕੇ ਜੀਲ ਬਿਲਾਇ ਕੇ ਜੇ ਜੇ ਜੇ ਜੀਘਰੀ
 ਦਹਰਨੀ ਕੇ ਚੀਨਹੀ ॥ ਕੀਨ ਬਡੇ ਸੇਰੁ ਸਬਜਾ ਰੋਮਾਨੇ
 ਭੁਯੇ ਭੇਰੁ ਕੇ ਰਕਾਰ ਭਈ ਜੁਨੇਰਾ ਵਨ ਮਲੀਨਹੀ ॥ ੩੦
 ॥ ਕਹਿਤੁ ॥ ਭੁਯੇ ਪਾਤਕੁ ਲੇਜਲਾ ਤਰਖਾਨ ਬਖੁ

ਖਭਾਯੋਤਮਮਾਨੋਭੋਗਾਰਾਵਨਪਤਾਪਕੋਗਮਿਲੇ
ਚਕੋਦਾਚਮੀਸੀਸੀਤਾਮਿਲਨਹਾਰਛੁਟੀਭਿੰਗਾਮਾ
ਲਮਾਨੋਬਾਨਰਾਮਚਾਪਕੋਪੁਪਨਪਕਾਸੋਪੁਜਕਿ
ਰਨਕੋਧਾਏਛਾਏਕੈਸੇਜੈਸੇਮਾਏਸੁਖਜਾਨਕੀਮਿ
ਲਾਪਕੋ। ਚੰਦ੍ਰਪਰਜੇਫੀਕੋਲੀਕਪਤੀਹੁੰਤੀਨੀਕੋਤਾਰੇ
ਲਟੇਮਾਨੋਮਾਉਮੀਕਮੇਪਨਾਦਬਾਪਕੋ॥੩॥ ਕਮਿ

੩ ਰਪਪਤਿਜੁਕੇਦਲਰੀਪਬਲਦੇਖੀਚਪਬਡੇ

ਦੁਖਜੀਅਪੈਨਸੁਖਤੇਜਨਾਈਏ। ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ਰਿਤੰ
 ਕੋਟਿਗਕਸਖਪਾਏਜੇਪਠਾਏਗਮਜੇਜੇਮੇਲਿਪਾਰੋਤ
 ਬਾਮਾਗਿਮੇਉਡਾਈਏ। ਬੋਲੇਮੇਘਨਾਦਚਹੁੰਚਰਜਾ
 ਏਛੇਕੇਦਲੁਮਾਰੋਏਕਏਕਗਾਨਿਮਾਇਸਜੋਪਾਈ
 ਏਗਾਰਿਧੋਚਲੇਜਾਇਕੁੰਭਕਾਨਕੋਜਗਾਇਕਹੈ
 ਮਾਯੇਪਰੁਭਭੁਤਾਕੋਭਲੇਈਮਨਾਈਏ। ੩੩।
 ॥ ੩੩ ॥ ਸੇਘਨਾਦਜਾਇਛੋਲਲਾਖਕਬਜਾ

ਏਰਹੇ ਤੇਰੇ ਕੀ ਭਾਖਾਨੁ ਬਡੇਈ ਸੁਖ ਪਾਯੇਹੈ ॥ ਹਾਥ
 ਨ ਕੇ ਪਾਜ ਤੇਰੇ ਗੀਤੁ ਲੇਚਦਾ ਏਰਹੇ ਮਾਨੇ ਪਾਉਚਧ
 ਭਲੀਭਾਂਤੁ ਜੇਸੁ ਦਯੇਹੈ ॥ ਬੋਲੀ ਤਬ ਨਾ ਰਿਖਾਰੇ
 ਏਕਹੈ ਉਪਾਇ ਕਹੇ ਜੈਸੀ ਭਾਂਤੁ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਨਿ ਮਾਪੁ
 ਨਜਗਾਯੇਹੈ ॥ ਕਸਮੇ ਗਾਨੇ ਜਕੇ ਪਠਾਇ ਪਾਛੇ ਕੇ
 ਟਿਗਨ ਲੇਚਨਾ ॥ ਏਈ ਰਹੇ ਉਤਰ ਸੁਨਾਯੇਹੈ ॥
 ੩੩ ॥ **ਕਾਬਿਰਾ** ॥ ਸੇਈ ਕਾਮ ਕੀਨੇ ਗਾਜੁ ਹੀਰੁ ਨਿਖੁ

ਲਾਇਕੀਬਜਾਇਛਲਾਦੁਦਤੀਸੇਕਾਨਮੇਧਰਾਏਹੈ
 ਅੰਗਰਜਬਜੁਰਨਸੇਕਹੇਹੈਪਵਰਿਲਾਗਿਜਾਹੁਲਾ
 ਗੀਕੇਜੇਜੇਸੇਧੰਛਾਗਿਰਛਾਏਹੈਅਧੀਚਗਰਿਧਾਂਚ
 ਲੋਤੁਸਝੋਨੁਧੀਕਹਾਭਏਗਤਗਾਏਕਿਧੀਧੋਟੀ
 ਪਚਾਏਹੈਤਾਕੇਪਾਛੇਰਾਜਾਕੇਕਮਾਰਕੇਭਕਾਨ
 ਕਹੇਜਾਨਤਹਦੇਨਦੁਖਰਾਵਨਜੁਗਮਾਏਹੈ੩੪॥
 ਸੋਵਤਹੋਪਟਕਨਜਗਚਲਿਲੀ

ਕਪਤੀ ਪਹੁੰਚੇ ਤਿਹਰੇ ਕੋ ਕੋਹ ਜਗਾਵਤ ਮੇਹਰੀ
ਜਾਨਕੀ ਸੋ ਜਗਿ ਕੈ ਜਮ ਝਾਵਤ ਬੋਰੇ ਸੋ ਭਗਤੀ
ਨਹਿ ਕੋ ਜੇਨ ਨਿਨਾ ਥਾ ਬਿਨਾ ਰਖੁ ਨ ਥਾ ਭਜੈ ਨਹਿ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਮ ਹੀ ਕੋ ਨ ਬਨੈ ਕਪਟੀ ਜੇ ਬਨੈ ਤ ਉਡੀਲ
ਜਸੀਲ ਕੋ ਦੇਵੀ ੩੫ ~~ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ~~ ਤਾਹੀ ਕੋਹੇ ਤੁਲ
ਦੇ ਕਪਿ ਕੋ ਦਲੁ ਰਾਮ ਬਰੁ ਜਨਿ ਬੈਰਬ ਦੁਆਯੋ ਦੇ
ਰਿ ਬਿਭੀ ਥਾਨੁ ਭਾਈ ਮਿਲੈ ਇਕ ਬਾਨ ਰਾਮਾਇ

ਕੇਉ ਜਗਾਯੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੰਡੀ ਬਿਪ੍ਰਾਤ ਚੁਨੇ ਤੁਮ ਤਿਨ ਭ
 ਗਾ ਕੇ ਤੁਮ ਕੇ ਭਰਪਾਯੋ ਯਾਗੀ ਤੇ ਬੇਗਾ ਚਲੇ ਪਰ ਕੇ
 ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਹੋ ਸਬ ਤੇ ਹਿਸਨਾਯੋ ੩੬ ॥ ਜਾਵੇ
 ਜਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੰਡੀ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਹੋ ਪਰ ਦੁਖ ਪਰਵੇ ਜਿਹ
 ਭਾਤ ਪਛਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਘਾਤਿ ਹੀਨ ਕਰੀ ਮਨਿ ਮਾ
 ਰਿ ਮਰੀ ਚਦੇ ਦੁਖ ਭਾਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਸੰ
 ਗਾਧੇ ਭੋਟ ਰਲੁ ਸਕੇ ਟਿਨ ਕੇ ਟਿਸੀ ਪਾਰੇ ਕੇ ਸਬ

ਦਾਇਲਵਾਇਲੈਬੀਰਾਹਿਲੀਕਪਤੀਰਾਢਲੀਕਸ
ਧਾਰੇ॥੩੭॥ ~~ਕੀਉਕਾਨੇਦਾਚਾਜਿਉਜਾਜੋਰਿ~~
ਸਬਾਸਬਬੋਲਿਬਡੇਭਟਬੁਝਤਰਾਜਕੀਰੀਤਿਖ
ਰਾਨੀ॥ਜੋਬਲਹੈਤਉਕਯੋਚਲੀਏਜਿਹਮਾਰਾ
ਹੋਇਅਨਾਜਨਪਾਨੀ॥ਬਾਤੁਜਨੇਸਬਬੋਲਉ
ਠੇਧਾਨਿਹੋਪਾਟਿਕਾਨਬਡੇਜਰਗਾਨੀ॥ਰਾਵਨ
ਬੋਲਿਉਕਯੋਸਮਸ਼ੀਹਮਜਾਨਤਹੈਤੇਰੇਦੇਹਬੁ

ਦਾਸੀ ॥ ੩੮ ॥ **ਕਾਇਤੁ** ਬੋਲੇ ਕੀਤ ਕਾਨਾਮ ॥ ੩੨੫ ॥

ਲਿਕ ਕੇ ਮਦਾਜ ਦੇ ਤੇਲਾ ਗਾਤ ਉਦਾਜ ਮੇਰੇ ਦੇ ਜੇ

ਨਜੁਗਾ ਵਨੇ ਜੇਈ ਜੇਈ ਠੋਰ ਨਿਤ ਕਾਮ ਕੋ ਗਾਰਬ

ਜਾ ਤੇ ਤੇਈ ਤੇਈ ਠੋਰ ਮਬਲਾ ਗੀ ਰੁਖਾ ਵਨੇ ਚੇ

ਪਖਾਮ ਟਾਰੀ ਚਿਤ ਜਾਰੀ ਚੇ ਕਭਾਰੀ ਭਾਰੀ ਮਨੋ ਕੇ

ਉਬਜ ਜੇ ਨਹੀ ਮਬ ਦੇ ਬਜਾ ਵਨੇ ਕੈ ਨਸੀ ਮਬਾਤ

ਜਾ ਕੇ ਦੇ ਤੇ ਉਤਪਾਤ ਭਾਤ ਬਿਨੁ ਮਦੇ ਦੇ ਰਿਦੀ ਪ

ਕਜਗਾਵਨੈ ੩੮॥ ~~ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹਿਤੁ~~ ਬਾਤ
ਜਾਨਿਜਵੇਅੰਗਅੰਗਾਵਿਸਭੁਰਜੇਮੇਰਿਬਡੇਹੋਭੁ
ਰੇਜੇਸੇਤੇਮੇਸੀਬਿਲਲਾਤਰੈ। ਲੋਹਕੀਨਮਾਂਚ
ਲਾਗੀਬਿਲਕੀਨਾਬਿਸਟਪਾਗੀਨੀਦਮਬਜਾਗੀ
ਕਿਧੋਤਾਤੇਭਭਰਤਰੈ। ਏਕਗਾਂਕਬਾਂਦਰਪਲਾ
ਤਜੇਸੇਸੁਕੇਪਾਤਬਾਤਕੇਚਲੇਤੇਭ੍ਰਾਤਕੇਨਉਤ
ਪਾਤਰੈ। ਬਾਂਦਗੀਉਠਾਯੋਹਮਤੈਸੇਫਲਪਾਯੋਮਬ

ਕਹੋ ਯਾਸੋਸੋਇ ਬੇਕੇਧਾਮ ਕਯੋ ਨ ਜਤੁ ਹੈ ॥੪੦॥

॥੪੧॥ ਅਬੁ ਏਸਹਾਈ ਜਾਨਿ ਕਰਤੇ ਬਡਾਈਹ

ਮਸਤੋਬਾਤ ਪਾਈ ਮਫੋਰ ਮਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ॥੪੨॥

ਇਕੋ ਲਰਾਈ ਰਖ ਰਾਈਹੈ ਮਚਾਈ ਜਬ ਤਬ

ਯੋਸਨਾਈ ਸੀਚੁ ਰਾਈ ਸੁਮਨੀਤ ਕੀ ॥੪੩॥

ਦਾਈਯਾਹੀ ਪੀਰੋ ਨ ਪਰਾਈ ਯਾਕੀਨੀ ਵਉਚਟਾ

ਈਸਤੋਬਡੀ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ॥੪੪॥

ਕਹੀਹੈਬਨਾਈਜਹਾਮੇਸੇਜੁਰੇਭਾਈਤਹਾਬੁਡੀ
ਬਾਤਜੀਤਕੀ॥੪੧॥ **ਭੁਭਕਨੇਦੁਆਕਾਕਿਤੁ**
ਅਮੇਸੇਜਬਬੇਲੇਕੋਪਕੋਪਕੋਬਛਾਈਚਿਪਸੇਈ
ਗਯੋਨਸਿਬਿਬਕਨਿਰਮੇਕਤੇ।ਬੇਲੇਕੀਭਕਾਫ
ਕੋਨਚੀਦਮਾਜੁਰੇਸਭਾਨੁਕੋਨਕਾਲਬਜਾਲਮਾਰਿ
ਜਾਹਮੇਰੇਟੇਕਤੇ।ਅਮੇਸੀਜੁਨਿਸਬੇਲੇਕਪਾਲਨਕੇ
ਬੁਡੇਦੁਖਤੈਹਾਛੁਨਕੇਸੇਸੇਸੇਰਿਣੀਰਿਣਖੇ

ਕਤੇ॥ ਰਾਮ ਸੇ ਜੁਲੈ ਰੈ ਤੇ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੀਵਾ ਬਰੈ

ਨੈਕ ਰਾਮ ਭਜੈ ਦੇਵ ਭਾਜੈ ਲੋਕ ਲੋਕ ਕਤੇ ੪੨

ਸਿਉ ਨੀਦ ਤੇ ਭੁਜੈ ਨਿਰਾਸ ਦੇਖੈ ਭਟਕ ਮਾਸ

ਗਾਗ ਕਪੜਾ ਸਸੈ ਪਖਾਰਿ ਮੁਖ ਹਸ ਜੇਹੈ ਸੇਖੈ

ਕੋਮੀ ਗਾਯੇ ਜੇ ਤੇ ਪਾਯੇ ਗਢ ਲੰਕਾ ਮਾਰਿ ਤਉ ਨ

ਅਪਾਯੇ ਮਧ ਪਾਨ ਰਸ ਮਸ ਜੇਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਪੈ ਨਾਮ

ਰਾਜੇ ਬਰਮਾ ਸੁਕੇ ਪਹਾਰ ਪਰੁ ਕੁਪ ਭਰੇ ਮਾਸ ਵ

ਨਤੀਸੇਜਗਾਬਸਜੇਹੈ। ਪਾਛੇਬੋਲੇਮਹਾਰਾਜਕਰੇ
ਕੋਬਿਖਾਨਕਰੇਰਾਮਾਮਾਨਿਕੁੰਭਕਾਨਡਾਛਨਿਮੇ
ਧਸਜੇਹੈ ੪੩ **ਕਾਥਿਤੁ**। ਕਰੇਤੋਸੀਪਾਰੇਕਰੇਸਿ
ਧਬੋਰਿਡਾਰੇਮਰਜੇਕਰੇਤੋਨਭਮੇਬਿਖਾਰੇਏਕ
ਏਕਹੀ। ਰੀਛਕਾਪਿਝੰਡਾਨਿਕੇਭੰਡਾਨਿਉਤਾਰੇ
ਕਰੇਕੋਟਲੇਉਸਾਰੇਧੰਨਗਾਰੇਰਹੇਟੇਕਹੀ। ਅਮਾਪ
ਨੇਤੋਧੰਨਪਨਤੋਰਿਡਾਰੇਮਹਾਰਾਜਕਾਲਕੇਪਛਾਰੇ

ਸਬ ਕਰੇ ਸਾਚੀ ਜੇ ਕਹੀ ਐ ਕਜੇ ਸੀ ਭਾਰੇ ਤਾਰੇ ਤਾਰੇ
 ਭੁੰਮ ਪਾਰੇ ਮੇਰੇ ਜਾਗੀ ਕੇ ਪਚਾਰੇ ਤਾਰੇ ਹੀ ਮਾਰੇ ਛੇਕ
 ਛੇਕ ਹੀ ੪੪। ~~ਭੁੰਮ ਪਾਰੇ~~ ਤੇ ਲੇ ਦੁਚਿ ਤਾਈ ਜੋ
 ਲੇਨੀ ਦਨ ਜਗਾਈ ਮੇਰੀ ਚਨੇ ਲੀ ਕਰਾਈ ਭਾਈ
 ਮੇਰੇ ਨਾਨਿ ਗਾਵੀਐ ॥ ਬਿਨਾਈ ਸਗਾਈ ਭੁਜਾ ਦਾ
 ਹਨੀ ਉਠਾਈ ਜਬ ਕੇ ਹੋਰ ਪਵਾਈ ਤਬ ਕੇ ਨ ਕੋ ਬਿ
 ਚਾਰੀਐ ॥ ਗਾਜ ਉਠੇ ਰਾਵਨ ਬਡੇਈ ਮੇਘ ਸਾਵਨ

੩੨੮

ਜਿਯੋ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਪੁਰੀ ਉਕਾਸ ਪੈਰ ਖਗਾਈ ਏਹਾ ਛਤ
ਪਰੁ ਛਾਡੇ ਝੰਡ ਛਤ ਨਿਮੇ ਛਤਿਲਾ ਗੈ ਤੇਰੀ ਏ
ਨ ਛਤ ਪੈ ਪਵੰਤ ਨ ਬਿਗਾਈ ਏਹਾ ॥੪੫॥ ਕਮਿਤੁ
ਕੰਥੁ ਕਾਨਕਾ ਜੇਰ ਨ ਮਾਰੁ ਭਾਂਤੁ ਭਾਂਤੁ ਬਾਜੇ ਸਾ
ਜੇ ਸੀਰਾ ਸੁਰਲਾ ਜੇ ਦੇਵ ਬ੍ਰਹਮ ਮੰਤ੍ਰ ਕੋ ਨਿਰਕੇ
ਪਗਾਰ ਦਿਗਾ ਪਾਲ ਸਰਕੇ ਸਰਖ ਮਾਨੇ ਪੰਜ ਬੀ
ਜੁਗੀ ਗੀ ਕਰਕੇ ਪੁੰਡਰੀਕ ਗੀ ਏਕ ਪਿਤਰ ਕੇ ਫ

ਠਕੇਨੇਨਦਾਹਨੇਉਗਾਹਨੇਚਦੁਜਹੈਜਮਮਾਨੇਪ੍ਰਨ
ਦੰਡਕੋਜੁਧਕੇਸਮੰਦਾਗਿਰਮੰਦਰਬਿਲੇਵੇਮਾ
ਨਦੇਖਤਹੈਗਾਜਾਨੁਰਿਮਾਏਖੰਡਖੰਡਕੋ॥੪੬॥
ਕਵਿਤੁ ਬੋਲੇਕੁੰਭਕਾਨਕਪਿਧੰਜਕਾਹੋਕਾਪਤ
ਹੇਤੁਮਸੇਲਰੇਤੇਬਡੀਲਾਜਮਰਿਜਾਈਏਅਮਰੇ
ਕੁਲਾਖੀਤੂੰਬਿਭੀਖਸੁਰਗਹਿਜਿਨਭੀਰਖ
ਰੇਛਾਤਿਸੀਪ੍ਰਾਨਨਿਬਚਾਈਏਅਲਛਮਨ

੩੨੮

ਤੁਹੀ ਪਛਮ ਨੇਹੇ ਹਿਹਾਂ ਸੀ ਨਹੀ ਬਲ ਕੋ ਬਿਲਾਸ ਹੈ ਤੇ
ਮੋਰ ਨ ਜਾਨਾਈਏ ॥ ਸਿਵ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਕੋ ਮਰ ਤੇਹੇ
ਬਿਨਾ ਹੀਆਈ ਕੋਹੈ ਰਖਾਈ ਭਾਈ ਤਾਹੀ ਕੋ ਬ
ਤਾਈਏ ॥ ੪੭ ॥ **ਕਾਬੀਰੁ** ॥ ਜੋ ਲੋਚਨ ਜੁਰਮਾਨ
ਪੰਥੀ ਕੋ ਉਮਰ ਤੇ ਲੋਚਨ ਮਨ ਹੋਤ ਕੋ ਕਛੁ ਕਰ
ਖਰਾਈਹੈ ॥ ਮੋ ਕੇ ਦੇਵ ਜਾਨ ਤਹੈ ਜਾਨੋ ਕਿਨ ਜਾਨੋ
ਮੁੜੁ ਤੁਮ ਸੋਲ ਰੇਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋ ਨ ਜੀ ਬਝਾਈਹੈ ॥ ਜੀਸੇ

ਬਡੇ ਮੇਘ ਬਿਨੁ ਬਾਰੁ ਪਰੇ ਪਾਇ ਜਲੁ ਪੀਛੇ ਛੁਟੀ
 ਗਾਗਰੀਏ ਪਾਸ ਨ ਬੁਝੀ ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੈ ਸੇਵੇ
 ਹਰੀ ਪਛਾਤਿ ਜਿ ਕੁੰਜ ਰਕੇ ਪਾਛੇ ਲੱਲ ਮੱਛਰ
 ਕੋਭੇ ਹਨ ਚੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ॥੪੮॥ ~~ਅੰਮ੍ਰਿਤ~~ ਇਕਕ
 ਪਿਭਾਜੇ ਜਾਇ ਲੰਗੀ ਹਨੁ ਮਾਨ ਪੀਠਿ ਏਕ ਅਨੁ
 ਰਾਗੋ ਰਖਨੁ ਧਰੇ ਚਰਨ ਕੋ ਇਕਕ ਹੈ ਜਾਨੁ ਤੈ
 ਏਈ ਦਿਨ ਬੁਝੇ ਇਨ੍ਹੇ ਤੇਈ ਮਾਏ ਚਲੈ ਪਰਜ

ਮੇਰੇ ਉਤਰਨ ਕੋ ਏਕ ਕਹੈ ਯਾ ਕੇ ਨੈ ਕੁੜਾ ਏ ਹੀ ਮਠਾ
 ਏ ਭਾਟ ਮਾਜੁ ਕੇ ਨੁਜੁਰ ਕਹੈ ਇਨ ਸੇ ਲਰਨ ਕੋ ਏ
 ਕ ਕਹੈ ਗਾਮ ਲੋਛ ਮਨ ਸੀਤਾ ਜੀਤ ਲੈ ਹੈ ਮਾਰੇ ਜੈ ਹੈ
 ਤੁਮ ਹੀ ਜੁਮਾ ਏ ਹੈ ਮਰਨ ਕੋ ੪੯ ਗਾਮ ਲੋਛ
ਗਾਮ ਲੋਛ ਗਾਮ ਲੋਛ ਕਰਨ ਦੇਖੈ ਕੇ ਉਕਧਿ ਰਾਨੇ
 ਕਧਿ ਗਾਮ ਲੋਛ ਮਨ ਬੋਲ ਬੋਲੇ ਮਾਧ ਨੇ ਜੁਭਾਇ ਜੋ।
 ਤਾਂ ਹੀ ਸੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਾਇ ਕੇ ਨਦਾ ਯੋ ਮਾਧ ਨਾਥ ੫੩

ਜੇਕਰੋ ਤੇ ਮਾਰੇ ਦੇ ਕਹੀ ਉਧਾਇ ਸੋ ਅੰਗ ਦਮ
 ਨਿਤ ਬਲ ਨੀਲ ਨਲ ਜਾਮ ਵੀਤ ਸਬੈ ਕੋ ਪਭਰੇ ਮ
 ਰਬੈ ਕੋ ਚਿਤੁ ਚਾਇ ਸੋ ਤੇ ਲੋ ਨਿਜ ਕਾਇਆ
 ਇਗਦਾ ਕੋ ਉਠਾਇ ਉਚੇ ਕੰਭੁ ਕਾਨ ਬੋਲੇ ਗਾਰ
 ਗਇ ਰਖ ਗਇ ਸੋ ॥੫॥ *ਗੀਤਕਾ ਨਵਰੰਗ*
ਕਾਇ ਤਾਰਿ ਕਲਤਾਲ ਰਿਖਿ ਬਾਮਨੁ ਪਾਰ
 ਸਰਾਮ ਸੇਤੁ ਨ ਸਮੁੰਦ ਕੋ ਨ ਛੇਦ ਬੀਜੀ ਨ ਮੇ

ਲੰਕਾ ਮੇਰੀ ਚੁਨਾਹੀ ਬਾਲੀ ਕਪਿ ਨੀ ਚੁਨਾਹੀ
ਭਿਸਰਾ ਸੁਬਾਹੁ ਖਰਦੁ ਖਰਮਲੀ ਨੀਮੇ। ਰੰਦ
ਕੇਪਿ ਨ ਕੁਨਾਹੀ। ਏਨੁ ਤਕ ਕੁਨਾਹੀ ਸੁਖ
ਨਖ ਕੁਨਾਹੀ। ਕੀਨੇ ਦੇਵਦੀ ਨੀਮੇ। ਕੁੰਭ ਕਾਨ
ਨਾਮ ਕਹਾਏ। ਯੈ ਮੇ ਤੇਜਾਨ ਰਾਮ ਦੇ ਜੁਤੁ ਮਮਾਰੇ
ਹੈਨ ਤੇਰਹਨ ਤੀ ਨੀਮੇ॥ ੫੭॥ **ਦੋਹਰਾ** ॥ ਜੇਰਖ
ਪਤਿ ਚਰਨ ਨ ਬਿਸੁਖ ਤੇ ਮੇ ਜੇਗਾਰ ਬਾਰਾ॥

ਨਿਜੁ ਮਧ ਰਾਧ ਨ ਸਮਝੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੇ ਮਾਭੈ ਵਾਰ
 ਪੁਤ੍ਰ ~~ਗੁਰਮਾਨੇ ਦੁਰਾਸੀ ਰਹਾ~~ ਤਬ ਬੋਲੇ ਹਨੁ
 ਮਾਨੁ ਕਹਿ ਗਾਨੁ ਤੀਸਾਂ ਚੀਕਹੀ ਆਇਨ ਤੇ ਕੀ
 ਯੇ ਜਾਨੁ ਹਮਾਹਿ ਸਗਾਨੁ ਹੈ ਸੰਗਾਨੁ ੫੩) ~~ਦੁਰ~~
~~ਮਾਨੁ ਦੁਰਾਸੀ~~ ਗਾਦਾ ਗਾਹਿਯ ਯੇ ਕਧਿ ਮੀਤਲੁ
 ਭਗਾਯੇ ਤਿਨੁ ਜੇ ਸੇ ਚਲੇ ਬਾਭਿ ਪੰਜ ਬਾਦ ਰਹਿ
 ਭਾਇਹੈ ਆਇ ਕਹੀ ਚਧੇ ਟਜ ਮਦੁ ਤਨੁ ਕੇ ਭਰਧੇ

ਟਜੀਵਤਲਧੇਟਸਬਜੇਲਕੈਚਲਾਏਹੈ। ਬ
ਭੇਬਭੇਸੁਰਨਕੇਬਭੇਈਲਗਾਏਹਾਖਦੇਖਰ
ਅਨਾਖਬਲਰੀਝਮੁਸਕਾਏਹੈ। ਏਕਦਬਿਰ
ਹੇਰਾਹੇਰਾਮਧਾਇਕੇਕਨਿਮਨੇਕਨਿਕੇਖ
ਨਕੈਕੁਕਾਨਲੈਨਿਧਾਏਹੈ॥੫੪॥ ਯਕਬਿਨੁਖ
ਹੁਰੇਤੁਲਲੈਕੈਧਾਯੇਹੈਲੈਰਾਰਤੁਕਿਯਾ
ਕੀਦੇਖਿਸੁਰਤਿਧਿਨਕੀਗੀਝਗਾਯੇਹੈ॥

ਤਾ ਕੋ ਤੇਜੁ ਦੇਖੇ ਦੂਰੈ ਰਹਿ ਕੇ ਮਝੇ ਜੁਗਮਝੇ ਰਿ
 ਤਿਨ ਤਾ ਕਿ ਕਧਿ ਰਾਜ ਕੋ ਚਲਾਯੇ ਹੀ ਤਾ ਹੀ
 ਛਿਨ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬਾਨੁ ਲੈ ਕੇ ਮਾਨੁ ਮੁਖ ਤੋਂ ਛਕ ਕੇ
 ਗੁਰੁ ਪਤਛ ਸੇਧ ਠਾਯੇ ਹੀ ਲਾਗਾ ਨਨ ਦੀ ਨੇ
 ਦੁਕਟੁ ਕਮਾਰੀ ਨੇ ਜੇ ਸੇ ਦੀ ਪਕੇ ਪਤਾ ਪਏ ਕ
 ਦੁਕਟੁ ਹੀ ਬੁਝਾਯੇ ਹੀ ॥੫੫॥ **ਕਾਧਿ ਤਾ** ਤੀ ਸਰੇਉ
 ਠਾਏ ਕੈ ਛਿਰਾਇ ਮੁਦ ਗਾਰਧਾਯੇ ਮਾਯੇ ਨਲ

ਨੀਲਾ ਦਿਗਬੋਲਿ ਤੁਰ ਪਾਏ ਹੋ। ਛੁਤ ਕਾਰੀ ਸੋਧ
 ਕੇ ਤੁੰਤ ਸੋਰੀ ਰਾਏ ਕਾਧਿ ਬੀਸ ਕੇ ਸੁਪੁਤ ਮਾਨੇ ਦਾ
 ਦਰ ਉਠਾਏ ਹੋ। ਰੰਦੇ ਦੇ ਕਾਧਾ ਇਨ ਸੋ ਮਾਰੇ ਚਿਤ
 ਚਾਇਨ ਸੋ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਪਾਇਨ ਸੋ ਚਾਂ ਮ ਕੇ ਚਲ
 ਦੇ ਹੋ। ਤੁਲੇ ਹਨੁ ਮਾਨ ਮਾਇ ਹਾਥ ਤੇ ਛਤ੍ਰਾਇ
 ਲੀਨੇ ਤਾ ਕੇ ਮਾਰ ਬੇ ਕੇ ਕਾਧਿ ਮੇਰੀ ਬਲਾਏ
 ਹੋ। ੫੬। ਮੀਰਾ ਦੁਖ ਝਾਨ ਕਰੇ ਕਹਾ ਪਾਵੈ ਜਾ
 ਮੀਰਾ ਦੇਵਾਰ ਕਾ

ਨਮਸਕਾਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇ ਸਿਮਾ ਰਿਮਾ ਰਿਗਯੇ ਹੈ॥
 ਨੀਲ ਨਲ ਲਾਰੇ ਭੁਜ ਮੰਦਿਤ ਤੇਰੀ ਸਜ ਬਾਲ
 ਸੁਤ ਬਹੁਰੇ ਗਿਗਾਇ ਭੂਮ ਦਯੇ ਹੈ ਕੇ ਉਮਾਰੇ
 ਬਾਨ ਕੇ ਉਚੈ ਖੈ ਨ ਕੁਕਾਨ ਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ ਨ ਕਾਢੈ
 ਕੇ ਉਰਾ ਮਾ ਬਿਨੁ ਭਯੇ ਹੈ ਫੂਕੇ ਕੇ ਲਕਾਰੀ ਚ
 ਫਿਰੈ ਠੇ ਗਿਗਾਇ ਮਾਨੁ ਹੈ ਜੇ ਇਗਯੇ ਮੇ
 ਸੇ ਬਾਟਿ ਸੁਖ ਲਯੇ ਹੈ ੨॥ ਰਾਮ ਰੰਗ ਦੁਰਾਤ ੨॥

੩੩੪

ਸਿਉ ਰਾਮਚੰਦ ਜਾਨੀ ਕਾਧਿ ਮੰਡਲ ਨ ਰਾਜਾਨੀਯ
ਕੈ ਕਹੂੰ ਸੰਤ ਰੇ ਕਸਾ ਬਡੀ ਬਿਪਰੀਤ ਕੀ। ਮਾਰ
ਬੇ ਕੇ ਸਮਹ ਮਾਯਾਯੇ ਰੈ ਰਿਵਾਯੇ ਰਿਖ ਮਬਜ਼ੋਨ
ਮਾਰਿ ਹੋਤੇ ਹਮਹੂੰ ਮਨੀਤ ਕੀ। ਏਕ ਬਾਹੁ ਤਾਨਿ
ਕੈ ਲਗਾਯੇ ਹੀਏ ਤਾਤ ਕਾਲ ਭੇਦਿ ਕੈ ਪਤਾ
ਲਗਾਏ ਕਹੀ ਬਾਤ ਜੀਤ ਕੀ। ਦੂਸਰੇ ਕਪਾਲੁ
ਲੈ ਜਿਯਾ ਕੇ ਸੁਰਲੇ ਕਮਾਰ ਮੇਜੇ ਰਿਖ ਮਾਰ ਕੇ

ਸੈਨਾ ਮਾਘ ਨੀ ਨਿਚੀ ਤ ਕੀ ੫੮ **ਕਾ ਬਿਤੁ** ਗਾ
ਗਾ ਕਾਰ ਭੁਯੇ ਭਾਰਾ ਦੁਨ ਕੋ ਗਾਯੇ ਸਬ ਪਾਛੇ
ਨੁਮਾਨੁ ਲੈ ਪਗਾਰ ਸੇ ਉਧਾਯੇ ਹੋ ਗਾਲ ਚਾਲ
ਪਰੀ ਨ ਸੰਭਾਰ ਵਹੀ ਕਾਹੁ ਤ ਨੁਮਾਨੁ ਲੈ ਕਾਲ
ਕੋ ਬਪੁਲਾ ਬਡੇ ਮਾਯੇ ਹੋ ਏਕ ਸੀ ਗਾਚ ਲੇ ਏਕ
ਮਾਘ ਸੇ ਮੇਦ ਲੇ ਕਾਧਿ ਏਕ ਗਿਰੇ ਪਾਤ ਸੇ ਸੰਭਾਰੇ
ਉਖ ਪਾਯੇ ਹੋ ਉਚੇ ਨ ਭੁਹੇ ਰਿਹੇ ਰਵੇ ਦੁਨ ਸੇ ਦੇ

੩੩੫

ਰਿਏਰਬੇਰਿਬੇਰਿਲਛਮਨਬੋਲਯੋਜਨਯੋ
ਪ੍ਰਥਮ **ਛਯੋ**॥ ਤਜਹੁਸੇਕਸਬਾਮਮਰਲੋਕਰ
ਗੀਰਿਦਿਤੁਮਾਜਨਾਪੁਤਾਦਿਨਮਾਇਮਗਤ
ਜਹੁਨੈਕਾਟਿਰਿਵਹੁਕਮਲਾਜਨਾਬਿਗਤੁਧਯ
ਨਲੋਚਨਪਸਾਰਤਿਪਗਾਰਿਨਿਹਾਰਹਾਉਤੁ
ਗਨਬਰਨਸਮੀਰਯੀਰਾਜਿਨਿਤਜਹੁਸੀਭਾਰ
ਜੁਰਲੋਗਾਮਾਜੁਮੀਚਾਲਕਰਹੁਕੀਭਕਰਨਬ

ਧਪਲਭਿਠਗਾਰਪਪਤਿਪਚਿਤੁਤੁਜਦੀਰਲ
 ਗਿਪਰਸਿਖੰਡੁਧਵਿਲੁਠਗਾ ੬੦ **ਕਬਿਤਾ** ਪ
 ਵੇਜਬਗਾਤੁਭੁਜੇਬਰੁਈਅਧਾਤਮਾਨੇਪਕਯੇਬ
 ਝਪਾਤਛਿਗਾਮਾਏਰਪੁਰਾਇਹੈ। ਕਰੇਮਸਕਾ
 ਇਯਹਬਰੁਈਅਕਾਇਮਾਨੁਯਾਕੇਸਾਸਗੀਧ
 ਮਾਸਬੀਜਿਤੀਸਿਖਾਇਹੈ। ਬੋਲੇਹਨੁਮਾਨੁਰਾਮ
 ਝਨੁਜੇਈਨੁਜਾਤਕਹਾਹਾਬਕਹਾਧਾਇਯਾਕੇ

ਕਹਾ ਲਗੇ ਧਾਇਓ ਨਦਾ ਅਰ ਕੇ ਮਤਿ ਦੇ ਕਥੀ
ਮਬਲਵੀ ਤਰੈ ਹੈ ਜੇ ਤੇ ਯਾ ਕੀ ਕੇ ਪਰਿ ਮੇ ਬੁਝਿ ਬੁਝ
ਵਿਸਾਇ ਹੈ ॥ ੬੧ ॥ **ਕਾ ਬੁਝੁ** ਬਡੀ ਜੀਤ ਬੁਝੀ
ਰਨਹਰ ਖੇਲੁ ਦੇਵ ਗਾਨ ਬਰਖੇਲੁ ਮਨੁ ਜੁ ਰਖਾਰ
ਖੇਲੁ ਰਨ ਕੇ ਕਰ ਕੇ ਪਚੀਤੁ ਕਥਿ ਖਰ ਕੇ ਨਲੀ
ਕਉਟਲ ਰਕੇ ਨਿਸੀ ਕਜੇ ਰਗ ਮਕੇ ਚਰਨ ਕੇ ॥
ਕਹੀ ਕਥਿ ਰਾਜ ਮਾਧੁ ਮਾਧ ਨੇਸ ਮਾਜ ਰਖ

ਰਾਜਕਾਜਕਰੇਦੁਖਮੈਟੇਸੀਹਰਨਕੋ। ਬਾਨੇਬਾ
 ਨੇਹਨੁਮਾਨਮੰਗਾਦਸਜਾਨੇਰਹੋਜਾਨੇਨਿਜਕਾ
 ਨੇਦਿਨਰਾਵਨਮੰਰਨਕੋ। **ੴ ਰਾਵਨਦੁਖ**
ਕਾਸਿ ਰਾਵਨਨਿਗਾਰੇਕੁਭਕਾਨਤੋਪਛਾਰੇਰ
 ਨਗਾਰੇਕਾਧਿਜੁਥਤੋਸਿਧਾਰੇਸਿਵਲੋਕਕੋ।
 ਤਾਕੇਸੀਗਾਭਾਰੇਭਾਰੇਸੁਰਹੈਰਮਾਰੇਤੇਉਨੈਕ
 ਨਸੀਭਾਰੇਰਾਮਚੰਦਬਾਨਫੇਕਕੋ। ਨਦੀਕੇਸ

੩੩੭

ਵਾਰੇਹੁ ਮਾਨਤ ਬਜਾ ਰੇਖ ਰਾਮਾ ਪਨ ਤੇ ਮਾਚ
ਨਲ ਗਾਈ ਨਖ ਨੋ ਕੋ ਤਾ ਕੇ ਜਾਇ ਮਾਚੈ ਕੋ ਉ
ਕਾਮ ਕੋ ਸਵਾਰੈ ਭਾਈ ਤਾਹੀ ਨਿਨ ਭਲੇ ਬਿਦਾ
ਦੇ ਉਮਨ ਸੇ ਕਰੇ **ਦੁਖਾ ਦਿਤੁ** ਜਾਹੀ ਗਾਨੁ
ਲੀ ਕਰੋ ਨਿਸੀ ਕਰੈ ਨ ਦੇਖੈ ਦੇਵ ਮਾਇ ਸਕੇ ਮਾ
ਨਿ ਮਾਥੇ ਭੁਮਿ ਸਿਰ ਨ ਵੇਤੈ ਸਾਤੁ ਪੈ ਰਿਬਾ
ਹਰਿ ਬਿਛੁੜਾ ਬਿਨੁ ਠਾਢੇ ਨ ਜਾਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਮਾ

ਪਨੇਜੁ ਗਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਤੇ ॥ ਜਾਗੀ ਕੇ ਬਲਾਵਤੇ
 ਸੁਆਵਤੇ ॥ ਸੁਸੀਕ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਕਹੇ ਚਿ ਗਬੈ
 ਨਰੁਪਾਵਤੇ ॥ ਤਾਹੀ ਗਾਤੁ ਕੇ ਤੇਰੀ ਛੁਬਾ ਦਰਲਪੇ
 ਟਤਰੇ ॥ ਸਬਾ ਦਿਨ ਦੇ ਕਸੇ ਨਾਪਾਏ ਮਨ ਭਾਵਤੇ ॥ ੬
 ॥ ਕਾਕਿਤੁ ॥ ਕੈ ਤੇ ਸੁਰਲੇ ਕ ਕੇ ਮੇਰੇ ਕਿਰੇ ਕਿਰ
 ਖੇ ਦੇਵ ਰਾਜ ਕੇ ਸਮਾਜ ਮੇਰ ਕਹਾ ਲੈ ਬਖਸੀਏ
 ॥ ਕੀਚਨ ਕੇ ਦੇ ਸੁਮਨ ਰਚਨ ਕਾਹੁ ਕੇ ਰੂਰ ਮੇਰੇ ਤਾ

ਸੁਸਹੀਦੇਸਦੇਸਨਮੇਮਾਨਦੋ। ਸੋਈਮੇਰੇਜੀ
ਦਤਨਿਸੰਕਰੈਲੀਗੁਰਗੀਛਬੀ। ਚਿਲੀਕਧਸੇ
ਮੇਰਾਮਾਰੋਕਗਾਜਾਨੀਦੋ। ਜਾਨਕੀਕੋਕੋਧਰੇ
ਕਿਭਾਗਾਹੀਕੋਲੋਪੁਹੈ। ਕੇਮੋਕੋਸਿਦਲੋਕਰੈ
ਸੁਕੈਸੇਪਾਹਿਚਾਨੀਦੋ। ੬੫। ਦੋਹਰਾ। ਰਾ
ਮਾਬਿਮਪਾਤਿਹੰਬੁਰੀਮਾਤਿਪਾਹਿਲੇਈਗਰਿ
ਲੇਤਾ। ਬੁਰਾਹੇਤਸਮਝੈਨਾਹੀਕੁਲੋਦਿਪਾਈ

ਦੇਤਾ ੬੬ ~~ਜੋਰਾ~~ ਰਾਮਗੀਤਮਨੁਲਾਇਜੇਸ

੩੩੮

ਨਿਹੈਕਵਿਰਾਮਕਾਹਾਤਿਨਕੇਦੁਖਰਖੁਗਇ

ਕੰਭਕਾਨਜਯੋਮਾਰਿਹੈ ~~੬੭ ਜੋਰਾ~~ ਜੇਜਗ

ਨਿਦਕਲੇਕਰਾਵਨਰਾਮਨਸਮਝਹੀਅਹਰ

ਜੁਤਿਨਾਹਿਲਜੋਗਾਮੋਰਕਹੋਰਸਗਾਨਿਹੈ ੬੮

~~੬੯ ਜੋਰਾ~~ ਮੇਘਨਦਾਮਬਜਾਇਰਨਾਛਿਤਿਜੁ

ਸੁਮਚਾਇਹੈਸਿਰਮੇਹੈਉਤਰਾਇਆਗੇ

ਕਥਾ ਸੁਰੋਇ ਗੀ ॥੬੮॥ ਗਦਿ ਤਸੀ ਰਾਗੁ ਗੀ ॥੩॥
 ਕੰਠ ਕਰਨੁ ॥੧॥ ਗਦਿ ਕਰਨੁ ॥੧॥
 ਗਾਇਕਾ ॥੧॥ ਗਾਵਨੁ ਕੇ ਪ੍ਰਚੰਡ ਮਨੁ ਹੁੰਮੁ
 ਗਾਇਕਾ ਤਪਸਿ ਚਿੰਤਾ ਪਟ ਕਿ ਬੀਸ ਭੁਜਨੁ
 ਭੁਮੇ ਪਨਾ ਦਬੇ ਲੋਨਿ ਕਟਿ ॥੧॥ ਗਾਇਕਾ ॥੧॥
 ਬਕਹ ਕੇਨ ਦੁਰਾਇ ਕੰਠ ਕਰਨੁ ਭੁਮੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ॥
 ਗਾਇਕਾ ਤਾ ਕੇ ਜੇ ਚਾਉਇ ਦੁਜੀ ਤ ਕੇ ਜੀ ਵਤੈ ॥

ਸੋਰਣਾ॥ ਕੰਤਕਨਮਾਰੇਜਰਬਹਤੇਪ

੩੪੦

ਛਾਰੇਅਬਜਾਨਤਹਮਾਰੇਪਛੁਹੈਨਰਦਦਾ
ਹਨੇ॥ ਹਾਰੇਸਬਰਾਕਸਨਟਾਰੇਤ੍ਰਿਭੁਖਾਂਦਰਕੇ
ਭਾਰੇਸੁਖਭਾਰੇਦੁਖਪਵੇਹੈਜਰਾਹਨੇ॥ ਸੰਕ
ਭਿਨੁਲੀਕਕੇਕਿੰਗੁਰਾਹੁੰਬਿਦਾਰੇਹੈਤੋਕਾ
ਦਿਰਜ੍ਯਦੇਉਤੇਹਿਘਰਮੀਉਰਾਹਨੇ॥ ਸੁਨੇ
ਪੁਤਮੀਤਭਾਂਤਭਾਂਤਬਿਖੀਤਿਰਾਮਚੰਦ

ਕੀਮਤੀ ਤਿਤੇ ਨਿਜੀ ਤਮਨ ਨਾਹਨੇ ੩ ਕਾਥੇ

੩ ਆਲੁ ਰਜਧਾਨੀ ਕੀ ਬਿਕਾਸੀ ਹੋ ਬਿਭੂਤ
ਚਾਨਿ ਪੁਤ ਮੇਘ ਨਾਦ ਤੇ ਨਨੈ ਕਜੀ ਆਨੀ ਹੋ
ਅਕੀਤ ਕਾਨੁ ਜੁਝੇ ਦਿਨ ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੁਝੇ ਮੇਰ
ਆਚੇ ਕੇ ਬਨਾਉ ਕੀ ਨਬਾਤ ਕਾਹੀ ਜਾਨੀ ਹੋ
ਅਜ ਹੋਹ ਮਮਾਨੀ ਤਉ ਜਾਨ ਕੀ ਬਿਕਾਸੀ ਹੋ
ਤਮੇਜੀ ਬੇਲੀ ਬਾਨੀ ਮਾਨੇ ਬੀਜੁ ਰੀਤ ਰਾਨੀ ੩੪

ਠੇ ਜਾ ਕੇਹ ਰਿਮਾਨੀ ਰਹੀ ਤੇ ਗਾ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ਜੁ
 ਨਿਉਣੀ ਸੀ ਮਰਾਨੀ ਮੇਰੀ ਮਾਉ ਸੀ ਮਰਾਨੀ ਹੋ
 ੪ ~~ਮੇਘਾਨਾ ਦੇਵ ਗਾ ਕਾ ਬੋਲੁ~~ ਬੋਲੇ ਮੇਘਾਨਾ
 ਦਰਾਜਾ ਕਾ ਹੋ ਕੇ ਬਿਖਾ ਦੁਕਰੈ ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੇ
 ਪੈਰਨ ਕੀ ਭਰਾਨਾ ਹਾਵੇ ਹੋ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੀ ਨੇ
 ਛਲ ਮੇਰ ਨੁਪੁਜਾਯੇ ਬਲੁ ਗਾਯੇ ਦਲੁ ਭਾਜੇ
 ਗਾਹਿਏ ਕਲੇਧ ਛਾਵੇ ਰੈ ਭੂਮੇ ਸੇਜ ਭੁਈ

ਤਬ ਨੀਦੇ ਮਾਇਗਾਈਰੇਰੇ ਦੁਸ ਕੇਨੇ ਦੀਜੈ
ਉਨ ਪਾਏ ਚੁਖ ਭਾਰੇਰੇ। ਕੇ ਸੀ ਮਾ ਬਹਾਨੀ
ਕੇ ਨਕਾਜ ਰਹੈ ਬਾਜ ਰਨ ਉਘਾਂਕੀ ਉਸਾਸਨ
ਮੇਫਾਸੀ ਮੇਲੁ ਮਾਰ ਜੇਰੇ। ੫ **ਕਾਇਤੁ।** ਦੀਜੈ
ਮੇਰਿ ਪਾਨ ਕਹਾ ਮਾ ਬਕੇ ਉਪਾਵੈ ਜਾਨ ਜੁੰਧ
ਕੇ ਨਿਦਾਨ ਕੇਨ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੁਰੀਰੇ। ਤੁਮ ਹੁੰਤੁ
ਜਾਨ ਤੁਕਿ ਜੀ ਮੇਸੀ ਕਾ ਮਾਨ ਤੁਹੇ ਜੀ ਤੁਜੇ ਸੁਰਰ ।

ਜਮੇਸੇਤਾਰੀਆਤਿਬਰੀਹੈ। ਬੈਰਾਨਿਕੇਮ
 ਰਿਬੇਕੇਮੇਸੀਖਗਾਧਾਰਜੇਸੇਘਾਪਨਕੇਕ
 ਟਬੇਕੇਕਾਂਸੀ। ਸਿਵਪਰੀਹੈ। ਜੀਜੇਤੁਲੇਰਾ
 ਜੁਕੀਜੇਰਾਕੇਕੁਪਾਨਿਦੀਜੇਲੇਕਪਰ
 ਲੇਕਰਾਧਿਬੇਕੀਬਾਤਜੁਰੀਹੈ। ੬। ਰਾਦੁਸੇ
 ਜਾਮੀਦੁਆ। ਘੇਮਸੇਨੇਨਵਹੈਜਸੁਗਾਵਤ
 ਨਚਤਸੇਦੁਚਲੇਸਬਾਮੰਗਾ। ਕੈਰਨਮੇਗ

ਹਿਖਰਾਉਲੀ ਬਿਧਿਲਹੁ ਸੇਧਾਉ ਭੁਏਅ
ਧਰੰਗਾਏਦੇ ਉਪਤਜਨੇਜਨਨੀਜਗਮਉ
ਰਸਬੈਉਤਕੀਟਪਤੰਗਾਜੰਗਕੇਠਕੁਕੁਵਜੰ
ਗਕੇਜੀਵਨੁਸੇਨਰਹੇਤੁਹੀਰੀਗਕੇਰੀਬਾ
੧ ~~ਸੋਧਾ~~ ਅਮਨਿਪਰੀਇਹੰਭਾਤਕੀਗਾਤੁ
ਗਜੇਰਨਸੇਉਠਿਵੇਨਹਿਕੇਈਗਾਵਨਕੇ
ਜੀਅਮਤੇਨਭਈਸਾਨਿਪੁਤਸਬੈਅਬਹੋਤਹੈ

ਸੇਈਆਮਾਨਸਮਾਇਲਗੋਗਾਨੁਲੀਕਾਹਿ
 ਦੇਵਨਕੀਨਚਾਲਾਵਤਕੋਈਬੀਚਮਦੇ
 ਦਰਬੋਲਿਉਠੀਮੁਖਦੀਨਭਈਮਨਤੋਮ
 ਤਿਰੋਈ॥੮॥ *ਮੀਦੇਦਰੀਦੁਰਾਕਾਬਿਤੁਮ*
 ਅਜਿਟਸੇਸਗਾਇਕਹੈਸਬੈਜੁਰਪਾਇਕਹੈਨ
 ਰਦਸੇਗਾਇਕਹੈਲਾਖਭਾਤਮਨੀਹੀ॥
 ਕੀਚਨਕੋਦੇਜੁਹੈਨਜੁਪਨੋਬਿਦੇਸਹੈਭਰੇ

੩੪੩

੦

ਸਮਲਕੇਸਜੀਤਿਬੈਕੀਰਨਮਨੀਹੀ॥੫॥
 ਤਮੇਘਨਾਦਹੋਚੁਰਾਜਕੇਸੁਦਾਦਹੋਨਜੀਮ
 ਮੋਬਿਖਾਦਹੋਨਕਰੁਪਤਿਛਨੀਹੀ॥ਜੈਤੂੰਸੀ
 ਅਕਬਹੁਚੁਰਾਵਤੇਨਕੰਤਤੇਤੇਮਾਜੁਸਬਬ
 ਤਿਕੀਬਸਾਂਤਭੁਲੀਬਨੀਹੀ॥੬॥ ਗਾਵੌਦ
 ਗਾਵੌਦ ਕੋਨੁਸਮੋਇਨਬਾਤਨਕੋਰਨਰਾਮ
 ਦਹੈਘਰਮੇਪਟਰਾਨੀ॥ਰਾਮਕੇਗਾਥਮਰੈਦੁ

ਸਕੀਧਰੁ ਤੈਯਹ ਬਾਤੁ ਸੁਕਾਹੇ ਤੇਜਾਨੀ ਅੰਮਰ
 ਕਦਾਚ ਬਨੈ ਇਹੁ ਭਾਤੁ ਤੇਜਾਨੁ ਬਨੈ ਕਾਹਿ
 ਕੰਨ ਸੀਹਾਨੀ ਦੇਹੁ ਫੁਟੇਹੁ ਨ ਸੀ ਅਛੁਟੀਚ
 ਲਿਹੈ ਜਗਮੈ ਜੁਗਾਚਾਰ ਕਹਾਨੀ ੧੦ **ਗਾਏ**
ਗਾਏ ਜੇ ਸਰੀ ਸੁਤ ਪਭਾਨੁ ਕੋਧ ਪਗਟ ਰਵ
 ਨਕੀਛਿ ਦੇਏ ਪੁਤ ਕੋ ਪਾਨੁ ਇੰਦੁ ਜੀਤ ਜੀਤਿ
 ਬਨੈ ੧੧ **ਏਦੁ ਜੀਤਿ ਦੁਰਾ ਕਰ ਬਦੁ ਰਾਮ ਤੇ ਨਤੁ**

ਰੇਦੇਰਿਮਰਗਾਇਪਰੇਸਬਮੇਪਨਾਦਚਦੇਰ
ਖਲੇਹਜੁਰੇਪੇਖੀਏ। ਸੋਲਤਸੋਤਰੇਤਉਠੇਰਤੇ
ਨਟਰੇਗਥਿਮਾਰਟੁਟਪਰੇਤੇਕਗਲੇਲਥਿਲੇ
ਖੀਏ। ਬਾਲੁਖਪਰੇਲੈਕਮਾਨਕਰਕਰੇਪੇਨ
ਗਮੇਮਨੁਸਰੇਪਲਸੇਭਲੈ। ਬਿਸੇਖੀਏ। ਆ
ਲੀਕੀਨੇਤੁਰਕਸਭਰੇਭਰੇਭਰਭਟਲਵੇਲ
ਵੇਲਰੇਪਟਮਰੇਮਰੇਦੇਖੀਏ॥੧॥

ਰਮਿਕੁ

ਬਡੇਈਬਡੇਤੁਰਬੈਪਧਵੈਤੁਜੈਤਵਾਰਠਰਠ
 ਰਨਕੇਬਡੇਬਡੇਡੀਲਹੈ। ਜੁਧਕੇਮਭੂਲਸ੍ਰਮਿਕ
 ਰਜੀਮਮੇਲਗੋਲਤੇਨਿਕਸਿਲਚੈਤਾਠੈਕੀਮ
 ਤਿਭੁਲੀਲਹੈ। ਕਾਲਕੇਬਨਉਲੀਕਰਾਉਕੇਨ
 ਦਾਉਪਰੈਜੀਤੁਨਕੇਬਾਉਕਰੁੰਜੇਦਧਿਭੁਭੀਲ
 ਹੈ। ਰਾਮਕਦਿਮਾਜੁਕਾਲਗਵਨਕੇਲੋਗਾਨ
 ਕੇਕੇਪੁਰੀਕੀਦੀਲਪਰਲੋਕਕੀਨਦੀਲਹੈ॥੩

~~ਜਗਦੀਸ਼~~ ਮਾਘ ਵਾਜਿ ਤਕੇ ਸਬ ਸੀਸਾ ਨਿਦੁ
ਇਸ ਸੇਚ ਨ ਮੇਹ ਬਿਸਮਾਰ ਉਧਾਰੇ ਅਮਾਇ ਨਿ
ਦਾਨ ਕੀ ਬਾਤ ਪਰਿ ਕਹਿ ਕੈ ਇਹੁ ਭਾਂਤ ਬਜਾ
ਇਨ ਗਾਰੇ ਰੋਸ ਭੁਰੇ ਚਮੜੇ ਨ ਪਰਿ ਗਾਰਿ
ਬਾਂਸ ਵਕੇਟ ਨਿਕੋਟਿ ਸਥਾਰੇ ॥੧੪॥ ~~ਜਗਦੀਸ਼~~
ਅਚੇਤੁ ਪਾਇਨ ਰੋਸ ਚੁਹਿ ਰਿਸਾ ਰੁਬਯ
ਮਾਘ ਵਾਜਿ ਤਕੇ ਸਬ ਸੀਸਾ ਨਿਦੁ

ਬਹਿ ੧੫ **ਕਾ ਬਿਤੁ** ਤੇ ਕੋ ਜਿ ਹਯ ਨੁ
ਪਿਨਾਰੀ ਕੋ ਮਹਾ ਪਬਲ ਜਾ ਕੇ ਬਲੁ ਦੇਖ ਭਿੰ
ਗਯਾ ਤਿ ਕੀ ਨੇ ਮੇ ਨਹੈ । ਤਾਰਿ ਕਾ ਕੋ ਮਾਰਿ ਬਾ
ਲੀ ਬਲ ਸੇ ਪਛਾ ਕੋ ਜਿ ਨ ਜਾ ਕੇ ਭਲੀ ਭਾ
ਤਹੁ ਨੁ ਮਾਨੁ ਯਾ ਕੇ ਲੋ ਨਹੈ । ਅਪਹੀ ਤੇ ਜਾ ਕੇ
ਬਸੇ ਵਰ ਵੈ ਗਾਟੇ ਕਾ ਪਿਜਾ ਕੇ ਬੁਰਾ ਸਿਧ ਕੇ ਨੁ
ਮਿਲੇ ਮੇ ਨਹੈ । ਮੇ ਪਨਾ ਦਰਬ ਕਬ ਕਰੇ ਮ

੩੪੬

ਭਾਖੀ ਚਿਕਰੋ ਕਰੋ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨ
 ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਬੋਲੇ ਸਬ ਸੁਰ ਮੇਜੇ ਕੁਰਹੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕੋ
 ਉਮਰੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਮਾਜਾ ਮੇਜੇ ਇਤਰਾਤ ਹੈ ॥
 ਜੇ ਮੇਜੇ ਨ ਮਾਸ ਕੀ ਦੁਪਾਰੀ ਮੇਜੇ ਯਾਇ ਸੁਰ
 ਜਬ ਤੈਯੋ ਕੋ ਉਮੇ ਜੇ ਬਰ ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਧਾਛੇ ਲ
 ਛਮ ਨ ਮਾਰੇ ਮੰਗ ਦਸੇ ਕਾਧਿ ਰਾਉ ਨੀਲ ਨ
 ਲਪਾਇਤ ਰਾਮ ਜਿਨ ਕੋ ਤਾਤ ਹੈ ॥ ਖੀ ਚਿਕਰ

(੬੬)
 ਭਾਖੀ ਚਿਕਰੋ ਕਰੋ ਸੀਤਾ ਪਤਿ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕੋ ਨ
 ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਬੋਲੇ ਸਬ ਸੁਰ ਮੇਜੇ ਕੁਰਹੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕੋ
 ਉਮਰੇ ਮੇਘ ਨਾਦ ਮਾਜਾ ਮੇਜੇ ਇਤਰਾਤ ਹੈ ॥
 ਜੇ ਮੇਜੇ ਨ ਮਾਸ ਕੀ ਦੁਪਾਰੀ ਮੇਜੇ ਯਾਇ ਸੁਰ
 ਜਬ ਤੈਯੋ ਕੋ ਉਮੇ ਜੇ ਬਰ ਰਾਤ ਹੈ ॥ ਧਾਛੇ ਲ
 ਛਮ ਨ ਮਾਰੇ ਮੰਗ ਦਸੇ ਕਾਧਿ ਰਾਉ ਨੀਲ ਨ
 ਲਪਾਇਤ ਰਾਮ ਜਿਨ ਕੋ ਤਾਤ ਹੈ ॥ ਖੀ ਚਿਕਰ

ਗਇਤਾ ਕੀ ਬਲਿ ਜਾਇ ਰਾਮ ਕਾਇ ਜਾਹੀ ਕੋਰੁ
 ਸੁਝੈ ਤਾ ਕੋ ਮਾਨੁ ਕਾਲ ਪਾਤਹੈ ॥੧॥ ਗਇਤਾ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ॥ ਸੁਰੇਸੁਰੀ ਵਰੀ ਵਰੀ ਨੈ ਕੋ ਨਿਹਾਰ
 ਰਾਜ ਮਾਧਨੇ ਨ ਰਾਖ ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਕੋ ਨ ਭਾਂਤਿ ਤੁਰਿ
 ਨ ਲਸੈ ਤੇ ਬਲ ਕੋ ਬਿਲਾਸ ਕਹਾ ਬੁਝ ਤਹੈ ਨੀ
 ਲ ਕੋ ਨ ਕਰਹੈ ॥ ਹਨੁ ਮਾਨੁ ਹੁਮੈ ਕਰੇ ਕੋ ਨ ਜੋਗ
 ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਵਾਨੁ ਮਾਨੁ ਮੀਰਾਦ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋ ਨਹਿ

ਗੋ ਜੇ ਲੋਠਹ ਰਾਇ ਮੇਰੀ ਮਾਵ ਤੇ ਨ ਭਾਜ ਜਾਇ
ਤੇ ਲੋਕ ਛੁਲਾ ਵਿਰੇ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁੰਜੇ ਲਾ ਵਿਰੇ ੧੮
~~ਮੋਰ~~ ਯੇ ਕਹਿ ਕੇ ਬਰਖ ਤ ਭਯੋ ਬਾਨ ਬੁੰਦਇ
ਕਧਾਗਾ ਉਚ ਨੀਚ ਕਾਇ ਰਸ ਭਟ ਸਬ ਕੀਨੇ
ਇਕ ਸਾਰਾ ੧੯ ~~ਮੋਰ~~ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ਸੀ ਭਾਰ
ਕਿ ਤੇ ਸੁਰ ਕਟਿਯ ਰਖੇ ਜਜੇ ਦਾ ਦੁਖ ਰਜਾ
ਵਿਚਟ ਕਤ ਪਟ ਕਤ ਬਾਂਸ ਡਿਨ ੨੦ ~~ਮੋਰ~~

ਜਾਗੀਕੇਪਚਾਰੈਤਾਹਿਪਾਹਿਲੇਹੀਮਰੈ
 ਮਾਜੁਭਲੀਭਾਤਸਬਹੀਕੇਬਲਪਰਖਤਹੈ
 ਰਾਗੀਰਪੁਬੀਰਸੇਘਨਾਦਮੇਘਨਾਦਕਾਵਿ
 ਪਾਛੇਬਾਨੁਬੀਦਖਰੀਬਡੀਬਰਖਤਹੈ। ਜਾ
 ਨਤਹੈਮਾਜੁਰਨਰਹੈਗੋਨਕੋਭੁਕਪਿਲ
 ਛਮਨਨੈਕਗੁਨਕੋਭਿਹਰਖਤਹੈ। ਹੋਕਹੋਨਿ
 ਫੇਟਕਜੁਆਕੀਭਿਟਵੈਕੈਬੀਰਸਬਹੀਕੇਪ

ਨਮਾਨੇਕਾਲੁਪਰਖਤਹੈ ੨੧। **ਦਿਹਾ ਜਗਾਂ**
ਜਗਾਂਕਾਪਿਲਰਤਹੈ ਤਹੰਤਹੰਦਏ ਭੁਜਾਇ
ਤੇਮਿਲਸੀਰਖਾਬੀਰਸੇਬੋਲਤੁਕਾਰਿਗਾ
ਹਿਧਾਇ ੨੨। **ਹੁਸਨਾਨਦੁਨੀ। ਕਾਕਿਤੁ।**
ਮੇਘਨਾਦਕੇਪਯੋਕਾਲਨਾਖਮੇਸੇਮੇਲਯੋ
ਚਾਲੁਜਾਕੇਬਲਮਾਰੋਚੁਰਕੇਨਸੇਸਰਾਹਨੇ
ਨੀਲਕੋਮਨੀਤੁਆਉਛੀਲੇਮਨਕਾਧਿਰਾਉ

ਮਾਯਾਪੁਨੁ ਕੀਨੇ ਸਬ ਬਾਂਦਰ ਨਿਬਾਹਨੇ ਆਏ
 ਤੇ ਪਰਵਨ ਸੇ ਸੀਲੁ ਤੁਮ ਰਾਖ ਤੁਹੇ ਭੇਹ ਨਿਤ
 ਆਇ ਮਾਯਾਗੁ ਜੈ ਨੈਕ ਦਾਹਨੇ ਕੀਜੈ ਨਦੁਲਾ
 ਉਚਾਲਿ ਦੇਖੈ ਦਸ ਪਾਉ ਰਨ ਲੇਹੁ ਕੇ ਝੁਲਾਉ
 ਸੇਰਲਾਉ ਕਛੁ ਨਾਹਨੇ ੨੩ **ਰਾਮਦੇਵਦੁਰ**
ਕਾਖਤੁ ਹਨੁ ਮਾਯਾਗੁ ਕੀਉ ਰਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖ ਕਾ
 ਨੇਰਾ ਮਯਾਇ ਜੁਪ ਲੇਹੁ ਬਬਾਨ ਰਦੁਖਾ ਰੇਹੈ
 ਸ

ਬੇਲੁਤ ਕਧੋਲੁ ਤੇ ਛੁਬਿ ਕੇਤੁ ਰੰਗ ਉਠੈ ਤਿ
ਰਛੈ ਹੈ ਕੰਜ ਕੈ ਨ ਮੇਰੈ ਰਿਗ ਭਾਰੇ ਹੈ ਬਲ੍ਹ
ਲਛਮ ਨ ਦੇਧ ਨੁ ਖਲੀ ਜੈ ਬਾਨੁ ਲੀਜੈ ਇ
ਨੁ ਹੀ ਕੇਦੀ ਜੈ ਗਮ ਤਾਪ ਸੀ ਧਿਚਾਰੇ ਹੈ ਗ
ਸਾਹ ਸੀਟਾਰ ਤ ਹੋਜੀ ਉਜੇ ਰਨੁ ਹ ਬਤ ਹੋਇ
ਦੁਜੀ ਤੁਜੀ ਤਿਜੀ ਤਿਸ ਬੈਸਾ ਰਿਗਾਰੇ ਹੈ ੨
੪) ਲਲਿਤ ਮੋਦਿਤਾ ਕਾ ਬਿਤੁ ਕਾਹੇ ਕੇਉ

ਠਾਯੇ ਭਾਰੁ ਕਰਤ ਰਹੇ ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਹੇ ਹੋ ਕਮਾਨੁ ਸੇ
 ਬਠਾਈ ਜੁ ਤਨਾਇ ਗੈ। ਬਾਨੁ ਨ ਸੇ ਕਰਹੇ ਹੋ ਬਨਾ
 ਇਰੀ ਤੁਝੰ ਤੁਕਾਟਿ ਬੈਰਾਨਿ ਕੇ ਸੇ। ਦਿਤੁ ਮੈ ਨੀ ਕੇ
 ਕੈਨ ਦਾਇਹੈ। ਸੁਨੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਰਨ ਭੀਰ ਕੇ ਧਰੇ
 ਤੇ ਮਾਜੁ ਕਾ ਮਜੇ ਨ ਮਾਇਹੈ। ਤੇ ਕੈਨ ਕਾ ਮਾਮਾਇ
 ਹੈ। ਦੀਜੇ ਮੇਰਿ ਪਾਨ ਕਹਾ ਕਉ ਪਾਵੈ ਜਾਨੁ ਮੇਘ
 ਨਾਦ ਕੇ ਤੇ ਮੇਘ ਕਾਰਿਧੈ ਨ ਜਜੇ ਉਤ੍ਰਾਇਹੈ ॥

੩੫੦

੫॥ ਗਾਮਚੰਦ੍ਰਾਚਾਕਾਸਿਤੁ॥ ਹਸੇਰਖੁਬੀਰਕ
 ਰਨਾਸੇਰਚੁਤਰੇਨੈਨਲਛਮਨਬਾਨਸੇਕਮਾਨਜ
 ਬਤਾਨਿਹੈ॥ ਗਨੁਮਾਨਕਾਹੇਕੇਗਾਮਾਨਚਹੈਰਾਵ
 ਨਸੇਤਾਰੀਹੈ॥ ਤਰਸੇਮੋਹਿਜੀਸੇਗਾਰਿਮਮਾਨਹੈ॥
 ਘੀਠਿਠੋਕਿਡੀਠਿਠਾਵਿਦੇਖਜੇਮੁਖਕਯਜੇਖੀ
 ਰਸੇਸੇਜੁਧਕੀਜੇਜੇਸੀਜਦਾਕਲਬਾਨਹੈ॥
 ਬਾਛਜੇਮਹਿਲਾਦੁਰਾਮਕੀਨੇਸੀਖਨਾਦੁਕ ੩੫

ਯੇਰਨਕੋਚੁਦਾਦਮੇਘਨਾਦੁਮਾਜੁਜਾਨਿਹੈ

੩੫੧

੨੬ **ਕਾਧਿਤੁ**। ਉਮਰੇਮਨੇਕਕਧਿਦੇਕਨਤੇਦੇ

ਕਨਧਿਲੋਛਮਨਜੁਕੋਚਹੁਚਿਰਘੀਰਿਕੈ। ਸਮਾਗੇ

ਭਯੋਹਨੁਮਾਨਪਾਛੇਨੀਲਜਾਮਵੁਨਲੀਕਾਕੋਨਿ

ਸੀਕਸੁਰਮਾਰੇਹੈਨਿਬੇਰਕੈ। ਸਮੇਸੇਬਾਨਚਲੇਜੈ

ਸੇਸਾਦੁਨਕੇਮੇਹਭੁਲੇਮਾਰੁਕੋਬਜਾਇਰਾਮਰੁ

ਵਕਹੈਟੇਰਿਕੈ। ਗੀਧਨਿਕੋਮਾਜੁਬਡੇਰਾਦੁਨ

ਕੇਤਾਂਸੁਮੇਘਨਾਦਗਾਹੇਦਾਂਤਪਾਸੁਮੇਜੋਭੁੱਧਰੇਕਕੀ
੨੭, **ਕਾਥਿਉ** ਪਰੀਲੋਹਮਾਰਸਬਾਮਾਪਮਾਪਮੇ
ਸੁਮਾਰਕਹੂੰਤਰਵਾਰਿਨਜੋਗਾਥਤਰਫਤਰੇਗਕਹੂੰ
ਮਾਤੇਗਾਈਕਹੂੰਗਿਰੇਕਟਿਸਾਈਕਹੂੰਭਾਈਬਾਂਧੇ
ਗੀਨਤੀਕੇਸੁਮਨਭਰਤਰੇਗਾਈਕਫਟਬਾਧਿਕੇਕਟ
ਰਿਨਜੋਲਰੇਧਾਇਏਕਸੁਰਧਾਇਬਿਨੁਮਾਥੇਈ
ਪਰਤਰੇਗਾਸੁਸੇਏਕਬਚਦੇਉਕਾਹੁਤੇਨਾਛਕੇਉ

ਤੇਤਦੇਉਦੇਕਾਮਪਛਰਾਕੇਬਰਤਹੈ੨੮। ~~ਮੇਘਨਾਦੈ~~ ੩੫੨

~~ਮੇਘਨਾਦੈ~~ ਮੇਘਨਾਦੈਰਿਸਮਾਈਮੰਤ੍ਰਪਾਇ

ਕੈਚਲਾਈਬਾਨਹਿਮੇਨਾਰਾਪਾਸਬਡੀਦੁਖਦਾਇ

ਨੀਯਜਾਕੇਤੇਜਮਾਰੇਰਾਮਲੇਗਨਕੇਤੇਜਪਟੇਜੈ

ਸੋਘੁਤੁਜੈਸੋਜਨਸਬਹੀਕੀਘਾਇਨੀਘੰਚਗਥਿ

ਮਾਰੇਹੈਪੈਲਰਮਗਾਤਾਰੇਹੈਪੈਨੈਕਨਸੀਭਾਰੇਘਾ

ਨਸਭੁਕੇਉਤੁਗਇਨੀਯਕਾਹੇਕੀਲਰਾਈਉਨਕ

ਬਾਈਚੁਕਾਈਜੈਸੇਪਾਰਾਮਾਰਿਡਾਰਤਰੇਪਲਮੇਰ

ਸਾਇਈ ੨੮ ~~ਕਿ ਕਵਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜਦੋਂ ਹਰਾ~~

ਪਾਰਿਲੇਸੀਵਪੁਬੀਰਜੀਚਕਮਾਰਿਦੇਜਸ

ਰਾਪਾਮਮਬਕਿਸਿਕੇਚਕਈਹਸੀਤਜਿਮਨਬਿ

ਰਹਪੁਲਾਪੁਤ੦ ~~ਕਿ ਕਵਿਤਾ~~ ਸਾਧਨਦੇਜੋਜਿਨਿ

ਮੇਪਾਤੁਕੇਸੇਈਰਾਮਪਦੇਸੁਖਸੇਰਨਮੇਲਖ

ਬੀਰਸਮੀਰਕੇਪੁਤਸਮੇਤਰਹੇਛਪਿਕੈਕਪਿਕੈ

ਰਾਨਮੇਗਮਬਜੀਤੁਭਈਮਘਵਾਜਿਤਕਹਿਕੈਰ

੩੫੩

ਖੀਅਤਿਹੀਮਨਮੇਗਚਕਈਨਿਸਬਜਕਲਹੀਚਿ

ਤਮੇਤਉਨਾਚਿਉਠੀਹਸਿਕੈਬਨਮੇ ੩੧ **ਰਾਵਨ**

ਦੁਰਯੋਧਨ **ਮੀਰਜਾ** **ਰਾਵਨ** ਸੇਕਹੀਨੁਤਨਿਜਾਇ

ਨਿਚੀਤਭਏਰਾਨਮੇਗਮਜੀਤੋਗਰਾਮਸਮੇਤਸਬੈਕ

ਧਿਮੰਡਲਭੂਮਿਪਰੇਜਨੁਚਿਤਨਿਚੀਤੋਗਨਾਰਾਕੀ

ਪਾਸਪਰੇਇਹਭਾਂਤਨਸ੍ਰਸ੍ਰਭਵੈਉਕਸੇਨਕਹੀ

ਤੇਲੇਸੀਅਮਕੋਦਿਖਾਵਹੁਜਾਇਜੁਮੇਹਿਭੁਨੇ
ਅਜਹੁਅਬਹੀਤੇ ੩੨ ~~ਅਖੀਸਰਆਵਾਹਾ~~
~~ਮੇਦਾ~~ ਅਸੀਅਸੇਬਾਤਕਹੀਜਰਮਾਰਨੁਦੇਖਿਸ
ਬੀਭਟਨੁਕਿਪਰੇਗਤਿਨਦੇਖਕੇਸੀਰਖਬੀਰਭੁ
ਰੇਦਿਗਜੀਚਕੀਏਦੁਖਪ੍ਰੀਤਗਰੇਕਹੀਯਾਬਲ
ਜਾਨਕੀਪਾਇਨਲਾਗਤਲਾਗਹੋਇਹੋਭਾਂਤ
ਲਾਰੇਗੁਮਭਿਤਰਫੇਵਿਨਦੇਤਹੇਮੇਹਿਛੁਮੇਅ

ਬਝੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰੇ ੩੩ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ**
 ਅਬ ਬ੍ਰਜਾਹ ਸਮੇ ਵਿਖ ਮੰਤ੍ਰ ਲਹੇ ਤਬ ਸੇ ਹਿ ਅਸੀ
 ਸਦਈ ਕਹਿ ਕੈ ਰਖ ਅਬੀ ਵਧ ਗਾਵਾਨਿ ਹੇ ਹੁ ਸਦਾ
 ਭੁਝ ਸੇ ਭੁਝ ਗਾਇ ਨਿਸੇ ਵਾਹਿ ਕੈ ਅਤਿ ਹੁ ਕੀ ਕ
 ਹੀ ਅਬ ਭੂਠੀ ਭਈ ਮਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਾਤ ਗਈ ਬ
 ਹਿ ਕੈ ਸਖੀ ਮੇਰ ਕੀ ਕੈ ਨ ਕਹੈ ਇਹ ਮੇਰ ਕਾ
 ਨਨਕਾ ਤੁਰਹੇ ਸਾਹਿ ਕੈ ੩੪ **ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ** ਬਨਕੇ

ਚਲੇ ਤੇ ਕਹੀ ਜੇ ਬਤੀ ਮਾਂ ਤੇ ਈ ਜਾਨੁ ਹੋ ਚਿ ਤੁਮੈ ਨ
 ਰਹੀ ਅਥ ਸਿ ਕੇ ਬਨ ਮੇ ਪਾਨਿ ਤੇ ਸੀ ਗਾਨਾ ਕੀ ਰਾਜ
 ਸਮਾਜ ਕਰੇ ਪਰ ਹੀ ਸੇ ਈ ਸੀ ਰਾਖਾ ਬਤਿ ਹ
 ਰੀ ਦੇ ਬਾਤੁ ਕਾ ਹੀ ਜੀ ਮੇ ਸਚੁ ਕਯੋ ਟਰ ਹੀ ਤੇ ਈ
 ਤੁਠਿ ਭਈ ਮੇ ਰੇ ਪਾਨੁ ਤੇ ਸੀ ਮਾਪਾ ਪਾਨਿ ਕੀ ਸਬ
 ਹੋ ਸਰ ਹੀ ੩੫ ~~ਸਾਹਿਬ~~ ਮਜ਼ਹੂਰ ਮਾਪਾ ਰਾਧ
 ਨਾਨਾ ਕੀ ਕੀ ਭੁਜ ਬਾਮ ਭੁਵੈ ਮਿਲਿ ਲੇ ਚਨ ਜੇ ।

ਕਹੋ ਬੁਢਿ ਮਥੇ ਕਹੋ ਜਾਇ ਜਰਹਿ ਮਥੀ ਚਗਵੇ ਮ

੩੫੫

ਨਯੋ ਚਨ ਸੋ ੩੬ ~~ਮਥੀ~~ ਮਥੀ ਸੋ ਜੁਖ ਮਥੀ ਤੇ ਨ ਮ

ਨਨ ਕੋ ਤਾਨ ਨ ਵਤੀ ਭਾਰਿ ਕੁ ਤੇ ਨ ਮਨਿ ਰਨ ਬ

ਨਤੇ ਮਥੀ ਕੇ ਸਨੇਹ ਤੇ ਨ ਬਨੀ ਠਨ ਨੇਹੇ ਤੇ ਨ ਕੀਚ

ਨ ਕੇ ਮੇਹ ਤੇ ਨ ਕਹੂੰ ਸਖੀ ਜਨ ਤੇ ਮਥੀ ਸੋ ਜੁਖ ਮੇ ਕੇ

ਮਹੇ ਹਿ ਮੇ ਰੇ ਪਾਨ ਨ ਬਨੈ ਕੇ ਜੇ ਕਟਾਛ ਕੋ ਰਖ ਰੇ

ਉਠ ਰਨ ਤੇ ਮਥੀ ਨ ਮੇ ਸਰ ਮਥੀ ਸੋ ਇਸ ਰਮ ਕੇ ਮ

ਗੋਜਾਨਕੀ ਬਿਲਾ ਬਿਲਾ ਦਿਰਾ ਦਿਰਾ ਦਿਮਨ ਤੇ ॥
੩੭ **ਦੇ ਰਚਾ** ॥ ਰਾਮ ਚਰਨ ਤਰਲੇ ਛਮਨ ਸੀ
ਅਵੇਖ ਜੋ ਬਿਨੁ ਚੈ ਨਾ ਗੀ ਚਿਟੁ ਤਿਸ ਮਨ ਮਨਿ
ਦੁਹਤਿ ਬੋਲ ਤੁਤਾ ਸੇ ਬੈਨਾ ੩੮ **ਦੇ ਰਚਾ** ॥ ਭੁਜੀ
ਸੰਨ ਰਖ ਰਾਜ ਕਹਿਲ ਛਮਨ ਕਿਹ ਹੇਤੁ ਤੇ ॥ ਭੁ
ਲੀ ਨਿਬਾਹੀ ਲਾਜ ਰਖ ਕੁਲ ਤੇਲ ਪੁਕੁਲ ਕੀ
ਚਿ ੪੯ **ਦੇ ਰਚਾ** ॥ ਅਵੇਖ ਪੁਨ ਬੋਲ ਭਕੇ ਬੀ

ਰਬੀਰਲੋਛਮਨਪਾਨਨਾਸਮੇਸੋਮਾਜੁਬੋਲਤਨ
 ਨੈਕਹੁੰਮਾਜਗਤੁਹੇਮੇਰੇਅਪਰਾਧਾਨਿਤੈਰਾਠਿਰ
 ਹੋਬੁਝੇਬਿਨੁਜੇਸੇਹੈਕਰਤਮੇਸੀਹੈਕਹੁੰਮਾਤੁਤੇਮੇ
 ਰੇਚਰਨਨਕੇਸੇਦੁਕਹੈਰੇਸੁਪਤਯੋਕਬੋਲਿਪਨ
 ਸੇਰੇਜਾਤਕਹੁੰਤੇਕਹੁੰਮਾਕਸੇਕਹੈਬਾਤਾਨਿਨਹੀ
 ਤੇਮੇਹਿਭੁਈਰਤੁਕੇਮਨਾਖਗਾਇਨਭਲੇਕ
 ਲਕਸੇਕਹੁੰ४੦॥ **ਸੋਰਠੀ** ਬਢੇਜੀਮਉਤ

੩੫੬

ਪਾਤਰਾਮਨੀ ਦਲਛ ਮਨਤ ਕੋ। ਤਬ ਝਗਨਿ ਕਿਛ
ਰਿਭਾ ਤਪਨ ਸੋ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਸੋਧ
ਪਾਤਰਾਮਨੀ ਮਨਤ ਕੋ ਤਜਿ ਮਾਨਿ ਕਰੈ ਚੁ
ਨਿਬਾਲ ਜਮਾਤੀ। ਮਾਂਗਤਿ ਹੋਇ ਕਥਾ ਤਬ ਡੀ
ਕਰ ਜੋ ਰਿਬੈ ਦੁਖ ਮੇ ਬਿਲਲਾਤੀ। ਜੋ ਲਗ
ਯੋ ਚਲੈ ਜਗ ਮੇ ਸੀ ਮਜੀ ਦੁਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਰਾਮ ਸੰ
ਗਤੀ। ਤੇਲ ਗਿਦੇ ਹੋਏ ਤਜਿ ਰੇ ਜੋ ਸੇਧ ਨਹੀ

ਕਾਂਦਰੀ ਕੋਤ ਜਿ ਜਾਤੀ ॥੪੨॥ ~~ਸਦੇ ਹਰਾ~~ ਕਾਹੇ
 ਕੋਤੁਤ ਕੀ ਓਹ ਨੁਦੰਤ ਦਈ ਜਿਨ ਰਾਵਨ ਕੇ
 ਪੁਰਨੋ ਸਮਰੁ ਕਾਹੇ ਕੋ ਸਿਧਾਹਿ ਬਾਧਿ ਦਯੋਦੁ
 ਅਲੈ ਜਲ ਬਾਦਿ ਹੀ ਕੋ ਨ ਸੀਰੋ ॥ ਕਾਧਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲ
 ਬੀਰ ਸਮੇਤ ਸਬੈ ਮੋਹਿ ਛਾਤ੍ਰਿ ਕੋ ਕਯੋ ਨ ਰਾਏ ਪਰ
 ਕੋ ਗੁਰੁ ਮਾਮਤਿ ਨ ਬਾਤ ਨਿਬਾਹਿ ਸਕੀ ਜੁ ਕਹੀਰਾ
 ਏਸ ਪਾਕਹੀ ਕਹੀ ਹੋ ॥੪੩॥ ~~ਸਦੇ ਹਰਾ~~ ਰੇ ਸੀਮ

੩੫੭

ਕੇਜੀਅਬਾਤੁਨਿਅਬਪੀਅਬਿਨਗਤਕੋਕ
ਮਕੈਲੇਤੁਰਸਮਦਮੇਕੈਉਤਿਮਿਲਨਭਯੋਨਾ
੪੪) **ਰਕਾਇਤੁ** ਮੇਸੇਬਿਲਲਾਇਕਰਕ
ਟਿਕਾਟਿਖਾਇਨਬਿਦਾਨਤੇਉਰਬੇਜਗਇਮ
ਜਨਿਬਹਾਵਤੀਗਕਛੁਨਬਸਾਇਕਰੈਗਇ
ਗਇਰਖਾਗਇਤੁਮੇਸੇਕਾਵਿਛਾਡੀਅ
ਤੁਤੁਵਤੀਅਨਕੇਸਨੇਰਖਜੇਹੁਤੇਤੇਬਿਲਾ

ਨੇਸਬਰਮਾਸਰਮਕਰਿਕਾਹੁਨਸੁਨਾਵਤੀ
 ਆਲੇਗਯੋਕਹਰੁਮਹਿਮਾਰੋਫਲਦੇਤੁਬਿਧਿ
 ਜਨਕੀਤਿਮਾਜੁਮੀਦੁਮਾਂਗੇਹੁਨਪਾਵਤੀ ॥ ੪
 ਮੁਖਰਮਾਜੀਤੀਦੁਖਾਮਿਦੁਖਾ ਰੇਵਤਜਾ
 ਨਕੀਕੇਸਰਮਾਜਮਸੇਕਬਨੀਅਹਿਜਾਇਯ
 ਗੀਤਿਜਟੀਤੁਹੰਮਾਇਸਮੇਧਕੀਚਿਜੀਮਪ੍ਰ
 ਨਤੁਜੈਜਿਨਦੇਕਪ੍ਰਗੀਸੁਨਿਰਾਮਪ੍ਰਤਾਪ

੩੫੮

ਹੁਤਾਸਨਤੇਤਨਰਾਵਨਕੀਜਰਹੀਜੁਜਰੀਅਸ
 ਲਿਜੀਬਕਜੁਧਨਿਸਿਘਕੇਸੇਵਤੁਸਿਘਨੇ
 ਕਬਹੂੰਪਕਰੀ॥੪੬॥ *ਸਾਹਿਬੁਰਾਗੁਕੀਰਤੀ*
 ਸੁਨਜੇਸੁਰਰਾਜਮਾਜਗਾਵੇਰਪਰਾਜਰ
 ਨਪੁਨਲੈਸਿਧਾਰੇਚਿਟਗਾਹੀਹੈਸਮੇਰਕੀਗਰ
 ਮਕਾਹਿਏਕਸੀਮਹੇਸਾਬਿਨਧਕਧਕੀਸਿਟੇ
 ਨਾਬਿਰਚਕੀਨਬਰਨਕੁਬੇਰਕੀਗਲੇਕਲੇਕ

ਨ ਕੇ ਦੇ ਵਸੇ ਸੇ ਤੁ ਜੇ ਜਾ ਤ ਜੇ ਬਖੁ ਰਨ ਸੇ ਪਾ
ਤ ਬ ਤ ਦੇ ਖ ਕੇ ਕ ਫੇ ਰਿ ਕੀ ਨ ਰ ਦ ਕ ਹ ਜੇ ਪੁ ਕ
ਰ ਨ ਗ ਪਾ ਜ ਬਾ ਧ ਤੁ ਰੇ ਜੁ ਨਿ ਹੀ ਗਾਰੁ ਹੁ ਗਾਰੁ
ਸੇ ਦ ਰੇ ਰ ਕੀ ੪੭ ~~ਗਾਰੁ ਹੁ ਗਾਰੁ ਸੇ ਰ ਨਾ~~ ਇਹ
ਬਿਧਿ ਗਾਰੁ ਹੁ ਪੁ ਚੰ ਤੁ ਚ ਲ ਜੇ ਜੁ ਜਾ ਤ ਰਿ ਜਾ ਤੁ ਮ
ਨਾ ਗਾਰੁ ਨ ਕੇ ਭੁ ਜ ਦੰ ਤੁ ਰਾ ਮ ਰ ਜਾ ਇ ਸ ਤੇ ਹ ਨੇ
੪੮ ~~ਗਾਰੁ ਬਿਤੁ~~ ਪੰ ਛੁ ਨ ਕੀ ਬਾ ਉ ਸੇ ਉ ਤੁ ਦੇ ਕੀ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਜਗਤ ਸਿਰੁ ਸਬੈ ਫਿਰਿ ਗਾਜੇ ਸਬਹੀ ਕੇ

੩੬੦

ਸੰਖ ਬਾਜੇ ਲੁਠਿ ਬਾਤ ਕੋ ਬਿਰਾਜੇ ਘਨ ਜਾਨ
ਕੀ ਕੀ ਦੇਹ ਮੇ ਗਾਰੁ ਤੁਸਿ ਧਾਰੇ ਸੁਰ ਲੋਗ
ਮਿਟੇ ਸੇਗ ਸਬ ਮੇ ਘਨਾਦ ਗਾਏ ਦਬ ਮਿਲਿ
ਰਹੇ ਖੇਹ ਮੇ ਗੁਨ ਤਹੀ ਰਾਵਨ ਕੇ ਛੁਪੇ ਸੁਖ
ਤੇਹੀ ਛਿਨ ਕੇ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਸੁ ਰਿਛੁ ਪੇਸਾ ਦੁਨ ਕੇ
ਸੇਹ ਮੇ ਗਬਾਨੁ ਜੇ ਦੁਖ ਭਾਗੀ ਨਾ ਗਾਧਾ ਸੁਭ

ਈ ਨਜਾਰੀ ਪਾਈ ਕੋ ਨ ਬਾਤੁ ਪਜਾਰੀ ਹਮ ਜਿਹ
 ਕੇਸ ਨੇਹੇ ॥ ੫੦ ॥ ~~ਰਾਵਨੇ ਦੁਆਰਾ ਕਰ ਬਾਤੁ~~
 ਅਨਮੋ ਬਿਚਾਰੇ ਪਾਪ ਮਿਲਿ ਬੈਠੇ ਬੇਟਾ ਬਾਪੁ
 ਮਾਯਾ ਕੀ ਬਨਾਇ ਜੀਅ ਮਾਰੇ ਦਿਖ ਰਾਇ
 ਕੈ ਸੇਈ ਕਾਮ ਕੀ ਨੇਮੀ ਜੀ ਰਚੀ ਹੋ ਨ ਸਚੀ
 ਰੰਗਾ ਉਰ ਬਸੀ ਦੇਖ ਦੇਖਿ ਰਹੈ ਮੁਖ ਨਾਇ
 ਕੈ ਰਾਮ ਪਾਨ ਨਾ ਧਰੇ ਇਕਹੈ ਮੁਖ ਮੇਂ ਦਿਖ ॥ ੩੬ ॥

ਗਾਇਮਾਥੇਕਾਟਨੇਹੈਬਨਾਇਕਾਨੀਤੁਹਾਮਾ ੩੬੧
 ਨੀਵਾਰਿਕੇਸਜਗਾਜੁਰੀਅਨੀਅਮਾਇਕੋਰਾਮੇ
 ਦਿਖਗਾਇਮਾਥੇਕਾਟਨੇਹੈਬਨਾਇਗਾਇਗਾਇ
 ਕਾਰਿਗਮਾਛਿਤਿਪਰੇਮਰਛਾਇਕੋਪ੍ਰਾਮਾ
 ਅਨੰਦੁਰਾਗਮਾਇਕੋਕੋਕਾਧਿਹੈਨਜਪੀਲਛਮ
 ਨਮਗਾਦੁਖੀਠੈਰਠੈਰਾਮੇਰਹੀਕੀਅਮੈਵੈਰੁਈ
 ਬਾਤੁਹੈਪਾਇਕੋਬਭੀਖਾਨਿਜਨਾਇਕਹੀਜ

ਬਹੀਸੇਗਾਇਗਾਇਰਾਮਚੰਦਗਾਤੁਕੁਸਰ
ਤਰੈ। ਨਾਕਸੇਘਨਾਦਹੀਕੀਮਾਯਾਕੇਬਿਲਾ
ਸਜੈਸੇਨਾਗਘਾਂਸਧਰੀਤੈਸੇਯਹੈਏਕਘਾਤਰੈ
ਜੈਲੇਯਹਘਾਘਾਏਹਹੇਮਨਕਰਨਘਾਏਗਾ
ਧਮਾਏਭਲੀਨਾਹੀਬਤੈਉਤਪਾਤਰੈ ॥੫੭॥
~~ਬਹੀਸੇਗਾਇਗਾਇਰਾਮਚੰਦਗਾਤੁਕੁਸਰ~~ ਹੀਦੁਹਨਾਚਲਉ
ਤਰਓਰਤਗਾਚਚਿਐਗਿਮਗਾਮਨਗਾਰੋ

ਅਮਾਪਨੇਮਾਸਕੇਖੰਡੁਨਿਕਾਟਹੁਤਾਸਨਮੇਸੇ
 ਈਹੇਮਾਨਿਲਾਰੋਗਾਏਰਿਖਵੇਹਨੁਮਾਨਤੁ
 ਗਾਵਹਚੈਕਪਵੇਜਨਸੇਵਤਜਾਗੋਗੇਮ
 ਨਹੇਨਦਜੇਰਿਖਵੇਹਇਮਾਰਗਾਹੈਵਨਵੇ
 ਉਠਭਾਰੋਪ੍ਰਤੁ ~~ਲਾਛਮਨੇਦੁਚਾਰੁਮਤੁ~~
 ਪਾਛੇਲਲਛਮਨਕਹਿਸੇਘਨਾਦਮਗਾਪਾ
 ਪੀਬਾਂਮਜਪਜਾਪੀਮਬਕਹਾਜਾਨਪਾਈ

ਏ ਚਰਕੋ ਨਿਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਧੀਰੋ ਸਹੰ ਸਭਾ
ਨਮੋ ਰੇ ਬਾਨੁ ਸਹਿ ਰੇ ਕੇ ਮਾਧਨੋ ਚਲਾਈਏ॥
ਸੁਨੀਯਾ ਬਥਾ ਤੁਮਾਰੀ ਉਠੀ ਗਾਤਿ ਗਾਤਿ
ਤਿਨੁ ਯੋ ਚਲਾਏ ਬਾਨੁ ਦਿਨੁ ਹੀ ਤੇਰਾ ਤੁਰਾ
ਈਏ॥ ਤੇਜ ਬਥਾ ਚਾਇ ਕਹੀ ਲਛਮੁ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਭ ਮਾਨੁ ਯਹ ਮਾਰਤੁ ਹੋਇ ਦੁਭੀ ਬਜਾ
ਈਏ॥ ੫੪ ਦੋਹਰਾ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਰਲ

ਛਮਨਪਟਕਿਉਜਗਛਿਤਪੀਠਿਅਮਾਜੁਸਿ
ਘਰੇਇਦ੍ਰਾਜਿਤਸੀਰਖਬੀਚਉਡੀਠਿ॥੫੫
ਛਪੇ॥ ਅਮਤਿਪ੍ਰਚੰਡਉਜਦੰਡਕਠਿਨਕੇ
ਵੰਡਸੀਭਾਗੇਰਤਨਜਟਤਲਘਟਤਬਾਨ
ਤਿਹੰਮਧਸੰਚਾਗੇਅਰਿਸਨਮੁਖਜੇਈਸੰ
ਧਿਉਭੁਟਵਲਮਾਹਚਲਾਯੋਅੰਘਨਾਦ
ਸਿਰਕਾਟਿਪਗਟਬ੍ਰਹਮੰਡਚਲਾਯੋਅਨਿ

੩੬੩

ਜਿਹ ਰਾਵ ਨੁਲੀ ਕਾਧਿ ਪਾਤਿਸੇਈ ਮਾਵਿਸਿ
 ਰੁਤਿਹੋ ਕਰਖਾ ਕੋ ਜੀਤੈ ਸਲਾਹੁ ਮਨ ਰਾਮ ਬ
 ਲਾਮਾਵਿ ਕਲਗਾ ਰਿਸੁ ਭਰਹ ਰੋ ॥ ੫੬ ॥ ਜਿਹ ਰਾ
 ਨੁਈ ਕਥਾ ਬਿਚਾਰੁ ਕਹਿ ਰਾਮਾ ਰਿਚਨੇ ਕ
 ਹੀ ਜਾਯੋ ਮਾਹੁਲੀ ਬਿਨੁ ਬਾਰਤੈ ਹਰਿ ਜਨ
 ਹਾਰ ਰਾਨੁ ਰਾਨੁ ਹਾ ॥ ੫੭ ॥ ਜਿਹ ਰਾਮਾ ॥ ਮਾਰੀ ਸੁ
 ਨਹੋ ਸੁਖਾਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਖਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੋ ਲਾਹੁ

ਮਨ ਕੋ ਪਹਿਚਾਨਿ ਸਕਤ ਭੇਦ ਗਾਵਨ ਕਰੈ॥

੩੬੪

~~ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾ ਗੀਤੋ ਦੁਸ੍ਰਿਤ ਸੋਮਾ ਦਾਇ~~

~~ਕੁਝੀ ਤਬ ਧਾਧੁ ॥ ११ ॥~~ ੧੨ ਚੋਪਈ ਅਦੇਖਤ

ਮੁੰਡ ਮਹਾ ਤਰਫ ਕੋ ਅਨਿਕ ਸੰਮੀਨ ਜਨੁ ਜਲਤੇ

ਪਕੋ ਅਸਿਵ ਸਿਵ ਸਿਵ ਗਾਵਨ ਕਾਰਿ ਉਠੇ॥

ਫਨਿਚਾਗਾਏ ਮਨਿ ਮਾਨੇ ਲੁਠੇ॥ ਚਿਤੁ ਹੁਲਸ

ਪੀਚ ਜਗਾਯੇ ਰੂਟੀ ਰੋਗਾ ਹਿੰਦੇਖ ਨਾਇਕਾ ਛੂ

ਰਾਮ ਬੁਝੀ ਤੈ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨ ਦੁਖ ਪੁਰਜਾ ਬੁਝੀ ਨਿਪਟੈ ॥ ਰਾਗੀ ਲਿਖ ਬੁਝ

ਏ ॥ ਅਬ ਹਿ ਕੋ ਨ ਜਾਯਾਇ ਸੁ ਕਰੋ ਪਾਨ ਨ ਕ
 ਰਿ ਬਾਹਰੇ ਧਰੋ ਮੇਘ ਨਾਦ ਜੁ ਤੇਰ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਯ
 ਹ ਸੁ ਨਿਦੇ ਵ ਨ ਮ ਕਿ ਸ ਮਾਹੀ ॥ ਤੁ ਮੈ ਇ ਦੁ ਮ
 ਬੈ ਉ ਠਿ ਧੈ ਗੈ ॥ ਤਾਂ ਕਹ ਜੀ ਤਿ ਕੋ ਨੁ ਪ ਰ ਮੈ ਗੈ
 ਕੁਟਲ ਕੁ ਬੇ ਰ ਪ ਵ ਨ ਸ ਮ ਧਾ ਵੈ ॥ ਜਾਨ ਹਿ ਹ ਮ
 ਜੋ ਹ ਮ ਸਿਰ ਬੀ ਤੈ ॥ ੧੧ ਦੋਹਰਾ ॥ ਬੀ ਦ ਸਾਲ
 ਤੇ ਕਲੁ ਛੁਟਿ ਮ ਬ ਘੈ ਰ ਤੁ ਮਾਇ ॥ ਮੇਘ ਨਾ

ਦਾ ਬਿਨੁ ਯੋਭੁ ਦੇ ਜੋ ਕੇਹਾ ਵਿਬਿਨੁ ਪਾਇ ॥ ੨੮੫ ॥ ੩੬੫
 ਜਾਨਤੁ ਰੰਗੁ ਮਾਜਾ ਫਿਰਿ ਜੈ ਰੈ ॥ ਜਾਇ ਰਾ
 ਮ ਕੇ ਮਾਥੇ ਨੈ ਰੈ ॥ ਮਾਜਾ ਬੁਝੀ ਖਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਂਈ
 ਬਨੀਲੀ ਕਜਾ ਕੀਰ ਕੁਰਾਈ ॥ ਫੁਲੇ ਫਿਰੈ ਰੈ
 ਇਜੇ ਨੁਜੀ ਤੇ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਮਖੌਰੁ ਨਿਚੀ ਤੇ
 ਰਾਵਨ ਜੀ ਤੁਤ ਬਿਲ ਮਨਹੋਈ ॥ ਬਾਲ ਬਿਰ
 ਧਿ ਜਾਨੈ ਸਭ ਕੇਈ ॥ ਜਾਤਾਈ ਕਹੁ ਭਾਈ ਹਮ

ਈਸੇ ਸੁਰਸਦਾ ਕਾਲੁ ਖਬਰ ਸਦੀ ਗਭ ਬਸੇ
 ਕੇ ਮੰਨੇ ਦਾ ਰਿਦਹ ਈਸ ਬਚਨ ਕਠੋਰ ਬਜ੍ਜੁ ਸ
 ਮਕਰ ਈਸੇ ਜੁ ਕਹੀ ਤਬ ਕੇ ਨਹਿ ਮਾਸੀ ਜੁ
 ਝੇਦੇ ਨਹਾਰ ਜੇ ਪਾਸੀ ਸਬ ਕਠਿ ਨਈ ਬਹੁ
 ਬਿਧਿ ਭੁਈਸਾ ਰਾਜਾ ਹਿਰਾ ਲਿਖ ਬੈਸੁ ਪਿਰਾ
 ਈਸ ੩ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਜਿ ਤੁਦੇਖੇ ਤਿਤੁ ਹੀਦੁ
 ਖੀਲਖ ਸੇਖੇ ਰਣ ਮਾਰਾ ਜੇ ਜੇ ਰਾਜਾ ਜੁ

ਤਤਸਬੈਬੁਰਿਉਛਰਿਮਰਿਜਾਇ॥੪॥ ਚੋਖੀ
 ਅਬਦੇਬਚਨਪਗਟਜਗਾਉਦੇ॥ਦੇਸੀਤੁਸ
 ਤਤੇਮਰਗਾਏ॥ਬਿਨੁਅਪਰਾਧਸੀਆਗਾਰਿ
 ਆਨੀ॥ਤਾਤੇਰਹੇਨਦੇਵਾਪਾਨੀ॥ਹਮਉਦੇਸੇ
 ਪਨਾਦੁਬਿਨੁਸੇਸੇ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਜੇਚਕੋਰਗ
 ਨਕੇਸੇ॥ਜੇਸੇਅੰਧਲਕੁਟਬਿਨੁਹੋਈ॥ਜੇ
 ਬਿਨੁਲੇਨਨਬਨੈਰਸੇਈ॥ਦੇਅਤਿਪ੍ਰਬਲ

੩੬੬

ਨਿਬਲਹਮਭਦੇਸੁਖਲੈਸਬਬਿਬਨਾਦੁ
ਖਦਦੇਸਪਹਲੇਦੇਹਛੁਟੀਹਮਾਗੀਤਾਤੇ
ਪਤਸੇਕਭਯੇਭਾਗੀਉਤਰੈਚਢੇਗਾਟੀ
ਮਨਭਾਕੇਮੰਨਬਚਕ੍ਰਮਪੈਰਖਸਬਖਾਕੇ
੫ ~~ਦੇਹਛੁਟੀ~~ ਪਤਜਨਮਸਮਸੁਖਨਹੀਮ
ਰਨਸਮਾਨਸੀਤਾਪਾਮਸ੍ਰਮੇਧਸਮਫਲਨ
ਹੀਬ੍ਰਹਮਹਤਨਸੇਪਾਪਾ ੬ ~~ਦੇਹਛੁਟੀ~~ ਯ

ਹਸਬਾ ਤਾਚਿਤੁ ਮੇਰਾਖੀ ਘਰਾਟ ਸਤੁ ਮੇ
 ਰਿਸਤੁ ਰਿਤੁ ਘੀ ਘਰਿ ਰਿਕਟੁ ਚੁਦੰਦੁਤੀ
 ਬਜਾਈ ਅਨਹੁ ਸਪੰਧ ਉਤੇ ਰਿ ਰਿਚਾਈ ਅ
 ਸਲ ਅਸੀਲ ਚਕਿਤੁ ਤਾਚਿਤੁ ਘੇਰੇ ਚਲ
 ਹਿਚਾਲ ਨਗਾਰੁ ਤੇ ਬੇਰੇ ਰਖ ਪਗਿਤੁ ਮ
 ਲਿਇਹ ਬਿਧਿ ਜੇਰੀ ਗਵਿਰ ਬਸ ਮਪ ਜੇ
 ਨਕ ਕੇਰੀ ਘਾਇ ਕਚ ਲੇਖ ਰਮਾ ਚਿਤੁ ਗਾਤੇ

੩੬੭

ਰਵਲੁ ਸਾਨਿ ਕਰ ਤਰੇ ਮਸ ਬਠਾਵੇ॥ ਉਡੀਝੁ
 ਰਿਰਦਿ ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ॥ ਜਨ ਰਾਵਨ ਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੁ
 ਰਾਨਾ॥ ਸੁਮਿ ਸੁਜਾਤੁ ਨਿਕ ਸਿਜ ਗੁਭਰਈ॥
 ਜਨੁ ਹਿਮਾਰਿ ਤੁਨੁ ਭੁਤੇ ਹਮ ਪਰਈ॥ ੧ ਦੋਹਰਾ॥
 ਦੁਾਦਸ ਭਾਨ ਸਮਾਨੁ ਮੁਖਰੰਦੁ ਦਿਦਸ ਤੀਠਿ
 ਰਾਮ ਲਖਨ ਜਨੁ ਮੁਖ ਚਲੇਦਈ ਲੀਕਤੁ ਨ
 ਪੀਠਿ॥ ੨ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਈਚ ਦੁਗਇ ਕਮਾਨ

ਸਬਦੁ ਕਾਰਿ। ਬਾਨ ਸਦਾ ਰਿਫੈ ਕਤਾ ਅਪ
 ਧਰਿ। ਸਤੁ ਅਪੁ ਕੰਭ ਕੰਭੁ ਕਚ ਚੂਰਨ॥
 ਬਹਮਾ ਨਿਕਭੈ ਕਰਹਿ ਸਪੁਰਾਨਿ। ਅਮਰ
 ਤਿਸੁ ਲਤੀ ਸਰੇ ਬਜ੍ਜੁ ਸਮਾਜਾਂ ਕੇਲਗਤੁ
 ਮਰਹਿ ਕੋਟਿ ਕਜਮਾ। ਚੈ ਬੈਚੰਦ੍ਰਾ ਸਚਮ
 ਕਾਈ। ਜਾਂ ਕੇਤੇ ਜਤੁ ਰਹਿ ਸੁਰਗਾਈ। ਅ
 ਚਏ ਫਾਂਸ ਜਗਤ ਕੇ ਫਾਂਸੀ। ਜਾਂ ਸੈਤੁ ਵਿਸਿ

੩੬੮

ਦਲੇ ਕਾਨਿ ਸਾਂਸੀ ਛੁਠੈ ਛੁਰੀ ਬਰੀ ਭਾਂਤ ਵਿ
ਰਾਜੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਖਿ ਨਾ ਰਾਖਾ ਤਿਲਾ ਜੀ ਸ
ਰਦੇ ਸਿਪਰਸ ਰਸ ਬਨਾਈ ਆਬਾਨ ਬਿਸਟ
ਤਿਨ ਸਬੈ ਬਚਾਈ ਆਬਾਨ ਆਠ ਦੇ ਬਰਛੀ
ਆਛੀ ਜਨੁ ਜੋ ਗਾਨਿ ਲੇਹੁ ਕੋ ਕਾਛੀ ਗੋ
ਫਨ ਨ ਦੇਹਾ ਬਕਲ ਮਾਲਈ ਸੋ ਮਨ ਕੋ ਸੋ
ਗੀਲਾ ਚਲਈ ਅਸ ਦੇ ਗਾਣਾ ਅਸੇ ਦਿ

ਸਟੇਰੀ ਗਕਾ ਵਿਖਾਹਾਰ ਮਾ ਵਿਕੋਟਿ ਨਿਬੇ
 ਰੀ ਗੁਰਾ ਰਜਗਾਰ ਹੇ ਗਿਰ ਸਮਾ ਮਾਈ॥
 ਭਾਰੈ ਪੀਸਿ ਬਿਚਾਰੈ ਜਾਹੀ ਮਾਗਾ ਮਮ
 ਭਧਾਰ ਹੇ ਸੇਰੀ ਪਾਇ ਛਾਡੈ ਚਰਨ ਰਮਾਹਿ
 ਸੇਰੀ ਮਸੀਖ ਸਬਦ ਤੇਰੇ ਸਹਾਯੋ ਬਾਜ
 ਤਮਾਨੇ ਪਲੈ ਪਾਨੁ ਮਾਯੋ ਚਟਕ ਚੌਕਰ
 ਦਰੇ ਚਲਾਯੋ ਜਗਨੁ ਰਵਿ ਰਿਪ ਹਿਮਰਨੇ

੩੬੮

ਧਾਯੋ ਨਾ ਕੀਯੋ ਪਾਪੰਦ੍ਰਹੇ ਗਾਹੀ ਮਾਨਹੁ ਕ
ਲਜੀ ਉਲਹ ਲਹੀ ਮਾ ਗਾਪਤ ਗਾਲੇ ਲਸੇ ਲ
ਹੇਧਰੇ ਮਾ ਰਿਪਾਚਿ ਰਈ ਦਿਨ ਲਾਖ ਕਮਾ
ਰੇ ਮਾ ਚੰਦ ਬਾਨਸੰ ਤਹੇ ਬਿਰਾਜੈ ਮਾ ਸਤੁ ਹਨੈ ਸੇ
ਈ ਬਚੈ ਜੁਤਾ ਜੈ ਮਾ ਉਰਿ ਬੰਦੁ ਕਮਰ ਚਰੇ
ਛੋੜੈ ਮਾ ਦਿਤੁ ਨੇ ਉਦੀਪਹੇ ਹਿਤ ਬਉਰੈ
ਮੋਰਚਾ ਲੈਨੈ ਜੋ ਉਨੀ ਸਦੇ ਮਾਰੁ ਜਮ

ਸਰਕਾਰਿਥੀਸਾ ਸਸਬੈਸਫਲਰਪੁਨਾਥਬਿ
 ਨੁਬਰਦੀਨੋਸਿਵਦੀਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ~~ਚਿਖਦੀ ॥~~ ॥ ॥
 ਯੇਸਦਾਰਲੀਕਕੇਰਾਈ ॥ ਘੰਚਸਬਦਚਰੁ
 ਓਰਬਜਾਈ ॥ ਗਰੁਮਾਰਾਇਹੋਬਿਧਿਮਨ
 ਧਰਈ ॥ ਕਾਇਰੁਹੋਇਸੇਈਲਾਰਿਮਰਈ
 ॥ ਇਤਰਾਦਨਲੀਕਾਰਜਧਾਨੀ ॥ ਚਦੀਮ
 ਹਲਮੀਦੇਦਾਰਿਰਾਨੀ ॥ ਦਿਗਜੁਰਬਪੁਜੁ

ਬਾਸਿ ਲਿਠਾਈ ਗਮਾਨੁ ਹੁਣੀ ਰਾਸਿ ਸੁਖਮਾ ਬਿ
ਕਾਈ ਪਾਤਿ ਕੇ ਦੇਇ ਹਰਖ ਨਾਹਿ ਕਰਈ॥
ਸ੍ਰੀ ਰਾਖਾ ਬੀਰ ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਰਈ ਰਾਜ ਕਰਤ
ਬਹੁ ਤੇਜੁ ਪਾਯੋ ਅਬਾ ਬਿਧਿ ਮਾਂ ਨ ਕੁਟੇ
ਰਬ ਨਾਯੋ ਕੀਤੁ ਮਜਾ ਨ ਗਰਬ ਨਿਰਬਾਹੈ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਖਾ ਪਾਤਿ ਤੇਜੀ ਤੇਜਾਹੈ ਜਨੇ ਪੰਤੀਰ
ਬਹੁ ਤੇਜੁ ਕਰਈ ਸਦੀ ਅਨੁਭਵ ਮਹੇਦਿ ੩੭

ਸੇਈ ਮਰਦੀ ੧੧ ਦੇਹ ਕਾ ਜੋ ਮਿਰਗ
 ਗਾਜਾ ਸੰਗਾ ਨਿਰਦਨ ਬਡੇ ਬਡੇ ਨਹਿ ਹੋਇ
 ਚਿੰਤਾ ਲਿਖੇ ਕੇਹਰ ਨਿਰਖਿ ਭਾਜਤ ਲਜ
 ਤਨ ਸੇਈ ੧੨ ~~ਦੇਹ ਕਾ~~ ਗਾਵਤ ਤਨ ਦੀ
 ਦਰ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ਮਲੈ ਸਿਖ ਕੇ ਫਿਰ ਕੇ ਪਾ
 ਹੈ ॥ ਜੋ ਚਾ ਲਿਖ ਦੁਰੁ ਰਖ ਕੇ ਤੇਰੇ ਬਲੀ
 ਹੋਇ ਨ ਸੁ ਮੇਰ ਹਿਰੈ ॥ ਜੋ ਦੀਪ ਕਾ ਮਤਿ

ਅਤਿਜੇਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਗਤਾ ਤਨ ਨਿਰਖੁ ਨ ਜੁਰ
ਉਦਾਸੀ ਗਜੇ ਜੇਦਿ ਪ੍ਰਥਾਨ ਗਾਬ ਤੇ ਛੁਟੈ ਗਬੜ
ਹਿਲ ਰੀਸੇਈ ਫਿਰਿ ਟੁਟੈ ਗਇਹ ਬਿਧਿ ਮ
ਨਮੇ ਗਾਟੀ ਬਿਚਾਰੈ ਗਸਾਖੁ ਨ ਬੀਚ ਦੇਕੈ
ਨਉਚਾਰੈ ਚਲੇ ਕੰਤੁ ਰਣ ਕੇ ਸੁਹਾਈ
ਬਾਂਧਿ ਚੁੰਡ ਬਹੁ ਭਾਂਤੁ ਬਰਾਈ ਗਲੇ ਕਾਪ
ਤਿਰਣ ਮੇਉ ਚਰਈ ਗਲ ਛੁਮਨ ਕੇ ਜੁਨ

ਮੇ ਤੇ ਰਵਈਆ ਮਾਰੇ ਮਾਝ ਬੋਝ ਸਭ ਬਾਨਾ ਮੇ
ਪਾਨਾ ਦਸੀ ਗਾ ਕਰੀ ਪਾਨਾ ੧੩
ਬਹੁ ਮਮੰਤੁ ਪਦ ਮੇ ਹੀ ਰਾਵਨ ਕਰਚ ਮਕਾ
ਇਕਾਲ ਜਲਦ ਮੇ ਬੀਜੁ ਬੀਜੁ ਨੁਪਗਟੀ
ਮਾਇ ੧੪ ਕੋਧ ਉਮਾ ਤਿਸੇ ਦਈ
ਚਲਾਈ ਆਪ ਹਿਲੇ ਕਮਲਾ ਸਨ ਤੇ ਪਾਈ
ਸਫਲ ਸਦਾ ਨਿਹਫਲ ਨਹਿ ਹੋਈ ਚੇਦ

੩੭੭

ਹਉ ਦੁਖ ਬਚੈ ਨਹਿ ਕੋਈ। ਤੇ ਜਪੀ ਜਮਾ ਦੁ3
ਲਹ ਲਹੀ। ਸੋ ਹਨੁ ਮਾਨ ਬੀਚਹੀ ਗਾਹੀ। ਗਦਿ
ਦੁਗਾਹਿ ਰਹੈ ਨ ਛਾਡੀ ਛੀਲੀ। ਗੁਰੁ ਤੁਝਿ ਤੁ3
ਸਾਧਾ ਨਿਜ ਨੁਲੀਲੀ। ਅਕਰਿ ਸਿਧੁ ਮੇਦ
ਈਚ ਲਾਈ। ਸੋ ਫਿਰਿ ਗਾਵਨ ਕੇ ਕਰਮ
ਈ। ਅਬਿਸੁ ਮੇਭਯੋ ਲੀਕ ਕੇ ਗਾਈ। ਤੁਕਿ
ਲਛਮ ਨ ਤਿਨ ਬਧੁ ਵਿਚ ਲਾਈ। ਗਫਿਰਿ

ਹਨ ਵੰਤੁ ਵੈਸੇ ਦੀ ਰੋਕੀ ਗਾਹਿ ਸਮੁਦ੍ਰਮੇ ਗਾਹਿ
ਰੋਚੋ ਕੀ ਸੋਢਿ ਰਿਗਾਈ ਦੁਸਟ ਕੇਹਾ ਥਾਉ
ਯੇ ਸਕੇ ਪਲੀਕ ਕੇ ਨਾਥਾ १੫ ~~ਦੁਰਦਾਸ~~
ਸੋ ਬਰਛੀ ਲੈਲੀ ਕਾਪਤਿ ਚਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਰ
ਧਾਇ ਚਰੁ ਰਾਨ ਨਿਕੇ ਮਾਰ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਲ
ਰੋਗੇ ਮਾਇ १੬ ~~ਦੁਰਦਾਸ~~ ਬ੍ਰਹਮ ਲੇ ਕੇ
ਗਏ ਲੀਕਾ ਪਤਿ ਕਮਲਾ ਸਨ ਕਾਪ ਜੇਚਿ

੩੧੩

ਤਤੇਮਾਤਿ ਆਯੋ ਪਤੀ ਠਿਦੇਖੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਮਾਪ
ਨੇ ਸਿਧਾ ਮਨ ਬੈਠਾਯੋ ਮਹਾਰਾਜ ਹਮ ਕਹੁ
ਨਾਥਿ ਗਾਏ ਕੋਨ ਕਾਜ ਆਪ ਨਾਪ ਗਾਏ
ਹਮ ਪਤਿ ਬੇਦ ਦੇਹ ਫਲ ਤੇਹੀ ਮਾ ਬਨਹਿ
ਪਤਿ ਕਹੈ ਜੈ ਮੰਗੀ ਜਾਏ ਜਾਏ ਤੁਮ ਰਖੈ ਰੈਰੈ
ਰੈਰੈ ਤੁਮ ਤੁਮ ਮਰਨ ਹੋਤ ਹੈ ਮੇਰੈ ਤੁਮ ਰੇਕ
ਲਮਾਹਿ ਉਜਾਰੈ ਤੇਤੇ ਮੇਰਿ ਪਤਿ ਸਟਾਗ

ਕੋਧਾਤਿਜੋਆਜਰਹੈਨਹਿਤੇਤੇ। ਤੇਜਰਮ
ਸਰਤਰੈਨਹਿਮੋਤੇ। ਜੇਤੁਮਕਹੋਕਰੋਮਬ
ਸੋਈ। ਬਕੀਰੰਦ੍ਰਤੈਜੋਕਛੁਹੋਈ॥ ੧੭
ਕਹੋਲੋਕਪਤਿਦੈਤਸੋਕਰੀਬਡੀਤੁਮਬ
ਤਾਮਾਜਪੁਚਿਤਾਜਿਨਿਕਰਹੁ। ਦਿਨੁਦੇਕ
ਸੇਨਜਾਤਾ॥ ੧੮
ਕਹੋਲੋਕਪਤਿ
ਮਾਰੋਤੇਹੀ। ਦਿਨੀਕਪਦਜੋਹਈਮੋਹੀ। ਬਾ

੩੭੪

ਠਪਚਾਸਕਰਹੋਹਕਾਰੇਭਾਬਿਨਲਛਮਨਫਿਰ
ਆਈਸਾਰੇਭਾਜਿਹਲਛਮਨਜਬਕਟੰਬ
ਨਿਬੇਰੇਭਾਮਬਹਿਮਾਨਿਲੰਕਾਗਾਇਥੀਕੇ
ਹੋਗੀਬਚੇਜਨਯਹਗਾਤੁਮੇਰੀਗਾਤੁਪਰਸਫ
ਲਾਨਬਰਛੀਤੇਰੀਮਾਨਮੇਤੋਬਿਰਚਨੁਖਪ
ਯੋਮੁਖਫੀਕੇਕੈਜੋਕਬਛਾਯੋਯਹਤੁਜੁ
ਰਾਮਬਾਤੁਹੈਰਾਈਮਾਰਗੁਲਛਮਨਕਰੇ

ਉਪਾਈ। ਤਬ ਨਾ ਰਦ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ। ਨ
 ਰਦ ਸੀ। ਸਮਾਨ ਨਿਪਰਾਧ ਕੇ। ਤਬ ਹੀ ਤਾ ਤੁਭ
 ਯੇ ਬਹੁ ਭਾਗੀ। ਗਜਬ ਹੀ ਡੀ। ਠਿਠ ਰਨ ਸੇ ਲਾ
 ਗੀ। ੧੯ ~~ਸਮਾਨ ਨਿਪਰਾਧ ਕੇ~~ ਪਨਿਰਾਧ
 ਨ ਕੇ ਦੇਖਿ ਕੈ ਡਰਾਧਿ ਗਯੇ ਮਨ ਮਾਹਿ। ਚਿਤੁ
 ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਮਾਜੁ ਕੁਸਲ ਸੀ। ਨਾਹਿ
 ੨੦ ~~ਸਮਾਨ ਨਿਪਰਾਧ ਕੇ~~ ਮਾਹਿ। ਚਿਤੁ ਕੈ ਰੇ ਮਬਸੇ

੩੭੫

ਈਸਾ ਮਹਾਰਾਜ ਕੋ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਈ। ਯਹ ਦਾਤ
ਸਬ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ। ਏਧ ਤਿਰਖ ਨਹਾਰਹ
ਮਾਰੀ। ਜੋ ਤੁਸਯਾ ਕੇ ਭਲੇ ਨ ਕਰਹੁ। ਤੇ ਤੁਸਯ
ਨਨ ਤੇ ਜੋ ਹਿਰੁ ਰਹੁ। ਛਾਡਿ ਬਿਲੀਬ ਹਿਮਾਇਉ
ਦੀਜੈ। ਲਿਕਾ ਪਤਿ ਕੇ ਕਾਰਜੁ ਕੀਜੈ। ਯਹ ਜਹ
ਹਾਤੁ ਮਾਝੁ ਕਹਾਵੈ। ਰਾਵਨ ਮਹਾਰਾਜ ਯ
ਰਾਮਾਵੈ। ਜਾ ਕੀ ਸਭਾ ਸਕਲ ਸੁਰਰਹਈ। ਸੁਰ

ਗੁਰਬੈਠਿਨ ਆਉ ਕੋ ਕਰਹੀ ਆਪਵ ਰਿਬੁ ਗਾਰੈ
 ਪਵਨ ਸਦਾਈ ਆਪਨੁ ਗੁਰੈ ਫੁਲ ਸੁਰਗਾਈ
 ਛੱਪਨ ਕੋਟ ਮੇਘ ਜਲੁ ਭਰਈ ਆਪਵ ਕਪੂਰਾਟ
 ਆਕ ਕੋ ਕਰਈ ੨੧ ~~ਅੰਤਰੰਗ~~ ਬੇਦ ਪਛਤਹ
 ਆਪਤੁ ਮਾਮਦਰ ਦੇਵ ਕਿਹ ਮਾਹਿ ਸੁਰਪੁਰ
 ਨਰਪੁਰਨਾ ਗਪੁਰ ਬਸਤੁ ਬਾਹ ਕੀ ਛਾਹ ੨੨
~~ਅੰਤਰੰਗ~~ ਚੰਦਨ ਛਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰ ਮਾਧਰਈ ਛ

ਬੀਹਾਥਾਠਾਢੇਰਾਵਿਤੁਰਈਯਾਬੰਦਜਾਲਮੈਕਾਲੁ
ਬਿਰਾਜੈਜੈਦੇਦੁਭੀਨਿਰਨਿਧਰਾਜੈਗਤਿਨਿ
ਹਥਿਕੈਜਾਨਕੀਚੁਰਾਈਯਾਤੁੰਕੇਰੇਤੁਲਵੈਰਖੁਰ
ਈਯਾਹਿਲੇਖਾਨਿਮਰੀਚੁਤਿਨਮਾਕੋਛੇਦਤੁ
ਲਕਥਿਬਾਲਸੀਘਾਕੋਖਰਦੁਖਰਖਿਨਮਾ
ਹਿਖਧਾਏਯਾਸਿਧਧਾਟਿਲੀਕਾਰਾਹਿਮਾਏਯਾ
ਭਕਰਨਰਨਮਾਹਿਧਛਾਏਯਾਤੁੰਧਾਛੇਮਧਵਾ

ਜਿਤੁ ਮਾਰੇ ਪਵਨੁ ਤਬ ਲਵੰਤ ਪ੍ਰਬਲ ਮਤਿ॥

ਅਤਿ ਹਛਾ ਕੁੰਨ ਜਤਰ ਨਿਲਿ ਕਾਪਤਿ॥ ਸੋਈ ਮਹਾ

ਰਾਜਤਾ ਤਪ ਰਾਮਾਯੋ॥ ਹੋ ਕਬਜੇ ਤਸਬ ਤੇ ਹਿਸ

ਨਾਯੋ॥ ੨੩ ~~ਪਰ ਦੇ ਕਾਏ~~ ਅਹ ਬਿਨਤੀ ਸਰ

ਦ ਕਰੀ ਲਿਕਾਪ ਤਹਿ ਸੁਨਾਇ॥ ਤਬ ਰਾਵਨ

ਬਿਧ ਸੋ ਕਹਯੋ ਕਰੀ ਦੇ ਕੋਨ ਭੁਧਾਇ॥ ੨੪ ~~ਪਰ ਦੇ ਕਾਏ~~

~~ਪਰ ਦੇ ਕਾਏ~~ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਨ ਸਾਰਦਾ॥

ਕਹਿਬਾਤਹੁਤਬੁਪਿਬਿਸਾਰਦਾਜਬਲਗਹਨੁ
ਮਨਰਨਮਾਹੀਤਬਲਗਸਫਲਸੈਹਈਨਾਹੀ॥
ਪਵਨਪੁਤਜਬਮਨਤਸਿਧਾਰੀਤਬਬਰਛੀ
ਲਛਮਨਕੋਮਾਰੀਅਬਤੁਮਜਾਹੁਤੁਰਤਹੀਤ
ਹਗਰਾਮਚੰਦਨਵੰਤਹੀਜਗਾਹਨੁਪ
ਕਰਲੈਮਨਤਸਿਧਾਰਹਾਤਬਬਰਛੀਲਛਮ
ਨਪਰਬਾਰਹਾਮਹਾਰਾਜਤੁਮਖੈਦਨਕਰਹਾ

ਲਲਛਮਨਪੁਨਯਾਇਤੁਮਹਰਹਾਕਰੈਮਨੋਰ
ਥਯੋਮਨਹੋਈ। ਚਲਤੁਸੇਹਥੀਰਾਹੈਨਕੋਈ
ਮਥਯੋਈ। ਚਿਯਾਂਕੋਉਰਾਹਈ। ਜਮਪੁਰ
ਯਾਇਜਾਨਤੁਸਹਈ। ੨੫ ਦਿਹਰਾਨਾਰਦ
ਸੀਲਕੇਸਸੇਬਹਮਾਕਹੀਪੁਕਾਰਾਹੁਮਾਨਕੋ
ਤੁਮਗਾਹੋਤੁਲਛਮਨਕੋਮਾਰਾ। ੨੬ ਮਿਥਾਈ
ਇਹਬਿਧਿਚਤੁਰਾਨਨਜਬਭਾਖੀ। ਬੀਚਿ

੩੭੮

ਦਯੋਗਰਿਹਰਕੇਸਾਖੀ॥ ਬਿਦਾਭਦੇਮਾਬੋਪਗਲਾ
ਯੋ॥ ਬਹਮਾਕੇਜੀਅਮੇਜੀਅਮਾਯੋ॥ ਗਾਵਨ
ਚਲਤਕਹੈ॥ ਅਨਿਬੈਨਾ॥ ਲਛਮਨਮਚੈ॥ ਤੇਹਿਕ
ਛੁਝੈ॥ ਨਾ॥ ਜਾ॥ ਇਸੇਹਈ॥ ਤਾ॥ ਪਰ॥ ਡਾ॥ ਕੋ॥ ਲਛਮ
ਨਬਚੈ॥ ਤੇਹਿ॥ ਫਿ॥ ਰਿ॥ ਮਾ॥ ਕੋ॥ ਨਾਰ॥ ਦਹੇ॥ ਹਰ॥ ਮਾ॥ ਰੋਸ
ਖੀ॥ ਅ॥ ਰੁ॥ ਨ॥ ਤੀ॥ ਠਿ॥ ਰਾ॥ ਵ॥ ਨ॥ ਯੋ॥ ਤਾ॥ ਖੀ॥ ਲੀ॥ ਕਾ॥ ਪ॥ ਤਿ
ਇ॥ ਹਿ॥ ਬਿ॥ ਧਿ॥ ਰਾ॥ ਰ॥ ਬਾ॥ ਨ॥ ਯੋ॥ ਕ॥ ਸ॥ ਲਾ॥ ਸ॥ ਨ॥ ਜੀ॥ ਅ॥

ਮੇਤਬਜਾਨਿਯੋ ਰੇਗੀਚਧੈ ਤਿਦੋਧਿਨਲਾਰੀ॥
ਸੋਯੋਬਕੈਜਗਤਗਾਰਮਾਰੀ॥ ਤਾਕੇਸੰਗਨਾਕਰੁ
ਕਰਿਦੁਯੋਗੁ ਕਮਕਮਕਰਿਰਵਨੁਤਬਗਯੋ॥
੨੭ ~~ਸੋਯੋਬਕੈਜਗਤਗਾਰਮਾਰੀ॥~~ ਨਾਕਦਚਲੇਬਿਲੰਬੁ
ਨਕੀਨਾਯਰਿਕਾਧੈਰੁਪਾਤਿਜਜੁਬੀਨਾਹ
ਨੁਮਾਨਕੇਦਰਸੁਦਿਖਾਯੋਲੀਕਾਪਤਿਇਤਰ
ਨਮੇਮਾਯੋ॥ ਉਤਹਨੁਮਾਨਬਹੁਤਸੁਖਕੀਨੋ॥

੩੭੯

ਠਾਰਦਮਿਲੇਮਹਾਰਸਭੀਨੋਕਰਿਖਨਾਮਪਰਿ
ਕੁਮਾਦੀਨੀਪੁਤਕੇਜਾਨਿਬਡਾਦੀਕੀਨੀਜਬ
ਹੋਲੀਕਦੁਤਹੈਮਾਯੋਗਰਾਜਸਭਾਮੇਦਰਸਨੁ
ਪਾਯੋਗਤਬਤੇਮਾਜੁਨਿਹਾਰੇਰਿਖਬਰਾਮਾਗੁ
ਦੇਹੁਮਾਨਿਦੇਉਬਨਫਰਾਪਕਰਿਬਾਹੁਨਾਰ
ਦਲੈਚਲੇਗੁਨੁਮਾਨੁਤਾਕੇਰਸਦੁਲੇਨਾਰਦ
ਹਰਿਮਾਯਾਬਿਸਤਰੀਲੈਗਾਯੋਦੁਰਿਸਮਸ਼ਨ

ਹਿਪਗੀ ੨੮ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਰਖਪਤਿਕਬਾ ੨੮੦
 ਬਿਲੀਬਸੇਸਬਬੁਝੀਰਿਖਿਤਾਹਿਕਪਿਕੁ
 ਲਮਾਇਭਰਪੇਮਮਨਸਬੈਕਹੀਮਵਰਾ
 ਹਿ ੨੮ ~~ਦੇਹਰਾ~~ ਹਨੁਮਾਨਜਹਭੇਦਨ
 ਪਾਯੋਬਹਮਾਕੀਮਾਰਾਤੇਮਾਯੋਸੇਕ
 ਧਿਪਤਿਯਹਮਾਯਾਜਾਨੀਨਾਰਦਸਾਰਦ
 ਕਲੁਨਮਾਨੀਹਨੁਨਰਾਮਹਿਛਾਤ੍ਵੈਪਾਚੀ॥

ਅਮਾਇਬਾਤਨਾਰਦਸੇਪਰੀਪਾਇਭਗਤਕੋ
 ਭਗਤਸੁਫੁਲੈਪਭਕੋਭਜਨਤੁਰਤਹੀਭੁਲੈ
 ਬਡੇਰਾਮਤੇਰਾਮਸਨੇਹੀਅਮਪਨਭਜਹਿਦਿ
 ਫਾਵਹਿਦੇਹੀਅਦਿਹਬਿਧਿਹਨੁਮਾਨਨਹਿਭੁ
 ਲੈਅਚਲੈਨਬਸੁਰਿਖਿਮਾਯਾਤੁਲੈਅਇਤਨੇ
 ਮੇਦੇਖਯੇਲੰਕਾਪਤਿਅਹਨੁਮਾਨਰਨਨਹੀਬਿ
 ਸਦਮਾਤਿ ੨੦੨੨ ਗਾਵੇਕੇਵੇਚਾ ਅਦਿਹਰਾ ੩ ੩੫

ਬਤਿਕਤੁਮਕਿਸੈਹਬੀਜਾਧੀ॥ ਕੋਧਿਤੀਠਿਲਛਮ
 ਨਉਰਬਾਧੀ॥ ਤੇਜਪੰਜਤੀਛਨਲਹਲਹੀ॥
 ਕਵਿਧਾਰਾਧੀ॥ ਧੁਮਕੇਤੁਜਨੁਨਭਪ੍ਰਗਟਾ
 ਨੋ॥ ਲੋਗਾਨਿਪ੍ਰਲੈਕਾਲਕੈਮਾਨੋ॥ ਜਨਨੁਰਿਕੋ
 ਟਬੀਜੁਰੀਚਲੀ॥ ਸੈਨਾਜਗਲਤੇਜਤੇਖਲੀ॥
 ਗਰਿਰੇਕੂਮਿਕਾਧਿਬਹੁਰਨਲਰੇ॥ ਮਾਨੋਬਾਨਕਰੇ
 ਚਕਪਰੇ॥ ਛੇਦਕੈਲਛਮਨਉਹੰਦਿਸਗਈ॥

੩੮੧

ਬਖਸ਼ਮਾਹਿਬਧਾਈ॥ ਯਾ ਤੇਸਬਨਕੁਲਹਲਕ
ਰੋ॥ ਭਲੀਭਈਲਛਮਨਧਰਧਕੋਜੋਧਰਲ
ਛਮਨਮਾਜੁਨਧਰਈ॥ ਤੇਰਾਵਨਹਮਬਿਨੁ
ਭਕਰਈ॥ ੩੨ ~~ਦੇਰਗਾ~~ ਅਬਪੁਰਨਾਮਪ
ਰਾਧਤੇਰਿਸਕਰਿਹੈਰਘਬੀਰਾਸੀਅਬਿਰ
ਹਾਰਿਬਾਝਾਇਹੈਮੰਦਰਿਦਿਗਨੀਰਾ੩੩।
~~ਦੇਖਾਈ~~ ਤਾਛਿਨਨਾਰਦਗਯੇਲੁਕਾਈ॥

ਹਨੁਮਾਨਠਗੁਰੀਖਾਈਆਯੋਦੇਰਿਰਾਮ

੩੮੨

ਕੇਖਾਸਾਾਰਹੇਛਾਡਿਸਬਜੀਵਨਾਮਾਸਾਬਚੇ

ਬਭੀਖਨਬਿਲਪਤਿਬੈਨਨਿਕਾਕਧਿਪਤਿਜਲ

ਮਾਗਤਹੈਸੈਨਨਿਕਾਹਨੁਮਾਨਕਧਿਕਟਕਨਿਕ

ਕੋਮਾਨੇਗਾਡਿਧਾਬਰਕੇਡਾਕੋਭਯੋਨੀਲਨੀ

ਲੇਖਤਿਚੋਟਨਿਧੀਮਰੇਮਖਮੰਗਦਧਰਲੇ

ਟਨਿਮਰਕਧਿਕਕੀਕੋਨਚਲਾਵੈਦੁੰਦਿ

ਰਹੇ ਰਾਮਾਹੇ ਨਹਿ ਪਾਏ। ਸਬਾਨਿ ਛਾਡਿ ਹੋ ਗਏ
ਏਕਾ ਛਿਨਾ। ਏਨ ਸਬਗਨ ਕੇ ਅਹੈ ਕਾਲਾ ਦਿਨਾ।
ਐਛਿਨ ਭੁਰਿ ਰਖ ਪਤਿਨ ਨਿਗਾਰੇ। ਛਾਡਿ ਪ
ਨਜ ਮਧਰ ਹਿ ਸਿਧਾਰੇ ੩੪ ~~ਰਾਮਾਹਿ ਦੁਰ~~
~~ਏਕਾ~~ ਛਲ ਕਰਨ ਰਦਹੈ ਛਲ ਬਲ ਕਰਿ
ਮਾਰਿ ਸਿਰਾਉ। ਰਾਮ ਰਜਾਇ ਸਹੈ ਨਹੀ ਮ
ਬਹਰਖ ਰਕੇ ਜਾਉ। ੩੫ ~~ਰਾਮਾਹਿ~~ ਲਛ

ਮਨਰਾਜਕੁਮਾਰਨਹੀਰਨਾਕਸੇਜੀਵੈਹਨੁਮ ੩੮੩
ਨਦੈਕਛਿਨਾਕਹੋਬਭੀਖਨਤਬਜਿਰਨਾਈ
ਸਬਕੋਬਲੁਮਤਯਹਮਰਜਾਈਸੁਨਿਕਧਿ
ਪਤਿਮਾਤਿਨਿਸਮੀਧਿਮਾਰੀਅਮਬਬਿਨਤੀ
ਸੁਨਿਲੇਹੁਹਮਾਰੀਲੈਦੀਪਕਹਮਦੇਖਹਿ
ਦੋਊਸਭਮਾਰਿਗਏਕਿਜੀਵਤਕੋਊਅਮ
ਗੋਕੀਓਬਭੀਖਨਰਖੈਧਿਯਛੇਹਨਵਤਦੀ

ਪਜਰਾਈ। ਦੇਖਤੁ ਜਮਾਦੀ ਤੁਢਿਗਾਮਾਏ॥
ਮਾਤਿਸੁਛਮਾਤਿਨਬਚਨੁਨਾਏ। ਦੇਖਿ
ਭੀਖਨੁਰਹੈ ਬਿਲਖੁਮਖਾਪਕੇਮਾਨਿਸਬ
ਕੋਇਕਠੇਦੁਖਾਗਾਸੁਭਿਠਾਇਯਹੈ। ਤਿਨਪੁ
ਛੀ। ਮੁਖਛਾਬਿਗਮਾਨੁਸਬਨਕੀਛੁਛੀ॥੩੬
~~ਜਮਾਦੀ ਤੁਢਿਗਾਮਾਏ~~। ਸੁਨਹੁਬਿਭੀਖਨ
ਲੀਕਪਤਿਸੁਖਦੈਬੇਗਾਨੁਨਾਇ। ਹਨੁਮਾਨ

ਜੀਵਤ ਬਚੇ ਕੈ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਧਾਇ ॥੩੭॥

੩੮੪

ਜੀਵਤ ਬਭੀਖ ਨ ਰੇ ਰਿਸ ਨਾਯੋ ॥ ਜੀਵਤ
ਜਾਮਵੰਤੁ ਹੀ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕਰੇ ਬਜ਼ ਸਮਝੈ
ਨਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੋਖਿ ਸਿਰਾ ਤਨ ਨੈਨਾ ॥ ਜੀ ਰਖਿ ਬ
ਰਕੀ ਕੁਸਲ ਨ ਬੁਝੀ ॥ ਬਹੁ ਵੇਲ ਲਛਮ ਨ ਦੇਹਨ
ਸੁਝੀ ॥ ਕਾਧਿ ਪਤਿ ਮਰੀ ਦਸ ਬੈਠੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਤੇ ਮਧਿ ਕਹਨੁ ਤੁਮ ਜਾਨੈ ॥ ਤਜਿ ਨ ਲਨੀ

ਲਹਿਨੇਹੁ ਜਨਾਨੋ ਰਾਮ ਸਹਿਤੁ ਦਲੁ ਸਭੁ ਬਿ
ਸਚਾਨੋ ਕੈ ਤੁਮ ਗਏ ਭੁਭੁਰਨ ਛਾਹੀ ਗੁਰ
ਤੇਸਾਧਿ ਨਰਹੀ ਮਨਿ ਸਾਹੀ ਰਾਮ ਸਹਿ ਰਾਮ ਕੋ ਬ
ਹਤੁ ਭਰੋਸੇ ਸੇਵਕ ਕਹਾ ਮਾਝ ਕਹਿ ਤੇਸੇ ॥
ਅਬ ਕਰਿ ਬੇਗ ਸਮੋ ਪਹਮਾਰੋ ਗੁਨੁ ਮਾਨਕਿ
ਹਰੇ ਤਸੀ ਭਾਰੋ ੩੮ ~~ਮੋਹਨ~~ ਜਾਮਵੀ ਤਬੇ
ਲੋ ਤਬ ਹਿਸਨੁ ਹਬ ਭੀਖਨ ਬਾਤੁ ਤਾਂ ਕੇ ਜੀਵ

ਤਸਬਜੀਮੇਮਰੇਸਬੈਮਰਿਜਾਤਾ੩ ੯੯੯

੩੮੫

ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਾਨਪਾਨਹੀਪਰੇ। ਜੇਰਨੀਰਿਰੇ
ਹੇਤਸਬਖਰੇ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਾਨਜੁਸਿਪਰਾਸਪਰੇ॥
ਜੇਜੀਵਤਤੇਉਭਿਧਿਮਾਰੇ। ਤਬਹਿਬਭਿਧਿਪਨ
ਬਚਨਜੁਨਾਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਮਾਨਤਾਹਿਦਰਸਾਏ
॥ ਸ੍ਰੀਰਖਾਪਤਿਲੰਛਮਨਦਿਗਾਖਰੇ। ਏਸਬ
ਦੇਰਿਰਾਮਪਗਾਖਰੇ। ਮਿਲਰਖਾਬੀਰਬਹੁਤ

ਗੋਰੇਈਯੋਲਛਮਨਮਾਜੁਸਥੈਸੁਖਧੋਈਯੋਲਛੀ
ਸੋਹਵੀਪਾਨਉਤੁਨੋਛੁਟੇਹਾਥਤੋਭੁਏਬਿਰਨੇ
ਅਬਲਛਮਨਥਿਨੁਛਿਨੁਕਜੇਜੀਛਿਛਾਥਿ
ਠਪਹਿਲੇਨੀਰਨਥੀਛਿਛਮਬਰੋਪਗਟਤੁਜ
ਤੋਹੋਪਾਨਥਾਥਹਮਲੋਕਸਗਥੀਰਪਜਾਨਾ
੪੦ ਥੈਨਸਮੇਧੋਕਾਹਿਤੁਬਸਬਰੇ
ਵਤਥਿਲਲਾਤਾਕੇਅਧਜੀਵਤੁਬਬਦ

ਸੁਨਿਤੇਉਮਾਵਤੁਜਾਤਾ॥੪੧॥ ~~ਸੁਨਿਤੇਉਮਾਵਤੁਜਾਤਾ॥੪੧॥~~

੩੫੬

ਛੁਟੀਉਰਛੁਸਬਉਠਧਾਏ॥ਜੀਵਤੁਰਾਮਚੀ

ਦਾਇਰਾਮਾਏ॥ਲਛੁਮਨਦੇਖਸਬਬਿਲਖ

ਨੋ॥ਪ੍ਰਕਾਸਮਾਪਨੇਸੀਗਾਨਜਾਨੋ॥ਰੋਵਤੁਨੈਨਕ

ਜਲਦੁਰਗਰਦੀ॥ਤਬਰਖਬੀਰਬੀਰਸੇ

ਕਹਈ॥ਤੁਮਰਵਖੀਰਸਗਾਰਨਗਾਢੇ॥

ਗਾਏਛੁ॥ਬਿਦਿਹਮਾਵਤੁਰਾਮਚੀ॥ਅਬਤੁ

ਮਸਬੇ ਪਗਟ ਜਨਾਯੋ ਬਨ ਫਲ ਖਾਤ ਬਹੁਤ
ਦੁਖ ਪਾਯੋ ਸੀਤਾ ਹਰਨ ਮਾਨੁ ਦੁਖ ਮਾਨੁ ਤ
ਤੇਰੁ ਰਖਾਰ ਕੀ ਚਿਧਿ ਯਾਨੋ ਸੋ ਬਿਨੁ ਭੋਜਨ ਪੀ
ਮਤੁ ਨ ਪਾਨੀ ਰਹੀ ਸੀਤਾ ਨ ਪ੍ਰੀਤ ਕਹਾਨੀ
ਗੁਪਤ ਸੇਚ ਸੇ ਮਨ ਮੇ ਰਹਈ ਗਰੋਵਤ ਰਾਮ
ਸੁਤੇ ਸੇ ਕਹਈ ॥੪੨॥ ~~ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ~~
ਮਾਨ ਕੀ ਕੇਜੀ ਮਸੇ ਚੁਨ ਹੀ ਨ ਸੇ ਕੇਚ ਨ ਹੀ

ਧਿਤੁਦੇਹਗਾਦਾਈ। ਦੇਸਤਜੇਲੀਭਿਤੇਸ ੩੮੭
ਤਪੇਧਨਕੇਕਈਕੀਨਗਨੀਕਭਵਾਈ। ਜੇ
ਸੀਕਛੁਦਿਨਰੇਨਬਸੈਜਾਨਿਬੀਰਬਭੀਖਨ
ਕੀਦੁਚਿਤਾਈ। ਆਨਕਿਸੀਕਤਜੇਤੁਮਰੀਕ
ਭੁਦੇਦਿਨਲੀਕਨਪਾਈ। ੪੩. ~~ਦੇਹਗਾ~~
ਲਛਮਨਕਿਪਟਮਨੀਤਕਰਗਾਦੇਛਾਡਿਰ
ਨਸੇਰਿ। ਮਬਰਪਨਾਬਮਨਾਬਸੇਯੋਭਵ

ਤਰੇ ਤੇਰਿ ४४। **ਸੁਖੇ** ਜਾਨਤ ਹੋ ਮਨ ਮੇਲਿ
 ਬੀਰਨ ਤੇ ਬਿਨੁ ਬਾਨੁ ਰਦੇ ਕਲ ਰੈ। ਭਾਜਿ ਹੋਰ
 ਅਕੇ ਕਲ ਕੇ ਦੁਖਿ ਹੋ ਮਾਰਿ ਹੋ ਤਬ ਮੇਲੁ ਖਸੀ
 ਮਾਮ ਰੈ। ਨਹੀ ਸੁਠੀ ਕਹੀ ਕਥਹੁ ਅਖ ਤੇ ਇਹ
 ਸੁਠੀ ਤੇਰਾ ਬੀਰਨੁ ਰੈ। ਜਨਿ ਨ ਦੇਹ ਤਜੈ ਤਬ
 ਲੋਭ ਬਲਿ ਨ ਬਭੀ ਖਨ ਜਾਇ ਕੈ ਰਜੁ ਕਰੈ॥
 ੪੫। **ਕਾਵਿ** ਗਛਾ ਰੁਝੋ ਨਿਜ ਦੇ ਮੁਕੀ ਚਿਤੁ ਧ

ਸੀਕੋਭੇਜਦੇਖਰਾਵਨਨਰੇਜਮਤਿਰਾਕਸਕੋ ੩੮੮

ਡੀਲਹੈਗਮਗਿਦਨਦੀਸੈਚਖਿਧਾਇਨਤੇਘ

ਨੇਦੁਮਖਨਕੇਮਾਰੋਲਾਰੋਲੋਹੁਨਿਕੋਡੀਲਹੈ

ਭਾਈਲਛਮਨਮਬਹੋਤਹੈਹਸਾਈਕਹਿਕ

ਹਾਜੀਮਮਾਈਮੇਰੇਜਾਤੁਖਸੀਲਹੈਮਰੇ

ਵੈਰਖਰਾਇਗਾਇਗਾਇਨਉਧਾਇਮੋਰਤੇ

ਬਿਨਸਗਾਇਕੋਨਮਜੁਨਲਨੀਲਹੈ ੪੯

ਖੀ

ਪਾਛਲੀ ਤੇ ਮੇਸੀ ਬਿਤਿ ਤੇ ਸੀ
ਕੀਨੀ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਨ
ਸਾਸਿ ਕੋ ਕੋਧਾ ਹਿਲੇ ਖਵਾਇ ਫਲ ਸੇਜ
ਕੋ ਬਿਛੁਇ ਦਲ ਤਾਂ ਪਚੁ ਵਾਇ ਮੇਰਿ ਪਾ
ਛੇ ਜਾਂ ਤੇ ਚਿਕ ਕੋਧਾ ਕੀਏ ਜੀ ਮਧ ਗੀਬਾ ਤਹ
ਮਹੈ ਬਿਮਾਤੁ ਭ੍ਰਾਤੁ ਮੇਸੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਤ ਬਢਾ
ਵਤ ਹੋ ਸੇ ਕੋਧਾ ਮਨੁ ਹੁਨ ਜਾਗੇ ਮੇਸੇ ਮੇਸੇ

ਅਨੁਰਾਗੇ ਬੀਰ ਮੋਹਿ ਛਾਡਿ ਮਾਰੇ ਲਾਗੇ ਜਾ
 ਨੁਸਰ ਲੇਕ ਕੇ ॥੪॥ ~~ਗੁਰਮੁਖ~~ ਨਦ ਸਰਬ ਜੁ ਕੇ
 ਦੇਹ ਤੁਜਾ ਗੋਤੇ ਨ ਤੁਜਾ ਗੀਤਿ ਤੇ ਮੇ ਮੇ ਚਿਤ ਰਾਖੇ
 ਖੇਨ ਰਾਖ ਜੇਹੈ ਜਨ ਕੇ ਮੇ ਪਾਛੇ ਬਨ ਮਇ ਬਨ
 ਫਲ ਤੈ ਖਵਾਏ ਖਾਇ ਇਤਿ ਪਾਤਿ ਭਾਈ ਕੋਉ
 ਤੇਰ ਤਤੁ ਨ ਕੇ ਮੇ ਜਾਨ ਕੀ ਹਰਨ ਤੇ ਮਰਨ ਨ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਤੇ ਤੇ ਮੇ ਰੇ ਜੀ ਮਕ ਜਰਾ ਖਜੇ ਬਾਨ ਤੇ ਸ

੩੫੫

ਨਕਮੇ॥ ਮਾਨੁ ਰਖ ਬੀਸ ਨਿਰਬੀਸ ਹੋਤ ਲਛਮ
ਨਸੇ ਹਈ ਕੇਲਾ ਗੋਸਾ ਖੁਛਾ ਕੇ ਤੇਛ ਨਕਮੇ॥ ੪੮
~~ਸਾਹਿਬ~~ ਰਵਿਤੇ ਮਨੁ ਮਾਧਿ ਦਿਲੀ ਪਹੁੰਤੇ ਰ
ਖੁਤੇ ਮਜੁਤੇ ਕਿਨ ਬੀਸ ਗਯੇ ਛੈ ਹੈ ਨਿਕਲੀ ਕ
ਸਬੈ ਪ੍ਰਿਤੁ ਸੋਯ ਸਸੇ ਮਾਰਿਯੀ ਤਿਹੁ ਤੀਜ ਗਮੇ॥
ਮਾਥ ਮੇਰੇ ਕਲੀਕ ਚ ਦੁਜੇ ਸਿਰ ਦੇਖਹੁ ਨਾਰਿਗ
ਈ ਮਾਰ ਬੀਰ ਚ ਲੇਨੈ ਬਾਢੀ ਪਿਸੀ ਤਿਹੁ ਲੋਕ

ਧੰਨੀ ਨਿਜੀ ਸਮਰਪਣ ਬੀਰ ਕਰੇ ॥੪੯॥

੩੮

ਅੰਧ ਕਹਾਰ ਖਨਾ ਬਕਹਾਇ ਤਬੈ ਨ ਤੇ ਬਨ ਕੇ
ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਰਾਵਨ ਸੀ ਅਹਰੈ ਸੁ ਕਹਾ ਕਾਇ
ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਲਏ ਸੀ ਗਾਮਾਵੈ ॥ ਸਿਧ ਪਟੈ ਰ
ਖ ਬੀਰ ਲਟੈ ॥ ਅਬਿ ਕ੍ਰਿਪਿ ਟੈ ਮਨ ਯੈ ਦੁਖ ਪ
ਵੈ ॥ ਜੋ ਜੀ ਅਮੈ ਸੁਖ ਨੇਹੁ ਨ ਸੁ ਤੁਸੁ ਤੁਸੁ ਸਬੈ ਬਿ

ਧਿਰੇਖਬਨਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ~~ਜਰੂਰ~~ ਗਇਹੋ ਬਿਧਿ ਅਤਿ
ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਰੋਵਤੁ ਕੈ ਧਰ ਲੁਠਤਾ ਤਾਪ ਛੇਰ
ਪਰਾਇਹਨੁ ਮਾਨਸੋ ਰਿਸ ਭਰੇ ॥ ੫੧ ॥ ~~ਕਥਿਤੁ~~
ਸੀਤਾ ਰਹੇ ਰਾਜੁ ਬਹੇ ਭਲੀ ਬਰਿ ਕੇ ਉਕਹੇ ਜੀਸੇ
ਅਭ ਨਿਗਹੇ ਰਿਖ ਨੈਕ ਨ ਧਿਸਾਇ ਗੋ ॥ ਜੁਨ ਰੇਸ
ਮੀਰ ਜੁ ਤਪੀਰ ਸਹੀ ਜਾਤੁ ਨ ਹੀ ਜਹਾ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥

ਅਬੀਰਤਹਾਜਾਇਗੋਇਕਫਿਨਬਿਨ
 ਲਛਮਨਪਾਯੋਪਾਨਰਿਨਬਿਨਦੀਨੇਰਾਮ
 ਚੰਦਕੈਸੇਕੈਸਿਰਾਇਗੋਤੁਭੇਮੇਸਿਸਬਹੀ
 ਸੋਰਾਮਰਾਮਕਹਿਰਾਵਨਤਿਹਾਰੇਕਿਹਲੇ
 ਖੇਨਿਜਕਾਇਗੋਪਪ ~~ਮਾਧਵ~~ ਮਾ
 ਨਿਜਕਯੋਕਾਧਿਮੰਤੁਲਕਲਸੁਮਾਰਪਰੇਰਨ
 ਕਾਮਨਮਾਵੈਗੋਬਲਵੰਤਬਡੇਹਨੁਵੰਤਗੋ

੩੫੧

ਭਾਜਿ ਕੈ ਨਿਜ ਪਾਨ ਬਚਾਵੈ ਪਾਜਾ ਬਿਨਾ ਮਾਜੁ
ਦੁਖੀ ਦਿਹੁ ਭਾਤ ਸੁਗਮ ਕਹਾ ਭਰਖੈ ਮਬਧ
ਦੈ ਪੀਰ ਬਿਨਾ ਮਬ ਧੀਰ ਕੇ ਪ੍ਰਨ ਨਿਕੋਰ ਅ
ਬੀਰ ਹਿ ਮਾਨਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੫੬॥ ਕਹਿ ਰਹਿ
ਕੇ ਕਈ ਕੇ ਪੁਤ ਲਛਮ ਨ ਜੁ ਕੇ ਛਾਡਿ ਰਨ ਤੇ
ਗੀਜੈ ਪਦ ਨ ਪੁਤ ਕੈ ਸੇ ਮੁਖ ਮੇਰ ਤੇ ਸੇ ਹਥ
ਕੇ ਪਾਉ ਲਿਕਰਾਉ ਕੇ ਰਹੇ ਨ ਦੇ ਤੇਰਾ ਦੁਨ ਕੇ ਦ

ਲਮੇਸੁੰਦੁਬਿਲਪੋਲਤੇਏਕਹੀਸਰਾਜਨ
ਕੇਜੇਰਪਾਕਸਾਸਨਕੇਅਸਨਗਿਰਾਇਕ
ਮਲਾਸਨਤੇਜੇਰਤੇਗਾਰਤੇਗਾਰਬਦਸ
ਕੰਧਰਕੇਸਬੈਆਜੁਹੁਤੇਨਭਰਬਨਭਰਬ
ਜਾਇਤੇਰਤੇਅ? ਨਾਰਿਗਈ
ਅਰਬੀਰਗਿਰਜੇਰਨਹੀਮਨਤੇਸਬਬਾਤਨਿ
ਹਾਰੇਗਾਰਾਵਨਕੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਨਨਤੇਕਪਿਮੰਡਲ

੩੫੩

ਭੂਮਿਪਰੋਨਸੀਉਰੋ। ਏਕੁਹੁਤੇਹਨੁਮਾਨਬਲੀ
ਤਿਨਹੇਜੀਮਮੇਇਹਭਾਂਤਬਿਚਾਰੋ॥੫੫॥
ਸਰਹੀਗੁਰੂਸਨਰਾਮਸਰਾਸਨਰੂਰਿ
ਕੈਮਾਸਨਮਾਕੋ॥੫੬॥ ਰਾਮਸਨਮਾਕੋ॥
ਰਾਮਹਨੁਜਾਨਮਪਰਾਧਨਿਜਸਨਸਪਕ
ਰਤਨਿਤ੍ਰਿਠਿ। ਭਰਖਭੁਜਾਬਲਸਦਨਜੁ
ਨਿਮਨਰਿਸਮਾਰਤਨੀਠਿ॥੫੭॥ ਸੋਰਠਾ॥

ਅਲੀਨੁ ਰਿਸਾਇ ਬਦਨੁ ਨਾਇ ਠਾਢੇ ਭੁਯੋ ਅਤ

੩੯੩

ਸੇ ਕਹਾ ਬਸਾਇ ਦੀਠ ਭੁਯੋ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੈ ੫੯

ਰਮਿਤੁ ॥ ਕਾਹੇ ਕੇ ਕਰਤੁ ਰੇ ਸੁਮੇਦ ਕ ਨਿਦੇ

ਤਦੇ ਸੁਠ ਕਤੇ ਜੇ ਪੀਠ ਨੈ ਕੁ ਕੋਨ ਭਾਤੁ ਹਾਰਤੇ ॥

ਸੇ ਦਲ ਛੁਮਨੁ ਕੀ ਦੇਹ ਕੋ ਠਹੇ ਨ ਦੇਤੇ ਨੈ ਕਤੁ

ਮੇ ਕਾਹੂ ਕੋ ਸਿਧ ਨ ਉਤਾਰਤੇ ॥ ਅਬ ਲੋਤੈ ਸੀਤ

ਜੁ ਕੋ ਲੋਕੈ ਸੀਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਭਲੀ ਭਾਤ ਬੈ ਨਿ

ਰਚਾ ਪਾਇ ਗੀਧਾ ਧਾਰਤੋ ਗਾਰਤੋ ਗਾਰਬ ਦਸਰ
ਧਰਕੇ ਸਬੈ ਗਾਜੁ ਜੈ ਸੇਲੰ ਕਦੇ ਕਲੇਈਏ ਠਿਨਾ
ਬਹੁਲ ਤੇ ਉਪਾਰਿ ਸਿਧਾ ਧਾਰਮੇ ਬਹਾਇ ਦਯੋ।
ਰਾਕਸ ਨਿਭਾਵਿ ਰਿਲ ਕਾਰਿ ਸਬ ਕੇ ਪਛਾਰਿ
ਛਿਨੁ ਹੀ ਮੇਚੰਦੁ ਧੀਜਾ ਕਰੀ ਕੋਲ ਜਾਇ ਦਯੋ
ਜੇ ਤੇਲ ਛੁਜੁ ਗਾਨਿ ਮੇਲ ਛੁਮਾਨੁ ਝੈਰਨੁ ਸਧ
ਰਸੁ ਭਾਨਿ ਕਹੇ ਸਬ ਕੇ ਜਦੁ ਗਇ ਦਯੋ। ਕਾਰੇ

ਕੇਕਮਾਨਬਾਨਤੁਹੋਮਹਾਰਾਜਦੀਜੈਨੈਕ ੩੯੪
ਆਇਸਤੋਰਾਵਨਗਿਰਾਇਦੁਯੋ ੬੦
~~ਚੰਦ੍ਰਾਵੰਦਰਾਮ~~ ਹਨੁਮਾਨਦੇਸਾਂਚੁਸਬਾਜਿ
ਤੀਕਹੀਤੈਬਾਤਾਰਨਰਾਵਨਫੁਲੇਫਿਰੈਕ
ਰਿਲਛਮਨਕੇਆਤਿ ੬੧ ਸੋਰਠਾ ਚਲੀਕ
ਬਾਬਿਖੀਤਿਦੇਸਦੇਸਪੁਰਪੁਰਨਗਾਰਾਨ
ਰਾਵਨਕੀਜੀਤਰਾਮਚੰਦਹਾਰੇਪ੍ਰਗਟਾ ੬੨)

ਗੁਰਮਤਿ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਗਈਏ ਕ
ਮਚਾਨ ਕਹੀ ਅਉ ਕੇ ਬਲ ਕੇ ਕਨ ਕਾਨ ਲਹੇ
ਹੈ ਗਾਵਨ ਮੀਚੁ ਕੇ ਹਾਥ ਪੇ ਗਿਨ ਤਿਥ
ਲਖਾਨ ਲਏ ਨਿਬਹੈ ਹੈ ਗੀਨ ਚ ਬਿਥੀ ਤਕ ਜੇ
ਸਜਿ ਲੀਲਿ ਦਿਵਾ ਕਰਿ ਕੇ ਅਨਿਜਾਇ ਗ
ਹੈ ਹੈ ਗੇ ਕਹਿ ਬੇਠਿ ਸਭੁ ਮਹਿ ਰਾਘਵ ਰਾਹ
ਕਹੁ ਦਿਨ ਨਹ ਕਹੈ ਹੈ ॥੬॥ ਚੋਪਈ ਗਾਵ

ਨਗਰਗਾਮਜੋਲਛਮਨਜਾਸਿਗਹੋਧੋਗਾਹਨੁਮ
 ਬਹਿਜੁਭਿਠੈਗਸਿਨਾਖਸਕੇਚੁਨਮਨਮੇਸਾ
 ਕੋਲਛਮਨਕੇਜੀਵਤਹੀਜਨਕੋਸੁਧਾਸਮਾ
 ਨਗਰੁਕੈਬੈਨਾਤਉਬੀਰਬਿਨਛੁਟਹਿਨੈਨਾ
 ਜੋਹਮਾਮਬਜੀਤੁਲੀਕਾਪਤਿਗਬਿਨਲਛਮ
 ਨਕਹਿਕਾਜਰਾਜਪਤਿਦੈਪਰਕਾਰਚੁਖ
 ਨਿਧਿਕੇਪਾਏਗਹਨੁਮਨਤੁਹਿਕਹਤੁਜਨਾਏ

੩੯੫

ਜੰਬਿਭੂਤ ਕੇ ਮਾਚਿ ਨ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ਮਨ ਦੁਖ
ਪਾਇ ਨਹੀ ਚਿਖੁ ਜਾ ਰੈ ॥ ਹਿਨੁ ਭਾਯਾ ਨ ਸੇ
ਮਿਲਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਧਾਨ ਪਾਨ ਨ ਹਿਸ ਭੁ
ਖ ਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਿਖਰੇ ਤਨ ਹਿਦੀ
ਨੀ ॥ ਬਲ ਛਲ ਕਰਿ ਦਿਨ ਹੂ ਤੇ ਲੀਨੀ ॥
ਜਾਨਿ ਧਿਐ ਨ ਸ ਵਾਹੈ ਕਈ ॥ ਜੋ ਬਿਭੂਤ ਬੈ
ਰੀ ਕੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਲਛਮ ਨ ਬਿਨੁ ਮਥ ਮ

ਰਚਿਆ ਵਿਹਾਬਿਧਿਗਾਰ ਚਰਿਅਪੁਰੁਸ਼ ॥ ੬ ॥
~~ਜੇਹਨੁ ਸੁਰਤੁ ਚੀਜੈ ਸੀਮਾ ਨਾਰਿ ਤੇਲੇ ਘਰ~~
 ਪਵਨੁ ਸੁਰਤੁ ਚੀਜੈ ਸੀਮਾ ਨਾਰਿ ਤੇਲੇ ਘਰ
 ਮਹਾਰਾਈ ਮਹਲੀ ਕਾਧ ਤਿਕੇ ਮਾਰਿ ॥ ੭ ॥
~~ਜੇਹਨੁ ਸੁਰਤੁ ਚੀਜੈ ਸੀਮਾ ਨਾਰਿ ਤੇਲੇ ਘਰ~~
 ਰਿਲੀ ਕੇਨੈ ਨਾ ਪਚਾਇ ਬੇਲੇ ਘਰ
 ਨਾ ਜੀ ਕਛੁ ਨਾ ਬਾਏਹੁ ਕਰਤਿ ਕਰੇ ਜਾ

੩੫

ਦਲਿਕਾਸੇਲਰਊਪਾਨਿਮਾਨਿਲਫੁਮਮੇਲ
ਤਨਮੇਲੋਜੇਲਰਿਮਾਰੇਤਜੀਪਰਖੇਲੋਤਬ
ਬੇਲੇਰਖਪਤਿਜਪਦਾਈਜੇਹੋਕਹੋਕਰਹੁ
ਕਾਧਿਰਾਈਬੈਦਰਾਜਲੀਕਾਰਾਢਰਹਈ
ਨਾਮਜੁਖੇਨਸਗਲਜਗਕਹਈਪਟਤਰ
ਮਾਜੁਪਨੀਤਰਦੀਜੇਤਾਂਕਹੁਮਬਹਿਮਾ
ਨਿਜੁਖਲੀਜੇਜੇਵਹੁਕਹੋਜਕਰਹਿਉਪਾ

ਦੀ। ਸਤਿਬਚਨ ਤਾ ਕੇ ਨ ਮਿਟਾਈ। ਗੁਰੂਮ
ਨਾਨਕ ਹੀ ਮੇਰੀ ਨੋ। ਆਨੁ ਭਯੋ ਨ ਸੇਵਤੇ ਦੀ
ਨੋ। ੬੫ ~~ਗੁਰੂਮ~~ ਗੁਰੂਮਾਨ ਕੇ ਪਾਨ ਦੇ ਰਖ
ਪਤਿ ਜੁ ਕੇ ਪਾਇ। ਕੈਲਹੁ ਮਨ ਪਗਤੁ ਰਮੇ
ਕੈ ਮਬ ਦੇਹ ਜੀਆਇ। ੬੬ ~~ਗੁਰੂਮ~~ ਤਾ
ਦਿਗ ਕਪਿ ਕੇ ਉਨ ਪਠਾਯੋ। ਪਕਰਿ ਪਾਉ
ਰਖੀ ਰਜਯਾਯੋ। ਉਠਤੁ ਭਯੋ ਨਦੰਡੁ ਵੀਤ

੩੯

ਕੀਨੋ। ਸੀਰਖਾ ਧੀਰਚੰਦਰ ਮਾਛੀਨੋ। ਪਕਰਥਾ
ਹਿਲਛੁਮਕ ਦਰਸਾਏ। ਅੰਗ ਅੰਗ ਕੇ ਘਾ
ਉਦਿਖਾਏ। ਪਾਨਿ ਪਾਨਿ ਰੀਵੁ ਭਖੇ ਨ ਸੁਨਾਵੈ
ਬੁਟੀ ਕਠਨਿ ਕਹਾ ਕੇ ਉਧਾਵੈ। ਪਹੁਚੈ ਨਹੀਂ
ਰੁੜੁਤੁਹ ਜਾਈ। ਧੀਚ ਬਸੇ ਆਵੈ। ਦਿਨ ਰਾ
ਈ। ਮਨੁ ਤੇ ਬੇਗਾ ਕਠਿਨ ਕੇ ਉਧਾਵੈ। ਸੁਰਉ
ਦੇਲ ਰਾਸੇ ਉਨ ਆਵੈ। ਕੇਜਲਛੁਮਕ ਜੀਵੈ

ਰਖਾ ਗਈ॥ ਜਗ ਬੁਟੀ ਤਹ ਕੋਉ ਨ ਜਾਈ॥ ਤਾ

੩੯੨

ਮੇਦੁ ਸਟ ਬਹੁਤ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਘੋਤ ਧਿਸਾ ਚ ਭੂ

ਮਤੁ ਦਾਰੇ॥ ੬੧ ~~ਭੈਰਵ ਦਾਸ~~ ਲ

ਛਮ ਨ ਦੇਖਤਾ ਦਿਗ ਭਰਤ ਗਾਮ ਦੇਖ ਭਰ

ਝਾਇ॥ ਨੀਛੇ ਨੈਨ ਸੁਖੈ ਨ ਕਰਿ ਬੋਲਤ ਮਨ

ਪਛੁਤਾਇ॥ ੬੨ ~~ਭੈਰਵ ਦਾਸ~~ ਤਿਨ ਤੇ ਕਰ

ਮਕਾਲ ਜੇ ਬਚੈ॥ ਹਿਮ ਸੁੰਦਰ ਤਾ ਮੇਖਾ ਕਿਪ

ਚੈ ਤਾ ਤੇ ਸਬੈ ਕਠਨ ਦੀ ਜਾਨਹੁ ਅੰਗੇਰ ਬਚਨ ਸ
ਤਿ ਕਾਰਿ ਮਾਨਹੁ ਨਾ ਉਗਾ ਉਪਰਿ ਨ ਉਬਤਾ ਉ
॥ ਬਿਦਾ ਕਰੇ ਤੇ ਸੀ ਸਾਨਿ ਦਾ ਉਗਾ ਉਤਰ ਪੀਡ ਦੇ
ਏ ਰਿ ਰਿ ਕਹਹੀ ਬਚਨ ਨ ਦੇ ਵਰਾ ਕਸੇ ਰਹ
ਹੀ ਸਾਨਿ ਲਾਖ ਜੇ ਜਨਹੈ ਕੇ ਸਾ ਕੇ ਨ ਜਾਇ
ਜੀ ਮਹੈ ਨ ਤੁਰੇ ਸਾ ਅੰਗੇ ਪਾਨਿ ਜਨਹੁ ਜਰੀ ਕੇ
ਉਗਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਖ ਪਾਤਿ ਜੀ ਤੁਮਾਹਿ ਜਨਹੁ ਉਗੈ ਬਿ

ਲਬਲੀਉਤਿਮਾਰੀਪਯੋਤਿਜੋਜਰੈਓ ੩੫੬
ਪਾਰੀਪਬਿਨਚਵਿਉਦੈਜਰੀਜੋਮਾਵੈਪ
ਸਿਲਛਮਨਕੇਮੀਗਲਗਾਵੈਤਬਹੀਜੀਮੇ
ਮੁਰਛਾਤਾਰੈਉਠਿਲਛਮਨਚਰਨਨਕੇਲ
ਗੈਲਾਖਧਨੀਰੁਰਜੈਚਾਲਿਮਾਵੈਤਾਬੂਟੀ
ਬਿਨੁਤੇਨਜਾਵੈਮਾਨਿਬਿਧਾਤਾਜੈਉਪਚਰੈ
ਜਾਇਨਸਕੈਸੀਗਜੈਈਜਰੈਜੀਮਨਉਪ

ਇਕਹੋਮੇਸੋਈ। ਤੁਮਈਸੁਰਤਮਤੇਸੁਰਹੇ
ਈ। ਬਾਤੈਕਰਤਨਬੀਤੀਪਰੀ। ਤਬਸੁਖੇਨ
ਅਨਿਬਿਨਤੀਕਰੀ। ਸੁਕੇਜੁਮੇਹਿ। ਦਿਗਲੇ
ਆਯੋ। ਤਬਹਨੁਮਾਨਰਾਮਦਰਸਾਯੋ। ਦਰ
ਸਨਦੇਖਬਹੁਰਿਸੇਕਰੈ। ਯਹਮਨਕਰੈਤਪਵ
ਨੈਗਰੈ। ਅਮਰਕੁਰੇਸੇਜਾਕੇਆਵੈ। ਤਾਹਿਕੇ
ਮਹਾਰਾਜਪਠਾਵੈ। ਤਾਪਰਜੀਕਸੁਖੇਨੁ

ਵਾਯੋ ਗੁਰੂਮਾਨ ਛਿਨ ਮੇ ਪਹੁਚਾਯੋ ਕਾਪਿ ੪੦੦
ਮਾਯਾ ਸੁਖੈ ਨ ਭ੍ਰਮਾਯੋ ਜੋਇ ਰਹੇ ਜਨੁ ਸੁਖ
ਨੋ ਮਾਯੋ ੨੨ ਵਿਗਤਾ । ਇਹ ਬਿਬਿਧ
ਟੀਸ ਮਝ ਲੈ ਗੁਰੂਮਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਇ । ਤਾਪੈ ਏ
ਬਿਨੁ ਤੀਕਰੀ ਸਬ ਸੇ ਅਗਟ ਸੁਨਾਇ ੨੩
ਗੁਰੂ ਦੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਿ । ਬੈਦ ਕਹੀ ਜੇਈ
ਸਬ ਸੇ ਕਹੀ । ਰਾਮ ਮਾਸ ਲਛਮ ਨ ਲੈ ਰਹੀ

ਰਾਮਾਟਹਲਮਾਯੋਸਬਕੇਈਗਯਾਤੇਪਰੇਟ
 ਹਲਨਾਹਿਹੋਈਯੋਲੇਸੁਰਨਨਿਕਸਨਪਾ
 ਵੇਗਜਰੀਓਪਾਰਕੋਨੁਲੇਮਾਵੇਗਮਮਪਨੇਮ
 ਪਨੇਬਲਉਚਰਗੁਰਾਮਕਾਮਕਹਦੀਲਨ
 ਕਰਗੁਪਭਕੇਕਾਜਨਸੇਵਕਾਮਾਵੇਗਲੋਕ
 ਹਸੀਪਰਲੋਕਹਸਾਵੇਮੀਤਾਕੀਚਿਤਾਕੇ
 ਕਰਈਗਮਬੰਤੋਮਾਜੁਲਲਫੁਮਨਮਰਈ ੪੦

ਤਾਤੇਤਜਹਾਬਿਈਬਾਮਹੋਕਧਿਗਾਮਵਧ ੪੦੯
ਨਿਕਟਿਕਟਿਕਸਹੁਚਲਹੁਧਪਿਯੋਰਖਕ
ਬਾਜਬਹਿਬਾਕਿਜੈਹੈ। ਤਬਲਛਮਨਕੋਰ
ਮਨਧੈਹੈ॥ ~~ਮਨਧੈਹੈ~~ ਤਾਤੇਪ੍ਰਗਟਕਹੋ
ਸਬੈਲਾਜੁਕਚਮਨਖੋਇ। ਤਾਂਪਰਿਮੰਤ੍ਰ
ਵਿਚਾਰੀਏਗਾਮਕਰੈਜੋਹੋਇ॥ ~~ਮਨਧੈਹੈ~~
~~ਮਨਧੈਹੈ~~ ਤਬਉਠਿਨਲਰਖ

ਪਤਿਹਿ ਸੁਨਾਵੈ ਤੀਸਰਾ ਤਿਬਿਨੁ ਭਿਰੇ ਨਾਮ
ਵੈਸਾਇ ਦੁਖਾ ਬਿਦਦਾਇ ਰਾਤਿ ਬਤਾਈਆ
ਰਸਾ ਕੀ ਕਠਿਨੁਈ ਜਨਾਈ ਭੁਬਕਧਿਯ
ਤਿਹੁ ਗੀਵੁ ਸੁਨਾਵੈ ਏਕ ਰਾਤਿ ਬਸਿ ਜੇਵ
ਕਾਲਿ ਮਾਵੈ ਨਾਲ ਕਹੀ ਮਾ ਬਘਾਟਿ ਨਹਿ
ਹੋਈ ਆਪਾ ਤੇ ਬੈਰਾ ਨਲਾ ਜਾਵੈ ਕੋਈ ਆਮੰਗ
ਦੁਖਿ ਠਿਯੇ ਭੁਭੁ ਕਿ ਬਲੁ ਤੇਲੁ ਪਿਚਧਿ ਚਰ

ਅਪਤਿਸੇਬੋਲੋਗਚਾਰਿਪਹਰਿਜੋਮਾਰੋਪ
ਉਕਾਲਦੁਪਹਰੀਲੇਪਹਚਾਉਮਲੁਕੇ
ਬਚਨਰਾਮਜੀਮਧਾਰੀਮੁਗਛਿਪਵੇਨ
ਬਹੁਰਸੀਭਾਰੋਗਕਧਿਮੀਬੁਲਜੇਬਚਨਉ
ਚਾਰੋਗਰਾਪਤਿਰਿਦੈਬਾਨਜਨਮਾਰੋ१
~~ਅਪਤਿਸੇਬੋਲੋਗਚਾਰਿਪਹਰਿਜੋਮਾਰੋਪ~~ ਪਾਨਕੇਪਲ
ਦੈਬੁਟਪਾਨਬਚਤਹੈਦੋਇਮੇਰਾਪਤਿ

੪੦੨

ਜਨੈ ਨਹੀ ਕਾਤੇ ਪੀਰ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ੭੪ ॥ ਏਧਈ
ਪੀਰ ਮਹਿ ਰਹਿ ਬਿਰਜੇ ਰਿ ਨ ਕਿਲਕਾਹੀ ॥
ਜੀਬ ਕਰੀ ਧਮਾਉ ਲੈ ਜਾਹੀ ॥ ਤੁਧ ਰਿਰਾਮ
ਜੀ ਮਾ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥ ਲਛਮ ਨ ਕੋਇ ਹਥਿ ਬਿ
ਦੁਖ ਦੇਖੈ ॥ ਲਛਮ ਮਾਜ ਜਾਮ ਦੇਖਾ ਕੀ ॥ ਭੋਰ
ਹੋਤ ਮਿਰਲੇਤ ॥ ਪਿਨਾ ਕੀ ॥ ਕਹੀ ॥ ਜੁ ਖੋ ਨ ਕੋਨ
ਦੁਖ ਹਰਈ ॥ ਥਹੁਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕੁਲਕਹ

ਕਰਦੀਆਂ ਕਾਪਿਰਾਨਿ ਸਹਿਤੁ ਰਾਮਾ ਬਿਲਾਖਾ
ਹੀਨਾ ਦੇਖਹੁ ਤਨ ਕਰੀ ਬਡਾਈ ਗਤਿ ਮੁਖਤ
ਰਰੁ ਦੁਕਸਾਈ ਗਾਹਮ ਜਾਨੈ ਜਬ ਲੰਕਾ ਦਾਹੀ
ਮਸਿਧਾ ਫਾਂਦੁ ਜੀਅ ਕੇ ਜਬ ਦੀਨੈ ਤੇਰੇ ਬਲੁ
ਹਮਤ ਬਹੀ ਚੀਨੈ ਜਬ ਜਬ ਬਿਖਤਿ ਪਰੈ
ਮਮਾਈ ਤਬ ਤਬ ਹਨੁ ਮਨ ਤੇਜਾਈ ਪਾਵ
ਨਤੁ ਤੇਜੇ ਜਰਾ ਕਹਈ ਰਾਮ ਬੁਝਤੁ ਤੇਰੇ ਲੇ

੪੦੩

ਕਥਾਈਗਜਬਕੇਬਲਮੇਤੁਮਹੀਜਨੇਤੁਮਾਬਿ

ਨਲਛਮਨਹੇਤੁਬਿਰਛੇਅਮਬਹੋਕਹੋਕੇਨਸੇ

ਜਾਈਗਬਾਤੁਨਿਦਾਨਹਨੁਲੇਅਈ॥੨॥

ਸੁਰਜੁਅਕਾ

ਸੀਪਿਤਾਸੁਰਖਰਬਾਸਕੀਨੋਕੇਨਕੀਜਰਨਿਤ

ਕੋਤੁਬਤਾਦਿਦੇਅਤੇਸਮਨਦੇਖਜੋਕੇਉਮੀਰਾ

ਦੁਰਗੀਦਦੇਉਮਾਨਿਨਸਕਤਕੇਉਕਹੋਜਰ

ਮਾਇਦੈ॥ ਭਰਬਥਿ ਦੇਸ ਦੇਸ ਮਾਨੁ ਪਰੇ॥ ੪੪
ਪੁਪਰਮਾਝਧਾਰਬੁਤੁਤਹੈਨਾਉਪਹੁਚਾਇਦੈ॥
ਚੇਰੀਗਈਨਾਰਿਬੀਰਪਕਜੇਰਨਪਨਤੁਰਿ
ਕਹੈਰਖਗਾਇਗਾਇਗਾਇਮੇਸੇਫਿਰਵਾਇ
ਦੈ॥ ਤੇਰੇਈਭਰੇਸੇਤਾਤੇਤੇਸੇਕਹੈਬਾਰਬਾਰ
ਬੀਰਹਨਵੀਤਬਲਵੀਤਬੀਰਜਜਾਇਦੈ॥
 ਤੇਸਮਨਦੇਖਜੇਕਉਮੀਗ

ਦੁਸਰੀ ਵੇਦੇ ਉਮਾ ਨਿਸਕਤ ਜੇ ਉਕਰੇ ਸਰ
ਮਾਇਦੀ ਲਾਇ ਕਰੇ ਮਾਨੁ ਜਗਾਇ ਕਰ ਬੇ
ਕੀ ਬਾਕਾ ਤੇ ਦਈ ਮੇਰੇ ਰਬ ਬੈਠੇ ਮੇਰੇ ਪਾਇਦੇ
ਮਾਗੇ ਲੇ ਕਪਾਤਿ ਸੇਰੇ ਬਲੀ ਜਾਤੁ ਹਾਥ ਸੇਰੇ
ਰੰਕਰ ਖਾਨਾ ਬਕੀ ਤੁਥਾ ਤਨੁ ਬਾਗਾਇਦੈ ਮੇਰੇ ਤ
ਹੈ ਕੁਝ ਤੁਹਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪਰਹੁ ਤੁਥਾ ਨਿਮੰਜ ਨਿਕੇ ਪੁ
ਤਮੇ ਬਪੁਤ ਬੀਰ ਜਗਾਇਦੈ ਪਾਕਿਤੁ

ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋਧੇ ਖਰਦੂਖ ਰਬ ਨਾਇ ਮਾਰੇ ਕਹ
ਭਯੋ ਜੀਤਿ ਕਾਧਿ ਸਿੰਘ ਸੇਵਾ ਦੇਹੈ ਖਰਹਾ ਭੁ
ਯੋ ਜੋਧੇ ਕੁੰਭ ਕਾਨਕੇ ਨਿਦਾਨ ਮਾਰ ਮੇਘ ਨਾਦ ਕੇ
ਪਛਾ ਰਿਸੁ ਰਮਾ ਕਹਾ ਦੇਹੈ ਜੇ ਸੇ ਜੋਗ ਜੋਗਤੁ ਪ
ਤੀਰਥ ਮਨੇ ਕਜ ਪਧੀ ਮਕੇ ਭੁਜ ਨਹਿ ਫੁਕਾ ਕੇਕ
ਮਮਾ ਦੇਹੈ ਤੇਜੇ ਬਿਨੁ ਲਛਮ ਨ ਲਛਮ ਨ ਪ
ਕੋ ਦੁਖ ਪੰਛ ਬਿਨੁ ਜੇ ਜੇ ਪੰਛੀ ਮੇਜੇ ਦੁਖ ਪਾਏ

੪੦੫

ਹੈ॥ ~~ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ~~ ਅੰਦੇਖਿ ਹਰੁ ਯਹ ਕੈ ਨਸਮੇ
 ਅਬ ਤੇ ਬਲ ਕੀ ਬਰੀ ਅਬ ਤੇ ਦੇਹੀ ਅਜੇ ਲਾਗੀ
 ਬੀਰਨੁ ਜੁਰ ਉਦੈ ਤੇ ਲੇ ਲਾਗੈ ਸਜੀ ਵਾਨਪੁ
 ਨਸਨੇਹੀ ਬੀਰਪੁ ਰੇਜ ਸਮੇਰਨੁ ਭੁਮਾ ਜਿਲਾ
 ਦਿਉ ਭੈ ਮਿਲ ਬਾਂਟਿ ਨ ਲੇਹੀ ਹੈ ਤਿਹ ਲੇਕ
 ਕੀ ਪੀਰ ਕੀ ਭੀਰ ਪਰੀ ਜੁਸਹੀ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕੀ
 ਦੇਹੀ॥ ੮੩ ~~ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ~~ ਜੋ ਛਿਤ ਚਰਿ ਨਿਹਾ

ਰਤਹੋਜੋਈਸਾਸੁਲਰੀਬਹੁਤੈਸਰਮੇਹੈ। ਸੀ ੪੦੬
ਅਨਰਾਖਿਸਕੀਬਨਮੇਯਹਰਾਜਬਡੇਕਿ
ਹਭਾਤੁਕਮੇਹੈ। ਜੋਨਭੁਓਰਕਰੋਦਿਗਤੋਰ
ਦਿਜਾਨਕਪੁਤਬਡੇਦੁਖਦੈਹੈ। ਤਾਤੈਰਹੈਮ
ਧਬੀਚਿਹੀਡੀਠਿਭਾਮੇਜੋਪਰੋਦੁਖਦੈਖਉ
ਹੈਹੈ। ~~ਦੁਹਗਾਬਨਮੇਬਦ~~ ਦੁਹਗਾਬਨਮੇਬਦ
ਭਰਹੋਧਰਿ। ਸੁਗਲਕਮਲਜਨੁਚਾਂਦਰ

ਪੈਪਾਰਿਗਲੇਚਨ੍ਹੰਦੇਨਬਿਛੁਰਤੁਕੋਦੋਜ
ਨੁਮਲਚਰਤੁਗਜਰਵਰਜੇਦੋਗਜਿਬਲ
ਭਾਲਭਿਕਟੀਕੁਮਲਾਨੀਜਨੁਫਿਰਿਕ
ਮਕਮਾਨਨਤੁਨੀਕੁਟਿਲਮਲਕਜੁਪੀਰੇ
ਗਈਗਜਨਸਾਂਪਸਿਰੋਗਾਸਿਮੀਭੁਈਗਮੰ
ਗਮੰਗਸਮਜਲਕਨਪਰੇਗਰਘਪਤਿਰਿ
ਚੜ੍ਹਨੁਜਨਚਰੇਮਜਗਲਹਾਥਸਿਬਲਤੁ

ਮਿਤਕੋ ਮਾਗੁ ਕਮਲਲਟੇ ਹਿਮ ਰਿਤਕੋ ਗੁਫਾ ੪੭
 ਛੇ ਮਾਧਰਨ ਬਿਨੁ ਮਾਧੁ ਮੇ ਸੋਗ ਬਿਨੁ ਹੀ ਪਕੇ ਬੰ
 ਬਫਲ ਜੈ ਸੋਗੁ ਗਲ ਜੈ ਘਸੀ ਕੋਚਨ ਮੀਚੇ ਗੁ
 ਨਕਦਲੀ ਬਿਨੁ ਹੀ ਜਲ ਸੀਚੇ ॥ ੮੫ ॥ ਗੁਨੁ ਮਾ
 ਨੇਵਾਚਾ ਵੇਹਰਾ ਕਾਧਿ ਕੁਲ ਨਿਰਖ ਜੇ ਪਵ
 ਨੁਤੁਤ ਕਾਹੁ ਮੇ ਬਲਨਾ ਹਿਮ ਮਰੂ ਘੁਪ ਤਿਕੀ
 ਦਸਾ ਤੇਰਦਨ ਕਵੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ੮੬ ॥ ਚੈ ਪਈ

ਸੀਰਖ ਪਾਤਿਬਲੁ ਮਨੁ ਮੇਧਾ ਕੋ ਉਠਿ ਕੇਸ
ਭਾਮਾ ਹਿ ਕਿਲਕਾ ਕੋ ਗਮ ਬੋਲੇ ਜੀ ਸਬ
ਨਤੇ ਬਕੀ ਗਮਿ ਟੀ ਨਰਾਮ ਚੰਦ ਧਕ ਧਕੀ ਗਮ
ਬੋਲੇ ਸਬ ਕੀ ਮਾਰਾ ਧਾਉ ਗਮੀਰਖ ਬਰਕੇ
ਸੀਸ ਨਿਦਾਉ ਗਜਰੀ ਦੁਰਤੁ ਮਜਬ ਬਖਾਨੇ
ਮਾਨੁ ਪਤਾ ਪਰਾਮ ਕੇ ਜਾਨੇ ਜੇ ਕਛੁ ਧਰਿਖ
ਹੋਇ ਭਕ ਕੋ ਲਲੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਾਨੁ ਜਾਨੇ ਤੁਰੇ ॥

ਬਕੋ ਕਹਾਮ ਬਕੋ ਬੁਝਾਇ। ਜੈਸੇ ਕੁਜੈਰਾ ੪੮
ਮਦੁ ਚਤੁਰਾਇ। ਲਛਮਨ ਉਠੈ ਬਹੁਰਾ ਫਿਰਿ
ਲਰੈ। ਤੇਜੈ ਈਹ ਨੁਪਾਨ ਕੋ ਧਰੈ। ਨਾ ਤੇ ਲਛਮ
ਨਸੀਰਾ ਜਿਧਾ ਊ। ਜਮ ਕੋ ਮਾਰਿ ਸੀਰਾ ਲੈ ਮਾਊ
ਦੇ ਰਿਹਨੁ ਚਰਨ ਨਿਸਿਰਧਰ ਈ। ਮੇਜੀਵ
ਤਪਤ ਕੋ ਦਿਗਤੁਰ ਈ। ੫੬
ਜੈ ਕਹੋ ਤੇਜਹ ਤੇ ਨਿਕਾਸੇ ਦੇਵ ਦਾਸ ਮਾਲਿ

ਤਿਹ ਠੇਰ ਪਹੁਚਿ ਕੈ ਦੇ ਕਲ ਬਿਲੋ ਦਿਲੋ ਆਨੇ
ਕਹੈ ਤੇਜਾਇ ਦੇਵੁ ਲੋਕ ਰੋ ਕੇ ਸਬੈ ਦੇਵੁ ਸੁਧੈ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਨਹੀ ਦੇਹਿ ਪਾਤਿਧਾਇ ਲੋਕ ਕਹੈ
ਓਹੀ ਬੰਦ ਸੁਰਪਾਰ ਕੋ ਕਪਾਟ ਠੇਰਿ ਪੈਰ ਖਜਾ
ਨਾਉ ਕਹੈ ਤੇ ਭਿਖਾਰੀ ਹੋਇ ਲੋਕ ਆਨੇ ਕਹੈ ਤੇ
ਸਾਤੁ ਹੁੰ ਪਤਾਲ ਚਾਲ ਮੇਲੇ ਰਾਮ ਆਨੇ ਕਹੈ ਤੇ
ਸੁਧਾ ਕਰ ਕੇ ਨਿਚੋਇ ਦੇਸੁ ॥੮॥ ਆਖਈ ॥

ਜੋਗਿ ਰਿਕਹੋ ਜੁਖੈ ਨ ਸਭਾਗੋ ਜੋਗਿ ਰਿਕਹੋ ਨੇ ੪੬
 ਨਨਕੇ ਮਾਰੋ ਬਡੀ ਰਾਤ ਤਾ ਤੇ ਨਹੀ ਧਾਉ ॥
 ਅਰੀ ਪਾਉ ਮੇਲੇ ਹੀ ਮਾਊ ਲਛਮ ਨ ਕੀਚੈ
 ਤਾਮਤ ਕਰਹੁ ਜਗਹੁ ਪਾਨ ਨਾਖਾਜਿ ਨ ਡਰਹੁ
 ਆਚਲੇ ਮਖਹਿ ਜੋ ਮਾਰਾ ਪਾਉ ਤੇ ਉਪਤ
 ਰਹਦੇਈ ਪਾਉ ਸ੍ਰਾਸਤੁ ਕੋ ਪੀਰ ਜਨੀ ਮਾਮਾ
 ਯੋ ਉਪਰੇ ਨੈਨ ਕਮਲ ਰਵਿ ਪਾਯੋ ਜਗਹੁ ਹਨੂ

ਅਤਿਕਾਲ ਨਕੀਜੈ ਪਾਨ ਦਾਨੁ ਲਛਮ ਨ ਕੇਈ
ਜੈ ਗੁਰੁ ਮੈ ਹਿਚਲ ਤਮਾਈ ਜੁਪ ਬਾਤੁ ਮਨ ਰਾ
ਰਿ ਮੈ ਧਿਰੋ ਸਲਾਮਾ ਤੁਮ ॥੬੬॥ ਸਦੇ ਹਰਾਮ
ਸਦਿ ਤਤੇ ਜਾਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ਕਾਧਿ ਉਨਹਿ ਮਿਲਹੁ
ਜਿਨ ਜਾਇ ਚੋਪਈ ਗਮ ਲਿਤਿ ਨ ਕੀਕਿ ਸ
ਲਾਤੁ ਹਿਲੀ ਜੈ ਤਬ ਮਾਵਨ ਕੇਇ ਤਮ ਨੁਕੀ
ਜੈ ਯਹੁ ਸੁਨਹੁ ਪਵਨ ਵੈਰਾਜੇ ਰਾਮ ਚਰ

ਨਖਰਮਾਥੋਲੋਠਕਿਪੀਠਿਮੁਖਿਚੁਬੰਜੋਰ ੪੧੦
ਪਾਪਤਿਗਮੇਚਰਨਨਮੇਸਦਾਰਹੋਮਤਿਗਬਹੁ
ਰਸੁਰੀਵਾਮ ਸਖਾਦਾਈਗਹਨੁਮਾਨੁਤੇਤੇ
ਨਹਿਨਈਗਸਬ ਸੋਰਾਮਰਾਮਕਹਿਲ
ਈਉਤੁਜੋਹਨੁਨਾਦੇਖਾਈਦਈਗਨੁਕੁਸੇ
ਮਿਲਿਜੋਜਾਇਹਨਮਤਿਗਾਬਤੇਬਤੇਚੁਰਨ
ਕੋਹਿਤੁਗਜੋਮਾਰਗਮੇਬਿਪਨਪਸਾਰੈਸੇਕ

ਚਧੇਟਚੋਥੀਡਗਰੈਪਾਪਾਨਤਜੈਜਾਕੋਕਾਧਿਡਾਟੈ
 ਜੈਜੈਧਰਮਪਾਪਕੋਕਾਟੈ ~~ਭਗਵੰਤ~~ ਗਬਿਛ
 ਕੋਹਨੁਮਤੁਰਾਮਸੇਸੀਲਛਮ ਨਕੋਹੇਤਾਜੈਸੇ
 ਮਕਰਮਲੀਨਮੇਸੁਖ ਨਦਿਖਾਈਦੇਤਾ
 ਏਯੋਪਾਈਏਕਮਹੁਰਤਿਮੇਉਤਿਮਾਯੋ
 ਤਾਪਰਬਤਪਰਪਾਉਟਿਕਾਯੋਗਤਿਹਬੁਟੀ
 ਕੋਸੇਧਨਲਾਗਯੋਸਬਏਕੋਸਬਸੇਮਨੁਰਾ

ਰਜੋਗ ਕੋ ਨ ਤੁਜੈ ਕਾ ਕੋ ਲੈ ਜਾਉ ॥ ਤੁਸੈ ਜੋ ਲਛ ੪੧੧
 ਮਨ ਰਵਿ ਪਾਉ ॥ ਤੁਬਾ ਬਿਸਾਇ ਉਤਰ ਕਹ ਕਰੇ ॥
 ਰਾਖ ਪਤਿ ਕੋ ਧੰਮਮ ਗਾਨਿ ਤੇਜਰੇ ॥ ਬੁਝੈ ਕਾਹਿ
 ਸੀਰਾ ਕੋ ਉਲਾਹਿ ॥ ਉਤਰੈ ਚ ਦੈ ਗਾਟੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
 ਅਟਕੈ ਜੋ ਜੀਅ ਮੇ ਬਡੇ ਕੁਲੇ ॥ ਖੋਜੈ ਗਇ ਤਹਿ ਕੁ
 ਰੁਪ ਨ ਚਾਹਿ ॥ ਤੁਦੈ ਖੋਜੈ ਕਾਲ ਤੁਜੈ ਗਰਾਹਿ ॥
 ਲਾਪਟਾਹੀ ॥ ਬਾਅਮੀ ਗਾਮ ਬਰਜੈ ਚ ਬਾਈ ॥

ਜਗਤੁ ਕੋ ਸਲਾਜ ਪੈਯਾਈ ਗਯਾ ਪਨ ਕਹੈ ਇਹ
ਉਤਸੁਨਾਈ॥ ੯੩ ॥ ਕੋ ਸਲਾਜਾ ਲਾਚਾ ਦੇਹਰਾ
ਸੁਨ ਤਨੈ ਨ ਜਲੁ ਉਰਿ ਲਯੋ ਕੋ ਸਲਾਜਾ ਦੁਖ ਪਾ
ਇਹ ਉਠਿ ਬੈਠੀ ਪਜੀ ਕਤੁ ਜਿ ਉਰ ਤਿਬ ਸਮਿਟੁ
ਲਾਇ॥ ੯੩ ॥ ਚੋਧਾਈ ਗਤਿ ਨ ਸੇਧੁ ਪਨ ਸੁਨਾਇ
ਕਹੈ ਠਿਨਾ ਗਇਹ ਬਿਧ ਦੇਖੈ ਸੁਧਨਾ ਮਥਰਿ
ਇਨਾ ਤਬ ਰਿਖ ਕਹੈ ਬਿਚਾਰਿ ਸੁਨਾਯੋ ਬਰੀ॥

ਮਾਝਰੀਸ੍ਵਪਨਾਇਨਪਾਯੋ ॥ ਰਾਮਲਖਨਹੁਜੈ ॥੧੨॥
ਕੁਸਰਾਤਾਹੈਯਹਸੁਪਨਬਡੇਦੁਖਦਾਤਾਤਬ
ਲਾਗੀਹੈਮਜਰਾਜਾਪਕਰਹੀਥੇਦਮੰਡਬਿਧਿਜੋ
ਉਚਰਹੀਯੁਰਤਿਧਨਖਸਰਲੈਰਖਵਾਰੋਥਿ
ਅਨਕਰੈਤਾਹੀਤੁਮਮਾਰੋਇਹਬਿਧਿਕਥਾਮ
ਜੇਧਯਾਉਈਹਨੁਮਾਨਮੇਰੈਮਤਠਈਲੇਪ
ਰਬਤਮਬਕਲੇਉਡਾਈਯਜਰੀਦੇਖਲੇਰੇਰ

ਪਾਗਾਈਗਮੋਰੋਕੋਨੁਜੀਅਚਹਿਕਰਈਗਸਭਾਗੀ
ਰਤੇਲਛਮਨੁਨਹਿਮਰਈ॥੯॥ਦੋਹਰਗਾਲੈਉ
ਪਾਗਿਰਿਕਰਧਕੋਪਵਨੁਪੁਤਪ੍ਰਚੰਡਾਗਮਿਸਰ
ਜੋਧਮਾਰੋਚਲਯੋਗਾਰਥਕੀਯੋਭੁਜਦੰਡਾਗਭਰ
ਬੋਹੁਚਾਝੋਪਈ॥ਨੈਨਨਧਮਾਨੁਭਰਧਨੁਭਲਾ
ਯੋਗਯਹਕੋਉਬਿਖਨਕਰਨਕੋਮਾਯੋਗਜਿਨਕਿ
ਸਮਾਤਾਤੁਸੀਹਮਾਰੀ॥ਜਾਕੇਕਸਕਰੀਰਖਵਾ

ਗੀਸੇ ਜਾਹਨ ਕਾ ਬਿਖਾਨ ਕੇ ਮਾਯੋ ਗਤਾਂ ਨ ਬਾਨ ਕ
ਰਿਸੇ ਪਚਲਾਯੋ ਲਗਾਯੋ ਉਲਥੇ ਉਤਰੇ ਫੂਰ
ਯੋ ਗਨੁ ਮਾਨ ਬਦਰਜ ਜੇ ਰੁਟੇ ਗਾਮ ਰਾਮ ਮੁ
ਖ ਤੇ ਉਚਰਈ ਗਲਾ ਹੁਮਾਨ ਘਾਟ ਨ ਤੇ ਰੁਰ
ਈ ਗਰਾਇ ਸਗਲ ਤਾਕੀ ਛਿਰਾ ਦੇ ਰੀ ਗਜਾਗੇ
ਸਥੈ ਪਰੀਖ ਰਹੇ ਰੀ ਸਚ ਰਨ ਸਥੈ ਜਾਤ ਹੀ ਲਾਗੇ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੁਨ ਕੈ ਮਨੁ ਰਾਗੇ ਬੁਝੀ ਕਸਲ ਕੈ ਨਤੁ

੪੧੩

ਆਹੀਯਕਤਕੋਉਡਮਬਕਤਕੋਛਾਹੀ॥੨੬॥
ਰਾਗਮਨਾਮਤੈਮੁਖਕਹੋਤਹਮਛਾਡਤਤੇਹਿ॥ਬਿ
ਨੁਯਾਤਮਨਬਚੈਨਹੀਸਿਵਦੁਰਪਤਯੋਰੇਇ॥
੨੭॥ਹਨੁਮਾਨੋਦਾਚਾਚੈਪਈ॥ਮਨਹੁਭਰਬਤੁ
ਮਸੈਜਬਕਹੀ॥ਪਾਉਸੁਮਾਰਨੀ॥ਮਤਯੋਰਹੀ॥ਨ
ਮਹਨੁਸਤੁਮਗਭਿਚਰੈ॥ਮਾਪਨੋਯਨਿਰਾਮ
ਹਿਤਕਰੈ॥ਸੋਰਪਾਤਿਯਲੰਕਾਪਰਿਯਯੋ॥ਸਿ

ਲਿਖੀਵਿਸਮੁਦ੍ਰਪਟਾਯੋ॥ ਤਹਾਜੁਧਮੇਸੇਰੁ ੪੧੪
 ਭਯੋ॥ ਕੀਰਤਕਰਨਜਮਪਰਕੇਚਾਯੋ॥ ਮੇਘਨਾਰ
 ਤਾਤੇਅਨਿਮਾਕੋ॥ ਗਾਵਨਕੇਪਕੀਯੋ॥ ਤਿਨਭੁਵੇ
 ਤਾਹਿਕਭੂਨਿਜਦਿਨਨਹਿਜੁਝੋ॥ ਲਗੀਸੇਹਥੀ
 ਲਛਮਨਜੁਝੋ॥ ਅੰਰੁਬਿਸਖਾਰਕਖਾਜੈਕਰੋ॥
 ਉਦੇਹੋਤਸੁਰਜਤੇਰੋ॥ ਤਾਲਛਮਨਹਿਤ
 ਗੀਰਗਾਹਿਲਯੋ॥ ਸੇਲਛਮਨੁਮਜੁਰਗਾਧਰ

ਯੋ॥ ੯੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਯੁਰ ਉਦੈ ਤੇ ਯੋ ਰੁਰੁ ਜੋ ਨਲ
ਕਹੋ ਜਾਉ ॥ ਉਦੈ ਹੋ ਤੁਲ ਛੁਮਨ ਮਰੈ ਤਾ ਤੇ ਬਹਤ
ਤੁਰਾਉ ॥ ੯੯ ॥ ਸੋ ਪਈ ॥ ਬਿਨ ਗਿਰ ਰਾਏ ਨਲ
ਛੁਮਨ ਜੀਵੈ ॥ ਤਾ ਬਿਨ ਰਾਮ ਨ ਪਾਨੀ ਪੀਵੈ ॥ ਉਤ
ਰਾ ਬੀਰ ਬਿਨ ਛਿਤੁ ਭਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਦੇ ਕਹਾ ਹੁਇ
ਗਈ ॥ ਭਰਤ ਕੁਮਾਰ ਬਾਤ ਹੈ ॥ ਮੇਰੀ ॥ ਕਰਹੁ ਮ
ਬੈ ॥ ਮਾਵੈ ਜੀ ॥ ਮੇਰੀ ॥ ਲਛਮਨ ਬਾਤ ਸੁਨਤ ਸ

ਬਰੇਦੋਗੈਸਲਾਕੈਸਬਹੁਖਖੇਦੋਗਬਚਨਸੁਨਤ ੪੧੫
ਸੁਮਿਤ੍ਰਾਧਈਗਲਛਮਨਕੀਮਾਤਿਕਰੀਬਤਾਈਸੈ
ਤੋਮਾਜਸਪੁਤਿਭਈਗਲਛਮਨਦੇਹਰਾਮਹਿਤ
ਗਈਗਪ੍ਰਭਕੋਹਿਤਜੇਸੇਵਕਮਰੈਗਤਾਕੀਆਤ
ਸੋਕਨਹੀਕਰੈਗੁਰਭਈਕੀਯਹੈਬਤਾਈਘ
ਭਦੇਖਤਰਨਭੂਮਿਜੁਗਾਈਗਰਨਸੇਧੀਠਿਜੁ
ਪ੍ਰਭਕੋਦੇਈਗਤਾਕੋਮਾਸਗੀਧਨਹਿਏਈਗ

ਨੁਮਾਨੁ ਯੋਕਹਿ ਚਿਜਾਈ ਗਾਰਖੁ ਪਾਤਿਜੀ ਚਿਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਈ ਗਾਲ ਛੁਮਨ ਕੋਕੁਲੁ ਸੋਕਨ ਕੀਜੁਹਾ
ਗਾਵਨੁ ਜੀਤਿ ਬੈਠੈ ਸੁਲੀ ਜਿਹਾ ਗਰਨ ਮੇਥਾ ਤੁਹੇ
ਤੁਹੇ ਦੇਖੁ ਕੇਜੀ ਤਿਕੇਹਾ ਰੋਕੁ ਭੀ ਤਿਪਾਵੈਰ
ਜਬਰੁ ਈਸਨ ਮੁਖਿ ਫਿਟੇਵ ਜਾਈ ਤਾਤਿ ਮੇ
ਰਿਸੋਕਨ ਹਿਮਾਵੈ ਗਾਰਖੁ ਪਾਤਿਜੀ ਮੇਸੀ ਕਾਬਿ
ਸਰਾਵੈ ਕੇਸਲੁ ਮੁਰਛੁ ਪਾਰਿਸੋਈ ਗਾਲ ਛੁ

ਮਨਿਪੁਤਪੁਤਕਰਿਰੇਈਗਜਨਹਨੁਮਤਿਬਿਰ ੪੧੬
ਜਿਨਿਜਾਈਗਬੇਲਤਨੈਨਨਿਜਲੁਨਰਹਾਈ॥
ਮੇਰੀਕਹੀਰਾਮਸੋਕਹੀਚਿਗਸੁਮਲਲੁਮਨਬਿਨੁ
ਜੀਅਤਨਰਹੀਚਿਗਫਿਰਿਮਾਵਹੁਤੇਦੇਨੋਭਾਈ
ਸੁਭੈਰਨਸੇਰਾਨੀਬਭਾਈਗਕਹੀਚਿਕਾਧਿਰਨਿਪੀ
ਠਿਨਦੀਜੀਗਜੁਭਿਕਾਮਾਮਰਜਨਜੋਕੀਜੀ॥
੧੦੦ ਦੇਹਰਾਸੀਗਮਸੋਲਲੁਮਨਸੋਮੇਲੇਤੇਮਾ

ਵੰਗੁਇਹਦੇਸਾਬੀਰਤੀਮਾਭਿਨੁਬਨੁਭਲੇਕੀਜੈਚੋ
ਰਖਭੇਜਾ॥੧੦੧॥ਚੋਖਦੀਗਤੁਬਬਸਿਸਟਭੁਲਕਰਾ
ਹਿਰਾਚੁਨੇਮਾਮੋਖਦਬਲਹਨੁਮਤੁਕੀਚਿਠਾਚੁਨੇ॥
ਕਹੀਮਮਗੁਕਪਿਮਸਿਸਰਖੁਬਰਸਨਾਬਹੁਬਿ
ਧਿਦੁਖਪਾਯੇਕਬਰੈਦਰਸਨਾਰਵਨਕੇਸਿਢਲੇ
ਕਪਛਾਦੁਗਾਸੀਤਾਸਹਿਤਬੇਗਾਘਰਿਮਾਵਹੁ॥
ਸਮਰੁਭਿਦੁਇਲਛੁਮਨਕੀਲੀਜੈ॥ਸਮਾਇਆ

ਪੰਨੇ ਰਾਜ ਕੀ ਕੀਜੀ ॥ ਭਰ ਬਜਾਇ ਚਰਨ ਨ ਤਬ ਲ ॥੪੯॥

ਗੰਯੋ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਦਰਸਨ ਹੀ ਦੁਖ ਭਾਰ ਜੋ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਣੇ
ਅਪਰਾਧ ਸਿਵਾਰਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਹਨੁ ਰਖ ਬੀਛ ਨਿਹਾ
ਰਹੁ ॥ ਰਖੁ ਪਤਿ ਕੋ ਪਾਲਾ ਗਨ ਕਹੀ ॥ ਮਹੁ ॥ ਹਮ ਅਪ
ਰਖਿ ਪਾਕਰ ਤਤੁ ਮਰਹੀ ॥ ਮਹੁ ॥ ਕਹੀ ॥ ਮਹੁ ॥ ਭਰ ਬ
ਮਹਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਹੋਲ ਛਮ ਨ ਜੋ ਕਾਮ ਨ ਮ
ਯੋ ॥ ਮਬਰ ਵਨ ਕੇ ਮਾਰਿ ਗਿਰਾਵਹੁ ॥ ਲਛਮ ਨ

ਸੁਹਿਦੀਸੀਮਲੇਮਾਵਹੁਮਰਤਚਕੋਰਨੈਨਬਿਨੁਦੇ

ਖੋਗਬਿਨੁਸਸਿਰਮਚੰਦਕਿਹਲੇਖੋਚਰਨਕਮ

ਲਲਬਰਮਾਦਿਖਵੈਤਾਨਿਨਾਭੰਗਾਭਰਖ

ਸੁਖਪਾਵੈਜਲਦਮਰਾਦੇਖੈਜਾਹੀਦਿਨਾਚ

ੜਕਭਰਖਜੀਮਤਾਹੀਫਿਨਾਜਰਤਮਰਾਤ

ਬਹੀਸੀਮਰਾਉਮਬਭਰਖਸੁਰਮਾਹਿਬਿਲ

ਠਾਉਬਾਧੀਜਟਸਿਰਤਬਹਿਸੁਖਾਰੋਗਰਖੁਪ

ਤਿਚਰਨੁ ਪੁਰਿ ਜਬ ਝਾਰੇ ਗਉ ਘਰ ਹਿ ਭਲੇ ਤਬ ਸਿ ੪੧੮
ਦਿਗ ਕੋ ਨਾ ਪੁਰ ਚਰਨ ਨ ਕੇ ਕਰੇ ਬਿਹੁ ਨੇ ਗਮਿ
ਸਨੇਹ ਭਲੇ ਤਬ ਲਾਉ ਗਜਬ ਸਨੇਹ ਚਰਨ ਨ ਕੇ
ਪਾਉ ਗਭਰ ਬਕਮਲ ਭੁਲੇ ਕਿਹ ਲੇਖੇ ਕਮਲ
ਬੰਧੁ ਪਾਪ ਤਿ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗਮੁ ਦੇਖ ਤਹੇ ਦਸਾ
ਹਮਾਰੀ ਗਤੁ ਮਹੇ ਚਤਰ ਕਹੇ ਬਿਸਥਾਰੀ ਗਨੁ ਮਾ
ਨਤੁ ਨ ਪਲ ਕਤ ਭਯੋ ਗਮ ਪਨੇ ਪੇ ਮਭੂਲ ਜਬ

ਰਾਜੇ ਸੇਚਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹਰ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਰਖੁ ਪਤਿ
ਭਰਖ ਹਿਨ੍ਯਾਇ ਸੰਤੁ ਰੈ ॥ ਤਉ ਭਰਖ ਕੇ ਬਲ
ਕੋਧੇ ॥ ਬਹੁ ਬਜਾਇ ਰਖੁ ਪਤਿ ਕੋਧੇ ॥ ਹਨੁ ਮ
ਨ ਤਬ ਕਹੇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਬ ਤੇ ਮੇਧੇ ਉਡੇ ਨ ਜਾ
ਇ ॥ ਯਹ ਗਿਰ ਲੈ ਪਹਚਾਵਹੁ ਤਹਾ ਜੁਝੇ
ਲਛਮਨ ਲੀਕਾਜ ॥ ਜਉ ਰਹਿ ਉਦੈ ਜਾ
ਇਉ ਹਥਾ ਜਾ ਤੇਛਾ ॥ ਤਹੁ ਲਛਮਨ ਕੀ ਮਾਯਾ

ਜੀਠਿ ਰਿਕੇਪ ਕਰੈ ਰਖ ਕਈ ਗਭਰ ਬਸੰਤ ੪੧੯
ਸਬਰ ਦੇ ਬਰਾਈ ਬਚਨ ਕੇ ਕਈ ਰਾਮ ਲੇ
ਬਨਾ ਕਾਧਿ ਗਤਿ ਭਰਬ ਸੰਘਾ ਕੇ ਲਛਮਨ
ਗੁਣੀ ਸੰਕਨ ਮਨ ਮੇਧਰ ਹੀ ਗਮ ਸੇਵਕ ਸ
ਬਭਾ ਤਨੁ ਭਰ ਹੀ ਗਇ ਗਬਿਧਿ ਭਰਬ ਹਨੁ
ਭਰਪਾਯੋ ਭਰਬ ਗਾਤਨੁ ਤੀਰਲ ਗਾਯੋ
॥੧੯॥ ਦੇਹ ਗਾਯੁ ਭੁਗਮਾਰੇ ਦੇ ਤੇ ਲਛਮਨ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਲੰਕਾ ਪਾਛੇ ਫਿਰਿ ਗਜਬ ਕਾ ਪਿਚ ਛੱਡੇ ਕਮਾਲ ੪੨੦
ਢਾਈ ਗਫਿਰਿ ਕਾ ਪਿਕੇ ਜੀਅ ਮੇਸੀਆਈ ਕਾ
ਹੁੰਜਾ ਦਿਓ ਪਰੇਸ ਕੇਲਾ ਗਫਿਰਿ ਰਾਖਾ ਪਤਿਸੇ
ਮਿਲਨ ਦੁਹੇਲਾ ਗਫਿਰਿ ਕੇਤਬ ਹਿਬਤੁ ਦੇਸੇ
ਹੀ ਭਰਬਲੁ ਜਾਨੀ ਕੇਟਕਟੇ ਹੀ ਉਤਰ ਬਾਨਤੇ
ਪਾਇਨ ਪਕੇ ਉਤਰੇ ਗਾਰਬ ਜੁਝੇ ਹਿਨਿ ਭੁਕੇ
੧੦੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਆਰੇ ਹਰਾ ਰਾਮ ਚਰਨ ਬਲ

ਮਨਧਕੋਤੁਪਹਿਸਬੈਸੀਦੇਸਾਪਲਹੀਮੇਛੁਲ
ਹੈਕਾਯੇਭੁਯੇਪਵਨਕੇਭੁਸਾ੧੦੫ ਚੋਪਦੀਯਾਚੀਤ
ਭਰਚੋਪਲੀਕਕੋਧਾਯੋਭਰਨਭੁਯੇਰਾਮਾਦਿਗ
ਮਾਯੋਦੇਖਜੇਸਬਨਿਹਨੁਬਡੁਭਾਕੀਰਾਮਤੀ
ਨਿਉਤਹਿਕੋਲਾਕੀਗਰਿਰਸਮੇਤਹਨੁਮਾਨਨਿਹ
ਕੋਰਪੁਪਤਿਉਖੁਪਾਯੋਜੀਅਭਾਰੋਯਾਦਿਨ
ਬਿਛੁਰੇਮੀਤਮਿਲਾਹੀਤਾਦਿਨਕੋਖੁਭਰਖਰ ੪੨

ਨਾਹੀ ਹਨੁ ਮਨਮਾਏ ਕੁਸਰਾਤਾ ਲਜਾਯੋਜਤੀ ੪੨੧
ਰਾਮ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗਾਹਿਦੇ ਦਾਚਲ ਬੇਗਾਉਠਾ
ਯੋਗਦੁਢਤ ਬੁਟੀ ਬਿਲਮਨ ਲਾਯੋ ਲੇਹੁ ਬੇਗਲਛੁ
ਮਨਕੋ ਜਾਵਹੁ ਮਮਪਨੇ ਮਨਕੋ ਦੁਖ ਬਿਸਰਾਵ
ਹੁਮਾਸਾਸੁ ਹਨੁ ਮਨਹਿ ਕੀਨੋ ਰਾਪੁ ਪਤਿਬੋਲ
ਬਹੁਰਸੁ ਪੁਟੀਨੋ ੧੦੬ ਰਾਮਚੰਦੇ ਦਾਚਾਦੇ ਹਰਾ
ਬੇਦਿਚਾਰਿ ਮਬਤਾਰਿ ਦਸਤੁ ਦੁਇਕਾਦਸਜਾ

ਨਿਯਦੁਆਰਾ ਦਸ ਭਾਨ ਸਮਾਨ ਨਹਿ ਤੇ ਸੇ ਤੁਹ ਨੁਮਾਨ
੧੦੭ ਚੋਖਈ ਏਰਹੁ ਤਬ ਪਾਇ ਨ ਲਾਰ ਜੋ।
ਰਖਾ ਪਾਤਿ ਦੁਖ ਮਾਰਿ ਬਖਸੈ ਭਾਗੋ। ਭੁਜਤ
ਰਿਲਟ ਕਲਿ ਲਾਰਹਿ ਚੁਭੈ। ਭੁਦੇਹ ਰਖਹਿ
ਮਾਏ ਰਹੁ ਮੋ। ਕੀਠ ਲਗਾਇ ਰਹੇ ਹਨੁ ਮਾਨਹਿ
ਸੇ ਬਖਸੀ ਰਖਾ ਪਤਿ ਹੀ ਜਾਨਹਾ। ਭੁਰ ਬਖਸੀ ਦੇਸ
ਸੁਨਤ ਬਖਾਯੋ। ਹਨੁ ਮਾਨ ਕੇ ਬਲ ਦਰਸਾਏ

ਤਬਸੀ ਜੀਵਨ ਤੇ ਹਿਮੰਗਾਈ ॥ ਘੀਸਤੁਤੁ ਹਿਮਾਧਰ ੪੨੨
ਘਰਾਈ ॥ ਤਿਹ ਬਾਸਨਾ ਮੰਗਾਸਰਸਾਨੇ ਲਲਛਮ
ਨ ਕਲੁ ਜੀਵਤੁ ਸੇ ਭਾਨੇ ॥ ਹੀਏ ਘਾਉ ਜਬ ਹਿਲ
ਗਾਈ ॥ ਲਲਛਮ ਨ ਸੁਸਨ ਲਈ ਜੀਉ ਗਾਈ ॥ ਗਾਂ
ਕਤੁ ਬਾਉ ਜਬੀ ਜਬ ਸੁਕੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਲਛਮ ਨ
ਕਹੈ ਕੁਕੀ ॥ ਉਠਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਬਾਨ ਸੀਉ ਕਯੋ ॥ ਰ
ਘਪਤਿ ਸੇ ਕੁਦੁ ਰਿਕ ਰਿਕੁ ॥ ਕਾਭੁ ਜਭੁ ਰਰਹੇ ॥

ਠਸੇਲਾਈਆਪੀਤਿਨੀਓਨੈਨਨਰਹਯੇਛਾਈਮਾਲ
ਛਮਨਘਾਉਪੀਰਸਤੁਖੇਵਹਾਮੇਰੇਹੀਦੇਪਲੀਰਾ
ਪਰਸੇਵਹਾਤੁਮਾਮਾਤਿਸੁਰਕਹੀਮਖਬਨੀਘਾ
ਉਪੀਰਤੁਮਨੈਨਨਜਾਨੀਤਬਲਛਮਨਰਪਪ
ਤਿਸੇਕਹੀਘਾਉਪੀਰਸੇਕੋਨਹੀਦਹੀਕੋਬਲ
ਘਾਉਮੇਹਿਉਨਿਲਾਨਹਾਕਿਹਿਬਿਧਿਪੀਰਸੁ
ਤੁਮਹੀਜਾਨਹਾਯਹਉਪਕਾਰਹਨੁਕੋਮਾਹੀ

੪੨੩

ਹਰਿਮਨੋਦਰਾ ਸਦੈ ਯਾਗੀਰ ਅਬੀਰ ਕਹੀ
ਇਤਨੀ ਬਲ ਜਾਇਕਹਾ ਹਮ ਕਾਮ ਕਰੇ ਹਮ ਤੇ
ਕਾਇਰੇ ਫਲ ਦੁਲਾਨਿ ਸੇਚਾ ਚਿਰੁ ਧਨਿ ਭੁਖ
ਨਿਪੇਰ ਭਰੇ ਹਮ ਭੁਜ ਮੇ ਭੁਜ ਲੈ ਤੁਮ ਤਾਪ ਰਨੇ
ਕਰੀ ਕਰਨਾ ਮੁਸਕਾਇ ਫਰੇ ਤੇਈ ਰੇ ਗਾਏ
ਲਾਖ ਕਰੋਰ ਨ ਕੇਜੇ ਈ ਜੇ ਗਾਠੀ ਧਨਿ ਦੁਲਾ
ਤਰੇ ॥੧੧॥ ਚੋਖਈ ਤੁਮ ਹਮ ਸੇ ਕਰੀ ਮਹੁ

ਉਪਕਾਰਾਨਾਸਜਾਨਿਲੀਜੀਅਹੁਸੀਭਾਰਾ ੪੨੪
ਤੁਸੇਰਾਮਬਹੁਰਿਫਿਕਿਕਹੈਹਨੁਮਾਨਪਾਨ
ਨਮੇਰਹੈਜੋਫਿਰਿਮਬਹਿਕਹਤਹੋਤੇਹੀ
ਤੇਲਜਾਉਪਤਤਿਹੈਮੇਹੀਜੇਸੀਸਾਰਰੀਤਿ
ਹੈਮੀਤੁਜੇਉਕਹਤਬਡੀਬਿਪਰੀਤਾ॥੧੧॥
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰਦਾਦੋਹਰਾਬਿਪਤਿਪਰਨੁ
ਪਸਹਨਕੇਖਹਲੇਕਰਤਾਬਿਚਾਰਾਤਿਹਯੇ

ਛੇਉਪਕਥਕੇਚਾਹਤਧੁਤਿਉਪਕਾਰਾ॥੧੧੨॥
ਪਈਅਤਾਤੇਤੁਮਹਿਬਿਪਤਿਮਤਿਹੋਉਹਮ
ਤੁਮਰਹੈਜੁਖੀਮਬਦੇਉਹਿਏਹਬਿਧਿਲਛ
ਮਨਫੇਰਿਜਿਮਾਏਅਸੀਰਘਪਤਿਬਹੁਤੇ
ਚਖਧਾਏ॥ਜੇਯਹਕਥਾਸੁਨੈਮਨਲਾਈ॥
ਤਿਹਾਬਿਛੁਰੇਮਲਿਹੈਫੁਰਿਭੁਧੀ॥ਅਸੀਰ
ਘਬੀਰਭਗਤਦਿੜਹੋਈ॥ਸੁਰਜੁਵਈਕੇ

ਬਿਰਹਨਹੋਈ। ਸੁਮ ਸੁਮੇਧਕੀ ਨੇਹੁਲੁਲਹੈ ੪੨੫
ਸੋਫਲਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਨ ਰਹੋ। ਤੀਰਥ ਕੋਟਕ
ਰੈ ਸੋਬਾਰਾ ਸੋਫਲਹੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਸਤਾਰਾ ਮੰ
ਰਾਚੇ ਸੋਕੋਊ ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ। ਜਨਨੀ ਜਨਨਰਬ
ਹਰਿਨਹੀਆਵੈ। ਰਖੁ ਬਰਕਥਾਪਨੀ ਉਸ
ਦਾਈ। ਸੇਵਕ ਹਿਰਦੇ ਰਾਮ ਸੁਨਾਈ। ੧੧੧੩
ਕਬੈ ਦਾਚਾਨੇ ਹਰਾ। ਰਾਵਨ ਕੋ ਮਤਿ ਕੋਖ

ਕਰਿਮਾਰਹਿਰੀਰਖਾਂਰਾਇ। ਕਬਜ਼ੁਮਾਰੀ
ਇਕੀਸੀਤੁਸੁਨਹੁਮਨਲਾਇ॥੧੧੪॥ ਗਇਤੁਸੀ
ਰਾਮਗੀਤੇਲਛਮਨਜਿਦਾਇਬੋਨਾਮਤਯੇਦ
ਸੋਮਕਿ॥੧੩॥ ਗਾਵਨੇਵਾਚਾਚੈਪਈ। ਲਛਮ
ਮਨਜੀਮਤਤਯੇਸੁਖਭਾਰੀ। ਫੁਲੀਮਨਹੁ
ਰਾਮਜੁਖਬਾਰੀ। ਗਾਵਨੁਸੁਨਤਮਗਾਵੁਖਪਾ
ਯੋਭਯੇਪਾਤਾਇ। ਕਦੁਤਬੁਲਯੋਗਤਾਸੋਕ

ਹੀਬਾਤਸਮਸਾਈ। ਤੁਰਤਾਮਿਧਾਰਹੁਜਗਾਰ ੪੨੬
ਅਗਾਈ। ਜੇਹੋਕਹੈਸੁਜਾਇਸੁਨਾਵਹੁ। ਅ
ਨਿਜੋਕਹੈਰਾਮਸੁਨਮਾਵਹੁ। ਭ੍ਰਿਗੁਪਤਿ
ਜੀਤਪਰਸਤੁਮਾਧਾਯੋ। ਤਾਲਗਿਹੋਲਿਕੇ
ਸਪਠਾਯੋ। ਤਾਬਦਲੇਜੇਜੀਅਕੇਚਾਹੈ। ਜੇ
ਉਲੀਕਾਪਤਿਬੋਲੁਨਿਬਾਹੈ। ਕਾਠਿਖਲਾਮ
ਚਲੇਤੁਬਧਾਈ। ਰਖੁਪਤਿਚਰਨਨਿਹਾ

ਰੇਜਾਈ ਕਸਚਿਖਨਮ ਚਲੇ ਤੁਬਧਾਈ ਕਰਿ
ਦੰਤੁ ਤਪਾਰਿਕਮਾ ਦੀਨੀ ਸਮਪਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਸਫ
ਲਸਬਕੀਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਾਵਨੇਵਚਾ ਦੇਹਰਗਾ ਲੇਹਿ
ਤਾਛੁਠਾ ਦੇਭਯੇਚਰਨਨਡੀ ਠਿਲਗਾਇ ॥ ੨ ॥
ਕਾਪਤਿਕਗੀਹੀ ਤਿਸਬਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ੩ ॥ ਰਾ
ਮਚੀਦੇਵਚਾ ਸੋਰਠਾ ਕੇਲੀਕਾਪਤਿਦੁਤੁਨ
ਕਟਬੈਠਸਮਸ਼ਾਇਕਾਹੀ ਸੁਝੇਜਿਤਪਰਹਤ

ਲੰਕਾ ਪਤਿਕ ਹਿਕਰਤ ਹੋ ३ ਯੁਤੋ ਵਾਚਾ ਕਾਬਿ ੪੩੭
ਤੁਮ ਸੋਨੇ ਕੀ ਮਾਦਾਰੀ ਖੁਛ ਸੋਲ ਗਾਇ ਜਾ ਗੀਇ
ਨਭਾਰੀ ਦੁਖ ਦੀ ਨੋਲੀ ਕਲੇਰਾ ਪਛੁਤਾ ਤੇ ਹੋ ਮੁ
ਲਤੇ ਉਪਾਧੀ ਇਨਹ ਮਾਰੀ ਮਸੋ ਕਬਾਰੀ ਮੇਸੀ
ਕਰਿਤਾਰੀ ਫੁਲ ਫਲ ਹੋ ਨਪਾਤ ਹੋ । ਲਛਮਨ
ਜੁਕੀ ਦੇਹਾਇ ਨਹ ਉਬਾਰੀ ਮੇਰ ਸੋ ਨਾਹੁ ਉਤੁ ।
ਗੀ ਸਿਧ ਦਾਤ ਨ ਚ ਬਾਤ ਹੋ ਬੈਠਿ ਬੈਠਿ ਮੀਤ

ਨਮੋ ਭੀਤਕੀ ਪਛੀਤ ਨਮੋ ਚੀਤਿ ਚੀਤਿ ਹਨੁ ਮਾ
ਨ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਖਾਤ ਹੋ ॥੪॥ ਪੁਨਹਾ ਸੁਨਤ ਦੁਤ
ਕੇ ਬਚਨ ਚਤੁਰਿ ਚਿਤੁ ਮੇਹ ਸੇ ਲੇਹਤਾ ਛਾ
ਨੀਲ ਕਮਲ ਜੰਨੁ ਸਰਦ ਸੇ ਤੁਬਾ ਦਰਛਾ ਬਰੀ
ਜੈ ॥ ਦ੍ਰੈ ਕਠਨ ਬਾਤੁ ਮੇਹ ਮਛ ਸੇ ਬਲ ਤੇ ਸ
ਬੈਠਿ ਪਾਇ ਮੇਰਿ ਤਬ ਕੀ ਜੀਏ ॥ ਨਹਿ ਦ੍ਰੇ
ਭੇਦ ਕਠਨ ਰਖਾਨ ਕੇਲੀ ਜੀਏ ॥੫॥ ਛੁਧੇ ॥

ਤਿਹੋ ਮਸਤਕੁ ਰਾਮ ਕਾ ਜਲੁ ਰਾਜਪ ॥ ੪੨੮ ॥
ਠਾਯੋ ਸੋਭੀ ਤੁਮ ਤਿਨਾ ਮਪਿ ਜਮ ਦਿਯਦ
ਤੁਹਾਯੋ ਭਿਖਿਯਿਤਾ ਪਦੁਪ ਹਰਨ ਚਰ
ਨਰਪਤਿ ਗਫ਼ਰੀ ਜੈ ॥ ਨੀਲ ਕਮਲ ਜਨੁ
ਸਰਦਸੇ ਤਬ ਦਰਹੁ ਬਿਰੀਜੈ ॥ ਫਹਰੇ ਤਪੁ ਜ
ਹਨੁ ਫੁੰਤ ਕਪਿ ਕਿਲਾ ਕਿਲਾ ਦਿਯੁ ਉਛਲੇ
ਘਸਕੀਤੁ ਹੀ ਚਿ ਬਿਗਮੀਤੁ ਮਖਤਬ ਜੁਦੁ ਤਲਿ

ਕਾਚਲੋ ॥ ਚੋਪਈ ਗਾਤਰੀ ਲੋਹਿਤ ਫੁਲਿ
ਰੁਕਾਯੋ ਗਲੀ ਕਾਪਾਤਿ ਨੀਕੇ ਸਲਿ ਝਾਯੋ ਗਤਾਧਾ
ਛੋਰਾ ਮਾਗਟਿ ਰਿਖੁ ਲੋਬਲੁ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਨਿਪਟਿ
ਸੁਕ ਸੋਲੋ ਰਾਮ ਚੰਦੁ ਜਕ ਕੇਨ ਬਿਰਾਜੈ ਗਾਤਾ
ਕੀਧਿ ਨਿਸਾਵਨੁ ਘਨੁ ਲਾਜੈ ਆਯਾ ਕੇ ਦੇਖੁ ਮਹਾ
ਭਯਾਮਾਵੈ ॥ ਜਤੁਨੁ ਭਿਧੁ ਮਕੇਤੁ ਦਰਸਾਵੈ
ਭੁਜਾਦਿ ਚੁਜਨੁ ਬਝੁ ਪੁਸ਼ਪਾ ਚਮਕ ਨਿਚਖੀ

ਜੁਗੀਸਮਾਨਾ ਤੁਬਬੇਲੇ ਮੰਤ੍ਰਿ ਸਿਰਿ ਨਾਈ ॥ ੪੩੯ ॥
ਹਰਨੁ ਮਾਨ ਕਪਨ ਕੋਰਾਈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਿਤੁ ਸਬੈ
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ॥ ਲੀਕਾ ਬਰਾਮੁ ਰਸਮੰਦ ਪਛਾ
ਨਹੁ ॥ ਲਛਮਨ ਪਾਸੁ ਮਾਨਿ ਜਿਨਿ ਦੀਨੈ ॥ ਜੇ
ਈਰੁ ਪਾਤਿ ਯੁਜਪਾਤਿ ਹੋ ਕੀਨੈ ॥ ੧ ॥ ਦੇਹਰਾ
ਯਹੁ ਜੁਨਿ ਰਾਵਨ ਲੀਕਪਾਤਿ ॥ ਭਯੋ ਸਮੰਦੁ ਸਮਾ
ਨਾਰੁ ਪਾਤਿ ॥ ਪੁਰਨ ਸਮਿ ਨਿਰਖ ਲਹਰਿ

ਸਾਸਮਾਨੁਮਾਨੁ ੨ ਜੋਰਥਾ ਕਛੁਕਿਸਕਛੁਮਾਨੁ
ਦੀਨਚਲੇਜਗਮੇਦੇਦਰੀਗਮਾਨੁਜਤੁਨਜਤੇ
ਹੀਨਜੇਉਤਰਤੁਪੁਨਜੇਸੀਸਾ ੨ ਕਾਬਿ
ਤਾਰਾਨੀਸੁਨਿਮੇਸੀਹੀਨਜਾਨੀਜੇਸੀਭ
ਦੀਰਨਮੇਪਨਾਦਮਾਦਸਬਜੁਝੇਮਨਭਾ
ਵਨੇਗਮੇਸੀਰਹਿਗਾਦੇਜੇਸੇਤਾਰਪਾਤਹੀ
ਨਰੁਪਜਬੈਮੀਰਾਜਬਹੀਕੋਲਾਰਾਤੁਤਰਾਵ

ਨੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇਸੀ ਜੁ ਹੋਰ ਮੇ ਮਨੁ ਸਰੇ ਸੀਅ ੪੩੦
ਲੇ ਕੈ ਸੀ ਸੁ ਕਰੇ ਪਾਗਿ ਧਾਰਿ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਦੁਨੈ
ਖੁ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਤ ਹੋਏ ਜਨਿ ਬਿਤਾਰਤ ਹੋ ਸੇ
ਭੁਗਤਿ ਜੈ ਹੋ ਪ੍ਰਾਨ ਪਰੇ ਰੋ ਬਚਾਵੇ ॥੧੦॥ ਚੋ
ਸੁਨਤੁ ਬਚਨ ਜੀਅ ਮਨੁ ਪ੍ਰਥਮ ਦਾਯੋਗ ਮਾਨਹੁ
ਗਰਜ ਪਾਨ ਸੇਖੁ ਸੁਹਾਯੋਗ ਚਲਯੋ ਚਮ
ਕਰਨ ਕੇ ਸੁਹਾਈ ਗਰਦਿ ਦ੍ਰੁਦ ਸਦ ਸਬ

ਚਲ ਬਨਾਈ ਗਾਮਾ ਜੁ ਨਿਦ ਨ ਕਰੋ ਰਨ ਮਾਹੀ
 ਕੈਰ ਘਾਪ ਤਿ ਕੈਰਾ ਵਨ ਨਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਚਕਤੁ ਭਏ ਸੁਰ ਨਰਾਮ ਸੁਰ ਥ ਕਿਤੁ ਭ
 ਏਗ ਵਿਰੀ ਨਾ ਛਕਿਤੁ ਭਏ ਰਨ ਭੂਮਿ ਭਟ
 ਸੀ ਕਿਤੁ ਭਏ ਤਿਨੈ ਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੈਰ ਠਾਨਾ ਦਸ ਨਿ
 ਤਾ ਮਨ ਮਾਹਿਦ ਸੇ ਓਰ ਦਸ ਮੁਖ ਕੀ ਦੇ ਦਸੇ
 ਦਿਸਾ ਮੁਖ ਨਾਹਿ ਜੇ ਰਾਖਾ ਤਿ ਚਰਨ ਨਾਖਿ ॥ ੪੩ ॥

ਮੁਖਾ॥੧੩॥ਕਾਬਿਤੁਾਏਕਸੀਮਓਰਦੁਜੇਦੇਵ ੪੩੧
ਨਕੇਸੇਰਸੁਨਿਤੀਸਰੇਤਿਨੈਨਛਾਕੇਬਰਕੇਗੁਮਾ
ਨਹੈ।ਨਿਥੋਚਿਤਭੈਸੇਹਨੁਮਾਨਹਿਨਿਹਾਰਤ
ਹੈਪਾਚਓਬਭੀਖਨਕੇਦੋਖਿਰਿਸਮਾਨੁਹੈ।ਛ
ਠੰਭਰਿਛੋਹਭੈਹਸੁਰਨਿਪਚਾਰਤਹੈਸਾਤੁਦੇਸ
ਕੋਪਰਾਮਚੰਦਸੇਨਿਦਾਨੁਹੈ।ਦ੍ਵੈਲਰੈਮਮਨੀਤੁ
ਨੀਤਬਾਕੀਕਹੈਜੀਤਿਜੀਤਦਸੇਮੁਖਦਸੇਓਰ

ਕੀਏ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸਦੈ ਯਗਾਰਾ ਮਕੀਰਿ
ਤੈ ਬਾਨ ਚਲੇ ਚਲਿ ਰਾਵਨ ਕੇ ਬਹ ਤੇ ਭੁਟ ਘਾਏ
॥ ਫੇਰ ਸਨਾਹਿ ਨਾਮਾਹਿ ਕਰੀ ਫਿਰਿ ਮਾਰਨ ਕੇ
ਨਹੀ ਹਾਥ ਉਚਾਏ ॥ ਜੇ ਰਾਜ ਰਾਜਨ ਕੇ ਮਾ
ਸਵਾਰ ਗਿਰੇ ਰਾਜ ਕੀ ਭਨ ਘਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਮਾ
ਨਹੁ ਕਾਮਨ ਕੇ ਕੁਚ ਘਾਇ ਲਗਾਇ ਹੀਏ ਬ
ਹੁ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੧੫ ॥ ਕਰਖਾ ਬਾਛੇ ਜੋ ਜੋ ਧ

ਪਬਲਪਚਤੁਪਲਚਰਬਨਚਰਕਿਲਕਾ ४੩੭
ਰੋਮੁਗਦਰਮੁਸਲਗੁਰਜਰੋਫਨਗੋਲਾ
ਮਾਨਤੋਲਸੀਤੁਰੋਮਬਾਨਕਮਾਨਤਿਸੁਲਸੇ
ਹਥੀਸਨਮੁਖਸੋਤੁਪਚਾਰੋਮਤਿਮੁਖਦਾ
ਲਕਰਾਲਕੋਧਮਨਮਠਿਕਲਫੇਜਬਿਤੁ
ਰੋਮੁਕਤਕਰਦਿਰਕਪਰਤਸੁਤੁਟਕਟਿ
ਰੁਧਰਮਗਿਛਿਪਾਵੈਮਾਨੁਮਨਮਨ

ਗਗਾਪਗਾਟਕਰਨਿਜੁਪਭਕੇਦਰਸਾਵੈ॥
ਜੁਝੇਏਕਜੁਰਾਇਨੁਭਾਤੁਨਿਬਾਨਾਮੰਗਾਸ
ਬਛਦੇਯੋਗਾਨੁਪਾਨਲਗਾਇਖੀਖਉਤਿ
ਦਿਨਮਾਇਮੀਡੁਲਭੇਦੇਯੋਗਾਇਕਜੁਝੇਤਰ
ਵਾਰਧਾਰਲਗਾਰਹੀਹੀਏਮਥਿਫਾਟੈਯੋਗਾ
ਜਮਜੀਭੁਪਾਨਸੇਖਾਏਫਿਰਿਫਿਰਿਲੇਹੁਚਾ
ਟੈਯੋਗਾਇਕਜਮਧਰਲਗਾਤਹੀਜੁਝੇਫਿਰਿਨ

ਨਿਕਾਸਨੁਪਾਈਗਤਨੁਜਮਤਾਤ੍ਰਕਠਨਉਰਕਾ ੪੩੩
ਤਿਰਹੀਯਹਉਪਮਾਜੀਮਮਮਾਈਬਰਛੀਨਿ
ਕਸਦੁਸਾਰਗਧਿਰਭੁਰਿਛੁਬਿਤਰੰਗਮਤਿ
ਛੁਟੇਗਰਨਿਸਰਤਾਸੀਚੇਉਭੁਟਨਕੇਜਨੁਜਮ
ਅਕਿਰਛੁਟੇਗਕਟੇਕਵਚੁਭੁਭੇਰਨਸਨੁਉਖਬ
ਹੁਰਨਨੇਕਸੀਭਾਰੀਚਲੇਬਜਾਇਨਿਸਾਨ
ਸੁਰਗਾਰੋਜਨੁਕਲੀਕਨਿਜੁਭਾਰੀਵੇਅਖ

ਢਾਲ ਕਟੇਰ ਲਾਇ ਤੁਭਟਰਾ ਰੇ ਬਾਨਾ ਮਤਿ ਗਾ
ਦੇ ਮਾਨੁ ਹੁਕਮ ਠਪਾਇ ਬਾਸ ਕਰੇ ਕੁਦੇ ਸਹ
ਸਫਨ ਠਾਨੇ ਬਾਨੁ ਰਬਦ ਨਰੁ ਬਿਰਲ ਪਟਾ
ਨੇਹੁ ਬਿਕੇਉ ਠਤਾ ਮਲੁ ਲੋਗੁ ਘਪਤਿ ਰਵਿ
ਪਤਾ ਪਰਨ ਸਰਦੁਰ ਮਨੁ ਹੁਕਮ ਲਕੁਲ ਫੁਲੇ
ਮੁਖ ਫੁਰਤੁ ਚਿਤੁ ਬੈਧ ਹਰਖ ਸੈਲ ਪਕਿ ਭੁਝਾ
ਗਹਿਏ ਲੋਕੁ ਰਕਚ ਕਵਚ ਰੁਹਿਰਲ ਪਟਾ

ਨੇਜਨੁਹੇਲੀਸੀਥੇਲੋਗਕਿਲਾਕੇਲਾਇਕਾਲੀ ੪੩੪
ਕਰਤਾਲੀਦੈਦੈਰੁਮਰਬਜਾਵੈਗੁਰਦੁਰੁਤੁ
ਮਿਥਾਨਥੇਤੁਰਾਨੁਰੁਹਿਰਸਮੁਦੁਮਨਦੈ॥
ਗੀਧਮਦੁਸਮਮਕਾਸਉਤੁਤਲੈਮਾਸੁਮਹਾ
ਮਨੁਤੁਯੋਗਸੁਨਸਿਰਗਲਕਾਕਾਬਿਦਕਕੇ
ਮਾਸੁਸੁਤੁਤੁਜਨਾਯੋਗਇਕਤੁਜਤਦੁਮਹਾ
ਨਕਚਮਾਦਕਰੁਰੁਤੁਨਉਤੁਯਥਮੋਰੋਛਾਰੁ

ਹੁਪ੍ਰਾਨਦਾਨਦੈਹਮਕੋਕਹਤਸਤਕਭੋਰੋਚਲ
ਤਬਾਨਸਨਮੁਖਾਮਾਵਤਕਾਧਿਕੁਲਤੇਸਬੈਬ
ਚਾਦੋਗਨੈਸੇਸਹਾਭੋਰਾਸਾਧਨਕੋਪਾਪਨਪਰ
ਸਨਪਾਦੋਗਮਮਰਬਧੁਕਟਕੁਸਮਮਾਲਲੈਤੁ
ਲਤਮਮਤਿਮਨੁਰਾਗੀਮਾਨਹੁਸਮਰਸੁਖੀ
ਬਰਾਚਿਕੈਸੁਭੁਟਬਰਤੁਬਰਤਾਰੀਮਾਮਕਾ
ਰਜੀਲਰਤੁਸੁਰਮਾਜਸਮਾਯੋਜਿਹਬਾਟੀ

ਸਾਨਹੁ ਨਿਰਾਇ ਸੁਰਬੁਧੀ ਸੁਤ ਲੇਤ ਸੀਸ ਕੇ ੪੩੫
ਸਾਟੀ ਸਾਸਿ ਪਾਨਾ ਦਬੈ ਲੇਤ ਬਰਾਹੁ ਨਾ ਧਾਇਗ
ਸਕੁਚਾਨੇ ਜੈ ਸੇਬ ਜਗਾਰ ਜਤੋ ਰੀਰਪ ਤਿਚਮ
ਕਿਸਪ ਛਤੁਰਨੇ ॥੧੬॥ ਰਾਵਨੇ ਦਾਚਾ ਸਵੈਯਾ
ਨਾਰਿ ਨਿਪਤ ਕੈ ਤੇਰ ਸਰਾਸਠ ਬਾਮਨ ਜੀਤ
ਕੈ ਛਲਿ ਗਾਟੇ ਹੋ ਯੁਧ ਨਾਥਾ ਧਰਤੁ ਧਰਮੇ
ਲਾਹਿ ਮਾਰਿ ਮਾਰੀ ਚੁਪਾ ਸਿਧੋ ਭਏ ਹੋ ਕਾਲ

ਕੇਸਰੀ ਕੀ ਨੀਕ ਪਰਿਭਿਨ ਕੇ ਸਮੁਝੇ ਬਿਭੁਆ
ਦਿਖਾਏ ਹੋਯਾ ਛਾਤੁ ਹੋਰ ਪਈ ਰਖ ਪਾਰਹੁਤੁ
ਦਰਹੋ ਮਰਬੈ ਸਨਦੇ ਹੋ ॥੧੭॥ ਸਮਗਰ ਦੇਵਾ
ਚਾ ਸਨਦੇ ਯਾ ਸਮਗਰ ਦੇਵੀ ਰਕਚੇ ਕਿਲਕ
ਰਿਜੁਨੇ ਜਾ ਬਰਾਦੁ ਨ ਬੈਨ ਸਮਸੀ ਲੋਗ ਰੇਦਸ
ਕੀਪਨੀ ਸਮਸੀ ਗਲੇ ਸਮਜਾ ਹੁਤੁ ਜੀ ਸਮੇਪਦ
ਕੀਜਰ ਸੀਲੋ ਜਾ ਜੇਤੁ ਰਿਛਾ ਰਿਗਦੇ ਰਨੇ

ਸਿਵਯਾਹੀਤਿਸਮਾਨੁਦਸੋਅਖਪੀਲੋਤਿਰਖ ੪੩੬
ਨਾਬਹਿਛਾਤਿਤੁਰੇਪਾਰਿਤੁਹਿਨਛਾਤੁਤਰਾਮਹ
ਠੀਲੋ॥੧੨॥ਰਾਵਨੇਦਾਤਾਸਦੈਯਾਸਾਕਰਨੀ
ਚੀਜਰਾਵਨੁਹੋਮਾਰੁਤਾਹਿਭਲੇਕਰਿਰਾਮ
ਛਾਨੋਸੀਭੁਸਮੇਤੁਭੁਠਾਇਹਿਮਾਚਲੁਤੋਲਿ
ਕੀਚਿਜਿਨਗੋਦਤੇਨਾਨੋਤਾਦਿਨਤੇਛਰਈ
ਗਿਰਖਤੁਤਰੇਤਰਨਾਪਗਾਟਾਇਯਹਾਨੇ

ਦੇਉਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਤੇ ਤਨਾ ਬਿਜਾ ਕਲ ਲੇਹੁ ਬਹੈ ਅ
ਬਹੈ ਗਿਰਾਮਾਨੇ १੯ ਹਨੁ ਮਾਨੇ ਵਾਚਾ ਦੇ ਹਰਾ
ਹਨੁ ਮਾਨ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਦੇਖੈ ਰਾਮ ਕੀ ਓਰਾ ਰ
ਮਾ ਦਨ ਕੇ ਸੇ ਬਚੈ ਬੋਲ ਤਬ ਚਨ ਕਠੇ ਗਾ २੦
ਰਾਮ ਓਹੋ ਵਾਚਾ ਸੇ ਰਠਾ ਮਾ ਜਹੈ ਰੂਪੇ ਸੇ
ਹਿਨੈ ਸੀਤਾ ਰਾਵਨਾ ਮਿਲੈ ਮਮੋਰ ਜਨਾ ਉਤੇ ਹ
ਹਨੁ ਮਾਨ ਜਾ ਤੇ ਬਚੈ २੧ ਸਵੈਯਾ ਰਾਮ ਕੀ

ਭਾਗਿਯਾਨਾਮਾਬੀਜਹੋਰਾਵਨਕੇਹੀਆਮਾਰਤੁਹ ੪੩੭
ਸੁਹਜੀਆਬਸੇਦਿਨਚੈਨਿਸਦੁਆਨਿਜੀਆ
ਜੀਆਹਿਮਾਰਤੁਹੋਗਾਪੁਨਿਸੇਮਾਹਿਬੇਦ
ਪਰਾਨਬਸੇਗਨਯੋਮਨਾਹਿਬਿਚਚਤੁਹੋ॥
ਭਾਗੇਆਪਨਹੀਗਾਹਿਸਾਪਨੇਹੋਬਨਚੈਦ
ਹਲੇਕਸੀਪਾਚਤੁਹੋ॥੨੨॥ਰਾਵਨੇਦਾਨਾ॥
ਦੇਹਰਾਤਬਰਾਵਨਾਮਾਤਿਕੇਪਕਾਰਿਦੇਵਨ

ਸੇਵਕੀ ਦੇਹਾ ਤੇ ਹੋ ਕਰੇ ਹੁਕਰ ਹੁਮਾ ਬਮਾਰਤ
ਸਦਾ ਕਰ ਪਾਏ ਪਰੁ ਅਵੇ ਯਾਗੇ ਨੁਮਾ ਅਜੁ ਬਿ
ਨਾਹੀ ਖਲੈ ਭਰਿ ਪੈਟ ਹਿਰੁ ਖਾਜਿ ਤੀ ਮਨ ਮੇ ਭਾ
ਰਿ ਭੰਗੁ ਨ ਮਾਲਾ ਬਿਸਾਲ ਭੁਲੀ ਸਿਵੁ ਜੀ ਪਹਿਰਿ
ਹੁਚਿ ਸੇ ਤੁਨ ਮੇ ਗਕ ਮਾਲਾ ਸਨਮਾਸਤੁ ਜੋ ਜਗਾ
ਕੀਰਨ ਚਰਨ ਕੀ ਪੀਤ ਬੋਝਿ ਨ ਮੇ ਗਤ ਬਕਾ
ਪਦ ਪੈ ਸਹਾਰੈ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਮਰਾ ਵਨੁ ਕੋ ਪਕਰੈ

ਰਨਮੋ ~~ਜਦੋਂ~~ ਜੀਬਕਾਰਿਗਰਿਨਿ ੪੩੮
 ਸੇਕਰੇਰਾਵਨਮੋਬਿਨਤਿਸਨਿਲੇਹੁਰੇਭੁੰਯੋ॥
 ਚੋਪਸੇਮਾਜੁਲਰੇਸੀਅਕੇਹਿਤਭੂਮਿਅ
 ਕਾਸਭੁਲੇਮਾਤਿਰੇਯੋਚੁਪਰੇਰਨਮੋਜਨਿ
 ਮੀਤਨਚੀਤਰੇਮੇਰੇਈਸਾਸਮਘਯੋਰਾਮ
 ਕੀਚਰਨਿਸੇਕਉਤ੍ਰੇਯੋਪਸੀਟਤੁਲੀਕਕੀਯੇ
 ਰਿਨਜੋਯੋ॥ ~~ਜਦੋਂ~~ ਸਬਦੇਖਤਚਿ

ਤਚੈ ਪਲਗਾਈ ਗਾਰਾ ਵਨਰਾ ਮਾਨਿ ਦਨ ਲਗਾ
ਈ ਸੁਰਮਾਨਿ ਚਢਿ ਬਿਵਨੁ ਚਿਦੈ ਧੋਗਾਰਾ
ਵਨੁ ਡੀਠ ਬਚਾਇ ਕਯੋ ਧੋਗਾਰਾ ਮਾਧਿ ਸਮੁਦਰ ਵ
ਅਨੁਰਾਗੀ ਛੁਟੀ ਸਮਾਧਿ ਸਿਟਿ ਰੰਗ ਲਾ
ਗੀ ਚਢੀ ਮਹਲ ਮੰਦੇ ਦਰ ਰਾਨੀ ਗੁਪ
ਛਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤਿ ਤੇਜ ਬਿਕਾਨੀ ਗੁਰਗਨ
ਬਧੁ ਸੰਗਾ ਸਬ ਸੇਹੈ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ਕਹੈ ਮਨ

ਸੇਹੋ ਗੋਬਿੰਦੇਹ ਤਨੁ ਬਰੀਸ ਗੀ ਗਰਹੀ ੪੩੮
ਚਿਤ ਸੀਲਿਖੀ ਬਿਚਾਰੀ ਜਦ ਧਿਦਿਖਸਿ
ਪੰਜਮਾਦਿ ਮੋਤੀ ਜਾਂਤੁ ਸਮੇ ਮਾਨਹੁ ਗਵਿਸੇ
ਤੀ ਝਨਕੁਤਾ ਵਿਜਟੀ ਸੀਰਾ ਸੇਹੋ ਚਰਦਿ
ਬਿਵਾਨ ਦੇਖੇ ਮਨ ਮੋਹੈ ਸਬਦ ਚਿਤੇ ਮਨ
ਮੇਯੋ ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਮਰੈ ਨ ਬੈਦੁ ਖਬਰੈ ੪੪
~~ਸਾਧੁ~~ ਵਾਚਾ ਦੇਹ ਰਾਖ ਘਾਤਿ ਰਾਵ

ਨਸੈਕਰੇਉਤੁਤੁਚਿਤੁਸੀਭਾਗਸਿਵਸਮੇ
ਤਸਬਸੁਰਮਾਮੋਪਰਿਮਾਜੁਹਕਾਰਾ॥੩॥ਕ
ਬਿਤੁਮਾਨਲੈਨਿਏਉਟਕਾਰੁਕੀਨਛਾਡੋਉਹਿ
ਸਾਸੁਕੋਉਰੇਲੈਮਾਜੁਮਾਰਿਹੀਗਿਰਾਇਹੈ॥
ਕਾਹੇਕੋਚਵਾਉਕਰਿਚਮਕੇਚਲਾਵਤਹੈ
ਉਠਕਾਟਕੋਕਬੀਧਠਭਮੇਉਤੁਇਹੈਬਾਨ
ਲੈਕਾਮਾਨਕੋਸੀਭਾਰਿਕੋਧਿਨਾਕਪਾਨਕੋਹ

ਕਾਰਿਅਉਕਾਰਿਅਉਛੈਤੇਹਿਘਾਇਹੋਮੋਜੀ ੪੪੦
ਅਮੋਮੋਤੀਅਕੇਬਿਰਹਕੀਆਗਿਹੈਸੁਤੇਤੀ
ਅਕੇਨੈਨਕੇਨੀਰਸੇਬੁਝਾਇਹੋ ੨੮ ਸਵ
ਯਾਹੈਬਿਲਖੀਮਨਮਾਹਿਮਦੇਦਰਿਹੋਗਈ
ਹੈਮੁਖਕੀਛਬਿਛੀਕੀਘੇਜਬਧੇਜਕਰੀਰ
ਪਨਿਦਨਤੋਪਤਿਕੀਪਤਿਏਕਰਤੀਕੀਗਜੇਜੁ
ਵਤੀਸਬਸੀਗਹਤੀਤਿਨਯੇਸਮਝੀਜੇਸੇਉ

ਰਸਤੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਯੇ ਉਚਟੀ ਜੇ ਜੇਗਾ
 ਜੁਟੀ ਮਾਤਿ ਹੋਤ ਜਤੀ ਕੀ ੨੮ ਸਵੈਯਾ ਗੋਪ
 ਕੀ ਦੇਰ ਨ ਮੇਦ ਸਜੀ ਸਾਨਿ ਕੋ ਜਬ ਰਾਮ ਕ ਮਾਨ ਕੋ
 ਬਾਨ ਕ ਸੈਰੋ ਗਲਿ ਕ ਮੇਮਾਇ ਨਿਜੀ ਕ ਬਭੀਖ
 ਨ ਮੇਹਿ ਨਿਹਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਹੋ ਸੋ ਗੋਗਤਾ ਛਿਨ
 ਮੇਰ ਬਡੀ ਬਿਖਰੀ ਤਿਸੁ ਮੇਕ ਹੂੰ ਮਾਨ ਨ ਕਾਲ
 ਰਸੈ ਗੋਮ ਮੇਰੇ ਦੀਯੀ ਵਤ ਕਾਲੁ ਸਖੀ ਇਨ ਭੇ ੪੪

ਨਨਮਕੋਉਮਰਬਸੈਰੋਗਾ॥੩੦॥ ਸਵੈਯਾਗੁ ੪੪੧
ਦੁਨਦੀਰਪੁਨਾਖਸਮੁਦਿਬਚਾਉਨਹੀਪੀਮ
ਕੇਜੀਮਕੋਗੁਰਿਲੋਚਨਬਾਰਹੀਨਿਹਾਰਿਤ
ਸੋਚਨਸੈਉਮਰੁਪੀਮਕੋਗਰਪੁਬੀਚਉਦੈਸ
ਸਿਪੁਰਨਿਹੈਦੁਖਦੈਸਰਸਿਰਗਮੇਹਿਕੋਗਪੀ
ਮੇਹਿਕਰੈਚਕਈਦਿਹਸਾਂਝਚਕੋਰਬਪੁਕ
ਰਹੈਸੀਮਕੋ੩੧॥ ਸਵੈਯਾਗੁਕਾਂਪਤੁਹੈਗਾਦੁ

ਕੀਧਰਨੀਕਰਨੀਪਾਮਕੀਪਗਟੀਪਛਤਨੇ॥
ਦੁਟਤਹੈਨਭੁਖੀਤੁਲਤੇਰਾਹਜੀਬਕਬੋਲੁਜੁਨੇਤੁ
ਰਖਾਨੇ॥ ਅਜਿਨਹਾਰਤੁਬੋਲਸਿੰਗਾਰਉਤਾਰ
ਹੁਸੇਤੁਕਰੋਸਬਬਾਨੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਆਜੁਸਬੈਹਮਲੇ
ਗਾਭੁਲੀਬਿਧਿਕਾਲਕੇਹਾਥਬਿਕਾਨੇ॥ ੩੨
ਸੇਰਠਾਗਾਵਨਸਮਝੈਬੈਨਾਮਬਰਖਪਾਤਿ
ਛਾਤਿਨਹੀਗਕੋਧਚਚੇਹੈਨੇਨਚਪੇਚੋਰਜਯੇ

ਬਲੁ ਕਰੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ਰਾਵਨ ਕੇ ਪਕੀਰਿ ॥ ੪੪ ॥
 ਰਜਯੋ ਤਬ ਦੇਵ ਅਦੇਵ ਕੀ ਦੇਤੁ ਰਧੈ ਗੈ ॥ ਗਮਾਜੁ
 ਪੁਲੈ ਦਿਨ ਜਯੋ ਉਮ ਤ੍ਵਯੋ ਕਰਚਾ ਪਚਦਾਇਤ
 ਨਾਇ ਕੈ ਭੁਗੈ ॥ ਬਾਨ ਸਮੁਹ ਚਲੈ ਇਹ ਭਾਤੁ ॥
 ਲੀਉ ਪਮਾਉ ਪਜੀਤੀ ॥ ਮਮੋਰੈ ਲੋਛ ਕਤੁ ॥
 ਕਜਯੋ ਨਲ ਰੀਰ ਪੁਰਾਜ ਕਿਧੈ ਪਗਾਰਾਜ ਕੇਸੈ
 ਗੈ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਦੇਵ ਚਾਕ ਬਿਤੁ ॥ ਮਾਰੁ ਕੇ ਬ

ਜਾਇਦੇਕਬਾਰਹੀ। ਰਿਸਾਇਪਰੇਬਡੇਬਡੇਹੁਰ
ਤੇਵੇਹੁਤੇਦੇਕਜੋਰਕੇ। ਬਹਿਬਕੋਲੇਨਖਾਇਕੋਨ
ਅਖਟੇਰੈ। ਮਾਜੁਭੇਨਭੇਟਿਮਾਵੇਭੁਦੇਪ੍ਰਾਨਤੁਮ
ਭੈਰਕੇ। ਵੇਖਰਾਪ੍ਰਾਧੀਰਕਹੀ। ਬੀਰਸੇਬੁਲਾਇ
ਹਜਿਬੀਰਚਾਇ। ਮਾਵਤੁਹੈਲੋਕਾਪਾਤਿਚੋਰ
ਕੇ। ਰਾਮਕਾਇਦੇਕਰਾਮਬਾਨਕੇਪ੍ਰਤਾਪੁਦੇਓਰਾ
ਜਯੇਬਿਲਾਨੇਸਬਰਾਵਨਕੀ। ਓਰਕੇਤੁਪ੍ਰਾਕਯੇ

ਵਾਚਾ ਕਾ ਬਿਤੁ ਮਾਜਰ ਪੁਰਾਇ ਜੁ ਕੇ ਪਾਇ ४੪੩
 ਨ ਕੇ ਪਾਇ ਬਲੁ ਪਾਇ ਰੋਪਾਇ ਨ ਸੇ ਦਾ ਲੁ ਕੇ ਪ
 ਕੇ ਰਿਹੈ ਕਾਟਿ ਦਸ ਸੀ ਸਰੁ ਜੀ ਸਈ ਸਸੀ
 ਸਧਾਰਿ ਰਾਮ ਜਨ ਸੁਦ ਸੇ ਦਿਸ ਸੇ ਗਾਨੇ ਬਖਰਹੈ
 ਮਾਜਰ ਹੀ ਜਨ ਕਰ ਜਾ ਕੇ ਸਬੈ ਬਿਸਰਾਇ ਦੁਖ
 ਸੰਗ ਲੈ ਲਵਾਇ ਰਾਖਾ ਬਖਸ਼ਹੈ ਰਿਹੈ ਗਕ
 ਹੋ ਕਾਧਿ ਟੇਰਿ ਟੇਰਿ ਲੀਕਾ ਗਾਇ ਘੋਰਿ ਘੋਰਿ

ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ਫੇਰ ਹੈ॥੩੬॥
ਸਦੈ ਯਾਗ ਸੀਰਖੁ ਬੀਰ ਕੇ ਬੀਰ ਤਬੈ ਦਾਂਤ ਨ
ਪੀਸ ਕੈ ਕੋਧ ਭਰੇ॥ ਚਹੂ ਚਿਰ ਤੇਲਿ ਕਲਪੇਟ
ਲਈ ਰਨ ਰਾਵਨ ਤੇ ਨਰ ਤੀਕੁ ਰੁਰੇ॥ ਕਦਿ
ਰਾਮ ਪਰੀ ਗਵਿਜੈ ਤਿਤਹਾਰ ਨ ਮੇਸ ਬਕੇਤ
ਨਰੋ ਮਖਰੇ॥ ਮਨੋ ਕੰਚਨ ਕੋਗਢੁ ਏਕ ਹੁਤੇਕ
ਧਿਕੇ ਟਿਨਿ ਕੋਟ ਕਰੇ॥੩੭॥ ਸਦੈ ਯਾਗ ਕੀਚਨ

ਕੋਸੇ ਦੇ ਹਰਾਈ ਮਿਲ ਜੋ ਮਿਲਿ ਜਾਤੁ ਸਦਾ ੪੪੪
ਪਯਾਸੀ ਗਫ਼ਾਦ ਪਰੇ ਕਿਲਕਾਰਿ ਸਬੈ ਗਾਢ
ਲਿਕ ਕੇ ਭੀਤੁ ਸੀਕਨ ਮਾਨੀ ਗਮੈ ਰਹੁ ਲੀਉ ਪ
ਮਾਕ ਵਿਰਾਮ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋ ਜੀ ਮਮੈ ਜੁਲੁ ਭਾਨੀ
ਜੇਗ ਕੇ ਸਾਧਕ ਜੋ ਨਾਮ ਰਾਧਕ ਜੋ ਜਗਾਛੁ
ਰਿਭੁ ਦੇ ਨ ਭਗਾਨੀ ੩੮ ਸਦੈ ਯਾਗੇ ਜਗ
ਰੋਛ ਕ ਰੋਛ ਸਕੈ ਟਿ ਨਿਰੰਗੁ ਨ ਮੁੰਡ ਕੀਏ ਇਕ

ਠੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭਰੇ ਚਹੁ ਚਿਰ ਕਰੇ ਕਰੇ ਹੋ ਕਰੇ ਹੋ ਕਰੇ ਹੋ
ਜਮਾ ਬਖਸ਼ੇ ਰੋਮਾਮਾ ਵਤੁ ਚੋ ਪਚ ਦੇ ਚਹੁ ਚਿਰ ਕਰੇ
ਕਾਧਿ ਕੁ ਕਿਬੁਲਾ ਵਤੁ ਮੇਰੇ ਮਾਫੁ ਹੁਲੀ ਕਰ ਜਹਾ
ਜੁਟ ਯੇ ਜਲ ਰਾਮ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਜਲ ਦੇ ਰੋ ੩੪
ਕਾਬਿਤੁ ਰਾਵਨ ਕੇ ਰਾਕਸ਼ ਕਿਸਾ ਵਨ ਕੇ ਮੇਘ
ਕਰੇ ਮਾਵਨ ਕੇ ਪਾਵੈ ਪਲ ਹੀ ਮੇਲੇ ਟਪੇ ਹੋ ਮੇ
ਦੇ ਮਹਾਂ ਦਾਲ ਕਰ ਲੇ ਲੇ ਕਰ ਵਲ ਨਹੀ ਕਾਲ

ਕੀਸੀਜੀਭੁਕੀਨੇਸਬੈਭੂਪਚੇਟਹੈ॥ਤੇਹੋਰਘਬੀ ੪੪੫
ਰਕਛੁਮੇਜਾਭਾਂਤਿਮਾਰੇਪਰਲੇਕਹੀਸਿਭਾਰੇ
ਕਰੈਕਾਕੀਗਮਚਿਟਹੈ॥ਕਾਲਤੇਨਿਛੋਟਕੀ
ਨੇਕੋਟਿਕਭਿਧਾਇਪਾਇਛਾਹੇਦੇਕਚੇਟਜੇਵੇ
ਕੋਟਨਕੋਕੋਟਹੈ॥੪੦॥ਦੇਹਰਾਜਾਜਬਕਵੀਬੁਕ
ਰਿਥਾਮਲੇਖੈਚੋਜੀਰਪੁਸਾਖਾਦਛਨਕਰ
ਸੋਤਬਕਚੇਰਸਭਰਿਥਾਮੇਹਾਖਾ॥੪੧॥ਕਬਿਤੁ

ਦੁੱਛ ਨ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸਾਮ ਜਬ ਹੀ ਚ ਢਾਈ ਰਾਮ
ਰਨ ਮੇ ਕਮਾਨ ਰਿਖ ਭਾਜੇ ਕਹੀ ਕੇ ਕਹੀ ਸਦਾ
ਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਬਾਰਿ ਭੁਖ ਨ ਪਾਹਿ ਰਿਤ ਬਾਮਾ
ਗੇਹੁ ਕੀ ਨਾਮ ਬਸ ਕੇ ਢਾਡਿ ਟੇਕਹੀ ਬਾਬੂ
ਲੇਤਾ ਜੋ ਕਾਨ ਲਾਗੇ ਹੀ ਤੇਨਾ ਡਰ ਪਭਾਜੇ
ਬੁਝਤ ਹੀ ਮਾਰਿ ਕੇ ਉਡਾਇ ਡਰੇ ਲੈ ਕਹੀ ॥
ਕਹੇ ਦੇ ਕਥਾਰਹੀ ਉਤਾਰੇ ਦਸ ਸੀਸ ਜੋ ਕਹੇ

ਕਹਿਤੇ ਸਰਸਮੇ ਉਤਾਰੇ ਦੇ ਕਦੇ ਕਹੀ ੪੨ ਅਸ ੪੪੬
ਵੈਯਾ ਚਾਮਕਮਾਨ ਤੇ ਬਾਨ ਛੁਟੇ ਛੁਟਿ ਰਾਵ
ਨਘਾਇ ਹੁਤਾ ਵਾਲਿ ਚੁਸੀ ਆਲੇ ਹੁਕੀ ਛੀਟਪ
ਗਫਿਰ ਰਾਮਾਹਿ ਮਾਨ ਹੁਘਾ ਉਕੀ ਦੇ ਤਜ
ਸੁਸੀ ਆਮੇ ਰਕੁਲੀ ਉਪਾਕਾ ਕਵਿਰਾਮ ਕਰੇ
ਜੀਅਮੇ ਉਪਜੀ ਜੁ ਕਹੁ ਸੀ ਆਨ ਹੁਨੀ ਲ
ਸਿਲਾ ਗਿਰਿ ਉਪਰ ਫੈਲਿ ਚਲੀ ਸਬਰੇ ਦ

ਸੁਧਮੀਸਰੰਤਕਬਿਤੁਸੁਰਨਕੋਮਾਰਿਧੁਰਿ
ਸੁਰਿਕੈਗਾਹੁਰਨਿਜੋਕੋਟਿਕਕਿਗਾਹੁਰਨਲਿ
ਗਾਹੁਰਨਿਕੋਤੁਰਹੈਸਬਡੀਏਮਨੀਤੁਕਹੁਨੀ
ਤੁਕੀਨਬਾਤਾਬਿਖਰੀਤਿਹੈਨਹਾਰਜਹਾਤਹ
ਰੀਤੁਰੰਤੁਹੈਸਕਹੁਰਖਟੁਟੇਕਹੁਨਿਰਹਕਦ
ਚਟੁਟੇਟੁਟੇਏਟਬਾਜੀਕਹੁਕਰੀਬਿਕਹੁਕ
ਰੀਬਿਨੁਰੰਤੁਹੈਸਰਾਵਨਕਹਤੁਮਾਨੋਜਾਵਨ

ਕੇਸੇਹਧਵੇਰੋਰੋਰੋਰਲੀਕਾਪਾਵਿਸੇਦਤਕੇਰੋਰੋਰ ੪੪੭
ਹੈ॥੪੪॥ਸਵੈਯਾਗਾਰਾਵਨਦੇਕਉਪਾਰਿਬਡੋਰੀ
ਰਿਰਾਮਕੋਤਾਕਚਲਾਇਦਯੋਹੈ॥ਸੇਹਨੁਮਾ
ਨਲੇਗਾਰਿਥੀਚਿਉਗੀਦਰੀਚਿਉਸਿਉਥੇਲੁਭ
ਯੋਹੈ॥ਸੇਧਨਹੀਨਮਨੋਰਬਜੋਉਠਿਥੀਚਗੀ
ਥੀਚਾਬਿਲਾਇਰਾਯੋਹੈ॥੪੫॥ਸਵੈਯਾਗਾਰਾਵ
ਨਮੋਰਕੀਚਿਬਲੁਦੇਕਤਕੇਹਨੁਮਾਨਤਨਾ

ਦੇ ਕੇ ਭੁਗੇ ਤੇ ਸੇਈ ਅੰਗ ਦਤਾ ਹਿ ਤ ਕੰ
ਦੁਭੁ ਸੁਰਬਠੇ ਅਰੁ ਅਪਨੀ ਗੋਰੇ ਗੰਦੇ ਗਿ
ਰਿਖੀ ਚਮਲੇ ਬਲ ਸੇ ਨ ਭਰੇ ਲਟਕੇ ਸੁਪਰੇ
ਧਰ ਸੇ ਗੋ ਬਾਲ ਬਹਿ ਕੁਮਾਰੇ ਬਿਧਵ ਕੁਚ
ਨੀਚ ਭੁਏ ਚਾਲਿ ਕੇ ਉਪਰੇ ॥ ੪੬ ॥ ਸਦੁਆ
॥ ਰਾਵਨ ਦੇ ਰਿਚ ਲੇ ਤਬ ਪਾਇ ਨਿਘਾਇ
ਨਮੋ ਰਿਸ ਕੇ ਭਰਤੋ ਗਤਿ ਨਧਾਇ ਗਹੇ ਲਲ

ਨੀਲਸੁਰੀ। ਵਗਾਦੇਦ ਬਿਰਮੇਰਮਹਾਤਰਤੁ ੪੪੮
 "ਤੁਜਮੇਤੁ ਵਿਕੇਸੁ ਫਿਰੇਗਾਚੁ ਕੇਸੇਉਥਾਟਮੇ
 ਫੁਟਿਕਦੇਛੁਤੁ। ਮਨੁਯੇਉਪਜੀਉਪਮਾਚ
 ਟੀਮਾਜਨੁਤੁ ਜਿਗਾਏਦਿਜਕੇਕਰਤੁ। ੪
 ੭ ਸਵੈਯਾ। ਧਾਇਪਰੇਸਬਰਾਜੁਤੁਜਿ
 ਵਨਉਪਰਹੇਸਬਕੇਮਨੁਕੇਧਜਗਯੋਰਬ
 ਤੇਰਿਖਜਾਤੁਜਦਾਤੁਨਚੇਖਸੁਰੀਵਹਿਜਾ

ਇਉਂ ਵੀ ਵਲਰੇ ॥ ਰਿਸ ਸੇ ਕਿਲਕਾਰ ਮਹਾ
ਰਜਨੀ ਚਰੁ ਪੇਰਨ ਕੇ ਜਬ ਹੀ ਉਮਰੇ ॥ ਕਧਿ
ਸੇਸਟ ਕੇ ਮਨੇ ਬੀ ਚਿਬ ਜਾਰ ਕੇ ਸਿਖ ਛੁਰੇ ਸੇ
ਬਲੇ ਗੁਭਰੇ ॥ ੪੮ ॥ ਸਦੈ ਯਾਗ ਤੇ ਸਬ ਬਾਨੁ ਚ
ਲਾਇ ਬਕੇ ਜਿਨ ਬਾਨੁ ਤੇ ਸਰ ਰਾਜ ਭਰੇ ॥
ਛਲ ਸੇ ਬਲ ਸੇ ਸੇਈ ਦੇਵਨ ਕੇ ਰਖ ਅਥੀਰਾ ਬਿ
ਨਾਹਿ ਤਿਮਾਹਿ ਰੇ ॥ ਗਾਜ ਰਾਜੁ ਭਖੀ ॥ ੩

ਬਲੈ ਬਨ ਮੇ ਮਿਰਗ ਰਾਜ ਕਰ ਚੈ ਕਿਜ ਰੋਗ ॥ ਸਰ ੪੪੮
 ਵਨ ਕੇ ਰੁਦੇ ਰਾਮ ਹਿਯੇ ਜੈ ਸੇ ਭੂਤ ਕੀ ਈਟ ਚ
 ਲੈ ਨ ਲਗੀ ॥ ੪੪੯ ॥ ਰਾਮ ਚੈ ਦੇਵ ਚਾਗ ਕ ਬਿਤੁ
 ॥ ਅਰੇ ਲਿਕਨ ਬਸ ਮੇ ਰੇਹਾ ਬਤਿ ਮਾਜ ਕ ਟਿ ਤੇਰੇ
 ਦਸ ਮਾਥਰ ਨ ਭੂਮ ਮੇ ਜੁਗਾਇ ਰੋਗ ਕ ਛੁਕਟਿ
 ਜੈ ਰੇ ਬਾਕੀ ਤੇ ਹਿਸ ਮਝੈ ਫਲ ਲਾਗ ਜੈ ਰੋਮ
 ਨੀਤ ਕੇ ਸੁਮੇ ਜੈ ਪਛੁਤਾ ਹਿਰੋਗ ਤਾ ਤੇ ਪਾਛੇ ਮੇ

ਗੀਰਿਦੇਇਦਾਂਤੁਕਾਦਿਕਾਦਿਹਾਹਾਛਾ
ਭੋਛਾਭੋਰਾਮਮੇਸੇਬਿਲੁਲਾਹਿਰੀਗਜ਼ਾਨਕੀ
ਚਰਾਇਬਕੇਲੀਕਚਾਦਿਮਾਦਿਬਕੇਸੀਕੇਜੀ
ਕੇਕੇਧਤਬਹੀਤੋਸੀਮਰਾਹਿਰੀਗਪੁਰਾ
ਵਨਵਾਚਾਸਦੇਯਾਕੇਖਕੇਉਤਰਦੇਤੁਤੁ
ਯੇਰਨਮੇਯਹਬਾਤੁਸੀਸਬਹੀਗਬਿਨਦੇ
ਕਕੀਦੇਕਭੁਦੇਮਬਹੀਸੀਮਭੇਟਨਕੀਜੀ

ਅਹੋਸਰਗੀਕੈਤੋਰਾਮਹਿਮਾਰਸੰਗਾਮ ੪੫੦
ਕੋਜੀਤਿਕੈਨੇਮਕਥਾਤਬਹੋਦਿਸਹੀਗਮ
ਬਾਮਾਜੁਚਲੈਜਰਾਮੇਯਹਬਾਤਕਿਰਾਵ
ਨੁਨਾਹਿਕਿਰਾਮਨਹੀ ੫੧ ਗਕਬਿਨੁਕੋਧਿ
ਅਰਿਜੁਰੇਕਦੁਹੁਕੇਲਹਮੁਰੇਹੈਨਜੁਰਨ
ਮੇਦੁਰੇਰਾਮਰਾਵਨਮਹਾਬਲੀਗਜੈਸੇਕਛੁ
ਪਾਉਲਿਕਰਾਉਕੇਲਗਾਦੇਰਾਮਤ੍ਰੇਸੇਸ

ਹਿਬੋਕੇਦੇਹਵਗੀਕੀਰਚੀਭੁਲੀਗਾਸੀਰਰ
 ਸਮਾਤੇਸਬਤਾਤੇਨੈਕਰਾਤੇਰਾਤੇਲੇਹੁਭਰੇ
 ਰਾਤਉਪਮਨਮਨਤੇਟਲੀਗਾਰਮਲਛਮ
 ਨਮੀਗਾਰੀਗਾਜਮਨਾਤਰੀਗਾਲੇਹੁਪਚਤਿ
 ਨਮੇਸੁਰਮਤਿਸੀਰੇਚਲੀਗਾਪੁਰਗਵਧਿਤਾ
 ਗਾਤਿਰੀਝਿਲਰੇਦੇਉਠਰਤੇਨਟਰੇਰੇ
 ਰੁਖਨਜੇਖਰੇਗਾਛੇਬੀਰਰਸਦਰੇਹੇਗਾ ੪੫

ਦਿਨੁ ਜੋ ਭਰੇ ਲੋਹੁ ਝਰਨਾ ਜੋ ਝਰੇ ਤਉ ਤੇਨ ਅਧੀ ੪੫੧
ਡਰੇ ਲਰਬੈ ਕੋ ਕਰ ਕਰੇ ਹੈ। ਭਏ ਦੇ ਵਹਰੇ ਨ
ਭਤੇ ਪਹ ਪਾਰੇ ਪੁਨਰਾ ਵਨ ਕੇ ਅਧੀ ਨਿਗਈ
ਈ ਮੇਰਾ ਅਧਰੇ ਹੈ। ਰੁਦੁ ਭਰਹਰੇ ਬਡੇ ਹੈ ਨ
ਬੀਚ ਪਾਰੇ ਅਰੇ ਬਿਹਰੇ ਕਰੇ ਸਦਾ ਹਮਰਾ
ਮੇ ਅਨੁਸਰੇ ਹੈ। ਪੜਾਰਾ ਵਨੇ ਵਾਚਾ ਸਵੈ ਯ
ਅਜੇ ਸਨ ਕਾ ਦਿਕਾ ਪੈਨ ਅਚਾ ਪਕੜੈ ਬਾਜੁ ਟੀਅ

ਯੀ ਮਮਾਰ ਹੈ ਲਾਗੀ ਆਪ ਜਾਨ ਧਰੈ ਨ ਧਸੈ ਤਹਰਾ
ਮਸਤੁ ਤੇ ਕਹੀ ਮੈ ਜਗਮੈ ਮਨੁ ਰਾਗੀ ਲਿਖ
ਤੀਰਨੁ ਮਾਹਿ ਕਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਮਰੇ ਰਾਖ ਦੁਆ
ਦੁਆ ਮਾਗੀ ਮਮਿ ਕਰੁ ਰੈ ਮੁਕੀ ਮਾ ਉਲਰੈ
ਕਹੈ ਰਾਵਨ ਤੇ ਮਮ ਬਕੇ ਬਡੁ ਭਾਗੀ ॥ ੫੪ ॥
ਸਦੇ ਯਾ ਕੋ ਪਕੀਡਾ ਠਿਚਿ ਤੈਨੁ ਭਿਓਰ
ਸੁਦੇ ਦੁਨ ਸੇ ਕਰੈ ਰਾਵਨ ਯੋ ਮਧੁ ਰਾਮੇ ਰੇਈ

ਜੀਵਤੁਰਾਮਕੇਉਪਰਫੁਲਦਦੇਬਰਖਾਇਸ ੪੫੭
ਕੋਗਮਬਯੋਰਿਸਾਮਾਵਤੁਹੈਮਨਮੈਨਿਰਮੁ
ਲਕਰੋਤਬਜਾਨਹੁਜੋਗਮਤਿਫੁਲਕੀਖੀ
ਰਤੁਦੀਤਨਕੋਰਖੁਬੀਰਕੇਤੀਰਸਹੈਸੁਖਸੇ
ਖਪ ਕਬਿਤੁਾਜੇਈਜੇਚਲਾਦੇਬਾਨਤੇਤੇ
ਤੇਰੇਹੁਨੁਮਾਨਖਾਨਨਾਖਰਾਮਚਿਰਜਾਨਹੀ
ਨਦਦੇਹੈਗਤਬਹੀਬਿਲਾਨੇਕਾਹੁਚਲ

ਤਨੁ ਜਨੇ ਜੇ ਸੇ ਦਾਰ ਦੀ ਮਨੋ ਰਖ ਬਿਲਾਇ
ਬੀਚ ਗਾਏ ਹੋ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਮੰਗਿ ਦਸੁ ਚੀਵ
ਜਾਮ ਵਿਰੁ ਨ ਲਨੀ ਲਛੀ ਲਛਾ ਰਿਚਨ ਮੇ ਨਿ
ਸੀਥ ਭੁਏ ਹੋ ਸੈ ਹਥੀ ਤਿਥੁ ਲਤਾ ਕੇ ਫੂਲ ਨ
ਜੇ ਤੇਰਿ ਰਾਚੇ ਰਾ ਵਨ ਚੋ ਕੁਤੇ ਨ ਨੇ ਕੁਚੋ ਕੁਭ
ਏ ਹੋ ੫੬ ਕਬਿਤਾ ਤਾ ਕੇ ਪਾਛੇ ਲਛ ਮਨ
ਧੇ ਠਿਕੈ ਨਿਸੇ ਕਰਨ ਕਾਟਿ ਕੈ ਕਰੀ ਕਪਾਲੁ

ਮਯੋਮਯਕਰੇਹੈ॥੪੮॥ਭਵਿਨੁਕਰੇਤਹਾਸੇ ੪੫੩
ਦੁਤਕੇਕੰਡੁਜਹਾਬੁਭਿਰਾਜੇਅੰਗੁਕਿਭੁਦੀਸ
ਤਉਪਾਕਰੇਹੈ॥੪੯॥ਭਿਨੁਮੇਸੀਛੁਬਿਮਾ
ਦੀਜੀਅਰਾਮਕਬਿਮਾਨੋਸਿਦੁਰੁਪਸਬਹੀਕੇ
ਮਨੁਹਰੇਹੈ॥੫੦॥ਚੰਦਨਗੁਲਾਲਫੂਲਮਾਲਸੇ
ਬਜਾਇਗਾਲਪੁਜਿਪੁਜਿਦੇਵਬਧੁਨੁਬ
ਧਾਇਪਕਰੇਹੈ॥੫੧॥ਸਦੇਯਾਸੀਰਖੁਬੀਰ

ਸਰਸਨ ਤੇ ਜਬ ਬਾਨ ਛੁਟੈ ਨਹਿ ਜਾ ਤੁਸੀ ਕੁ
ਕੋਈ ਦਨ ਜੇ ਬਰਖੈ ਚਹੁ ਚਿਰ ਕਰੈ ਭੁਭੁਗਇ
ਦਸੈ ਨਿਸਮਾ ਕੋ ਹਾਥ ਨ ਤੇਹ ਬਿਅਰਾਗ
ਏਛੁਟਿ ਮਾਥ ਨ ਤੇ ਮਾ ਕਟੈ ਕੁਯੇ ਨ ਜਾ ਰੋਗ
ਸਰਖੀ ਤਬ ਰਾਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਤੇ ਬਿਰਖੀ ਬਿ
ਰਖੀ ਕਰਿ ਰੂ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦੈ ਯਾਗ ਰਾਵਨ ਕੇ
ਉਤਪਾਤ ਬਾਰੇ ਦੁਖ ਪੋਹਿ ਗੋਗ ਦਕੈ ਟਿਕਿ

ਗੁਰੇ। ਦੇਖਿ ਮਹਾਰਨ ਦੇਵ ਕਹੈ ਸਠ ਪੁਰਨ ਸੇ ੪੫੪
ਕੀਰਿਚਾਹਤੁ ਪੁਰੇ। ਠੋਰ ਗੀ ਠੋਰ ਭੁਭੁ ਕੇ ਸੇਲੁ
ਕੇ ਸੇ ਕਾਲ ਕੇ ਭੁ ਕੇ ਸੇ ਬਾਂਦਰ ਭੁਰੇ। ਹੋ ਸਬ ਕੇ
ਅਖਰਾ ਮਹੀਰਾ ਮ। ਕਿ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰ ਕਰੈ ਰ
ਨੁਸੁਰੇ ੫੯ ਸਵੈਯਾ ਸੀਰ ਪੁਬੀਰ ਕੇਗਾ
ਜਤਹੀ ਸੁਜਹਾ ਕੇਤਹਾ ਮ। ਰਿਯੈ ਦਬਟੇ। ਜੇ
ਸੇ ਸਿਧ ਕੇ ਸੇ ਰੁਸੁ ਨੇ ਉਨ ਮੰਤੁ ਕਰੀ। ਭੁਯ ਸੇ ਮ

ਦਿਲੁ ਕਲਟੇ ਗਰੁ ਖਪਤਿ ਕੋ ਕੋ ਪਨੁ ਚਿ ਪਰਹੀ
ਸੁਦ ਸੋ ਸਿਰਰਾ ਵਨੁ ਕੋ ਝੁਪਟੇ ਕਰਹੈ ਤਰਵ
ਰਿਕਿਰੀ ਗਾ ਕੀ ਝੁਲੇ ਖਾਪ ਨਿਕੇ ਜਨੁ ਖਾ
ਪਕਟੇ ੬੦ ਅਛੈ ਯਾਗੀ ਸਕਟੇ ਦਸ ਸੀ ਸਤ
ਉਰਨੁ ਮੇਰੁ ਖਬੀਰ ਹਿਦੁ ਛਤੁ ਤੁਲੈ ਜਾਇ
ਪਰੈ ਜਿਹ ਫਿਰ ਬਲੀ ਛਿਤੁ ਮਾਰੋ ਤੇ ਮਾਰ
ਹੀਰੁ ਬਲੈ ਨੇਰ ਬਲੈ ਜਰਵੁ ਟਿਪਰੈ

ਤਿਨਕੋਭੁਜਬੀਜਨਸੋਝਕਸੋਲੈ ਜੇਘਰਮੇ ੪੫੫
ਨਿਸਕੋਭੁਜਨਿਸਾਚਰੁਭਾਂਜਨਕੋਭੁਮੇਟਕਟੇ
ਲੈ ੬੧ ਸਦੈਯਾ ਤੇਦਸਸੀਸਪਰੇਛਿਤਿਮੇ
ਜਨੁਦਾਦਸਸੁਰਪੁਲੈਦਿਨਕੋਗਨੁਉਠਇਸ
ਕੇਜਮਕੋਗਨਮਾਇਸੁਸਾਹਸੁਹੈਬਿਕਰਾ
ਇਨਕੋਤਬਸੀਅਕੀਚਿਰਸੁਬੀਸਹੁਲੈਚ
ਨਚਹਿਰਹੈਉਤਕੋਤਿਨਕੋਗੁਟਿਪਾਨਗ

ਦੇਨਹਿਮਾਜਛੁਟੀਦੇਦੀਹਾਲਸਦਾਭਏਧੇ
ਸਿਨਕੇ॥੬੨॥ਸਦੇਯਾਗਰਾਮਸੀਮਾਸਿਵ
ਸਿੰਧੁਧਰਾਮਹਿਦੇਵਨਕੇਦੁਖਪੰਜਬੁਟੇ॥
ਰਨਮਾਸਮਦੇਦਰਿਜਗਨਿਗੀਧਮਸਾਨ
ਮੋਬਾਂਨਮਨੰਦਲੁਟੇ॥ਰਖਨਾਬਕੇਹਾਥਤੁ
ਰਾਵਨਕੇਸਿਰਭੂਇਜੁਲੁਠੇਜੁਲੁਠੇਨਜੁ
ਟੇ॥ਤਬਸਾਂਤੁਨਕੇਦੁਖਸਾਂਤੁਨਕੇਜੁਖਦੇਹ

ਛੁਟੇ ਸੀਰਾਇਉ ਛੁਟੇ ॥ ੬੩ ॥ ਕਬਿਤਾ ਭੁਲਿਹੁ ॥ ੧੫੬ ॥
ਕੈਰਾਮ ਚੰਦ ਮੇਸੀ ॥ ਜਿਨਿ ਨਿਕਾਨੇ ਕਿਮੇਰਾ ਵਨ
ਤੇਜਾਨ ਕੀ ਬਜਾਇ ਢੇਲ ਲੀਨੀ ਹੋ ॥ ਅਮਰੁ ਜਿ
ਨਿਜਾਨੇ ਕਿਮੇ ਬਡੀ ਠਕੁਰਾਇ ਤੁਮਿ ਲੀਤਾ ਕੇਭ
ਈ ਕੀ ਬਨਾਇ ਲੀ ਕਰੀ ਨੀ ਹੋ ॥ ਕੀਨੇ ਹੋ ਬਡੀ
ਖਨ ਬਡੇ ਈਉ ਪਕਾਰੁ ਤਾਹਿ ਮੇਜੇ ਜੁਦੀ
ਨੇਜਾ ਤੇਰਾ ਮਕਸਾ ਚੀਨੀ ਹੋ ॥ ਜੁ ਤੇਜੇ ਸੀਮੇ

ਹੁੰਕੀਨੀਭੁਲੀਭਾਂਤਜੋਰਾਵਰੀਪਹਿਲੇਮੁਕ
ਤਿਲੀਨੀਪਾਛੇਸੀਮਦੀਨੀਰੋ॥੬੪॥ਅਨੰਦ
ਚਾਸਵੇਯਾਸੇਰੀਦੇਬਾਠਕੀਕਾਜ਼ਰੇਠਾ
ਕਰਤੈਅਪਨੀਠਕਰਾਈਤਿਧੋਈ॥ਸੀਰਖ
ਬੀਰਸੋਬੈਰਕੀਚਿਬਿਰੁਪਤਿਕਪਤਿਬਿਧੋ
ਤਿਸਮੋਈ॥ਜੋਫਲਪਤਿਪਤਿਯਤਿਰਾਮ
ਸੋਅਤਿਕਰੈਨਚਲੈਦਿਨਦੇਈ॥ਗਾਢਾਵ

ਨਮੋ ਕਹਿ ਧਨੁ ਚਲੇ ਰੋ ਬਿਮਤਿ ਕੇ ਹਥ ॥ ੪੫ ॥
ਰੋਜਿ ਨਿਕੋਟੀ ॥ ੪੫ ॥ ਰਾਵਨੇ ਦੁਆਰਾ ਮਏ
ਗਰਾਵਨੁ ਧਨੁ ਜੇ ਬਾਤ ਕਰੇ ਫਿਰਿ ਜਗਹਿ
ਲੀਕਰੀ ਹੋ ਨਮੀ ਰੁਕੇ ਦੇ ਮਹਿ ਪਾਇਚ
ਲੋਕ ਪਟੀਯਹ ਕੇ ਨਮੀ ਮੇਰਹਿ ਹੋ ਨਮਿਹ
ਕੋ ਜਾਨੀ ਕੋ ਰਿਕਟਾ ਛੁਕੁ ਪਰਿ ਤੇ
ਮੇਰੇ ਲਾਖ ਕਵਾਰਨੁ ਕੇ ਮੇਰਨੁ ਸੈਨਕ

ਗੀਲਖਸੋਅਬਛਾਡਿਸੀਅਰਪਥੀਰਪਥਾਰੋ
੬੬ ਸੁਰੀਵੇਵਾਚਾਸਵੇਯਾਗੀਵਨਿਵਾਇ
ਸੁਰੀਵਕਰੋਪੁਤਸੋਰਿਤਹੈਕਧਿਕੇਗਾਨਯੋ
ਅਨੇਸੁਰਤਿਵੰਤਪੁਤਾਪਚਹੁਦਿਸਫੇਲਿਰ
ਅਬਲੋਧਰਸੋਗਰਨਰਾਵਨਜੁਝਿਪਰੋਪਲ
ਮੇਸਿਵਲੋਕਧਨਜੇਜੁਭਲੀਧਿਧਸੋਗਤਬਰ
ਮਕੇਉਪਰਦੇਵਨਕੇਮਨੇਦੂਲਕੇਦੂਲਪਰੇ

ਅਨਯੋ ॥ ੬੭ ॥ ਸੀਰਖੁ ਨ ਬਕੇ ਆਇ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ੪੫੮ ॥
 ਤੇ ਆਇ ਕੇਰਾ ਵਨੁ ਜੀਤਿ ਹੋਲਿ ਕਾਸੇ ਸਰ
 ਆਇ ਕੇਸੇ ਬਕਸੀ ਜੇ ਸੇ ਦੇਤੁ ਉਦਾਰ ਲਏ
 ਕਰਟੇ ਕਾ ਜਾਇ ਬਿਭੀ ਅਨਰਾਜੁ ਕਰੈ ਸੁ
 ਬਜਾਇ ਕੇਰਾ ਅਵਕੇ ਜਸੁ ਤੇ ਕਾਜੇ ਬਿ
 ਧਿਲੇ ਕੇਉ ਬੈਰ ਕਰੈ ਸੇਉ ਰਾਮ ਕੇ ਕੇ ਪਰ
 ਹੈ ਨਹਿ ਬੀਕਾ ॥ ੬੮ ॥ ਸਦੈ ਯਾਗੁ ਲਿਗ

ਏਹ ਅਖੀਰ ਮਹਾਲਾ ਅਖੀਰ ਮਿਲੇ ਕਾਧੇ ਜੁ
 ਬਸ ਬੈਠੇ ਉਤਤਾਨ ਕੀ ਫੁਲਿ ਗਈ ਚਿਤੁ ਮੈ
 ਫਿਜ਼ਾਈ ਸੋ ਕਰੇ ਉਤ੍ਰਿ ਜਾ ਉਕ ਬੈ ਕਛੁ ਮੇ ਸੀ
 ਭਈ ਸਬ ਰੁਕੀ ਦਸਾ ਬਰਨੈ ਤਬ ਰਾਮ ਕੋ ਹੋ
 ਇਜ਼ਬੈ ਗਇਹ ਬੀਚਿ ਮਦੇ ਦਰ ਕੀ ਅਪਦਾ
 ਕਛੁ ਬੈਰੀ ਸੀ ਹੋ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਅਬੈ ॥ ੬੮ ॥
 ਕਾ ਬਿਤੁ ਭੈਰਵ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਭਇਰ ਵੈ ਬਿ

ਲਲਾਇਹਾਇਹਾਇਲੀਕਰਾਇਧਾਇਧਾ ੪੫੮
ਇਨਿਪਰਤਹੈ। ਰਹੀਨਸੀਭਰਕਹੁੰਗਾਰਕ
ਹੁੰਬਾਰਾਮਾਜੁਭਾਂਤੁਭਾਂਤੁਮਾਪਦਾਕੇਪੰਜਨਿ
ਭਰਤਹੈ। ਪਰੇਨਜਾਰੇਨਜਾਰੇਰਾਮਬਾਂਨਕੇਉ
ਤਾਰੇਖੰਡੁਤੁੰਡੁਨਕੇਲੈਲੈਲੈਤੁਉਪਰਿਧਰਤ
ਹੈ। ਜਾਂਕੇਭੁਰਚੋਕਿਚੋਕਿਪਰਿਚਤਰਾਨਨਸੇ
ਸੇਈਚੋਕਿਚੋਕਿਰਾਨੀਚੀਟੀਤੋਭੁਰਤਹੈ॥

੭੦ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕੀ ਬੇਟੀ ॥ ਦਸ ਕੰਧਰਵੀ
ਭੇਟੀ ॥ ਜੀਤਿ ॥ ਜੀਤਿ ॥ ਜੇਲਧੀ ॥ ਟੀਤਿ ॥ ਤੇਤਿ ॥ ਤਬੈ ॥ ਨਿਕ
ਸਤੁ ॥ ਹੋ ॥ ਗਾਮ ਕਵਿ ॥ ਲਿਕਾ ॥ ਕੀਯੋ ॥ ਛੁਭ ॥ ਭਰੇ ॥ ਸਾ
ਗਰ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਈ ॥ ਬ ॥ ਰ ॥ ਵ ॥ ਨ ॥ ਲ ॥ ਕੀ ॥ ਲਾ ॥ ਪ ॥ ਟੇ ॥ ਲ ॥ ਸ ॥ ਤ
ਹੋ ॥ ਸ ॥ ਸ ॥ ਸ ॥ ਸ ॥ ਮੇ ॥ ਜੇ ॥ ਤਿ ॥ ਪੀ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਗ ॥ ਦਿ ॥ ਧ ॥ ਗ ॥ ਦਿ
ਧ ॥ ਗ ॥ ਦਿ ॥ ਮ ॥ ਗ ॥ ਦਿ ॥ ਮ ॥ ਨੇ ॥ ਰ ॥ ਵ ॥ ਰ ॥ ਵ ॥ ਨ ॥ ਮੇ ॥ ਕਿ ॥ ਰ ॥ ਨੇ
ਧ ॥ ਸ ॥ ਤ ॥ ਹੋ ॥ ਗ ॥ ਮ ॥ ਨੇ ॥ ਉ ॥ ਤ ॥ ਪ ॥ ਤ ॥ ਦਿ ॥ ਨ ॥ ਜੁ ॥ ਕੇ ॥ ਜ ॥ ਲ

ਜਾਲੁ ਖੀਲੀ ਕਾ ਪਾਤਿ ਮੇਘ ਧੀ ਜਗੀ ਸੀਲ ੪੬੦
ਸਕਰਹੈ ॥੧॥ ਕਬਿਤਾ ਕਿਧੈ ਪਤਿ ਜਾਨ
ਛਿਤਿ ਛਿਤਿ ਹੋਨ ਦੇ ਕਾ ਛਿਨ ਧੇ ਮਬ ਸਰੈ ਗਾ
ਦੇ ਹੋਤਾ ਤੇ ਨ ਸੀ ਭਾਰੇ ਹੋ ॥ ਚੀਨੁ ਟਟ ਕਾਰੇ ਬਹੈ
ਲੇਹੁ ਕੇ ਪਨਾਰੇ ਕਿਧੈ ਰਜਾਰੇ ਰਜਾਰੇ ਰਾਮ ਬਾ
ਨ ਕਾਟਿ ਹੋ ਉਤਾਰੇ ਹੋ ॥ ਜੇ ਸੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਬ
ਨਿਸੀ ਤਾ ਸੇ ਕੀ ਚਿਹੋ ਛਲੁ ਤੇ ਸੇ ਪਰ ਪਚ ਕੇ ਉ

ਗਵਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ਹੈ ॥ ਕਿਥੋ ਸਿਵੁ ਪਰਿਚਰਦੁ
 ਏਹੈ ਬਹੁ ਦਿਖੈ ਭਜੇ ਰੇ ਨਜੁਰਤ ਜੋ ਰਿਰਹੀ ਹਾ
 ਬਹਾਰੇ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਕਾ ਬਿਤੁ ॥ ਏਕ ਕਰੇ ਰੋਇ ਹਾ
 ਸਾਮਾਂ ਸੁਨਿ ਸੋਧੇ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਸੇ ਸੁਖ ਹੋਇ ਏਕ
 ਕਾ ਪਯੋਈ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਏਕ ਕਰੇ ਤੀਅ ਭਲੇ
 ਹਾ ਬਹੈ ਲਗਾਏ ਸੀਅ ਹਨੁ ਮਾਨ ਦੇ ਬਿਏਕ
 ਜੀਅ ਤੇ ਰੁਰਤੁ ਹੈ ॥ ਪਰੀਯਾ ਮਧੁ ਮਏ ਕਈ ॥ ੪੬

ਸਿਖੁ ਸਿਖਗੀਤੁ ਮਦਖ ਕੇ ਸਮੁਦਸ ਬਕੇਰੁ ॥ ੪੬ ॥
ਨਤਰਤਰੈ ॥ ਜੇਹੀ ਸਿਗਨੈ ਨੀ ਭੁਈ ਭਾਰੀ
ਦੁਖਦੈ ਨੀ ਬੈ ਨੀ ਦੇਰੁ ਸੋ ਮਟਕਿ ਰਿਰਿ ਪਾਛੇ
ਈ ਪਰਤਰੈ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਹਗਾ ਸਬਤੋ ਦੁਖੀ ਮ
ਦੇਦਰੀ ਰਗੀ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ਸਾਂਤੁ ਭੰਤੁ
ਉਪਮਾ ਭੁਈ ਸੋ ਮਬਕਹੇ ਜਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਕਬੋ ਵਾਚਾ ਕਬਿਤੁ ॥ ਕਿਧੈ ਮਪਕੀ ਗਤਿ

ਮਗਰ ਭਈ ਰਾਵਨ ਠੇਕਿਐ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਨਿਕੀ

ਆਪਦਾਈਆਈਹੈ ਗਰਿਐ ਸੀਮਾ ਮਾਸਦੇ

ਹਛੁਟੇ ਤੇ ਉਦਾਸ ਭਈ ਲੋਗਾਈ ਸਕਤਿ ਪਾ

ਛੇਮੀ ਚੁਨਿਜ ਕਾਈਹੈ ਗਰਿਐ ਠਕੁਰਾਈ

ਲਿਕਰਾਈ ਤੇ ਬਿਦਾਈਹੈ ਤੁਰਿਐ ਗੀਯ ਜੋਰਾ

ਨਿਨਿਜੇ ਗਨੀ ਪਠਾਈਹੈ ਦੇਖ ਜੋਰ ਪਾਰ

ਈਜ ਬਨੀ ਕੇ ਠਹਰਾਈ ਯਹ ਮਾਇ ਕੈ ਮੰਦੇ

ਦਰੀਚਰਨਲਪਟਾਈਹੈ॥੭੫॥ਕਬਿਤੁਕੈਤੇ ੪੬੩
ਇਨਪਾਇਨਕੋਦੇਵਲੇਕਲੇਕਨਕੇਆਇਨਿ
ਯਕਾਇਭੇਟਭੇਟਦੈਨਿਹੋਰਤੇ॥੭੬॥ਗੋਲੇ
ਕਪਾਲਨਕੀਸਦਾਈਮਕਟਮਾਲਲੇਟਿਬ
ਕਰਤਹੀਨਤਾਸੋਡੀਠਿਜੇਰਤੇ॥੭੭॥ਛਰਛਰਿ
ਨਰਭੁਜੀਚਾਫੂਲਚੰਦਨਸੋਪੁਜਤੇਹੈਸਾਸੁਲੇ
ਬਡੇਈਭੇਰਾਭੇਰਤੇ॥੭੮॥ਮਕਵਿਰਾਮਰੂਰ

ਮਾਜੁਤਿਨਪਾਇਨਕੋਲਾਜਤਨਮਰਤੁ
ਮਨਜੀਬਕਕਦੇਰਤੇ॥੭੬॥ਮਦੇਦਰੀਓ
ਵਾਚਾਕਬਿਤੁਜਾਦਿਨਤੇਮਾਨੀਸੀ
ਮਤਾਂਦਿਨਤੇਪਜਾਰੇਪੀਮਪਛਕੈਹ
ਮਾਰੇਰੁਦਦਾਹਨੇਨਭਏਹੈਸਦਿਨੈਦਿ
ਨਭਦੀਹਾਨਿਨੈਕਹੂਨਬਢੀਕਾਨਿਮਾ
ਨਹੁਸੀਭਾਰਿਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਭਖਲਏਤੈ॥

ਤਬਹੀਤੇਮੀਜਤੁਹੋਹਾਬਨਮਨਾਖਤੁਈ ੪੬੩
ਜਬਹੀਤੇਪਾਨਨਾਖਮੇਜੇਜੇਦਿਗਏਹੈ॥
ਨੈਕਨਸੀਭਾਰਤੁਹੋਏਕੈਬਾਰਹਾਰਤੁਹੋਨ
ਖਮਾਜੁਲੈਲੈਗੀਧਗੀਧਾਗੀਧਿਗਏਹੈ
੭੭ ਕਬੋਢਾਚਾਸਦੈਯਾਜੇਮਮਭਿਮਾਨ
ਕਰੈਗਾਢਕੋਕੋਊਤੇਗਾਢੁਕੰਚਨਕੋਕਬ
ਹੋਈਗਾਧੋਦਿਕਰੈਪਰਖਾਗਾਜਬੀਸਕਮਿ

ਸਬਨਾਇਸ ਕੈ ਨਹਿ ਕੇਈ ਗਜੀ ਵਤ
ਕੈ ਨੁਕਹੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸੁਰ ਰਾਜ ਹਿ ਜੀਤ
ਤਕੈ ਨੁ ਜਲੇਈ ਗਸੁ ਸਬ ਰਾਵਨ ਕੇਟ
ਈਸਾਇ ਤੇ ਪਰਿ ਰਾਮ ਕੀ ਓਭੁਯੇ ਸੇਈ
੨੮ ਗੁ ਗੀਵੇਵਾ ਚਾਸ ਵੈਯਾ ਤੇਲ
ਗਿਅਮਾਨਿ ਜੁ ਗੀਵ ਕਰੇ ਤੁਮ ਪੈਦੁ ਤ
ਜੈ ਰਨ ਮੇਯ ਹਰਾ ਕਯੋ ਰਾਘਵ ਬਾਨ ਤੇ

ਮੁੰਡ ਕਟੇ ਧਰੇ ਹੋ ਸਬ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹੁ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ੪੬੪ ॥

ਧਰਮ ਸੇਨੀ ਤਿਚ ਲੈ ਮਿਲ ਕੈ ਜਨੁ ਰਾਮ

ਕੀ ਚਿਰ ਦੁਹਿ ਪਗਾਧਾਰੇ ਸੀਰ ਅਬੀਰ ਮੰਦੇ

ਦਰਿਹੈ ਯਹ ਯੇ ਕਹਿ ਕੈ ਕਾਧਿ ਰਾਜ ਪੁਕਾ

ਕੇ ॥ ੭੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾਗੇ ਮਾਘ ਫਗਤਿ ਤਕੀਤ

ਨਨੀ ਮਯਦਾਨੁ ਵਕੀਤੁ ਨ ਯਾ ਪਰਧਾਨੀ ॥

ਰਾਜ ਤੁਹੀ ਸਬ ਕੇ ਸਿਰਨਾ ਬਾਇਹੈ ਦਸ ਕੀਧ

ਰਕੇਪਟਰਾਨੀਸੀਰਪੁਬੀਰਜਪਾਇਨਿ
ਲਾਗਤਿਦੈਕਰਜੋਰਿਮਹਾਬਿਲਲਾਨੀ
ਗਾਵਨਕੇਦੁਖਯੋਤਰਫੈਜੈਸੇਮੀਨਮ
ਰੈਬਿਨੁਸੀਚਤਪਾਨੀ ੮੦ ਸਦੈਯਾਨ
ਇਰਹੇਰਪੁਨਾਬਦੋਉਦਿਗਨੀਰਭਰੇ
ਕਰਨਾਰਸਤੋਨਲਨੀਲਹਨੁਲਪੁਬੀ
ਰਜੁਸੀਗਦਮੈਨਭਜੀਠਠਕੇਹਾਸਤੋ॥

ਰਸਪਾਂਚਭੁਟੇਰਪੁਬੀਰਕੇਨੈਨਨਮੇ ੪੬੫
ਕਛੁਕਾਰਨਤੇਬਸਤੇਸੋਈਸੀਤਜੁਨੇ
ਮਨੁਲਾਇਸਬੈਉਚਟੇਜਿਨਰਾਪਦ
ਕੇਜਸਤੈ॥੪੧॥ਵੇਹਰਾਤਿਹਮਬਸਰ
ਬਹਮਾਦਿਸਿਦਸਬਰਬਚੜੇਮਕਾਸ
ਸੋਯਹਸਬਜੁਗਾਹੈਪੁਗਾਟਜੋਹਪਭੁਰੈ
ਤੁਹਦਾਸਾ੪੨ਸੋਰਠਾਗਲਜਾਕੋਪਪੁ

ਸਾਦਸਮਾਕਿਸ਼੍ਰੁਰੁਨੈਨਾਨਿਭੁਰੇਗਕਰੁਨਾ
ਅਰੁਸਿਸਮਾਦਾਮਾਲਿਦਿਨਸੇਪਾਂਚੈ
ਭੁਦੇ॥੮੩॥ਸੋਰਠਾਸਿਵਲਲਛਮਨਾ
ਸੁਰੇਸਾਮਿਲਿਦਸਕੀਧਰਾਧਿਤਾਤਾਮੰ
ਦੋਦਰਿਦਖਭੇਜਜੇਰਸਤੁਜੇਕਾਰਨ
ਗਨੇ॥੮੪॥ਕਾਧਿਤੁਜੇਈਨੈਨਦੇਖਿ
ਸਿਵਲਾਜਕੇਜਗਤਭੁਦੇਜੇਈਲ

ਛਮਕਦੇਖਿਕੇਪਉਛਰਤਹੈ॥ਜੇਈ ੪੬੬
ਦਿਦੁਰਾਨਕੇਨਿਸਾਨਸੁਨਿਰੀਸਿਭਾਤ
ਲੀਕਪਾਤਿਤਾਤਦੇਖਿਸੋਚਕੇਧਰਤਕੇ॥
ਜੇਈਦੇਖਿਕੇਮੰਦੇਦਰੀਬਿਪਾਤਿਕਾਲ
ਚੈਕਿਪਾਲਕਰੁਨਾਕੇਰਸਮੇਛਰਤਹੈ॥
ਤੇਈਨੈਨਰਾਮਕੇਬਚਸਾਕਲਿਘਾਸ
ਕੈਵੈਰਾਮਕਦਿਕਾਮਨਾਕੇਪੁਰਨਕਰਤੈ

ੴ ਸਾਕਾ ਬਿਤੁ ਸੋ ਕਰੁ ਰਿਤੁ ਸੀਰਾ ਅਬੀਰ
ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਪਾਤਿ ਨੇ ਕਰੁ ਜੇ ਦੇ ਨਹਾ ਰ ਰੋਕ
ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਤਬ ਦਸ ਰਬ ਨੀਦ
ਨਾਮ ਨੀਦ ਮਯ ਕੁਮਾਤਿ ਕਟੈ ਯਾ ਹੋ ਬਦ
ਯਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਗਮ ਬਹੋ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ਜੇ
ਗਨਿ ਉਦਾਸ ਭਈ ਦੇ ਕਾਮਾਸ ਜੀ ਚਿਪ
ਇਧਾ ਇਰਾਪ ਪਾਤਿ ਕੋ ਗਮਾਇ ਸ ਜੇ

ਦੇਹੁ ਜਰੋ ਪਾਪੀ ਪੀਸੀ ਗਮੀ ਗਮੀ ਰੋਚੇ ਗੀਰੇ ੪੬੭
ਕੈ ਪਾਸੀ ਭਰੇ ਠਕੁਕ ਭਗਤਿ ਕੇ ॥ ੪੬੮ ॥
ਵੈਯਾ ਸੀਰ ਪੁਸ਼ੀ ਰਹਿ ਭੂਲਿ ਗਈ ਸਬ
ਯੈ ਪਕੇ ਦਿ ਰਸੇ ਉਨੁ ਤੁਰੀ ਗੁਜਰ ਗਾਰੇ
ਤਹਾਂ ਰਹੇ ਚਿਤ੍ਰਾ ਲਿਖੇ ਸਬ ਦੇਵ ਨ ਜੋਧ
ਲਕੇ ਨੁਪਰੀ ਗਮ ਲਕੇ ਸਾਦਿ ਨੇ ਸਕੇ ਉਪਰ
ਭੈਹ ਸਦਾ ਰਹ ਤੀਤ ਬਕੇ ਪਭਰੀ ਗਮ

ਖੰਡ ਲੱਤਾ ਗੰਨ ਤੀ ਬੰਨ ਤੀ ਸੁਕ ਰੈ ਕ ਧਿਅੰ
ਡੁਲ ਬੀਚੇ ਖਰੀ ੨੭ ਕ ਬਿਤੁ ਮਜ਼ਾ ਕੀ ਦੇ
ਹਛੁਟੇ ਬੁਟੇ ਦੂ ਤਕ ਹੀ ਮੇਰੀ ਜੀ ਤਿਸੁ ਨਿਕੈ
ਪਤੀ ਤਕ ਉਦੇ ਵਨ ਕਰਤ ਹੀ ਕਹੈ ਸੁ
ਰਚਾ ਜੁ ਹਮੇ ਮਾਜ ਤੇ ਸੁਨਾਵੈ ਜਿਨ ਜੈ ਜੀ
ਅਤੁ ਹੀ ਇਤੈ ਉਲਟੇ ਪਰਤ ਹੀ ਜਾਨੈ ਕ
ਮਲਾ ਮਨ ਜੈ ਰਾਮ ਗਾਰੁ ਤਾਮ ਨਹੈ ਤਉ

ਸਿਵ ਕਾ ਨਾਮੇ ਮਾਨੁ ਪਰਤੁ ਹੋ ਕਰੀਰ ੪੬੮
ਅਬੀਰ ਯਹ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਮਦੇ ਖੋ ਕਾ ਪਿਏ ਤੁ
ਪਰਿਕਾਲ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਉਨਾ ਬੁਰਤੁ ਹੋ ੪੬੯
ਰਾਮਚੰਦੇ ਦਾਨਾ ਸੁਦਿ ਰਿਦਾਹ ਕਰੇਖ
ਤਿਕੇ ਬੁਰਤੁ ਗਾਨੇ ਮੇ ਤੁਬਡੀ ਬੁਰਤੁ ਗੀ
ਸੀਰਾਜ ਰੋਜਿ ਨਿਨੀ ਤੁਨ ਹੀ ਨਾਨਿ ਲੈ ਬ
ਰਕੇ ਬਿਪਤਾ ਮਬੁਰਤੁ ਗੀ ਗਜੰਦੁ ਕਰੇ ਯਹ

ਬਾਤੁ ਅਬੈ ਜਗ ਜੋ ਲਾਗਿ ਮੇਰਿ ਰੁਜੈ ਅ
ਨੁਰਾਗੀ ਤੇ ਲਾਗਿ ਸੀ ਗਾ ਬਰੀ ਖਨ ਕੇ ਕ
ਰਿ ਰਾਜਾਇ ਹਾਗਾ ਤੁਰੈ ਪਟਰਾਗੀ ॥੮॥
ਏਸ ਦੇ ਯਾਜੇ ਕੇ ਛੁਅੰ ਕਿ ਲਿਖੇ ਬਿ
ਧਨ ਤੇਈ ਹੋਤ ਹੈ ਸੇਵਾਰਿ ਸੇਕੁ ਨਿਵ
ਰਹਾ ਮੇਰੇ ਕਛੁ ਅਪਰਾਧਨ ਹੀ ਅਰੁ
ਹੈ ਅਪਰਾਧ ਤੇ ਆਪ ਬੀਚਾਰਹੁ ਬਾਰ

ਦੁਤੀਨ ਕੰਮੇ ਪਠਾਏ ਕਾਧਿਰਾ ਵਨ ਬੈਰਿਓ ੪੬੯
ਸਾਰਿ ਸੀਭਾਰ ਗੁਮਾਨਿ ਮਿਲੇ ਸੀਮਰੇ
ਪਲਟੇ ਪਾਤਿ ਕੀਰਤਿ ਰਾਜੁ ਲੇਲੀ ਕਾਜਿ
ਧਾਰ ਗੁਮਾਨ ੯੦ ਸਦੈ ਯਾ ਸੇਨ ਕਰੀ ਤਿਨ
ਯੇ ਸਮਾਝੀ ਕਹੇ ਰਾਮ ਕੇ ਬੈਰ ਰਤੀਨ ਝੁਰੇ
ਜੈ ਸੇ ਦੇਵਨ ਜੀ ਤਤੁ ਹੋ ਸਿਵ ਕੇ ਬਲ ਦੇਬ
ਕਹਾਰਨੁ ਮਾਇ ਲਰੈ ਸੁਨਿ ਭੁਮਿ ਨਿ

ਆਪਣੀ ਬਾਤੁ ਹੋਆ ਖੁਨ ਹੀ ਕਹਤੇ ਆਤਿਸ
ਜਮ ਰੋਗ ਨਾ ਤੇਰੁ ਦੁਸੇ ਲਾਖ ਜਮੁੰਦੁ ਕਰੇ
ਰਿਹੇ ਭੁਹ ਕੀ ਕੋਹ ਮਾਰੇ ਰਿਧ ਕੋ ਆਦਿ ਸਦੈ
ਯਾ ਹੋ ਬਿਨੁ ਤੇਰੁ ਖੁਨ ਦਨੁ ਨੁ ਆਪਰ
ਧਛੁ ਮੇਸ ਬਠਾਵਨ ਕੋ ਜਬ ਸੀ ਮਾਰੀ ਤ
ਬਹੀ ਬਿਗਾਰੀ ਤੁਮ ਹੋ ਬਿਗਾਰੀ ਨ ਭਲਾਵ
ਨ ਕੋ ਜੇਈ ਪਾਪ ਦਵਾਗਿ ਕਿ ਮਾਹਿ ਜੇ

ਰੈਤਿਨਕੋਤੁਮਹੋਘਨੁਸਾਵਨਕੋਦੁਖ ੪੭੦
ਜਿਧਮੇਬੁਤਿਰਹੇਹਮਸੇਤੁਮਪੁਤੁਪਾਰਲ
ਗਾਵਨਕੋ ੪੭੧ ਕਾਬਿਤੁਜਾਗੀਦਿਨ
ਚੰਗੀਸੀਮਾਬੋਗੀਸੀਸਬਨਿਜਾਗੀਤਾਕੇ
ਪਾਛੈਮੇਹੁਸਮਸ਼ਾਇਧਰਜਾਗੀਹੈਸਮ
ਯੋਹਨੁਮਾਨਲੀਕਾਜਾਰਿਕੈਨਿਸੀਕਜਾ
ਗਾਧਾਉਰੋਪਿਮੀਗਾਦੁਸਮਕਾਰਿਛਾਗੀ

ਹੇਠਾਂ ਨਕੀ ਬਚਨ ਉਲੀਕਾਨਿ ਪਾਟਿ ਜਾਰੀ
 ਅਰਿ ਕੀ ਚਿਨਸਹਾਇ ਸਿਦਯੇ ਝੁਰਸਿ
 ਮਾਰੀ ਹੋ ॥ ਰਾਮ ਬਾਨ ਕਾਟਿ ਝਾਰੀ ਪਾਇਨ
 ਕੀ ਬਾਲਿ ਹਾਰੀ ਤਾਪ ਰਿਕਹ ਤੁਹੈ ਜਰੀ ਅਮ
 ਦੇ ਉਪਾਰੀ ਹੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜਦੋਂ ਯਾਗ ਤੇਜ ਤੇਕੇ
 ਉਨ ਬੋਲਿ ਜਕੇ ਪਰਯੇ ਗੁਰਾਯੇ ਸਬਕੇ
 ਕੁਮਤਾ ॥ ਸੁਬਿ ਭੀਖਨ ਸੇਖ ਗੁਰਾਮਾਨਿ ਸਿ ੪੭

ਲੇਖਤਤਿਲੀਕਪਤੀਬਿਖਕੇਦਮਤੋਸੀਅ ੪੭੧
 ਦੀਪਜੇਪੀਤਿਪਤੰਗੁਕਰੈਪਤਿਪਨਬਦੇ
 ਤਬਕੇਨਮਤੋਪੀਅਕੇਜਬਜਾਨਤਿਹੇ
 ਪੁਤ੍ਰਜੁਅਬਰਾਵਨਕੀਗਾਤਿਹੇਤੁਮਤੋ
 ੮੪ਸਦੇਯਾਜੇਸੀਅਚੇਗੀਲਈਤੇਕ
 ਹਾਅਰੁਬੈਰਕੀਓਤੇਕਹਾਬਿਗਾਰੇਹੈ॥
 ਜੇਜੁਕਹੀਜੁਨਦੇਕੋਕਰੀਤੇਕਹਾਭੁਯੇਲੇ

ਕਰਵਾਹਲਵੇਹੋ॥ ਯਾਰਨਮੇਮੇਰੇਨੈਨਨ
ਤੇਪਲਪਾਛੇਕੋਪਾਉਨਨੈਕੁਟਵੇਹੋ॥ ਧੰਨ
ਸਬੀਮੰਗਾਰਾਵਨਕੇਜੁਨਮੇਪਗਤੇਅਖ
ਫੇਰਿਧਵੇਹੋ॥ ੨੫॥ ਕਾਬਿਤੁਗਰਾਮਕੀ
ਰਜਾਇਪਾਇਹਨੁਮਾਨਕੀਸਹਾਇ
ਚੋਪਸੇਚਿਤਾਬਨਾਇਰਾਵਨਕੀਦੇਹਕੇ
॥ ਤੁਪਾਰਿਲੇਧਰੀਫੂਕਿਦੀਨੀਤੇਹੀਘ

ਗੀਅਮਜਹੂਲੇਤਲੀਕਰੀਦਿਗਦੇਖੇਭੁ ੪੭੭
ਰਿਗੋਹਕੋਅਮੀਸੀਪਰਜਰੀਅਮਜਹੂਕੇ
ਹੈਸਹਰੀਮਾਨੇਪਗਟੈਜਨਾਵਤੁਹੈਸੀਤੁ
ਕੇਸਨੇਹਕੋਅਪਰੇਕੋਟਿਮੇਹਤਉਜਰੇਲੇਹ
ਦੇਹਕੀਦੋਹੀਦੇਕੇਹਲਾਸਤੇਨਮਿਲੀਜਾ
ਇਖੇਹਸੋਦਾਏਸੋਰਠਾਤੁਬਲਛਮਨੁ
ਹਨੁਮਾਨਰਾਮਰਜਾਇਸੁਪਾਇਕੀਕੀਨੇ

ਰਬਾਕਿਪਲਨਜਨਕਸੁਤਾਜਿਹਬਨਬ
ਸੋਮ੍ਹ੯੭ਕਬਿਤੁਜਾਇਸਿਰਨਾਇਕੁ
ਵੇਚਲੇਸੀਮਮਾਇਧਾਇਦੇਖੇਰਾਮਪ
ਇਸਤਿਤੁਇਨਿਰਮਲਸੋਹੇਜੁਲੀਕ
ਰਾਇਰਨਜੁਝੇਅਰਰਾਇਜਸਦੰਦ
ਭੀਬਜਾਇਰਪਰਾਇਜੀਤੇਬਲਸੇ
ਅਕਹੀਨਬਨਾਇਰਹੇਲੇਚਨਲਗਾਇ

ਇਤਸਬਸੇਕਹਤਿਮਾਜੁਛੂਟੇਕਲਕਲ ੪੭੩
ਸੋਲੇਚਲੇਲਵਾਇਕਵਿਰਾਮਬਲਿਜਾ
ਇਛਬਿਰਗੀਛਿਤਛਾਡਨਖਚੰਦਕਾਕੀ
ਛਲਸੋਧਦਸਦੇਯਾਮੋਰਚਲੇਮਲ
ਕੈਮਹਿਜਾਨਿਚਕੋਰਚਲੇਮਖਜਾਨਿਸਮੀ
ਮਦਿਗਦੇਯਿਸਰੇਜਨੁਤੇਸਬਰੇਮਧਪਾਵ
ਲਿਸੀਮਕੇਸੀਗਧਸੀਸੁਨਿਪਾਇਨਿਨੁ

ਪਰ ਕੀਸਾਨਿ ਸੋ ਮਿਲੀ ਸਚ ਲੇਜੀਮ
ਮੈਲੁ ਬਸੀਆ ਮਜ਼ਹੁ ਜੀਮ ਮਲਾਖੁ ਸਕੇਚਰ
ਸੋ ਤਉ ਦਾਮਿ ਨਿਕਰ ਦਪੀਤਿ ਹਜੀ ॥੫੨॥
ਸੀਤਾ ਵਾਚਾ ਸਦੈ ਯਾਨੈ ਕਹਿ ਹੈਰ
ਪ੍ਰਬੀਰਾ ਚਿਤੇ ਮਾਰਿ ਤੈ ਬਨ ਮੈ ਮਗਾ ਕਾਜ
ਪਠਾਏ ਗਮੈ ਰਹਿ ਤੈ ਪਾਰਿ ਰੇਖਾ ਮਿਠਾਇ
ਕੈ ਭੀ ਪਦੁ ਯਤੈ ਤੈ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੈ ਜਮ

ਕੇਹਰਿਕੇਹਰੁਮਾਨੁਦੇਖਨਕਰੀਗਸੀਆ ੪੭੪
ਹੈਬਨਾਦੋਗਜਾਂਨਤਿਹੈਕਛੁਹੈਬਪਗੀਤਿ
ਜੁਐਹਿਬਲਾਦਨਾਮਾਪੁਨਾਮਾਏ। ੧੦੦੫
ਦੇਯਾਗੇਸਤਤੇਸਤਜੋਜਨਮਿਧਹੈਫੁੰਦਿ
ਪਵੇਖਰਥੋਕਿਜਗਯੋਗੇਸਤਤੇਸਮਿਜੁ
ਗਫਿਰੈਨਭਿਸੇਸਧਗੀਛਿਤਿਏਦੁਨਪਾ
ਯੋਗੇਸਤਤੇਰਨਕੇਪਚਫੇਜਨਿਜਾਨਕੀ

ਰਾਵਨਮਾਰਿਗੀਰਾਯੋ ਤੇਹਿਤੋਬਲਤਹੈਦਸ
ਪੈਡੁਸੁਦਾਸਰਚੀਲਿਘਬਾਰਧਾਮਾਯੋ॥੧॥
ਕਬਿਤੁ ਤੇਰੇਬਿਛੁਰੇਤੇਮੇਰੇਬਿਛੁਰੀਹੀਸਾ
ਤਤੀਮਰਾਵਨਕੇਮਾਰਤਹੀਸਾਤੇਦੁਰਿਅਮ
ਈਹੈਗਲਾਜਰਾਖੀਨੈਨਨਿਪ੍ਰਥੀਨਤਾਸੁਬੈ
ਨਨਿਮੇਕੀਵਕਰਸਕੁਚਉਦਾਰਤਾਬਸਾ
ਈਹੈਸੋਭਾਮਰਿਗਾਮਰਿਗਾਬ੍ਰਹਮੰਡਕੀਰਤਿ

ਅੰਖਡਮਾਜੁਤੁਜਦੰਡੁਨਮੇਸੁਰਤਾਜੁਹਾਈਹੇ ੪੭੫
ਜਤੁਕਹੈਮੇਕੋਠਰਕਹਾਰਖੀਰਮਨੁਤਾਕੀ
ਚਿਰਨੈਨਉਰਿਦੇਖਨਨਪਾਈਹੈ॥੧੦੩॥ਸਵੈ
ਯਾ॥ਜੰਦਪਯੇਹਨੁਮਾਨਕਹੀਤਉਮੀਜੀਅ
ਕੈਨਮਿਟੈਖਟਕੋ॥ਜਬਹੀਕਛੁਰਾਵਨਕੀਚ
ਲਿਹੈਤਬਹੀਮਨਮਾਨਕਹੈਚਟਕੋ॥ਬਨਕੀਟ
ਕਉਜਾਬਿਚਾਰਨਿਮੇਭੁਯੇਜਾਨਕੀਪਾਨਮਹੀ

ਪਟਕੋਕਾਵਿਗਾਮਚਲੈਠਟਕੈਹਟਕੈਸਕੁ
ਚੈਉਭੁਯੇਤਨੁਆਭੁਬਟਾਨਟਕੈ॥੧੦੩॥
ਸਵੈਯਾਦੂਰਤੇਰਾਮਾਦਵਾਕਰਦੇਖਿ
ਭੁਦੇਸੀਅਕੋਵਿਗਾਕੀਭੁਹਸੇਹੈ॥ਸਯਾਮ
ਪਟਾਮੰਗਾਮੰਗਾਨਸੋਕੀਦੇਚਾਤਿਕਮੇ
ਰਮਹਾਲਲਚੇਹੈ॥ਨੈਨਸਰੇਜਨਿਹਾਰ
ਤਹੀਤੁਈਭਿਗਾਕੀਦੇਉਨਮਤੁਧਸੇਹੈ॥

ਪੁਰਨਤਾਂ ਮੁਖ ਚੰਦਾ ਕਿਲੋ ਕਿਚ ਕੋਰ ਕੀਏ ੪੭੬
ਚਿਤ ਕੋਚ ਪਲੇ ਹੋ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜਾਨ ਕੀ ਚਿਰਾਨ
ਹੋਰਤ ਹੀਰ ਪੁਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ ਕੋਰ
ਹੋ ॥ ਅੰਗਰਿਜ ਤੇ ਭੁਟ ਹੋ ਸਬ ਕੋ ਦਿਰਾਸੀ ਲਗ
ਹੋ ਕੀਏ ਭੁਮਧ ਸੇ ਹੋ ॥ ਕੈ ਪਗਟੀ ਮਾਨਿ ਬਾਸ
ਕੀ ॥ ਕਿਧੋ ਕੋਰ ਪਰੋ ਛੁਤਿ ਮੇ ਧਿਕ ਸੇ ਹੋ ॥
ਅੰਗਰਿਜ ਤੇ ਭੁਟ ਹੋ ਸਬ ਕੋ ਦਿਰਾਸੀ ਲਗ

ਜਲਮਾਹਿਲਰੇਹੈ॥੧੦੫॥ਸਵੈਯਾਸੀ
ਰਖਾਬੀਰਕਹੀਮੁਸਕਾਇਨਾਇਕੈ
ਲੇਗਾਨਿਕੈਸੀਮਸੋਗਜਬਲੇਨਹਿਅ
ਗਿਘਵੇਸੁਕਰੈਤਬਲੇਨਗਿਲਾਨਿਮਿ
ਟੈਜੀਮਸੋਗਧਰਿਸੀਜਲਦੀਸੁਕਰੈਅ
ਬਹਿਸਿਰੁਨਾਇਕਹੈਅਪਨੇਪੀਮਸੋ॥
ਅਬਮਰਕੀਕੈਨੁਪਤੀਤਿਕਰੈਜਬਰ

ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭
ਮਸੇਮਾਜੁ ਕਰੇਤੀਮਸੇ ੧੦੬ ਸੇਰਠਾ ੪੭੭

ਜੁਤਬਪਦਕਸੋਜਿਰਨਾਇਕੇਮੇਸੀਗਜੇਰ
ਪੁਬੀਰਬਿਨਾਜੀਅਮੇਜੁਪਨੇਹੁਮੇਮੁਰਤਿ
ਮੇਰਹੇਬੇਸੀਗਤੇਮੇਰੇਅਗਨਿਜਾਰਿਧਿਤ
ਤੁਹਿਰਾਮਕੀਸੋਹਰੇਕਾਨਿਹੇਕੇਸੀਗਜੇਪ
ਤਿਪਾਇਨਸੋਰਤਿਹੇਤੇਸਰੇਜਰਾਧਿਸਰੇ
ਵਰੇਮੇਸੀ॥੧੦੯॥ ਦੇਹਰਾਸਿਵੁਬਿਰਚ
ਦੇਖਤਸਬੈਚਰਗਾਨਾਮਰੁਸਰਰਾਇਅਮ

ਗਾਨਿਲਪਟਮੇਲਪਟਸੀਗਾਈਸੀਮਾਲਪ ੪੭੮
ਟਾਇਆ ੧੧੦ ਸਦੇਯਾਜ਼ਦਪਮਾਨਿਕਹੀ
ਨਤਮੇਜੁਰਪਤਿਫੰਨਪਤਿਬੇਦਮਈਗਤਿ
ਹੁਲੇਗਾਨਿਮੇਜੁਰਮਾਮੇਉਮਾਜੇਈਜਾਨ
ਕੀਹੈਨਹਿਬਾਤਨਈਗਮਰਮਪਨਜਾਨ
ਤਹੈਪੀਮਕੀਤਉਬਾਤਕਛੁਸਮਝੀਨਗਈ
ਕਾਪਿਭੀਰਖਰੀਰਖਬੀਰਤਉਸੀਮਮਮਗ

ਮੇਘਗਰਿਮਿਲਾਇਦਈ॥੧੧੧॥ਸਦੇਯਾ
ਰਾਮਰਾਜਾਇਸਤੋਪਾਹਿਲੇਗਿਰਿਕੰਚ
ਨਤੋਜੁਨਰਾਜਿਲਈ॥ਪਾਰਿਮਾਇਕੇਲਿ
ਕਰਚੀਰੁਚਸੇਤਿਹੁਲੇਕਨਤੇਤਿਨਭਾਂ
ਤਿਨਈ॥ਤੁਬਦੇਖਿਪਸੰਨਕੁਦੇਰਖੁਬੀ
ਰਸੁਗਾਥਿਕੇਤਾਹਿਮੁਕੰਤਿਦਈ॥ਮਾਨੇਰਾ
ਪਵਰਾਵਨਚੇਰਸੁਨਾਰਤੇਚਾਸਨੀਸੀਸੀਅ

ਤਾਇਲਦੀ ੧੧੨ ਸਦੇ ਯਾ ਸੀ ਮਹਤਾ ੪੭੯
ਸੁਨਮਾਹਿ ਪਦੇ ਸੁਕੀ ਚਿਜ ਬਰਾਮ ਜਾਇਸ
ਪਾਈ ਗਜਾਨਤੁ ਹੋਇ ਹਕਾਰਨ ਕੋ ਨ ਭੁਲੀ
ਉਪਮਾ ਕਾਵਿ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ਗਜਾਨਕੀ ਤੋ ਬਿ
ਛੁਰੇ ਬਿਰਹਾ ਗੀ ਨਿਹੀ ਜੀ ਮਤੇ ਜਨੁ ਬਾ
ਹਾਰੇ ਮਾਈ ਗਾਵਨੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾ ਰਿਦ
ਯੋ ਮਬ ਤੇ ਪਗ ਛੁਕ ਰਿਹੋ ਤ ਬਿਦਾਈ १

੧੩ ਸਦੇ ਯਾ ਜਾਨਕੀ ਸੀਲ ਕੇ ਤੇਜ ਤੇ ਤੇਜ
ਭਯੋ ਉਤਪਾਦਕ ਕੇ ਮਤਿ ਪੀਰੋ ਪਾਇ ਨਿ
ਲਾਗਿ ਕਰੀ ਬਿਨਤਿ ਤੁਮ ਹੇ ਜਗਾਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾਰ ਪ੍ਰਬੀਰੋ ਮੇਧ ਰਿਮਾਜੁ ਕਰੇ ਤੁਮ ਕੇ
ਖਕ ਪੁਰ ਪਟੀਰ ਜਮੀਰ ਤੇ ਸੀਰੋ ਜਾਨਤ
ਲੇਗਾ ਸੀ ਮਾਇ ਬਲੇ ਤੁਮ ਮਾਗਿ ਕੇ ਮਾ
ਨਿ ਪਰਿਦੁਖ ਭੀਰੋ ॥੧੧੪॥ ਕਬਿਤੁ ਮਾਗਿ

ਤੋਨਿਕਸਿਆਈਆਗਗੋਜੋਤਿਤੋਸਵਾਈ ੪੨੦
ਗੋਬੇਰਪੁਰਾਈਮਨਭਾਈਬਿਨੁਖੇਦਸੇ
ਆਨੇਪਾਨਦਾਇਨੀਗਾਵਾਈਮਨਿਆਈ
ਆਜੁਕਿਧੋਰਾਜੁਤੀਨਿਲੇਕਪਾਯੇਰਿਖ
ਛੇਦਸੇਆਨਾਨਾਚਿਤੁਚਾਇਨਸੇਵੇਸੇਈਸੁ
ਭਾਇਨਸੇਰਾਮਚੰਦਪਾਇਨਸੇਲਾਗੀਦੇ
ਕਥੇਦਸੇਅਮਿਲੇਮੀਤਮੀਤਾਜੋਧਨੀਸੇਦੇ

ਰਿਨੀਤਾ ਤੇ ਸੇਰਾ ਮੇ ਮਲੀ ਸੀਤਾ ਜੇ ਸੇ ਗੀ
 ਤਾ ਮਲੀ ਬੇਦ ਸੇ ੧੧੫ ਗ੍ਰੇਹ ਰਾਜ ਬਨਾਰ
 ਇਨ ਲੋਛਤ ਬਹ ਰਿਸੀ ਗਰੁ ਕਮਾ ਨਿਹੇਇ
 ਜਬ ਰਪੁਪਤਿ ਤਬ ਜਾਨ ਕੀ ਨਏਨ ਉਪਜ
 ਤਦੇਇ ੧੧੬ ਸੇਰਠਾ ਗਾਥ ਜੇ ਰਿਸਿਰ
 ਨਾਇ ਤਬ ਲਛਮਾਨ ਬਿਨ ਤੀਕਰੈ ਗ੍ਰੇਹੀ
 ਲੀਕਰ ਪੁਰਾਇਰਾ ਵਨ ਕੇ ਧਨੁ ਲੀ ਜੀਏ ੪੮

੧੧੭ ਸੇਰਠਾਜੇ ਰਿਖ ਜੀ ਤੇ ਜਾਇ ਸੁਰਕ ੪੮੧
ਹਾਵੇ ਜਸੁ ਬਢੇ ਤਬ ਕੀ ਜੀ ਦੇ ਸਹਾਇ ਤੁ
ਕੋ ਕਛੁ ਨ ਲੀਜੀ ਦੇ ੧੧੮ ਸੇਰਠਾ ਕਾਧਿ
ਗਨ ਸੀ ਗਲ ਗਾਇਚ ਲੇਖ ਭੀ ਲਖ ਨਾ
ਇਤੁਰਾ ਜਸਦੀ ਦੁਭੀ ਬਜਾਇ ਲਛਮ
ਸੀ ਮਾਸ ਹਿਤੁ ਚਲੇ ੧੧੯ ਕਾਧਿ ਤੁ ਜੇ
ਸੇਦਾ ਨ ਕੀਰਤਿ ਜੇ ਮਾਸ ਹਿਤੁ ਪੀਤਿ ਨਿ

ਤਜੇ ਸੇਰ ਤਿ ਕਾਖ ਕ ਬਿਰਾਮ ਨਿਥਿ ਭਾਗ
ਸੋ ਜੋ ਮਰਥ ਬਾਨੀ ਮਹਾਰੂਦ ਸੇ ਭਵਾਨੀ
ਸਿਧ ਗੀਗਾਰੀ ਦੁਚਾਂਦ ਨਿਯੋ ਮਾਨਿ ਸੇਖ
ਨਾਗ ਸੋ ਜੋ ਧਰਮ ਨੀਤੁ ਭੁਲੇ ਸਾਹਿਬ ਬ
ਸੀਤ ਤੇ ਸੇ ਮਾਜੂ ਮਿਲਿ ਜਾਨ ਕੀ ਜੁਆਪ
ਨੇ ਜੁਹਾਗ ਸੋ ਬੀਠਿ ਕੇ ਬਿਵਾਨ ਗੀਰਵ
ਨਚ ਲੇ ਸੀ ਮਾਰਾ ਮਜੇ ਸੇ ਕਰਤ ਲਾਮਿਲੇ

ਤਾਲਚਲੇਰਗਸੋ॥੧੨੦॥ਕਬਿਤੁਚਲੇ ੪੮੨
ਰਿਖਜੀਤਿਕਰੀਗੀਤਿਸਬਸੁਰਨਕੀਜਾ
ਨਕੀਲੇਸੀਗੀਆਨੇਪਾਨਸੇਲਵਾਇਕੀ॥੫॥
ਆਸੋਕਹਤਦੇਖਿਆਯੇਵਹੀਠਉਰਜਹਾਂ
ਲਛਮਨਇਦ੍ਰੁਜੀਤਮਾਕੇਹੀਰਿਸਾਇਕੀ
ਸਇਹਾਨਾਂਗਫਾਸਪਰੀਇਹਾਂਹਨਵੰਤਬੀਰ
ਗੋਰਮੇਰੇਬੀਰਮੇਕੇਟੀਓਹੀਜਿਵਾਇਕੀ॥

ਸਦਿਹਾਂ ਕਾਹੂੰ ਮਾਥੇ ਦਸ ਕਾਟੇ ਲਿਕ ਰਾਇ ਹੂੰ
ਕੇ ਕਹੀ ਰਖ ਠਾਇ ਬਾਤ ਨੈ ਨਸਰ ਮਾਇ ਕੇ
੧੨੧੭ ਕਬਿਤਾ ਸੰਗੀ ਗਮ ਬੀਰ ਸਮੀਰ
ਸੁਤਾ ਸੰਗਿ ਦਸੁ ਰੀਵੁ ਜਾਮਵੰਤ ਕਾਧਿ ਮੰਤ੍ਰ
ਲਹੁ ਲਾਸ ਕੀ ਜਾਨੇ ਦਾ ਕੇਤੁ ਤੀਖਨ ਬਿਠੀਖ
ਨਸੇ ਨਲਪ ਲਹੀ ਮੇਕ ਰੈ ਜੋ ਰਮੁ ਜ ਰਾਮ ਸ੍ਵ
ਸਕੀ ਜਾਸ ਬੈ ਬਰੁਤਾਰੀ ਗਮ ਨੁਰਾਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ

ਇਨਕੇਚਾਇਨ ਸੋਬਾ ਤਕਹੈ ਸਬਕੇਬਿਲਾ ੪੮੩

ਸਕੀਚਲੇਉਪਰੋਧਮ ਨੇਪੇਧਲਗੀ

ਆਨਦਕੀਮੋਧਮਾਇਗਈਮੋਧਗਈ

ਬਨਬਾਸਕੀ ੧੨੨ ਸਵੈਯਾ ਦੁਰਤੇਦੇ

ਖਿਬਸਿਠਕਹੀਨਕੁਮੰਤੂਲਰਾਮਮਖੀ

ਤੂਲਰਾਮਾਈਲਗਾਜਬੈਮਿਲਿਯੋਨਿਰਖੈ

ਸਮਿਸੇਦਿਗਪੁਜਚਕੋਰਲਗਾਈਆ

ਪਨਹੀ ਮਨੁ ਭਾਵਨੁ ਸੇ ਮਨੁ ਜਾਵਨੁ ਚਾਹਿਕ
ਸੇਰਾਜਿ ਮਾਏ ॥ ਗਾਘਾ ਵਰਾ ਮਸੀਮ
ਪਤਿ ਸੇ ਸਬ ਕੇ ਮਾਘ ਕੰਜੁ ਚਾਹਿ ॥ ੧੨੩ ॥
ਸਦੇ ਯਾਗਾ ਮਾਘ ਸਿਸਠ ਕੇ ਪਾਇ ਪਰੇ
ਮਮਲਿ ਬੈਠਿ ਭੁਲੀ ਰੁਚਿ ਸੇ ਪਗ ਧੋਰੇ
ਭੂਪਤਿ ਕੀ ਪਰੀਤਿ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਕੇ ਚੁ
ਮਰੇ ਜਲਨੇ ਨਸਨੇ ਦੇਗ ਸਿਧੁ ਪਰਾਧਰ

ਨਗਨਦੀਬਨਬੋਹੜਜੇਪਹਿਲੇਹਮ ੪੮੪
ਜੇਦੇਦੇਖਤਸੀਗਾਰਪਾਇਨਕੇਪਲ
ਮੇਬਿਸਰੇਪੁਤਜੁਦੁਖਖੇਦੇ॥੧੨੪॥ਸ
ਦੇਯਾਕੇਕਦੀਨੀਦਨਦੁਰਤੇਮਾਨਿ
ਖਨਾਮਕੀਚਿਦੁਖਨੈਨਬਹਾਦੇਅੰਤੁ
ਜਟਾਨਖਭੇਸਤੁਪਧਨਕੁਪਾਤਿਤ੍ਰਿਤੁ
ਸਬੈਪਗਲਾਦੇਸੀਰਪਖੀਰਲਗਾ

ਇਹਹੇਛੁਤੀਆਉਖਚੁਮਿਕਛੁਲੁਸ
ਕਾਏਅਏਬਿਬਭੀਖਨਮੋਰਜੁਕੀਵਨ
ਕੀਵਉਠੀਬਹੁਤੇਸਰਮਾਏ॥੧੨੫॥ਸ
ਵੈਯਗਮੇਸੀਦੇਭਾਂਤਿਸਬੈਸਿਲਿਕੈ
ਰਖੁਬੀਰਜੁਕੇਕਈਘਰਿਅਮਾਏ॥੫॥
ਇਹਹੇਸੀਅਬੀਰਸਮੇਤਕਹੈਸਬ
ਸੀਰਾਮਿਅਤਸਹਾਏ॥ਤਾਤੁਭਯੈ

ਅਰਿਨੀਸੁਨਿਮਾਤੁਕੀਚਿਹਿਤੁਤੈਬਨਬਾਸ ੪੫੫
ਪਠਾਏ। ਦੇਹਛੁਟੈ ਸਬਕੀਜਰਮੇਜਸਲੇ
ਨਚਲੇਨਰਤੇਪਛੁਤਾਏ। ੧੨੬। ਕਬਿਤੁ
ਪੁਰਨਪਾਦਿਤਚਲੇਮਿਲਨਸੁਮਿਤਾਜੂ
ਕੈ ੨ ਲੇਚਨਾਬਿਛੋਨਾ ਲੇਕਕਰੈਤੁਗ
ਤੁਗਮੇ। ਤਿਨਹੀਤੁਗਮਕਬਿਦਾਰਿ
ਫਾਰਤਾਰੇਤਨਪ੍ਰੇਮਜਲਮਾਸੁਨਿਜੇ

ਕੀਸੀਕੀਚਮਗਮਿਯਾਜਾਇਲਪਟਾਇਨੇ
ਹੁਬਹੁਤੇਜਨਾਇਪੁਤੁਜਾਨਕੀਯਮੇਤਮੀ
ਸਰਹੋਧਰਿਪਾਰਿਮਿਯਾਗਮਲਛਮਨ
ਜੁਕੇਗੀਲੇਖਾਉਦੇਖਿਕਹੈਸੁਰਜੁਤਜ
ਨਨੀਨਜਨੇਮਰਜਗਮਿਯਾ॥੧੭॥ ਕ
ਬਿਨੁਜੇਲੇਰਪਬੀਰਮਾਤਮਦਿਵ
ਲੇਜਾਹੀਜਾਹਿਤੁਲੇਹੈਜਾਭਿਛਕਨਿ

ਰਹੀਹੈਨਦਾਨਕੀ।।ਭੂਖਨਪਟਬਰਉਤਾਰੇ ੪੮੬
ਸਬਦਾਰਿਦੀਨੇਕਹਤੁਕੇਸਲਜਾਮਾਜੁਕੇ
ਨਮੋਰੇਮਾਨਕੀ।।ਮਾਰਤੀਬਨਾਇਤਿਨਪੇ
ਰਹੀਮੇਮਾਇਲੇਨੇਮਾਜੁਹੇਸਪੁਤੀਭਈ
ਦੇਖਿਗਤਿਭਾਨਕੀ।।ਪਾਇਤੇਉਠਾਇਮੁ
ਖਚੁਮਿਪਾਨੀਪੀਚਿਵਾਰਿਛੈਨਾਦੇਉਗੋਦ
ਲੇਕੇਬੀਚਿਦੀਨੀਜਾਨਕੀ।।੫੮੭ਸਵੈਯ

ਗਾਮਕੇਦੇਖਬੇਕੋਸਖੀਆਉਮਤੀਪਨਜ
ਯੋਜੀਗਾਮਨਿਦੀਕੀਰੂਪਨਿਹਾਰਿਸਬੈ
ਬਲਿਜਾਹਿਦੈਮਾਨਹੁਪੁਟਤਖੁਟਮਮੀ
ਕੋਆਖੀਜਕਹੈਤਿਨਜੋਜਨਨਿਮੋਹਿਦਾਰ
ਨਦੇਹੁਦੈਅਮਾਂਸਤਿਪੀਕੀਤੋਲਗਿਦੇਖ
ਨਦੇਉਨਿਕਾਰੁਜੋਜੋਲਗਿਨੈਨਸਿਰਤ
ਨਨੀਕੋ॥੧੨੯॥ਕਬਿਤੁਗਾਉਕੀਲੁ

ਗਾਈਲੇਲੀਆਵਤੁਬਧਾਈਤਿਨਕੀ ੪੮੭
ਅਸੀਸਲੇਲੀਸੀਸਸੇਗੁਨੇਧਰਤਿਹੈ॥
ਏਕਨਕੇਦਾਨਸਨਮਾਨਦੈਦੈਏਕਨ
ਕੇਏਕਨਕੇਪਾਇਪਰਿਬਿਦਾਈਯਰ
ਤਿਹੈ॥ ਪਾਨਨਸਸੇਤੁਵਾਰਿਗਾਰੇਰਾਮ
ਚੰਦਪਾਰਿਜੋਕਜੇਈਸੇਈਦੈਦੈਦੁ
ਖਕੇਹਰਤਿਹੈ॥ ਅੰਮਰਕੀਚਲਾਵੈ

ਕੇਤੁਵਾਰਤਹੈਰਾਈਲਿਨਮੇਰੀਡੁਠਿ
ਲਾਰੀਜਿਨਜੀਅਮੇਡਰਤਿਹੈ॥੧੩॥
ਕਥਿਤੁਭੈਨਤੇਨਿਕਸਿਮਾਇਰਾ
ਜਮੰਡੁਲੀਬਨਾਇਕੀਨੇਮਾਭਿਧੇਕ
ਰਿਖਿਮੰਡੁਲੁਬਿਚਾਰਿਕੈਘਾਛ੩੫ਯਾ
ਚਾਮਰਬਿਜਨਲੈਕੀਬੀਰਾਬਰਾਜ
ਕੇਸਿਘਾਸਨਬਿਰਾਜੇਮਾਰਿਮਾਰਿਕੈ

ਇਦੁਤੀਬਜਾਇਜੁਰਰਾਜਬਰਖਾਇਫੂ ੪੮੮
ਲਲੁਲਾਮਿਟੀਸਬਹੀਕੀਫੂਲਨਰਨਾਰਿ
ਕੈ॥ ਰਾਮਚੰਦਚੰਦਮਾਕੇਰਾਜਕੇਸਮਾ
ਜਦੇਖਿਮਾਜੁਤਾਤੇਰਾਮਕਾਬਿਖਾਨਦੀ
ਨੇਵਾਰਿਕੈ॥ ੧੩੧॥ ਕਹੈਰਖਾਰਾਦੀਜੁਨਿ
ਭਾਈਹੋਤਰਖਰਾਇਕੈਨਕਹੈਉਪਕਾ
ਰਕਪਿਰਾਜਕੇ॥ ਸੀਤਾਜੇਸੁਲਾਜਾਇਸਿ

ਸਧਾਇ ਕੈ ਬਨਾਇ ਰੀਲ ਜਾਯੇ ਲਛ
ਮਨਜੂ ਕੇ ਦੇਤੇ ਬਡੇ ਕਾਜ ਕੇ ਨੀਲ ਨ
ਲਹ ਨੂਮਾਨ ਮੰਗਦ ਸੇਜਾ ਮਵਾਨ ਦੇ
ਈਹੈ ਜਿਤੇ ਯਾਸ ਬਰਾਦ ਨ ਸਮਾਜ ਕੇ
ਮਤਾਤ ਹਮਾਇ ਨ ਕੇ ਰਿਹੈ ਹੋਮ ਜਹੈ
ਲੇਖੀਰ ਲੇਖ ਨਹ ਮਾਰੇ ਨ ਉਠਤ ਮਾਰੇ
ਲਾਜ ਕੇ ਪੁਰ ਸਵੈ ਯਾਗ ਦੇ ਸਨ ਦੇਸ

ਭੈਆਦੇਨਰੇਸਜਬੈਰਖਪੀਹਕੇਪਾਇਖ ੪੮੬
ਭੈਭਰਿਥਾਪਿਬਿਦਾਕਾਰਾਮਾਨਦੁ
ਸੇਦਖਜੁਕਿਗਾਦੇਖਪਹੋਤਹਰੇਕਾਪਮ
ਤੁਲਾਮੇਰਾਬਿਭਾਖਨਕੇਰਬਬਾਰਦਵੈ
ਮਾਨਿਪੁਜਿਖਰੇਕਾਵਿਰਾਮਸੀਰਾਮਕੇ
ਸੇਵਤਹੀਜੁਗਾਚਾਰਨਮੇਕਹੋਕੇਨਤੁਰੇ
੧੩੩ ਸੇਰਠਾਗਾਮਭਗਤਿਰਸੁਹੋਦਿਤੇ

ਰਖਾਪਤਿਛਡੇਨਹੀਆਪਭਚਰਨਨਮਨ
ਜੇਇਹਨੁਮਾਨਸਬਸੋਕਹੈ॥੧੩੪॥ਕਬਿ
ਤੁਆਦਾਨਪਰਹੁਤੁਸੇਈਕੁਲਕੋਸਖਤਜੇ
ਈਲਾਖਕਾਮਛਾਡਿਕੇਜੁਕਰੈਕਾਮਕੇ
ਪਤਿਤਪਬੀਨੁਸੇਈਧੋਮਜਲਮੀਨੁਸੇਈ
ਮੇਰੇਪੇਕਹਾਵੈਆਪਕਰੈਹਰਿਨਾਮਕੇ
ਲਾਜਕੇਜਹਾਨੁਸੇਈਆਜੁਕਵਿਰਾਜੁ

ਸੇਈਸੇਰੇਸਿਰਤਾਜੁਸੇਈਕੇਜੁਭਰੇਗਾ ੪੯੦
ਮਕੇ।ਰਾਮਕਾਦਿਰਾਜੁਸੇਈਰਾਜਕੇਸ
ਮਾਜੁਸੇਈਮਹਾਰਾਜੁਸੇਈਜੇਈਭਜੇ
ਰਾਜਾਰਾਮਕੇ॥੧੩੫॥ਸੇਰਠਾਮਾਨਦ
ਉਰਨਸਮਾਇਭੁਜਉਠਾਇਮੰਗਦੁਕ
ਹੈ॥ਰਾਮਪਤਿਕੇਗਾਨਗਾਇਦਿਨਿਭੇ
ਗਰਤਨੁਜਾਨਿਕੇ॥੧੩੬॥ਕਾਬਿਤੁਸ

ਦਾਹੁਖੀਰਕਹਿਲਛੁਮਨਬੀਰਕਹਿ
ਮਹਾਰਖੀਰਕਹਿਮਨਕੇਸਹਾਇਰੇ॥
ਸੀਤਾਪਤਿਰਾਂਮਕਹਿਕਾਮਹੁਕੇਕਾਮਕ
ਹਿਰਾਮਰਾਮਗਾਮਕਹਿਮੋਰਦੈਬਗ
ਇਰੇ॥ਤੀਨੋਲੋਕਨਾਬਕਹਿਬੁਝਦੇਤ
ਹਾਬੁਕਹਿਮਾਪਰਖਨਾਬਕਹਿਮੋ
ਰਖੇਕਹਾਇਰੇ॥ਬੇਦਨਕੇਸਾਰਕਹਿ ੪੯